

بووژاندنه‌وهی میژووی زانیانی کورد

له ریځه‌ی ده‌ستخه‌ته‌کانیانه‌وه

به‌رگی شه‌شه‌م

محهمهد عه‌لی قه‌ره‌داغی

ئه‌ندامی کارای کۆپی زانیاری کوردستان

بووراندنه و دی میژووی زانیانی کورد

له ږتگی دهسته ته کانیانه وه

دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی

زنجیره‌ی روشنیبیری

*

خاوه‌نی نیمتیان: شه‌وکه‌ت شیخ یه‌زه‌ین

سه‌رنووسه‌ر: به‌دران شه‌همه‌د هه‌بیب

ناوونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ئاراس، گه‌ره‌کی خانزاد، هه‌ولتیر

س. پ. ژماره: ۱

www.araspublisher.com

بووژاندنه‌وه‌ی میژووی زانیانی کورد

له ریځه‌ی ده‌ستخه‌ته‌کانیانه‌وه

به‌رگی شه‌شه‌م

محهم‌هد عه‌لی قه‌ره‌داغی

نهندامی کۆری زانیاری کوردستان

کتیب: بوژاندنه‌وه‌ی میژووی زانیانی کورد له ڕێگه‌ی ده‌ستخه‌ته‌کانیانه‌وه - به‌رگی شه‌شم
دانانی: محمەد عەلی قەرەداغی
بلاوکراوه‌ی ئاراس- ژماره: ۳۱۶
ده‌ره‌ینانی هونه‌ری ناوه‌وه و به‌رگ: ئاراس نه‌کرم
پیت لێدان: نسار عەبدوللا
سه‌ره‌رشتیی چاپ: ئاوڕه‌حمانی حاجی مه‌حمود
چاپی یه‌که‌م، هه‌ولێر- ۲۰۰۴
له کتێبخانه‌ی به‌رپوه‌به‌رایه‌تیی گشتیی ڕۆشنبیری و هونه‌ر له هه‌ولێر ژماره (۳۱۶) ی سالی
۲۰۰۴ ی دراوه‌تی

پیشه‌کی

هوجره و مەدرسه:

لەم بەرگەیشدا، بە یارمەتیی خودا، وەک بەرگەکانی پێشوو، سەرێک لە هوجره و مەدرسەکانی کوردستان دەدەینەوه و، ناوی ئەو مەدرسەنە تۆمار دەکەین کە لە بەرگەکانی پێشوو دا ناویان نەهاتوو و، پێشتر پەیمان پێ نەبردوون و دەستمان پێیان نەگەشتبوو.

بەلام دەبێ بەسەر ئەوەدا نەڕۆین کە لەم ماوەدا پاش گۆڕانی بارودۆخی ولات و گۆڕ بەگۆڕبوونی ڕژیمی دیکتاتۆری، گۆڕانێک بەسەر کەشوەه‌وای نووسینیشدا هات کە سووچیکێ ئەم پڕۆژەی منیشی گرته‌وه.

پێش ئەم گۆڕانکارییانە ناوی (کەرکووک) لە شتە (بقه)کان بوو و، ناوهێنانی لەرووی کوردایەتیی شار و ناوچه‌که‌وه مایە ئەو بوو سەری ئەو کەسە تێدا بچیت کە شتی وا بەدەست و قەڵەمیدا بێت. منیش لەبەر ئەو ترس و چارەنۆسەدا هەرچەند ناوی کەرکووکم لە سەرچاوەکاندا دیبیت و، ناوی مەدرسەکانی شاری کەرکووک و مامۆستاکانیم بەسەردا تێپەری بێت، چاوم نووقاندوو و -بەناچاری- ئەو ناوانەم بواردوو، بەلام خۆشەختانە ورم بەرنەدابوو و، هەر ناویکم لەو ناوانە دیبایەت بەیەکجاری پشتگوێم نەدەخست و، هیوا براری ئەو نەبووم کە پڕۆژێ لە ڕۆژان بتوانم سوودێک لەو بابەتانە ببینم^(١).

سوپاس بۆ خودا ئەو ڕۆژەم بەچاوی خۆم بینی بەنازادی باسی کەرکووک و هوجره و مەدرسه و مەلای کوردی کەرکووک بکەم.

لەم بەرگەدا ڕەنگدانەوی تایبەتیی هوجره و مەدرسەیی کەرکووک بۆ ئەم باسە دەگەرێتەوه و، قەرەبووی ناوێرانی کەرکووک لە بەرگەکانی دیدا لێردا دەکرێتەوه.

لەم بەرگەدا لەبەر کەرکووک و بۆ دەرخستنی پێناسەی تایبەتیی کەرکووک و خستنه بەرچاوی قەوارەی مەدرسه و فەقێ و مەلای کوردی کەرکووک و وام بەباش زانی کەرکووک بکەم بەسەرپاسیکی تایبەتی و، بەپێچه‌وانەی بەرگەکانی دییه‌وه پەڕەوی وردی زنجیره‌ی

(١) لەتەک ئەمەیشدا خۆشەختانە خودا یارمەتی دام لەو ناو و سەرچاوانە کتیبێکی خنجیلانە پێک بهێنم لە ڕۆژنامەی (التأخي) دا بەزمانی عەرەبی بەزنجیره لە مانگی ٨/٣/٢٠٠٣ دا لێژێر ناوێشانی (هوية کرکوک الثقافية) دا ٢٢ ئەلقەیی لێ بڵاوبوووه و دوایی بوو بەکتێب بەناوێشانی (هوية کرکوک الثقافية والادارية) لە دەزگای ئاراس بڵاوبوووه.

پیتته‌کانی هیجا نه‌که‌م و، هه‌موو مه‌درسه‌کانی که‌رکووک له‌ژێر ناو‌نیشانی که‌رکووکدا جێ بکه‌مه‌وه. واته‌ نه‌گه‌ر سه‌ره‌تای ناوی مه‌درسه‌که‌ پیتی (س) بێت یان پیتی (ز) یان هه‌ر پیتتیکی دی بێت هه‌ر له‌ باسی که‌رکووکدا ده‌ینوسم.

به‌لام بۆ ناوی مه‌درسه‌کانی دی په‌یره‌وی هه‌مان رێبازی پێشوو ده‌که‌م و، نه‌وانم چۆن نووسیه‌ له‌م به‌رگه‌شدا وا ده‌رۆم.

ئه‌وه‌نده‌ش بۆ خوێنه‌ری ئازیز روون ده‌که‌مه‌وه: له‌ ئه‌نجامی هه‌ولێ گه‌رم و سه‌روم‌پدا بۆ دۆزینه‌وه و ده‌ست‌خستنی زانیاری نوێ بۆ کاره‌که‌م له‌ دوا‌ی ده‌رچوونی به‌رگی پێنجه‌مه‌وه چهند زانیاری نوێم له‌ چهند سه‌رچاوه‌ی جیا‌جیادا، جگه‌ له‌ (د.ع) و شوێنه‌کانی پێشوو ده‌ست‌که‌وتوو، وام به‌پیت‌ویست زانی خوێنه‌ری ئازیزیان بۆ لا رێنومایی بکه‌م، تا نه‌گه‌ر نیشانه‌یه‌کی نوێی ها‌ته‌ به‌رچاو بزانی‌ت مه‌به‌ست چیه‌.

یه‌که‌م: ٤٤ یان هه‌ر ژماره‌یه‌ک که‌ ٤٤ ی به‌سه‌ره‌وه بوو مه‌به‌ست کتێبخانه‌یه‌کی تایبه‌تی کوردستانه‌.

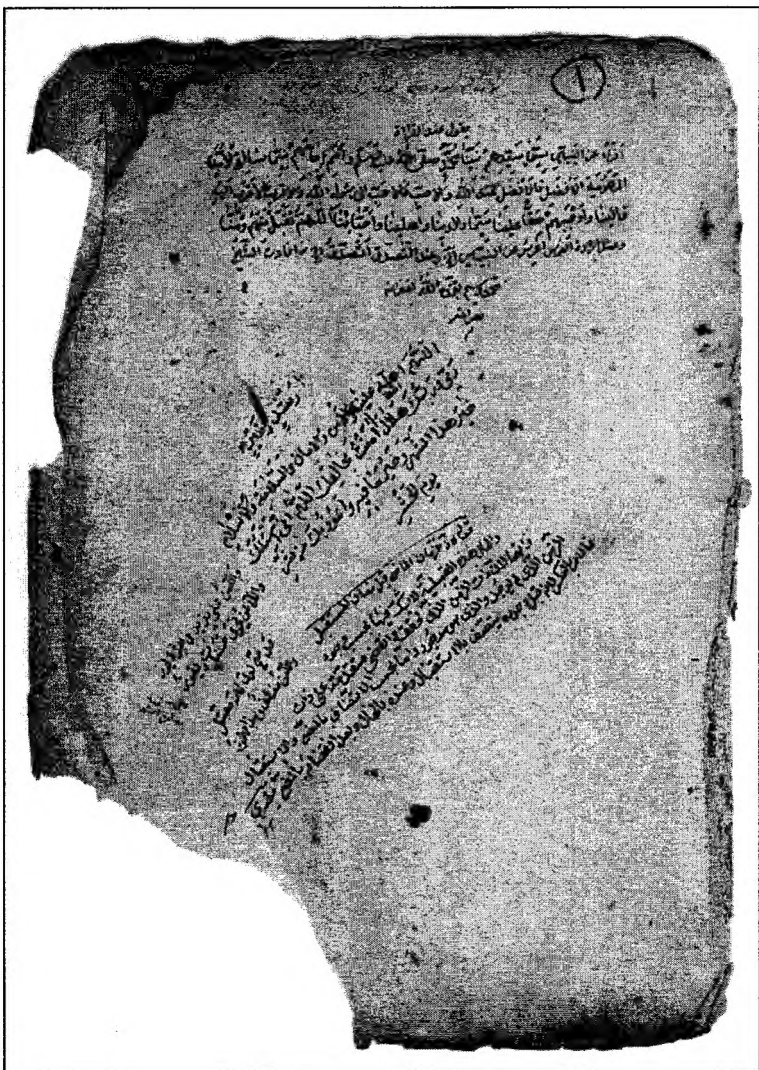
دووه‌م: ١/ح یان هه‌ر ژماره‌یه‌ک (ح) ی له‌ته‌کدا بوو مه‌به‌ستم ئه‌و ده‌ست‌خه‌تانه‌یه‌ لای برای ئازیزم مامۆستا حیسه‌مه‌دینی کوری مامۆستای مه‌لا عه‌بدو‌للای قه‌لاتی له‌ هه‌ولێر دیومن و زانیاریم لێ وه‌رگرتوون.

سێیه‌م: ١/ع یان هه‌ر ژماره‌یه‌ک یه‌ک (ع) ی به‌دوا‌وه بوو مه‌به‌ست ئه‌و ده‌ست‌خه‌تانه‌یه‌ له‌لای مامۆستا مه‌لا عوسمانی (مفتش) له‌ ئه‌وقافی سلێمانی دیومن و، رێگه‌ی داوم سوودم لێ وه‌رگرتوون.

چواره‌م: ١/ع یان هه‌ر ژماره‌یه‌ک دوو (ع) ی به‌شوێندا ها‌ت ئه‌وه مه‌به‌ست ئه‌و ده‌ست‌خه‌تانه‌یه‌ لای به‌رێز مامۆستا عه‌بدو‌للای عه‌وینه له‌ هه‌ولێر دیومن و ماوه‌ی ئه‌وه‌ی داوم سوودم لێ وه‌رگرتوون.

له‌ باسی که‌رکووکدا ده‌بی ئه‌وه نه‌بوێرم که‌ چهند که‌سی‌ک ده‌ست‌خه‌تیان کۆکردووه‌ته‌وه و پاراستوویانه‌ و، دوا‌یی گه‌یی‌ونه‌ته‌ (د.ع) له‌ سه‌رووی ئه‌و که‌سانه‌وه مه‌لا سابیری کوری حافیز مه‌لا محه‌مه‌دی که‌رکووکی ناوی زۆر دیا‌ره و، به‌شێکی ده‌ست‌خه‌ته‌کانی که‌ له‌ ٤٠٠ چوارسه‌ ده‌ست‌خه‌ت زیاترن به‌ژماره‌کانی ٢٣٦٤-٢٧٦٩ له‌ (د.ع) دا له‌نگه‌ریان گرتووه‌.

له‌ رێگه‌ی (سه‌لاحه‌دین ساقی وه‌لی) شه‌وه کۆمه‌ڵێک ده‌ست‌خه‌ت ها‌تته‌ (د.ع). مه‌لا سابیر دانراوێکی هه‌یه به‌زمانی تورکیی به‌ناوی (درویش‌لک) به‌ژماره‌ ٧١٥٥ پارێزراوه‌.

مجلس ششم

در روز دوشنبه ۱۲۰۳

بسم الله الرحمن الرحیم

الحمد لله رب العالمین

و الصلوة علی سیدنا محمد

و آله الطیبین الطاهرین

و علیهم السلام

و بعد

بسم الله الرحمن الرحیم

الحمد لله رب العالمین

و الصلوة علی سیدنا محمد

و آله الطیبین الطاهرین

و علیهم السلام

و بعد

بسم الله الرحمن الرحیم

الحمد لله رب العالمین

و الصلوة علی سیدنا محمد

و آله الطیبین الطاهرین

و علیهم السلام

و بعد

بسم الله الرحمن الرحیم

الحمد لله رب العالمین

و الصلوة علی سیدنا محمد

و آله الطیبین الطاهرین

و علیهم السلام

و بعد

بسم الله الرحمن الرحیم

الحمد لله رب العالمین

و الصلوة علی سیدنا محمد

و آله الطیبین الطاهرین

و علیهم السلام

و بعد

بسم الله الرحمن الرحیم

و آله الطیبین الطاهرین

و علیهم السلام

و بعد

بسم الله الرحمن الرحیم

الحمد لله رب العالمین

و الصلوة علی سیدنا محمد

و آله الطیبین الطاهرین

و علیهم السلام

و بعد

بسم الله الرحمن الرحیم

الحمد لله رب العالمین

و الصلوة علی سیدنا محمد

و آله الطیبین الطاهرین

و علیهم السلام

و بعد

بسم الله الرحمن الرحیم

الحمد لله رب العالمین

مەدرەسە کانی کەرکووک

مەدرەسە ی حاجی ئەحمەد ئاغا

۵۱۸۰ فرائض المنهج

محەممەدی ناسراو بەفائیز کۆری سولهیمانی کۆری محەممەد رۆژی دووشەممە ی مانگی ذیلقة عەدی سالی ۱۲۸۷ لە شاری کەرکووک لە مەدرەسە ی حاجی ئەحمەد ئاغا کە مامۆستا کە ی تاقانە ی چەرخ ی خۆی مامۆستا مە لا ئەحمەدی ناسراو بە (ناجی) بوو نووسیویە تیە وه. شتیک لە نووسینە کە شیتوتراوه، لەدواییدا نووسراوه: چوار مانگە لە بەغدا یه، خودایە بیگە یە نه بە ئاواتی و بە خۆشی و بە سەلامەتی بۆمان ی بگێڕە وه.

۴۳۹۳۹ عەبدوللا یەزدی

محەممودی دارەشمانەیی کۆری محەممەد بەگ سالی ۱۳۱۴ لە شاری کەرکووک لە مزگەوتی ئەحمەد ئاغا نووسیویە تیە وه.

۹/ع سێ دانراوی تێدایە:

۱- شەرحی (مسألة العلم) ی عەبدولحەکیم، دانراوی شیخ عەبدولقادی سەنەیی.

۲- رسالە خلق الافعال. دانراوی جەلالەدینی دەوانیی.

۳- حاشیە ی شیخ عەبدولقادی موهاجیر بە سەر نامیلکە ی (خلق الافعال) ی دەوانیە وه.

ئەحمەدی ناوێرکەیی سالی ۱۳۲۷ لە مزگەوتی ئەحمەد ئاغا لە کەرکووک نووسیویە تیە وه.

مەدرەسە ی خضری

۴۳۸۸۴ المطول

عەبدوللای کۆری مە لا سولهیمانی کۆری مە لا مستەفای (خضری) سالی ۱۲۵۱ لە شاری کەرکووک نووسیویە تیە وه.

۲۰۵۹۰ قاضی!

حەسەنی کۆری سولهیمانی شەلماشیی سالی ۱۲۷۵ لە شاری کەرکووک لە مەدرەسە ی

مه‌لا عه‌بدو‌ل‌لای (خضری) له گه‌ره‌کی قۆریه له ۲۷ی ربه‌زانی سالی ۱۲۷۵دا نووسیویه‌تیه‌وه.

شایانی باسه ده‌ست‌خه‌تی ۲۰۵۹۱یش هه‌مان مامۆستا -حه‌سه‌نی کۆری سوله‌یمان- سالی ۱۲۶۸ له کۆیه له خزمه‌تی گه‌وره‌ی چه‌رخ‌ی خۆی مه‌لا محه‌مه‌دی کۆری مه‌لا یونس‌دا نووسیویه‌تیه‌وه.

۱۸۵۳۵ عه‌بدو‌ل‌لای جه‌له‌مۆردیی سالی ۱۳۲۰ له خانه‌قای شیخ خدر له شاری که‌رکووک نووسیویه‌تیه‌وه.

۱۸۵۳۲ شه‌رح‌ی ته‌فتازانی عه‌بدو‌ل‌لای کۆری مه‌لا مسته‌قای جه‌له‌مۆردیی سالی ۱۳۲۵ له خانه‌قای شیخ خدر له که‌رکووک نووسیویه‌تیه‌وه.

۱۸۵۳۴ ته‌صریف‌ی مه‌لا عه‌لی عه‌بدو‌ل‌لای کۆری مه‌لا مسته‌قای ناسراو به‌جه‌له‌مۆردیی سالی ۱۳۲۶ له خانه‌قای شیخ خدر نووسیویه‌تیه‌وه.

هه‌روه‌ها ده‌ست‌خه‌تی ژماره ۱۸۵۳۲یش.

۱۶۷۹۲ العقد الجوهری فی الفرق بین قدره العبد وکسبه دانراوی مه‌ولانا خالید عه‌لی کۆری حه‌سه‌نی ناسراو به (شوی) سالی ۱۳۲۷ له مزگه‌وتی مه‌یدان له خزمه‌تی به‌رێز مه‌لا خدری هه‌ورامید نووسیویه‌تیه‌وه.

۱۶۸۴۷ حاشیه‌ علی الخیالی عه‌لی کۆری حه‌سه‌ن سالی ۱۳۳۲ له خزمه‌تی مامۆستا مه‌لا خدری هه‌ورامید له که‌رکووک نووسیویه‌تیه‌وه.

۲۰۱۶۰ الاجرومیه حاجی قه‌ره‌داغیی له مه‌دره‌سه‌ی مه‌لا عه‌بدو‌ل‌لای (خضری) دا له که‌رکووک نووسیویه‌تیه‌وه.

مەدرەسە ی جەبارییەکان

۳۶۳۴۹ رسالە فی المنطق

سەید محیّدینی کۆری سەید عەبدوڕەحمانی جەباریی سالی ۱۲۵۹ لە مەدرەسە ی (مسلم) لە کەرکووک لە خزمەتی مەولانا مەلا محەممەدی کەرکووکیدا نووسیویەتیەو.

۱۴۳۳۷ شرح المغني

دانراوی مامۆستا مەلا محەممەدی کۆری عەبدوڕەحیمی میلانی، ئەحمەدی کۆری سەید محەممەدی جەباریی سالی ۱۲۶۷ لەبەر خاتری مامۆستا مەلا محموودی کۆری وهلی لە مەدرەسە ی سەید محەممەد لە کەرکووک نووسیویەتیەو.

۸۴۳۷ سەعدوئلائی گەورە

سالی ۱۲۷۰ مەدرەسە ی سەید محەممەدی جەباریی لە کەرکووک نووسراوەتەو، دەستیککی چەپەل ناوی نووسەرەو کە شتواندوو.

۵۸۴۷ حاشیە المسعودی

محموودی کۆری ئەحمەدی کۆری محموودی کۆری ئیبراھیم -لە شەودا- لە شاری کەرکووک سالی ۱۲۷۱ لە خزمەتی سەید محیّدینی -جەباریی- دا لە مەدرەسە ی قازی عەبدولغەنی نووسیویەتیەو.

۲۰۵۰۸ کۆمەڵیک دانراوە

محەممەدی کۆری محموودی کۆری عەبدوئلائی کۆری رەسوولی ناسراو بە (ئاکوکوبلی) لە شاری کەرکووک لە مەدرەسە ی قازی عەبدولغەنی سالی ۱۲۷۲ لە خزمەتی سەید محیّدینی جەباریدا نووسیویەتیەو.

۶۸۸۹ سراج القلوب

عەبدولعەزیزی کۆری جیهانگیر سالی ۱۳۰۰ لە مزگەوتی (مسلم) لەبەر خاتری مەلا محەممەدی جەباریی نووسیویەتیەو.

۳۳۳۶۵ حاشیهی پیتنجوینی به سهر عهبدو لایه زدییه وه:

محهمه د صالحی جه باری سالی ۱۳۳۲ له شاری کهرکووک لای ماموستا مه لا سوله یان سالم نووسیویه تیه وه.

مه دره سهی نه بی دانیال

۳۰۶۶ عیصامه دینی وضع

محهمه دی کورپی عهلی کورپی مسته فای کانی ههنجیری سالی ۱۱۵۹ رۆژی پیتنج شه ممه ی ره بیعوله وهلی پیرۆز له مزگه وتی (الانبیاء) - له وانه یه مه بهستی مزگه وتی نه بی دانیال بی- له شارۆچکه ی کهرکووک نووسیویه تیه وه.

۲۴۱۵

ئه م دهسته خه ته دهرویش محهمه دی کورپی مهحموودی سابوونچی سالی ۱۲۴۱ له مزگه وتی نه بی دانیال نووسیویه تیه وه.

۱۳۹۴۷ عبداللطیف علی اولوغ بیگ

له وانه یه عهبدو له تیفی قه ره داغیی بیت.

حسینی کورپی ئیبراهیمی کورپی یوسفی کورپی ئیبراهیمی دهشتی سالی ۱۲۷۵ له مه دره سهی حه زره تی دانیال له خزمه تی ماموستا مه لا ئه یسی عهسکه ریدا له شاری کهرکووک نووسیویه تیه وه.

۵۱۶۰ عیصامه دینی وه وضع

پاش نوێژی عهسری رۆژی ۱۶ ی مانگی ره بیعه لئه وهلی سالی ۱۲۳۶ به دهستی عومه ری کورپی حه یده ر- ماموستا مه لا عومه ر عهسکه ری- ی کورپی میرزا عهلی له خانه قای ناسراو به (دار العلم) له کهرکووک نووسینه وهی تهواو بوو.

۵۰۶۴ شرح کمال علی الشافیه

عومه ری کورپی حه یده ری کورپی میرزا عهلی کورپی محهمه دی- عهسکه ری- له کۆتایی مانگی سه فهری سالی ۱۲۳۸ دا دوا ی چاکسوونه وهی له نه خۆشیی و له سه رده می رۆیشتنی مهحموود پاشادا بۆ لای شازاده ی ته برتیز، له شاری کهرکووک نووسیویه تیه وه.

نهم ده‌ست‌خ‌ته ۵۴۴ لاپه‌ریه هه‌مووی به‌خه‌تی خۆیه‌تی له‌سه‌ری نووسیوه: «وقت
جميع كتابي على جميع الطلاب قبل موتی بعشرة أيام».

١٣٨٧٢ المحرر

سالی ۱۲۷۴ له مزگهوتی مهولانا عومهری عهسکه‌ری له شاری که‌رکووک
نووسراوه‌ته‌وه.

۳/ع ته صریفی مه لا عدلی

سه‌یید محه‌مه‌دی کوری سه‌یید ره‌سوولی کوری سه‌یید نه‌حه‌دی ئیمامی ته‌کیدی (۱)
سالی ۱۳۱۲ له‌که‌رکوک له‌گه‌ره‌کی شاترلو له‌خزه‌تی ماموستا مه‌لا محه‌مه‌دی نووری
عه‌سکه‌رییدا نووسیویه‌تیه‌وه، له‌هه‌ندی شوتینیدا ده‌لی: له‌مزگه‌وتی بابا عه‌لی له
سلیمانیه‌ی نووسیویه‌تیه‌وه.

٤٢٤١٥ ربيع العبادات

سالحي کوري نه بويه کري قه يتوولي سالي ۱۲۷۴ له مده دره سه ي مه ولانا عومره ري عه سکه ري له که رکوک نوو سيويه تيه وه.

مادره‌سی مه‌لا عه‌لی حیکمهت

٧٧٢٤ قول أحمد

ٲه‌حمه‌د عيزه‌تي كه‌ركو‌كي كو‌ري مه‌مه‌دي كو‌ري شه‌مه‌دين دواي عه‌سري رږڅي
جومه‌ له‌ مانگي مو‌حه‌رهم له‌ سالي ١٣٠١د له‌ مزگه‌وتي ٲه‌حمه‌د ناغا له‌ خزمه‌تي
ماموستا مه‌لا عه‌لي سياه‌مه‌نسور ييدا نو‌وسيوه‌تيه‌وه‌.

۱۵۹۲. شرح تشریح الافلاک دانراوی ماموستا مهلا حسه‌ینی پشده‌ری

ماموستا مهلا عهیدوللای کوری شیخ نهحمه دی سهله نی سالی ۱۳۲۶ له خرمه تی ماموستا مهلا عهلی سیامه نسووری - مهلا عهلی حیکمهت - دا نووسویه تبه وه .

(۱) ئەم مامۇستا باپىرەمە لە سەرى داىكمەوہ.

٤٣١٨١ (رسالة الحساب) ی به هادینی عامیلی

ئهحمه دی کوری عهبدورهحمانی باداواپی له شاری کهرکووک له لای مامۆستا علی
حیکمهت ئهفهندی نووسیویه تیهوه.

مهدرهسهی مهزناویی

٥٤٠٦ کۆمهلتیک دانراوه، لهوانه: هۆنراوهی عهوامیلی جورجانیی مامۆستای نۆدیپی
و، هۆنراوهی قزنجیی. محهمهد سهدیقی کوری مهلا عهبدولقادی پیریادیی سالی ١٣١٢
له مهدرهسهی مهلا محهمهدی مهزناویی له کهرکووک نووسیویه تیهوه.

١٩١٢٢ الکفایه، دانراوی مامۆستا مهلا عهبدوللای بیتووشی.
خدیری کوری خهلیفه مهلا ئهحمه دی ناسراو به بهشیر له مزگهوتی نایب ئوغلی له
خزمهتی مهلا محهمهدی مهزناواییدا له کهرکووک نووسیویه تیهوه.

ئهو مهدرهسانه یه که جار ناویان هاتوو

٢٦٣٨ ق تنبيه الغافلين من احاديث النبي
زهینه لعابیدینی کوری مهلا حاجی کوری تاجه دین کوری محهمهدی ئهرده لانیی رۆژی
٢٥ ی مانگی زیلقه عه دی سالی ١١١٧ له شاری کهرکووک نووسیویه تیهوه.

٢٨٨٣٨ د.ع الاعلام بقواطع الاسلام
دانراوی ئیبنو حهجر، ئهحمه دی کوری سهید عهبدولجهباری، کوری شیخ حهسهنی
گلّه زه رکهی له بهر خاتری مام و مامۆستای شیخ محیدینی کوری شیخ حهسهنی
گلّه زه دهیی سالی ١١٨٨ له شارۆچکهی کهرکووک نووسیویه تیهوه.

٦٨٦٠ کنز الدقائق

عومهری کوری حهسهنی کوری ئهحمهد سالی ١١٢٥ له کهرکووک نووسیویه تیهوه.

١٥٨٢١ میر ابو الفتح

عیسای کوری حهمزه سالی ١١٣٤ له مهدرهسهی مهولانا بهکر له کهرکووک
نووسیویه تیهوه.

۲۰۶۲۹ نامیلکه‌یه‌کی ناته‌واوه له زانیاری نه‌حودا
محهمه‌دی کوری خدری کوری نه‌حمه‌دی ناسراو به‌قه‌ه‌رابادی موکری له گوندی
که‌رکووک سالی ۱۱۳۵ له مه‌دره‌سه‌ی حه‌مزه نه‌فه‌ندی نووسیویه‌تیه‌وه.

۴۲۲۱۹ عه‌بدولغه‌فهور به‌سه‌ر جامیه‌وه
یوسفی کوری مه‌لا شه‌ریفی کوری مه‌لا نه‌حمه‌د سالی ۱۱۶۲ له شاری که‌رکووک
نووسیویه‌تیه‌وه.

۱۷۵۶۹ کۆمه‌لێک دانراوه:

محهمه‌د نه‌مینی کوری سوله‌یمان سالی ۱۱۷۰ له شاری که‌رکووک نووسیویه‌تیه‌وه.

۲/۱۳۷۷۹ له کۆتایی کتییی الصواعق المحرقه‌وه که سالی ۱۱۹۵ له شاری
که‌رکووک نووسراوه‌ته‌وه پارچه‌یه‌ک شیعرێ فارسیی نووسراوه، ناوی شاعیره‌که‌ دپاوه.
ده‌لێ:

... فرماید ... قصیده‌ فارسیرا در تاریخ مدح و ثنایی سلاله‌ پاشای بابان

محمد پاشا سلاله‌ خالد پاشا

بحمدالله که‌بر رگم زمانه‌

فگنده‌ پرتو از برج شه‌انه

فروزان اختری چون ماه تابان

پی بوس رکابش شد شتابان

کۆتاییه‌که‌ی:

پی تاریخ آن فرزانه‌ فرزند

ضمیم بادقایق گشت پیوند

ز تاریخش ید ناظم شود پر

زد و گوهر شه‌ا شاهانه‌ این در

۱۱۸۱

[illegible]

۲۷۲۹۹ شرح الحکمه وطب الرحمه

دانراوی ئیسماعیلی کوری نه‌حمه‌د. ئیبراهیمی کوری سه‌ید قاسمی به‌رزنجی له‌به‌ر خاتری ئیسماعیل ناغا له‌ شاری که‌رکووک نووسیویه‌تیه‌وه.
دانه‌ره‌که‌ی سالی ۱۲۰۳ دایناوه.

۷۲۱۲ د.ع النهجة المرضية

عه‌بدولغه‌فووری کوری مه‌لا مسته‌فای کوری مه‌لا عه‌بدوللای واعیز له‌ که‌رکووک کوری محه‌مه‌د کوری مه‌نسووری کوری خوداداد له‌ ۱۸ی په‌مه‌زانی سالی ۱۲۰۴ [ده‌لی]: له‌به‌ر سه‌رقالیی و ناجۆریی ژیان سالتیک یان زیاتر له‌وه‌وپیش نیوه‌یم له‌ گوندی هه‌زارمێرد نووسیویه‌وه، دواي ته‌وه‌ به‌یارمه‌تی خودا نیوه‌که‌ی دیم له‌ شاری کۆیه‌ له‌ خزمه‌تی زانای پایه‌به‌رز و تاقانه‌ی بێ وینه و پیاوچاک و له‌ خوداترس و په‌نای هاوه‌لان و دۆستان و شاره‌زای بابه‌ته‌ ئاشکرا و شاره‌وه‌کان مه‌لا عه‌بدوره‌حمانی جه‌لیدا نووسیویه‌وه.

۲۱۸۳۲ شرعة الاسلام

ئیبراهیمی کوری خه‌لیل سالی ۱۲۱۴ له‌ مزگه‌وتی (عیاباد) له‌ کاتی بلاوبونه‌وه‌ی چاوه‌قوله‌دا له‌ که‌رکووک نووسیویه‌تیه‌وه. له‌و کاته‌دا که‌ مه‌لا ئیبراهیمی عه‌بدولکه‌ریم زاده له‌لای بووه.

مامۆستا ده‌فه‌رموئ: که‌ ده‌رسی سووره‌تی (البقرة)ی ته‌فسیری (ابو الیث)ی به‌مه‌لا عه‌بدولقاده‌ر کۆسته‌ گوتوه‌وه.

۱۸۱۸۳ فرائض

نه‌حمه‌دی کوری مه‌لا مه‌حموودی سالی ۱۲۵۰ له‌ مه‌ده‌سه‌ی مه‌لا عه‌بدولفه‌تاحی که‌رکووک نووسیویه‌تیه‌وه.

۱/۱۱ ۴۴ (الكفاية)ی مامۆستا مه‌لا عه‌بدوللای بیتتووشی

نه‌حمه‌دی نه‌له‌به‌جیه‌ی سالی ۱۲۲۷ له‌ که‌رکووک نووسیویه‌تیه‌وه.

۱۷۶۶۴ حدائق الدقائق

خدری کوری مورته‌زای کوری ئیلیاس سالی ۱۲۳۰ له‌ خزمه‌تی مامۆستا مه‌لا مه‌حموودی ناسراو به‌شیخ پاله‌وانیدا نووسیویه‌تیه‌وه.

۱۶۰۵۶ اعلال التصریف

داناوێ مامۆستا مه‌لا یوسفجانی کۆری مه‌لا نه‌بویه‌کری موسه‌نیف عوسمانی کۆری مه‌حمودی کۆری مسته‌فای قاقا له‌ هۆزی (سکید) عه‌له‌مدار سالی ۱۲۳۶ له‌ شاری که‌رکووک نووسیویه‌تیه‌وه‌.

۱۹۴۵۲ کۆمه‌لیک داناوێ تێدایه‌

مه‌مه‌د نه‌مینی کۆری نه‌بی ئاکۆ سالی ۱۲۷۷ له‌ سه‌رده‌می زیندانیکردنی مه‌حمود ئاغای کۆیی و کورانییدا له‌ که‌رکووک - له‌ که‌رکووک نووسیویه‌تیه‌وه‌.

۴۳۷۴ شرح المغنی

داناوێ مه‌مه‌دی کۆری عه‌بدوهره‌حیمی میلانیی. عه‌لی کۆری مه‌مه‌د سالی ۱۲۶۵ له‌ شاری که‌رکووک نووسیویه‌تیه‌وه‌.

۱۶۶۳۸ فرائض

فه‌یزوللای کۆری خودا مورا‌دی کۆری حه‌یده‌ر سالی ۱۲۷۱ له‌ شاری که‌رکووک نووسیویه‌تیه‌وه‌.

۶۹/ع حاشیه‌ی قه‌ره‌باغیی

مه‌حمود له‌ مه‌دره‌سه‌ی... له‌ شاری که‌رکووک سالی ۱۲۷۱ نووسیویه‌تیه‌وه‌.

۱۱۹۵۲ شرح المغنی

داناوێ مه‌مه‌دی کۆری عه‌بدوهره‌حیمی میلانیی. عه‌بدوللای کۆری ده‌رویش سالی ۱۲۷۲ له‌ مه‌دره‌سه‌ی مه‌لا نه‌مین له‌ که‌رکووک نووسیویه‌تیه‌وه‌.

۵۹۷۹ حاشیه‌ عبدالغفور

فه‌یزوللای کۆری خودا مورا‌دی کۆری پیر وه‌یس کۆری عه‌لی کۆری مه‌مه‌د سالی ۱۲۷۳ له‌ مه‌دره‌سه‌ی عه‌بدولغه‌نی نه‌فه‌ندیی نووسیویه‌تیه‌وه‌.

١٥٣٤١ هۆنراوهی (ذات الشفا) ی ئیبنولحاج

حسهینی کوری حه مزه سالی ١٢٨٤ له کهرکووک نووسیویه تیه وه.

١٢١٥١ ق کتیبیکی صه رف

سه دیقی کوری مسته فای کوری محه مه دی عوسمانیی شافیعیی سالی ١٢٩٨ له مزگه وتی گه وره ی کهرکووک نووسیویه تیه وه.

١١٨٤٠ زواهر اللغة

دانراوی مامۆستا مه لا مه حمودی جوانرۆیی.

شیخ مه حمودی کوری شیخ عه بدوره حمانی شۆریجه سالی ١٢٩٨ له کهرکووک نووسیویه تیه وه.

١٦٤٣٥ و ١٦٤٣٤

هه ردووکیان - ناوی کتیبه کانم نه نووسی بو - محه مه د صالحی کوری فه قن عه بدولقادی کوری مه لا محه مه دی کوری مه لا یوسفی ئیلجایی ٢٠ ی موچه ره می سالی ١٣٠٠ له خانه قای شیخ عه بدولقادر له شاری کهرکووک نووسیویه تیه وه.

١٥٧٦٠ شهرحی (تشریح الافلاک) ی مامۆستا مه لا حسهینی پشدهری

عه بدوللای کوری حه سه نی کوری عه بدوللای کوری نه حمه د ٢٩ ی ره مه زانی سالی ١٣١٨ له کهرکووک نووسیویه تیه وه.

٢٠٦ س/١

چهند دانراوی تیدایه، له وانه ئیظهاری بهرکیوی، نه حمه دی کوری وه ستا خدری دارتاش بیژوتی سالی ١٣١٩ له شاری کهرکووک (دی کرکووک) نووسیویه تیه وه.

نامیلکه ی وضع هه مان نووسه ره وه له شاری سلیمانیی له مزگه وتی شیخ محه مه دی بهرزنجیی له کاتی مه لا عه لی تائیدا.

١٣٨٨٣ شهرحی ریساله ی وه وضع

دانراوی مامۆستا مه لا عه بدوللای شیخ مه حمودی.

عومهری کوری عثمان له شاری کهرکووک له خزمهتی ماموستا مهلا محممد تاهیری کهرکووکیدا سالی ۱۳۲۰ نووسیویه تیهوه.

۳۶۳۱۳ مختصر المعانی

مهلا نهحمه دی کوری ئیسماعیلی له دایکبوری شاری کهرکووک و له بنهچه دا خه لکی شیخ بزهینی سالی ۱۳۲۱ له مزگهوتی (اولی جامعه) نووسیویه تیهوه.

ع،ع/ ۵ سی دانراوی تیدایه:

۱- رسالة العروض: دانراوی شیخ مه عرووفی نو دیتی.

محممد صالح سالی ۱۳۲۰ له بهر خاتری مهلا عثمانی خورمه لیه نووسیویه تیهوه.

۲- رسالة الحساب: دانراوی به هادینی عامیلی.

محممد عهلی که پنهک رهش له بهر خاتری مهلا عوسمانی خورمه لیه سالی ۱۳۲۶ له کهرکووک نووسیویه تیهوه.

۳- بیان نسب القضايا: دانراوی عه بدوللای کوری ههیده.

۱۸۵۳۸ ته صریفی مهلا عهلی

عومهری کوری نه بویه کری کوری مهلا محممدی کوری مام شین سالی ۱۳۲۲ له کهرکووک نووسیویه تیهوه.

۱۷۷۰۹ الماردینییه فی العمل بالربع المجیب

عه بدولکه ریمی کوری محممد سالی ۱۳۴۲ له شاری کهرکووک نووسیویه تیهوه.

۱۸۶۰۵ شرح المغنی

دانراوی محممدی کوری عه بدوره حیمی میلانی.

فهقی محممدی شوکری کوری دهرویش مهحمود سالی ۱۳۷۹ له کهرکووک نووسیویه تیهوه.

۱۷۱۳۴ شهرحی ته شریحی نه فلاکی ماموستا مهلا حهینی پشده ریی

له کهرکووک نووسراوه تهوه.

۳۶۳۸۳ نامیلکه ی وه ضعی ماموستا مه لا نه بویه کری میر پۆسته می

مووسای کوری عیسا له بهر خاتری مه لا عه بدولکه ریم له شاری که رکوک
نوسپیوه تیه وه، له خواریه وه نوسپیوه:

یا حق به حاجت نه حمده موختار

ببه خشی مووسا عاصی عیسیان بار

۱/۱۹۲۴۶ قه ره باغیی:

نه حمده دی کوری ئیبراهیم له قه لای که رکوک لای ماموستا مه لا عه بدوره حمان
نوسپیوه تیه وه.

(له وانیه ماموستا مه لا عه بدوره حمانی پۆژبه یانی بیت).

۲۵۵۶ شه زحی عه قائید

عه بدوللای کۆبی سالی ۱۹۳۱ له مزگه وتی موفیتی نه فه ندیی نوسپیوه تیه وه.

۲۹۰۳ مقدمة في علم الحساب

مسته فای کوری نه حمده ی گۆزانیی له مه دره سه ی مه لا عه لی زاده له که رکوک
نوسپیوه تیه وه.

هوجره و مەدرەسەکانی دی

پیتی ئەلف

ع/٢/٦٨ گەلەنبەویی شەرح

حەسەینی کاژاویی سالی ١٣٠٣ لە شاری ئەربیل لە مەدرەسەي حاجی عومەر ئەفەندییە لە خزمەتی مامۆستا مەلا حەسەنی بانەیییدا نووسیویەتیەوه.

ع/٨، ع/٩ تەصریفی مەلا عەلی

مامۆستا مەلا عوسمانی خورمەلەیی سالی ١٣١٢ لە شاری ئەربیل نووسیویەتیەوه.

ع/٢٥٠ کۆمەڵیک دانراوی تێدا یە بەم شێوە:

١- شافیەي ئیبنو الحاجیب.

٢- الرسالة العضدية و شەرحی عیصامی بەسەرەوه.

ئەدیب و نووسەری ناسراوی کورد ئەمین یومنی سالی ١٣٢٣ لە مزگەوتی مەلا ئەمیني مام پۆستم لە سلێمانی نووسیویەتیەوه.

٣- قزڵجیی بەسەر جامییەوه، هەمان مامۆستا نووسیویەتیەوه.

٤- قزڵجیی بەسەر تەصریفی مەلا عەلییەوه.

ع/١ گەلەنبەویی ئاداب

عویدەدوللای کورپی سەید یەحیای کاژاویی لە خزمەت بابا شێخدا سالی ١٣٤٧ لە گوندی (ئەلمانە) نووسیویەتیەوه.

ع/٦/١١ شیرین و فەرهاد بەهۆنراوەي گۆزانی

محەممەدی نۆتشیی سالی ١٣٤٩ لە حوجرەي ئەبوعەبەیدە -عەبابەیلێ- نووسیویەتیەوه.

ع/٢/١١ عەقیدەي مەولەویی

محەممەدی نۆتشیی سالی ١٣٤٩ لە مانگی زیلحەجەدا لە گوندی ئەباعوبەیدە نووسیویەتیەوه.

پیتی بئ

۱۶/ع شه‌رحی ته‌صریفی مه‌لا عه‌لی

دانراوی مه‌لا پیرۆت، محه‌مه‌د نه‌مینێ کوری ئیسماعیلی کوری نه‌حه‌دی هه‌نجیره‌یی به‌رده‌شانیی له‌ شارۆچکه‌ی کۆیه‌ له‌ مزگه‌وتی پلکه‌ له‌ خزمه‌تی مامۆستا مه‌لا محه‌مه‌د تۆفیقدا سالی ۱۳۳۰ نووسیویه‌تیه‌وه‌.

۳/۳/ع شه‌رحی قه‌وشه‌جیی له‌ نامیلکه‌ی عه‌ضودی

عوبه‌یدوللای که‌مانتۆیی کوری میرزا عه‌بدوللای کوری حاجی عه‌بدولکه‌رمیی کوری محه‌مه‌دی بانه‌یی سالی ۱۳۳۵ له‌ گوندی بزورگ قه‌لعه‌ له‌سه‌ر شیوی سه‌قز نووسیویه‌تیه‌وه‌.

۶/۳/ع شیعی عه‌ره‌بی سه‌عیدی شیرازی

عوبه‌یدوللای که‌مانتۆیی سالی ۱۳۳۵ له‌ گوندی بزورگ قه‌لعه‌ی سه‌ر شیوی سه‌قز نووسیویه‌تیه‌وه‌.

۱/۵۳/ع الرساله‌ الخنفیه

نه‌حه‌دی کوری محه‌مه‌دی فه‌قی عه‌لی مه‌شه‌وور به‌نیۆچه‌وانیی له‌ گوندی بیشاسب له‌ خزمه‌تی مامۆستا مه‌لا محه‌مه‌د سه‌عیدا سالی ۱۳۵۱ نووسیویه‌تیه‌وه‌.

۱/۵۵/ع عصام الدین

محه‌مه‌دی ده‌رگا شێخانیی سالی ۱۳۵۳ له‌ گوندی بناوه‌ سووته‌ له‌ خزمه‌تی مامۆستایان مه‌لا محه‌مه‌د و مه‌لا نه‌حه‌دا نووسیویه‌تیه‌وه‌.

له‌دوای نه‌م کتێبه‌وه‌ دوو پارچه‌ شیعر و پارچه‌یه‌ک شیعی عه‌بدوره‌حمانی تێدايه‌.

۱/ح قورئانیکی ده‌ستخه‌تی جوانه‌ مامۆستا حسامه‌دین له‌ بئه‌ماله‌ی مه‌لا نه‌حه‌دی هه‌دادی وه‌رگرتبوو پیشانی دام. قورئانه‌که‌ له‌ گوندی باليسان له‌ خزمه‌تی مامۆستا مه‌لا عیسادا نووسراوه‌ته‌وه‌. میژووی نووسینه‌وه‌که‌ی دپاوه‌، زه‌خره‌فه‌که‌ی عه‌بدولکه‌رمیی کوری (محلان) کردوویه‌تی.

نوسه‌ره‌وه‌که‌ی... کوری عومه‌ر بووه‌.

پیتی تی

به شیک له (الانوار)

حه سه نی کوری شیخ عیسا سالی ۱۲۲۷ له مه دره سه ی ته وه که ل نووسیویه تیه وه، له کتیبخانه ی شیخ فاتیح قهره داغییدا دیم.

۱/۳ ح/ ته رکیبی عه وامیل، دانراوی سه یید، سالی ۱۳۲۲ له گوندی تره سپیان نووسیویه تیه وه.

ناوی نووسه ره وه که ی کووژینراوه ته وه.

۵ ح/ وینه ی ده سته تیکی بچکۆله ی که شکۆل نامیژه لای مامۆستا حیسامه دینه سالی ۱۳۴۷ و ۱۳۴۹ عه بدولکه ریمی تره سپیانیی له گوندی سسان! نووسیویه تیه وه. به ره ده می کۆمه لیک شاعیر و دانر و مامۆستای کوردی تیدایه له وانه: نالی، کوردی، شیخ رهزا، ئەمین، هه وایی، وه هبی، راغیب، وه فایی.

- فهرائیضی قزنجی.

- قه سیده ی طه نطهرانی.

- قه سیده ی وانی.

- قه سیده ی غه زالیی.

- نامیلکه یه کی مه لا عوسمانی (خورملی).

- شهرحی قه سیده ی نوونییه ی شیخ نووره دینی بریفکانی که محهمه د نووریی قادری شهرحی کردوه. ههروه ها قه سیده ی (بحر الحقائق).

۶ ع/ سه عدوللا - فیعلی سه عدوللا

یونس سالی ۱۳۷۳ له گوندی توپزاوه نووسیویه تیه وه.

پیتی جیم

۲/۳ ح/ شهرحی عه وامیل

محهمه د ئەمین کوری عوسمان سالی ۱۳۷۵ له گوندی (جدیده لك) نووسیویه تیه وه. (وینه که ی لای مامۆستا حیسامه دینه).

پیتی حی

کتیبخانەى ئەوقافى قادریە شەرحى قەسیدەى بوردییه
دانراوى محەممەدى کورى سەعدى کورى یوسفى ئالانىی.
زەینەدینی کورى عەبدوللای کورى شای ناسراو بەکەلھور لە مەدرەسەى مەولانا
حەسەنى کورى ئیلیاس لە گوندی چناران سالى ۱۱۸۸ نووسیویەتیەو.

پیتی دال

۱/۲/ح فەرانیضى شەرح مەنھەج
سالى ۱۲۵۲ لە گوندی دەرگەلە لە کاتیکدا که سوپای پەشید پاشای وەزیری بەغدا
هاتووێتە سەر محەممەد پاشای پەواندز نووسراوەتەو.
(وێنەى دەستخەتەکە لەلای مامۆستا حیسامەدینە).

۶۰/۱/ع (الكفاية) ی بیتووشی
قازی زاده محەممەد لە گوندی دۆلپەموو لە خزمەتى مامۆستا مەلا عەزیزدا
نووسیویەتیەو.

پیتی سین

۴۱/ع ھۆنراوەىكى فیکھى عەرەبییە
دانەرەکەى نەزانراوە، سالى ۱۸۷۷ دایناوە.
سالى ۱۳۲۴ لە دەوروپەرى سەردەشت کاتى ناوچەکە کەوتە ژێر دەسلاتی دەولەتى
عوسمانیى نووسراوەتەو.

۱۰/ع، ح حاشیەى قزلبجى بەسەر تەصریفى مەلا عەلییەو
خدرى کورى پەسوولتى کورى محەممەد لە مەدرەسەى مەلا محەممەدى پەش لە گوندی
(سى دلان) سالى ۱۳۲۸ نووسیویەتیەو.
لەپیش ئەمەیشەو ھۆنراوەى (شامل العوامل) ی شیخ مەعرووفى نۆدیيە ھەمان
نوسەرەو لە شارى سابلاخ نووسیویەتیەو.

له دواى نه مه يشه وه چهند دانراو ههيه له وانه (اجزاء القضية) عه بدولعه زيزى سابلأخى له مه دره سهى رۆسته م بهگ له بهر خاترى مه لا عه بدوللا سالى ١٣٢٨ نووسيوه تيه وه.

٢٣/ع دهستخه تتيكه نه م دانراوانهى تتيديه:

١- كشف الغوامض لقطر العارض.

له شوتنيكدا ده لئ: كاتنى نووسيمه وه كه (سالار الدولة) هاتبوو بۆ كوردستان.

٢- ته صريفى مه لا عه لى

محمد مه د سهرنجمارى سالى ١٣٢١ له فهرمانه وايى (سلطان الملك) دا نووسيوه تيه وه.

٣- ناميلكهى وه ضع. ناته واوه.

٤- ناميلكهى ئيستيعاره.

محمد مه د سهرنجمارى له شارى سنه سالى ١٣٢٤ نووسيوه تيه وه.

٥- عيسامه دينى ئيستيعاره.

محمد مه دى سهرنجمارى له گوندى (كلين) له ده وروبه رى شارى سنه نووسيوه تيه وه.

٦- سه مه ديبه. له كۆتاييه وه ناته واوه.

له سهره تاوه هه ندتيك شيعرى مه وله ويى تتيديه.

٥٥/٤/ع حاشيهى مه لا نه حمه دى گهره ويى

نه حمه دى كورى سه ييد محمد نه مين كورى سه ييد بابا شتيخى كورى سه ييد نه حمه د سالى ١٣٢٩ له سه رده مى فهرمانه وايى پيئجه مى عه بدولر حمان پاشادا له شارى سليتمانيى نووسيوه تيه وه. دواى نه مه يش چهند پارچه ده كى دى شيعرى مه وله ويى دين.

٦٠/٣/ع قه وشه جيبى

عه لى كورى مه لا قادري كورى گه پله يى سالى ١٣٣٣ له گوندى سه ردۆش بۆ خۆى نووسيوه تيه وه.

٨٣/ع ته صريفى مه لا عه لى

محمد مه د وهه بيبى عوسمانى سالى ١٣٤٢ له شارى سليتمانيى نووسيوه تيه وه.

۵/ع سه عدوللای بچووک

سالی ۱۳۴۵ نه حمه دی کوری ئاوگرتیهی له گوندی سه رگه لوو نووسیویه تیه وه.

۱۱/۴/ع خورشید و خاوه به هونراوهی گۆرانیی

دانه رکه ی دیاریی نه کراوه. محهمه د نۆتشیی سالی ۱۳۴۸ له حوجره ی سۆله ی چرچه قه لا نووسیویه تیه وه.

۱۱/۵/ع سه ما و زه مین به هونراوه ی هه ورامی - گۆرانی -

محهمه دی نۆتشیی له حوجره ی سۆله ی چرچه قه لا له مانگی شه عبانی سالی ۱۳۴۸ د نووسیویه تیه وه.

۷۴/۱/ع چه غمینی

محهمه نه مینی کوری عه بدوللای کوری خدری ناسراو به (السكر) له کاتی کوژرانی سه روکی مه نگوردا له شاری سابلآخی ناحیه ی موکرییدا نووسیویه تیه وه.

۲/ع حاشیه به سه ر نامیلکه ی وه ضعه وه

نه حمه دی مه ریوانیی له شاری سلیمانیی نووسیویه تیه وه.

۶۶/۳/ع محمدا مین علی جهه الوحده

حه ده ری کوری ئوستاد سه... کوری ئوستاد حسهینی کوردیی شافیعی قه ره داغیی سالی ۱۲۱۵ له مه دره سه ی (الصیاغه) یان (الصاغة) له خزمه تی مامۆستا مه لا ره سوولی شه وه کیی حه رییدا نووسیویه تیه وه.

پیتی شین

۹۲/ع

دوو سن پهره پهره و کوتایی ده ستخته نه حمه دی (القضبی) له گوندی (شختان) لای حه سه نی کوری محهمه د خدر نووسیویه تیه وه.

هه ر ئه م مامۆستا له کوتایی حاشیه یه کی دییه وه ده نووسی: له گوندی شیخ مه نسوور نووسیویه تیه وه.

۲۰/ع کافیه

سوله یمانی شیوهی کوری مه لا حهیده ری کوری مه لا سوله یمانی کوری مه لا محه مه د له گوندی شیوه نووسیویه تیه وه.

پیتی عهین

۴۶/۲/ع قول احمد

حهیده ری کوری... بوخاری کوردیی قه ره داغیی سالی ۱۲۱۵ له مه دره سهی عادلیه له به غدا نووسیویه تیه وه.

۵۱۸۵ ته صریفی مه لا عهلی

عومه ری کوری حهیده ری (مکری) کوری میرزا عهلی له حوچره ی گوندی عه سکه ر لای مه لا مسته فای مامی سالی ۱۲۲۸ نووسیویه تیه وه.

۴۷/ع حسامکاتی

عومه ری کوری عهلی ته ویتله یی سالی ۱۲۸۲ له مه دره سهی ماموستا مه لا عهلی قزلبیدا نووسیویه تیه وه.

۵۵/۲/ع (الشامل للعوامل) ی شیخ مه عرووفی نۆدی

ئه حه مه دی کوری سه یید محه مه د ئه مینی کوری سه یید بابا شیخی عازه بانیی له گوندی... (۱) سالی ۱۳۲۶ نووسیویه تیه وه.

۳۳/ع منیحه الاحباب علی صفیحه الاسطرلاب.

دانراوی ماموستا شیخ عومه ری قه ره داغی.

جه لاله دینی کوری مه لا ئه حه مه دی کوری مه لا سالحی کوری مه لا عوسمان له خانه قای مه لا عوسمان له شاری سلیمانی سالی ۱۳۵۹ نووسیویه تیه وه.

۳/۳۴/ع المسائل المختلف فیها بین الشافعی والحنفی

مه حمود نووسیویه تیه وه.

(۱) ناوی گونده که کووژتیراوه ته وه.

له كۆتايى پەراوتيزكي شه نووسيوه: عەلى له شارى بانه له مەدرەسەى مەلا
عەبدولكەرىم نووسيوه تيه وه.

پیتی قاف

ع/۷/۲۸ حاشیهى محیدینی تالشیى به ناوبانگ به حسامکاتى
محەممەدى كۆرى شیخ محەموودى كۆرى شیخ محەممەدى كۆرى شیخ محەموودى كۆرى
شیخ ئەحمەدى كۆرى شیخ عەبدولەتیف سالى ۱۳۳۲ له شارى قەرەداغ نووسيوه تيه وه.

ع/۲/۶۰ شیعری تاهیر بەگ و بایەزید

محەممەدى كۆرى مەلا عەبدوللای نایب له ناحیهى قزلجە سالى ۱۳۳۲
نووسيوه تيه وه.

ع/۳/۵۳ فەناریى

ئەحمەدى كۆرى محەممەدى فەقى عەلى ناسراو بەنەوچەوانى له ناوچەى سۆسنى سالى
۱۳۵۰ له خزمەت مامۆستا مەلا سولەیمانى كاژیدا له گوندی قورچاوی سەر بەمامش
نووسيوه تيه وه.

پیتی کاف

ع، ۶/ع

۱- عیسامەدین

مەلا عوسمانى خورمەلەیی سالى ۱۳۱۷ له گوندی کۆزەپانکە نووسيوه تيه وه.

۲- سەید شەریف، عوسمانى خورمەلەیی سالى ۱۳۱۷ له گوندی کۆزەپانکە.

۳- رسالە الوضع عەبدوللای كۆرى مەلا عەبدورەحمانى كۆنى لەبەر خاترى مەلا
عوسمانى خورمەلەیی نووسيوه تيه وه ۱۳۰۵.

۴- الاستعارە مەلا عوسمانى خورمەلەیی له گوندی خورمەلە سالى ۱۳۱۶
نووسيوه تيه وه.

۵- شەرحى ئیستعارەى شیخ مەموودى مەلا عوسمانى خورمەلەیی سالى ۱۳۱۶ له
گوندی خورمەلە نووسيوه تيه وه.

١٤/ع مه‌کتووباتی کاکه حمه‌دی شیخ
کۆمه‌لیکی زۆر مه‌کتووباتی تێدایه‌ محهممه‌دی کورپی مه‌لا سوله‌یانی زه‌نگیده‌ری له‌
گوندی (کلبه‌) سالی ١٣١٦ و دوا‌ی ئه‌و نووسیه‌یه‌ تیه‌وه‌.

١٢/ع کتیبی‌کی فارسیی گه‌وره‌ له‌ دوو به‌شدا:
به‌شی یه‌که‌م: (کتاب‌ البیع).
به‌شی دووه‌م: (کتاب‌ النکاح).
سالی ١٣١٧ له‌ گوندی (کانی دریله‌) نووسراوه‌ تیه‌وه‌، نووسه‌ره‌وه‌که‌ی دیاری له‌ نه‌کراوه‌.

پیتی میم

٥٠/ع حاشیه‌ی قزنجی
محهممه‌د ئه‌سه‌عه‌دی کورپی مه‌لا محهممه‌دنه‌مینێ هه‌وایی سالی ١٣٤٣ له‌ مزگه‌وتی
مه‌ولانا شیخ محهممه‌د نووسیه‌یه‌ تیه‌وه‌.

ع، ١/ع حاشیه‌ی میرزاجان
عه‌بدو‌للای سۆسنی زورانی کورپی مه‌لا حسه‌ینی... له‌ گوندی ماوه‌ران نووسیه‌یه‌ تیه‌وه‌.

پیتی نوون

٩/ح حاشیه‌ی حه‌سه‌نی زێباری به‌سه‌ر عیسه‌مه‌دینه‌وه‌
محهممه‌د سالحی کورپی مه‌لا سوله‌یمان سالی ١١١٧ له‌ گوندی ئه‌شیر نووسیه‌یه‌ تیه‌وه‌.

١٥/ع ئه‌م کتیبانه‌ی تێدایه‌:

١- ته‌رجه‌مه‌ی (ذات‌ الشفا) به‌هۆنراوه‌ی فارسیی.

٢- ته‌جویدی قورئان به‌فارسیی.

دانراوی مامۆستا مه‌لا عه‌لی قزنجی.

٣- فائنامه‌.

په‌سوولتی کورپی پۆسته‌می کورپی ئیسماعیلی بانه‌یی سالی ١٢٩٧ له‌ گوندی (نه‌یزه‌رۆ)
نووسیه‌یه‌ تیه‌وه‌.

٥٣/٢/٤ الدرہ المنجیہ علی العرائض القزلبیہ

دانراوی ماموستا شیخ عومہری قہرہ داغی.

ٲهمدهى كورى محه مدهى فقهى عهلى مه شهوور به نيٲوچه وانى سالى ١٣٥٢ له گوندى نيٲوچه وان له خزمه تى ماموستا مه لا عومهرى باساويدا نووسيوه تيه وه.

۵۸/۶ نامیلکدهی وهضعی ماموستا مهلا ئه بویه کری میر رۆسته می

مستة فای بیتووشیی سالی ۱۳۵۶ له گوندی نووره دین نووسیویه تیه وه.

پیتی واو

۹۳/۶ حاشیه‌یه که نه‌حمه‌دی (القصبی) له کویتستانی (وزنه) یان (عرزنه) لای

عبداللہ (رمک) نویسیویہ تپہ وہ.

ئەم (القصبی)یە (قامیشی)یە و لە شویتێکی دیدا دەلتی: ئەحمەدی کۆری عەباسی قامیشی شینکی نووسیویەتیەوه.

۴/ح شرحی نامیلکہی وہضعی ماموستا مہ لا ئہ بوبہ کری میر رؤستہ می،

شیخ نهیبی ماویلیی له گوندی وه‌لزو، به‌شیکیشی له گوندی چۆمان له‌لای مامۆستا مه‌لا فتح‌ئۆلای باله‌کیی نووسیه‌ته‌وه. سالی نووسینه‌وه‌ی دیاریی نه‌کردووه.

پیتی ہنی

۶/۱/۶۸ حاشیه‌ی پتنجوینی

سهييد سه عيدي کوري سه ييد عه بدوللا له گوندي هه رمند سالي ۱۳۳۲
نووسيوه تيه وه .

۵۹/۶ (نظم محاسن الغرر) ی ئیبنولحاج

محرمه دی حسه نینی نیرگسه جاری سالی ۱۳۷۲ له شاری هه له بجه نووسیویه تیه وه.

ده‌ستیاکی و نه‌مانه‌ت مه‌رجیتی سه‌ره‌کیی بلاو‌کردنه‌وه‌ی ده‌قه کو‌نه‌کانه^(۱)

۳۱۴

مه‌رجیتی سه‌ره‌کیی بلاو‌کردنه‌وه‌ی دانراو و ده‌قی کو‌ن پاراستنی مافی دانه‌ره‌که و به‌فیرۆنه‌دانی ره‌نجیه‌تی. یان پرونتر بلتین خیانه‌ت نه‌کردن و خه‌مساردی نه‌کردنه له‌وه‌دا که هه‌ول بدریت بۆ‌ئه‌وه‌ی به‌دروستی ناوی ده‌قه‌که بزانتیت و، بزانتی کتی دایناوه و، که‌ی دانراوه و، له‌ کو‌ی دانراوه و، هه‌ول بدریت ده‌قی پوخت و راستی دانراوه‌که بخزیته به‌ر ده‌ستی خوینه‌ران و ناو کتیب‌خانه‌وه. ئه‌گه‌ر ئه‌م مه‌رجه -پیش هه‌موو مه‌رجیتی دی- په‌یره‌ویی نه‌کریت ئه‌وا ره‌نجی گه‌لن که‌س به‌زایه ده‌چیت و، سه‌رده‌رگومی و ئالۆزیش له هه‌ول و کو‌ششی گه‌لن که‌سدا پروو ده‌دات.

له‌م ماوه‌دا کتیب‌کی خنجیلانم دی له‌سه‌ری نووسراوه:

(شرح تصریف الزنجانی للعلامة السيد پیر خضر المعروف بالشاهوی)

ئه‌م ناوینشانم به‌لاوه سه‌یر بوو؛ چونکه نه‌مبیس‌تووه ئه‌م زاته -پیر خضری شاهۆ- مه‌لا چاک بووبیت و دانراوی هه‌بووبیت، ئه‌وه‌ی ده‌رباره‌ی زانراوه ئه‌وه‌یه پیاو‌چاک‌کی سه‌رده‌می خۆی بووه و، گه‌لنک که‌رامه‌تی لێ گێڕاوه‌ته‌وه، ئیت‌ر له‌ می‌ژووی ژیا‌نیدا باسی دانراوی نه‌کراوه^(۱). که‌ تو‌زیک به‌وردیی سه‌رنجی کتیبه‌که‌م دا بینیم سه‌ره‌تا‌که‌یم له‌ لا غه‌ریب نییه و، وه‌ک پیش‌تر دی‌بیتم وایه. که‌ زیاتر سه‌رنجی سه‌ره‌تای ئه‌م کتیبه‌م دا بۆم ده‌رکه‌وت ئه‌م کتیبه‌ کتیبی مامۆستایه‌کی دییه و، سا به‌هه‌له و نه‌زانی، یان به‌ئاره‌زوو و بۆ بازرگانی کردن به‌ناوی (پیر خدری شاهۆ) وه سه‌ره‌تا‌که‌ی شیتۆندراوه و، له‌باتیی ناوی دانه‌ری کتیبه‌که‌ ئه‌و ناوه‌ی خراوه‌ته سه‌ر.

دوای ئه‌مه گه‌رامه‌وه بۆ لای ئه‌و باب‌ه‌تانه‌ی ده‌رباره‌ی ئه‌م کتیبانه نووسیومن ده‌بینم له به‌رگی یه‌که‌مه‌ی (بووژاندنه‌وه‌ی می‌ژووی زانایانی کو‌ورد له‌ پت‌گه‌ی

(*) ئاسۆی فۆلکلۆر - کاروان (۱۴۷)، ۲۰۰۰.

(۱) ئه‌م زاته ناوی محمه‌د زاهیده و، نازناوی (ظهیرالدین) و به‌ (پیر خدری شاهۆ) ناسراوه. یه‌کی‌ک بووه له‌ پیاو‌چاکه ناو‌داره‌کانی کوردستان و، له سه‌ده‌ی هه‌وته‌می کو‌چیدا زینده‌گانیی کردووه. باسی مه‌لایه‌تی و دانراوی نه‌کراوه. (به‌روانه: مشاهیر کرد، بابا مردوخ روحانی شیوا، جلد اول، ل: ۶۱، چاپ اول، ۱۳۶۴، تهران خیابان استاد مطهری، نبش خیابان دکتر مفتاح، ساختمان جام جم).

دهستخه ته کانیا نه وه) دا^(۲) باسی ئەم کتیبەم کردووه. دواى ئەو باسکردنەیش بەشیتەیی لە (د.ع) دا نوسخەگەلی جیا جیای ئەم دانراوهم دەنیشان کردووه، تا ئەو نوسخانەى لای خۆم یاداشتەم کردوون و لە لاپەرە (۲۱۱) ی بەرگی دووهمى سەرچاوەى ناوبراودا هەندى لە ژمارەکانیانم نووسیوه لە (۲۰) نوسخە زیاتر، لێره‌دا بەکورتییى باسى هەندیکیان دەنووسین. لە کۆتایی دەستخەتى (۱۵۶۵۵ د.ع) وه كه نوسخه‌یه‌كى ئەم کتیبەیه ئەمه ده‌خۆتینه‌وه:

«قد وقع الفراغ من تسويد هذه النسخة الشريفة المسماة باعلال التصريف في ليلة الاثنين في بلد كركوك على يد أضعف العباد خضر بن عمر المنسوب بقبيلة (سكير!) لأجل نفسه. تمت شد در شب دو شنبه من شهر جمادي الأولى در وقت حكومة داود پاشا ادام الله أيام دولته وسلطته كما يحبه ويرضاه ویشاء آمین بجاه سيد المرسلين. والحمد لله رب العالمين ۳۳... [سووچیکى دراوه]»

له کۆتایی ده‌ستخه‌تى ژماره (۱۶۰۵۶ د.ع) وه ئەمه نووسراوه:

«تمت الكتاب المسمى بالاعلال من مصنفات مولانا يوسف خان، من أولاد مولانا ابي... المصنف المشهور، ربيع الاول ۱۲۳۶.» دواى ده‌قى ئەوه‌ى له‌سه‌ره‌وه نووسیمان له‌پال ئەم نووسراوه‌دا نووسراوه، واتە وه‌كه ئەوه وایه ئەم ده‌ستخه‌ته له‌بەر ئەوه‌ى پێشوو نووسرابێت‌وه.

له کۆتایی ده‌ستخه‌تى (۱۶۵۰۹ د.ع) وه نووسراوه:

«تمت الرسالة المسماة باعلال التصريف من مصنفات مولانا يوسف جان^(۴) من أولاد مولانا ابو مصنف المشهور بالپير خضراني.»

ده‌سیکی چه‌په‌ل ناوه‌كه‌ى كۆژاندوه‌ته‌وه.

(۲) ب‌پروانه: محمد ع‌لى قه‌ره‌داغى، بووژاندنه‌وه‌ى میژووی زانایانی کورد له‌ ڕێگه‌ى ده‌ستخه‌ته‌کانیا نه‌وه، چاپخانه‌ى (ومیض) به‌غدا، ۱۴۱۸ک - ۱۹۹۸ز، به‌رگی یه‌که‌م، ل: ۳۴۱. هه‌روه‌ها ب‌پروانه: سەرچاوه‌ى ناوبراو، به‌رگی دووهم، چاپخانه‌ى (السالى) به‌غدا، ۱۹۹۹، ل: ۲۱۱.

(۳) له‌م ده‌قانه‌دا نووسه‌ره‌وه‌کانیان چۆن‌یان نووسیون وایان ده‌نووسین و، هه‌له‌کانیان چاک ناکه‌ینه‌وه، چونکه‌ کارى ئێمه -لێره‌دا- لیکۆلینه‌وه و راستکردنه‌وه‌ى ده‌قه‌کان نیه‌ و ته‌نها نمونه ده‌هێینه‌وه.

(۴) ئەوه‌ى ده‌رباره‌ى ئەم مامۆستا -تا ئێسته‌- زانراوه، ئەوه‌یه‌ كه كورێ مامۆستا مه‌لا نه‌بویه‌كه‌رى موصه‌ننیه‌ى چۆریه، ئیتر سه‌رده‌مى ژبانی و له‌ داىكه‌بون و كۆچى دواى هه‌یج نه‌زانراوه.

دهستخه تی ژماره (۲۲۴۹۲ د.ع) ش نوسخه یه کی دى ئەم کتیبه ی مامۆستا یوسف جانە و، له کۆتاییه وه نووسراوه:

«تمت الرسالة المسماة بإعلال التصريف من مصنفات مولانا يوسف جان من الاولاد مولانا ابوبكر المصنف^(۵) المشهور بالپير خضراني»
دهستیکى چه په ل ناوی نووسه ره وه که ی شتواندوه.
کۆتایی نوسخه ی (۲۶۷۱۶ د.ع) ناوایه:

«تمت الرسالة المسماة بإعلال التصريف، من مصنفات مولانا يوسف جان، من يد أضعف العباد المحتاج الى رحمة ملك الوهاب ابراهيم المشهور بالكلاس من ناحية مكرى لأجل أخ العزيز محمدا المشهور بالبهديني في بلدة موصل».
دهستخه تی (۲۴۹۵۶ د.ع) ش نوسخه یه کی ته واوی ئەم کتیبه یه، به لام دهستی ته ماع بۆ شۆینه ونیی په ره ی دوا یی دراندوه.

دهستخه تی (۳۶۶۹۴ د.ع) ش نوسخه یه کی ته واوه، سالی ۱۳۲۹ ک نووسراوه ته وه...
دهستخه تی ژماره (۵۰۵۴ د.ع) باشتین و کۆترین نوسخه ی ئەم کتیبه یه، سالی (۱۱۳۳) مه حموودی کۆری مه لا ئەحمه دی کۆری مه لا محمه د له شاری موصل نووسیویه تیه وه.

دهستخه تی ژماره (۱۷۳۸۷/۲ د.ع) ش نوسخه یه کی چاکى ته واوی ئەم کتیبه یه سالی ۱۲۶۶ نووسراوه ته وه. ئەحمه دی کۆری شیخ عه بدولغه فاری کۆری شیخ فاضیلی کۆری شیخ نیظامه دین سالی ۱۲۷۵ نووسیویه تیه وه. حاجی مه لا محمه د شریفی کۆری حاجی عه بدولقادر وه قفی کردوه.

تا ئیسته کۆتایی نوسخه کانی ئەم کتیبه مان نووسی، سه ره تاکانیان به زۆری وه ک یه ک وان جگه له هه ندی جیاوازی وشه و. که مه که مه هه له ی نووسه ره وه کان، بۆ نه وه ی - نه گهر یه کیک بیه ویت به راورد له نیتوان چهند نوسخه دا بکات- نوسخه ی له بهرده ستدا

(۵) ئەم مامۆستا یه کیکه له زانا گه وه و ناوداره کانی کورد و سه رپشته ی زنجیره یه کی زێڕنی زانایان و بنه ماله یه کی گه وه ی زانیاری کورده، گه لیک دانراوی به بایه خى بایه تی خۆی هه ی. به داخه وه تا ئیسته - وه ک پتویست- لا له خۆی و به ره مه کانی نه کراوه ته وه. له لاپه ره (۲۰۹) ی به رگی یه که می بووراند نه وه ی میژووی زانایانی... دا شتیکم ده رباره ی نووسیوه و، شتیکی دیکه شى ده رباره له لاپه ره ۲۰۴ ی به رگی سییه مدا بلا و بوته وه.

بیت، لێره دا سه ره تای ئەم نوسخه وهك خۆی دهخهینه بهردهستی خۆینه رانی ئازیز؛ دواى (الحمد لله) و (صلوات و سه لام) دهلت:

«اما بعد: فما زال التماس المشتغلين على، المحصلين بعلم الصرف لأن أشرح لمختصر التصريف الذي من مصنفات الامام الهمام، قدوة الانام، وحيد العصر والأيام، فخر الملة والدين الزنجاني -رحمة الله عليه وعلينا الى يوم الدوام- مع انكدار الضمير في الشتاء الزمهريرية، وتعلق الزمر الكثير، وتطرق الاكناف والأكناف، لتحصيل الكفاف، وليس بكاف، ما هو بخراف، شرح اعلال كسبية، من عبارة استادي العلامة الأخ السيد حسن^(٦) ابن السيد عباس الپير خضري الشاهوي الحسيني، استفادها من كلام قدوة الاثمتين، وامام السالكين، شيخ المسلمين شيخ ابراهيم الشيخ بالمدينة المنورة...»^(٧).

دهستخه تى (٢٥٣٥١ د.ع) ش نوسخه يه كى ته و اوى دىي ئەم كتيبه يه، سالى ١٣٠٩ نووسراوه ته وه.

ژماره كانى ١٧٨٨١ و ١٥٩٤١ و ١٩٩٧٢ و ١٧٥٦٠... نوسخه گه لىكى دىكه ي ئەم كتيبه ن. بهم ئەندازه دهست له ناو نووسكردن و باس كر دى نوسخه كانى ئەم كتيبه هه لده گرین و، ئاماژه بو چەند نوسخه يه كى دانراو يكى دىكه ي ماموستا يوسف جان دهكه ين، كه ناوى (مختصر التكملة) يه و به لگه يه كى روونى ئەوه يشمانه -وهك باسى دهكه ين- كه دانراوى جىگه ي باسه كه مان ناوى (اعلال التصريف) ه:

دهستخه تى (٣/١٧٣٨٧ د.ع) نوسخه يه كى ئەم كتيبه يه و ئەحمه دى كورى شيخ فاضىلى كورى شيخ نظامه دين سالى ١٢٧٥ ك نووسىويه تيه وه نوسخه يه كى پوخت و باشه.

(٦) ئەم ماموستايش كه پىگه يشتوى بهردهستى ماموستا مه لا ئىبراهيمى شارانىي بووه و ماموستا مه لا يوسف جان له لای ئەو خۆپندويه تى... دياره ماموستا يه كى پايه به رزى سه رده مى خۆى بووه، به لام به داخه وه له سه رچاوه كاندا شتىكى ئەو تو زمان ده رباره ي دهست نه كه وتوه.

(٧) ئەم ماموستا به بۆنه ي ئەوه وه له كوردستان ده رچووه و، له شوتنىكى وهك مه دينه ي پىروژدا گىرساوه ته وه، به زۆرى دانراوه كانى ناسراو و پارىزارون و، ژبانى خۆشى زانراوه و، منيش لای خۆمه وه له لاپه ره (٢١٥) ي به رگى دووه مى بووژانده وه ي ميژووى زانايانى... دا شتىكم ده رباره ي دانراوه كانى نووسيه.

ده‌ستخه‌تی (۲/۳۹۸۱۸ د.ع) نوسخه‌یه‌کی دیکه‌یه و کۆتاییه‌کی ناوایه:

«تمت الكتاب المسمى بتكملة الشريفة في وقت الظهر، بيد أقل العباد عقلاً، وأحمقهم نفساً، لأجل مولانا الأعظم ملا كچك أفندي، ادام الله عمره. قد بالغنا في مقابله وتصحيحه متناً فقط. وظني انه صحيح غاية الصحة. وإن كان الانسان جائز السهو والنسيان، والمرجو من الإخوان أن يدعوا الله بالرحمة والغفران...»

ده‌ستخه‌تی ژماره (۱۸۳۶۴ د.ع) ش نوسخه‌یه‌کی دیکه‌ی ئه‌م کتیبه‌یه و، لی‌ره‌دا سه‌ره‌تا‌که‌ی ده‌نوسین تا به‌لگه‌ بده‌ین به‌ده‌ست که‌سانیکه‌وه ده‌یانه‌وی له ناوه‌روکی باسه‌که بیتگومان بن:

«أما بعد: لما أطلع المبتدئون على (اعلال التصريف) الذي شرحته... وترددوا في أن أختصر أبواب تكملة التصريف الذي جمعها الجامع الشيخ ابراهيم الشهراني، أدام الله بركة أنفاسه بطول بقائه، مع توضيح ما هو المقصود منه... بدأت به مستعيناً بالله على إتمامه وإن يغفر لي بغفرانه، إنه هو الغفور الودود. أبواب الصحيح...»

کۆتایی ئه‌م نوسخه‌یه‌ش ناوایه:

«قد تم الكتاب، بعون ملك الوهاب، واليه المرجع والمآب، على يد الحقيقير الفقير، أضعف العباد، أعني به رسول بن شيخ محمد بن شيخ ابوبكر بن شيخ عثمان، غفرالله... في سنة ۱۲۰۷هـ.»

وه‌ک ده‌بینی نوسخه‌که‌لی جیاجیای ئه‌م دانراوانه زۆرن و، له‌وانه‌یه‌ که‌لی نوسخه‌ی دیکه‌یش مابن، به‌لام به‌م ئه‌ندازه‌ ده‌سبه‌ردار ده‌بین و، جی‌گه‌ی مه‌به‌ستی ئی‌مه و پوونکرده‌ی پووی راستیی بۆ‌چونه‌که‌یشمان له‌مه زیاتری ناویت.

دوو هه‌له‌ له‌سه‌ر به‌رگی کتیبه‌که‌:

دوای سه‌رنج‌دانیک‌ی سه‌ره‌تا و کۆتایی چه‌ند نوسخه‌یه‌کی ئه‌م کتیبه‌ دوو هه‌له‌ی زه‌قی بی جی که‌ نه‌ده‌بوو پوویان بدايه‌ت ده‌بینرین.

هه‌له‌ی یه‌که‌م:

ناوی کتیبه‌که‌ که‌ نووسراوه (شرح تصريف الزنجاني) ئه‌م ناوه‌ له‌ناو ده‌قی کتیبه‌که‌

وهرناگیریت و هیچ کەس لەوانەى دەستخەتەکانیان نووسیوەتەووە ئەم ناوەیان نەنووسیوە و، هەرکەس باسی ناوی کتێبەکەى کردبێت وتوویەتى ناوی (اعلال التصريف)ە. هەرۆهە ناوەڕۆکی کتێبەکەیشەووە ئەمە دەرناگەوێ؛ چونکە شتێوەى شەرحکردن شتێوازێکی تایبەتیی هەیه و، بەزۆری بریتییە لە لێکدانەوێ وشە و پرستەکانی ئەو دەقەى شەرح دەکریت و، یەکە یەکە مانا و مەبەستیان ورد دەکریتەووە، بەلام ناوەڕۆکی ئەم کتێبە وانییە و، بەزۆری بەلای ئیعلال و دەرشتنی وشەکان و پەرگۆپشەى فێلەکاندا دەشکێتەووە و، بەزۆری لایەنى شەرحکردنى تێدا پشتگۆی خراوە.

هەلەى دووهم:

ناوی دانەرى کتێبەکە (پیرخدرى شاھۆ)ی بۆ دانراوە زۆر دوورە لە پاستیبەووە؛ چونکە وەک گۆتم نەبێستراوە و، نەماندیوە لە سەرچاوەیەکدا نووسراوەی کە پیرخدرى شاھۆ دانراوى بووبێت.

جگە لەمەیش بۆمان هەیه بپرسین ئەم هەلە چۆن کراوە؟ بەخوێندنەووەیەکی سەرپێنى سەرەتای کتێبەکە و بەراوردکردنى لەگەڵ ناوی سەر بەرگەکەدا ئەم هەلە زوو ئاشکرا دەبێت و، نەدەبوو پرووی بدابەت؛ چونکە پیرخدرى شاھۆ لە سەدەى حەوتەمى کۆچیدا ژیاوە، کەچی لە پێشەکیى کتێبەکەدا باسی ئەو کراوە کە دانەرى کتێبەکە سوودی لە عیبارەت و وتەى مامۆستا سەید حەسەنى کورێ سەید عەباسی پیرخضرى شاھۆی وەرگرتووە، کە ئەویش -بەدەورى خۆى- لە مامۆستا مەلا ئیبراھیمی شارانیى شاھۆی مەدەنیى وەرگرتووە و، ئەم مامۆستایش لە سەدەى یازدەى کۆچیدا لە ژياندا بوو.

بەلێ مامۆستا (یوسف جان) کە کورێ مامۆستا مەلا ئەبویەکری موصەننێفە و دانەرى ئەم کتێبەى لە سەرەتای کتێبەکەدا نە ناوی خۆى و نە ناوی کتێبەکەى نەنووسیوە. بەلام لە دانراویکی دیدا، کە دواى ئەم دایناوە، ناوی ئەم کتێبەى بردووە. ئەو کتێبەى ناوی (التكمیل) و لە سەرەتای ئەو کتێبەیدا دەلێ: (لما أطلع المستدثون على اعلال التصريف...) بەمە لە دەمى خۆى و لە قەڵەمییەووە ناوی ئەم کتێبەمان زانی، دیارە ئەم کتێبە لە کاتى خویدا بوو بەکتێبیکی مەنەجیی و فەقێ بەدەرس خوێندوویانە و، نوسخەى زۆریان لەبەر نووسیوەتەووە و، ئەو نووسەرەوانەیش بەزووی چەردەیهکیان لە ژيانى مامۆستا و بارودۆخى دانانى کتێبەکە زانیووە، لەخۆیانەووە نەیانوتووە ناوی (اعلال التصريف)ە، هەرۆهک لەخۆیانەووە نەیانداووە تە پال مامۆستا یوسف جان.

وهك گهلئ كهس نازانن كئ ئهم كتيبه ي چاپ و بلاوكر دوته وه منيش ههروه ها، بۆيه
گومان بۆ ئه وه ناچيت -خوانه خواسته- مه به ستم له نووسيني ئهم وتاره دا شان و
پسواكردي، يان پووچكر دهنه وه و به فيروداني رهنجي، كهس بيت.

ئهم كتيبه له گياني خويدا كتيبيكي باشه و، به شتواز و شتويه كي ئاسان و بي قورت و
گرئ دانراوه و، ده كرئ جاركي دي بيتته وه به مهنه جي خويندني ئه وه به شه فه قتيبه ي كه له
حوجره كاني به تايبه تبي كوردستاندا ماون و، ده كرئ سوودتيكي باش به وانه بگه يه نييت كه
ده يانه وي صهرفي زماني عهره بي بخوين و فيري بن. ئه مه له لايه كه وه، له لايه كي
ديكي شه وه ئه وه ماموستا به پژه له و كاته دا ئه وه ره نجه ي داوه و ئه وه كاره پيروزه ي كردوه،
به ديني كهس ره وا نيه -به نوو كه قه له ميك- ئه وه ره نجه بدرئ به زه لاميك كه دوور و
نزيك مافي پتيه وه نيه و ناگاي لتي نيه.

له وانه يش زياتر مه به ستي سه ره كيم ئه وه يه كه ئهم كتيبه له به رانه ري يهك نوسخه ي
تازه دا بلاوكر اوه ته وه و، گهلئ هه له له چاپه كهيدا روويداوه، به ده سني شانكردي ئهم
سه رچاوانه ي ليره دا ناومان هيتان يارمه تبي كه سانتيك ده ده ين ده يانه وي له مه ولا له م
كتيبه بكوته وه و، به چاپتيكي پوختي تازه و ليكوته وه يه كي زانستiane وه، له تهك ئه وه دا
كه مافي دانه ري ئه سلب ي بدرته وه... ئهم كتيبه بخه نه به رده ستي خوتنه ران و ئه وه كه سانه ي
ده يانه وي سوودي لي وه ريگرن.

جا تا ئه و كاته داوا له و كه سانه ده كه ين نوسخه ي چاپي ئهم كتيبه يان لايه له سه ر
به رگه كه ي بنوسن:

اعلال التصريف

يوسف جان بن ابي بكر المصنف

مه‌لای باته‌یی

۳۱۵

مامۆستا مه‌لا حسه‌ینی باته‌یی که ده‌میکه ناوی که‌وتۆته ناو ناوان و، وه‌ک شاعیرێکی کورد ناسراوه، بێگومان پێش ئه‌وه‌ی شاعیر بێ -یان وه‌ک شاعیر بووه- مه‌لا بووه و، مه‌لای باشیش بووه، به‌لام به‌داخه‌وه له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌دا له‌ چه‌ند سه‌رچاوه‌دا ناوی هاتوه و، به‌رپێزه‌وه له‌سه‌ری نووسراوه، هێشتا درن به‌تاریکی دۆزینه‌وه‌ی پێگه‌ی ژایانی نه‌دراوه و، ئه‌وه‌ی بۆی کراوه و ده‌ریاره‌ی نووسراوه نه‌تینۆتیسی ده‌شکێنی و نه‌ له‌ قه‌د قه‌در و شکۆشیه‌تی.

منیش که‌ لی‌رده‌ا ناوی دێنمه‌وه ناو باس وه‌نه‌بێ شتیکی که‌وره‌م به‌ده‌سته‌وه بیت، ئه‌وه‌نده هه‌یه له‌ ئه‌نجامی که‌رانه‌ به‌ناو ده‌ستخه‌تان و که‌شکۆلانه‌ گه‌لی شیعری ئه‌م مامۆستام دیوه و، هه‌رچیشم دیوه له‌گه‌ڵ شیعره‌ بلاوکراوه‌کانی ناو (دیوانا کرمانجی) مامۆستا (عبدالرقيب يوسف) و (هۆزاننیت کورد)ی خوالێخۆشبوو مامۆستا سادق به‌هادیندا پووبه‌رووم کردوونه‌ته‌وه، جا ئه‌گه‌ر بلاوکراوه‌وه -با نوسخه‌که‌ی لای من دروستتر و راستتیش بوویت- وازم لێ هێناون و، هه‌ندێ جار ئاماژه‌م بۆ شوێنه‌کانیان کردوه، ئه‌گه‌ر له‌ناو بلاوکراوه‌کاندا نه‌مدین ئه‌وا لای خۆم به‌ریتنوسه‌که‌ی ده‌ستخه‌ته‌که -چۆنم بۆ خوتنراویته‌وه- پوونوسم کردوون. ئه‌وه‌ی له‌م ده‌رفه‌ته‌دا ده‌یکه‌م به‌دیاریی ئه‌م جاره ئه‌نجامی ئه‌و گه‌شت و گێله‌مه و، هیوادارم ئه‌مانه که‌ره‌سته‌ی لێکۆلینه‌وه‌یه‌کی خه‌ست و چری دیوان و به‌ره‌مه‌ی ئه‌م شاعیره‌بن که‌ له‌مه‌ولا له‌سه‌ر به‌ره‌م و دیوانی بکریت.

باتی فرماید -۱-

مست شپالی [فتیش]! کوژ مه‌ کودی بز
صد مثل آینه پیش صه‌تمه‌ از الامان
گوچه‌ یا خوب رو، تشکی منی مثل مو
چابک جست همچو، دوا چیه‌ چی دی بز
من کوته‌ یادیم ملک. ئیکتم از بی فلک
قامت بژنا چلک، صه‌تمه‌ از الامان

گوتمہ شاہ چکل، تشتکی من سر لمل
 بیٹھ کرن دوصد دل، او چیہ چی دی بزبان؟
 من گوتی باور بکہ، فکری ژ داور بکہ
 زلفان تو ساتر بکہ، صہتمہ از الامان
 گوتمہ یادیم بخوم، لوحکی من بی رقوم
 لی ہیہ دوازده علوم، او چیہ چی دی بزبان؟
 صدق ژ وی [کاغتی!] تیدا علم وحدتی
 داغ وکوان جبہتی، صہتمہ از الامان
 بشکفت همچو فردوس، کو تشتکم ہیہ سوس
 پیکشہ چوگان قوس، او چیہ چی دی بزبان؟
 من گوتہ یا [براذعان!]، ابرو انف چوگان
 انفی بائی فاکشان، صہتمہ از الامان
 گوتمہ یا سر خوشہ، تشتکی من مہوشہ
 لش سپی و دل رشہ، او چیہ چی دی بزبان؟
 من گوتہ یا ہمچومہ، ٹیکتم از بی کنہ
 نیرگز و چاقین سیہ، صہتمہ از الامان
 گوتمہ یا تجمل، باغکی من آفہ مل
 ہرچہار فصلان تژ و کل، او چیہ چی دی بزبان؟
 کم کو بلی کل کشن، ہر چار فصلان بہن خوشن
 ہردو رویت آشن، صہتمہ از الامان
 کو تشتکم ہیہ [ہی!] غنچہ ناٹیان شکر
 طیرکی زرین لسر، او چیہ چی دی بزبان؟
 من گوتہ یا زنج سیف، مہر وفا ہاتہ نیف
 شیرینہ او دث لیف، صہتمہ از الامان
 کنی وکوتہ (باتیی)، جامکی من تژی می
 من نخوشان دکت حی، او چیہ چی دی بزبان؟

من کو طوطی لاردان، درمان جمله دردان
لعل و جبھی زنخدان، سهتمه از الامان^(۱)

-۲-

قسمت ژ دیوانا ازل می دامه ساقی یک عدد
تاسک ز خمرا بی خلل، از کرمه مخموری ابد
تاسک ژ خمرا محبتی، دا من د گوشا صحبتی
آئیمه چرخا داوتی، عشقی لمن صوتن کبد
عشقی لمن صوتی، جکر، قط کس نزانیتن ژ بر
من تینه سینه (!) صد تفر، خون وی لجرحان بو جمد (!)
سوندی دخوم از قی دمی، بآیات حریفین قد سمی
تیلک اطای برچمی، نادم ببسابی از ولد
زلفا کوتیته سرملان، چنگا له تاقیژی دلان
قرکر ته اهل برچلان، داد مدد داد مدد
داده ژ درد عشقی، چبکم ژ وی سیف بهی
ناداته کس طاڤاسهی، من بانگ بر شاهی احد
هون بییژنه منزلیران، ای [مجل!] یار و بران
(باتی) کسا چیت لشکران، (فی جید حبل من مسد)

(۱) ئەم پارچە لە کەشکۆلی جزیری وەرگیراوە کە لە (دار العراق للمخطوطات) دا بە ژمارە (۲۲۰۳۲) پارێزراوە و، لە کتێبی (بووژاندنەوێ میژووی زانایانی کورد لە ڕێگەی دەستخەتەکانیانەوێ) - بەرگی یەکەم-دا باسێم کردووە.

(۱) ئەم پارچەیەش لە کەشکۆلی جزیری وەرگیراوە و، باشیش بۆم نەخوێنراوە، بۆیە یەک دوو جێگەییم بەگومانەوێ ڕوونوس کرد و، ئەوانی دیشی لە گومان بەدەر نین، بەلام چونکە هەریەک نوسخەمان لە دەستدایە ئەو زیاترمان پێ نەکرا.

ده‌بنی نه‌مه شیعرى باته‌یى بى‌ت؟

نهم پارچه شیعره‌ی خواره‌وه‌م له ده‌ستخه‌ته‌کانى (۲۲۴۱۷) و (۲۳۳۷۷) دا له‌ژئیر ناوى (مولانا حسین) و (حسین) دا بى‌نى. له‌بهرئه‌وه‌ی که هیچ ده‌رباره‌ی نهم مه‌ولانا حسه‌ینه نازانین و، مه‌لای باته‌ییش ناوى حسه‌ینه گوماغان بۆ‌ئه‌وه ده‌جیت که شیعرى مه‌لا حسه‌ینى باته‌یى بى، بۆ‌یه له‌م شۆته‌دا و له‌پال شیعره‌کانى باته‌ییدا ده‌ینوسین تا ساغ ده‌بیته‌وه که شیعرى کتیه.

ده‌ستخه‌ته‌کان کۆن، به‌لام شیعره‌کانى ناوى نووسه‌ره‌وه و میژووی نووسینه‌وه‌یان به‌سه‌ره‌وه نییه.

خه‌تى نوسخه‌ی (۲۲۴۱۷) خه‌تیکى شتیه فارسی شکسته‌ی خوشه، خه‌تى نوسخه‌که‌ی دى وا نییه به‌هردووکیان توانیم شتیکى لى به‌ده‌ست به‌ئیم و، نوسخه‌ی یه‌که‌مم له سه‌ره‌وه نووسی و جیاوازییه سه‌ره‌کییه‌کانى نوسخه‌ی دووه‌میشم له خواره‌وه بۆ‌زیاده روونکردنه‌وه نووسی.

ده‌ستخه‌تى (۲۲۴۱۷) ده‌ستخه‌تیکى کۆنه و شیعره‌کانى له‌سه‌ر لاپه‌ره‌ی یه‌که‌مى حاشیه‌یه‌ک له‌سه‌ر (عصام الدین) نووسراون، به‌خه‌تیکى تازه له‌سه‌ر دوا لاپه‌ره‌ی کتیه‌که میژووی رووداوى شکانى سوپای (طه‌ماسپ) له لایه‌نى وه‌زیری به‌پێز حسه‌ین پاشاوه نووسراوه که له سالى ۱۲۵۷ دا بووه.

نوسخه‌ی (۲۲۳۷۷) له نوسخه‌ی یه‌که‌م زۆر کۆنتره و نووسه‌ره‌وه‌که‌ی ناوى (اده‌م بن مولانا شجى به‌مولانا المعظم مولانا سید احمد)ه.

له دوا لاپه‌ره‌دا خاوه‌نى ده‌ستخه‌ته‌که که ناوى (عه‌زیز کورى کراوى...)ه نه‌مه‌ی نووسیوه:

«من ممتلكات عزیز بن کراوى بن درویش بن زاهد بن شیخ سعدي بن نورالدین بن پیر درویش بن پیر شامي بن پیر علي الارگوشي عشيرة ومولدا، الموصلی موطناً، الشافعي مذهباً، القادري طريقة. تلميذ جرجیس أفندي الرشادي، تلميذ صبغة الله أفندي، تلميذ حيدر أفندي، تلميذ أحمد أفندي، تلميذ حيدر أفندي، تلميذ زين الدين الكردي البلاتي، تلميذ نصرالله الخلخالي، تلميذ محمود الشيرازي، تلميذ جلال الدين الصديقي الدواني.

وكان أحمد أفندي المذكور تلميذاً لمولانا محمد شروين، تلميذ مولانا أحمد المجلي، تلميذ ميرزاجان، تلميذ محمود الشيرازي، تلميذ المحقق الدواني. وقد أخذ أحمد المذكور الإذن في التفسير، بل في مطلق التدريس، من أفضل معاصري زمانه الملا الشيخ الكردي الأشنوي، تلميذ مولانا ميرزاجان الشيرازي، تلميذ جمال الدين محمود الشيرازي، تلميذ المحقق الدواني، تلميذ محي الدين الكشكناري، تلميذ السيد شريف الجرجاني، تلميذ مبارکشاه البخاري، تلميذ القطب الرازي، تلميذ العلامة الشيرازي، تلميذ نصيرالدين الطوسي. وأيضاً تلميذ الكاتب القزويني، تلميذ فخرالدين الرازي، تلميذ حجة الاسلام محمد بن محمد بن الشيخ محمد الغزالي تلميذ امام الحرمين عبدالملك يوسف الجويني، تلميذ الشيخ أبي طالب المكي، مرید أبي عثمان المغربي، مرید أبي عمرو الزجاجي، مرید جنید البغدادی، مرید أبي الحسن السري بن مغلس السقطي، مرید المعروف الكرخی، مرید أبي سليم داود الطائي، مرید حبيب العجمي، مرید الحسن البصري، مرید حضرة الإمام والخليفة علي بن أبي طالب القرشي الهاشمي، المرید وأخاذا العلوم من حضرة المصطفى (صلى الله عليه وسلم) المشرف بأمر ذي النور المبين بواسطة الروح الأمين الممتاز بين الملائكة المقربين، برسالة رب العالمين، الى الأنبياء والمرسلين.

وقد قرأ أحمد المذكور مشكاة المصابيح الى باب الإعتصام... على الشيخ عبدالملك العصامي، وأخذ الإذن منه، وهو من والده تلميذ الشيخ أحمد بن محمد بن حجر المللكي الهيتمي، تلميذ القاضي زكريا الأنصاري، تلميذ الجلال البلقيني، تلميذ الحافظ [شاس!] البخاري ابن حجر العسقلاني. رحمهم الله ونفعنا الله بهم آمين».

له خوتندنه وهیه کی خیرای ئەم دهقه وه یهک دوو سه رنجی جیگهی بایه خ ده بینن که له وانه یه له شویتنی دیکه دا نه بن. له وانه ناوی سێ (پیر) که نه مه ناویشانی (کاکه یی) یه کانه و پیرشالیار و پیرداود و پیرکتی و کتی که له بهرگی یه که می میژووی وێژه ی کوردی ماموستا سدیق بۆره که ییدا ناویان هاتوه. جگه له ناوه کانیشیان نه وه ده خوینینه وه که ئەم پیرانه خه لکی ناوچه ی (ارگوش = نه رگوش) ن و، ئەم شویتنه ییش له رووی جوغرافیه وه دووره له ناوچه ی (پیر) هکانی دییه وه.

ہہروہا لہناو زنجیرہی پشتی ماموستا عوزہ یردا ناوی (شیخ سہعدی) یدک ہاتوہ، کہ
 لہ کہ شکوئی غہربیدا (۸۱۵۵ د.ع) چہند پارچہ شیعریکی ہہیہ، ہہروہا لہو
 کہ شکوئہدا پارچہ یدک شیعہ لہ شیوہنی (شیخی سہعدی) دا گوتراوہ و سالی
 (۱۲۴۲ھ) یش بڑ مردنہ کہی دانراوہ لہوانہیہ نہم شیخ سہعدیہ بیت۔
 نہمہیش دہقی شیعہ کانہ:

مولانا حسین فرماید:

ژ درد فرقت رندان دکم افغان آوات^(۱)
 من ژ ویرا بو محبت هر ژ روژا اولین^(۲)
 چند ژ دست فرقت من تی ژ چاوان آب خوين^(۳)
 ای غلامت جملہ عالم از غلام کمترین^(۴)
 گفتم اورا ما دعاگوی توام ای حور عین
 اعرضت عنی وقالت: ما دعاء الکافین؟

ای شہ عالی جناب از بندہء افگندام
 من ژ دست نای چہ خدمت، از لوی شرمندان^(۵)
 گر امیرو پادشام از هر غلام بندام
 گر بخوانی ور برانی^(۶) بندام تا زبندام
 واجب لی امتثال الامر، ماذا تأمرین؟

آستانی دلبری هستن گلو (دار الشفا)
 هر کس دردیک هبی هر تی زوی بیستن دوا^(۷)
 را مثال جنتی او چیمن و آب و هوا
 حبذا روضات نجد^(۸) زرتها عهد الصبا
 ربوہ تجری علی أرجائها ماء معین

از فقیر و بی نوا و او خسرو و خسرو نژاد
من کودیت او پادشاه یکجار ژ دستم چو فؤاد
(شکر لک یا رینا) ایر و چه حاصل بون مراد
بر در باغ وصالش هاتف آواز داد:
(هذه جنات عدن فادخلوها خالدين)

یا (حسین) نامراد ایدی ردو^(۹) عشقی مچو
وی کرن دیوانه چندین نکته دان و نکته گو
ناهرین وصف ده عه شقی کر به بیژن هر درو^(۱۰)
قصهء عشقی جلال و داستان حسن او^(۱۱)
(تلك أنباء يقول الناس منا بعد حين)

جیاوازییه کانی ده سخته تی (۲۳۳۷۷)

- (۱) ئەم دێره وا دیاره زیاده و تهنها له نوسخه‌ی یه‌که‌مدا هه‌یه.
- (۲) من... (۲) من و ویرا بو محبت هر...
- (۳) چند... (۲) چند ژ دستێ فرقتی... آو خون.
- (۴) ای... (۲) وی غلامن جمله عالم از غلامی کمترین.
- (۵) من ژ... (۲) من ژ دست ناییت چو خدمت او ازی شرمنده ام.
- (۶) سووچیکی نوسخه‌ی یه‌که‌م دراوه و ئەم به‌شه‌مان له‌به‌ر نوسخه‌ی دووهم ته‌واو کرد.
- (۷) هه‌بی... (۲) هه‌ی دی هر لوی بیته‌ن دوا.
- (۸) جه‌ذا... (۲) حب ذات ذات به‌ری...
- (۹) ردو (۲) لدو.
- (۱۰) ناه‌رین... (۲) ناه‌رین وصفی تعشقی کر بی‌یژم از ه‌رو.
- (۱۱) قصه... (۲) قصه‌ها عشقی جلالش استان حسن تو

چەند مامۆستا مەلا ئیلیاسمان ھەبە؟ ئەم مامۆستا مەلا ئیلیاسەیش کتیبە؟

۳۱۶

گەلێ جار باسی سەردەرگومیی و ئالۆزیم لە میژووی زانیان و شاعیران و ناودارانماندا کەردووە و، باسی چەند ناو و نازنام کەردووە کە بەلگەی پوون بۆ جیاکەردنەوێیان و ناساندنی ھەریەکێکیان بە پێناسە و کەسایەتی خۆی نییە، ئەمەیش ئاشکرایە بەھۆی نەبوونی میژوویەکی ورد و دروستی زانا و ناودارانمانەوێە و، گەلێ زانا و ناودارمان ھەبە کە لە سەردەرگەمی خۆیدا کەلە زانا و گەورە مەلا و تاقانە ی چەرخێ خۆی بووە و، دەوری کاریگەری لە بلاکەردنەوێ زانیاری و وریاکەردنەوێ خەلک و گەشەپێدانی پۆشنبیریدا بووە، بەلام کە خۆی سەری ناوەتەووە و، ئەم جیھانە ی بەجێھێشتوو بەھۆی ئەووە خەمخۆری نەبووە و، کەستیکێ وا نەبووە بەمیژووی ژبانی و بەرھەم و شۆینەوارەکانیدا بگات، وردە وردە ئەستێرە ی دەرەشواوێ خۆی بەرھەو کزبێ چوووە تا بەیدەکجاری خامۆش بووە و، شۆینەوارەکانیشی بەر چەپۆکی زەمانە کەوتوون و سەریان تێدا چوووە و، گەلێ جار وا بووە ھیچ ھەوالتیک لە ژبان و بەرھەمیشیان نەماوەتەووە. جاری وایش ھەبووە لایەلا و لاوەکیی شتیکێ کەم کە تروسکاییەک بدا بەرێگە ی تاریکی ژبانی تاق و تەراییەکیان لە سووچ و قوشن و حاشیە و کوژایی کتیبە دەستخەتەکاندا ماوەتەووە.

ئەم مامۆستای لیژەدا ناوی دەخەینە ناوانا و سووچیکێ بچکۆلە ی لە میژووی زانیانی کورد پێ دەرازینینەووە، یەکیکە لەو مامۆستایانە ی بەختی یار بووە و، تروسکە یەکمان لە ژبانی دەستکەوتوووە.

بەلام پێش ئەوێ بیتنە سەر ئەم کورتە باسە لا لە لایەنیتکی پێوەندیدار بەم باسەووە دەکەینەووە.

مامۆستای ئەم باسەمان ناوی مامۆستا مەلا ئیلیاسە، پێش ئەوێ قەلەم بەخەمە سەر کاغەز و ھیچ حوکمێک بەکەم بەسەرچاوەکانی میژووی ناودار و زانیانی کورددا گەڕام، مەبادا باسێکی کرابێت و بەسەرما بروت و، زانیاریەک ھەبێت من پێم نەزانیبێت. بەلام دوا ی گەڕانیکی باش بەو سەرچاوانە ی لە دەستمان بەدەستی خالییەووە گەڕامەووە و، سۆراخێک لە ژبانی بۆ نەکرا. بەلام لە سەرچاوەکاندا ناوی چەند مامۆستا مەلا ئیلیاسێکەم دی و، لە ئەرشیفی تایبەتی خۆشماندا چەند مامۆستا مەلا ئیلیاسێکی دیم دی کە باسیان لە سەرچاوەکاندا نییە، بۆ ئەوێ باسەکەم بەگوێرە ی توانا بیتکەلێن بیت،

به کورتیی ئه و ناوانه لیڤه دا دهخه مه روو:

۱- مهولانا ئیلیاسی گه و ره که قوتابی ئی بنوحه جهری عه سقه لانی بووه و ئیجازه ی
حه دیشی لی وه رگرتوه. ئه م ماموستا له نیوه ی یه که می سه ده ی ده ی کۆچیدا کۆچی
دوایی کردووه.

۲- ئیلیاسی ئه ییوی سالی ۱۲۹۱ له دایکبووه، سالی ۱۳۴۶ له میسر کۆچی دوایی
کردووه.

۳- ئیلیاسی کوری ئیبراهیمی کوردی، سالی ۱۰۴۷ له دایک بووه و، سالی ۱۱۳۸ له
دیمه شق کۆچی دوایی کردووه.

۴- ئیلیاسی ئه ربیلی. سالی ۵۵۱ له دایک بووه و له به غدا خوتندنی ته واکردووه و،
دوایی گه راوه ته وه بو ئه ربیل و له وئ کۆچی دوایی کردووه.

۵- مه لا ئیلیاسی به رۆژه یی -بانه یی- قوتابی مهولانا ئیلیاسی گه و ره بووه.

۶- مه لا ئیلیاسیک له دیمه شق^(۱).

ئه مانه ئه وانه له سه رچاوه چاپه کانداناویان هاتوه.

ئه وانه ش که ناویانم له ده سته ته کاندایوه و له شوینی دیدا باسیان نییه ئه مانه ن:

۱- مهولانا ئیلیاسی که لاتیی:

ئه م ماموستا له سه رچاوه کانداناوی نه براوه، ئه وه ش که ده ست من که وتوه ئه وه یه
کتیبتیکی له زانیاری نه حودا هیه، خۆی له پیشه کیه کهیدا ناوی خۆی نابات، ته نها ده لی
زۆریان داوا لی کردم ده رباره ی نووسینی هه ندی شت له نه حودا، منیش له وه ی له
ماموستایانم وه رگرتوه و تیگه یشتووم ئه م کتیه م پیکه ینا. به لام ماموستای
نووسه ره وه ی ده سته ته که -خودا پاداشی خیری بداته وه- ده لی:

«من مصنفات مولی الامام الهمام، مرشد الراشد، ائمة المتأخرین والمتورعین
مولانا الیاس الکلاتی».

به داخوه ئه م نووسه ره وه که ناوی سه دره دینی کوری پۆسته می [یابونیری] یه ده رباره ی
سال و شوینی نووسینه وه که ی هه یچی بو دیاری نه کردوین.

(۱) پروهانه: علماؤنا في خدمة العلم والدين، دانراوی عبدالکریم محمد المدرس، ل: ۹۷-۱۰۰.
هه ره ها پروهانه: مشاهیر کرد، بابا مردوخ روحانی شیوا، به رگی یه که م، ل: ۱۴۴ و ۲۲۴.

دانراویکی مامۆستا مه‌لا ئیلیاسی که‌لاتیی

مامۆستای دانه‌ر ناوی نه‌ناوه و شتیکی ئه‌وتۆی ده‌رباره‌ی نه‌نووسیوه. سه‌ره‌تا که‌ی ئاوا ده‌ست پیکردوه:

أما بعد: فهذه كلمات ومفاهيم فهمناها من كلام الشراح لتون النحو، ومن أستاذينا رحمهم الله، وما استنبطنا واستخرجنا من مقالاتهم الشريفة، ذكرناها وألفناها تذكرة لآخوان الصفا يذكروننا بها، لعلهم عند ذكرهم إيانا يحصل بهم شفقة ورحمة بصالح دعواتهم يغفر الله لنا زلاتنا وعثرتنا، وتسهيلاً للمتعلمين ولن ابتدأ بهذا العلم، وطلبهم مراراً كثيراً داعياً إلى تأليفنا هذه، وإن كان تأليفنا [لائقاً] وغير مستقيم كل استقامة، والزمان الذي ركبنا فيها زمان خوف وعدم قرار «يوماً بجزوى ويوماً بالعقيق» لعل الله تعالى وفقنا لإتمامه وهو ولي الإصابة والتوفيق.

کۆتاییه‌که‌یشی ئاوايه:

ولا تجمعلنا من الأسفلين من المنازل. تمت بالخير والظفر. من مصنفات مولی الامام الهمام مرشد الراشد، ائمة المتأخرين والمتورعين مولانا الیاس الکلاتي رحمه الله زاده شرفاً في الدارين على يد الحقير الفقير أقل العباد صدرالدين رستم [الیابریزي] اللهم أغفر لي وله ولوالدين آمين يا معين،

پیش هه‌موو شتیکی نووسه‌ره‌وه‌ی ئه‌م ده‌سته‌ته له خوێنده‌واریدا پێشکه‌وتوو شه‌ره‌زا نه‌بووه و هه‌له‌ی نووسینه‌وه‌ی زۆره.

له شۆینی دیدا دیومه که ئه‌م مامۆستا مامه‌ی مامۆستای ناودارمان مه‌لا ئه‌بو به‌کری موصه‌نیفه. به‌گۆیره‌ی قسه‌ی نووسه‌ره‌وه‌که ده‌بی مامۆستا مه‌لا ئیلیاس دانراوی دیکه‌یشی بووبیت، به‌لام هه‌یچیان ده‌رباره‌ی نازانین.

ئه‌م ده‌سته‌ته له (د.ع)دا به ژماره (٢/٥٩١٦) پارێزراوه.

۱۶۶۶

مه‌لا ئیلیاسی کوری ئیبراهیمی کوردیمان هه‌یه، که له (سلک الدرر ۲۷۲/۱) و هه‌یه العارفین (۲۶۶/۱) دا ده‌لتین:

سالی ۱۱۳۸ کۆچی دواپی کردوو و حاشیه‌ی به‌سه‌ر حاشیه‌ی عیصامه‌دین به‌سه‌ر جامیه‌وه هه‌یه.

له ده‌ستخه‌تی ۱۶۶۳۴ دا ده‌لی: مه‌حمودی کوری ئیبراهیمی کوری داودی کوری ئیسماعیل سالی ۱۱۱۸ له مه‌دره‌سه‌ی (قاضي القضاء) قاضی ئیلیاسدا نووسیویه تیه‌وه.

دواپیش ئه‌م ده‌ستخه‌ته له‌لایه‌نی خه‌زنه‌دار مه‌مه‌دی کوری ئه‌حمه‌د ئاغاوه وه‌قف کراوه له‌ژێر چاودێری مه‌مه‌دی کوری مه‌لا به‌هرامدا.

هه‌روه‌ها مه‌لا ئیلیاس، یان قازی ئیلیاسی که‌لاتیمان هه‌یه.

ئه‌م ده‌ستخه‌ته له (دار العراق للمخطوطات) دا به‌ژماره (۲/۵۹۱۶) پارێزراوه.

له ده‌ستخه‌تیکی دیدا ده‌لی: ئه‌م مامۆستا مه‌لا ئیلیاسه مامی مامۆستا مه‌لا ئه‌بویه‌کری موصه‌ننیه‌. به‌م پێیه دوور نییه ئه‌م مامۆستا - مامۆستا مه‌لا ئیلیاسی که‌وره بیت؛ چونکه مامۆستا مه‌لا ئه‌بویه‌کری به‌رازی له ۱۰۱۴ ی کۆچیدا کۆچی دواپی کردوو، جا ئه‌گه‌ر مامی له نیوه‌ی سه‌ده‌ی پێشوو دا له جیهان ده‌رچوو بیت زۆر گونجاو و له‌باره.

۲- مامۆستا مه‌لا ئیلیاسی گۆرانیی:

ده‌ریاره‌ی ژبانی ئه‌م مامۆستایش له سه‌رچاوه‌کاندا شتی‌کمان ده‌ستگیر نه‌بوو، خۆشه‌ختانه له ده‌ستخه‌تی ژماره (۱۵/۲۰۳۴۴) ی (دار العراق للمخطوطات) دا مامۆستای نووسه‌ره‌وه‌ی ده‌ستخه‌ته‌که که مامۆستایه‌کی ورد و کارامه بووه ئیجازه‌یه‌کی ئه‌م مامۆستای بۆ نووسیوین که داویه‌تی به‌مامۆستا مه‌لا مه‌مه‌دی کوری داودی (که‌ره‌ویی) مامۆستا مه‌لا ئیلیاسیش ئیجازه‌ی له مامۆستا مه‌لا ئیبراهیمی کوری هه‌سه‌نی شارانیی گۆرانیی و چه‌ند که‌سی دیکه وه‌رگرتوه.

مامۆستا مه‌لا ئیلیاس خۆشی له کۆتایی ئیجازه‌که‌وه ده‌فه‌رموی: سالی ۱۱۳۵ ئیجازه‌ی داوه به‌ما مامۆستا مه‌لا مه‌مه‌د.

مامۆستای نووسه‌ره‌وه‌یش که ناوی عه‌بدوهره‌حمانی کوری خضری کوری هه‌سه‌نی که‌ناوی یازانیی پشده‌رییه و سالی ۱۱۵۱ کتێبه‌که‌ی له گوندی ته‌له‌ی هه‌ریر نووسیویه‌ته‌وه ده‌لی:

منیش ئیجازهم لهم مامۆستا -واته مامۆستا مهلا محهمه‌دی کورپی داودی (کرووی)-
وه‌رگرت، ئیجازه وه‌رگرتنه‌که‌یش له سالی نووسینه‌وه‌ی کتیبه‌که‌دا بووه، واته ده‌بی
مامۆستا مهلا محهمه‌دیش له زانایانی گه‌وره‌ی کورد بێت.

ئه‌و ئیجازه‌نامه وه‌ک ده‌قیکی میژوویی به‌سوود لێرده‌ا تۆمار ده‌که‌ین.
ده‌قی ئیجازه‌ی مامۆستا مهلا ئیلیاسی گۆرانیی:

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله وصحبه أجمعين.
أما بعد: لما كان علم الإسناد مختصاً بهذه الأمة، وكان ممن سعى في طلبه
الشيخ الكامل الفاضل المخلص الخالص الاعتقاد صاحب الفهم الراجح الشيخ
محمد بن داود، فقد التمس من خادم الفقراء أن يجيزه بما أجازني به مشايخ
الأعلام الشيخ المحقق المدقق الشيخ ابراهيم بن حسن الگوراني، والشيخ الفاضل
الشيخ أحمد بن محمد النخلي، ثم المكي ولي الله بلا نزاع، والشيخ يونس
الفقيه المحدث المصري ممن صعب استيعابهم، فبادرت الى إجابة التماسه، فقلت
وبالله التوفيق: قد أجزت سيدنا ومولانا الشيخ المذكور بجميع مقروأتي
ومسموعاتي ومروياتي، إجازة عامة كما أجازني به مشايخي. وقد ذكروا في
الصناعة الحديثية: لا ينال الرجل حتى يأخذ ممن فوقه، ومن دونه، ومن يساويه،
وأرجو من سيدنا المذكور أن لا ينساني من صالح دعائه، سيما في أوقات
الإجابة، قال المجيز: حرره خادم الفقراء إلياس الگوراني عفى الله عنه بمه وكرمه
سنة ١١٣٥... وأخذت الإجازة من الشيخ محمد المذكور سنة ١١٥١ يوم الرابع
من شهر شعبان^(١).

٣- ئیلیاسی غه‌زانیی کورپی پیر دانیال، له ده‌وره‌ی سالی ٩٥٠ دا ژیاوه. (کاروان
ژماره ٣٦ ل: ١٤٤).

٤- ئیلیاسی بانه‌یی سالی ١٠٨٩ کتیبی (منطق الطیر)ی عه‌طاری له‌به‌ر خاتری حه‌سه‌ن
ئاغای چه‌لیی نووسیوه‌ته‌وه.

(١) ده‌بی ئه‌مه مامۆستای نووسه‌ره‌وه‌ی ده‌سته‌ته‌که‌ بێت که ناوی عه‌بدوره‌حمانی کورپی خضرێ کورپی
حه‌سه‌نی گه‌ناوی پازانیی پشه‌ره‌یه‌ که سالی ١١٥١ ده‌سته‌ته‌که‌ی له گوندی ته‌له‌ی حه‌ریر
نووسیوه‌ته‌وه.

بژماره (۲۹۷۲۹) له (دار العراق للمخطوطات) دا پارټزراوه.

۵- شېخ ئیلیاسی (کلکوری) مان هدییه که باوکی ماموستا مهلا عهبدوللای دانهری (اعلال التصريف) - شهرحی عیزی-یه، (۴۳۱۴۳ د.ع).

۶- (قاضي القضاة) قازبی ئیلیاسیشمان هدییه که سالی ۱۱۱۸ له ژياندا بووه (۱۶۶۳۴ د.ع).

۷- شېخ ئیلیاسی (کرابادی) ناسراو به شېخه سوور:

ناو و باسی نهم ماموستایش له سهرچاوه کانی بهرده ستماندا نییه، لهم ماوه دا لای ماموستایه ک بهرگی یه که می تهفسیری (منقول التفاسیر) م بینی که یه کییک له نه وه کانی نهم شېخ ئیلیاسه نووسیویه تیه وه، ماموستای نووسه ره وه ناو به ناو ده سته که ی به زانیاری جوړاو جوړ پازانده ته وه و، له کوژتاییشیدا گه لئ زانیاری له سهر ماموستا مهلا ئیلیاس نووسیوه، که زیاتر باسی ته مهن و کوچی دواپی ده کهن، به لام به وپیته نه و بایه خه زوره به ژيانی دراوه ده بی له چهرخی خویدا زانایه کی گه وره بووپیته، به لام باسی هیچ دانراو و شوینه وارټکی نه کراوه.

ماموستای نووسه ره وه، که زنجیره ی پشتی ناوا ده نووسیت:

محهمه دی کوپی شېخ عهبدوللای، کوپی شېخ محهمه دی، کوپی شېخ عهبدوللای، کوپی شېخ ئیلیاسی (کرابادی) ناسراو به شېخه سووری، کوپی شېخ محهمه دی، کوپی شېخ نه محهمه دی، کوپی شېخ عومهری، کوپی شېخ عوتمان، کوپی شېخ حه سین... تا دوا پشتیان ده باته وه سهر بیلالی حه به شیی بانگدهری پیغه مبه ر (د.خ)... چهند زانیارییه کی له سهر ماموستا مهلا ئیلیاسی باپیهره گه وره ی نووسیوه، له وانه:

ایها السائل عني عام فوت شېخ سور

عمره (الیاس)^(۲) راح عام (الف) بالسرور

یه کیکی دی نووسیویه:

ربي اني مسني (ضر) بفوت الألمي

عمره (آمین) فابکوا یا أخلاي معي

(۲) نهم ماموستایانه ی نهم به یثانه دیان نووسیوه ټیگرا ناماژه بۆ نه وه ده کهن که ماموستا مهلا ئیلیاس (۱۰۲) سال ژیاوه و، له سالی (۱۰۰۰) ی کوچیدا مالناوایی له جیهان کردووه.

یەکیکی دیش بە کوردی ئاواي نووسیوه:

ئەي تەمەن (ئیلیاس) و چوونت (غەینە) بۆ خزمەت غەفوور
 ڕەوشەنی بەخشی دلانی ذاتی پاک و بێ قوصوور
 کێوی طووری، بەحری نووری، جانفیداتم شێخە سوور
 تۆنەوی پاکی بیلالی بانگی ئەو بو نەفخی صوور
 ئەو بیلالەي سوورەتی (لیل)ی لە شەئنا بوو ظوهور
 عاشقی ڕێبازی تۆیین دژ بەشەیتان و شەرور
 سینه برژاوین (قلیل من عبّادی الشکور)
 جا نیگاہێکی کەرەمکە ئیمە هاتووین لە دوور

ئەم شیعەرانی بەخەتێکی تازه و بەرتنوسی کوردی نووسراوەتەوه و ناوی کەسیان
 بەسەرەوه نییه. ئێستە لەمە زیاتر دەربارەي ئەم مامۆستا مەلا ئیلیاسەیش نازانین -وەک
 هەموو جارتیک- دەتێین: بەلکەر!

مامۆستای نووسەرەوی دەستخەتەکە گەلی زانیاری و ڕووداوی لە دەستخەتەکەدا
 تۆمار کردووه، لەم هەلەدا بەسەردا ڕۆیشتنیا بەباش نازانم، ئەوەک جارتیکی دی هەلی وا
 نەپەخسیتەوه و، ئەوانەیان جێگەي سوودن تۆماریان دەکەین:

۱- حاشیەي محەمەدی بانەیی، محەمەدی (کەرابادی) سەرلەبەیانینی ڕۆژی دەهەمی
 مانگی (ربیع الآخر) ڕۆژی هەینی کاتی هاتنی پایەبەلەند فەتخەلی سولطان لەلای
 بیتووشەوه، بۆ سەر پایەبەلەند ئەحمەد سولتانی فەرمانداری بانە و کوشتنی و
 تالانکردنی خۆی و هەموو نوکەرانی. ئەمە لە سالی ۱۲۳۵دا.

۲- محەمەدی کوپی شیخ عەبدوللای... سالی ۱۲۳۴ لە مزگەوتی ئیبراھیم ناغا
 نووسییهوه، کاتی چێشتەنگاوی دووهم ڕۆژی (ایام التشریق).

۳- محەمەدی (کەرابادی) لە گوندی بنەخوێ سالی ۱۲۳۶ کاتی هاتنی هەوالی کوژرانی
 فەتخەلی سولتان لە شاری سنە نووسییهوه.

۴- محەمەد (کەرابادی) لە مانگی مەلولودا پێش نیوهرۆ لە کاتی خوێندن لە خزمەتی
 مەولانا محەمەدی مودەپسدا لە شارۆچکەي بانە نووسییهوه.

۵- محەمەدی (کەرابادی) سالی ۱۲۳۶ لە گوندی بنەخوێ نووسییهوه.

جی‌گه‌ی باسه‌ می‌ژووی ته‌واو بوونی نووسینه‌وه‌ی ده‌ست‌خه‌ته‌که‌ رۆژی ۲۶ ی مانگی (ربیع الاول) ی سالی (۱۲۳۸هـ)، واته‌ به‌لای که‌مییه‌وه‌ مامۆستا مه‌لا محهم‌د چوار سال له‌گه‌ل نووسینه‌وه‌ و حاشیه‌ له‌سه‌ر نووسینی ئه‌م ده‌ست‌خه‌ته‌دا خه‌ریک بووه‌.

شهره‌ی حاجی مه‌لا عومەر نه‌ه‌ه‌ندیی ئه‌ریلیی به‌سه‌ر (جداول شرح الشمیة) وه‌

۳۱۷

سه‌ره‌تا که‌ی:

«وبعد فقد سألتني من المشتغلين عندي الأخ العزيز اسماعيل أفندي أن أشرح له جداول! المختلطات لشرح الرسالة الشمسية شرحاً شافياً وأمثلة لكل اختلاط منها مثلاً وافياً بحيث لا يبقى للمستفيدين خفاء، وينكشف لأصحاب البلادة والاغبياء، فأجبتة مستعيناً بالله ومستمدّاً من ارواح الانبياء وأولياء الله».

کۆتاییه‌که‌ی:

«فلا شيء من المنخسف بمضيئ وبالضرورة بالتوقيت أو وقتاً ما لا دائماً. تمت شد — حاشية شيخنا ومولانا حاجي ملا عمر أفندي الأريلي. جعل الله الجنة مشواه».

۱۸ لاپه‌ره‌یه، می‌ژووی نووسینه‌وه‌ و ناوی نووسه‌ره‌وه‌ی پێوه‌ نییه‌. به‌لام دانراوه‌که‌ له‌ناو کۆمه‌لتی دانراوی دیدایه‌، وایاره‌ بۆ مه‌لا ئیسماعیل نووسراونه‌ته‌وه‌، جا ئایا ئه‌و مه‌لا ئیسماعیل‌یه‌ که‌ مامۆستای ئه‌ریلیی شه‌رحه‌که‌ی له‌به‌ر خاتری ئه‌و کردووه‌ یان نا؟ په‌نگه‌. له‌ شوێنیکدا ده‌لتی: په‌سوولتی سکتانیی له‌به‌ر خاتری مامۆستا مه‌لا ئیسماعیل نووسیویه‌. له‌ شوێنیکدا دیدا ده‌لتی له‌به‌ر خاتری مه‌ولانا مامۆستا مه‌لا ئیسماعیلی ماویلی له‌ گوندی (کاموسک) نووسیویه‌تییه‌وه‌.

غاية الامكان في معرفة الزمان والمكان

۳۱۸

ئەم کتیبە دانراوی مامۆستای ئەناسراو و ئەناسیتراوی کورد مامۆستا مەلا مەحموودی ئەشنەویی (شەنۆیی) یە.

سەرەتاکە ی ئاوا یە:

الحمد لله الذي لا آخر لاوليته، ولا أول لأخريته، ولا بطون لظاهريته، ولا ظهور لباطنيته...

کۆتاییە کە یەشی ئاوا یە:

نفعنا الله كما يحب ويرضى، وعصمنا عن الزيغ والردا. قد استراحت أقدام الأقدام عن السير في ميادين صفحات هاتيك الأرقام المسماة بغاية الامكان في معرفة الزمان والمكان من مصنفات قطب العارفين شيخ محمود الأشنوي.

ئەم دانراوە مەمەدی کوری ئیسماعیل پاشای عەبباسیی سالی ۱۲۳۰ نووسیویەتیەو. ۸۶ لاپەرە یە بە پێوانەی ۱۶×۲۰.

ئەم کتیبە لە عەقائید و باسی ئایاتی صیفاتدا یە، بە زۆری لە سەر شێوەی پرسیار و وەلامە، بە زمانی فارسی.

بەژمارە (۱/۴۲۹۳۵ د.ع) پارێزرێراوە.

منظومہی (اسماء الحسنی)

۳۱۹

منظومہ اسماء الحسنی لایہ الہامیہ
 بسم اللہ الرحمن الرحیم
 یقول احمد الفقیر الفقیر احمد رب ذیما واشکر
 ثم اصلى مع سلام عال
 و بعد فاسما والا الحسنی
 وهذه الاسماء هي الله الملك
 ثم هو الرحمن والرحيم
 وهو العزيز الباق المقيم
 وهو الخفيط القادر العظيم
 الحكم المهار والخبير
 الصمد المصور الغفور
 وهو المقل القوي الحكيم
 المحصي الفناح والهاب
 فهو العزيز المذل الرافع
 وهو البصير العلي المجيد
 وهو الجليل والوديع الحبيب
 احمد رب ذیما واشکر
 علی التبی المصطفی الال
 من عذها حقا یعقوب
 لیس الہ غیر من عقیق
 الملك القدوس والعلیم
 الخالق العلی السلام المول
 وهو الرقی الحق والکرم
 الواحد المنکر الکبیر
 وهو اللطیف الخی والشکور
 وهو الموح المبین والحلم
 المبد الخالق والنواب
 فهو السميع والودود الخ
 وهو المبین والکیل والشهید
 وهو المقيت والغنی الحبيب

الاسماء الحسنی وهو الخافض
 الخافض الغفار وهو الخافض
 جمع

الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَالْعَبِيدُ ٥ النُّقُطَةُ الْمُقَدِّسَةُ الْحَمِيدُ
 الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَهُوَ الْمَاجِدُ الظَّاهِرُ الْبَاطِنُ وَهُوَ الْغَالِبُ
 وَهُوَ الْعَقُّو وَالرُّوْفَالُو الْوَالِدُ الْمُبْدِئُ وَالْمُنْعَلِ
 الَّذِي فِي الْحَالِ وَالْإِكْرَامِ الْغَفُورُ وَهُوَ الْمُعْطَى الْأَدَامُ
 يَا لَكَ الْمَلِكُ يَا لَكَ النَّاسُ الضَّارُّ وَالرَّشِيدُ وَهُوَ الْمَانِعُ
 الْجَامِعُ الْهَادِي الصَّبُورُ الشُّمُّ بَعْدَهُ هُوَ الْبَابُ الْمُهْدَى
 مِنَ الْمَنْظُومَةِ يَوْمَ الْحَجَّةِ
 يَعْدِلُهَا
 عَجَلَةً
 ١٢٨٤

هونراوهی (اسماء الحسنی)

دانراوی نهحمه دی تهریلی

سه ره تاکه ی:

يقول احمد الفقير الافقر
 احمد ربي دائماً وأشكر
 ثم أصلي مع سلام عال
 على النبي المصطفى والآل
 وبعد: فأسماء الاله الحسنی
 من عدها حفظا يفوز الحسنی
 وهذه الأسماء هو الله الذي
 ليس له غيره من منقذ

نهم هونراوهیه ٢١ بهیته، کوتاییه که ی ناوایه:

فمالك الملك وذاك النافع
 الضار والرشيد وهو المانع

الجامع الهادي الصبور المنتقم

بعد هو الباقي بهذا قد ختم

تمت المنظومة يوم الجمعة بعد صلاتها عجاله ١٢٨٤

هیچی دیم دهر یاره ی نیم کتیبه و خاوه نه که ی نه زانی. له وانه یه نیم دهسته خه تی دانه ره که ی بیت. نیم له یه که پهره دایه، دیاره له دهسته خه تیک هه لپرو و کینراوه و، کراوه به شتیکی جیاواز بۆ ته مای پاره ی زیاده.

به ژماره (٢٣٦١٩ د.ع) پارێزراره.

چهند هاشیه یه که به سهر ته فسیری (عبدالله الانصاری) هوه

٣٢.

دانراوی: نه بویه کری کوری یوسفی شیخان - یان شه یبانی - نیم دانراوه ١٨ لاپه ره یه و وا دیاره دهسته خه تی دانه ره که یه تی.

سه ره تا که ی ناوایه:

«اما بعد: فيقول العبد المفتقر الى رحمة ربه الكريم الغفران، ابوبكر بن يوسف الشیخان - دواپی چاک کراوه کراوه به الشیبانی - الذي ان كان غائباً في النسيان، وان كان حاضراً لم يلتفت اليه الا الصبيان، الطف علينا نظراً يا ذا الاحسان: لما طولت أقدامي عن فراشي المضيفة القصيرة لذنوبي الكثيرة...»

له کۆتاییشدا جگه له:

«انتهى بعون الملك العلام والصلاة والسلام على محمد خير الأنام وآله الكرام، وأصحابه نجوم الظلام...» هیچی تر نالیت.

نیم مامۆستا سالی ١١٤٤ له ژباندا بووه و چهند دهسته خه تیک له شوینه واری که یشتوونه ته (دار العراق للمخطوطات) و هه ره له دهسته خه ته دا له پیتش نیم دانراوه هه نووسیویه:

(قد وقع الفراغ من تنميق الحاشية المنسوبة الى مولانا حيدر المرحوم من يد أضعف العباد وأقربهم وأكثرهم ذنباً الى رحمة الرحيم الرحمن اللطيف الديان ابوبكر بن يوسف شيخان الغريب في الماوران في اليوم المبارك يوم الأربعاء في

شهر الله المبارك المحرم في سنة أربع وأربعين بعد المائة والألف من هجرة النبوة على صاحبها أفضل الصلاة والسلام). تمت.

دهستخه تی ۱۷۱۸۸ش بهخه تی ئەمەو سالی ۱۱۴۲ نووسیویە تیهوه دهستخه تی ۱۷۱۸۱ش بهشتیکه له دهستخه تی سه رهوه و سوله یمان عه زیز سوله یمان له بهر پاره له هاوه له که ی دابریوه. ئەمیش سالی ۱۱۴۳ نووسراوه تهوه. ده رباره ی مامۆستا (مهلا عبدالله الاصم) له بهرگی سیتییه می ئەم کتیبه دا شتیکی نووسراوه.

بژماره (۱۷۱۴۹/۳ و ۱۷۵۷۲ د.ع) پارێزراره.

شیخ عبدالعزیزی شهکهر ئابادی

۳۲۱

ئەم مامۆستایه ئەوه ی ئیمه زانییبتیمان دانراوێکی ههیه به ناوی (رد الروافض) که له دهستخه تی ژماره ۳۳۹۸۹ی (دار العراق للمخطوطات) دا دهستخه تی ژماره دووه و دهستخه تی یه کهم کتیبیکه له (تصوف) دا به ناوی (مصباح الهداية ومفتاح الكفاية) ههردووکیان بۆ حه مزه ناوێک نووسراوه تهوه، که تا ئێسته بۆم پروون نه بووه تهوه کتییه. ده رباره ی کتیبه که ی مامۆستای ئەکبه ر ئابادی و میژووی ژیا نی شتیکی ئەو تۆمان له دهستدا نییه، به لام خۆشه ختانه له سه ره تای کتیبه که یه وه نووسراوه که سالی ۱۰۸۹ک کۆچی دوا یی کردوه.

له کۆتایی ئەم دانراوه وه نووسراوه:

«تمت الرسالة الشريفة المسماة بالرد الروافض للعالم التحرير الشيخ عبدالعزيز في وقت الضحوة الكبرى يوم الخميس حادي عشر من شهر شوال في سنة الف ومائة واثنين وسبعين من الهجرة النبوية (صلى الله عليه وسلم) في القصبة (الهارره!) في الخانقاه العاكية المتبركة. كاتبها العبد المذنب تراب أقدام الفقراء مفتي جلال الدين التوكلي (كولوي!) حسب الامر مخدمنا مولانا مرشدنا ملاذ الصلحاء تاج العرفاء... شاه حمزه اوليا قطب الزمان، ابدال الله، صاحب... والبركات ادام الله فيوض انواره علينا فينا».

دهستخه ته که شپ و مۆرانه خواردوه.

حقائق دقائق الدرر فی شرح نظم محاسن الفرر

۳۲۲

دانراوی: نه حمه دی کوری محمه دی کوری نه حمه د.

سهره تاکه ی:

«وبعد: فيقول الفقير الى الله الغني الصمد، خادم طلبة العلم احمد بن محمد بن احمد: لما أطلعت على منظومة الامام المقتن المحقق البليغ الارب الاديب المدقق أشعر الشعراء وأعلم العلماء، أبلغ البلغاء وأفصح الفصحاء. محمد الشهير بابن الحاج، يسر الله لي ولهما من الخيرات كل حاج، وجدتها وافية للمقصود، شافية للمفتود؛ اذ حوت جماهير مشاهير أوصافه -صلى الله عليه وسلم- ما تنصُّ الركائب اليه. وزوت من خصائصه وخصائص أمته ما لا مزيد عليه... تا ده لئ: ناويا أن أسميه بعد ختمه حقائق دقائق الدرر في شرح نظم محاسن الفرر...»

کوتاییه که ی نه ماوه و میژووی دانان و نووسینه وهی دیار نییه و، هیچیش ده رباره ی دانه ره که ی نازانم.

دهستی چه په لئ ته مع له هاوریکانی دابره وه.

عه بدوره حمان مه لا نه حمه ناوی له ته که ده بیان ده ستخته دا هیتانوی، شتی زور نایاب و شوینه واری بنه ماله بیان تیدایه.

نور الفوائد لطالب المراد

۳۲۳

۲/۳۶۳۱۹ و ۲۳۳۵۶ د.ع

دوو نوسخه ی نه م کتیبه به و ژمارانه ی سهره وه له (د.ع) دا پاریزراون، سهره تای دانراوه که ناوایه:

وبعد: فهذه فوائد لطيفة وفرايد شريفة جمعتها للمحصلين ليزدادوا بامعان النظر فيها علماً وكمالاً.

کۆتاییه که یشی ئاوايه:

«فلنكتف بهذه القدر فان الزيادة عليه مما يفضي الى السامة والكدر للناظرين. لاسيما لطلبة هذا الزمان لان لتحصيلهم موانع جمّة، وأفئدتهم مشحونة بأنواع الغمة. ثبتنا الله وإياهم على الحق بجاه النبي الاكرم -صلى الله عليه وسلم- تمت الرسالة المسمى (!) بنور الفؤاد لطالب المراد في العلم ومنشأ الخلاف للفاضل المحقق العلامة محمد أفندي أربيلي رحمه.

وهك ده بئینی ئەم نوسخه -که نوسخه ی ۲۳۳۵۶-ه میژوو و ناوی نووسهره وهی پیوه نییه. ئەوهندهی تێدایه ده لێ دانراوی مامۆستا مه لا محهمه دی ئه ربیلییه، نوسخه که ی دی ئەمه یشی تێدا نییه و، خه تی نوسخه که ی دی خوشره به لام ئەمه یان هه لێه که مته. چه ند مامۆستامان هه یه که ناویان محهمه دی ئه ربیلییه، به لام که ناوی باوکی ئەم مامۆستا نه زانین و میژووی سه رده می ژیانیشی نه زانین ده بی جاری هه روا چاوه روان بین به لکو له مه ولا شتی به شتی به کین.

ئه ههمه دی کوری عثمان

۳۲۴

ئەم مامۆستایش مامۆستایه کی مه زنی کورده، که به داخه وه له میژووی زانا و ناودارانی کوردا ناوی نییه، له وانه بووه به یه که جاری ناوی پشتگوێ بخه ریت و وه ک زۆری دیکه ئەمیش له بیر بکهریت. ته نانه ت خه ریک بووه ئەو تاکه شوته وهاره یشی که ئیسته باسی ده که یین بدهریت به زانایانی دیکه؛ چونکه ئەم مامۆستا له سه ره تای دانراوه که یدا هیچی نه وتوه. بۆیه یه کییک هاتوه له سه ری نووسیوه:

«هذه حاشية لمولانا أحمد الأول بن حيدر الأول لعصام الدين الوضع».

به لام مامۆستایه کی دی -کاری راست بیته- هاتوه خه تیکی به سه ر (الاول ابن حيدر الاول) دا هیتاوه و له خوارییه وه نووسیوه: (ابن عثمان) خوشه ختانه نوسخه یه کی دی هه مان کتیبم له ناو کۆمه لێک حاشیه دا -که هه موویان به سه ر عصام الدین وه ضعه وهن- دۆزیه وه له ویشدا هه ر بۆ مامۆستا مه لا ئەهمه دی کوری عثمان دانراوه. به لام جاریکی دیش به داخه وه -ئیهسته- له مه زیاته ره باره ی ئەم مامۆستا نازانین و، ته نها سه ره تا و کۆتایی دانراوه که ی ده خه نه روو.

دهستخه تی ژماره (۵۱۰۷) ی (دار العراق للمخطوطات) کۆمه لیک دانراوی تیدایه
یه کیکیان ئەم دانراوه یه که سهره تاکه ی ناویه:

«قوله: هذا ما استفدته: الأولى ما حصلته. لئلا يتوهم الدور، لأن الاستفادة
طلب الفائدة فيلزم التعريف بنفسه...»
کۆتاییه که ی:

«والفعل والحرف اذا استعملوا في انفسهما لا يكونان فعلاً وحرفاً، فلا يحتاج الى
التقييد لتصحيح الحكم. تمت النسخة الشريفة المنسوبة الى مولانا أحمد بن
عثمان.»

به داخه وه نووسه ره وه که ی نه ناوی خۆی و نه میژووی نووسینه وه ی نه نووسیوه.
نوسخه ی دووهم له (دار العراق للمخطوطات) دا به ژماره (۴۳۴۴) پارێزراوه و
له سه ری نووسراوه:

الحاشية الأولى أحمد بن حيدر الأول

الحاشية الثانية أحمد بن عثمان

الحاشية الثالثة ابراهيم بن حيدر الثاني

الحاشية الرابعة حيدر بن أحمد الأول

على الشرح المسمى باسم شارحه مولانا عصام الملة والدين، على الرسالة المسماة
بـ(عضدية) في علم الوضع.

خۆشبه ختانه نووسه ره وه ی ئەم نوسخه له کۆتایی ئەم حاشیه وه نووسیویه:

«تمت الحاشية المنسوبة الى السلطان المدققين وبرهان المحققين مولانا أحمد بن
عثمان عفاه الملك المنان وأسكنه بجنحة الجنان. سنة ۱۲۰۶.»

له مه وه -ههچ نه بی- بۆمان ده ره ده که وئی که ئەم مامۆستا پێش سالی ۱۲۰۶ کۆچی
دوایی کردووه.

البحر الجمان فی بیان معضلات القرآن

۳۲۵

۳۷۱۹. ع.د

ئەم کتیبە دانراوی ئەحمەدی کۆری محەمەدی ناسراو بە (ئیبینو ئادەم)ە.

سەرەتاکەیی:

الحمد الوصف بالجميل جعل خلق الظلمات والنور... وقيل أريد بهما الليل والنهار...

بەداخەوێ دەستخەتەکە تەریبۆو و کووژاوەتەو و زۆری باش ناخوێتریتەو.

حاشیەیی زۆری دانەرەکەیی بەسەرەوێه.

کتیبەتکی گەورە (۳۵۰) لاپەرە دەبێت، بەخەتییکی ورد نووسراوەتەو، لاپەرەیی ۲۰ دێری تێدا یە بێجگە لە حاشیەیی زۆر. وەک وتمان.

کۆتاییەکەیی:

«والحمد لله على اتمام هذه القدر من كتاب بحر الجمان في بيان معضلات لغات القرآن، وأكمل الصلاة وأمثل السلام على من أنزل اليه خير الكلام، وعلى آله وأصحابه نجوم الاقتداء وأزمة الاسلام.

نەجز تەحریرە بمرقم مؤلفه أحقر العباد الى رب العالم أحمد بن محمد بن آدم بين العصرين [عيام الاله هود!] لتسع خلون من سنة ۱۲۴۶ بقرب قرية سنجاغ من قرى قصبة ساوغبلاغ.

بەگۆتەرەیی ئەوێ دەتێ (هذا القدر)^(۱) دەبێ ئەم کتیبە، لە بنەرەتدا، لەمە زۆرتر بیت و، تا ئێستە هەر ئەمەیی لە دەستدایە.

وێک دەبینی ئەم بەشە بەخەتیی دانەرەکە یەتێ.

(۱) بەلام تەعلیقاتەکانی تا کۆتایی قورئان دەروژن.

ماموستا مهلا مه محمودی بازینایی

۳۲۶

له دهستخه تی ژماره (۷۸۹۰ د.ع) دا دوو پهره به هه له كه وتوونه ته ناو دهستخه ته كه، دوو پهره كه پاشماوه ی كتیبتیكى ماموستایه كن كه ناوی خو ی و مه دره سه كه یم له ناو مه دره سه كاندا نه دیوه، به لام پیتشر ناوی دانراویم نه دیوه.

كۆتایی دوو پهره كه ئاوايه:

«قد تم تحرير هذه الحاشية الشريفة الواقعة في بحث الاشتقاق من كلام الامجد الاعز الكرام، العالم العامل الفاضل المدقق لجميع أنواع الكلام أستاذي العلامة السيد محمود البازياني - حفظه الله - عن جميع المصائب والآلام بحرمة سيدنا محمد - ص - المبعوث من أشرف الأنام. على يد الحقير الفقير عبدالسلام ابن الامام، الغريق في بحر العصيان والآثام لأجل... ابن الامام الكوي. اللهم أحصل له المقصود والمرام آمين في ۱۸/ن سنة ۱۲۵۵.

ئه وهنده له، نووسينه وهرده گیرئ كه ماموستای بازینایی له سالی ۱۲۵۵ له ژياندا بووه.

هاشیدی مهلا مه مهدي بالیانی به سه شه رگی عیصام مه هه وه

۳۲۷

سه ره تاكه ی:

«أما بعد: فلما عم الفيض جميع النفوس بحسب استعدادها، وتوصلت بأنفاس من طارت صيته في الأرض وآفاقها، حيث كتب لي إجازة التدريس في العلوم كلها بالمدينة المنورة أفضل الصلاة على... العالم العامل المولى الفاضل المدني الشيخ ابراهيم الشهراني، وأجازني في التحشية على إطلاق فاضل الدهر رسول الزكي. بعد ما ألح علي من هو بمنزلة ولدي صاحب النفس والفهم الجلى أن أعلق حواشي على شرح العصام العضدي... توجهت نحو مراحه...»

کۆتاییه که ی:

«... المطلق الوضع هذا... الحاشية الواقعة على عصام الدين لمولانا محمد بالساني، ونقصانه من جانب النسخة. تمت من يد الفقير الحقير الراجي الى عفو الملك الكريم محمد بن ابراهيم بن محمد بن رسول بن علي بن أحمد بن و نازانم!!».

له نامیلکه ی پێش ئەمەدا دەلتی:

«من يد الفقير الحقير الذي أغرق في بحر الذنوب على الدوام محمد الأزمكي لأجل أستاذي الفاضل الكامل الوارع المتصف بالصفات التي رضى عنها الملك الباري، مولانا وبالحقيقة أولانا ملا غزايي...»

نامیلکه ی مەلا مەهەدی کوری ئەلی بالیسی

٣٢٨

دەستخەتی ژمارە (١٩٩٥٤ د.ع) بە شێکە لە دەستخەتییکی گەورە و، یه کێک له وانهی بازەرگانیی بە دەستخەت و پارچە پارچە کردنی هه ده کهن، پارچە پارچە کردوو و، نازانین چەند پارچە دی که ی لێ کردوو هه وه. ئەم بە شە ی که لە دەستدایه و باسی ده کهین کتیبێکە لە باسی تەریقەت و وێرد و زیکر و ئەو بابە تانەدا.

ئەم کتیبە دانراوی مامۆستایه کی کورده و له ناوه که ی به ولاره شتیکی دی که ی ده باره نازانین و نه ماندیوه. لەم بواره دا یه ک دوو دێر له پێشه کیه که ی دانەر ده خهینه به رچاوی خوێنه ران به لکو نه گەر له مه ولا شتیکی دی ده باره دۆزرایه وه بخرتیه پāl ئەمه و میژووی ژيانی پروون بیته وه. دانەر دوا ی همد و ئەنا و صه لات و سه لام له چەند دێردا ده لتي:

«اما بعد: فيقول الفقير المأصور تحت أعباء الذنوب، الحقير المكتسي بأثواب العيوب محمد بن علي باليسي، أغفر لهما يا غفار الذنوب: إن أهل طريق الله المحفوظ عليهم آداب الشريعة ومكارم الطريقة أكرم الخلق على الله...»

کۆتاییه که یشی ئاوايه:

«اللهم كما وفقنا للالتزام فوفقنا للعمل كما تحب، ونستغفر الله مما جرى به قلبي وتحركت به بناني، مما يخالف أعمالنا، ونستحي منه لقبح سياطنا، ونعوذ بالله من حسناتنا وسيئاتنا. ونرجو من الله أن يغفر لنا زلاتنا، ويعفو عن قبيح

خصلنا، بمنه وكرمه وأن يحشرنا وأهلنا وأولادنا وسائر أحبنا في زمرة أحبائه وأوليائه، إنه جواد كريم رؤوف رحيم...»

له دواى ئهمه‌يش يه‌ك دوو ناميلكه‌ى بچكۆله‌ى بى ناونیشان هه‌يه. به‌لام نه ناوى نووسه‌ره‌وه و نه ميژووى نووسينه‌وه و نه شوئنى نووسينه‌وه‌يان ديارى نه‌كراوه.

له‌ پرويه‌كى ديه‌وه:

وه‌ك گومان له‌ ده‌سته‌ته‌كانه‌وه شتيكى نه‌وتۆ ده‌رياره‌ى ئهم مامۆستاي باليسانيه‌ وه‌رناگيرئ، به‌لام كه‌ جاريكى ديكه‌ و له‌ پرويه‌كى ديه‌وه سه‌ره‌تاكه‌ى مامۆستا خۆى كه‌ بۆ حاشيه‌كه‌ى نووسيوه ده‌خوئينه‌وه ده‌گه‌ينه شتيك كه‌ سه‌رده‌مى ژيانى مامۆستامان بۆ ده‌ركه‌ويت، چونكه‌ مامۆستا ده‌لئ: له‌لای مامۆستا مه‌لا ئيبراهيمى شارانيى و مه‌لا په‌سوولى زه‌كى ئيجازه‌ى وه‌رگرتوه. مامۆستاي شارانييش سالى ١٠٢٥ له‌ داىك بووه و، سالى ١١٠١ كۆچى دواىي كردوه، واته مامۆستاي باليسانى له‌ سه‌ده‌ى يازده‌ى كۆچيدا ئيجازه‌ى وه‌رگرتوه و له‌ ژياندا بووه.

مه‌راج الادراك فى تشریح الافلاك

٣٢٩

ئهم كتيبه‌ دانراوى مامۆستا مه‌لا محمهد باقرى كورى مه‌حمودى بانه‌يبه‌.

سه‌ره‌تاكه‌ى ئاوايه:

وبعد: فيقول الفقير الى الله الغني محمد باقر بن محمود الباني: لما كان المختصر المسمى بتشریح الافلاك في فن الهيئة...

كۆتاييه‌كه‌ى:

قد يكون بالتقريب وقد يكون بالتحقيق وفني الله على ختم الكتاب بالتحقيق حامداً له تعالى على الاعانة والتوفيق، مصلياً على رسوله سيد أهل التحقيق وعلى آله وأصحابه الفائزين الفايضين! بالتصديق. وأنا المفتقر الى عفو الغني الودود محمد باقر بن محمود.

ئهم مامۆستا له‌ پيشه‌كيبى كتيبه‌كه‌يدا كتيبه‌كه‌ى پيشكه‌ش به‌محهمد پاشاي واليى كوردستان ده‌كات و لهم پرووه‌وه نووسيوه:

وجعلته هدية الخدام لأمير الأعظم، والمطاع الأكرم الافخم، مالك رقاب الامراء والأساطين، ومفتخر الأكابر من الملوك والسلاطين، ناصب لواء المعدلة والانصاف، قانع ببيان الجود والاعتساف، ملجأ الفقراء والمساكين، وملاذ العلماء والصالحين. فائز الحكمتين العلمية والعملية، حازر الرياستين الدينية والدنيوية، صاحب المناقب والمفاخر، قدوة الاماثل والأكابر، أعني به والى جميع ولايات كردستان، محمد پاشا ابن المرحوم المغفور المبرور خالد پاشا...

بهژماره (٢٠٤٥٨ د.ع) پارێزراوه.

نوسخه يه کى دى ئەم دانراوه له کتیبخانهى ئەوقافى به عدادا بهژماره ٥٥٠٣ پارێزراوه^(١). عثماني کۆری مامۆستای دانهر نووسیویه تیهوه، له ١١ ی ڕههه زانی سالی ١٢١١ دا مۆری مهحمودی کۆری مهعرووفی بهرزنجیهی پیتویه.

الدرة السنية في شرح الفريدة الالفية

٣٣.

تقريب لحضرة مفتي المدينة المنورة السيد محمد زين العابدين ابن محمد الهادي البرزنجي الحسيني الموسوي كان الله له وبلغه أمله:

حسبذا درة العلوم السنية	شرح عقد الفريدة الألفية
قد حوت كل مبحث مستجد	حسبده مصانع العربية
عقد در في سبط تبر جلي	بل وبدر للانجم الزهرية
درة في الزمان ضاء سناها	فهي في الباب للأنام هدية
بنت فكر الجلال قدس سراً	خطبتها ذوو النفوس العلية
فارتضت منهم الامين وماطت	عن صفات من الجمال جليلة
حرس الله ذاته وحماه	وبه لم شمل كل البرية
وأبنه الكامل النجيب فيحيى	دارس العلم حيث فيه بقية

بهژماره (١٠٦٠٤ د.ع) پارێزراوه.

(١) به داخهوه وهک کارهساتیکی دلتەزین ههوالی ئەوه ده‌نووسین که کتیبخانهی ئەوقافى مه‌رکه‌زى به‌غدا له شه‌ری ر‌زگاری ع‌یراقد‌ا سووتا و ت‌یکچوو له‌وانه‌یه‌ ئەوه ده‌ستخه‌تانه هه‌موویان ت‌یدا چوون.

شرح سيرة الخلفاء من ذات الشفا: ماموستا مه‌لا مه‌مه‌دی به‌رزنجی

۳۳۱

کتیبی (ذات الشفا) له‌ناو زانا و خوتنده‌وارانی کوردستاندا بایه‌ختیکی باشی پیدراوه و مه‌لا و فه‌قی هۆگری بوون و، له‌باتی کتیبه‌کانی دیکه‌ی سیره‌ت پشتیان پی به‌ستووه و سوودیان لی وه‌رگرتووه، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌و بایه‌خه‌یش بووه که که‌له مه‌لایانی کورد لایان لی کردۆته‌وه و چهند که‌سیان شه‌رحیان کردووه، شه‌رحه‌که‌ی ئیبنو‌ل‌حاج به‌ناوی (رفع الخفا) وه‌ زۆر باو بووه و ئه‌وه‌بو له‌م دواییه‌دا به‌لیکۆلینه‌وه‌وه چاپکرا. ماموستایه‌کی دیکه‌یشمان که ناوی نازانم به‌فارسی شه‌رحی کردووه.

له‌م ماوه‌یه‌شدا ئه‌م کتیبه‌مان له (دار العراق للمخطوطات) دا دۆزییه‌وه که به‌ژماره ۱۶۰۵۸ پارێزراوه. ئه‌وه‌ی له‌م کتیبه‌دا تازه‌یه ئه‌وه‌یه ماموستای به‌رزنجی دانه‌ری ته‌نها به‌شی سیره‌تی خه‌لیفه‌کانی پیغه‌مبه‌ری جیا‌کردوه‌ته‌وه و شه‌رحی کردووه‌ته‌وه.

سه‌ره‌تاکه‌ی ئاوايه:

بسم الله الرحمن الرحيم

وبه ثقتي:

هذا شرح سيرة الخلفاء من ذات الشفا. خلافة ابي بكر الصديق. أما ابوبكر الصديق كان اسمه في الجاهلية...

کۆتاییه‌که‌یشی ئاوايه:

يأتي آخر الزمان من ولد فاطمة يملأ الأرض عدلاً كما ملئت ظلماً، وإنه يقاتل في الملحمة، ويفتح القسطنطينية، ويخرج الدجال في زمنه، وينزل عيسى -عليه الصلاة والسلام- ويصلي خلفه. وما سوى ذلك كله أمور مظنونة أو مشكوكة والله أعلم بحقيقة الحال، ونعوذ بالله من الزيغ والضللال والغلبة في المقال.

والحمد لله على كل حال، والصلاة على حائز قصب الكمال في الغدو والآصال، وعلى آله وصحبه خير صحب وآل. غفر الله لنا ولوالدينا وآبائنا وإخواننا طنباً ودنياً وقلباً ولجميع امة محمد آمين. مؤلفه الفقير الى الله تعالى محمد بن الرسول بن عبد‌السيد العلوي الحسيني الموسوي الشهرزوري البرزنجي ثم المدني عفا الله عنه. ختمتها يوم الأربعاء بين الصلاتين، حادي عشر شهر الله الحرام

ذی القعدة من شهور سنة ستة وثمانين وألف بالمدينة النبوية بمنزلي بالزقاق المعروف بسويقة، حامداً ومصلياً مستغفراً محتسباً محوقلاً، داعياً بالمغفرة للمسلمين والمسلمات، جعلها الله ذريعة ليوم الميعاد، وبجاه سيد العباد آمين. وصلى الله على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين والحمد لله رب العالمين. وقد وقع الفراغ من يد أحقر العباد جامي ابن أبابكر، بن بهلول، بن احمد بن عيسى. اللهم أغفر لنا ولهم ولجميع المسلمين آمين ١٢١٣٠.

له سه‌رچاوه‌کانی به‌رده‌ستماندا وه‌ک معجم المؤلفین و، مه‌شاهیره‌که‌ی مامۆستای پۆحانیی ناوی ئەم دانراوه‌ی مامۆستای به‌رزنجیم نه‌دیوه، هه‌روه‌ها مامۆستا (یوسف مه‌جمه‌ر) یش شه‌رحی (ذات الشفا) ی کردووه و، له به‌رگی سییه‌می ئەم کتێبه‌دا باسیم کردووه.

مامۆستا مه‌لا ئیبراهیمی به‌رزنجی

٣٣٢

مامۆستا شیخ ئیبراهیمی کورێ محه‌مه‌دی ئیبراهیمی به‌رزنجی، مامۆستایه‌کی گه‌وره‌ی کورد بووه و، رێگه‌ی که‌وته‌ته به‌غدا و، هه‌ر زوو به‌بۆنه‌ی زانیاری و پله‌ی خۆنده‌واریی به‌رزبه‌وه جێگه‌ی خۆی کردۆته‌وه و بووه به‌مامۆستا و پێشنۆژی شافیعیی له‌ مزگه‌وت و مه‌درسه‌ی شیخ عه‌بدولقادی گه‌یلانیدا، به‌لام به‌داخه‌وه دواى خۆی شوینه‌واری پرژوبلاوبووه‌ته‌وه و، له‌وانه‌یه زۆریشیان تیدا چووبن و، شتیکی ئەوتۆ له ژيانى نازانين. له (دار العراق للمخطوطات) دا دوو ده‌ستخه‌تى نایاییم دی که دواى خۆی که‌وتونه‌ته لای بنه‌ماله‌ی ئالووسی.

ده‌ستخه‌تى یه‌که‌میان به‌ژماره ٣٠٢٣٠ پارێزراوه و، حاشیه‌یه‌که به‌سه‌ر شه‌مسیه‌وه و نوسخه‌یه‌کی زۆر نایابه و به‌خه‌تیکی زۆر جوان نووسراوه‌ته‌وه.

دووه‌میان: ده‌ستخه‌تیکی گه‌وره‌یه، کۆمه‌لیک دانراوی تێدايه، سالی ١٢٣١ نووسراوه‌ته‌وه و به‌ژماره ٣٠٣٠٠ پارێزراوه و، به‌وه‌ی که ده‌ستخه‌ته‌کانی سالی ١٢٤٧ که‌وتونه‌ته لای ئالووسی، پێش ئەو ساله‌ کۆچی دواى کردووه.

(ابراهيم الدروبي) ش ئاوا باسی ده‌کات:

ئیبراهیمی به‌رزنجی مامۆستا بووه له‌ حه‌زه‌رتی گه‌یلانیی و، مه‌رجه‌ی فه‌توا بووه و

دیوه خانیکه گه ووهی له مائی خویدا له (باب الشیخ) هه بووه زانا و ئه دببان تیایدا کۆبوونه تهوه. سالی ۱۲۷۰/ک/ ۱۸۵۳ ز کۆچی دوایی کردووه، عه بدوللای کوری بوو به جینشینی، ئه میش وهک باوکی زانا بووه و (موت وهلی) ئه وقافی (نایله خاتون) بووه، سالی ۱۳۱۰/ک/ ۱۸۹۲ ز کۆچی دوایی کردووه و، محهمه د به رزنجهیی کوری که بووه به پیشنوژی شافیهییه کان له مزگهوتی گهیلانی شوینی گرتوه تهوه، ئه میش سالی ۱۳۴۷/ک/ ۱۹۲۸ ز کۆچی دوایی کردووه^(۱). به گوتیهی هندی زانیاری دیش که له لاهه سهید عه بدوللای کوری ئه م ماموستا مهلا محهمه ده دوا نه وهی ناسراوی ئه م بنه ماله بووه و، ئیتر له به غدادا تواونه تهوه و، ناویان کووژاوه تهوه. له په تای ناوی ئه م بنه ماله یشدا ده لێن: ده بی چه ند بنه ماله ی دیکه ی کورد بووین به (بنه ماله ی به غدادی) و له به رزنجهیی و، قهره داغیی و، پشده ریی و، رۆژبه یانی و... شۆرا به نه وه؟!

نامیکه یه کی بچکۆله له به نیتیدا

۳۳۳

سه ره تاکه ی:

قوله: وقد اضطريت كلمة الشراح ههنا. عبدالله يزدی
أي: اختلف! كلمتهم في بيانها وتقريرها، أي اختلفوا في تقرير وبيان تلك
الانحاء وتصويرها.

کۆتاییه که ی:

لقد لخصنا المرام في الحشين (!) اللهم خلصنا من النار وأعطنا المرام في الدارين.
وقد جئنا به بعد اكثار المطالعة وشدة الاعتناء، ذلك فضل الله يؤتيه من يشاء،
وأنا أحقر العباد الى نجاة المنجي محمد ابن محمد امين البرزنجي. كتبه المصطفى
الأربيلي. اللهم وفقه في الدين والدنيا آمين.
بجاه سيد المرسلين.

میژووی نووسینه وهی پتوه نییه

(۱) پروانه: البغدادیون أخبارهم ومجالسهم. تألیف ابراهیم عبدالغنی الدروبی. دار الشؤون الثقافية العامة، بغداد. ۲۰۰۱.

هه‌ندیک تازه‌یه، سه‌عه‌دین مه‌سه‌وودی گه‌ردیی له به‌شه‌کانی دیی دابریوه.
به‌ژماره (۳۵۸۱۷ د.ع) پارێزراوه.

داناویکی دیی مامۆستا مه‌لا مه‌حموودیک دی

۳۳۴

پیش ئەم دوو پەرە کتیییک دی هه‌یه به‌ناوی (شرح الظروف) که داناوی مامۆستایه‌که به‌ناوی مه‌حموود کوری ئیبراهیم و شهرحی (الظروف)ی مامۆستا مه‌لا هه‌سه‌نی زه‌رده‌به‌نیی بانه‌یه، که پیشتر باسیمان نووسیوه و، چهند مامۆستایش شهرحی به‌ره‌مه‌کانییان کردووه. مامۆستا مه‌لا مه‌حموود ئاوا سه‌ره‌تای کتیه‌که‌ی نووسیوه:

«أما بعد: فيقول العبد الضعيف المحتاج الى عفو مولاه اللطيف محمود بن ابراهيم -رحمة الله عليهما وعلى جميع المسلمين آمين يارب العالمين-: لما لم يكن للكتاب المسمى بالظروف شرح، وهو من مصنفات الفاضل العالم العامل ملا حسن الزردبني، تغمده الله بغفرانه وأسكنه في وسط جنانه...» دوايي ده‌لتی: «سميته بشرح الظروف»

کۆتاییه‌که‌یشی ئاوايه:

«تم شرح الظروف، بعون الملك الرؤوف، من فهم الحقير الفقير المحتاج الى عفو الله القدير محمود بن ابراهيم، على يد أحمد بن محمد بن حسن بن اسماعيل بن مولود غفرالله لهم ولسائر المسلمين آمين والحمدلله رب العالمين. تم في ١٢٢٦.»

له سووچیکیشیه‌وه نووسراوه:

«تأليفه سنة ألف ومائتين وخمسة عشر من الهجرة النبوي! ١٢١٥.»

له پیش ئەم کتیه‌یشه‌وه نامیلکه‌یه‌کی بچکۆله‌ی ئەم مامۆستا هه‌یه له باسی جیاوازیی له نیتوان (الفعل) و (اسم الفاعل) دا و سه‌ره‌تا که‌ی ئاوايه:

«الحمدلله رب العالمين والصلاة والسلام على سيد الأولين والآخرين وعلى آله وأصحابه بأدابه المتأدبين. أما بعد فأقول: اعلم أن الفرق بين اسم الفاعل والفعل حيث قالوا: إن اسم الفاعل مع فاعله مفرد والفعل...»

کو تاییه که ی:

«... تأمل فاحفظه لأنه نافع إن شاء الله تعالى هذا ما قاله فكري النائل بعون الله القادر محمود بن ابراهيم. رحمة الله علينا وعلى جميع المسلمين آمين يارب العالمين.

باسی کی ده سخته ته که:

نهم ده سخته ته که بهژماره (۷۸۹۰ د.ع) پارتیزاوه بریتیه له چهند دانراو و نامیلکه که کاتی خوئی شر و پهرپووت بوون و دوایی بی گویدانه ناوهرؤکیان یه کخراونه ته وه و، نهمه بیان لی پتیکه پینراوه که ئیسته له ده سته دیه و نامیلکه ی دوایی هونراوه ی (حدیقه السرائر فی نظم الکبائر) ی بیتووشیه، نهمه بیان به خه تی زه لامی کی دییه و سالی ۱۲۷۴ نووسراوه ته وه و ناوی که سی پتوه نییه.

مشکلات الطالبین

۳۳۵

دانراوی: شیخ حسه نی کوری شیخ عه بدولت لای به رزنجیی.
(حسه نی کوری شیخ محهمه دیشی پی ده لئین).

سه ره تاکه ی ئاوایه:

وبعد: فيقول العبد الفقير الى رحمة ربه القدير حسين بن عبد الله عفا الله عنهما: فلما جمعت هذه الرسالة سميتها مشكلات الطالبين. وجعلتها على خمسة أركان: الركن الأول في بيان الصرف، والثاني في بيان النحو، والثالث في بيان المنطق. والرابع في تعريفات البيان والمعان. والخامس في بيان تعريفات الفقه...

کو تاییه که ی:

«تمت الكتاب المسمى بمشكلات الطالبين، من مصنفات شيخ الكامل والعارف الواصل المتصل محي الملة الملة (كذا) والدين، هادي السالكين الى منهاج نبي الأمين، الشيخ الشيخ الشيوخ الشهير المعروف بغير ابيه وأجداده العريف العالي العلوي البرزنجي الساكن المتوطن بالقوجلري، وهو حسين بن شيخ

محمد بن شیخ احمد بن شیخ عبدالله کوسه بن شیخ عبدالقادر بن شیخ معروف بن شیخ مصطفی بن شیخ خلیل بن شیخ اسماعیل...»
به ژماره (۲۳۳۶۴ د.ع) پاریژراوه.

کوژتاییه که ی نه ماوه و ناوی نووسه ره وه و میژووی نووسینه وه یشی نازانراری، کۆن دیار نییه.

ترغیب الانام

۳۳۶

۲۶۷۸۹ د.ع

نهم ژماره دهستخه تیکه به پیتی کوژتاییه که ی ناوی (ترغیب الانام) ه عه بدوره حمانی کوری دانه وه که ی -که نازانین ناوی چیی بووه- سالی ۱۳۳۹ نووسیویه تیه وه.
دهستخه ته که له ریگه ی (... گه یوه ته (د.ع) و، (... نه زانانه له مقه بای گرتوه و، به مقه هست سه روگویتی قرئاندووه و، گه لی وشه و پیتی برپوه! له مقه با تیگرتنه که یشیدا پاش و پیش که وتن روویداوه!

سه ره تاکه ی ناوايه:

اهل طغوی ظاهر افعالشان	می کند تکذیب قیل وقالشان
حکایت بر سبیل تمثیل و دلیل بر	ما سبق و مقدمه بر ما سیاتی...
درگستاو از لاحقات شهرزور	بود شخصی ازد یار عقل دور
اتفاقاً کرد عزم کاروان	بارفیکان ظریف و نکته دان
توشه اش در نیمه ره نابود شد	زاتش غم سینه اش پر دود شد

کوژتاییه که ی:

ای مبشر با صلاة صابران	نصرة اسلام ده بر کافران
صل یارب علی خیر الانام	الف آلاف صلاة مع سلام
هم درود بی حساب و بیشمار	بر روان آل و أصحاب کبار
باجناب تابعان ظاهرین	بر حق احکام قرآن مبین.

شه‌ری شه‌زده بیت

۳۳۷

دانراوی ماموستا شیخ عه‌بدوره‌حمانی (خالص) تاله‌بانیی.

سه‌ره‌تا‌که‌ی، دوا‌ی هه‌ندی پیشه‌کی:

«وبعد حقیر فقیر خاکسار عبدالرحمن المفوض بالله ابن الشيخ أحمد ابن الشيخ محمود القادري الطالباني الکرکوکي کة من العهد الى المهد ومن المهد الى العهد آتش محبت طائفه درویشان در دل و سوداي مولدي ایشان در دماغ دارد باستفاله معاني...»

کو‌تاییه‌که‌ی:

«محرم این راز نه بود فهم عام

دم فروباید کشیدن والسلام

تمت كتابة هذه الرسالة الشارحة لبعض أبيات المثوي بقلم الحقير الفقير المذنب مصطفى ابن الشيخ ابراهيم الحريري البابا جيچكي القادري حسب إشارة قطب العارفين غوث الواصلين الشيخ المؤلف لهذه الرسالة ادام الله ظلاله على المسلمين برحمتك يا أرحم الراحمين سنة ١٢٦٤ هـ.»

شایانی وتن و نووسینه ئەم نووسەرەوه بە‌پێژه خه‌تخۆش و وربا و ورد بووه و، شیع‌ریشی له کو‌تایی ده‌ست‌خه‌ته‌که‌وه هه‌یه، به‌لام هه‌چی تری ده‌رباره نازانین. ده‌ست‌خه‌ته‌که‌ ۲۳ لاپه‌ره‌یه، هه‌ر لاپه‌ره‌ی ۱۴ به‌یتی تی‌دا‌یه، وه‌ک گوتمان به‌خه‌تی ماموستا (حه‌ری‌ی)یه. له (ع.د) دا به‌ژماره (۱۸۸۸۶) پارێزراوه.

الاصطراب

۳۳۸

دانراوی «ابو الحسن کوشیاری ابن لبان ابن باشه‌ری الجبلی»

سه‌ره‌تا‌که‌ی:

«الحمد لله رب العالمين. وصلواته على انبيائه ورسله أجمعين. قال أبو الحسن كوشيار: الاصطراب كلمة يونانية، وأشهر ما قيل في معناه ميزان الشمس.

کۆتاییه که ی:

«وكان الفراغ منه بالجزيرة المحروسة في أواخر شهر جمادي الآخر المبارك. ٨٦٨ هجر (کذا) وكتبه العبد الراجي رحمة ربه وغفرانه عبدالله ابن الصاحب نورالدين ابن الصاحب عيسى الجزري المسيحي رحم الله تعالى من قرأ فيه وترحم عليهم آمين. والحمد لله رب العالمين.

دهستخه ته که له (دار العراق للمخطوطات) دا به ژماره ٢٦٢٤٩ پارێزراره. هه نديک شر بووه و قهراخه کانی خوراو و پواو ١٠٠ لا په ر ده بێت. له قه واره ی ناو نجي.

ده بێ لێره دا ئه وه بگوتری که (ابن اللبان) یکمان هه یه عه ززایوی به م جوړه باسی ده کات: زانای پێشه و محمه دی کور ی نه حمه دی کور ی عه بدو لمو ئمینی سعرتی ناسراو به (ابن اللبان) سالی (٧٤٩) کۆچی دوا یی کردووه.

ته فسیرتی که هه یه به ناوی (ابن اللبان) تا که نوسخه ی له (المکتبه الخدیویه) دا به ژماره ٩ پارێزراره. (بروانه: تأریخ التفسیر، عباس العزوي د.ع، ل: ١١٤).

هه لا زهینی چۆله میژگی

٣٣٩

دهستخه تی (٣١٥٩٩ د.ع) دانراوێکه له شه رحی ئیستیعاره دا، دانراوی مامۆستایه کی کورده، تا ئیسته دانراوی دیکه م نه دیوه.

سه ره تا که ی ئاوا یه:

«بسم الله الرحمن الرحيم وبه العون، ولا حول ولا قوة إلا بالله العلي العظيم. قوله: إن أحسن آه قد أحسن الشارح رحمه الله بأن حمد الله بأحسنية جنس ما حمد به المصنف شكراً.»

کۆتاییه که ی:

«... بأن يكون للمشبه رادف، وشيبه (كذا) رادف اشبه به كما هو مذهب صاحب الكشف، ومن تبعه. تمت الحاشية المسماة بملا زين چوله مركة الواقعة على مولانا عصام الدين. على يد الفقير الحقير مرتضى بن يحيى چلبی العمري القرشي سنة الف وتسعين من الهجرة النبوية.»

نامیکه یه له (اسطراب) دا

۳۴۰

دانراوی: حه یدهری کوری سه یید عه بدوره حمانی جه زهری.

سه ره تاکه ی:

الحمد لله الذي زين السماء الدنيا بزينة الكواكب...

«اما بعد: فيقول أفقر الخلق الى الله الغني حيدر بن سيد عبدالرحمن الحسيني الجزري: لما كان علم الاسطراب في ذاته علماً شريفاً، ولمساس الحاجة ممسكاً انيفاً، وكان المتداول من رسائله رسالة فارسية، مع انها لم تكن لأقصى مقاصده وافية، عربتها ملخصة على أحسن ترتيب هو مسلك الصواب، وأضفنا اليها زوائد هي المطمح في عمل الاسطراب...»

کۆتاییه که ی:

«فخارج القسمة هو الظل للارتفاع المطلوب فيستعمل منه بما مر في الباب الأول.

الحمد لله مبدئاً ومنتهاً، والصلاة والسلام على أفضل مخلوقاته محمد سراً وعلمناً وعلى اله الطيبين الطاهرين ابداً سرمداً.

تمت رسالة الاسطراب بيد أحقر الطلاب، ايوب المنهمك في الاذنان، حسب أمر العالم العامل والفاضل الكامل الحاجي ملا محمد سعيد أفندي أنال الله لما يخفي ويبيدي آمين يا مجيب السائلين سنة ١٣٢١.

دوا دهست - پیتش د.ع- لای محهمه ده شه ریفی کوری مه لا عوئمانی کوری مه لا عه بدولکه رمی په نگه ره ژانی بووه.

دیاره دهسته ته که به شیک بووه له دهسته ته کی گه وره و له بهر (...) بهش بهش کراوه.

ته‌علیقاتی رهمه‌زانی کوری نه‌بو هوره‌یره‌ی جزیری

۳۴۱

سه‌ره‌تاکی:

وبعد فيقول الفقير الى الطاف ربه الغني، رمضان بن أبي هريرة الجزري القادري: لما كانت الرسالة المسماة بخلاصة الحساب للبارع في [انحاء!] ما حوته على قاطبة عرفان هذا الباب، بهاء الدين الحسيني، عامله الله بما هو جدير...»

کۆتاییه‌که‌ی:

«... هذا وقد اسلنقى عن الكبو لنقل هذه التعليقات من السواد الى البياض تراب أقدام العلماء، وغبار مسالك الفضلاء. من إذا غاب لم يذكر، وإذا حضر لم ينظر، عبده الفقير اليه سبحانه رمضان بن ابي هريرة الجزري القادري، عفا عنهما بعفوه الأزلي، ضحوة الاحد من آخر الشهر المبارك جمادي الأول، سنة ست وسبعين والف من الهجرة النبوية المصطفوية، على هاجرها أفضل الصلاة وأكمل التحيات. قد وقع الفراغ من تحرير هذه النسخة ضحوة الأحد من أول الشهر المبارك ربيع الأول على يد أضعف العباد واحوجهم الى عفو ربه الكريم علامة بن ابراهيم غفر ذنوبهما الرب الرحيم ۱۱۹۵.»

ده‌بێ لی‌ره‌دا نه‌وه‌یش نه‌بو‌ترین که رهمه‌زان نا‌غای جزیری شاعیریشمان هه‌یه، دوور نییه هه‌ردووکیان یه‌ک که‌س و یه‌ک مه‌لا بن. که سه‌رێک له سه‌رچاوه‌کانی ناو و به‌ره‌مه‌می زانایان ده‌ده‌ین، ناوی ته‌م مامۆستا له هه‌ندێ سه‌رچاوه‌دا ده‌بینین، به‌لام نه‌وانیش شتیکی نه‌وتۆیان له‌ لا نییه. بۆ نمونه له (معجم المؤلفین) دا هاتوه‌:

رهمه‌زانی جه‌زه‌ری. سالی ۱۰۹۲ک - ۱۶۸۱ز له ژياندا بووه. ناوی رهمه‌زانی کوری نه‌بو هوره‌یره‌ی جه‌زه‌ری قادییه، دانراوی (حل الخلاصة لأهل الرئاسة) ی له حسابدا هه‌یه. له کۆتایی مانگی (جمادي الأول) ی سالی (۱۰۹۲) دا له دانانی بووه‌ته‌وه. (معجم المؤلفین ۱۷۳/۴).

ته‌م کتێبه‌ی ئێمه باسمان کرد ناوی تێدا نییه. له ده‌ستخه‌ته‌که‌ی لای ئێمه‌دا هاتوه‌ که له کۆتایی مانگی (جمادي الأول) ی سالی (۱۰۷۶) دا له دانانی بووه‌ته‌وه. ته‌م دوو میژووه له‌یه‌که‌وه نزیکن و ناوه‌رۆک و باب‌ه‌تی کتێبه‌که‌یش یه‌ک شته.

کۆمه لیک دانراو له ده سته تیکدا

٣٤٢

ده سته ته تی ژماره ٢٩٩٢٤ د.ع

ده سته ته تیکێ جوانی نایابه به خه تی نووسه ره وهی به رتیز عه بدولعه زیزی کوری نه حمه دی کوری محه مه دی کوری عه بدولعه زیزی به رده ره شیی بانه یی عومه ری شافیعی مه ککیی سالی ١٢٩٥ له شاروچکه ی سابلاغ نووسراوه ته وه.

ده سته ته که سی دانراوی تیدایه:

یه که م: حاشیه ی جامی چۆریه به سه ره شه رح موغنیی میلانییه وه.

سه ره تاکه ی:

« الحمد لله الحمد هو الوصف بالفعل الجميل على جهة التعظيم... »

کۆتاییه که ی:

« فان البيان بهذه الكيفية مما لانجده في غير هذا المقام. تمت النسخة الشريفة المسماة بالجامي الجوري على يد الحقير المذنب الراجي الى عفو الملك الكبير، ابن أحمد بن محمد البردرشي الباني عبدالعزيز غفرالله لهم آمين. في سنة ١٢٨٩ ».

دووه م: مه کتووبی عه قائیدی کاکه نه حمه دی شیخه به فارسی، له سه ره تاکه یه وه ده لئی مه کتووبیتکم له عه قائییدا نووسیبوو به لام به هو ی نه وه وه زۆر در ژبوو خه لک حه زیان لی نه ده کرد، بۆیه هاتم عه قیده یه کی بچکو له ی با پیرم بابا عه لی هه مه دانیم به کورتیی نووسی به هیوا ی نه وه ی سوو ده خش بیت.

سه ره تاکه ی:

« الحمد لله الباطن الذي لا يبلغ أحد عرفان حقيقة ذاته ولا صفاته، والظاهر الذي... »

کۆتاییه که ی:

« انها را بنویسند و جاهلان گوش دهند، و تعلم کنند، والسلام على من اتبع الهدى واجتنب الردى، وعلى المعلمين والمتعلمين والعالمين ».

سیتیەم: شەرحی شەواھید بە فارسی، تەواو نەکراوە.

چوارەم: حاشیەییە بەسەر هەندی جێگەی شەرح موعنیەو، دانراوی سەید حەسەنی چۆزی.

سەرەتاکە ی:

«اما بعد: فيقول الحسن الحقير الى مولاه القدير: لما أمرني رفيقي وهو جنانا! شفيقي أن أضع على بعض المواضع من المغنى وشرحه حواشي... أحببت امتثال امره لانه أكبر مني سناً، فكتبت اداء للمطلوب ووصولاً الى المحبوب، ورجائي أن لا الام على فساد فيها، فإني ما قرأت الا رسالتين من النحو ورسالتين من الصرف!!»

کۆتاییە کە ی:

«والثامن كما في مسلمي رفعاً...»

بە دەستخەتێ هەمان نووسەرەو هەوێ و لە سالی ١٢٩٥ دا تەواوی کردوو و، دوو شت نووسیویە:

لە بەرەبە یانی پۆزی ١٩ موخەرەمی سالی ١٢٧٥ و باوکم لە گوندی تەووە کەل - لە کاتی کدا خەڵکی گوندە کە بەهۆی کوژرانی محەمەد ئەمین بەگی کۆری ئەحمەد بەگی کە نەدەسوورەییەو پەویان کردبوو - کۆچی دوایی کرد و لە گۆستانی ئەو گوندەدا بە خاک سپێرا.

نامیلکە یە کە لە باسی (اما) دا

٣٤٣

دانراوی ٣/٦٦٦٠

نامیلکە یە کە لە باسی (اما) دا دانراوی مامۆستایەکی کوردە، کە شتیکی ئەوتۆمان دەربارە ی لە دەستدا نییە. لە سەرەتاکە یەو دەلتی:

الحمد لله الذي هدانا لهذا طريقه المستقيم، ووفقنا على ما وضعه من الدين القويم، والصلاة والسلام على من أرسله رحمة للعالمين، وعلى اله وأصحابه الذين كانوا في مناهج الحق سالكين.

وبعد: فيقول العبد المفتقر الى عفو الملك المقتدر حسين بن علي المشتهر
بالشيخ [مالك فتى!] من قبائل الذور. لما رأيت كثرة الاختلاف في هذا المقام،
وشدة الاعتساف في تركيب هذا الكلام، وبسبب وقع التشوش على بعض
الطالبين، وورد التحير على الراغبين. ومع ذلك... علي بعض الطلاب لدي^(١).
ان أشرح تركيبه، وأوضح تقريبه. بحيث كشف النقاب...

ناميلكه كه چوار لاپهريه به خه تتيكي وردى خوش نووسراوه ته وه. له كو تايبه وه ناوى
كه س و ميژووى نووسينه وهى پتوه نيبه ده لتي:

هذا آخر ما ذكرته في هذا المقال وأرجو من الله المتعال أن يجعله وسيلة في يوم
الضلال...

نووسره وه كهى هه لتهى نووسينه وهى هه يه.

دانراوى پيتش ته م كه (داودى خوافى) ه به خه تى هه مان نووسره وه يه و ده لتي:

ناوى مووساى كورى خضرى كورى مووساى كورى حسه ينى ناسراو به (جلك) ه سالى
١٢٢٥ له شارى (أربيل) له مه دره سهى مه لا عه بدوره حمانى مه لا نه بيبى (كردى -
كه رديبى) نووسيوه تيه وه.

شمايل شرح نظر الندى يسمى الكتاب بشمايل هريري

٣٤٤

له سه ره تاوه - دواى الحمد لله والصلاة والسلام - نه لتي:

وبعد: فيقول أفقر الخلق الى مولاه الغني محمد بن علي بن أحمد الحريري، وفقه
الله للعمل في يومه لغده قبل أن يخرج الأمر من يده: كما أن الرسالة المسماة
بقطر الندى وبل الصدى التي ألفها ملك العلماء ورئيس الفضلاء، أبو عبدالله
جمال الدين محمد بن يوسف بن هشام الانصاري رحمه الله [ورادق!] رضوانه
عليه، والرسالة جامعة للمهم من المسائل العربية، محتوية على ما لا بد منه من
المباحث النحوية، كذلك شرحها الفاضل المحقق والامام المدقق الشيخ الجليل
عبدالله المشهور بالفاكهي تغمده الله بغفرانه...

(١) ليته دا پيراويزتيكى داناوه ده لتي: مه به ست (أحمد بن ابراهيم الكور) ه.

تا دواینی باسی ئهوه ئەکات که ماوه یەک خەریکی ئەم کتێبه بووه و حاشیهی به سه ره وه نووسیوه و، ته علیقاتی له سه ره داناوه... کۆمه لێک داوایان لێ کردووه ئه و شتانه ی کۆیکاته وه و بیانکات به شه رحی کتێبه که، ئەمیش داواکه ی جێبه جێ کردووه.

کتێبێکی گه وره یه (٥٠٠) لاپه ره زیاتر ده بیته، به خه تێکی ورد نووسراوه ته وه، لاپه ره ی ٢٦ دێری تێدا یه، هه لێ نووسه ره وه که ی زۆر زه ق و ئاشکرا ده ری ده خات که نیمچه خۆتنده وار بووه.

نووسه ره وه که ی ناوی محه مه د بووه سا لی ١٢١١هـ نووسیویه تیه وه. کتێبه که پێش ئه وه ی له د.ع له نگه ر بگرت گه لێ جێگه ی دیوه، له وانه لای محم د الحسینی القزوینی. ناوه کانی تر به ده سه تی چه په ل ده ستێک کووژێراونه ته وه.

شه رهی (لغز - مه ته ل) ی عه بدوللا نه فه ندی عومه ری مووسلی

٣٤٥

دانراوی: ئیبراهیم فه صیحی کوری صبیغه توللای هه یده ری.

سه ره تا که ی:

أما بعد: فيقول الحقيير الطريح، السيد ابراهيم فصيح، ابن صبغة الله مفتي الشافعية ببغداد المحمية، الحيدري البغدادي: لما ورد من الحدباء الى بلد الزوراء لغز يحتوي على نكات لطيفة، ودقائق ظريفة...

کۆتاییه که ی:

«فلا يعرف الفضل غير ذويه. اني والحمد لله تعالى عرفته بحسب الامكان، وإن لم أكن من ذويه. ولا من بنيه وأبيه. والله الموفق للصواب، واليه المرجع والمآب».

ناوی که س و میژووی نووسینه وه ی پێوه نییه.

له دوا ییدا (تقریظ) به بالا برینی (عبد الباقي أفندي الفاروقي) به شیعەر نووسراوه. ده سه خه تی (٢١٢٨) ش که کتیبی (العمدة في محاسن الشعر وآدابه) یه به خه تی ئەم مامۆستا (ئیبراهیم فه صیحی هه یده ری) یه.

ده‌ستخه‌تیکی مامۆستا عه‌زاوی

٣٤٦

له کاتی لیکۆلینه‌وه‌ی کتیبی (شه‌رزور - السلیمانیه‌)ی خوالیخۆشبوو عه‌باس عه‌زاویدا گه‌لی به‌شوین شوینه‌وار و دانراوه‌کانی ئەم مامۆستادا گه‌رام و، به‌گوێره‌ی توانا هه‌ولێ باشم بۆ کوێردنه‌وه‌ی ناو و شوێنیان و زانیینی هه‌ر زانیارییه‌ک ده‌ریاره‌یان دا. ئەو کاته‌ دوای ئەو هه‌ول و کوێشسه‌ گوتم: له‌وانه‌یه‌ گه‌لی شتی دیکه‌ی ئەم مامۆستا له‌ناوچوونی، یان مابن و به‌لام دووره‌ده‌ست و له‌ شوێنی نه‌زانراودا مابنه‌وه‌.

هه‌ر له‌و نووسینه‌نه‌دا که‌ ده‌ریاره‌ی ئەم مامۆستا به‌ریزه‌ نووسیم ئاماژه‌م بۆ باسیک کرد که‌ مامۆستا عه‌زاویی خۆی ناوی هه‌یناوه‌ و، منیش بۆی گه‌رام و له‌ناو دانراوه‌کانیدا نه‌مدۆزییه‌وه‌، باسه‌که‌ له‌سه‌ر مامۆستای مه‌زنی کوورد شیخ عه‌بدوره‌حمانی ئیبنوخله‌یاتی قه‌ره‌داغیه‌.

ئێسته‌یش هه‌ر عه‌ودالی دوای ئەم باسه‌م و، له‌م پۆژانه‌دا سه‌رم له‌ کتیبخانه‌ی کوێری زانیاری عه‌زاق دا به‌لکو سوێراخی شتی بکه‌م. لێپرسراوی به‌شی ده‌ستخه‌ته‌کانی ئەو کتیبخانه‌ گوێ: هه‌ندیک (مسوده‌) و شتی عه‌زاویی هه‌یه‌ له‌ناو تو‌مارکراوه‌کاندا ناویان نییه‌، ته‌ماشایه‌کیان بکه‌. به‌لێ یه‌ک دوو کیس په‌ره‌په‌ره‌ و (مسوده‌)ی خسته‌ به‌رده‌ستم. به‌شی زۆریان له‌سه‌ر تیره‌ کوورده‌کان و شوێن و سه‌روکه‌کانیان و، به‌شیکی باشیشیان له‌سه‌ر تیره‌کانی جافن.

له‌ناو ئەو په‌ره‌په‌رانه‌دا ده‌فته‌ریک سه‌رنجی راکیشام، له‌سه‌ر به‌رگی یه‌که‌می نووسراوه‌ (کردستان - الثانی) ژماره‌ (٩)ی دراوه‌تی.

ئەم ده‌فته‌ره‌ تیکرا به‌خه‌تی خوالیخۆشبوو عه‌زاویی خۆیه‌تی. کاتی خۆی - نازانم چۆن و له‌گه‌ڵ چی دیکه‌دا - که‌وتوه‌ته‌ کوێری زانیاری کوورد و، ده‌فته‌ره‌که‌ له‌ چهند جێگه‌دا به‌مۆری:

«کتیبخانه‌ی کوێری زانیاری کوورد

مکتبه‌ المجمع العلمي الكردي»

مۆرکراوه‌، سه‌ره‌تا که‌ی نا‌ه‌واوه‌ و، باس له‌ میژووگه‌لیک ده‌کات که‌ له‌ ده‌فته‌ری - یان ده‌فته‌رانی - پێشوو‌دا له‌سه‌ری نووسیون. ئەم ده‌فته‌ره‌ (٢٧) لاپه‌ره‌یه‌ و باسی (ماهی

دهشت) و فرمانپه‌وایانی (سیدی) که دهیانگیتپته‌وه بۆ به‌رمه‌کیه‌کان و، فرمانپه‌وایانی عیما‌دییه و فرمانپه‌وایانی لوپ، ده‌کات.

دیاره ئەم ده‌فته‌ره‌یش به‌شیکه له ره‌نجیکی دیکه‌ی ئەم مامۆستا به‌پێزه که ده‌بارە‌ی میژووی گه‌لی کورد داویه‌تی و، دوور نییه هه‌ر نۆ ده‌فته‌ره‌که -پێکه‌وه- کتیبیک بووبن له‌و باسه‌دا، به‌لام پێش ئەوه ده‌ستی دلسۆزکیان به‌گات، یان هه‌ر له کتیبخانه‌ی کۆر‌دا ده‌ستیان تیخ‌رابیت و په‌رته‌وازه بووبن و زۆریان له‌ناوچووبن، یان مابن و له‌ملاو له‌ولا دووره‌ده‌ست بن و، ده‌بێ چاره‌پوان بین بزانیان چیه‌یان به‌سه‌ر دیت و، هه‌روه‌ها ده‌بێ چاره‌پوانی زیاتریش له به‌ره‌مه‌کانی ئەم مامۆستا مه‌زنه بین به‌لکو له‌مه‌ولا بدۆزینه‌وه و ببوژینه‌وه.

دیاره له هه‌لیکی وادا ناکرێ له ناوه‌روکی ئەم ده‌فته‌ره به‌گشتیی بدوین و هه‌مووی بنوسینه‌وه، به‌لام له باسی لوپ و میرانی لوپ‌دا شتیکی تێدا‌یه ده‌کرێ لێره‌دا ئەم باب‌ه‌ته‌ی پێ برا‌زینینه‌وه.

سه‌گیتی که به‌وه‌فا:

له‌مه‌وپێش زۆر له‌سه‌ر سه‌گ نووسراوه و، ئێسته‌یش له ولاتانی ده‌روه‌ه بایه‌خیکی زۆر به‌سه‌گ ده‌دریت و، زۆر خه‌رج و ده‌رامه‌تیان له‌سه‌ر به‌کار ده‌بریت و، گه‌لی جار -له هه‌ندی شوندا- خه‌رج و ده‌رامه‌تی سه‌گیت که خه‌رج و ده‌رامه‌تی دانراو بۆ زه‌لامیک -یان چه‌ند زه‌لامیک-ی ولاتانی دیکه زیاتره و، ئەو بایه‌خه‌ی به‌سه‌گه‌ل ده‌دریت به‌گه‌لی مرۆف نادریت! ئێمه نامانه‌وی له‌سه‌ر ئەم باب‌ه‌ته برۆین، ته‌نیا ئەوه‌نده هه‌یه له‌و ده‌سته‌ته‌ی مامۆستا عه‌زاویدا هه‌لوێستیکی سه‌گیکم خوێنده‌وه که جیگه‌ی سه‌رنجه و، شیاوی ئەوه‌یه - ئەگه‌ر له سه‌گنامه‌یشدا نه‌بێ - له‌سه‌ر لاپه‌ره‌ی وه‌فا و زیره‌کیی و خه‌مه‌تگوزاری تۆمار به‌کریت، ئەمه‌یش رووداوه‌که:

یه‌کێک له سه‌رداره‌کانی لوپ که ناوی ئەبو‌لحه‌سه‌نی (فضلی) ده‌بێ کورپکی ده‌بێ ناوی عه‌لی ده‌بێ، پۆژی ده‌چی بۆ‌راو، سه‌گیتی ده‌بێ زۆری خۆش ده‌وی^(١) له‌گه‌لی ده‌چی بۆ

(١) دیاره له‌کۆنه‌وه سه‌گ له لادی و ژبانی گوندنیشیناندا کاریگه‌ریکی گه‌وره‌ی هه‌بووه و، ئەو سه‌گه‌یش به‌ده‌ردی کاری ئەوانی خواردیته‌ و، به‌ده‌م ئیش و کاریانه‌وه بووبیته جیگه‌ی بایه‌خی تایبه‌تی بووه و، گه‌لی خه‌مه‌تی شیاوی کراوه. له وتاریکدا به‌زمانی عه‌ره‌بی ٢٠ سالتیک له‌مه‌وبه‌ر باسی ئەوه‌م نووسی که گه‌نجیک له‌وانه‌ی سه‌گیان په‌روه‌رده ده‌کرد بۆ‌راو و شکار و، به‌تایبه‌تی بۆ=

پاوه. کومه‌لیک چه‌ته و ږیگر ږیگه له عه‌لی ده‌گرن و، عه‌لی شه‌ریان له‌ته‌کدا ده‌کات، تا نه‌نجام به‌سه‌ختی بریښداری ده‌کهن. به‌بونه‌ی نه‌وه‌وه برینه‌کانی سه‌خت ده‌بن، عه‌لی له هوشی خوی ده‌چیت و، چه‌ته‌کان وا ده‌زانن مردووه. بویه فرپی ده‌دنه نه‌شکه‌وتیک و به‌جیتی دیتلن.

سه‌گه‌که‌ی عه‌لی چاوی له‌م کاره‌ساته ده‌بیت و، به‌وردی سهرنجی هه‌مووی ده‌دات، تا نه‌نجام شوینی تا‌قمه چه‌ته‌که هه‌لده‌گریټ و شوینیان ده‌که‌ویت، شه‌و کاتی هه‌موو چه‌ته‌کان خه‌وتوون ده‌چیته سهر مالی سهرۆکه‌که‌یان و، له خه‌ودا ده‌یدوزیته‌وه و، هه‌ردوو گونی (۱) ده‌ردینتی و، گونه‌کان ده‌گریټ به‌ده‌میوه و، ده‌چیته‌وه بۆ مالی عه‌لی. کاتی ده‌ست و پتوه‌ند و که‌سوکاری عه‌لی نه‌مه ده‌بینن ده‌زانن کاره‌ساتیک قه‌وماوه. گورج شوین سه‌گه‌که‌ی عه‌لی ده‌که‌ون و ده‌ړون تا ده‌یانباته ناو نه‌شکه‌وته‌که و لای لاشه‌که‌ی عه‌لی! ده‌بینن عه‌لی زور پهرتشانه و به‌ناستم گیانی تیدا ماوه، هه‌لی ده‌گرن ده‌یه‌پتنه‌وه بۆ مال‌وه، تیماری ده‌کهن پاش ماوه‌یه‌ک چاک ده‌بیته‌وه، به‌لام له‌ولاه سهرۆکی ږیگره‌کان دوا‌ی گون ده‌ره‌اته‌که‌ی ده‌مری!

ده‌بی له‌کو‌تایی نه‌م باسه به‌چوکه‌وه نه‌وه له‌بیر نه‌که‌م که‌م‌وستا عه‌زاوی باسی

= پاوه به‌راز، سه‌گیکي چاکي ده‌بی، ږو‌ټی له‌ کاتي پاوه به‌رازدا يه‌کانه‌یه‌ک شفره‌یه‌ک ده‌دا له‌ سکی سه‌گه‌که‌ی، سکی ده‌درې و ورگ و ږیخولې ده‌خاته سهر زه‌وی، که‌نجه‌که‌یش که‌ سه‌گه‌که‌ی زور خوش ده‌ویت - دياره‌ کاری پتشریشی ده‌بیت - ده‌رسی و ده‌زووی پت ده‌بیت، ده‌رسی و ده‌زوو ده‌ردینتی و ورگ و ږیخولې سه‌گه‌که‌ ده‌خاته‌وه جیتکه‌ی خوی و، بټ به‌نج و ژووری عه‌مه‌لیات ورگی سه‌گه‌که‌ی ده‌دووریته‌وه و، دینتی چه‌په‌ره‌یه‌کی له‌ شپوه‌ی (تابوت) له‌ دار بۆ ده‌تنی و له‌گه‌ل هاره‌له‌کانیدا به‌چوارقو‌لایی ده‌یخه‌نه سهرشانیان و، له‌ناو قو‌ییبه‌وه ده‌یه‌پتنه‌وه بۆ گوندي ته‌کیه! خه‌لکی گونديش که‌ به‌زوری مالی که‌نجیک و دوونیان له‌ناو پاوه به‌رازکه‌ردایه ده‌بینن وا له‌ دووره‌وه داره تهرمیټک به‌ره‌و دی دیت، هه‌ر يه‌کیتکیان بی‌ری بۆ نه‌وه ده‌چیت که‌سیتی دووچاری کاره‌ساتیک بو‌ییت. که‌ دپنه پتسه‌وه ده‌بینن وا که‌ماله‌که‌ی... به‌عه‌مه‌لیاتکراوی له‌سهر داره تهرمه‌که‌یه!! دوا‌یش سه‌گه‌که‌ چاک ده‌بیته‌وه و له‌ جاران باشترو و به‌قین و خه‌شتریش له‌ به‌رازان ده‌که‌ویته‌وه راوکردن. (پروانه: العراق، العدد: ۱۱۸۹، ۱/۲۴/۱۹۸۰، تعقیب حول الصید والالعاب فی المنطقه‌ الكردیه).

(۱) دياره‌ نه‌میش ره‌فتاریټکی کو‌نی سه‌گه‌ بۆ به‌ره‌ره‌کانی کردنی دو‌منانی. له‌بیرمه له‌ مندا‌لیمدا گه‌لنی جار گو‌یم لی بو‌وه که‌ باسی سه‌گیکي خیرا و چه‌شی پاوه به‌رازان بک‌ردایه‌ت ده‌یانوت: سه‌گه‌که‌ی فلان بۆ هه‌ل ده‌گه‌را تا بوی ږیده‌که‌وت فرسه‌تی ده‌هیتا و گونی به‌رازه‌که‌ی ده‌گرت نیتر تا نه‌یکوتایه به‌زه‌ویدا به‌ری نه‌ده‌دا.

سەرچاوه‌ی ئەم نووسینانە‌ی نە‌کردووه‌، گەر‌امە‌وه‌ بۆ‌ شە‌ره‌فنامە‌ دە‌بینم‌ با‌سه‌که‌ی له‌و‌ی وه‌رگرتووه‌ و، دياره‌ له‌ فارسى‌يه‌که‌ی وه‌رگرتووه‌ و خۆ‌ی کردووه‌ به‌ عەرەبى و هەندىک هە‌له‌ی تێدا‌کردووه‌. ئە‌مه‌يش ده‌قه‌که‌ وه‌ک له‌ شە‌ره‌فنامە‌دا هاتووه‌:

«ئە‌ه‌ول‌ه‌سه‌ن کورپى‌کى هە‌بوو ناوى عە‌لى بوو، رۆژتیک‌ چووبووه‌ راو، سه‌گى‌کيشى ده‌گە‌ڵ خۆ‌ی بردبوو، تووشى هينديک‌ دز و چه‌تان هات و بوو به‌ شە‌ريان و عە‌لى بريندار کرا و له‌ هۆش خۆ‌ی چوو. دزه‌کان نه‌يانده‌زانى بووراوه‌ته‌وه‌. وایانزانى مردووه‌. له‌ لينگى نه‌وين و په‌کيشيان کرد و له‌ناو ئە‌شکه‌وته‌یک‌دا رايانکيشا و به‌جىيان هيشت. سه‌گه‌که‌ به‌ره‌ودوا که‌وته‌ شوتين دزان و شوتنى ون نه‌کردن و ده‌ نيه‌شه‌ودا که‌ دز ده‌خه‌ودا بوون په‌لامارى کابراى سه‌رته‌ريده‌ی دا و گازی له‌ باتوونى گرت و تا نه‌یکوشت به‌رى نه‌دا. ئە‌مجار به‌هە‌له‌داوان راى کرد و خۆ‌ی به‌ماله‌ عە‌ليدا کرده‌وه‌. نوکه‌رانی عە‌لى که‌ سه‌گيان به‌ده‌مى خويناوى‌يه‌وه‌ ديت ترسان که‌ عە‌لى شتێکى به‌سه‌رهاتبێ، سه‌گيان دايه‌ پيش خۆيان و راست بردنیه‌ سه‌ر ئە‌و ئە‌شکه‌وته‌ی که‌ عە‌لى تێدا‌بوو. عە‌لييان به‌بريندارى هينايه‌وه‌ و ده‌رمانيان کرد و له‌ مردن خه‌له‌ست و، له‌پاش ئە‌و کاره‌ساته‌ش گوايه‌ ماوه‌يه‌کى زۆر هەر‌ماوه‌.»

ئە‌مه‌ ده‌قى کوردی شە‌ره‌فنامە‌ بوو. ده‌قه‌ عەرەبى‌يه‌که‌يش نزیکه‌ له‌مه‌وه‌ و، دياره‌ وه‌ک گوتمان مامۆستا عە‌زاوى له‌ فارسى‌يه‌که‌وه‌ کردووييه‌ به‌ عەرەبى.

شە‌ره‌ى قە‌سیدە‌ی بۆ‌دییه‌

٣٤٧

دانروی سوله‌يمانی خانى سالى ١٢٠٤ له‌ خوشاب دايناهه‌.

سه‌ره‌تاکه‌ی ئاوايه‌:

الحمد لله الذي نفذ محبته في القلوب، وجعلها وسيلة الى كل المطلوب والصلاة والسلام على نبيه المحمود، الذي كان معجزاته غير معدود، وعلى آله وأصحابه الاتقياء، الذين وفقهم الله على الأعداء. وبعد: فلما كان في القصيدة الموسومة بالبردية المنسوبة الى شيخ محمد البوصيري...

دیاره عه‌ره‌بییه‌که‌ی هه‌ندئێ لاوازه.

کۆتاییه‌که‌یشی -بۆ مه‌دره‌سه‌کانیش نووسیمان- ئاوايه:

«تمت الكتاب في وقت تاراجکردن حکاریان ومحمودیان الشقاق، وفي وقت جمع شدن لشکر حکاریان ومحمودیان ورومیان وروند وجنگ کردن ایشان في سنة ١٢٠٤ في خوشاب، في زمان احمد بگ بن علي بگ اللهم اغفرلها، وایانا قد وقع الفراغ من تسويد هذه النسخة الشريفة على يد أضعف العباد، وأحقرهم عبدالله بن يونس في الوان، في مدرسة أسكندرية، لأجل استاده المشفق الماهر في العلوم زاد الله قدره في الثقلين والدارين، آمين يا معين في سنة ١٢١٠. شایانی باسه مامۆستایه‌کی دیمان به‌ناوی مه‌لا عدلی شه‌رحی بو‌رده‌ی کردووه و، له ئه‌لقه‌ی (١٦٢) ی پرۆژه‌که‌دا باسیم کردووه.

الرسالة الخلالية في معرفة سمت القبلة

٣٤٨

دانراوی: حه‌ه‌ینی حه‌ه‌ینی (خلالی).

سه‌ره‌تاكه‌ی:

«أما بعد: فيقول الفقير الى الله تعالى حسين الحسيني الخاللي... لما كان أشرف الطاعات بعد الايمان هو الصلاة...»

کۆتاییه‌که‌ی:

«لا يتعين في شيء من هذه المواضع شيء من المشرق والمغرب والشمال والجنوب. الحمد لله على الاتمام، والصلاة والسلام على خير الانام وعلى آله وأصحابه الكرام...»

ئهم ده‌سته‌ته‌که‌ له (د.ع) دا به‌ژماره ٧٧٢٥ پارتیزراوه هه‌شت لاپه‌ره‌یه، دیاره کاتی خۆی به‌شێک بووه له ده‌سته‌تێکی گه‌وره و، بازرگانی که‌ران به‌ده‌سته‌ته‌وه له به‌شه‌کانی دیان دا‌بریه و له‌سه‌ر ئهم به‌شه‌یان نووسیوه:

«الرسالة الخلالية في كيفية معرفة الزوال وسمت القبلة بالدوائر الهندسية والأصول الفلكية. تأليف الشيخ حسين الحسيني الخاللي.»

الملاحظه

لم يطبع ولا يوجد غير هذه النسخة فمن الممكن أن يكون نسخة المؤلف!!
بهلام نهوی نه مان به (خلاتی) یان خویندوه ته وه له دهسته ته که دا (الخاللی) یه.

دانراوی ژماره ۱/۲۴۸۵۵

نهم ژماره نامیلکه یه کی به چکوله ی مامۆستایه کی مه زنی کورده - به داخه وه، تا ئیسته -
له مه زیاتر له دانراوی له دهستدا نییه و، له مه یش زیاتری له سه ر نازانین.

سه ره تای نامیلکه که ناوایه:

۳۴۹

«وبعد: فيقول العبد الفقير الى فتح الله الودود الولي، فتح الله بن محمود
الموصلي ثم الدردوي، اسبل الله عليه الستر العلى: قد ورد علينا من الوطن
ومعاهد الدمن، الموصل الخضراء، برج الأنبياء عمرها الله بالعلماء، وغمرها
بصادق الأوليا، الى يوم الجزاء، سؤال يتعلق بالنهضة المرضية، في شرح الالفية،
للجلال الاسيوطي ذي الفضائل السمية، والفواضل السنية، والله اسأل، وبأنبيائه
وأسمائه اتوسل، أن يوفقني للمرام، ولسداد الكلام»
كو تاييه كه يشی ناوایه:

وقع الفراغ من هذه الرسالة يوم الثلاثاء، سابع عشر من صفر الخير سنة الف
ومائة واحدی وأربعین. في درنده في وادي اشوري...
نامیلکه که (۶) لایه ره ده دوور نییه به خه تی دانه ره که ی بیت.
به پیتی نه وه یش که ده لئی، پۆژی سی شه مه ی جه وتی سه فه ری سالی ۱۱۴۱ له نووسینی
نامیلکه که بووه ته وه، ده بی نه وه قسه ی مامۆستای دانه ره بیت و، ده بی له و ساله دا له
ژیاندا بووبی، به لام له وه زیاتری لی نازانین، به لکوا!

شهری «خلاصه الوضع» ی داود

۳۵۰

دهسته ته تی ۱۵۵۲۰ کتیبیتی کی شهرچی ریساله ی وه ضعی مامۆستا مه لا نه به ره کری میر
پۆسته مییه دانه ره که ی ناوا ده فه رموتی:

«الحمد لمن أنطق لسان عبده بآيات إجلاله، والشكر لمن أنعم عليه العلوم بلطفه وافضاله. والصلاة على المختار من أشرف أصناف الانسية، وعلى آله وأصحابه الممتاز بالانفاس القدسية. وبعد: فان أقل عباد الرحمان داود بن سليمان، حفظهما الملك المنان، يقول: لا يخفى على الطبائع السليمة والعقائد القويمة، إن كتاب خلاصة الوضع للفاضل المحقق والكامل المدقق ابي بكر الامير روستمي، حرصه عن الاعوجاج والالام يشتمل، على خلاصة قواعد لطفة، وينطوي على زلاّلة فوائد شريفة، ولم يكن لها شرح يوضح معانيه. ويلخص مبانيه، فأراد أن يشرحه شرحاً كاشفاً لرموزه.

بهم شتويه ماموستای دانهر سده تاي کتیه که ی نووسیوه و، هیچ ناوی بۆ دانه ناوه و، له کۆتایشه وه هیچی نهوتوه نه وهنده نه بیت که ده تی: (او کلیاً کلیت و أسد، فإنهما موضوعان لأمر كلي وهو الحيوان المفترس. تمت الكتاب بعون الملك...) ده سیتیکی چه ده تی ناوی نووسده وه که ی کروژاندووه ته وه.

شهری (اسطراب) دانراوی مهلا نه ییسی دووشیوانیسی

۳۵۱

(اسطراب) ده که دانراوی ماموستا مهلا نه بویه کری (کچک ملا) ی نه ربیلییه.

سده تاه ی:

«... اما بعد: فيقول أفقر المذنبين الى عفو ربه ورحمته وشفاعه سيد المرسلين وعترته، محمد طيب بن الحاج ملا أحمد الصائم الدوشيواني -أفاض عليهما شآبيب الغفران، ومنّ عليهما بالعفو والإحسان-: هذه عجالة أجريتها مجرى الشرح لفوائد الحسنية مع منهياتها (!) السنية، بحيث لا يغادر صغيرة ولا كبيرة الا احصاها، لمولانا رئيس العلماء الاسلامية، وأعلاها وأصدقهم ديناً وأحقهم يقيناً وأوفرهم علماً... [دواي پدريه که له پياهد لدانای ماموستا ده تی:] أعني حضرة ابي بكر أفندي المشتهر بكچك ملا، ابن من اشتهر في المشارق والمغرب بأعلى الأوصاف وأجلى المناقب، المرحوم بكرم الله العلي، الحاج عمر أفندي الأربلي...»

کۆتاییه‌که‌ی:

«... بخلاف صفيحة الجيوب، فإنه يعرف بها قدر ارتفاعه بهذا العمل بلا تفاوت، فلا يتجه ذكره ههنا وتركه فيما يأتي، بل يتجه العكس [فتأمل!] وهذا آخر الكلام في هذا المقام والحمد لله على الاتمام.»

بێ ناوی نووسه‌روه و سالی نووسینه‌وه و شۆتی.

خوالێخۆشبوو مامۆستا زوبه‌یر بیلال ئیسماعیل له‌ناو ناودارانێ مامۆستایانی ئەم دوا‌یی‌هێ ئه‌ریلدا ناوی ئەم مامۆستای هێناوه^(١).

مامۆستا مه‌لا عه‌بدوللای فه‌ره‌ادیش ده‌رباره‌ی ئەم مامۆستا، که به‌ کۆری چواره‌می مامۆستا مه‌لا ئەحمه‌دی (الصائم)ی داناوه، سالی ١٣٢٥-١٣٩٨ی به‌رانبه‌ر به ١٩٠٧-١٩٧٨ی بۆ له‌ دایکبوون و کۆچی دوا‌یی داناوه و، ده‌فه‌رموئ: ئەم مامۆستا زانایه‌کی پله‌ بالای سه‌رده‌می خۆی بووه و، زۆری خۆتندنی لای مامۆستا مه‌لا ئەبو‌ه‌کری ناسراو به (مه‌لا گێچکه) بووه و له‌ گونده‌کانی گرده‌سۆر و دواتریش له‌ قوشقایه مامۆستا بووه و، مامۆستا مه‌لا عه‌بدوللای له‌ خزمه‌تیدا خۆتندوو‌یه. جگه له‌ ده‌ستی بالایی له‌ زانیارییه ئایینه‌کاندا و به‌تایبه‌تیش ئاسمانناسیی، ده‌ستی شیع‌ریشی هه‌بووه و، گه‌لێ شۆینه‌واری جوانی لێ به‌جێماوه^(٢).

مامۆستایان مه‌لا مه‌مه‌د شه‌ریف و مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی په‌نگه‌ره‌زانیی

٣٥٢

له‌ کوردستاندا به‌دریژایی میژوو ده‌یان و سه‌دان خێزان و بنه‌ماله‌ی زانیاریی هه‌بوون که پشتا‌و‌پشت کۆر له‌ باوک و با‌پیری زانیاریی وه‌رگرتوه و، خۆتندنیان لێ فێر بووه و، دوا‌ییش به‌بایه‌خترین میرات و که‌له‌پووری ئه‌و بنه‌مالانه که ده‌ستا‌وده‌ست بۆیان ما‌وه‌ته‌وه کتیب و دانرا‌وی با‌وا‌پیران یان ده‌سته‌خه‌تی دانرا‌وی زانایانی دیکه بووه که لای ئه‌وان به‌خه‌تی خۆیان یان که‌سانی دیکه بووه.

گه‌لێ له‌م باره‌وه گو‌ت‌را‌وه و نو‌وس‌را‌وه و، تا زیات‌ریشی له‌سه‌ر بنو‌وس‌ریت که‌مه و، زیات‌ر

(١) به‌روانه: علماء ومدارس في أربيل، زبیر بلال اسماعیل. مطبعة الزهراء الحديثة، الموصل، ١٤٠٤هـ - ١٩٨٤م، ص ١٢٠.

(٢) به‌روانه: الاکلیل، عه‌بدوللای فه‌ره‌ادی، ل: ٤٢٧.

هه‌لده‌گرت. جگه له و بنه‌مالانه‌ی به‌ختیان یار بووه و چه‌رده‌یه‌کیان له‌سه‌ر نووسراوه، ناوی چه‌ندین زانا و بنه‌ماله‌ی دیکه‌م دۆزیوه‌ته‌وه که چه‌ند پشت یک له دوای یه‌ک نووسراوه: مه‌لا کیتی کۆری مه‌لا کتی، به‌لام له‌وه زیاتریان ده‌رباره‌ نازانریت. هه‌روه‌ها نازانریت پله‌ی زانیاری پیاوانی بنه‌ماله‌کان چۆن بووه و، دانراویان بووه یان نا.

جگه له‌وانیش و له‌مانیش بنه‌ماله‌ی وه‌هایش هه‌بووه ده‌ستاوده‌ست شوینه‌واره‌کانیان تا نه‌م سه‌رده‌مه‌ی دوایی پارێزراره و، گه‌نجینه‌ی پر به‌های پر له‌ زانیاری و دانراوی نایاب و که‌موتنه‌یان مابووه‌وه، به‌لام له‌م دواواپیه‌دا، دوای پرانه‌وه‌ی جه‌نگی جیهانیی دابرا‌نیک له‌ نیتوان نه‌وه‌ی نۆتی نه‌و بنه‌مالانه و باوبا‌پیرانیاندا رووی دا، که نه‌مان له‌وان نامۆیون و، به‌چاوی بێ پتریی و گومانه‌وه نه‌یانروانییه شوینه‌واره‌کانیان و، بۆ په‌ره‌ی زه‌ردی نه‌و ده‌ستخه‌ته (زه‌رد هه‌لگه‌راو!) انه‌یان وه‌ک پاشماوه‌ی دواکه‌وتن و، هۆی ده‌رده‌سه‌ری و نه‌خۆشیه‌کانی کۆمه‌ل ده‌روانی و، هه‌رچۆن بۆیان بلوایه‌ت خۆیان له‌ ده‌ستیان قوتار ده‌کرد. له‌م ڕوه‌یشه‌وه ناوی ده‌یان مامۆستا و، نه‌دیبه‌ گه‌وره و، دوکتۆر و، پروفیسۆرم لایه که شوینه‌واری باوبا‌پیرانیان و، دانراوی بێ وینه‌یان و، تا‌که‌ نۆسخه‌ی دانراوی نایابیان به‌خه‌تی باوپیرانیان به‌نرخ‌ی پیا‌ز فرۆشته‌وه و، وه‌ک بلیی باریکی قورسیان له‌ کۆلی خۆیان کردووه‌ته‌وه و، له‌ شتیکی ئیسک قورس خۆیان پزگار کردووه. ئیسته‌یش نه‌گه‌ر لییان بپرسریته‌وه: چی له‌و ده‌ستخه‌تانه‌دا هه‌بووه و، به‌ره‌مه‌ی کیان له‌ که‌سوکار و باوبا‌پیرانی خۆتانی تیدا بووه؟ هیچ وه‌لامیکی دروستیان به‌ده‌سته‌وه نییه؛ چونکه نه‌هاتون -هیچ نه‌بی- لیسته‌یه‌ک بۆ نه‌و به‌ره‌مه‌مانه‌ بکه‌ن و، ناوی دانراوه‌کانی -جاریکی دی هیچ نه‌بی- باوبا‌پیرانیان و پتوه‌نیدار به‌خۆیانوه تۆمار بکه‌ن^(۱)!

وه‌ک گوتم گه‌لی ناو و نمونه‌ی نه‌م با‌به‌ته‌م لایه و، ده‌کرێ -نه‌گه‌ر کات و ته‌مه‌ن به‌بارانه‌وه‌ بێت- وه‌ک با‌به‌تییکی چروپری لایه‌نیتیکی زبانی قه‌ره‌به‌ونه‌کراوه‌ی میژووی کورد و زانیان و ناودارانی کورد تۆمار بکرت و، کتیبیک یان با‌سیکی به‌پتریی له‌سه‌ر بنووسریت.

له‌م هه‌له‌دا لا له‌ به‌ره‌مه‌مییکی ناته‌واوی مامۆستایه‌کی کورد ده‌که‌ینه‌وه که له‌ با‌سی

(۱) ئوسامه نه‌قشبه‌ندیی بۆی گیترا‌مه‌وه: کاتێ کتیبخانه‌کان گه‌راون و ده‌ستخه‌تیان کۆکرده‌ته‌وه مامۆستایه‌کی ناسراو هاتووه پتی گوتون: بچن کتیبخانه‌که‌مان -که‌ کتیبخانه‌ی بنه‌ماله‌یه‌کی گه‌وره‌ی ناسراوی کورد بووه- به‌یتن، من خۆم کاتم نییه له‌گه‌لتان بێم، خۆتان چیی نه‌که‌ن بیکه‌ن. مامۆستا ئوسامه ده‌لت: چوین له‌ کۆیه ده‌ستخه‌ته‌کانمان هیتا که...

میژووی ژیانیدا ناوی نییه و، هیچی لهسەر نه نووسراوه.

بهلام پیتش ئەم باسه و، بۆ ئەمه ولایش، دەبی ئەوه بڵێم: له نووسینی ئەم بابەتانەدا ناوھێنانی کەسانێک -کە بەناچاری ناویان دەهێتم- مەبەستم -خاوە خواستە- ناو زیاندن و نابروو بردن و پسواکردنی کەس نییه و، تاکە مەبەستم دەریزینی پرووی دژواری قۆناغێکی میژوویی زانیاری و ئەو زیانانەیه لەو میژووه کەوتوون.

ئەم مامۆستای لیڤەدا ناوی دەبەم باشترین سەرچاوه بۆ ژانی و تۆمارکردنی شتیێک له باری زانیاری و پۆشنگیری کتێبه دەستخەتەکی (الاکیلی) مامۆستای فەرھادییه. ئەم مامۆستا -خودا پاداشی بداتەوه- زانیاریگەلیکی باشی لەسەر زانایانی هاوچەرخی خۆی و ئەو زانایانەیش ماوێهێک پیتش ئەو بوون له هەولێر و دەورووبەیدا کۆکردووه تەوه. یەکیێک لهو زانایانە مامۆستا مەلا محەمەد شەریفی پەنگەژانیی برای ئەم مامۆستایە کە باسی دەکەین. (٣٧٨) هەندیکێ لەسەر ژانی مامۆستا مەلا عەبدولکەریم و شۆتین و جێگەکانی خۆیندنی نووسیوه. ئەوێشی نووسیوه کە ئەم مامۆستا سالی ١٣٤٠ک- ١٩٢١ز کۆچی دوایی کردووه.

پاش گەرپان و سەرووسۆراخی دەستخەتان له (د.ع)دا بۆم دەرکەوت ئەم دوو برا - مامۆستا محەمەد شەریف و مامۆستا عەبدولکەریم- کتێبخانەیهکی باشیان هەبووه و بەشیکیشیان دانراوی خۆیان بووه و، تا ئەم سەردهمە دواایش باش پارتیزاون، بەلام لەم ماوهی دوایدا محەمەد شەریف ناوێک کە کۆری مەلا عوتمان بووه و -دیاره بەو هیوايه واناوێراوه کە جێگە محەمەد شەریفی پیتشوو پر بکاتەوه- هاتووه دەستی خستووه کتێبخانە یابوایییری و تەنانەت نەیکردووه -هیچ نەبی- شۆتینوار و دانراوهکانی بابوایییری جیابکاتەوه و لای خۆی بیانپارتیزی، هەموویانی پارچە-پارچە کردووه و، بێناز و پەرتەوازی کردوون و، دواایش -وێک دەلێن- بەنرخێ پیاوێ فرۆشتوونی!

لەم پۆژانەدا بۆ جاری دووێم چاوم بەتورێکەیهک له دەستخەتەکانی (د.ع)دا گێڕایهوه کە چەند پەرێ پەرتەوازه و بێنازی تیدا بوو، زەلامێک -کاری راست بیت- کاتی خۆی لەملاولا کۆی کردبوونەوه و یەکی خستبوون و ژماره (٣٧٠١)ی داوونێ. له ناو ئەو پەرپەراندە چوار لاپەرە سەرنجیان ڕاکێشام کە هیچ لەوه باشتر نابینم دەقی سەرەتاکەیان لیڤەدا وێک خۆی تۆمار بکەم:

«قال الفقير أبو عبدالله عبدالکریم الوائق بالله
بعد اداء حق حمد وكذا تصلة على النبي المصطفى

قال الناظم: بسم الله الرحمن الرحيم. ونفوض ما في هذه الكلمة المباركة الى المطولات من التفاسير والشروح، ونسكت منه ها هنا.

(قال) العبد (الفقير) المحتاج الى الله تعالى في كل حركاته وسكناته، الذي كنيته (أبو عبدالله) بإشباع همزة الأب وإسقاط واوه في اللفظ للوزن، واسمه (عبدالكريم) الإيراني السقزي الزنگنه زاني أصلاً، المهاجر الى المملكة الروم الساكن المدرس بقرية (يدي قزله) من قرى الدزدي الملحق بقضاء أربل حالياً، ولقبه (الواثق بالله) قولاً واقعاً (بعد اداء) وتأدية (حق حمد) وثناء لله تعالى (وكذا) بعد اداء حق (تصليّة) وتسليم (على النبي) محمد بن عبدالله بن عبدالمطلب بن هاشم -صلى الله عليه وسلم وعظم وكرم- (المصطفى) المختار مما سوى الله: (إني نظمت) مقلول قال (من لغات) أهل الفارس بعض الأصول والقواعد (للاخ) الديني (الموانس) بي كالأخ الطيني الوفي الشفيق، الذي هو أغلى علي من كل الرفيق، وهو (محمد الصالح) بن عبدالله شاوري رئيس عشيرة المرزان، لازال على هداية...»

باسيكي دهسته خه ته كه:

نهم دهسته خه ته -وهك گوتم- پاشماوه دهسته خه ته و، نهوه كه ماوه شهش لاپه رهيه، نازانين چه ندى لى له ناوچووه. دياره ماموستا كتيبه كهى بو باسى زمانى فارسى و فير كردنى زمانى فارسى نووسيووه، به لام به داخوه ناته واوه و نازانين چ پيگه كهى گرتوته بهر بو كاره كهى و، چوئى نووسيووه و، قهواره كهى چند بووه، دوور نييه نه مه نوسخه دانه ره كهيشى بيت. به هوئى ناته واوييه وه ميژووى نووسينه وه يان دانانيشى نازانريت.

محمد مه د شهريفى رهنه ره زانيى^(۲):

له په ناى باسى ماموستا عه بدولكه ريمى رهنه ره زانيدا باسى ماموستا محمد د شهريفى

(۲) خواليتخوشبوو زوبير بيلال نيسماعيل ته لى: نهم ماموستا محمد د شهريفه پياويكى زانا و خوينده وار بووه و، فارسى و، توركى و، ئينگليزى و، فه ره نسى، سه ره راى زمانه كانى عه ره بى و كوردى زانيوه و، كه لى كتيب و بهرهمى لهو زمانه وه بو عه ره بى و كوردى وه رگيره وه و، شيعر و بهرهمى چاپكراوى هديه، سالى ۱۹۷۶ به وه ستانى دل كزجى دوايى كردووه.

له ماوه زيانيدا تووشى كاره ساتيكي دارايى بووه و، ناچار بووه به وه كه لى دهسته خه تى نايايى بفروشى كه له باوبا پيرييه وه بوى جيمابوون. (بروانه: علماء ومدارس فى أربيل ص: ۹۴).

قال الفقير أبو عبد الله بعد اداء حق حمد وكذا
 عبد الكريم الوائلي بالله نصليته على النبي المصطفى

قال الناظم بسم الله الرحمن الرحيم ونقوم من ما في هذه الكلمة المباركة
 الى المطولات من التفاسير والشروح ونكت منه هاهنا
 قال العبد الفقير المحتاج الى الله تعالى كل حكاية وكناية التي
 كنيته أبو عبد الله بأشباع همة الابد وسقاط اوه في
 اللفظ للوزن واسمه عبد الكريم الابرار السقري الزكي رزائي
 اصلاً المهاجر الى مملكة الروم الساكن المدرس بقريه يدى قريز
 خري الدزدى المصحى بقضاء اربل حالاً ولقيه الوائلي بالله
 قولاً واقعاً بعد اداء وتأدية حق حمد وثناء لله تعالى وكذا بعد
 اداء حق نصليته وتسليم على النبي المصطفى محمد بن عبد الله
 بن عبد المطلب بن هاشم ص الله عليه وآله وعظم وكرم المصطفى
 المختار مما سوى الله ان نظمت مقول قال حركات اهل القار

نمونه له دائراوى ماموستا مهلا عه بدولكه ريمى دهنگه رمزاني

أما نظم لغات الفارسي عند الصالح لا زاله على لعل حفظ يكون سهلا إذا علمت السابق وعنا
بعض الأصول للامم الموصي هداية الارجل و علا على جميع من يكون اهلا ادخله في الذهن فقل يا

اربع مع عشرين حرفا قد نجي

في الفارسي المروف التكملي بعض الأصول والقواعد للامم الذين الموصي في كماله

الطيف الوفي التقيق الذي هو اعلى على كل الرقيق هو

عند الصالح بن عليه شاورتي عشر شيرة المزين لا زل

على هداية الارجل و علا و جملة لعل حفظ اي بعض الاصول

المنظومة او التكم يكون سهلا على جميع من يع الا و غيره

يكون اهلا طلبة طلبة في قوة العلة للتكم اذا علمت يا

الحكم السابق وعنا لك اي ظهر بالف الاطلاق ادخله

وادخله في وعاء الذهن اي ذهنتك واذا اوعيته فقل

واحكم بانا بالالف المذكورة اربع بلا تنوين للضرورة مع

بفتح فكون عشرين حرفا قد نجي في الكلام الفارسي يا

التب خففت للوزن بعضا من جميع المروف التكم

عشرون

نمونه له دانراوى ماموستا مهلا عوثمانى رهنكرهژانى

برا گه وره ییشی به کورتییی ده نووسم، مامۆستای فهرهادی هه ندیک به درێژی له سه ره ئه م مامۆستای نووسیوه و، وای داناوه له گه له جیگه -له وانه ره واندز- خۆیندوو یه تی و، به فقه قیستی له و ناوه دا، بووه و، دوا ی ئه وه ی له و ناوچانه دا ماوه یه ک خۆیندوو یه تی گه یشتو ته هه ولێر و لای مامۆستا مه لا عومه ریش خۆیندوو یه تا دوا دوا یی خۆیندنی و، له هه ولێر شه رحی هۆنرا وه ی (الاضمار) ی کردووه و ناوی ناوه (غایة الإظهار فی شرح منظومة الاضمار) و، به باسی خه لکی ره واندوزدا چووه و به پیاوانیا نیدا هه لگوتوه و، به تایبه تی ستایشی زۆری مامۆستای مامۆستا مه لا عومه ری خه یلانیی کردووه، که مامۆستای مامۆستا مه لا عومه ری (کچک ملا) یش بووه.

مامۆستای فهرهادیی باسی ئه وه یش ده کات که مامۆستای ره نگه ره ژانیی باسی دووری له برا و که سوکاری، به تایبه تی مه لا عه بدولکه رمی برای کردووه و، دوا ی ماوه یه کیش ئه و مه لا عه بدولکه رمی هاتووه بو ئه ربیل و به یه که وه لای مه لا گیه که خۆیندوو یانه. (ل: ۳۷۸ و ۳۷۹). به لām ئه وه ی مامۆستا زوبه یر ده رباره ی ئه م مامۆستای نووسیوه له باسه که ی مامۆستای فهرهادیی ناچیت و جیاوازییان هه یه، بو یه پوخته یه کی باسه که ی مامۆستا زوبه یریش ده خه ینه پāl ئه م باسه.

مامۆستا زوبه یر بیلال ئیسماعیل رووتر ده رباره ی مامۆستا محه مه د شه ریف ده نووسی: مامۆستای ره نگه ره ژانیی له په راویزی یه کی که له دانرا وه کانی دا پوخته ی ژیا نی خۆی نووسیوه و ده لێ: ره نگه ره ژان گون دیک ی سه ره به ناوچه ی سه قزی پارێزگای کورده ستان سه نه ی ئیرانه و، مامۆستا له وێ له دایک بووه و دوا یی بو خۆیندن ولاتی خۆی به جیه یشتو وه و له هه ولێر لای مامۆستا مه لا عومه ر ئه فهن دی گیرسا وه ته وه و، ماوه ی دوا زده سال له ته ک عه بدولکه رمی برای دا له خزمه تیدا بوون و ئیجازه ی لێ وه رگرتو وه، دوا یی فه رمانی پێدا وه که به چێ له گون دی هه زه ی ده شتی هه ولێر بێ به مامۆستا و، هه ره له ویش ژنی هینا وه و مه لایه تی کردووه، دوا یی چو وه ته گون دی (تل الغیم) ی نیوان گوێر و مه خموور و، له ماوه ی ژیا نیدا جگه له ده رسوتنه وه و خزمه تی ئایین گه لێ کتیی دانا وه و، شیعی ری کور دی و فارسی شی هه بو وه و، کوچی دوا ییشی دوا ی سالی ۱۲۸۷ واته له کو تایی سه ده ی سیازده ی کو چی دا بو وه و، له گون دی (یدی قزله) به خاک سپێرا وه (۳).

به لām به گوێره ی ئه و دانرا وه ی مامۆستا محه مه د شه ریف که له ده ستدا یه ئا شه کرایه

ماموستامان ماوه يهک له ره واندوز بووه، ئيتير چۆن لهوئ بووه و که ي بووه؟ نازانين. دوو دانه ي (مسألة الاضمار) ي ماموستا محمهد شهريقم له د.ع دا دۆزيوتهوه، بهژماره کاني (۳/۵۹۶۲) و (۴/۱۶۸۷۲) پاريزراون و، دانراوه که (۲۰) بهيته و شهرحه که يمان نهديوه، وا له م ههله دا به شيکی سهره تا و کۆتاييه که ي ده نووسين:

مسألة الاضمار

۳۵۳

دانراوی محمهد شهريقي سه قزيی.

سهره تاکه ي:

قال محمد الشريف السقزي	العاجز الغريب بالرواندز:
أحسن ما يذكر باللسان	وخير ما يضر في الجنان
حمدك ياذا الفضل والاحسان	وغافر الذنوب والعصيان
صل على نبيك المختار	وآله وصحبه الابرار
فهذه منظومة مختصرة	ضمنتها فوائداً محررة
نظمها ليلاً على البدار	سميتها (مسألة الاضمار)
وانحصرت ابياتها في عشرة	لسكنها مقروة مكررة

کۆتاييه که ي:

نظمتها قد كنت ذا حزن وهم	من هجر اخوان واحباب وعم
لاسيما اخي الذي نور البصر	مني به (سردشت) بعيداً قد هجر
الله أرجو الوصل بالخير الى	جميعهم وهو ذو المجد العلي
تمت ودمعي سائر كالسيل	في نصف ليل من فراق الليل

نوسخه يه کی ديه کی ئه م کتيبه له هه مان کتيبخانه دا هه يه که به ژماره ۳/۵۹۶۲ پاريزراوه و، له يهک لاپه ره دايه و، ده ستخه ته که به خه تي ماموستا مه لا عه بدولقادر ي کاني که وه يي نووسراوه ته وه، له وانده يه ئه ميش هه ر خه تي ئه و بي، به لام ناو و ميژووي پتوه نييه.

هۆنراوه که (۲۰) بهيته.

دهبن نهه ده‌ریاره‌ی پاشای ره‌واندز زانرا بێت؟

۳۵۴

ژماره ۱۸۱۷۱ ی (دار العراق للمخطوطات) پاشماوه‌ی کتیبی (فتح الوهاب بشرح منهج الطلاب) ه که شر و په‌رپوت و تیکه‌لاوه و، کۆتاییه‌که‌یشی نه‌ماوه. به‌لام خۆشبه‌ختانه لاپه‌ره‌ی یه‌که‌م و سه‌ره‌تای کتیبه‌که‌ ماوه و، دوو سێ نووسه‌ره‌وه‌ی به‌رێز هه‌ندی شتیان به‌عه‌ره‌بی و فارسی تیدا نووسیوه، ئیمه لێرده‌ا ده‌یانکه‌ین به‌کوردی و تۆماریان ده‌که‌ین به‌هیوای ئه‌وه‌ی سوودی خۆیان بیه‌خشن.

یه‌که‌م: له‌ سیازده‌ی مانگی (ربیع الاول) ی پیرۆزی سالی ۱۲۴۷ دا شه‌وی یه‌کشه‌مه‌ پاشای ره‌واندز له‌ ده‌وروبه‌ری (دیره) وه‌ شه‌به‌یخوونی هیتا و، به‌یانیی ئه‌و پۆژه‌ خۆی و تفه‌نگچیانی و ناسراوانی شاری هه‌ولێر له‌سه‌ر سه‌راوی عه‌ینکاوه‌ چادریان هه‌لدا و، سواره‌کانی که‌وته‌نه‌ غاردان و ده‌وروبه‌ری شاریان تالان کرد، به‌لام شتیوانی ئه‌و پۆژه‌ که‌ شه‌وی دووشه‌مه‌ ده‌کات وه‌کیلی ئه‌ربیل حاجی سه‌لیم ئاغای ئه‌نطاکیی و ناودارانی دیی و سه‌ریازه‌کان ده‌وری قه‌لایان چۆل کرد و ته‌سلیمی پاشای ناوبراویان کرد. ۱۳ ربیع الاول ۱۲۴۷.

دووهم: مه‌لا یونس به‌نه‌خۆشیی ڕشانه‌وه‌ پۆژی یه‌کشه‌مه‌ی ۲۷ ی مانگی (ربیع الاول) ی سالی ۱۲۴۷ کۆچی دوا‌یی کرد.

دیاره‌ ئه‌م مه‌لا یونسه‌ که‌ لێرده‌ا ناوی هاتوه‌ مامۆستایه‌کی ناسراوی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ بووه، به‌لام کتیبه‌ و چیی بووه؟

سێیه‌م: ئه‌م کتیبه‌ هاته‌ نۆزه‌ی من و به‌کرنیتکی شه‌رعیی چووه‌ رزی مالی من. منیش به‌نده‌ی بێچاره‌ مسته‌فای موفتیی له‌ شارۆچکه‌ی ئه‌ربیل. ۲۲/س/۱۲۴۲.

چواره‌م: ئه‌م کتیبه‌ له‌ میهره‌بانی خوداوه‌ که‌وته‌ ده‌ست به‌نده‌ی هه‌ژاری خودا سه‌ییید محه‌مه‌دی کۆری سه‌ییید عه‌لی کۆری سه‌ییید به‌کری (مرجی) سالی ۱۲۳۴.

پێنجه‌م: مه‌لا محه‌مه‌دی خه‌طی ۸۲ ڕیال دوو دره‌هم و نیو که‌می وا به‌لای فه‌قی حه‌سه‌نی زێه‌ییه‌وه‌.

ريساله‌ی پروسييه

۳۵۵

دانراوی ژماره ۳/۲۷۰۸۷

دانراوی مامۆستا مه‌لا عوبه‌یدوللای کورێ مه‌لاحسه‌ینی کورێ مه‌لامحه‌مه‌دی پرووسی.

سه‌ره‌تاکه‌ی:

«اما بعد: فيقول المفتقر الى غفران ربه القدوسي، عبيدالله بن منلا حسين بن منلا محمد الروسي: لما كان يبحث المسمى بالمضاعف في علم الصرف ابواب، ولها تصاريف كثيرة، ورأيت في عدة من الأوراق، ووقع ايضاً في سماع من كثير من الإخوان، ولم يتوافق بعضهم بعضاً لكثرة اختلافها وتصاريفها... أردت أن أكتب أوراقاً...»

کۆتاییه‌که‌ی:

«وفي بعضهم يستوي لفظ اسم الفاعل واسم المفعول نحو... والتقدير مقدر مختلف. هذا آخر ما كتب من الأوراق لإيضاح المضاعف. تمت الرسالة المسماة بالروسية في يوم السبت في شهر نيسان بعد المضي منها! تسعة أيام في سنة وقع الثلج الكثير، في مدرسة زيلان عند الشيخ الحازق الماهر الكامل الفاخر صاحب النسب الطاهر نعني به المحي للدين الشيخ محمد جلال الدين.»

له‌مه زیاتر ده‌رباره‌ی ژبانه‌ی دانه‌ر هه‌یچم له‌ ده‌ستدا نییه‌.

بضاعة المجود نی علم الخط وأصوله

۳۵۶

دانراوی ژماره ۱۴۲۸۲

ئەم نامیلکە هۆنراوەیەکی ڕەجەزە، دانراوی (شیخوئیسیسلام محەمەدی کوری حەسەنی سنجاری)یە.

سەرەتاکە ی ئاوا یە:

يقول راجي كرم الغفار	محمد بن الحسن السنجاري
الحمد لله الذي علمنا	ما لم نكن نعلم بل ألهمنا
علمنا الخط القوى المعرب	وخصنا بالهاشمي العربي
محمد المبعوث بالرسالة	صلى عليه الله ذو الجلالة
ثم على أصحابه الكرام	وتابعيهم بمدى الأيام
وبعد: ان أحسن الخطوط	اقواه في المنسوب والمخطوط

کۆتاییەکی:

الياء

الياء من دالين مقلوبين	كشفرة لطيفة من ذين
فهذه الأصول للكتابة	من حازها يفوز بالطلافة
والحمد لله على التمام	والشكر لله على الالهام

میژووی نووسینەو و ناوی کەسی بەسەرەو نییە، لەو دەچێ خەتی (عبدالرزاق فلیح البغدادي) بێت و بۆ عەباس عەزاوی نووسی بێتەو، چونکە پێداچوونەوی عەزاوی بەسەرەو یە. ئیتر نازانم چایی کردووە یان نا؟

له لاپه ره (۳۶۳) ی به رگی دووه می (بوژاندنه وهی میژووی زانایانی کورد له یتگی دهستخه ته کانیا نه وه) دا باسی دانراویتیکی ماموستا مهلا محهمه دی زیاره تیم کرد. دوبه دوا ی نه وه هر له (د.ع) دا یتگم له دانراویتیکی دیکه ی نه ماموستا مهز نه که وت. نه مییش وهک نامیلکه که ی دی پیشکه شی کردووه به داودپاشای والیی به غدا. دهستخه ته که کاتی خوی به خه تیتیکی جوان نووسراوه ته وه و، قهراخه که ی زه رکه فت کراوه و، به دووری نازانم نه ماموستا نووسخه نه و نووسخه بیت که کاتی خوی نیتراوه بو داود پاشا. به لام دوا یی بهر چه پوکی زه مانه که وتووه و کاریکی به سهر هاتووه که نازانین چون له دهستی ده رچووه! ته ربووه، رهش هه لگه راوه، لاپه ره کانی به یه که وه لکاون. به لام دوا یی دهستیکی به ته نگه وه هاتن فریای که وتووه و گیانی به بهردا کردووه ته وه.

دوا ی (الحمد لله) و صهلات و سهلام به ماموستا شتیه دهستی کردووه به سهره تایی کتیه که:

«وبعد: فيقول الفقير الى الله الأبدي محمد بن عبدالله الزياتي: إني... سلكت طرائق الاغتراب لاقتراف العلوم والآداب، لم يزل الدهر يرمقني شزرا، ويلحطني جزرا، ويوسعني هجرا وهجرا، لا أمتطي منه إلا في داج داجن، ولا أرد فيه إلا على ماء آجن، يسومني خطة الأذى، ويقلاني قلة المقلة للقدى، وكنت ممتثلاً ب: لا تمدن يدأ يوماً لأخذ يد ولو أضرت بك اللأواء والنوب، اذ التعفف كان دأبي وأجمل ثيابي...» (۱)

پاش ماوه یه که له و قسانه و وشه نارایی، کتیه که ی پیشکه شی داود پاشای والی به غدا دهکات. دواتریش نه تی:

«وكانت خاتمة تحصيلنا على أفضل علماء العراق على الإطلاق، العلامة الواقف

(۱) له ماموستا یه زیاره تیی له ژور به زه قیی ده رده که وی که ماموستای زیاره تیی له ژور ته نسیری نامیلکه ی (الرسالة العراقية) ی ماموستای بیتووشیدا پیشه کیه که ی خوی نووسیوه و، گه لی له واته و وشه کانی نه وی وهک خویان گواسته وه نه ناو پیشه کیه که ی. (بروانه: البیتوشی، تالیف: محمد الخال، مطبعة المعارف، بغداد، ۱۳۷۷هـ - ۱۹۵۷م ص: ۲۲۵).

منهاجه فضلاء عصره، والماشي ادراجہ نبلاء مصره، المقتدى به للأنام. والجبر الصمصام، رئيس العلماء العلم، يحيى أفندي، لازال ممدوداً ظلال فيضه على كافة أهالي العلم وأصحاب اليقين، بحرمة الأولياء والمرسلين...».

ئەم دەستخەتە کە لە (د.ع) دا بەژمارە (٢٠٦٦٣) هەلگیراوە ناوی نووسەرەوێ پێتوێ نییە و، سالی ١٢٤٢ نووسراوەتەو.

صره الفتاوى

٣٥٨

دانراوی: صادق محەمەد کورێ عەلی ساقزێ ٢٢٣٥٠

سەرەتاکی:

وبعد: فيقول العبد الفقير الى ربه القدير صادق محمد بن علي الساقزي: لما اشتغلت من عنفوان شبابي بالفقه الشريف، وجمعت مسائله المفتى بها الواقعة في المحاكم غالباً، أردت أن أرتبها على منوال الكتب تسهيلاً للحكام، وتنفيلاً للأنام، راجياً من الله الجليل أجراً جزيلاً وخيراً جميلاً، وسميتها صرة الفتاوى، ومن أراد أن لا يحتاج في الافتاء الى كتاب آخر من الفقه فليكتبها. وها أنا أشرع في المقصود بعون الملك المعبود. كتاب الطهارة.»

کۆتاییەکی:

«قد وقع الفراغ والاتمام من تنسيق النسخة الشريفة المسماة بصرة الفتاوى، في يوم الخميس بعد الظهر في شهر ذي القعدة المبارك في سنة الف ومائتين واثنين (!) وأربعين من الهجرة النبوية المصطفوية. من ائمة الحقير الفقير الى رحمة ملك القدير عبدالقادر...»

دەستیکی چەپەڵ ناوەکی کورژاندووەتەو و دواییش لە کۆتاییەو پەڕەیهکی دراندووە! دوو نوسخەی ئەم کتیبە لە کتیبخانەی مەزکەزێ ئەوقافی موسڵدا هەیە و، بەپیتی فیهرەستی ئەو کتیبخانە ئەم ماموستا سالی ١٠٩٩ کۆچی دوایی کردووە^(١).

(١) پروانه: فهرس مخطوطات مكتبة الأوقاف العامة في الموصل، سالم عبدالرزاق، ج/٥، ص:

نوسخه یه کی دیکه ی نه م کتیه له د.ع دا به ژماره ۲۳۰۶۶ پارتیزاوه، سه لاهه دین عه بدولله تیفی کوری سهید محمده دی کوری سهید عه بدولقه هار سالی ۱۲۴۱ نووسیویه تیه وه. ۶۶۰ لاپه ره ی قهواره گه وره یه. (تملک ی) (عبداللطیف الحسینی) به سه ره وه یه.

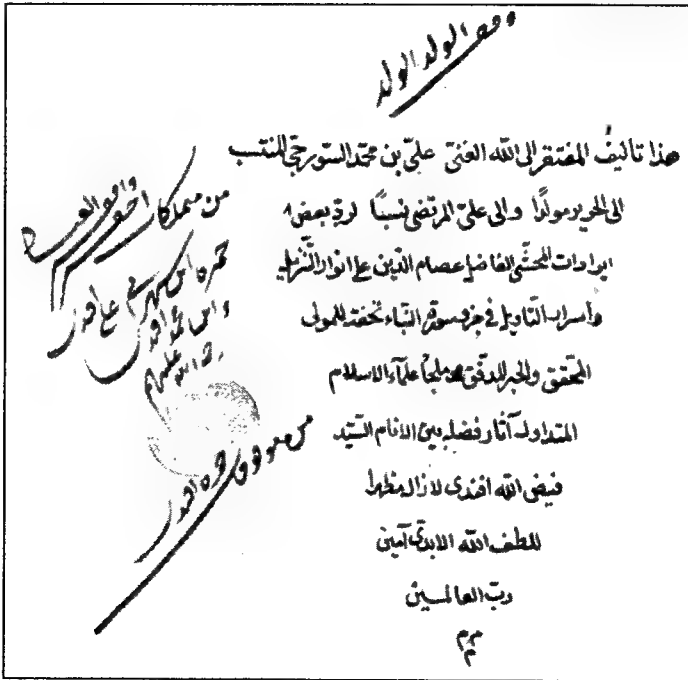
مامۆستا مه لا عه لی هه ریری سورجی و مامۆستایان و کتیبخانه که یان له عاستی چهند دانرا و دهسته تدا

۳۵۹

پیشتر له چهند بۆنه و لوانی جیا جیا دا چهند جار له سه ر ناو و شوینه واری مامۆستایانی نه م به نه ماله م نووسیوه و، دواتریش نووسراوه کان له جیگه گه لی جیا جیا ی به رگه کانی بووژاندنه وه ی میژووی زانایانی کورددا جیگه ی خۆیان گرتوه. به لام تا ئیسته به هه موو نه و نووسراوانه نه گه یشتوو مه ته نه نجامی چهند باسیک و، وه لامی چهند پرسیارم بۆ نه دراوه ته وه. له وانه: ئایا عه لی هه ریری کتیه؟ چهند عه لی هه ریریمان هه یه؟ نه م مامۆستا مه لا عه لیه له به نه رتدا خه لکی کو تیه؟ دوا یی له کو ی گیرسا ونه ته وه؟ به ره هم و شوینه واریان چیی بووه و چییان به سه ره اتوه؟؟؟

له م هه له دا پاش کۆکردنه وه ی زانیاریگه لیتیکی نو ی ده گه ریمه وه بۆ لای نه م باسه به لکو چهند تیشکیک بخه مه سه ر نه و لایه نانه و، قو ناغی کاروانی میژووی نه م به نه ماله یه هه ندیک به ره و پیش به رم.

یه کتیک له و پرسیارانه ی وه لامیم ده سته کو ت نه وه بوو، گه لی جار ده سته تم دیوه مۆری کتیبخانه ی مه ولانا حه مزه ی پتویه و، ناو و نیشانی هه ندیک له و ده سته تانه م پاراستوه. هه روه ها ناو به ناو ده سته خه ت له که رکو که وه ده هات و دیت بۆ (د.ع) که مۆری هه مان کتیبخانه یان پتویه. له خۆم ده پرس ی: ده یی نه م کتیبخانه له کو ی بوو بیت و؟ سه ره نجامی چیی بوو بیت و؟ چی به سه ر هات بیت؟ تا خوا و راسان ده سته خه تی ژماره (۲۰۶۲۹ د.ع) م بین ی، نووسه ره وه ی نه م ده سته خه ته وه لامی به شیک له م پرسیارانه ی دامه وه، چونکه نه م نووسه ره وه به رتزه که ناوی محمده دی کوری خضری کوری نه حمه دی قه هرا بادی مۆکری به ده لی: سالی ۱۱۳۵ له مه دره سه ی حه مزه نه فه ندیی له گوندی که رکووک نووسیمه وه.

نونه له دانراوی مامۆستا مه‌لا عه‌لی سوورچی

له‌مه‌وه بۆمان ده‌ركه‌وت مامۆستایانی ئهم بنه‌مه‌اله له قو‌ناغێكدا - كه له‌وانه‌یه دواقو‌ناغ بووبێت - مه‌دره‌سه‌كه‌یان له كه‌ركوكدا بووه.

به‌لام دوا‌ی ئه‌وه پرسیا‌ری ئه‌وه ده‌می‌نی‌ته‌وه: كه سه‌ره‌تای ئهم مه‌دره‌سه‌كه‌ی و له‌ كو‌ی ده‌ستی پێ‌كردووه؟ وه‌ك ئه‌و پرسیا‌ره‌یش ده‌می‌نی‌ته‌وه: ئه‌گه‌ر پیا‌وانی ئهم بنه‌مه‌اله هه‌ر له كه‌ركوكدا پووكا‌ونه‌ته‌وه و ئاسه‌وا‌ریان - یان ئاسه‌وا‌ری زانایانیان - پرا‌وه‌ته‌وه، كه‌ی بووه؟ لێ‌ره‌دا ئه‌وه‌نده زیاد ده‌كه‌ی، كه مامۆستا حه‌مه‌زی كور‌ی عه‌لی سه‌رده‌می‌ك موف‌تی‌ی كه‌ركوك بووه^(١). لهم هه‌له‌دا ئه‌و زانیا‌ری‌انه‌ی له‌مه‌وپێش كو‌م‌كردو‌ونه‌ته‌وه ده‌خه‌مه دامی‌نی ئهم با‌سه‌وه، دوا‌ی ئه‌وه به‌ره‌مه‌كانی مامۆستا‌یه‌ك له مامۆستا‌كانی ئهم بنه‌مه‌اله ده‌خه‌مه به‌رده‌ستی خو‌ینه‌ران و، دواتریش شتی‌ك له‌سه‌ر مامۆستا ره‌سو‌لی سوورچی ده‌نووسم كه نازانم ئه‌ویش هه‌ر لهم بنه‌مه‌اله زانیا‌ری‌یه‌یه‌یان هه‌ر لهم هه‌زه‌یه؟

(١) به‌روانه: هو‌یه‌ كركوك الش‌قا‌فیه. دار آراس، ٢٠٠٤

سهره‌تا ئه‌و زانیارییه‌یه‌ی له‌ ده‌سته‌ته‌که‌کان وه‌رده‌گیرین و پێوه‌ندیان به‌سوورچییه‌وه‌ هه‌یه‌ ده‌خه‌ینه‌ روو:

- ۱- ده‌سته‌ته‌ی ۲/۷۷۵۵ د.ع که‌ حاشیه‌یه‌ به‌سه‌ر عه‌قائیدی ده‌ووانیه‌یه‌وه‌ ئه‌حه‌مه‌دی کوری عه‌لی (سۆرائی) ساڵی ۱۰۲۶ له‌ شاری بدلیس له‌ مه‌درسه‌ی ئیخلاصیه‌یه‌ لای محمه‌مه‌دی کوری مه‌لا شروین نووسیویه‌تیه‌وه‌.
 - ۲- به‌پیتی ده‌سته‌ته‌ی (۳۹۴۹۱ د.ع) مه‌ولانا عه‌لی سوورچی ساڵی ۱۰۷۴ له‌ ژیا‌ندا بووه‌ و له‌ سه‌رده‌شت مامۆستا بووه‌.
 - ۳- ده‌سته‌ته‌ی (۷۹۰۵ د.ع) شه‌رحی ئه‌حه‌مه‌دی کوری ئه‌حه‌مه‌دی عیما‌دیه‌ به‌سه‌ر نامیلکه‌ی عه‌ره‌ب سینه‌وه‌ له‌ حیس‌اب‌دا، عه‌لیی سۆرائی ساڵی ۱۰۸۹ نووسیویه‌تیه‌وه‌.
 - ۴- ده‌سته‌ته‌ی (۳۹۴۸۵ د.ع) یش ساڵی ۱۱۱۰ له‌به‌ر خاتری مه‌ولانا حه‌مه‌زی کوری مه‌ولانا عه‌لی سوورچی نووسراوه‌ته‌وه‌.
 - ۵- ده‌سته‌ته‌ی (۱۵۳۷۹ د.ع) فه‌تا‌وای عه‌لی ئه‌فه‌ندییه‌ به‌تورکی، گو‌مان بو‌ئه‌وه‌ ده‌چیت فه‌تا‌وای عه‌لی سۆرائی سوورچی بیت. ساڵی ۱۱۲۵ نووسراوه‌ته‌وه‌.
 - ۶- ده‌سته‌ته‌ی (۱۵۷۷۸ د.ع) که‌ حاشیه‌یه‌ به‌سه‌ر شه‌رحی ته‌فتازانییه‌وه‌ ئیس‌ماعی‌لی سوورچی ساڵی ۱۱۸۴ له‌ مه‌درسه‌ی گۆزانکه‌ له‌به‌ر خاتری مه‌لا جامی که‌لیچی نووسیویه‌تیه‌وه‌.
 - ۷- ده‌سته‌ته‌ی (۲۴۰۶۴ د.ع) ئیجازه‌ی خویندن و وتنه‌وه‌ی (بوخاری)یه‌ مسته‌فای کوری وه‌لییه‌دینی کوری به‌یرامی سوورکیی ساڵی ۱۲۰۱ دا‌ویده‌تی به‌ مسته‌فای کوری ئه‌حه‌مه‌دی کوری مسته‌فای به‌رخا‌لی له‌ ناحیه‌ی لوانه‌.
- دوا‌ی ئه‌مانه‌ دیمه‌ سه‌ر با‌سی هه‌ندیک له‌و ده‌سته‌ته‌انه‌ی که‌ من په‌ییم پێ بردوون و مۆری کتیب‌خانه‌ی مه‌ولانا حه‌مه‌زیان پێوه‌یه‌:
- ژماره‌ی ده‌سته‌ته‌که‌کان:
- ۱- (۴۳۱۹۷ د.ع) وه‌قفی حه‌مه‌زی کوری عه‌لی سۆرائی به‌سه‌ره‌وه‌یه‌.
 - ۲- ده‌سته‌ته‌ی (۲۶۵۵۴ د.ع) ش (ت‌ل‌ک) له‌ ده‌سته‌دا‌بوونی (حه‌مه‌زه‌ علی) پێوه‌یه‌، به‌لام مۆری پێوه‌ نییه‌. ئه‌م حه‌مه‌زه‌ موریدی شیخ (کلشینی) بووه‌.
 - ۳- (۲۴۵۸ د.ع) مۆری حه‌مه‌زی کوری سۆرائی پێوه‌یه‌.

- ۴- (۲۵۳۶ د.ع) ش ههروههها.
- ۵- (۲۶۲۵ د.ع) ش مۆری هه مان کتییخانهی پتوهیه.
- ۶- (۲۶۷۹ د.ع) که (هه دیهء قطب شاهي در استخراج آیات کلام إلهي) یه. (تملک) ی عه لی کۆری جه مزه ئه فه ندیی کۆری عه لی کۆری محمه د ئه فه ندیی به سه ره وه یه.

نامیلکه که یه مه لا عه لیس سوورچیس هه ریریس سوژانیس
له به ریه رجه دانه و دی هه ندیک قسه و گووانی سیهامه دیندا
که له ته فسیری به یضایو سی گرتوون

نامیلکه که ی پتیشکه شی شیخولئیسلام فه یضوللا ئه فه ندیی کردووه و، دیاره کاتی خۆی مووچه و به راتی له لایه نی ده ولته تی عوئمانیییه وه بۆ پراره ته وه و، دواتر لیتی که مکراره ته وه، ئه میش داوای ئه وه ئه کات مووچه که ی وه ک خۆی لی بیته وه.

ئهمه یش سه ره تاکه یه تی:

«وبعد: فهذا نبذ مما وقع بالخاطر الفاتر من دفع بعض ايرادات المحشي المدقق عصام الدينه على كلام سند المحققين وقدة الراسخين، الاوحدی الالمعي القاضي البيضاوي. طاب الله ثراه، وجعل الجنة مثواه، في جزو سورة النبأ حال المذاكرة مع بعض أهل الدراية من الطلاب، وفقدان ما نرجع اليه من الكتاب، أفردته برسالة وجيزة، وكتابة أوراق قليلة، بطبع مقروح بالبعد عن الأهل والوطن، وقلب مجروح بحوادث الدهر وسهام الفتن، حتى كاد أن لا يستقر الذهن على مبحث لحظة، ومطلب لمحة، وإلى الله المشتكى، ومنه المبتغى، ليتبرك بأنامل ناصر السنة، وإمام الأمة، معين الحق، ظل الله على الخلق، أغر القلب، شريف النسب، كريم الشيم، ولي النعم، مولانا شيخ الإسلام الأوحدي، السيد فيض الله أفندي، لازال كاسمه فيض الله على البلاد وملجأ للعباد...»

کوژاییه که یشی ئاوايه:

«تم بحمدالله وحسن توفيقه مصلياً على النبي وآله، سنة الف ومائة وأثني عشر (!) آخر الشهر المبارك ذي الحجة. راجياً من الله أن ينفعنا به عاجلاً وآجلاً آمين. والحمد لله رب العالمين.»

ئه وه نه ده لهم ده ستخه ته وه رده گیرئ که ماموستای سوورچی دانه ری ئه م نامیلکه له

ئاواره پيدا ناميلكه كه داناوه، به لاه له كوئ و بوچى ئاواره بووه؟ جارئ شتيكى دهرياره نازانين.

له وانەيشه ئەم نووسينهى دوايى نووسيني دانەرەكهى بيت و ميژووى دانانى كتيبەكه سالى ١١١٢ بوويت.

ويتنهى دهستخه تى ئەم نوسخه نايابەم لايە و ميژووى نووسينهوه و ناوى نووسەرەوهى پتوھ نيبه، وهك زۆر له دانراوهكانى ئەم بنەماله مۆر و وهقنى مامۆستا مهلا حەمزەى پتوھيه، به ناوى (بندهء لم يزلني حمزهء بن علي).

يكون العوس اوانه من هذه الدائرة بين القطبين
 بمنزلة المحط بالماء الذي يحويه راس الاناء حين يكون على راس
 المنارة والخطى الاولي زيادة اقلها ما يقع في الارض
 فوق العوسا بنه وتقع بين العوسا بنه تحتها
 الى الماء الذي يحويه راس عند كونه في فعل البير ما سته راس
 الاناء على القطبين المذكورين وما بين الاولي والآخر
 راس الاناء هو الماء الذي يحويه راس الاناء عند كونه
 في فعل البير وما بين العوسا بنه وعرض الاناء
 هو الماء الذي يحويه راس الاناء حين على راس
 المنارة وما بين العوسا بنه من الشكل المملو
 هو فضل الماء الذي يحويه راس الاناء عند كونه
 في فعل البير على ما يحويه راس الاناء حين كونه
 على راس المنارة وكل ذلك يتضح بالمراجعة الى
 الشكل

الى الشكل الذي رسم في الشرح هذا آخر ما وقع في
 كتاب المعتبر الى الله الغني المغني على بن محمد
 الحاربي مولد العلو بن شهاب

نونه له دانراوى مامۆستا مهلا عهلى سوورچى

حاشیہ مدلل علی حدیثی سوورجیسی بہ ہر تفسیری بہ مضامین

٢٤٤٥

سەرھەتاکە ی:

الحمد لله الذي أنزل على عبده قرآناً تبيانه ساطع. وفرقانا برهانه قاطع...

تا دهفہ رموی:

«وبعد: فيقول المفتقر الى الله الغني المغنى علي بن محمد الصهراني الحريري: لما كان بعضُ من أهل الدراية مشغولاً بقراءة تفسير سورة يس من (أنوار التنزيل وأسرار التأويل) عليّ، وتحرير فحوى مباحثه لدي، أردت أن أجمع مما جرى على الدرس من تقريرات، أدى إليها الفكر القاصر، والذهن الفاتر، رسالة وجيزة، وأوراقاً قليلة، تذكرة للأحباب وتبصرة للطلاب.»

کوٹایہ کہی:

الحمد لله على الإتمام والصلاة والسلام على خير الأنام، وعلى آله وأصحابه الكرام، وعلى تابعيهم وتابعي تابعيهم في عقائد الدين وفروع الاسلام. اللهم ثبتنا على الصراط المستقيم. وأفض علينا سجال فضلك العميم، وامن علينا بحسابك اليسير، إن الفضل بيدك وأنت على كل شيء قدير.

مۆرى ھەمزەى كۆرى ەلى (بندە ە لم يلى ھمزە بن علي) پىئوھە. لەتەك
وھەفكرنىدا بەشپوھى: (وقف الولد الولد).

دانراویکی مەلا ئەلى سۈرچىيى ھەزرىتى سۇرانىيى گە لە بەرپەرچەدانەۋەدى

رہزنہ گانی عیساہمدیندا لہ تہفسیری سوورہتی (النبأ) ی بهیضاوی

٤٣١٨٢

سہرہ تاکہی:

وبعد: فيقول المفتقر الى أفضال ربه الغني علي بن محمد السورجي الحريري:
بينما نحن نتذاكر في أنوار التنزيل وأسرار التأويل للعالم الرباني، سند
المحققين، القاضي البيضاوي، نورالله ضريحه، وجعل خير مونس رفيقه،

مراجعین الی حاشیة للمدقق الفاضل عصام الدین - أعلى الله درجته فی أعلى العلیین - وقفت علی ایراداته علیه فی سورة النبأ، فاشتغلت بجرحها، مستمداً من الله لردّها، لأن الأمر الیه وکل شیء یعود الیه.

کۆتاییه‌که‌ی:

ب‌حمدالله تم ما قصدناه بقلب مجروح بتراکم سهام الفتن، وطبع مقروح بأمواج الهموم، بالبعد عن الوطن، نسأل الله أن یجعل التوفیق رفیقنا، والصراف المستقیم طریقنا. رحم الله قائلاً یقول آمین والحمدلله رب العالمین».

ئهم دانراوه (۸۲) لاپه‌ریه، که‌چی هه‌ر ئهم مامۆستا دانراویکی دیکه‌ی له هه‌مان باب‌ه‌تدا له هه‌موو جزمی (عم) دا هه‌یه، ئه‌ویان - تیکرای - (۴۷) لاپه‌ریه. دانراوی دووه‌میان - وه‌ک له‌م باسه‌دا ده‌بیینی - پیتشکه‌ش کراوه به‌ شتخولئیس‌لام فه‌یضوللا ئه‌فه‌ندی. جا ده‌بی کامیانی له‌پیتشدا دانابیت؟ جاری نازانین.

مامۆستا مه‌لا ره‌سوولی سوورچی

۳۶.

له‌ ده‌ستخه‌ته‌ کۆنه‌کاندا له‌ته‌ک ناوی گه‌لئ له‌و مامۆستایانه‌دا که‌ له‌ ناویان زیاتر هه‌یچیان ده‌رباره‌ نازانین، زۆر جار ناوی (پسول سوورچی) له‌ کۆتایی په‌راویز و حاشیه‌کانه‌وه‌ ده‌بی‌نریت و، هه‌رچه‌ند ئهم ناوهم دیوه‌ به‌سه‌ریدا تپه‌په‌یوم و له‌ عاستیدا ده‌سته‌وسان بووم؛ چونکه‌ هه‌یج تروسکاییه‌کم به‌ده‌سته‌وه‌ نه‌بووه‌ که‌ تووله‌ریه‌کی پی بی‌نم به‌ره‌و زانیاریه‌کی که‌م له‌ ژانییم به‌ری. تا ماوه‌یه‌ک له‌مه‌وپیتش دۆستی به‌پێزم کاک شتخ ستار به‌رنجی وتی: دوو ده‌ستخه‌ت لای زه‌لامیک هه‌ن باسی مه‌لا ره‌سوولی سوورچیان تپیدا،ه، منیش لیتی پارامه‌وه‌ و داوام لئ کرد به‌هیمه‌ت یان به‌قیمه‌ت، بیانگه‌یه‌نیته‌ ده‌ستم.

پاش ماوه‌یه‌ک کاک شتخ ستار داواکه‌ی به‌جئ هه‌تنام و، دوو ده‌ستخه‌ته‌که‌ی بۆ هه‌تنام. خوشبه‌ختانه‌ ده‌ستخه‌تیکیان بوو به‌چراوکیک بۆ دۆزینه‌وه‌ی ریکه‌ی شتیک له‌ ژانی مامۆستای سوورچی و، به‌لکو له‌مه‌ولایش زانیاری زیاتری ده‌رباره‌ بدۆزینه‌وه‌.

ئهو زانیاریانه‌ی له‌ ده‌ستخه‌ته‌که‌ وه‌رده‌گیرین:

یه‌که‌م: مامۆستای سوورچی له‌ سالانی ۱۰۲۰ی کۆچی به‌دواوه‌، واته‌ سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی

یازدهم، چند مدرسه‌ی ناسراو و بدناویانگی‌ئو سهردهمه گه‌راوه و، لهو مدره‌ساندها -که نازانین به‌فقه‌قیّتی یا به‌مه‌لایه‌تیّی تیاپاندا بووه- لهو ده‌ستخه‌ته‌ی نووسیه‌ته‌وه.

دووهم: تھوہ پوون و دیارہ کہ ماموستا لہو سہ ردمہدا لہ ژیاندا بووہ.

سێیههه: ماموستا په گهزی خوی بو هۆزی (شێخه لان) ده گێڕتهوه، که ئهم هۆزه ئیسته بهو ناوه نهوهنده ناسراو نییه و، ئهم دهلی به شیکه له هۆزه کانی سوران.

چوارهم: تنه‌ها ناوی باوکی خوئی ده‌بات و ده‌لی: په‌سوولی کوپری (ککال) و له‌وه به‌ولاوه بشت و بنه‌ماله‌ی خوئی نانوسیت.

ناوی ئەو مەدرەسانەش کە تیایاندا بوو بەم شێوەن و لە قەڵەمی خۆیەوە ناونوسییان
دەکەین:

١- تمت الحاشية المسماة بميرزا جان، بعون الملك المنان، في بلدة هيزان، على يد أضعف العباد وأحوجهم الى الغفران، رسول ابن ككال المشهور بشيخلان، طائفة من قبيلة من قبائل الصهران، اللهم اغفر لهما ولجميع المسلمين بحرمة سيد الانس والجان، قد وقع الفراغ منها في وقت المغرب في يوم السبت السابع من الشوال، سنة ألف وإحدى وعشرين من الهجرة النبوية المصطفوية.

٢- هذا آخر ما قصدنا إirاده في شرح رسالة إثبات الواجب. تمت الكتاب بعون الملك الوهاب على يد أضعف العباد وأحقهم رسول ابن ككال في بلدة بدليس، في مدرسة الإخلاصية، في شهر شعبان في يوم الإثنين، بين الطلوعين، سنة ألف وخمسة وعشرون! من هجرة سيد البشر اللهم اعتقنا من النار السقر.

٣- تمت الرسالة المتبركة في إثبات الواجب المنسوبة الى المولى المحقق مولانا جلال الدواني الصديقي، على يد أضعف العباد وأحقهم رسول السورجي في شهر الله المبارك جماد الآخر، في يوم الأربعاء، في وقت الضحى، في بلدة هيزان، في مدرسة ميدان، سنة ألف وأثنتان وعشرون! من هجرة سيد الانس والجنان.

٤- تمت رسالة اثبات الواجب لمولى المحق (!) الرباني جلال الدواني، في يوم الآخر من جمادي الآخر في وقت الاستواء في قرية سينان على يد رسول سورجي.

دهبتي نهوه نه‌بوتريڼ که حاشيه و په‌راوتيزي ماموستاي سوورچيبي به‌سهر نهم دانراوانه‌وه هديه. واته له‌و کاته‌دا نه‌گهر فقيتيش بووبيت له پله‌يه‌کي به‌رزي خوتندندا بووه و وه‌ک مه‌لا وايوه.

ئەم دەستخەتەیش بەشیکە لە کتیبخانەى مەولانا حەمزەى سوورچىى سۆرانىی. کە مۆرەکەى (بەندەى ئەزەلىی حەمزەى بن عەلى) یە. دەستى تەماع لەم دەستخەتەدا مۆرەکەى کووژاندووەتەو.

هەر لەتەک ئەم دەستخەتەدا کاک شىخ ستار دەستخەتیکى دیکەیشى بۆ هێنام. ئەمەیان ناو و میژوو و شوتنى تیدا نووسینەوێ تیدا نییە. بەلام ئەو ديارە کە ئەمیش بەخەتى مامۆستا مەلا رەسوولى سوورچىیە و، حاشیەى ئەو بەسەرەوێه و، دواتریش لە کتیبخانەى بنەمالەى سوورچىیدا بوو، پێش ئەوێ ئەو کتیبخانە -کە نازانین کەى بوو- بشیوت و دەستخەتەکانى پەرتەوازە بین.

کە باس باسى مامۆستا مەلا رەسوولى سوورچىیە و، لەوانەى جارێکى دى بەم زووانە نەگەرێمەوێ خزمەتى ئەم مامۆستا بەرێزە، بەپێوستى دەزانم ئاماژە بۆ یەک دوو بابەتى سەر بەم مامۆستا بکەم:

یەکەم: دەستخەتى ژمارە (١٤١٨٣ د.ع) حاشییهى عیصامە بەسەر جامییهو، ئەم دەستخەتە حاشییهى زۆرى مامۆستا مەلا رەسوولى سوورچىی بەسەرەوێه.

دووهم: دەستخەتى ژمارە (٣٥٥٣٠ د.ع) ش یەکیکە لەو دەستخەتانەى کە بەحاشییهى زۆرى مامۆستای سوورچىی رازینراوەتەو.

سێیەم: مامۆستا ئەنوەر مائىي^(١) لە (الاکراد فى بهدينان) دا باسى چەند دانراو و حاشییهى ئەم مامۆستا دەکات و، دەلى: مامۆستای سوورچىی قوتابى و فەقىى مامۆستا (یوسف الاصم) بوو. بەپێى ئەوێش کە لە دەستى ئێمە دایە و لێرەدا نووسیمان کە مامۆستای سوورچىی سالى ١٠٢٠ دەستخەتى نووسیوەتەو و مامۆستا (یوسف الاصم) لە سەرەتای سەدەى (١١) ی کۆچیدا لە جیهان دەرچوو ئەم قسە پێگەى تیدەچیت و، دەبێ چاوەروانى زیاتر لەم بارەیشەو بین.

(١) بروانه: الأكراد فى بهدينان. تأليف أنور المائى مطبعة الحصان الموصل ١٩٦٠، ص ١٨٩.

(تحفة المسكين الى جناب الأمين)ی مامۆستا مهلا مههمه هاشمی

کۆری عهبدولفه نووری کۆری عهبدوره ههمانی سندی

۳۶۱

وهک زۆر جار گوتومه و نووسیومه نه مجارهش دهیلتیمهوه:

نهم دانراوهش به لگهیهکی دیکه ی زیانی نه ندازه نه زانراو و قهره بوونه کراوه ی میژووی پۆشنییری و زانیانی کورده.

کیتمان ناوی نهم مامۆستای بیستوهه؟ چ سهرچاوهیهکی بهردهستمان شتیکی له بارهیهوه نووسیوه؟ نهم مامۆستا -وهک خۆی له پێشهکیی کتیبه کهیدا روونی دهکاتهوه- هه ر له باسی هه جدا سێ کتیبی: گهوره و، ناوئجیی و، بچوکی داناوه. نهمه یان که له دهستدایه و هه وائمان لیتی ههیه بچوکه که یانه دوانه که ی دیش ناویان ئاوايه:

۱- حياة القلوب في زيارة المحبوب -صلى عليه وسلم- (گهوره).

۲- سفينة السالكين الى بلد الله الامين (ناوئجی).

۳- تحفة المسكين الى جانب الأمين -صلى الله عليه وسلم- (نهم نامیلکه ی بهردهستمان).

وهک گوتم ههچ سهرچاوهیهکی بهردهستمان شتیکی ده یاره ی نهم مامۆستا نه نووسیوه، بهلام بهوه باشه که مامۆستا خۆی له سهرهتای کتیبه کهیدا نه و نه ده ی نووسیوه که سالی ۱۱۵۸ نهم کتیبه ی نووسیوه و نهمه ی له کتیبی (تحفة السالكين) ی خۆی وه رگرتوه، که نه ویش له (حياة القلوب) ی خۆی کورت کراوه تهوه.

نهم کتیبه وهک له ناوه که یهوه ئاشکرایه کتیبیتی شهرعه و، باسی هه ج و عومره و زیاره تی پێغه مبه ر (د.خ) دهکات. به خه تیکی جوان و خۆش و خۆشخوین نووسراوه تهوه، به داخه وه کۆتاییه که ی نه ماوه و نازانین که ی و له کوێ نووسراوه تهوه و کێ نووسیویه تیه وه.

دهسته خه ته که درێژکۆله یه و له سه ر شیهویه (به یاض) نووسراوه تهوه و نه وه ی که ماوه (۹۰) لاپه ریه و له (دار العراق للمخطوطات) دا به ژماره (۲۳۵۷۴) پارتیزراوه.

شه‌ری عه‌قانی‌دی سه‌لماسی

۳۶۲

۲۶۷۸۸

سه‌ره‌تاکه‌ی:

«اما بعد: فيقول العبد الفقير المحتاج الى رحمة الله الرحيم، محمد بن سعيد بن ابراهيم السلماسي رزقه الله حجة الأولياء، وحفظه عن مقالة الأعداء: التمس مني بعض أهل الصدق والصفاء والجود والوفاء، ان أشرح الرسالة التي صنفها شيخني وأستاذي المولى المعظم والامام الأعظم، المحقق المدقق، فريد دهره، علامة عصره، المولى امين الملة والدين الحاج بله التبريزي -قدس الله سره العزيز- في علم أصول الدين...»

کۆتاییه‌که‌ی:

ده‌سته‌ته‌که ده‌ستی ته‌ماعی ... له‌یه‌کی هه‌لته‌کاندوو‌ه و به‌شه‌شی کردوو‌ه، وا دیاره کۆتایی ته‌م دانراوه تیدا چوو‌ه. هه‌روه‌ها ناوی نووسه‌روه‌ه و می‌ژوو‌ی نووسینه‌وه‌ی دیار نه‌ماوه. گه‌لێ گه‌رام پارچه‌یه‌کی دیکه‌م لێ دۆزیه‌وه که به‌ژماره ۲۶۷۷۹ پارێزراوه و، (طبقات الفقهاء) ی مامۆستا مه‌لا نه‌بویه‌کری مو‌صه‌ننیه‌، ئیتر خودا ده‌یزانی به‌شه‌کانی دی به‌ چ ده‌ردی چوون.

مامۆستا مه‌لا عه‌لی سیامه‌نسووری (عه‌لی هیکمه‌ت)

۳۶۳

مامۆستا مه‌لا عه‌لی هیکمه‌ت (سیامه‌نسووری) و کتیب‌خانه‌که‌ی:

یه‌کێکی دی له‌ مامۆستا مه‌زنه‌کانی کورد که له‌ سه‌رده‌می خۆیدا ده‌ورێکی بالا و دیاری له‌ خزمه‌تکردن و گه‌شه‌پێدانی رۆشنی‌ری و پێگه‌یاندنی قوتابی و مامۆستایانی کورددا بووه و، گه‌لێ مامۆستای دیاری پێگه‌یاندوو‌ه و، ماوه‌یه‌کی باش مه‌دره‌سه‌ی ده‌وله‌مه‌ند به‌فه‌قی زنگ و لی‌ها‌توو‌ی هه‌بووه و، دوا‌یش کتیب‌خانه‌یه‌کی باشی پێکه‌وه‌ ناوه، به‌لام ته‌میش -وه‌ک زۆریه‌ی مامۆستایانمان- دوا‌ی خۆی کتیب‌خانه‌که‌ی نه‌پارێزراوه و پرژ و

بلاوبونه ته وه و، زۆری کتیبه کانی تیداچون و که میکیان به بینازی گه یشتونه ته (ع.د).

له م دهرفه ته دا یادیکی بچوک له م ماموستا مه زنه ده که بینه وه.

سه ره تای ژبانی ئه م ماموستا به وردی نازانین و، نازانری که ی له دایک بووه. ئه وه ی زانراوه ناوی عه لی کوری حاجی عه بدولوه ابه و، له گوندی سیامه نسووری سه ر به پارێزگای که رکوک له دایک بووه.

ئیترا نازانین له لای باوکی خوتندویه تی یان له لای ماموستایانی دی، وه ک نازانین له لای کتیبه جازه ی عیلمی وه رگرتوه، ئه وه نده ده زانین سالی ١٢٣٩ وه ک له ده سته ته ی ٤٣٩٤ ع.د دا هاتوه که دانراوی عه بدولایه زدییه، ماموستا مه لا عه لی له شاری سلیمانی لای ماموستا شیخ محمه د نه سیم خوتندویه.

ماموستا مه لا عه بدولکه ریعی موده رپس ده فهرموی: سالی ١٢٧٥ له دایک بووه و سالی ١٣٣٨ کۆچی دوا یی کردوه. به لام وه ک له میژووی عه بدولایه زدییه که وه ده رده که وی ئه م میژووی ماموستای موده رپس فهرموویه تی دروست نییه.

ههروه ها ده زانین ماموستامان له پیاوه به ته مه نه کان بووه، چونکه ماموستا و مه لا مه حمودی کوری ره سوول سالی ١٣٢٤ کتیبی (البرهان الحق في رد من تمسك بعد وقوع الطلاق الثلاث ببطان نكاح من سبق) که به ژماره ٢٦١٦٥ ع.د پارێزراوه ی بۆ ماموستا مه لا عه لی حیکمه ت نووسیوه ته وه.

ئه وه ی که ئاشکرایه له ژبان و پله ی خوتندن و ده رسوتنه وه ی ماموستای سیامه نسووریدا ئه وه یه ماموستایه کی مه زنی خاوه ن دانراو و کتیبی به پێز و بایه خی سه رده می خۆی بووه و، ئه وه ی له و کتیبانه زانیومه نه وه یه:

١- کتیبیکی داناوه و پێشکه شی کردوه به شیخ عه لی کوری شیخ عه بدوره حمانی تاله بانیی و سه ره تا که ی ئاوا نووسیوه:

«وبعد فيقول الفقير الى الله الغني، علي بن عبد الوهاب الشاهد منصوري، حفيهما بالعفو والمغفرة يوم ينفخ في الصور: إنه التمس مني الفاضل الزكي سليمان القريغي ان وفقه الله على اكتساب المجهول من المعقول، أن أبين النسب بين القضايا الموجهة، فكتبت فرائد بيمين من هو مصباح الأمم، ومفتاح الكرم، وكنز العلم والحكم، ومظهر الظواهر من الفسوق والبطالة، والبواطن من الزيف

والجهاالة، أعني به منبع المعاني، الشيخ عبدالرحمن الطالباي.»

- ههروهه ماموستا مهلا عهلی دانراویکی دیکهی ههیه که بریتیه له شهرحیک بهسه (مختصر البیان)ی ماموستا مهلا نهوبه کوی میر پوسته مییه وه.

له د.ع دا بهژماره ۴۳۸۶۳ د.ع پارێزراوه، بهلام بهیۆنه ی نهوه وه دهسته تهکان له ترسی جهنگ پیچراپوونه وه نه متوانی بیبینم تا زیاتری لهسه رینوسم.

له ریگهی دهسته تهکانه وه نهوهنده یشمان بو ده رکه وتوه که ماموستا مهلا عهلی حکمهت له سالی ۱۳۰۱ دا له مزگهوتی حاجی نهحمده ناغا ماموستا بووه و، نهحمده ی عیزه تی که رکوکی کوری محمه دی کوری شه مسه دین له سالی ناوبراوا له خزمه تیدا خویندوو به و کتیبی (قول احمد)ی نووسیوه ته وه و بهژماره ۷۷۲۴ د.ع پارێزراوه.

وهک گوتمان ماموستا مهلا عهلی حکمهت کتیبخانه یه کی بهیه که وه ناوه، دوا ی خو ی په رته وازه بووه و، دهسته تهکان بیتاز که وتوون و، توانیمان له (د.ع) دا ناوی نه مانه یان بدوژینه وه:

۱- شهرحی محمه دی کوری نه سعه دی سدیقی دهوانیی بهسه ر عهقائیدی عهضودییه وه، که بهخه تی ماموستا مهلا عهلی حکمهت خو به تی و، نه م میژروانه یشی تیدا نووسیوه:

* کوچی دوا یی باوکی سالی ۱۳۰۲.

* له دایکبوونی صیغه توللای کوری له سالی ۱۳۰۵.

* له دایکبوونی محمه د فیهی کوری سالی ۱۳۰۹.

* له دایکبوونی عهبدوللا له بیبی کوری سالی ۱۳۱۴.

له م ناوانه یشه وه ده ده که وئ که ماموستامان دهیه وئ ناوی گه وه زانایانی کوردی وهک صیغه توللا و محمه د فیهی و... به کوره کانی زنده رابگری، به هیوا ی نه وه ی کوره کانی جیگهی نه وانه بگر نه وه. نه م دهسته ته بهژماره (۴۳۸۷۸ / ۱ د.ع) پارێزراوه.

* دانراوی ژماره دووی هه مان دهسته ته بریتیه له نامیلکه ی عهروزی شیخ مه عرووفی نودی، ماموستا مهلا عهلی حکمهت سالی ۱۲۹۴ نووسیوه تیه وه.

* الفوائد الحسنية بالعمل بالربع المجيب: دانراوی کوچک مهلا، عهبدولکه رمی بیانیی سالی ۱۳۱۶ له بهر خاتری ماموستا مهلا عهلی حکمهت نووسیوه تیه وه. بهژماره ۴۳۹۱۲ پارێزراوه.

* (الرسالة الماردينية) که بەژماره ۱/۴۳۹۱۷ د.ع پاریزراوه سوله‌یمان بانەیی سالی ۱۲۹۱ لەبەر خاتری مەلا عدلی سیامەنسووری نووسیویەتیەوه.

* (رسالة الحساب) ی بەهادینی عامیلیی که بەژماره ۲/۴۳۹۱۷ پاریزراوه و حاشیە ی مەلا عەبدوللای پیرەبابی بەسەرەویە بەخەتی مەلا عدلی سیامەنسووری و محەمەدی کوری خەلیلی کوری عەبدوللای کۆرعمەری سالی ۱۳۲۱ نووسراوەتەوه.

* حاشیە ی بەهائیە که بەژماره ۳/۴۳۹۱۷ که بەخەتی مەلا عدلی سیامەنسووریە.

* (رسالة في العمل بالربع المجيب لمعرفة ساعة الوقت) عەبدوللای کوری عەبدوسەمەدی سەلەنەیی لەبەر خاتری مەلا عدلی سیامەنسووری نووسیویەتیەوه و، حاشیە ی هەمان مامۆستایشی بەسەرەویە.

* ئەو دوو دەستخەتەیش ناماژەمان بۆکردن که بریتی بوون لە:

۱- (البرهان الحق في رد تمسك بعد وقوع الطلاق الثلاث بطلان نكاح من سبق) که بەژماره ۲۶۱۶۵ پاریزراوه و لەبەر خاتری مامۆستا مەلا عدلی سیامەنسووری نووسراوه.

ب- ئەو دەستخەتەیش که بەژماره ۴۳۹۴۰ پاریزراوه و، مامۆستا مەلا عدلی کاتی فەقیهتیی لە سلیمانێ نووسیویەتیەوه.

بێگومان مامۆستایەکی گەورە و بلیمەت که تەمەنێکی درێژی بەپیتزی لە شاری کەرکووکدا بەسەر بردییت و دەرسی بەدەیان فەقی و مەلای زیرەک و زەنگ گوتیی... کتیبخانەییەکی گەورە ی پتیکەو ناوە و دەیان و سەدان کتیب و دەستخەتی نایاب لە کتیبخانە کەیدا کۆبووەتەوه، بەلام دیارە زۆریان تێداچوون و کەمیان ماون و لەوەیش کەمترین بەرچاوی ئێمە کەوتوو.

قوتابی و مەجازەکانی مامۆستا سیامەنسووری:

مامۆستا سیامەنسووری که لە شاری کەرکووکدا نیشتهجی بوو و، مامۆستای مزگەوت بوو و، تەمەنێکی پانویەری و درێژ و بەپیتز و بەرەکەتی لە بواری دەرسوتنەوه و فەقی و مەلا پتیکەیاننددا بەسەردوو، گومانی تێدا نییە دەیان و زیاتریش فەقی چاک و مامۆستای کارامە ی پتیکەیانندوو و، دوا ی ئەو ی ئیجازە ی دەرسوتنەوه ی داوێنەتی مەشخەلی پووناکبیریان هەلگرتوو و شوتناو شوتن و گونداو گوند پتیکە ی رۆشنبیریان

بۆ نهوه کانی گه له که یان پۆشن کردووه تهوه، به لام به داخه وه نه مامۆستا خۆی ناویانی نووسیوه و دهفته ری بۆ کردوونه تهوه - نه گهر کرد بیتیشی تیدا چوه - و، نه خویشیان دهقی ئیجازه و میژووی نهو پروداوه میژوویا نه یان بۆ تۆمار کردوین و، به مهیش نهو لاپه رهیه پرشنگداری ژیا نی ئه م مامۆستا و فهقی و موزازه کانیما نه له کیس چوه.

پاش گه یان و هه ولێکی زۆر به شۆین شۆینه واری مامۆستا مه لا عه لی سیامه نسووریدا توانیم ناوی دوو مامۆستا به دۆزمه وه که له قوتابییه وریا و خۆنده وار و لیها توه کانی ئه م مامۆستا ده ژمیترین و، لیته دا به کورتیی ناویان ده خهینه سه ر ئه م با سه:

یه که میان: مامۆستا مه لا عو ثمانی خورمه لییه: ئه م مامۆستا زۆریه ی خۆتندنی لای مامۆستا مه لا عه لی حیکمه ت بووه و، دوا ییش لای نهو ئیجازه ی وه رگرتوه. یه کی تیک بووه له مامۆستا به ته مه نه کان و نزیکه ی سه د سا ل ژیا وه. سا لی له دا یکی بونی به دروستیی نازانین، سا لی ۱۹۵۰ ز کۆچی دوا یی کردووه.

پاشما وه ی کتیبخانه که ی لای مامۆستا مه لا عه بدو لای کۆریه تی که به مامۆستا مه لا عه بدو لای عوهینه ناسرا وه و، ئه م مامۆستا سا لی ۱۳۳۲ له دا یکی بووه و ئیسته له ژیا ندایه و، پۆژی ۲۰۳/۶/۱۶ چومه خزمه تی و پێگه ی دام شۆینه واره کانی با وکی م بین و دوو دا نراوی با وکی شیم له نا و شۆینه واره کانی دا دی، له م هه له دا به میژووی زانیاری کوردیان ده ناسینین:

۱- نامیلکه ی یه که م (رسالة في مسألة النفس الانسانية) که سه ره تا که ی ئا وایه:

«أما بعد فيقول خورملي المفتقر الى رحمة ربه المقتدر: لما كان تفصيل الاختلاف في العلم ومحله امرا مهما، رأيت نظمه في سلك التحرير، مستمداً من الحكيم الخبير، فاعلم إن النفس الإنسانية عند جمهور المتكلمين جسم لطيف حامل قوة الى أعضاء البدن سار فيه سريان الماء في الورد، لا يتبدل ذاته...»

کۆتاییه که یشی ئا وایه:

«مقولة الإضافة كذا في شرح المواقف مع زيادة نقلا عن غير، سبحانه لا علم لنا إلا ما علمتنا إنك أنت العزيز الحكيم. صلى الله على سيدنا محمد وآله وصحبه أجمعين».

۲- (رسالة في توجيه بعض ألفاظ القرآن) سه ره تا که ی ئا وایه:

«وبعد: فيقول الراجي عفو ربه العلي، المشتكى اليه عثمان الخورملي: لما كان

في العبارات القرآنية اشكال وخفاء يكون بعضها ماضيا وبعضها مضارعا، وبعضها أمرا إلى غير ذلك من الدال على الزمان، وأزلية صفاته تعالى كأزلية ذاته، تنادى علي تنزهها عن وقت وآن كما أفصح به كتب العلماء القادة النخبا، جمعت في مواضع من كتب الكلام والأصول ما يزول به الخفاء، وينزل به الشفاء...»

کۆتاییه که یشی ئاوايه:

«أو يقول في دفع الإشكال: لم لا يجوز أن تكون هذه الصيغ على كلا القولين من المتشابهات، وهي التي استأثر الله تعالى بعلمها، وقد يطلع عليها بعض أصفياؤه؟ الحمد لله على الاتمام، والصلاة والسلام على خير الأنام، وعلى آله وأصحابه الكرام».

جگه لهم دوو دانراوهی خویشی مامۆستای خورمه‌یی کۆمه‌لیک دانراوی مامۆستیانی دی نووسیویه‌ته‌وه، تۆمارکردنیان بۆ ره‌وتی خوتندنی مامۆستا و بوونی هه‌ندێ حوجره و مه‌دره‌سه‌ی کوردستان له‌و سه‌رده‌مه‌دا بێ سوود نییه.

۱- ده‌ستخه‌تییک کۆمه‌لی دانراوی تێدايه له‌وانه:

۱- نامیلکه‌ی (عصام الدین) عوثماني خورمه‌یی سالی ۱۳۱۷ له‌ گوندی کۆزه‌پانکه نووسیویه‌تییه‌وه.

۲- (سید شریف) مامۆستا مه‌لا عوثمان هه‌مان سال له‌ هه‌مان مه‌دره‌سه‌دا نووسیویه‌تییه‌وه.

۳- (رساله‌ الوضع) عه‌بدوڵلای کورپی مه‌لا عه‌بدوړه‌حماني کۆیی سالی ۱۳۰۵ له‌ به‌ر خاتری مه‌لا عوثماني خورمه‌یی نووسیویه‌تییه‌وه.

۴- (الاستعارة) مه‌لا عوثماني خورمه‌یی سالی ۱۳۱۶ له‌ گوندی خورمه‌له نووسیویه‌تییه‌وه.

ب- شه‌رحی موغنیی میلانیی مه‌لا عوثماني خورمه‌یی سالی ۱۳۱۱ نووسیویه‌تییه‌وه.

ج- ته‌سریفی مه‌لا عه‌لی، عوثماني خورمه‌یی سالی ۱۳۱۲ له‌ نه‌رییل نووسیویه‌تییه‌وه.

د- سه‌عدوڵلا سالی ۱۳۱۵ مه‌لا عوثماني خورمه‌یی نووسیویه‌تییه‌وه.

هـ- (عصام الدین) شه‌رحی عه‌ضودییه سالی ۱۳۲۰ نووسیویه‌تییه‌وه.

و- کۆمه‌لیک دانراو له‌وانه:

- ۱- نامیلکه‌ی عه‌رووز محمد سالح سالی ۱۳۲۰ له‌به‌ر خاتری مه‌لا عوثماني خورمه‌لای نووسیویه‌تیه‌وه.
 - ۲- ریساله‌ی حیسانی به‌هادینی عامیلی، محمد عه‌لی که‌پنه‌ک ره‌ش سالی ۱۳۲۶ له‌به‌ر خاتری مه‌لا عوثماني خورمه‌لای نووسیویه‌تیه‌وه.
 - ۳- (بیان نسب القضايا) ی عه‌بدوللای کوری حه‌یده‌ر.
ز- کۆمه‌لایک دانراو:
 - ۱- شه‌رحی مه‌سه‌له‌ی عیلمی عه‌بدولکه‌ریم، شه‌رحه‌که‌ی دانراوی مامۆستا مه‌لا عه‌بدولقادری موهاجیره.
 - ۲- نامیلکه‌ی خه‌لقی نه‌فعالی جه‌لاله‌دینی ده‌وانیی له‌ عه‌قائیدا.
 - ۳- حاشیه‌ی شیخ عه‌بدولقادری سنه‌یی به‌سه‌ر عه‌قائیدی جه‌لاله‌دینی ده‌وانیه‌وه.
نه‌حمه‌دی ناوبرکه‌یی سالی ۱۳۲۷ له‌ مزگه‌وتی نه‌حمه‌د ناغا له‌ که‌رکووک نووسیویه‌تیه‌وه.
 - ح- کۆمه‌لای دانراو. له‌وانه:
 - ۱- نامیلکه‌ی ئیراده‌ی جوزنی مه‌ولانا خالید.
 - ۲- حاشیه‌ی سید محمد نه‌مینی به‌رنجیی به‌سه‌ر عه‌بدوللای یه‌زدیه‌وه.
 - ۳- (اجزاء القضية) ی چۆری.
 - ۴- نامیلکه‌ی (المغالطات) له‌گه‌ل (الاجوبة الشافية) دانراوی سید حه‌سه‌نی به‌رنجیی.
 - ۵- (أجزاء القضية) ی مه‌لا عه‌لی قزنجیی مه‌لا عوثماني خورمه‌لای سالی ۱۳۲۸ نووسیویه‌تیه‌وه.
- دوه‌میان: مامۆستا مه‌لا عه‌بدوللای کوری شیخ عه‌بدوسه‌مه‌دی سه‌له‌نی:
- هیچمان ده‌رباره‌ی له‌دایکه‌بون و کۆچی دوا‌یی نه‌م مامۆستا ده‌ست نه‌که‌وتوه و، نه‌وه‌ی زانیومانه‌ نه‌وه‌یه‌ فه‌قی مامۆستای سیامه‌نسوری بووه و لای نه‌و خوتندنی ته‌واو کردوه و ئیجازه‌ی وه‌رگرتوه.
- جا که‌ سه‌رچاوه‌کانی میژوو له‌ عاستی نه‌م مامۆستادا بیده‌نگن و شتی‌کمان ده‌رباره‌ی له‌ ده‌ستدا نییه‌ چی له‌وه‌ باشتر که‌ هه‌ندیک له‌ شوینه‌واری مامۆستامان بۆ میژوو تۆمار بکه‌ین و، له‌و رێگه‌یشه‌وه‌ ناوی به‌خینه‌ سه‌ر لا‌په‌ره‌کانی میژوو؟

یه کهم: دانراویکی ماموستا خۆیه تی که ناوی (رسالة في معرفة ساعة الوقت) ه و به خه تی دانه ره که یه تی و، سه ره تاکه ی ناوایه: دواي سه لات و سه لام ده فره موی:

«وبعد: فلما لم يكن باب معرفة ساعة الوقت بالربع المجيب مسطورة في الرسائل العربية التي بأيدنا، ولم يكن بد من كشفها وإيضاحها يقينا، وكانت عندنا رسالة تركية يبحث عنها بحث مبيناً، أمرني الشيخ الذي كان للسطر المستقيم أميناً، الاستاذ العلي اللوذعي، الذي صار لإتقان العلوم حصناً حصيناً، بترجمة ذلك البحث لتصير معرفته في أذهاننا رصيناً، مع عدم علمي باللغة التركية، وقلة فهمي بالاصول الميقاتية، فامتثلت لأمره السامي، فترجمته، فجاء بحمده الحامي، كما يتفكه به الناظرون، ويقبله الأذكياء المتفطنون، بالله أستعين وهو نعم المعين».

ئهم پيشه كيهيم بۆ ئه وه گواسته وه ئيره تا خوتنه ري ئازيز له پرويه وه تواناي ماموستاي سه له نبي له كاتي فه قيتييدا بزاني و، بزاني ماموستامان كاتيک فه قتي بووه تواناي داناني كيتيى بووه و، ئه و كتييه نووسيويه تي وه ك (بحث التخرج) ي قوتاياني زانكۆي ئهم سه رده مه وايه و، له مه يشه وه ده توانين بليين: مه دره سه كه ي وه ك زانكۆيه ك وابووه.

ئهمه يش كوتايي ئهم دانراوه:

«زدناه على ست تصير ثمانى ساعات وأربعاً وأربعين دقيقة، فهي ساعة الوقت، والله أعلم بحقيقة الحال، وإليه المآب والمآل. وصلى الله على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه وسلم أجمعين. على يد مؤلفها فقير رحمة الله الغريب بالديار السوسية الخوزستانية الهوشنجية، عبدالله بن الشيخ عبدالصمد السلاني، في ليلة الخميس، الثلاثين من ذي الحجة، عام اربعة وعشرين بعد ثلاثمائة وألف، اللهم اجعل خاتمة أمورنا خيراً، ولا تلحق بنا من تبعه شرونا ضيراً...»

دواي ناساندني ئهم ناميلكه دوو ده قى ديكه ي ماموستاي سه له نى ده نووسين كه له هه مان سالتا نووسيوني.

١- تمت لمن حصن سياساتنا الدينية والدينية، بنتائج الأقلام، وألهمنا علوماً ومعارف تنور البصائر وتشحذ الأفهام. وأرسل إلينا محمداً (ص) فهدانا لدين الإسلام، فعليه مع آله وأصحابه أتم الصلاة وأكمل السلام.

وبعد: فيقول المفتقر الدني، إلى عفو المقتدر الغني، عبد الله بن الشيخ
عبد الصمد السلاني: بعد ما كنت مدة مديدة، وأزمانا عديدة، قدمت رجلاً،
وأخرت أخرى، أجدر وأحرى، لكتابة شرح الشافية لكمال الدين الذي صار لفن
التصريف الماء المعين، فصار ذلك خلجة في بالي، وعقدة عظيمة مورثة لبلبالي،
أفضاني قضاء الله تعالى والقدر، إلى بلد رومي أهله من ماء الكوثر، بسبب
إفاضة إفادات من تخلق بالأخلاق الوهابية، وتلبس بخلع ارتقاء نفسه المطمئنة
إلى المقام الموسوم بالابية. وأقام مقاما عظيما لانتشار العلوم الآلية، والرياضية
الحقيقية الغير ريبية، فبالحقيقة بن يحيى مندرسات العلوم، ويجني ثمرات
المعقول والمفهوم. وهو العلي الذي علا به علوم الاسلام، وسما منار اقتدار
الاعلام، لازالت رحابه الزكية مناخ مطايا أرباب الفضائل، ولا برحت منزلته
السفية، مأب الأمائل، ولا انفك امدادات ظله لحماية نكات الخوالب والاولائل.
هذا ولسان التوقير في مدحه مفرط في التقصير. فلما استأمنت بتقبيل أياديه،
واستشرفت لديه بإفادة مطالب العلم ومباده. أسعفت بشوق الكتابة الموما
إليها. وطفقت أشرف على الهلاك إن أردت إيقاع الاعراض عليها، فعلمت أن
هذا من ميمنته، ونتائج علوه ومسومته، فاستخرت الله تعالى، وشمرت ساق
الجد مبتدئاً بها أواسط شعبان ليلة الاثنين خلت منه اثنا عشر يوما، وفرغت منه
أواخر رمضان خلا واحد وعشرون يوماً، يوم الخميس فيكون مدة الاشتغال بها
٣٩ يوما، جعله الله منتفعا بها ومنعما عليها. ولا جعلنا نادمين كندامة إبان.
وصلى الله على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه وسلم تسليما، سنة أربع
وثلاثمائة وعشرين بعد الالف هجرية.

حررته مجتهداً وليس يخلو عن غلط.

قل للذي يلومني: من ذا الذي ماسها قط؟

له ژير نه مهدها مؤرى مامؤستاي سه له نبييه:

فسيكفيكهم الله وهو السميع العليم.

له ناوه راستى مؤره كه يشدا نووسراوه: (عبد الله).

عه بدوللا كورى شيخ عه بدوسه مهدي كورى ئيبراهيمى كورى مهلا مه حمودى كورى
خاوهن كه رامه تى زور و ناسراو به مهلا ئيبراهيمى گه وره كورى مهلا كاميلى كورى شيخ

عومهری سه‌له‌نی نووسیویه‌تیه‌وه، لهم ده‌قه‌یشه‌وه ده‌رده‌که‌وی که ئەم مامۆستا له بنه‌ماله‌یه‌کی مه‌لازاده بووه و، دیاره که باپیریان به‌مه‌لا نیبراهیمی گه‌وره به‌ناوبانگ بووبیت، ئەو مامۆستا مه‌لا چاک و گه‌وره مه‌لا بووه و، په‌نگه‌ چهند دانراو و شوینه‌واری باشی بووبیت، به‌لام چ خۆی و چ باوکی و چ نه‌وه‌کانی له ناوه‌کانیان به‌ولاوه -که ئەوانی‌شمان به‌پۆنه‌ی ئەم ده‌قه‌وه زانیوه- هیچیان ده‌رباره‌ نازانین.

له په‌راوێژیکێ ئەم ده‌ستخه‌ته‌دا مامۆستای سه‌له‌نی نووسیویه: له ۲۷ی سه‌فه‌ری ساڵی ۱۳۲۵دا خودا کوڕیکێ پێ به‌خشیه‌وه ناوی ناوه محمەد ئەسەد. له‌دوای ئەمه‌یشه‌وه مۆری (إني عبدالله)ی داناوه. ئەم ده‌ستخه‌ته ۳۵۸ لا‌په‌ریه و هه‌مووی به‌خه‌تی خۆیه‌تی و، حاشیه‌ی مامۆستای مامۆستا مه‌لا عدلی به‌سه‌ره‌وه‌یه.

له‌ کۆتایی نامیلکه‌ی (الربع المجيب)یشه‌وه نووسیویه:

«تمت وعلى الكاتب الرحمة، وعلى من دعا له بالمغفرة، استراح أنامل الحقير الفقير عبيدالله بن الشيخ عبدالصمد السلاتي في كركوك لدى خدمة الفاضل مولانا ملا علي دام رأفته ولطفه، في فصل الشتاء، في وقت العشاء، ليلة الاحد سادس ذي الحجة سنة اربع وثلاثمائة وعشرين والف، من هجرة النبي ذي الشرف، وقت انتقال كوكبة على أكبر خان الى بلدة موصل للمرافعة مع الدولة العلية العثمانية...»

له‌ کۆتایی په‌راوێژیکێ ديه‌وه هه‌ر لهم ده‌ستخه‌ته‌دا میژووی ساڵی ۱۳۲۴ی نووسیویه. له‌ شوێنیکێ دیدا ده‌نوسێ کاتێ سوپای عوسمانیی به‌سه‌رکرده‌یی محمەد فاضیلی چه‌چانیی پوووه لا‌هه‌یجان رۆشت بۆ گه‌رتنی ده‌سته‌لات و ولات له‌ عه‌جهم له‌ شاری که‌رکووک له‌ مه‌درسه‌ی خانه‌قای سه‌ید ئەحمەدی سه‌رگه‌لوویی ئەم کتێبه‌م نووسیوه‌وه.

هه‌روه‌ها ده‌رباره‌ی سه‌یلمانی قه‌ره‌به‌گیش شتیک له‌ ده‌ستدانییه و، دوور نییه میری‌یان ناوداری یا کوێخایه‌کی ئەو ناوچه بووبیت له‌و سه‌رده‌مه‌دا.

به‌لام شه‌یخ عدلی تاله‌بانیی -که دیاره ئەم مامۆستا مۆرید و سه‌ر به‌رێبازه‌که‌ی بووه- پیاوێکی چاک بووه و خاوه‌ن رێباز و زانا و خاوه‌ن دیوه‌خان و نانبه‌ بووه. ئەم پیاوه له‌ ساڵی ۱۲۴۸ی کۆچیدا له‌ دایک بووه و، پاش ته‌مه‌نیکێ پیرۆزی پر خزمه‌ت ساڵی ۱۳۳۰ی له‌ که‌رکووک له‌ جیهان ده‌رچوووه.

دوایی بۆم ده‌رکه‌وت ئەم مامۆستا حاشیه‌یه‌کی به‌سه‌ر نامیلکه‌ی (مختصر البيان)ه‌وه هه‌یه، به‌ژماره ۴۳۸۶۳ پارێزراوه، به‌لام که ئەم باسه‌م ده‌نوسی ده‌ستخه‌ته‌کانی (د.ع) له

ترسی جەنگ پێچرا بونەوه، بۆیه نەمتوانی دەستخەتە کە ببینمەوه و بەدرێژی باسی بکەم.

هەروەها بۆم دەرکەوت ئەم مامۆستا کتێبخانە یەکێکی باشی بووه و، بەشێکی بەخەتی خۆی بووه، بەلام ئەمیش دووبارە تێکچوووه و، شپەزە بووه و، پەرتەوازه و بێناز دەستخەتەکانی بەملاودا لادا بلاوبونەتەوه، لەبەر ئەمە نازانین کتێبخانە کە ی چەند بووه و، چەند دەستخەتی تێدا بووه و، چەندیان بەخەتی خۆی بووه. ئەوەندە ی بۆمان لوا بەشوتن شوێنەواری ئەم مامۆستادا گەڕاین و، چیمان بینی و پیمان زانی زانیاریان لەسەر کوێردنەوه، ئەمەیش کەمترین شتە کە زۆر بچووکیشە بۆ میژووی زانیانی کورد لەسەر ئەم مامۆستا پیشکەشی بکەین، بەلکو ئەمەیش دواکار و قوناغ نەبێت کە بۆ ئەم مامۆستا بەرێزە دەکرێت. ئەوەیش کە دەستمان کەوتوو ئەو دەستخەتە ئەن لە (د.ع)دا لەنگەریان گرتوو، ئێمەیش بەرز و زنجیرە ی ژمارەکانیان لەو کتێبخانەدا دەیانخەینە سەر لاپەرەکانی ئەم باسانە:

١- ٤٣٨٧٨ / ١ - شەرحی محەمەدی کوێی ئەسەدی سەدیقی دەوانیی بەسەر عەقائیدی عەزودییەوه.

عەلی کوێی عەبدولوهایی سیامەنسوویی نووسیویەتیەوه. هەندێ زانیاری لە کۆتاییەوه نووسیوه، لەوانە:

* کۆچی دوا یی باوکی سالی ١٣٠٢.

* لە دایکبوونی صیبغە توللای کوێی مامۆستای سیامەنسوویی.

* لە دایکبوونی محەمەد فەیزی کوێی ١٣٠٩.

حاشیە ی مامۆستا مەلا عەبدوللای پیرەبایی بەسەرەوهیە. محەمەد خەلیلی کوێی عەبدوللای (کوێر عومەری) سالی ١٣٢١ نووسیویەتیەوه، هەروەها حاشیە ی گەلن مامۆستایانی دیکە ی بەسەرەوهیە.

٣/٤٣٩١٧ - حاشیە ی بەهائییە: مامۆستا مەلا عەلی کوێی عەبدولوهایی سیامەنسوویی نووسیویەتیەوه.

٤٣٩٢٠ - رسالة في العمل بالربع المجيب لمعرفة ساعة الوقت: عەبدوللای کوێی شێخ عەبدوصەمەدی سەلانیی لەبەر خاتری مامۆستا مەلا عەلی سیامەنسوویی نووسیویەتیەوه، حاشیە ی مامۆستا خۆی بەسەرەوهیە.

٢/٤٢٤١٢

«أما بعد: فيقول أحوج المفتقرين الى رحمة ملك الملوك سليمان سالم المستوطن زاوية الخمول من كركوك، نظر الله بعين عنايته اليه، وغفر له ولوالديه: هذه كلمات من سوانح الخاطر الملول وعوائد فوائد الاجلة الفحول عسى أن ينتفع بها الطلاب، في حل رسالة الآداب، للعالم الشهير، والعلم الخطير، علامة الروم فهامة الرسوم، مولانا اسماعيل العريف بالكلنبوي، عليه رحمة الملك القوي.»

«وفي الثاني قطعه السائل بعد الشروع فيه والإقدام عليه، فافهم والله سبحانه وتعالى أعلم.

وا دهرده که وی ئهم ماموستایش خاوه‌نی داتراوگهل بووه و، داتراوه‌کانیشی له‌ناو فه‌قی و مه‌لایاندا بلا‌بوونه‌ته‌وه و، فه‌قی‌یان نوسخه‌یان له‌بهر نووسپونه‌ته‌وه و، به‌ده‌رس لای ماموستایانیان خوتندویانن. ئه‌وه‌تا خوالی‌تخوشبوو ماموستا مه‌لا عه‌بدو‌مه‌جیدی قوطبیش -به‌ده‌وری خۆی- دوو داتراوی ئهم ماموستای نووسپوه‌ته‌وه.

یه که میان هه مان دانراوی سهره وهیه و بهژماره (۲/۳۵۶۲۹) پارێزراوه و مامۆستا مهلا عهبدولمه جید له بهر نوسخه ی دانهر که نووسیه یه تیه وه ، و دۆعای خێروخۆشیی بۆ ده کات . نووسینه وه که ی له ۱۵ ی ره مه زانی سالی ۱۳۴۸ دا .

دووه‌میان هونراوه‌ی نیستیعاره‌یه، سه‌ره‌تاکی دوی سوپاس و ستایش و سه‌لات و سه‌لام ناوا ده‌ست پیده‌کات:

يا مغرمًا في طلب المعاني
لجيد بلقيس بلاغة حلّ

وبعده يا طالب البيان
خذ من سليمان نظيماً جعلاً

بنوره تقر عین المبستي
فحان أن أشرع بالمرام
ها أنني معرفاً أقول:
الى معالم البيان يهتدي
والله حسبي وبه اعتصامي
علم البيان إنه أصول

کوتاییه که یشی ناوایه:

رسالة البيان نظماً تمت
وأكمل الصلاة والتحايا
وآله وصحبه الأبرار
حمداً لمن آلاؤه قد عمت
على النبي سيد البرايا
ما ناح قمري على الأشجار

قد فرغ من استنساخه على نسخة الناظم دام ظله، وأفيض علينا بركاته آمين،
صبيحة السبت تاسع شهر رمضان لسنة الف وثلاثمائة وثمانية؛ وأربعين في
المسجد المشهور هو بمسجد شيخ نوري عفى عنه، العبد المستغرق في بحار
الذنوب السابح في أنهار الخطايا والعيوب، الراجي من ربه العفو الغفور،
التجاوز عما صدر عنه من الهفوات والقصور، عبدالمجيد الملقب بقطب زاده،
زاده الله في الدارين رفقة وسعادة، وحشره مع ابائه في زمرة عباده الذين قال
في حقهم: للذين أحسنوا الحسنى وزيادة.

ثم هونراوه (١٤٧) بهيته. بهدته تيكى زور جوان نووسراوه تهوه.

ع. ١٧٠٠٤ هـ

٣٦٥

ناميلكه يه كى بچكوله يه سدره تاكه ي ناوایه:

وبعد: فيقول العبد المفتقر الى العليم الشاهد محمد بن يوسف الزاهد: لما كانت
مسألة التقليد التي يحتاج إليها المفيد والمستفيد، قد بينها العلامة الأشهر،
الشيخ الشهاب أحمد بن حجر.

کوتاییه که یشی ناوایه:

واما من نشأ بين المسلمين من أهل القرى والأصهار، وتفكر في ملكوت
السموات والأرض آناء الليل وأطراف النهار، فليس بمقلد. جعلنا الله من
المتفكرين الذين بذلوا مهجتهم للدين.

وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين وصلى الله على سيدنا محمد وآله
الطيبين الطاهرين.

له سووچیتکیه وه نووسراوه:

هذه الرسالة الكائنة في مسألة التقليد من مؤلفات محمد بن يوسف بن
عبدالرحمن، ومكتوباته ومملكاته.

مۆرتیک که ناخوینرتیه وه.

دانراوه که به شیکه له دهستخه تیک که چهند دانراوی دیکه ی له خو گرتوه -کاتی
خوی!- به لام دهستی چه په تلی ته معابازی قاچاغچی و بازرگانی که به دهستخه ته وه
شیرازه ی پساندووه و پارچه - پارچه ی کردووه.
دانه ره که ی به کورد ده زانین، به لام جاری به لگه یه کی نه وتومان به دهسته وه نییه.

شهره ی (اسماء الله الحسنى)

۳۶۶

دانراوی ماموستا مه لا نه بویه کری زیتاریی

سه ره تاکه ی:

«أما بعد: فإن أنفع المطالب حالاً ومآلاً وأكمل المناصب مرتبة وجلالاً، هو عد
أسمائه صباحاً ومساءً، ومعرفة معانيها يقيناً ووفاءً، والعمل بها وجوباً وأداءً؛
اذ يحتوي على المعارف الدينية، والمعالم اليقينية، ويدور حولها بالسعادة
العظمى، والكرامة الكبرى في الآخرة والأولى، التي أشار إليها سيدنا -صلى
الله عليه وسلم- بقوله: إن لله تسعة وتسعين اسماً من أحصاها دخل الجنة. وقد
رمز الى شرحها من أيده الله بالسلطنة العظمى والخلافة الكبرى، وجعل له لسان
صدق في الآخرين، ورفع مكانه يوم الدين، سلالة عترة العباس الطاهرين. بهرام
بن زبير خان...»

کو تاییه که ی:

«تمت الرسالة المؤلفة في أسماء الله الحسنى من تصنيف مولانا ملا ابوبکر
الزبباري الهمدلي. في قرية قارقارفا، قرية من ناحية دوستكي قريب من قصبة

دهوك مقدار ساعة واحدة، في يوم العشرين من شهر رمضان النبيل في سنة ١٣٣٩ من الهجرة النبوية المصطفوية على هاجرهما أفضل الصلاة والسلام».

نوسه ره وه كهى ناوى خوى نه نوسيه.

ده بارهى ماموستاى زيارى و رهوتى ژيانى شتيكمان له دهستدا نييه، نه وهنده ههيه به بونهى نه وهه كتيبه كهى بو بارامى كورى زويه ير خان داناوه و باراميش سالى ١٨٢١ ك كوچى دوايى كردوه ده زانين نه ماموستا له پيش نهو ميژووه دا له ژياندا بووه. بهژماره ٢٩٤٣٧ د.ع پاريزراوه

المقصورة

٣٦٧

تأليف محمد سعيد السردري

سه ره تاكهى:

قال محمد السعيد السردري
وهو الغريب العاجز بالعسكري
وهو في الأصل جوانرودي وطن
لكنه في الحال بالسقز سكن
وما من الحروف جاء بدلاً
أنصت يوم جد طاه زلا
وتبديل الهمزة من الف و يا
والواو والعين وها غين و خا

كو تايبه كهى:

واللام من ضاد ونون تبدل
كالطجع واملال ايضاً تقبل

قد تمت النسخة المقصورة بعون الملك الوهاب بيد أحقر الطلاب محمد الهرتلي المسمى بابدال ١٣٥٩.

دانراوه كه ٢٩ بهيته. بهژماره ١٨٣٩٣ د.ع پاريزراوه.

چهند عارف هیکمهت هه؟

۳۶۸

- ۱- عارف الملقب بحکمت المشهور بعارب ابن أمین عثمان النعلبند. ناسخ رسالة الآداب للقاضي عضدالدین. فی سنه ۱۳۰۳هـ. دهستخه تی ژماره ۱/۱۳۹۷۵ د.ع.
- ۲- هه ر ئه م مامۆستایه سالتی ۱۳۰۵ له سلیمانی کتیبی کی نووسیوه ته وه، له کۆتاییه که یه وه حاشیه یه کی له (صرف العنایه) ی بیتووشی وه رگرتوه و له کۆتایی حاشیه که وه نووسیوه:

راقمه: عارف حکمت المشهور بعارب بن أمین عثمان من أهل السليمانية في سنة ۱۳۰۵ في مسجد الشيخ عبدالله شيخ أحمد أربيلي غفر الله لنا ولوالدينا وجميع الطالبين أمین ۲۳ محرم.

له م دهستخه ته دا به دیتیکی هه یه ده لتی:

وتی: حیکمهت له بهرچی وا په شتوی؟

وتم: قوریان طه بیسی حالزانی!

ئه مه له دهستخه تی ۹۲۶ی د.ع، دایه.

- ۳- محه مه د عارف حیکمهت بهر زنجیمان هه یه له که ره لا لیپرسراو بووه، له وی له ته که محه مه د سه عیدی ره ئیسی مه حکمه ی جهزا و، محه مه د طاها ی نه قشبه ندیی موده ریس له که ره لا و، عه بدوره حمانی خه رووتیی واعیظ له هه مان شوتن -هه ر چواریان- (تقریظ) به بالا برینیان له سه ر کتیبی (مجامع المعانی فی حکم السبع المثانی) دانراوی حسه دین فهوزی ئه فه ندیی نووسیوه.

ئینشا و نووسینه که ی مامۆستای بهر زنجیی له هی گشتیان بهر زتره و خه تیشی له خه تیان خوشتره. به لام به داخه وه که سیان سالتیان نه نووسیوه.

- ۴- له دهستخه تی ۱۲۶۶ دا وینه ی کۆمه لیک سه ره ک ولاتان و فه رمانده و قومانداران عوثمایی و شاعیر و ئه دیبانی هه یه، یه کتیکیان ناوی (هه رسکی عارف حکمت بگ) جا ئه بی ئه میش هه ر هه بییت؟
- ۵- له دهستخه تی ۱۱۵۱۳ ش باسی کۆچی دوایی عصمت زاده عارف حکمهت له سالتی ۱۲۳۵ ک دا هه یه.

۶- عارف حکمة الآلوسی ۶ رجب ۱۳۱۱ قائم مقام رواندز دهستخه تی ۱۹۴۶ ع.د.

۷- عارف حکمت شیخ الاسلام بووه له نهسته مېوول و شیخ طاهای سنهوی و...
نامه یان بو نووسیون و نهو نه نای ئالوسی کتیبکی له ستایشیدا نووسیوه.

قاعدة في توريث ذوى الأرحام

479

دانراوی مه ولانا حسہ نی (شیپکی).

سدره تاکی:

هذه قاعدة في توريث ذوى الأرحام. ذو الرحم كل قريب ليس بذى فرض.

کوٹا پیہ کھی:

وثلاثة لعم الميست من الام والعمل معلوم.

مولانا حسین شیبکی رحمہ اللہ وایانا ببرکتہ.

دەستخەتە کە شەمسە دینی کوپی شیخ عەبدوللا... لە حوکومەتی خان ئەحمەد سولتاندا
لە گوندی بەرۆژە نووسیویەتیەوه، کاتی بەتەمای سەفەرکردن بۆ ڕۆم بووه.

دهستیکي چه پهل دواي شيخ عبداللّاهندي زانياري سريوته وه!

دهستخه ته که له کتیبخانه ی بنه مالیه شیخ یوسفی خاوه نی مزگه وتی شیخ یوسفی سلیمانیه وه هاتوه و، له دهستخه ته که وهرده گیرئ که ثم شیخ یوسفه له شاری سنه وه هاتوه بۆ سلیمانیه.

دهستخه ته که کۆمهڵتی دانراوی تێدا یه، حاشیهی کۆمهڵتی له مامۆستایانی کوردی به سه ره وه یه، له وانه مه ولانا ئیلیاسی گۆزانیی، ئیبراهیمی کۆری ره سووڵی زه کیی.
به ژماره ۵/۵۵۵۰ د.ع پارتیزاوه.

مهلا عهبدوولای شیخ قادر ئهبا عوبهیدی

۳۷۰

ئهم ماموستا خه لکی گوندی ئهبا عوبهیده (عهبا بهیلێ) بووه، سالی ۱۲۹۵ له دایک بووه، ههر لهو گوندهدا پهروهرده بووه و، لهوێ خوتندنی تهواو کردووه و بووه به ماموستایهکی پایه بهرز. له تهک ئهوه یشدا (تمسک) ی به شیخ عومه ری ضیائه دین کردووه و، بووه به یه کێک له پهیره وانی رێبازی نه قشبه ندیی و، له مزگه وتی عهبا بهیلیدا پیشنوێژی بو موسولمانان کردووه و رێنومایی کردوون و، ده رسیشی به فه قییان گوتووه و، گه لێ ماموستای پێگه یاندووه. له سه ر ئهم کارانه ی هیچی له که س وه رنه گرتووه و، له سه ر کوششی خۆی ژیاوه و، ته نانه ت ئه وه نده پشت به خودا به ستوو بووه به خۆی گوتووه (عبدالله الإلهی). زیاد له مانه نیش پیایه کی کۆمه لایه تیی ره وشت به رز بووه و، کاروبار و ته نگوچه له مه ی خه لکی ناوچه که له سه ر ده ستی ئه ودا چاره سه ر کراوه.

له په نای ئه مانه یشدا کتیبی داناو و به مه یش خزمه تی فه قییا نی کردووه و به و شوێنه وارانیه ی ناوی خۆی پاراستووه و، ده رباره ی دانراوه کانی شی ئهم زانرا وانه مان ده ست که ووتووه:

سه ره تای ریساله ی به یانی ماموستا مه لا عهبدوولای عهبا بهیلێ - ئه با عوبه یده بی -

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله حمداً يوافي نعمه ويكافيء مزیده، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمداً عبده ورسوله. اللهم صل على سيدنا محمد طيب القلوب ودوائها، وعافية الأبدان وشفائها، ونور الأبصار وضئائها. وعلى آله وأصحابه أهل الصفا والوفا.

وبعد: فهذه رسالة في البيان، فهو علم بأنه به أحوال اللفظ الاسنادي...

کۆتاییه که نی:

والثانية بما يحتمل فتعم حقيقة كيف وأغلب صيغ الطلاق إخبار أستعمل انشاءً، فهما الصريح والظاهر في الاصول الذين يعمان.

تمت الكتاب بعون الملك الوهاب، المسمى باستعارة الملا عبدالله الابا عبيدي.

رحمه الله، بيد أحقر الطلاب السيد محمد السرگلي في سليمان في شهر ربيع الآخر في مسجد الشيخ عبدالکريم. ١٣٤١هـ.

ده‌سته‌ته‌تی (٥/٢٤٢٠٣) ش‌نوس‌خه‌یه‌کی دیکه‌ی ئەم کتیبه‌یه‌ و، ئاوا کۆتایی به‌نوسینه‌وه‌که‌ی هاتوو:

«تمت الرسالة الوضعية للعالم الفاضل الملا عبدالله العبيدي. بيد العبد الأثيم ذي العصيان، محمد کريم^(١) ابن محمد المريواني، يوم الثلاثاء نصف شهر شعبان. بخانقاه حضرة العلاء العثماني، في حضور الفاضل العالم السيد محمد الكيزملي. اللهم اغفر لنا ولوالدينا بحرمة الرسول الاكرم. صل على محمد ١٣٣٨هـ.

ئەم کتیبه‌ نوس‌خه‌یه‌کی دیشی هه‌یه‌ به‌ژماره‌ ٤١٣٤٧ پارێزراره‌! محهمه‌ ئەباعویه‌یدی نووسیویه‌تیه‌وه‌.

ده‌سته‌ته‌یک هه‌ندیک فه‌تاوا و باب‌ته‌ی هه‌مه‌جو‌ری تێدایه‌

٣٧١

٢١٠٩٤

له‌ سه‌ره‌تاوه‌ نامیلکه‌ی (فتوح الخلاق فيما لم يقع وما وقع من احكام الطلاق) ی دانراوی محهمه‌دی کوری حسه‌ینی کوری عه‌قلی شافیعی تێدایه‌.

دوا‌ی ئەو فه‌تاوا‌ی چه‌ند مامۆستایه‌کی کوردی تێدایه‌، له‌وانه‌:

١- حاجی مه‌لا محهمه‌دی کوری ئەسه‌ده‌دی جه‌لیی.

٢- شیخ له‌طیفی بێده‌ریی.

٣- حاجی مه‌لا عه‌بدوللای جه‌لیزاده‌.

٤- مه‌لا محهمه‌دی خه‌تی.

٥- ئیبراهیمی کوری زه‌کی.

٦- مه‌لا یه‌حیای مزووری...

ده‌سته‌ته‌که‌ به‌خه‌تی محهمه‌د سالحی مه‌رگه‌یه‌، سالی ١٣٢٢ نووسیویه‌تیه‌وه‌.

(١) گومان بۆ ئەوه‌ ده‌چه‌ی ئەم نووسه‌ره‌وه‌ مامۆستا مه‌لا عه‌بدولکه‌ریی موده‌ریس بی‌ت.

هاشیه علی نفیة الفكر لمنلا ابراهيم الكردي الثاني

۳۷۲

سەرەتاکی:

قوله: الحمد لله: الحمد هو الوصف بالجميل على الجميل الاختياري على جهة التعظيم والتبجيل. واللام فيه اما للجنس...

کۆتاییهکی:

والمنكر هو ما ينكره الثقات وأعرض عليهم، وكذا الباقي والله أعلم بالصواب،
والیه المرجع والمآب، تمت الحاشية المباركة على يد الحقير الفقير سليمان السلامي
ابن يونس السلامي غفر الله له وذلك في سنة ١٢٣٥هـ.

دەربارەى ئەم مامۆستایش شتیکی ئەوتۆمان لە دەستدا نییە و هیچ لە ژانی نازانین،
مامۆستا مەلا ئیبراھیمی (کیستەیی) مان هەیه، کە ماوێهەک لەمەوبەر -کە نازانین کە
بوو- لە ناوچەى بادینان ژیاو و، هەر ئەم مامۆستایش بەو دەزانم کە نووسەرەوێ
کەشکۆلتی ئیبراھیمی کورێ سەییە ئەحمەد بێت کە لە بەرگی سێیەمی بووژاندنەوێ
میژووی زانایانی کورددا باسێم نووسیوە^(١). بەلام ئەمەیش هەر گومانە و دەبێ چاوەڕوانی
زانباریی زیاتر بین.

بەلام تا ئەو کاتە بەسەر ئەوەیشدا ناپۆم کە مامۆستا مەلا ئیبراھیمی عیمادیشمان
هەیه و، ئەویش دانراوی هەیه و هاوچەرخی بارامی کورێ زوبەیرخانێ میری عیمادییە
بوو و، کتیییشی پیشکەشی ئەو میرە کردوو^(٢).

هەرۆهە لە هەمان بەرگی ئەم کتییەدا ناوی مامۆستا مەلا ئیبراھیمی کورێ مەلا
ئەسکەندەریش هاتوو کە مەلا و خۆتندەوار و نووسەرەوێ بوو و، شوێنەواری لێ
بەجێماو، بەلام ئەو ناچیت توانای کتیب دانانی بووبێت^(٣).

بەژمارە ٢٩٣٨٦ / د.ع پاریزراو.

(١) پروانە الاکراد فی بەدینان ص: ١٩١، هەرۆهە میژووی زانایان بەرگی ١٠٨/٣.

(٢) پروانە: بەرگی سێیەمی ئەم کتیبە ل: ٢٣٢.

(٣) پروانە: سەرچاوەی پێشوو، ل: ١٤٨.

مامۆستایه‌کی عه‌بدالانیی دی

۳۷۳

تا ئێسته سێ جار باسی مامۆستای عه‌بدالانیم کردوه، دووانیان له به‌رگی یه‌که‌می ئهم کتێبه‌دا له لاپه‌ره‌کانی ۱۳۰ و ۳۱۱دا باسی مامۆستا مه‌لاحه‌سه‌نی کۆری عه‌لی عه‌بدالانیم کرد، له ئه‌لقه‌ی (۲۰۰)ی به‌ره‌و پرۆژه‌ی ده‌ستخه‌ته‌کانیشدا باسی مامۆستا مه‌لا محهمه‌دی کۆری ره‌سوولی عه‌بدالانیم کرد، به‌لام وا دیاره مامۆستایانی عه‌بدالانیی له‌مانه‌یش زیاترن و، به‌یارمه‌تی خودا ناو و به‌سه‌ره‌اتی زیاتریان لێ ده‌خه‌ینه سه‌ر لاپه‌ره‌کانی میژوو.

هه‌ر له (دار العراق للمخطوطات)دا له ده‌ستخه‌تی ژماره ۲۰۱۹۸دا شوێنه‌واری مامۆستایه‌کی دیی عه‌بدالانیم دۆزییه‌وه، به‌گوێره‌ی شوێنه‌واره‌که‌ی -دیاره- له سه‌رده‌می خۆیدا که‌له‌مه‌لا و مه‌لا چاکی چه‌رخ‌ی خۆی بووه، به‌لام به‌داخه‌وه میژووی ژیان و به‌سه‌ره‌ات و به‌ره‌مه‌کانی ئه‌میش وه‌ک ده‌یان و سه‌دان مامۆستای مه‌زغان تێدا چووه و بێ ناوونیشان ماوه‌ته‌وه. ئهم شوێنه‌واره‌ی مامۆستامان پارچه‌یه‌ک شیعه‌یه‌تی له سه‌ردانی‌دا بۆ قاهیره -که‌ نازانین که‌ی بووه و بۆچی چووه- زیاره‌تی گۆری پیروزی ئیمامی شافعی کردوه و، له‌سه‌ر گه‌لکۆکه‌ی پارچه‌یه‌ک شیعه‌ی به‌عه‌ره‌بی وتوه. دوور نییه‌ چوونی بۆ ولاتی میصر بۆ مه‌لایه‌تی و ده‌رس گوتنه‌وه له ئه‌زه‌ردا بووبێت. مامۆستامان ناوی عه‌بدولقادری کۆری شیخ عه‌بدوڵلای کۆری شیخ ئیسماعیلی عه‌بدالانییه. ئه‌میش شوێنه‌واره‌که‌یه‌تی:

ع.د ۲/۲۰۱۹۸

«ولما زرت الإمام الشافعي -رضی الله عنه- وهو في مصر بمقبرة تسمى المقطم في مقبرة القرشين، بين قبور بن عبدالحكيم (!) أنشأت فيه هذه الأبيات، منادياً له نداء العبد لسيدته قائلاً:

يا إمام الناس طراً ذا اجتهاد قاطع!
شافعاً أو شافعيّاً شاع بابن الشافعي
يا ابن ادریس وتدریس وذا العلم النفیس
مفتي الاسلام عام العاشر والرابع؛

منذ أمّ العلم حقاً عن جديد أو قديم
من به اقتدى يحيى النواوي والرافعي
أنت قطب ثم فرد ثم غوث للوري
ما لغوث أن يغيث المستغيث الواقع
عمدة أو قدوة أو زهدة أو زبدة
نافع أو رافع أو جامع عن شارع
يا لحبر قعر بحر جبر كسر للأنام
هل ترى فيما طرى مما جرى من ضائع؟
مثل هذا الملجي العبدُ الكسير العاجز
ما لعبد بعد جهد غير ودّ هامع

من عين رغبة الزوار في الارتحال لزيارة الأبرار. تأليف وحيد عصره وفريد دهره
الشيخ عدالقادر بن الشيخ عبدالله بن الشيخ اسماعيل العبدالاني الكردي الشافعي
العلواني القادري - قدس الله أسرارهم -.

دهستخه تیکی کۆنه میژووی پتوه نییه... کوری ئەحمەدی کوری عەبدوڕحمانی کوری
خەلیلی کوری ئیدریسی شافیعی لە دیاربەکر نووسیویەتیەوه.

ه‌اشی‌ی مه‌لا ئەحمەدی عومەر گونبه‌دی به‌سەر (ه‌کمه‌ العین) ی (میرزا جان) ده‌وه

۳۷۴

ئەم مامۆستا ناوی ئەحمەدی کوری ئیبراهیمی عومەر گونبه‌دی بووه و، فه‌قیی مامۆستا
مه‌لا ئەحمەدی کوری ه‌یدەر بووه و، کتێبه‌که‌ی پێشکه‌ش کردوه به‌ داود پاشای والیی
به‌غدا. مامۆستای عومەر گونبه‌دی سالی ۱۲۳۹ له شاری به‌غدا له دانانی کتێبه‌که‌ی
بووه‌ته‌وه. ده‌ستخه‌ته‌که‌ به‌خه‌تی عه‌بدولغه‌فووری کوری عه‌بدولغه‌نییه‌، سالی ۱۲۴۲
له‌به‌ر نوسخه‌ی ده‌ستخه‌تی دانهره‌که‌ی نووسیویه‌تیەوه. نوسخه‌که‌ بۆ مامۆستا مه‌لا
عه‌بدوړه‌حمانی رۆژبه‌یانیی نووسراوه‌ته‌وه.

به‌ژماره‌ ۱۲۲۰ ی ئەوقافی به‌غدا پارێزراره‌.

نهم ده سخته ته ناميلکده کي بجکوله يه له ده قاشيددا

وا پيده چي به خه تي دانه ده کي بيت

۳۷۵

سه ره تاکه ي ناوايه:

«الحمد لله الذي لم يمكن قبل إلا والقبل هو، ولم بعد وحدانيته بعد الا والبعد هو، كان ولا بعد ولا قبل ولا فوق ولا تحت، ولا قرب ولا بعد، ولا اين ولا حين ولا أوان ولا وقت. ولا زمان ولا كون ولا مكان وهو الآن كما كان، فهو الواحد بلا وحدانية وهو الفرد بلا فردانية.

کوتاييه که يشي ناوايه:

وكتب هذه الأسطر العبد الفقير الحقيير علي بن يوسف بن حمد (كذا) ابن أمير عمر ابن أمير طورخان غفرالله الغفران، في شهر رجب المرجب في يوم إحدى وعشرون الواقع في يوم الجمعة سنة أربع وسبعين وتسع مائة في شهر ترخالة (ومحلي!) حاج أومور.

وصلی الله على سيدنا محمد وآله وعلى سيدي الأولين والآخرين الطيبين الطاهرين.

ده سخته ته که هه شت لاپه ريه به خه تي کي وردی جوان نووسراوه ته وه.

خاوه نی نهم دانراوه به کورد ده زانم، به لام لم دانراوه ی زیاترمان له ده ستدا نییه و، نهمه ش هه نهم دانه ی دیاره و، ناوی دانراوه که ش نه نووسراوه. بویه جاری به چاوه روانی ده بی بمینینه وه.

حاشیهی عبدالله تیف

۳۷۶

ه ۲۶۶۹۲ د.ع

حاشیهیه که به ناوی (عبداللطیف) له وه دهچیت دانراوی مامۆستایه کی خۆمان بیت، به لām نوسخه ی دییم نه بیننی تا به ته وایی بۆم ده ریکه ویت چۆنه و چیه.

سه ره تاکه ی ئا وایه:

«قوله: سلك طريق العمل... آه اعلم أن من دأب المصنفين...

کۆتاییه که ی:

«... أن تكون الثابتة في صدر الكلام بمعنى الموجود في الخارج سواء تعددت فيها الأكوام وتجددت عليها الأعصار أولا، فحينئذ يصدق على ما كان في آن الحدث كما لا يخفى على المتأمل الذكي.

تمت الكتاب الموسوم بعبد اللطيف على يد العبد الحقير الضعيف، اسماعيل بن رجب المحتاجان الى عفو الملك اللطيف، اللهم اغفر لنا. وقد وقع الفراغ من تنسيق هذا الكتاب يوم الجمعة في بلدة كو وقت الاستواء سنة الف ومائة وعشرين من هجرة النبي، مات في هذه السنة ابراهيم بگ بن محمد بگ.

وايش پتيده چيت ئه م حاشيه حاشيه بيت به سهر (الوغ بيك) وه كه له پيش ئه م دانراوه به هه مان ژماره له هه مان ده سته تدا پاريزراوه.

دواتر ئه م نوسخانه ی خواره وه يشيم دۆزيبه وه:

ده سته ته ی ۳/۲۳۶۲ ش نوسخه یه کی دیکه ی ئه م کتیبه یه سالی ۱۲۷۱ نووسراوه ته وه، ناوی نووسره وه ی پتیه نییه. (۵۴) لاپه ره یه. هه ره وه ده سته ته ی ۲/۲۳۳۷۴ ش نوسخه یه کی دیکه ی ئه م کتیبه یه.

ئه م نوسخه سالی ۱۰۹۶ ته بوه کرى كورى مه محمودی زیباری نووسیویه تیه وه.

ده سته ته ی ۱۳۹۴۷ ش نوسخه یه کی دییه ته ی حسه نینی كورى ئیبراهیمی كورى یوسفی كورى ئیبراهیمی ده شتی سالی ۱۲۷۵ له مزگه وتی حه زره تی دانیال له خزمه تی مامۆستا ئه یسی عه سه که ریدا نووسیویه تیه وه.

مامۆستا مه‌لا عه‌لی کۆری عه‌بدوللای کۆری ره‌سوول

۳۷۷

ئهم مامۆستا دانراویکی هه‌یه به‌ناوی حاشیه به‌سه‌ر حاشیه‌ی (قه‌ره‌باغی) یه‌وه، به‌لام - به‌داخه‌وه - ده‌ستی چه‌په‌لی بازگانی‌که‌ر به‌ده‌سته‌خانه‌وه ئهم دانراوی له‌ خوشک و براکانی دا‌په‌وه و، - دیا‌ره - کاتی خۆی دانراوه‌که له‌ناو چه‌ند دانراوی‌که‌دا له‌ یه‌ک به‌رگدا بووه، ئه‌و زه‌لامه به‌ته‌ماعی پا‌ره - پا‌ره پا‌ره‌ی کردووه و ئهم دانراوه لا‌په‌ره‌یه‌کی که‌وتوه‌ته به‌ر دانراویکی مامۆستا (زید العابدین) ی گۆرانیی که‌ ماوه‌یه‌ک له‌ سا‌لی ۱۰۶۵ ک‌دا موفتیی به‌غدا بووه. ئیتر دوا‌ی ئه‌و لا‌په‌ره نازانین چی به‌سه‌ر هاتوه و به‌ر چی که‌وتوه‌.

ئه‌وه‌نده له‌م لا‌په‌ره‌وه ده‌رده‌که‌و‌یت ئه‌وه‌یه که‌ ئهم مامۆستا دانراوه‌که‌ی له‌سه‌ر داوا‌ی چه‌ند دۆستیکی زی‌ره‌کی داناوه و، دوا‌یی پێشکه‌شی کردووه به‌میریکی کوردی سه‌رده‌می خۆی، به‌لام به‌کو‌تایی هاتنی ئه‌و لا‌په‌ره باسه‌که به‌ ناته‌واویی ده‌مینیتسه‌وه و نازانین ئه‌و می‌ره کورده‌ کتیه و له‌ چ سه‌رده‌می‌که‌دا بووه.

ده‌سته‌ته‌که له‌ (دار العراق للمخطوطات) دا به‌ژماره (۱۶۳۳۱) پا‌ریزراوه و هیوادارم له‌ گه‌شت و گه‌را‌ندا سو‌راخی ته‌واوی ئهم دانراوه بکه‌مه‌وه.

ده‌سته‌ته‌که می‌ژووی سا‌لی ۱۰۶۵ کۆچی پتویه به‌لام پوون نییه می‌ژووی نووسینه‌وه‌ی کتیه‌که‌یه، یان می‌ژووی سه‌رده‌می موفتیی مامۆستای گۆرانییه، یان هه‌ردووکیان!

ترجمه‌ ط‌ب الرحمة

۳۷۸

۱۹۳۱۹ / ع.د

ئهم ده‌سته‌ته‌ کتیه‌کی فارسیی گه‌وره‌ی تیدا‌یه سه‌رده‌تا و کو‌تایی نه‌ماوه، له‌ سه‌رده‌تاوه دو‌په‌ره‌ی تازه له‌ کاغه‌زی خه‌ت‌داردا به‌خه‌تیک‌ی دی نووسراوه.

له‌م دو‌په‌ره‌دا باسی ئه‌وه‌ کراوه که‌ نه‌حه‌دی کۆری مه‌لا سلێمانی کۆری صۆفی چراغی کۆری حاجی سلێمانی (الفاوی) [ره‌نگه‌ الفاوجی - پاوه‌یی ییت] شافعیی نیسته‌جیتی پشتکۆکتیه‌ی (ط‌ب الرحمة) ی ئیمامی غه‌زالیی له‌ عه‌ره‌بییه‌وه کردووه به‌کوردیی و، کردووه‌تی به‌دیاریی بۆ می‌ر... لی‌ره‌دا په‌ره ته‌واو‌کراوه‌که‌یش ناته‌واو دیا‌ره و نازانین می‌ره‌که

کێیه. کتێبه فارسیه که به خه تێکی جوان نووسراوه تهوه و دهستخه تێکی کۆنه و ناوی گژوکیا و ئاژه ل و جانه وه و... شتی تێدايه به فارسی له سهریان نووسراوه بۆچی ده بن و ده شین. دواي ئه مانه جوغرافیاي گه لئ شوینی عیراق و ئیرانی تێدايه و باسی قیبله و ئه ستیره ناسیشی تێدايه. ئیستر نازانم ئه م تهواو کردنه لێره دا پێوه ندیی به ئه صلی دهستخه ته که وه هه یه یان نا؟

میژووی نووسینه وه و ناوی نووسه ره وه ی دیار نییه. ئه وه ی ماوه (۱۵۰) لاپه ره زیاتر ده بیته.

شه ره ی قه سیده ی بوژدیه

۳۷۹

۲۲۴۵۰ د.ع دانراوی فخره دینی کوری ئه بو ئه حمه دی کوری ئه بویه کر.

سه ره تاکه ی:

«وبعد: فيقول أقل عباد الله تعالى فخرالدين بن ابي أحمد بن ابي بكر غفر الله لهم: لما كانت القصيدة الموسومة بالكواكب الدرية المسماة بالبردة النبوية، المنسوبة الى العالم الامام العلامة شرف الملة والدين ابي عبدالله محمد بن سعيد الدلاصي ثم المصري...»

کۆتاییه که ی:

«ومفعوله العيس وفاعله حادي العيس، وبالنغم متعلق باطرب. قد وقع الفراغ من تسويد هذه النسخة الميمونة الشريفة الموسومة بشرح قصيدة البردة، على يد أضعف العباد وراجي الى رحمة الله تعالى مولانا محمود ابن ملا يوسف غفرالله لهما، تم في يوم الاثنين في وقت الضحى في شهر رجب، سنة ۱۰۹۹».

دهستخه ته که له (دار العراق للمخطوطات) دا به (۲۲۴۵۰) پارێزراره، سه ره تا و کۆتایي ماوه، به لام ته ربوه و شوته واری ئاو و دلۆیه ی پێویه و، ته رجه مه ده کی فارسی قه سیده که یشی به شیعر به سه ره وه یه. شیعر به شیعر له ته کیدا نووسراوه.

شایانی باسه دوو مامۆستای دیکه ی شمان شه رحیان به سه ر ئه م قه سیده وه هه یه.

حاشیه‌ی عه‌بدوره‌همانی کوری خضری گه‌ناوی رازانی (کلیرمانی)

۳۸۰

ئهم حاشیه‌ی یه‌ک په‌ره‌ی له‌ کو‌تایی ده‌ستخه‌تی (۲۰۳۵۰) یه‌ و، نازانین کاتی خو‌ی چهند بووه‌ و چیتیری به‌دواوه‌ بووه‌ یان نا؟ ده‌ستخه‌ته‌که‌ نات‌ه‌واوه‌ و وا‌ دیاره‌ پارچه‌ی ده‌ستخه‌تیکی گه‌وره‌ بوویت و لیتی جیا‌کرا‌بیته‌وه‌. ئه‌وه‌نده‌ی له‌ ده‌زانین که‌ به‌خه‌تی دان‌ه‌ره‌که‌یه‌تی.

دان‌ه‌ره‌که‌یشی سالی نووسینه‌وه‌ی ده‌ستخه‌ته‌که‌ که‌ سالی (۱۱۹۳) یه‌ له‌ ژياندا بووه‌. ئه‌مه‌یش که‌میک له‌ سه‌ره‌تای حاشیه‌که‌:

«وبعد: فيقول العبد الفقير الى الله الهادي الغني عبدالرحمن بن خضر بن حسن الكناوي الرازاني: لما كانت الرسالة التي ألفها المحقق الدواني في كلمة التوحيد محتوية على كنوز المعاني، باللغة في الایجاز وتشيد المباني، الى حد لا يمكن الزيادة عليها لمحتري التحقيق والتدقيق... أردت أن أضيف إليها ما عثرت عليها وفزت بها، من الفوائد الحقيقة، والفرائد الخليفة، باعتمادها لمن فارق التقليد، وجبل طبعه على الإنصاف والتفريق، بين الباب والقشر الرقيق، وبين النخالة والدقيق...»

ماوه‌یه‌ک دوا‌ی نووسینی ئه‌م وتاره‌ یت‌گه‌م له‌ ده‌ستخه‌تی ژماره‌ (۲۰۳۴۴ د.ع) که‌وت که‌ ده‌ستخه‌تیکی گه‌وره‌یه‌ و ۱۶ دان‌راوی جو‌راو‌جو‌ری تیدا‌یه‌، سه‌رجه‌می ئه‌م ده‌ستخه‌ته‌ به‌قه‌له‌می ئه‌م مام‌وستای گه‌ناوییه‌ نووسراوه‌ته‌وه‌ و، به‌پیتی ئه‌و ده‌ستخه‌ته‌ ئه‌م مام‌وستا سالی ۱۱۵۱ له‌ ژياندا بووه‌.

ئهم ده‌ستخه‌ته‌ی مام‌وستای گه‌ناویی په‌ره‌تی له‌ زانیاری و باب‌ه‌تی به‌سوود و یه‌کیکه‌ له‌ ده‌ستخه‌ته‌ که‌مو‌ینه‌کانی مام‌وستایانی کو‌رد.

البوارق الالهامية

۳۸۱

لهسه‌ری نووسراوه:

رسالة ابراهيم الكردي المسماة بالبوارق الالهامية في النفس وسعادتها وشقائقها،
للشيخ برهان الدين ابي محمد ابراهيم الكوراني الشهرزوري السهراني المتوفي
١٨ جمادي الأولى سنة ١١٠١ هـ ١٦٩٠ م

به‌لام له کۆتاییه‌وه نووسراوه:

«وكان خلاصة جوابهم اذا سألوه عما لم يقتبسوه من مشكاة النبوة: لانعلم.
وليكن هذا آخر ما أردت ذكره في هذه الأوراق. والحمد لله والمنة، والصلاة
والسلام على آله الطيبين الطاهرين. وكان الفراغ من تأليفه في سلخ رمضان
المبارك سنة تسع عشر وسبعمائة ببلدة سنجار، صانها الله وسائر بلاد الاسلام
عن الآفات، ولا حول ولا قوة إلا بالله العلي العظيم»

لهمه‌وه ده‌رده‌که‌وه‌ی که دانراوی مامۆستای شارانی نییه و، دانراوی مامۆستایه‌کی
سنجارییه، به‌لام له‌مه زیاتر هیچمان ده‌رباره‌ی له ده‌ستدا نییه، سه‌ره‌تاکه‌یشی ئاوايه:

«بجلالك اللهم ياذا المجد الأسنى نفتتح بالتقديس والتمجيد. ويسبحات جمالك
المتفرد بخصائص الأسماء الحسنى، نخص بانواع الشكر وأصناف التحميد.»

ده‌ستخه‌ته‌که میژوو و ناوی نووسه‌ره‌وه‌ی پێوه نییه و، به‌یه‌کێک له ده‌ستخه‌ته‌ نایاب و
زه‌رکه‌فتکراوه‌کان داده‌نریت، دوو کتیی تی‌دایه، کتیی یه‌که‌م به‌دانراوی (صفی‌الدین
المدنی) دراوه‌ته‌ قه‌له‌م. به‌لام به‌گۆته‌ی کۆتاییه‌که‌ی ده‌بی دانراوی مامۆستای شارانی
بیت چونکه وه‌ک گه‌لێ جار مامۆستای شارانی ده‌نووسیت له کۆتاییه‌که‌یدا نووسراوه:

«تم تسويده ضحى يوم الاثنين الثاني والعشرين من ذي الحجة من سنة ثمان
وثمانين وألف بمنزلي بظاهر المدينة المنورة على خير ساكنها أفضل الصلاة
والسلام - عدد خلق الله بدوام الملك العلام.»

تەبىئىياتى ئەبۇبەكرى كۆرى ئەھمەدى سۆزانیى بەسەر ھىدايە و ھاشىھى (لارى) يەۋە

۳۸۲

سہرہ تا کہی:

وبعد: فيقول أفقر الخلق الى الله الصمد الغني الباري، ابوبكر بن أحمد السهراني، تغمدهما العلي العالي: لما كنت برهة من الزمان، متحركاً في البلدان، ودورتي هموم الدوران، وتلاعب علي الملوان، وترامي! الورطة أحزاب الأحران، بحيث قد يفوقني بحار الهموم وغشاوة النقصان...

دوای پیشه‌کویه کی در پش پیشه‌کشی نه‌کات به (ابو اسحاق اسماعیل شیخ الاسلام).
کتیبه‌کوی له (ادرنه) سالی ۱۱۲۸هـ ته‌واو‌کردووه. سییهم شه‌وی (لیالی التشریق)
واته جه‌ژنی قوریان.

به شماره ۴۲۴۴۲ / د. ع. پاریژ راه.

1150

هاشمیه محمدهدی کوری عباسی کوردی به‌سهر هاشمیه لاری به‌سهر شهرسی هیداییه‌وه

282

سەرھەتاگەدی:

«أما بعد فيقول الفقير الى لطف الله السرمدى محمد بن عباسى الكردي منهم
برادوستى الانتساب، الناشئ فى المحمودى النامى بالخوشاب:

إن الحواشي اللارية الانصارية على شرح الهداية لما كانت عاصياتها في الغاية، ومعضلاتها في النهاية، بإطباق مشاهير العلماء، واتفاق جماهير الفضلاء، لما في بعض مواضعها من الاغماض والإعضال، بل كثير مواقعها من الاغلاق والاحمال...»

کوتایى نه ماوه و بازرگانیکه ران به دهه سخته توه به هله هاتوون کوتایى دیباجه ی
حاشیه ی (ابن الحجر) ی ناسراو به (ابن القاسم) یان پیوه لکاندوهه!

۴۷۰۲۱/۱ د.ع پاریژراوه

هاسیهی کهوانه دۆلی

۳۸۴

سه‌ره‌تای ده‌ستخه‌تی ۱۹۲۵۱ د.ع دانراوتیکه له‌سه‌ری نووسراوه:

من تعليقات الكوانه دولي على القاضي وبه الاستعانة.

دواى ئەمه بێ پێشه‌کیی و قسه‌وباس ده‌لێت:

«قوله: اعلم ان الحكمة علم بأحوال أعيان الموجودات على ما هي عليه في نفس الأمر بقدر الطاقة البشرية... العلم هنا تصديقي بقرينة تعلقه بالأحوال التي هي محمولات في المسائل على الموجودات الخارجية.»

ئهم دانراوه ناتەواوه و ئەوهی ماوه ۱۶ لاپه‌ریه.

دواى پشکنین و گه‌رانیکی زۆر به‌شیتکی دیکه‌ی کۆتاییه‌که‌یم دۆزییه‌وه له‌ناو کۆمه‌له‌ ده‌ستخه‌تی (۱/۱۹۲۴)دا و ده‌رکه‌وت هه‌ردوو کۆمه‌له‌که‌ کاتى خۆی کاک هێنانوی بۆ (دار العراق) و خۆیان شپه‌رزه‌ و پارچه‌ - پارچه‌ بوون و ئەمیش -به‌نه‌زانیی- چۆنی به‌لاوه‌ باش بووه‌ کۆی کردوونه‌ته‌وه‌ و هه‌ر کۆمه‌لێکیانی له‌ به‌رگێک هاویشتووه‌. کۆتایی ئهم به‌شه‌ی دوا‌یی ئاوايه‌:

«قد وقع الفراغ من تسويد الدرر المنسوبة الى من شرح الله صدره للحكمة والكلام، وأوضح له الذرات بنور سر الالهام، سلطان العلماء المتأخرين، قرة أعيان عيون المحققين، برهان المطالب والمآرب، سلطنة المشارق والمغارب، وهاب عظام النعم والدقائق، كوانه دولي المشتهر بين الخلائق، ادام الله ظله على الطالبين. كي وصلوا بحقيقة الدقائق واليقين. على يد من هو من يد الهجران أنين، المطروح على مزيلة حجرة خانقين، المفتخر بتلثيم غبار تحت قدم الطالبين، وهو ابن طيب الملقب ببهاء الدين. تعلم فرحه بماذا ولماذا وعلى ماذا ياذا القوة المتين، أنت المقوم لما في ضمير الطالبين. قوم مآرنا يا أرحم الراحمين وبأ أكرم الأكرمين...»

له‌مه‌ زیاتر هه‌یچم له‌ ده‌ستخه‌ته‌کان وه‌رنه‌گرت.

دوا‌یی جارتیکی دی گه‌رامه‌وه‌ سه‌ر ئەو زانیاریانه‌ی کۆمکردوونه‌ته‌وه‌، بێنیم مامۆستایه‌که‌مان هه‌یه‌ به‌ناوی محهمه‌د کورێ حه‌سه‌نی که‌وانه‌ دۆلی، که‌ ده‌ستخه‌تی ژماره‌: ۲۵۱۸ ی نووسیوه‌ته‌وه‌ و به‌م شتیوه‌ کۆتایی پێ هێناوه‌:

تمت الحاشية الواقعة على المصري، المنسوبة الى شيخ الشيوخ البرزنجي، شيخ حسن ألمعي، بعون الملك القوي، من يد الحزين الغريق في بحر الذنوب، محمد بن حسن الكوانه دولي، غفر الله لي وله ولمن دعانا بالخير، لأجل أخي الفاضل الامجد محمد ادام الله بركات أنفاسه علينا آمين. »

تحفة الاماثل شرح الشامل للعوامل

٣٨٥

ثم كتبه دانراوى ئيبراهيمى كورى ئه بويه كرى كۆيى (صديقى) يه، له سهر (شامل العوامل)ى مامؤستا شيخ مه عرووفى ئۆدييى دايناوه و، سهره تاكهى ئاوايه:

«وبعد: فيقول الفقير الى الله الغني ابراهيم بن ابي بكر الكويي الصديقي: هذا شرح لطيف وضعته على شامل العوامل، منظومة الشيخ الامام والخبر الهمام، السيد السند السيد محمد المعروف بمعروف، تغمده بأطافه الرؤوف. يحل ألفاظه ويبرز دقائقه، ويبين حقائقه، ويوضح مرامه، ويتمم مفاده، على سمط لطيف. وغط طريف، من غير إطناب محل، ولا ايجاز مخل، وسميته: (تحفة الاماثل في حل الفاظ شامل العوامل).

لهم دهرفه ته دا له وهند زياتر ده ياره ئم مامؤستا نازانين كه هاوچه رخی شيخ مه عرووفى ئۆدييى بووه و ميژووى دانانى كتيبه كهى سالى ١٢٦٠ك كه به حسابى (جمل ولقد كمل تحفتي للطالبين)ى بؤ داناوه، واته شهش سال دواى كوچى دوايى شيخ مه عرووف دانراوه.

دهستخه ته كه يش له (دار العراق للمخطوطات) دا به ژماره ١٩٩١٠. پاريزراوه.

ههروه ها نوسخه يه كى ئم دانراوهى مامؤستاي كۆيى له كتيبخانهى ئه وقافى مه ركه زىي سليمانيدا به ژماره ت/ مجاميع / ٢١٢٥ - ٢١٢٨ ههيه^(١).

(١) برونه: فهرس مخطوطات مكتبة الأوقاف المركزية في السلیمانية ج: ٤، ص: ٢٠٧.

شهرهی ریسالدهی و دضضی مهلا قه و شه جیی

۲۸۶

۱۷۴۲۵ دانراوی ته‌بویه‌کری کوری مه‌حموودی کوری سواری کوردی، یا گه‌ردیی.

ئەم مامۇستايىش يەككىكە لەو زانايانەمان كە ناوى نەكە وتوۋەتە سەر لاپەرەكانى مېژوۋى ناودارانى كورد و، لە سەرچاۋەكانى بەردەستماندا هيچم دەر يارەي نەخوتىندەۋەتەۋە و نازانين دانراۋى دىكەي بوۋە يان نا و، نايىزانين چى بەسەرھاتوۋە؛ چونكە ئەم كىتېبەي لە كاتى لاۋىي و تەمەنى ھەرزەكارىي و كاتى فەقىتتىدا داناوە و، خۆى دەلتى: لە تەمەنى ۲۰ سالىدا ئەم كىتېبەي داناوە. جا ئەمىك لەو تەمەندەدا كىتېبى دانابىت و ھەروا و زياترىش لە خوتىندەۋاريدا پىشكەوتىيت، دوور نىيە بەرھەمى دىكەي زۆر بوۋىيت، بەلام جارى با بزاني لەمەولا چۆن دەبىت.

کټیبه کېدی له سالی ۱۱۰۳ دا داناوه وټوکاته پووه به ۲۰ سال، واته له دهرو پوری
سالی ۱۰۸۳ دا له دایک پووه.

خۆی ده‌ئێ: عه‌بدوللای کوری حه‌یده‌ر باپی‌ری بووه‌، واته‌ له‌ به‌ره‌ی دایکییه‌وه‌.

ده‌ست‌خه‌ته‌كه‌يش سالي ۱۱۲۵ بده‌ده‌ستي محمه‌دي كوري ئاغده‌ل نووسراوه‌ته‌وه له كاتيكدكا كه تهمه‌ني ۲۵ سال بووه. ئهمه‌يش كه‌مي‌ك له سه‌ره‌تاي كتيبه‌كه:

«اما بعد: فيقول الضعيف الأضعف، والنحيف الاعقف، أقل الانام، وقتام الأقدام، ابوبكر بن محمود بن سوار الكردي... شنامي: لما كنت من عواصف الحوادث متفياً...»

کوٹایہ کہیشی ٹاواہ:

«... ما اشتعل في القلوب نار الفراق، وما اشتاق الى اللقاء عاشق مشتاق. سنة الف ومائة وثلاث حين ما شرع العمر في العشرين، في الجمعة الأخيرة من شهر رمضان، الذي يفتح فيه ابواب الفيض والرحمة والغفران. اللهم اغفر برحمتك لمؤلفه غريق الخطايا، وتجاوز بجودك عن مصنفه أعصى البرايا. تم خط الكتاب بعون الملك الوهاب على يد أحقر الطلاب أنا الارزل محمد بن أقدل، سنة الف ومائة وخمسين، حين دخل العمر في أربعة وعشرين. كتبته من نسخة المصنف لمصنفه: أنا المفتقر الى غفران ربه الغفار، ابوبكر بن محمود بن سوار».

خه‌تی نووسه‌ره‌وه‌که‌ی خوش نییه و هه‌له‌یشی له نووسینه‌وه‌دا هه‌یه .
له چهند جیگه‌یشدا له په‌راویژدا شیعرێ فارسی عه‌بدو‌ل‌لای کورێ حه‌یده‌ری نووسیوه .
دوای ئه‌م دانراوه‌یش دانراویکی دیکه هه‌یه خاوه‌نه‌که‌ی نازانرێ .
له (دار العراق للمخطوطات) دا به‌ژماره (١٧٤٢٥) پارێزراوه .

ترکیب‌العوامل

٣٨٧

٢/٧٦٣٤ دانراوی: مه‌لا شیخی (گردوانی)

سه‌ره‌تاکه‌ی:

«قال المصنف روح الله روحه: بسم الله: الباء حرف من حروف الجارة، اسم
مجرور، بها الله مجرور على انه مضاف اليه...»

کو‌تاییه‌که‌ی:

«تمت النسخة الشريفة المسماة بتركيب العوامل، من مصنفات ملا شيخ
الگردواني. تمت. كاتبه علي بن يعقوب. بن علي بن يعقوب، بن يعقوب، بن
علي بن اسماعيل بن شروين...»

ده‌بی ئه‌م (شروین) ه‌ ئه‌و (شروین) ه‌ بی که له زنجیره‌ی ئیجازه‌ی مامۆستا یا ئاماندا هه‌یه و
ئیجازه‌کان ده‌گه‌رینه‌وه سه‌ری .

ه‌اشیه‌ی مه‌لا نه‌هه‌مه‌دی (کرووسی)

٣٨٨

٢/١٦٦٢٢

له‌ناو ئه‌م ده‌سته‌ته‌دا چهند کتیبی بچکۆله تێکه‌لاو کراون، یه‌کیکیان عه‌وامیلی
جورجانیه، دوای ئه‌و کتیبی دیت سه‌ره‌تاکه‌ی نه‌ماوه، دیاره ه‌اشیه‌یه به‌سه‌ر کتیبی
نه‌حوه‌وه، له‌وه زیاتر ه‌یچی لی وه‌رناگیریت، دوایی ئاوا کو‌تایی دیت:

«فلا يضاف في صورة الالتباس حذراً عنه، وفي غيرها ايضاً حملاً عنها لا طراد
الباب ملا احمد كروسي»

میژووی نووسینه وه و ناوی نووسه ره وهیشی دیار نییه.

دانراویتی مبدوه مه دی مهرگه یی

۳۸۹

له دهستخه تی ۷۷۲ی (دار العراق للمخطوطات) دا دانراوی دووهه م بریتییه له
کتیبتیکی مامۆستایه کی کورد که له سه رچاوه کانی بهرده ستماندا شتیکی ده رباره نابین
و، و دیا ره مامۆستایه کی ناسراو نییه:

سه ره تای دانراوه که ی ناوایه:

بسم الله الرحمن الرحيم وبه نستعين

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على خير خلقه محمد وآله أجمعين.

اما بعد: فيقول الفقير المحتاج الى الله الغني، عبدالصمد بن ملا محمد
المرگي -مهرگه یی- (رحمة الله عليه): لما كان للكتاب المسمى بالعوامل في علم
النحو شروح كثيرة لكن ليست مفيدة للغبي، فأردت أن أشرح له (كذا) شرحاً
آخر تسهلاً وتوضيحاً للغبي وللذكي بالاولى. ومعيناً لكتب هذا الفن بالجملة.
وسميتها (توضيحاً للعوامل)^(۱) فاستعنت بالله لأنه المعين. وأشتغلت بذلك...

دهستخه ته که سی دانراوی تیدایه: یه که میان حاشیه ی مامۆستا مه لا ئیسماعیلی
بانه یییه به سه ره سه عدو لای بجوو که وه. دووه م: ئەم (توضیح العوامل) ده یه.

سیتییه: ته صرفی مه لا عه لییه.

هیچیان میژووی نووسینه وه یان پتوه نییه.

(۱) ره نگه هه له ی نووسه ره وه بیت و (توضیح العوامل) ناوه راسته که ی بیت.

قواعد التجويد

۳۹.

ناميلكه يه كى بچكۆلهى شهش لاپه رهييه دانراوى مامۆستا مه لا محمه دى مهيدانييه .
تهنها ئه وهندهى دهرياره دهزانهن له سهره تاوه نووسراوه :

(هذه قواعد التجويد لمولانا الشيخ محمد الميداني رحمه الله تعالى).

له كۆتايشيه وه نووسراوه :

(تمت بعون الله تعالى ليلة الاحاد (!) في شهر جمادي ثاني في بلد دمشق سنة

١١٤٣هـ).

گومان نيه كه (مهيدان) ناوى گونديكى كوردستانه وهك له دهستخه تى ١٩٩٠ دايه . بهلام زياد له مهيدانيكمان ههيه ، دههه مامۆستامان خهلكى كام مهيدانيان بيت .

دهمينيته وه باسى دهستخه ته كه دهستخه تيكى كه وهه كۆنه (٧٠٠) لاپه ره زياتر دهبيت ، هه مووى به خه تى مامۆستايه كى كورده كه ناوى ئه حمه دى كورى صوفى ئيبراهيمى ته ويته ييه ، سالى ١١٣١ و دواى ئه و ساله له مزكه وتى ته ويته نووسيوه تيه وه .
كۆمه لتيك دانراوى ديكه تىدايه ، پيناچى ئه وانى ديكه دانراوى مه لاي كورد بن .

دياره ئه م نووسه ره وه له كاتى فقهيتيى و سهره تاى خويندندا كتيبه كانى نووسيوه ته وه ،
چونكه عه ره بيه كه لى لاوازه و هه له لى زمانى زورى ههيه .

بهژماره ٢٤٣٨٠ د.ع پاريزراوه

البرهان الحق في رد من تمسك بعد وقوع الطلاق بالثلاث بطلان نكاح سبق

٣٩١

٢/٢٦١٦٥

ئه م ناميلكه دانراوى مهحمودى كورى ره سووله و ، له وهلامى پرسيارتيكدا له سهردهمى سولتان عه بدولحه ميدها سالى ١٣٢٤ به فهرمان و له سهر داواى شيخولئييسلام ديناوه .
سهره تاكه لى دواى پيشكه كيه كى يهك لاپه رهيى :

«وبعد: فيقول الفقير الى مغفرة الله الغني، محمود بن رسول أوصل دعاه له

ولاخوانه المؤمنین بحفظ الدنيا والدين، الى درجة القبول: لما رأيت بعض الأخوة المتفهمة...

کۆتاییه که ی بهم دێره بێت:

«واما ثانياً فقول البلقيني ما لم يظهر بطريق شرعي يحمل على نظير ما مر. لهوه دهجیت ناته وای بیت، ناوی نووسه ره وه و میژووی نووسینه وه ی پیتوه نییه و، شتیکی دیمان دهر باره ی دانهره که ی دهست نه که وت. ئه وه ندهیش هه یه ده لئ: له بهر خاتری عه لی کور ی حاجی حه ره مه ی عه بدوله وه اب داینا وه.

٤١٦٦٣

نتائج الأفكار شرح اظهار الأسرار

٣٩٢

ئهم کتیبه دانراوی مامۆستایه که به ناوی مسته فای کور ی حه مزه، له شه رحی ئیظهاری بهر کتیدا داینا وه.

به داخه وه هه یچم دهر باره ی ژبان ی دانهره که ی دهست نه که وت ئه وه نده نه بێ که خۆ ی له سه ره تای کتیبه که یه وه نووسیویه و، ده لئ: فه قییان زۆر داوایان لئ کردم که شه رحی کتیبی ئیظهاریان بۆ بکه م، منیش بۆم نه ده کرا و ههر داواکه یانم دوا ده خست. تا ئه نجام گوتم: نه گهر خودا کور یکی پێ به خشیم ئه و داواکه تان به جێ دێنم، ئه وه بوو خودا کور یکی پێ به خشیم، ناوی نا محه مه د، دواتر خودا به میهره بانیبی خۆ ی برایه کی پێ به خشی ناوم نا عه بدوللا، ئیتر بیانوم نه ما داواکه یان بده مه دوا وه، بۆیه ئهم کتیبهم دانا بۆ ئه وانیش و بۆ کور هکانی خۆ شیم، دواتریش هه ردوو کور ه که م مردن.

ئهم کتیبه کتیبیکی گه وره یه و تیکرا (٦١٢) لاپه ره یه. به خه تیکی خوش نووسرا وه ته وه و باش و، پوخت هه لگه یه وه و هه مووی به خه تی عه لی کور ی محه مه د ره ضا نووسرا وه ته وه. میژووی نووسینه وه که ی سالی ١٢٩٦هـ.

له سهره تاوه ده لیت:

«اما بعد: فيقول العبد الفقير الى لطف ربه القدير، الشيخ مصطفى بن حمزة اسكنهما الله بفضلہ في الجنة: إن كتاب اظهار الأسرار، للفاضل صاحب امعان الانظار، وبدیع الفضل في الأعصار، ما رأت مثله الأبصار، خلف السلف الأخيار، سند خلف الأجبار، مولانا الشيخ محمد المحقق الحقاني، النحرير الخبير المدقق الرباني. الشهير المعروف بالبرکوي، الفائز بالنوال الوفي...»
به ژماره ٤١٦٦٣ د.ع پاريزراوه.

نتائج الأفكار مستهفای کوری هه م...

نوسخه يه کی دیکه ی ئەم کتیبەم دۆزیه وه هه نديک له ميژووی دانه رمان نزیک ده کاته وه، چونکه به گوتیه ی کۆتایی ئەم نوسخه مامۆستا مه لا مسته فا سالی ١٠٨٥ ئەم کتیبه ی داناه. ئەم نوسخه مسته فای کوری عه بدولفه تاحی پاپلانیی سالی ١٢٩٥ نووسیویه تیه وه.

شهری (أربعین) واته شهری چل فەرمووده ی پیتفه مبه ر

-صلی الله علیه وسلم- به عه ره بی

٣٩٣

١/٢٢٥٤٦

سهره تاکه ی:

«وبعد: فان العبد المذنب محمد بن أبي بكر رحمة الله عليه، بعد طول خوضه في بحر الذنوب والعصيان، طلب رضا الرحمن ومخالفة الشيطان والنجاة من النيران والدخول في دار الجنان، ولم تسمع له نفسه، غير انه وجد...»

کۆتاییه که ی:

«قد تم کتابت (!) التي زين القلوب في المجالس بعون الله تعالى وحسن التوفيق، في يد العبد الفقير الضعيف المحتاج الى رحمة الله الملك القدير،

محمد بن محمد خان بن سهراب الجوانرودي... قد تمّت في يوم الخميس من يوم ستة وعشرون (!) من شهر الصفر المظفر من ناحية السليمانية في المسجد الحاج بيك في سنة ثلاث وتسعين ومائتين والـف. »
نوسخه‌یه‌کی دیکه‌ی ئەم کتێبه به‌ژماره ٤٣٣٩٤ پارێزراره، به‌لام ئەمیش زانیارییه‌کی ئەوتۆی تێدا نییه که شتێک ده‌باره‌ی دانهری کتێبه‌که پروون بکاتهوه.

نامیلکه‌یه‌کی له نیکاح و ته‌لاقدا

٣٩٤

٤١٩٣٢

نامیلکه‌یه‌که به‌زمانی فارسیی داناوای موفتی سلیمانی، به‌لام نه ناوی موفتی‌که نووسراوه، نه میژووشی پتویه

سه‌ره‌تاکه‌ی ئاوايه:

«برادران دینی کسانیکه اقدام وارتکاب نکاح حنفی میکنند بعد از رعایت که از مذهب خودش که شافعیست رحمه الله، که در نسب ورضاع و...»

کۆتاییه‌که‌ی:

«واجب را بدین تبلیغ از عهدهء خود بیرون نمودم، وبالش را بگردن کسانى که عمل باو نکنند انداختم، بلکه روز قیامت ان شاء الله گناهبار و شرمسار و معاتب ومخجول حضرات نشوم. بلغ ما عليك فإن لم يفعلوا فما عليك، والسلام على من اتبع الهدى واجتنب الردى.»
أنا الحقير المفتى بلواء السليمانية

کلام ملا محمد هوابادی^(۱)، [واوی وه‌ست!] از ولایت سرده‌شت

۳۹۵

حسام الدین هورامی بهاء نیسبه‌تی سامی
نه‌دینی رازی ئیلهامی بکه لوطفیکتی به‌ملاوله

به‌ها خه‌صله‌ت حیسامه‌دین	جه‌وان و پیری با ته‌مکین
نه‌سیری نه‌فسی پر نه‌فرین	ره‌هاکه تا ره‌مق ماوه
دلی پر غم له‌ده‌ردی تو	نه‌با پر بی له‌نووری تو
که دووری و حوضووری تو	موساویی بی له‌هه‌ر لاوه
نه‌گه‌ر (کلی) موریدانی	(بهاء الله) ی‌ثانی
نه‌که‌ی ده‌رمانی لوقممانی	نیتر من چیم له‌تو داوه؟
هه‌بیبی هه‌بیی ره‌حمانی،	وه‌صییی شاه‌ی عه‌دنانی
له‌ده‌ست وه‌سواسی هیطانی	نه‌وا هاتم به‌شه‌کواوه
دلی پر ظولمه‌ت و قه‌سوه‌ت	نه‌گه‌ر بوو طالیبی نیسبه‌ت
نه‌توش لوطفی بکه‌حیسبه‌ت	له‌رتکه‌ی وی به‌تۆی داوه
برینداری به‌ها خواره	وه‌ها بی‌حده‌شه‌که‌ریاره
له‌جیتی [تروی!] هه‌لداوه	که زه‌خمی وی هه‌ر نه‌وجاره
(بالله) شه‌هاده‌ت بووم	به‌تیری شاهیدی مه‌ردوم
له‌وی گه‌رچی بییم مه‌حرووم	وه‌لئی (نعم البدل) ماوه

(۱) نهم پارچه شیعره جگه له‌وی که له‌سهری نووسراوه شیعری (مه‌لامحه‌مدی هوابادی) به‌هیچی دیکه‌ی لی وه‌رناگیرئ، به‌لام وا دیاره بۆ شیوه‌ن و سووکوار بۆ حیسامه‌دینی هورامی که دیاره شیخی تهریقه‌ت بووه نووسیویه‌تی.

١/٤٢١٥٩ نهم دهسته ته دانراویکی تیدایه له سه ری نووسراوه:

هذا لفتح الله بن محمود الموصلی

سه ره تا که ی:

«اما بعد: فهذه رسالة في بيان حكم القراءة على أرواح الأموات. تسبب لها بعض أرباب المقالات، ونسل الله الهام التوفيق وإصلاح النيات.»

کۆتاییه که ی:

«وقع الفراغ من تأليفها يوم الاثنين آخر يوم من شهر صفر الخير في درنده، في وادي الاشودي، في البستان والحمد لله وحده، وصلى الله وسلم على من لا نبي بعده. ١١٤١.»

وهك ده بیانی ده بی دانره که ی کورد بیت و، دووریش نییه به خه تی دانره که ی بیت.

(مانده الخطب) ی وانیی

٣٩٦

مامۆستایه کمان ههیه به ناوی یه حیای کور ی نووخی وانیی، له هه ندی سه رچاوه دا ئاماژه یه کی بچووکی بۆ کراوه و ده لێن: ناوی یه حیای کور ی نووخی کور ی عه بدوللای وانیییه و برای به دره دین عومه ره که له سه ده ی دوازه ی کۆچیدا له جیهان ده رچوه. مامۆستا مه لا یه حیا پیاویکی زانا بووه و خه ریکی ئامۆزگاری و خوطبه خوێندنه وه بووه، له شوێنه واری نه و کتێبێک ههیه به ناوی (المباحث الدرية في بيان السنة الشمسية والقمرية)^(١).

له نه ئجمای پشکینی ده سته ته کانی (د.ع) دا یه کێکی دی له شوێنه واره کانی نهم مامۆستام دۆزبوه ته وه، لێره دا ناوی ده خه یه ناو ناوان و زانیارییه که ی ده خه یه پال زانیارییه کانی پێشوو.

کتێبه که ناوی (مانده الخطباء) ه و سه ره تا که ی ئاوايه:

«وبعد: فإن العبد الضعيف الفقير الى رحمة ربه المولى القدير يحيى بن نوح

(١) مشاهیر کرد، بهرگی دووه ل: ٢١١.

الخطيب بوان، بالجامع الكبير صانهما الله تعالى من خطاب الوعيد وعذاب السعير...»

دوایی باسی ئەوه ده‌کات کتێبه‌که‌ی له پێشه‌کییه‌ک و (مقالة) و تاریک و کۆتاییه‌ک پێکه‌ینه‌وه و، له یه‌کی‌ک له خۆتبه‌کانیه‌وه ده‌رده‌که‌وی که له سه‌رده‌می ژیان و فه‌رمانه‌روایی ئەحمه‌دخانی کۆری محه‌مه‌دخانی عوثماني‌دا ژیاوه و، مه‌لا بووه و با به‌ته‌کانی ئەم کتێبه‌ی نووسیوه.

ده‌ست‌خه‌ته‌که به‌خه‌تی دوو که‌س نووسراوه‌ته‌وه، به‌لام ته‌واوبوونی پێوه دیار نییه و، می‌ژووی نووسینه‌وه‌ی پێوه نییه و، تێکرا ٨٢ لاپه‌ڕه‌یه، به‌ژماره (٢٠٠٤٢) له (د.ع) دا پارێزراوه.

٨٧/٢٧٠٢ د.ع

الدرر النحويه

٣٩٧

دانراوی مامۆستا مه‌لا فه‌تحو‌ل‌لای (ورقانسى)

سه‌رده‌تا‌که‌ی:

«أما بعد: فان العوامل في النحو مائة عامل على ما افه الشيخ عبدالقاهر الجرجاني: لفظية، ومعنوية.»

کۆتاییه‌که‌ی:

«نحو زيد يضرب، فانه في موضع زيد ضارب، لأن الأصل في الخبر الأفراد مع كونه مشتركاً في الزنة والابهام بحسب الوضع، والتخصيص بحسب القرينة. وصلى الله على سيدنا محمد وآله وصحبه أجمعين آمين.»

تمت النسخة المسماة بدرر النحوية من تأليفات الشيخ فتح الله الورقانسى، في شهر الطباخ، في قرية مزري، في سنة الف وثلاثمائة وتسعة وعشرين...»

ده‌باره‌ی ئەم مامۆستايش شتیکی دی نازانم.

**ام القرآن وسبع الخان، ضاءً وسروراً لأهل الإيمان وهزناً لأهل العصيان،
وبشراً للمؤمنين، وإنذاراً للمخالفين**

۳۹۸

دانراوی: خالد الوانی.

له کۆتاییه وه نووسراوه:

«وقد حرر والف هذه الرسالة خالد الواني بحسن توفيق ربه الوالي المتعالی، في شهر مبارك ربيع الاول، في سنة الف ومائة واربع وأربعين.»
میژووی تری پتوه نییه. دوور نییه نوسخه دی دانهر خۆی بیت.
زمانی عهده بییه که دی دانهر لاوازه نه مهیش که میک له سه ره تاکه ی:

«وإنه في زماننا هذا قد اندرس مدارس العلوم الحقيقية، ومعالم التعليم لعلمي! بان العلم في هذا العصر قد خبت ناره، وولت الأدبار انصاره، ولاشغال بال قد استولى على سلطانه، واختلال حال قد تبين لدى برهانه، سيما علم التفسير والحديث والرياضي من بينها، فان الرياضي قد ظلت ناضبة الماء (!) وذاهبة الرواء، مصفرة النجوم والأزهار، مغبرة الارعاء والأقطار...»

دوایی پیتشکه شی کردووه به وه زیر نه حمهد پاشا. کتیبیککی گه وره به ۶۰۰-۷۰۰ لاپه ره ده بیت، خه ته که ی خۆش نییه به لام خۆشخوینه.

نهم ده سته ته له (د.ع) دا به ژماره (۱۳۷۷)

ته فسیری قورئان

۳۹۹

۲۱۲۹۷

ته فسیری قورئانی پیروژه به زمانی فارسی له سه ره تایی سووره تی (الواقعه) وه ده سته پیده کات تا کۆتایی سووره تی (عم).

ته فسیری کورت، له گه لێ شوتهیدا وه ک ته رجهمه وایه. سه ره تا و پیتشه کییان بۆ

نه نووسراوه یان نه ماوه، به خه تیکی جوان و به مه ره که بی سوور و رهش نووسراوه ته وه،
نایه ته کان به سوور و ته فسیره که به رهش، چوارده وری لاپه ره کان زه پرکه فت کراوه.

به زوری به دانراوی ماموستایه که له ماموستایانی کوردی ده زانین. کۆتاییه که یی ناوایه:

«باتقام رسید و باختتام انجامید، تفسیر این چند سور فرقانی و آیات قرآنی،
بتاریخ روز مبارک دوشنبه میان ظهر و عصر در ثلاثین ماه رجب الفرد الحرام،
حسب الفرموده عالیجاه والاجایگاه سلاله سلسله آل عباس، مصداق خیر
الناس من ینفع الناس، اعنی حاجی لطف الله بیگ بن المرحوم بهرام پاشا،
یسرالله له من الخیر ما یشا، مأمول ازکرم اخلاق کریمانه اش که مقبول و مطبوع
گزر کیمیا اثر کرد د. تمام شد در سنه ۱۲۰۵»

ده سته ته که چوارسه د لاپه ره یک ده بیت.

شهری رساله یه که به بهر (جهة الوحدة) ده

۴۰۰

۴/۲۰۸۸۵

سه ره تاکه یی:

«یا من لا وحدة حقيقة لما سواك. وطالب الكثرات انما يطلب منها اياك. صل
على من ضبط بجهته لولاك لولاك لما خلقت الافلاك. وبعد: يقول افقر العباد،
بل أحقر الأكراد، متحفاً للمبتدئين بمثل رجل الجراد: لما ترك المصنف...»

کۆتاییه که یی:

«... اللهم سهل علينا الشروع في منطق فازت به النفوس عن الافحام، ويسر لنا
الفلاح والنجاح من محض فلك الشامل للخواص والعوام، عن مضيق توادعت
فيه الأيدي عن الأوراق والأبصار عن الأرقام، (نجومن!) هو سحاب رحمتك
المطر مزارع آمال الانام... قد كتبه تراب أقدام العلماء على مبحث جهة الوحدة،
في رمضان سنة ست وثمانين والف.

کتبه محمود سنة ۱۱۲۲.

به داخه وه ده رباره ی دانهره که ی که جگه له وه ی خوی به ده می خوی هاوار ده کا ده لئی: کوردم. هیچی دی نازانین، نه وه نده هه یه له دوا دتیردا که ده لئی له رهمه زانی ۱۰۸۶ دا نووسیم. ده رده که وی له و سهرده مه دا له ژیاندا بووه.

ده سته ته که کومه لئی دانراوی تیدایه هه مووی به خه تی ئه م ماموستا مه حموده یه که کوری مه مه ده و سالی ۱۱۲۲ نووسیویه تیه وه، له وه به ولاره هه یچ ده رباره ی خوی و شوین و جیگای نازانین.

۹/۳۱۳/۴ له سه ری نووسراوه:

شرح جهة الوحدة للامام زين الدين رحمه الله تعالى
به لام وهك له سه ره تاي كتیبه كه وه دياره ته عليقاته به سه ره ئه و باسه وه.

سه ره تاكه ی:

«اما بعد: فهذه تعليقات علقتها بالمبحث المتداولة (!) بين المحصلين الموسوم
بجهة الواحدة (!) فأقول وبالله التوفيق: إن عادة المؤلفين أن اوردوا في أول
تصانيفهم...».

كو تا ييه كه ی:

«ذكرناها في النكتة الموعودة سابقاً في تقديم الظرف على متعلقه. ثم المعلوم إن
هذا آخر ما وفق الله سبحانه وتعالى في حل المقام، والله سبحانه وتعالى جل
شأنه خير الميسرين، والموفقين. وقد تمت الحاشية الواقعة على الرسالة الموسومة
بجهة الوحدة، لمولانا الملا زين الدين في نهار الجمعة في شهر رجب الاصل
١٢١٦.»

ته‌علیقاتی زه‌ینه‌دین له‌سەر باسی (جەتة الوحدة)

٤:١

٣/٢٠٨٨٥

سەر‌ه‌تاکه‌ی:

«الحمد لله رب العالمين، أما بعد: فهذه تعليقات علقتها بالمبحث المتداول بين المحصلين، الموسوم بجهة الوحدة، فأقول وبالله التوفيق...»

کۆتاییه‌که‌ی:

«... متفرعاً على النتيجة. آخر ما يدل على صغرى القياس، وهذه هي النكتة الموعودة سابقاً في تقديم الطرف على متعلقة. هذا ما وفق الله لي في حل المقام، والله خير الميسرين. تمت الرسالة الواقعة على جهة الوحدة من مصنفات زين الدين. اللهم اغفر له ولنا ولسائر المسلمين آمين. نمقه محمود ١١٢١».

په‌نگه‌ ئه‌م زه‌ینه‌دینه‌ پیزانیی بیت.

ده‌ستخه‌ته‌که‌:

ئهم دانراوه‌ به‌شیکه‌ له‌ ده‌ستخه‌تیکه‌ گه‌وره‌، که‌ هه‌مووی به‌خه‌تی هه‌مان نووسه‌ره‌وه‌ مه‌حمودی کوری محمه‌ده‌. (١٠) دانراوی تێدایه‌ به‌شیکیان دانراوی مامۆستایانی کورده‌. وه‌ک ئه‌مه‌ی نووسیمان و، کتیبی دوا‌ی ئه‌مه‌ و حاشیه‌ی زێباریی به‌سه‌ر عیصامه‌دینی ئیستیعاره‌وه‌.

دیاره‌ ئه‌مه‌و نامیلکه‌ی پێشوو - ژماره‌ ٩/٣١٣٠٤ - یه‌ک دانراوی یه‌ک مامۆستان.

ده‌ستخه‌تیک و هه‌ندیک زانیاری

٤:٢

ده‌سته‌خه‌تی ژماره‌ ١٧٦٦١ی (دار العراق للمخطوطات) وای دیاره‌ به‌شیکه‌ له‌ ده‌ستخه‌تیکه‌ گه‌وره‌ی نایاب [...] پارچه‌ پارچه‌ی کردووه‌ و کردوویه‌تی به‌چهند به‌ش بۆ چهند پوول! ئه‌وه‌ی که‌ ئیسته‌ له‌ ده‌ستدایه‌ و به‌و ژماره‌ پارێزراوه‌ پاشماوه‌ی چهند دۆعایه‌کی تێدایه‌ له‌وانه‌ دۆعای (حزب البحر)ی شاذلیی و دوا‌ی ئه‌وه‌ ته‌رجه‌مه‌ی کتیبی

(الحصن الحصین)ی ئیمامی جەزەرییە، ئەم تەرجەمە تەرجەمە مامۆستا جەمالی حسەینییە، نووسەرە بەرێزە کە دەڵێ: دانەری ئەم کتێبە مامۆستای دانەری کتێبی (روضة الاحباب)ە، کە هەردووکیان بە فارسی.

دوای ئەمە ئەوەیە کە ئێمە زیاتر مەبەستمانە کۆمەڵێک نامەی فارسیی مەولانا خالیدی تێدا یە کە بۆ مۆریدان و دۆستان و هاوێڵانی نووسیوە.

لەمە وێش لە چەند بۆنە و شوندا سەرچاوەی نووسراو و نامەکانی مەولانا خالیدم دیاری کردووە، بۆ نمونە لە لاپەرە (١٤٨)ی بەرگی یەکەمی کتێبی بووژاندنەوێ میژووی زانایانی کورد لە ڕێگەی دەستخەتەکانیانەوەدا باسی (کەشکۆلی شیخ مەحمود)م کردووە کە سەرچاوەیەکی پوخت و دروستی ئەم بابەتەیە، ئەم سەرچاوەیە کە ئێستە لە دەستدایە -هەرچەند ناتەواوە و ڕەنگە زۆری لەناو چووێت- ئەوەی کە ماوە پتر لە ٣٠ سی نامەی مامۆستای مەزن مەولانا خالیدە و، نووسەرەوێکی زیرەک و ڕیا و خەتخۆشی کورد کە مامۆستا فەزلوللای کۆری عەبدوللای سەرەشتییە سالی ١٣٠٤ک نووسیویەتیەو.

دوو دانراوی دیکەی شیخ عوبەیدوللای نەهری

٤٠٣

دەستخەتێکی بچکۆلەی شێ کە بەژمارە (٢٧١٢٥ / ١ و ٢ د.ع) پارێزراوە دوو نامیلکەی بچکۆلەی عەقائیدی شیخ عوبەیدوللای نەهری تێدا یە. وایێرەدا سەرەتا و کۆتایی هەردوو نامیلکە کە و میژووی نووسینەو و ناوی نووسەرەوێکیان تۆمار دەکەین.

کفاية الاسلام مشهور بفرض وسنة

دانراوی: شیخ عوبەیدوللای نەهری

سەرەتاکی:

حمد بی حد خدای یکتارا	آنکه جان داد عقل و دین مارا
ذات پاکش ز عیب عار بریست	خالق آدمی دیو پرست
هر چه ظاهر شد از ارادت او	نیست مقصود جز عبادت او

کۆتاییه‌که‌ی:

همه را یا مفتاح الابواب بنما راه خَیْرُ جند ثواب
یارب از فضل خویش رحمت کن جاي سید مقام جنت کن
هزاران درود هزاران سلام زما بر محمد علیه وسلم

کتاب عقائد اسلامیه

٤٠٤

٢٧١٢٥

سوره‌تا‌که‌ی:

بسم الله الرحمن الرحيم

تو بدان ای مسلم ایمان گزین واجب آمد بر تو کسب علم دین
دانش ارکان اسلام ایمان اقدم از هر واجبات دین بدان
هست اقدمتر زهر واجب برت دانش ارکان دین رهبرت
گر بهر ارکان تو عالم نیستی نام تو مؤمن تو مؤمن نیستی
عفو کن یارب بجاه مرسلین ناظم جامع برین ارکان دین
عبد مذب عبد الله کریم چشم غفران دارد از رب رحیم
صد چو اعداد حروف این کلام بر رسل بادا صلواة هم سلام

تمت شد عقیده نامه شیخ عبیدالله نه‌ری اللهم حول حاله بأحسن الحال ١٦
رمضان ١٢٩٩.

اللهم اغفر لکاتبه عبدالمذنب عبدالرحمان الزیارتی القادری الاحمدی طریقه.
والشافعی مذهباً وال... محملي نصباً (!) [نسباً]. کتبه فی دیوان شقلا‌باد وقت
الظهر يوم الاربعاء.

به ناهمواری خط را مکن تویخ ماجانا
غرض تنسیخ می‌ود پی اطفال نادانا»

١٧٩١٩ د.ع

٤٠٥

دهستخه تیکه ٢٦ لاپهړه یه، لاپهړه ی ١٣ بهیت و که متر و زیاتری تیدایه. نه مه ی لئ
وهرده گیرئ:

من مقولة الحقییر طاهر در مرثیه پدرش
اعلاه الله درجته في الجنة گفته است

دیاری نه ییام

صاحب طه ریقه ت دیاری نه ییام
عالیم عامیل (محبوب الانام)
ذاکیری جه لیل به صو یح و به شام
په ی چیش به ی زوودی دنیات که رد خه راب؟
دلّه ی نه هل بهیت و یت که ردی به که باب
نه رواح پاکت به ردی به جه نه نه
په ی ئیمه ئاستی چند سزا و می حنه ت
کون دهنگی نه وراد نه وهل صه باحت
صه دای صه له وات داخ په رتو داخ

نه وه که ی تری بووه به ژیر پینه و سریشه وه و تیدا چووه.

دهستخه ته که زور کونه و له مه زیاتر هیچم لئ نه زانی، پاشماوه ی شیعر ی دیکه یشی
تیدایه به لام ناخو تر یتته وه.

ده بی نه م (یوسف) انه یه ک یوسف بن؟

٤٠٦

له نه نجامی که رانم به ناو دهستخه ته کانی (د.ع) دا رتیکه م له شوینه واری چند یوسف
ناویکی کورد که وتووه، وهک نه وه وایه - به لای که مییه وه - تیکه لاوی له ناو و میژووی
دوانیاندا هه بی و، که میک ته مومر رتیکه ی دوزینه وه ی ژبانی گرتبن. چونکه (جمال الدین

یوسف الگورانی) ی کوری عهبدووللامان ههیه و، خاوهنی (معجم المؤلفین) سالی (٧٦٨هـ) ی بۆ کۆچی دواپی ئهم مامۆستا داناوه.

به گۆیره دهستخه تی (١٩٨/٣ د.ع) ش دانراوی (سوانح الکتب) دانراوی مهولانا مهلا یوسفی کوری مهلا عهبدووللای ناسراو به مهلا زادهی کوری مهلا محهمه دی ناسراو به (شیخ صغیر - شیخه گیچکه) یه.

مهلا شیخیکمان ههیه که له زانایانی سدهی ١١ ی کۆچییه و له بهرگهکانی یه که م و سییه می (بوژاندنه وهی میژووی زانایانی کورد له یتگیه... دا شتیکی له سه ر نووسراوه^(١)، له وه ناچی ئه و مهلا شیخه پیوه ندیه کی ئه وتۆی به م (شیخ صغیر) وه هه بیت.

به هه رحال له وه ده چیت - به لای که مییه وه - ناوی دوو یوسفی کوری عهبدووللای گۆزانیی له ده ستدا بیت، که میژووی ژانیان - به گۆیره ی ئه وه ی له ده ستدا یه - له یه که وه نزیک نین.

هه رچۆن هه بیت چیمان ده رباره ی ئهم یوسف ناوانه ده ستکه وتوه لیره دا ده خهینه روو، به لکو له مهولا زیاترمان بۆ روون ببیتته وه.

مامۆستا مهلا یوسفی گۆزانیی:

هه ر له (دار العراق للمخطوطات) دا ناو و دانراوی مامۆستا مهلا یوسفی کی دییم دۆزییه وه که ده لێن: (جمال الدین یوسف الگورانی) دانراوه کی کتیه به چکۆله که یه تی له شه رهی چوار فه رمایشتی پیغه مبه ردا. کاتییک گه رامه وه بۆ سه رچاوه کانی سه ر به م باسه له (معجم المؤلفین) دا ناوای له سه ر نووسراوه:

یوسفی گۆزانی: (٧٦٨هـ، ... - ١٣٦٧م) یوسفی کوری عهبدووللای کوری عومه ری کوری عه لپی کوری خضری کوردی به ره چه له ک گۆزانیی، عه جه میشی پی ده لێن. (جمال الدین، ابو المحاسن) صوفیی بووه، له قه رافه ی میسردا گۆشه و خانه قای هه بووه، وه ک له گه لێ ولاتی دییشدا بوویه تی. له میسر کۆچی دواپی کردوه و، له خانه قاکه ی خزیدا نیژراوه، ئه مانه ی خواره وه له دانراوه کانی:

١- ریحانة القلوب في التوصل الى المحبوب.

٢- بیان أسرار الطالبین في التصوف.

(١) به روانه: بهرگی یه که م ل: ٣٤٣ و بهرگی سییه م ل: ٢٨٣.

له (د.ع) دا له سەر بەرگی دەستخەتی (٢٦٤٦٩) نووسراوه:

(بیان الأسرار للطالبین الأبرار، تألیف یوسف بن عبدالله الكردي الكوراني) به لām ناو بەرگه که شتیکی دییه و، وهک ئەوه وایه ئەو دەرھێنرا بیت و ئەمی له شوین دانرا بیت.

٣- بديع الانتقاش في شرح القوافي الثلاث^(١).

ئەمە ئەو دانراوانە یە که مامۆستای (کەحاله) باسی کردوون، به لām، وهک له سەرەوه باسمان کرد، ئەم دانراویشی ههیه که باسی دهکەین. ٢/٢١٠٤٥ د.ع

سەرەتا که ی:

بسم الله الرحمن الرحيم

فصل في كلام الشيخ الرياني في الأربعة الأحاديث التي رواها عن النبي - صلعم- وشرحها قدس الله سره ونفعنا بهمته وبركته، الشيخ يوسف الكوراني رحمه الله. الحمد لله مالح (كذا) العطايا وكاشف الغطايا، والصلاة على نبيه المصطفى، وحبيبه المجتبى، وعلى آله أهل الوفا، وأصحابه أصحاب الصفا.

أما بعد: فهذا مختصر من كلام الشيخ العارف المرشد المحقق المدقق الشيخ جمال الدين يوسف الكوراني - قدس الله سره- في بيان كيفية علم المريد التائب الى الله تعالى بالأحاديث الأربعة المروية عن النبي صلى الله عليه وسلم. الأول قوله عليه السلام: إنما الأعمال بالنيات، وإنما لكل امرئ ما نوى...

کۆتاییه که ی:

... مع أبناء الدنيا وكثرة المريدين، وزيارة النسوان، أعوذ بالله من الشيطان، وإذا أراد الله بعبد خيراً بصره بعيوب نفسه. أَللّهم بصرنا عيوب نفوسنا، ووفقنا مجاهدتهما وترك مناهيك، ولما تحب وترضى انك على كل شيء قدير، وبالإجابة جدير، ولا حول ولا قوة إلا بالله العلي العظيم. تمت.

دانراوه که ٢٤ لاپهه ی بچکۆله یه. لاپهه ی ١٣ دێری تێدا یه، ناو و میژووی تێدا نییه. ئەم دانراوه ناویشی بۆ دانهنراوه و نازانین ههروا بێ ناو بووه یان ناویکی له شوینیدا ههیه و لێره دا نه نووسراوه؟

(١) معجم المؤلفين: ١٣، ص: ٣١٣.

۲/۲۰۱۹۸

دانراوی: مهولانا مهلا یوسفی کوری مهلا عهبدوللای ناسراو به مهلا زاده کوری مهلا محه مهدی ناسراو به (شیخ صغیر - شیخه گچکه).
سهره تاکه ی:

«کتاب سوانح الكتب، قد جمعه العالم العامل الصالح المحقق أعني أخنا، أخنا (نسخه) في الدارين ومولانا ملا يوسف بن ملا عبدالله الملقب بملا زادة بن ملا محمد الملقب بشيخ صغير، من الكتب المعتبرة، اي: من الاحياء وابن حجر وجمع الجوامع وشرحه للمحلى والدواني...
کو تاييه که ی:

«وهذه العبارات كلها متقاربة المعنى، متلازمة المفهوم.
انتهى والحمد لله... تمت الرسالة في الوصية والسلام على خير البرية. أقل خلق الله المنان تراب أقدام المسلمين ابن احمد عبدالرحمن...»
دهسته تهی ژماره (۲/۲۷۲۵۵ د.د) یش نوسخه یه کی دیکه ی پوختی ئەم کتیبه یه، محه مه د ناویک سالی ۱۲۸۵ له (مسجد الاحمر - مزگه وتی سوور)، که دیاری نه کردوه له کو تیه، نووسیویه تیه وه.
له خوارییه وه ده تی:

چه غم دارم اگر نیکم و گر بد بحمد الله که نامم محمد؟
دهسته تهی (۲/۲۲۵۲۱ د.ع) ش نوسخه یه کی دبی ئەم کتیبه یه، به لام لی ره دا سهره تاکه ی ناوا نووسراوه:

«هذا الكتاب المسمى بأسامي الكتب، قد جمعه العالم العامل الصالح المحقق، أعني أخينا في الدين ومولانا ملا يوسف...»
ئەم نوسخه سوله یمانی جوانرۆیی له به غداد نووسیویه تیه وه. دهسته ته که ی ۱۰ ده دانراوی تیدایه له دوا ی هیچیان وه میژووی نووسینه وه ی نه نووسیوه.
دهسته ته که پیش ۱۲۹۵ نووسراوه ته وه؛ چونکه له شو تینیکدا به خه تیکی دی میژووی له دایکبوونی دوو سی کوری پتیه که له ۱۲۹۵ و دوا ی ئەو میژووه دا بوون.

تا ئیسته شتیکی دیم له سه ره ژبانی ئەم مامۆستا نه دۆزیوه تهوه.
له کۆتایی دهستخه تی (٢١٢٩٧ د.ع) هوه شتیکیمان ده باره ی مامۆستا یوسفی
گۆزانیی دیوه لیته دا دهیخهینه روو:

فائدة تنفع من الصداع من نظم قطب الوجود يوسف الكوراني:
إني حملت اليك كل كريمة
حوراء عن حظ المتيم ما جنت
فأوائل الكلمات منها مقصدي
لصداع راسٍ يا فتى قد جريت

مامۆستا مه له یوسفی سالاری

مامۆستایه کی دیمان ههیه به ناوی یوسفی کوری عه لی سالاری ده باره ی ئەم مامۆستا
شتیکی روونمان له دهستدا نییه، ئەوهنده ههیه له چهند سه رچاوهیه کدا نار و باسی هه ندی
له دانراوه کانی ههیه، که دیاره کاتی خۆی مامۆستایه کی دیار و زانا بووه و، ده ورێکی
به رچاوی له گه شه کردنی رۆشن بیری دا هه بووه. به لām ئەمیش وه ک مامۆستایانی دیمان ژبانی
نه نووسراوه و، به ره مه کانی شی له شوێنی باشدا نه پارێزران، بۆیه وا له عاستیدا
دهسته وسان داماوین!

هه رچۆن ههیه ئەوه ی ئیسته له دهستدا یه دهیخه نه روو به لکو له مه ولا زیاتری ده باره
به دۆزینه وه.

له فیه رهستی کتیبخانه ی ئەوقافی قادریه دا نووسراوه:

٤- شرح علی الاسئلة: ئەم کتیبه دانراوی یوسفی کوری عه لیی سالارییه.
سه ره تاکه ی: «ينتقص كل تعريف، كل منها، اي من حدود الدلالات الثلاث».

٥- حاشية علی شرح الأسئلة: دانراوی یوسفی کوری عه لیی سالاری.
سه ره تاکه ی: «قوله ولاخفاء في حصول اعتبار قيد الحيثية في حدود تلك الدلالة. اي
الدلالة الحاصلة».

کۆتاییه که ی: «فأجاب بقوله: كيف، اي كيف يكون اللزوم الخارجي، شرطاً. تمت
حاشية يوسف».

ئەم دەستخەتە سالی ١٢٧٦ ک نووسراوەتەو^(١) بەلام وەک لە دانراوەکانی دواي ئەمانەدا دیت، یەکیەک لە دەستخەتەکان سالی ١١٧٣ نووسراوەتەو، واتە مامۆستامان پێش ئەو مێژوووە لە ژياندا بوو.

تەعلیقاتی یوسفی کوری عەلیی سالاری بەسەر شەری سەمەرقەندییەو لە ئادادا

سەرەتاکی:

«اما بعد: فيقول المفتقر الى الملك الباري يوسف بن علي الصالاري: هذه تعليقات تضاهي الفرائد على عبارات كالخرائد، شرح الامام الهادي المهدي مولانا خواجه على السمرقندي، أردت بها كشف النقاب، لتجلى لدى الأحباب (كذا) وتقر بها عيون الطلاب. ووشحتها باسم من كنت في حضرته ونعمت بلطافة صحبتته، حاوي الفضائل والمناقب، سمى ابن ابي طالب، ذوي الفضل الجزيل، سلالة نسل عبدالجلیل...»

واتە کتیبەکی بۆ عەلی ناغای کوری عەبدولجەلیل داناو. لە پەراویژدا لەسەر «سمی ابن ابي طالب» نووسیویە: (الاسم علي آغا).

کۆتاییەکی:

«تمت الحاشية الواقعة على شرح الرسالة العضدية بعون الملك العلية (١) على يد أضعف البرية، أعني أحمد المسرف في الخطية... الى مغفرة ربه الجليلة، في رأس العمادية، لأجل أستاذة الماهر في علوم الآلية، أعني الاستاذ المفخم مولانا عبيدالله الغالي على (كذا) مدرسة الجديدة السلطانية، أعني السلطان... بكية. في سنة ألف وتسع...^(٢) بعد المائة.

دەستخەتی ژمارە (٣/٤٢٢٦٢ د.ع)ش نوسخەیکە دیکی ئەم دانراوەیە، ناوی نووسەرەو و مێژووی نووسینەو ی پێوە نییە.

دەستخەتی ژمارە (٣٦٤٢٨ د.ع) نوسخەیکە دیکی تەعلیقاتی مامۆستا یوسفی سالارییە بەسەر شەری سەمەرقەندییەو.

(١) پروانه: الآثار الخطية في المكتبة القادرية، تأليف: الدكتور عماد عبدالسلام رؤف، ج/٥، ص: ١٣٦، مطبعة المعارف - بغداد ١٩٨٠.

(٢) ئەمە دەسکاری کرەو، و، دەرکێ (خمسین) بێ و بۆ (تسعين)ش دەگوێنێ...

ئەم نوسخە ھەندیک تیشک دەخاتە سەر ژبانی دانەرەکی، بۆیە کۆتاییەکی وەک خۆی دەنوسم:

«وقد وقع الفراغ من تأليفها مع تببيضها ضحوة الأربعاء، اثنين وعشرين من شهر رمضان من سنين (١) أربع وأربعين بعد المائة والألف. والحمد لله رب العالمين.

قد وقع الفراغ من تنسيخها ضحوة يوم الاثنين من شهر جمادي الأول سنة ثلاث وسبعين من الهجرة النبوية على صاحبها أفضل الصلاة وأكمل التحيات. آمين ١١٧٣».

لە دەستخەتی (١٥٥٩٧ د.ع) شدا باسی مامۆستا مەلا یوسفی دەھۆکی ھەییە بەدووری ناگرم ھەر ئەم مامۆستای (صالاری) یە بێت؛ چونکە میژوووەکانیان لە یەکەوێ نزیکە، بۆیە لێرەدا ئەو زانیارییانە وەک خۆیان تۆمار دەکەم:

الحمد لله على ما وفقنا وهو خير الحاكمين، أن صرنا بعد الابتداء من المنتهين لكتاب الجغميني، عصر الجمعة في تاريخ ثلاث مضي من نيسان على حساب الشهور الشمسية. وثلاث بقين من محرم على حساب الشهور القمرية، في المدة التي انتقل حاكم الوقت (بهرام پاشا) من دار حكومتهم عمادية الى قصبة دهوك، على زعم أن يجعله دار حكومة وإقامة. ومثل ذلك انما يترتب على الأفعال الحسنة، والحركات المستقيمة، والدوران التعديلية، دون الأعمال السيئة، والتحركات المعوجة. هداهم الله ولا يجعلنا من الظالمين بميمنة حبيبه محمد عليه من الصلاة والسلام عدد النجوم الدائرة، على سطوح الأفلاك مستمراً الى يوم الدين. وذلك سنة ١١٥٤.

دوای ئەمیش (عەبدالقھار) ناویک سالی ١١٩٢ لە گوندی (کلیرمان) ئەو حاشیانەی بەسەر چەغمینیەوێ نووسیونی.

نوسەرەوێ دەستخەتەکی کە ناوی خۆی لەبەر چوو، پارچەیدەک شیعری عەرەبی لە پیاھەلدانی مامۆستا مەلا یوسفی دەھۆکی مامۆستایدا نووسیو، کە ئەمە شیعەرەکانیەتی: «لکاتبه وقت قراءته هذا الكتاب على الأستاذ مولانا يوسف الدهوكي، لينبئ عن بعض كمالاته التي امتاز بها عن رجال زمانه. عفاه الله وإيانا، وأبقاه للمسلمين آمين.

يا خير من أفاد ما كان مستفاد أو مُسَمَّعُ
 أعطاك الإله من الخير ما به في الدارين تُرْفَعُ
 قد فُتِّتَ فضلاً كل من كنت تعاصره
 جهرأً جلياً ليس عليه البرقع
 قد فزت بفضائل من الفنون وقد
 حزت من العلوم ما كاد أن يكون أجمع
 لولا أن كان الجهل على الوري متسلطاً
 لكنت اليوم أنت الأرفع
 لكن الله نرجو أن يبلغك العلى
 فإنه قد كان يوسف من العلى لم يمنع
 لو أنبنا على بعض ما خصصت به فضلاً
 لكان كلاماً طویل الذیل وحروفا تشعب
 لكن الشمس اذا استضاءت ضحوة يومها
 فماذا الذي يستزيدها الوصف وينفع؟
 غير أنني حاولت شكر بعض ما وافيتنا
 فنرجو أن يكون الأستاذ بذاك يقنع

شه نوازی مه زن

٤٠٧

کتیبتیک هدییه له (فقه)ی شافیعیدا به ناوی (الانوار) که دانراوی (الاردبیلی)یه.
 گه لئی جار له ماموستایانم بیستوو بهم کتیبه یان وتوو (شه نوازی مه زن)، به لام
 نه مبیستوو بلتین نه م کتیبه به زمانی فارسییه، نه وهی ناوی بردوو یان باسی کردوو هه
 باسی نهو دانراوهی ماموستا جه ماله دین یوسفی کوپی ئیبراهیمی نه رده بیلی شافیعی
 کردوو که به زمانی عه ره بییه و کومه لیک شهرحیشی به سه ره وهیه به زمانی عه ره بی.
 له (دار العراق للمخطوطات) دا کتیبیتیکی دیم دوزییوه به ناوی (انوار) به زمانی
 فارسی. ده لئی: دانراوی (یوسف به گ)ه. له ده سته که وه شتیکی دی وه رناگیری و

نازانین یوسف به گ کیتییه و، ئەوەش بە دوور نازانری که ئەمیش هەر دانراوی مامۆستای ئەردەبیلیی بیت.

ئەمیش باستیکی کورتی ئەم دانراوه:

٢١٧٧٦ د.ع

ئەنوارى مازن - مەزن - بەزمانى فارسی:

دانراوی: یوسف بیگ

سالی ١٢٨٧ک عەبدولقادرى فەقى ئەحمەد لەبەر خاترى مەولانا ئەحمەد نووسیویەتیەوه.

لەو کاتەدا یوسف بەگی دانەری لە ژباندانەبوو؛ چونکە نووسەرەوهکەى دەلتی: (طاب الله ثراه).

دەستخەتیکی گەورەیه بەخەتیکی ورد نووسراوەتەوه.

سەرەتاکەى بى پیتشەکیى و شت دەلتی:

بسم الله الرحمن الرحيم

«قال الله تعالى: وأنزلنا من السماء ماءً طهوراً: گفت خداي تعالى: فرو فرستاديم از اسمان آبي پاك کننده. بدانکه حدث وخبث...

کوژتاییهکەى:

«اگر قاضی را گمان آید که ایشان از مشهود له جزی گرفته و اتفاق بران کرداند گواهی ایشان قبول نکنند، و اگر گمان نباشد قبول کنند. والله أعلم بالصواب، والیه المرجع والمآب.

تمت شد کتاب أنوار مازن من مصنفات قدوة المتقدمين يوسف بيك طاب الله ثراه، که مشهور بصاحب انوار است. در دست حقیر روسیا. عبدالقادر پسر فقه احمد غفرالله له لأجل استادي معظم مكرم مولوي مولانا احمد مبارك باد. باتمام رسید دربیست و دوهم شهر ذوالحجة در روز جمعة ١٢٧٨».

بەدووری نازانم ئەم مامۆستا و مامۆستا یوسفی صالاری و یوسفی بازلیی یەک کەس بن، بەلام ئەمە هەر گومانە و چاوەڕوان دەبین بە لکۆ زانیاری نۆتیمان چنگ بکەوێت.

جگه له مانه‌یش وهک ئه‌و گومانه‌مان هه‌یه ده‌بی گومانان بۆ پیاویکی دیکه‌یش به‌چیت که ناوی یوسفی کوری شیخه به‌گ بووه و، مامۆستا مه‌لا عه‌بدوللای بیتوشیی قه‌سیده‌یه‌کی به‌رزی به‌زمانی فارسی بۆ سالی له دایکبوونی داناوه و، سالی ۱۱۵۵ ی بۆ داناوه و^(۱)، دواتر ئه‌و مامۆستا یان ئه‌و به‌گه مه‌دره‌سه‌یه‌کی گه‌وره‌ی له بیتوش هه‌بووه و، خۆی حاکمی ئه‌و ناوچه بووه. بۆیه ئه‌و گومانه بۆ ئه‌میش ده‌چیت و، دوور نییه کتییی ئه‌نواری مه‌زن دانراوی ئه‌م بیت. ده‌ریاره‌ی ژیا‌نی ئه‌م یوسف به‌گه‌یش جگه له‌وه‌ی مامۆستا بیتوشیی نووسیویه‌تی شتیکی دیمان له ده‌ستدا نییه و، جاری ئه‌م گومانانه ده‌درکتین تا بزائین چۆن ده‌بیت و چی ده‌بیت.

له‌م وتاره‌دا زیاتر لام له‌و مامۆستایانه کردوه‌ته‌وه که شۆینه‌واریان له (د.ع) دا هه‌یه، چونکه به‌دریژایی میژوو یوسف ناوی دیکه‌مان هه‌بووه و، هه‌ریه‌که‌یشیان له ده‌ور و سه‌رده‌می خۆیدا شۆینه‌وار و ده‌وری کاریگه‌ری هه‌بووه، به‌لام که شۆینه‌واره‌کان له ده‌ست ئێمه‌دا نه‌بن ئێمه چیی به‌کین و بلتین چی؟ بۆ ئه‌مونه مامۆستا (یوسف بن الملا عبدالجلیل الکوردی الخضری الموصلی) که له سالی ۱۲۴۱ک دا کۆچی دوا‌یی کردوه دوو دانراوی زانراوی هه‌یه:

۱- الانتصار للأولياء الأخیار.

۲- الاستشفاء بأحادیث المصطفى^(۲).

جگه له مامۆستا مه‌لا یوسفی سالاری و مامۆستا مه‌لا یوسفی ده‌وکی، مامۆستا مه‌لا یوسفی‌کی دیکه‌مان هه‌یه، به یوسفی عه‌قراوی خۆی ده‌ناسین و، ئه‌م مامۆستایش یادگاریکی نه‌وازه و پر زانیاری نایابی به‌دیاری بۆ به‌جیه‌شتووین، ئه‌م مامۆستامان سالی ۱۲۸۴ له ژیا‌ندا بووه، ئایا ده‌بی پێوه‌ندی له‌نیوان ئه‌م و ئه‌و دوو مامۆستاکه‌ی دیدا هه‌بیت؟

له به‌رگی دووه‌می بوژاندنه‌وه‌ی میژووی زانایاندا شتیکم ده‌ریاره‌ی ده‌ستخه‌تیکی ئه‌م مامۆستا نووسیوه.

(۱) (بروانه: البیتوشی. ص: ۸۷...).

(۲) بروانه: فهرس المخطوطات العربیة فی مکتبة الأوقاف العامة فی بغداد، الجزء الأول، ص: ۱۸۸.

وفهرس مخطوطات مکتبة الأوقاف الموصل، ج/ ۵، ص: ۱۰۵.

چەند بازلێتکی دی

هەر له (د.ع) دا ناوی چەند مامۆستای دی و شۆتێه واریانم دیوه که سەر به هۆزی -یان ناوچهی- (بازلی) ن، لهم ههله دا ناوی ئهوانیش تومار دهکهم به لکو سوودیان ههیی:

۱- له کۆتایی دهستخه تی (۲۲۰۱۴ د.ع) وه که کتیبی (الصواعق المحرقة) یه نووسراوه:

(کتبت لأجل ملا عبدالله البازلي، المتوطن في قرية أسی).

له کۆتایشیه وه نووسراوه:

(قد اشترى شريف بن محمود [سروسي!] هذا الكتاب المسمى بصواعق، من تأليفات احمد بن حجر من ابن ملا عبدالله المزبور بقروش واحد! في سنة تسع بعد الالف والمائة وثمانين، في ايام سلطنة اسماعيل پاشا في العمادية، ابن ابراهيم پاشا في العمادية، ابن زبيرخان الحاكم في بلدة زاخو في العمادية.

۲- تمت النسخة الخلافية الواقعة بين الامامان (!) على يد أضعف الانسان وأحوج الى رحمة الرحمان، أعني به يوسف البازلي. في وقت الأحزان، من فراق المحب والاخوان، في قصبة السلماس. سنة أربع والف من الهجرة).

ئه مه له کۆتایی دهستخه تی (۳۵۱۱۶ د.ع) وه نووسراوه.

۳- دهستخه تی (۱/۱۹۰۹۵) ش (شرح قواعد الاعراب) ه له سه ری نووسراوه: عه بدوله زیزی کوری حامیدی کوری حاجی نه بیی کوری وه یسی کوری مه لا داودی بازلینی له گوندی گه لاله لای مه لا داود و مه لا په سوول سالی ۱۱۶۶ نووسیویه تیه وه.

۴- (۴۳۲۴۱ د.ع) حاشیه ی خه یالیی به سه ر شه ر عه قانیده وه.

مه مه د نامورادی کوری حاجی عه بدوره حیمی بازلیی له په مه زانی سالی ۹۷۴ دا نووسیویه تیه وه.

مامۆستا شیخ مه مه دی بازلیی حه مه ویشمان هه یه، حاشیه ی به سه ر (جمع

الجوامع) وه هه یه پێش ئه وه ی ده ست لهم باسه هه لگرم به کورتیی ناماژه بو دوو خال ده که م:

یه که میان: له به رگی چواره می بووراندنه وه ی میژوووی زانایانی کوردا شیعی (بازلی) م

بلاوکرده‌وه، به‌لام نازانم ده‌بی شی‌عری یه‌ک‌یک له‌م (بازلی) یانه‌ی ئیره‌ بی‌ت، یان شی‌عری (بازلی) یه‌کی دی بی‌ت؟

دووهم: له‌ سه‌ره‌تای ئه‌م وتاره‌دا ناوی مامۆستا مه‌لا یوسفی کوری مه‌لا عه‌بدو‌ل‌لای ناسراو به‌مه‌لا زاده‌مان خو‌تنده‌وه، دوا‌ی نووسینی ئه‌م وتاره‌ و له‌م ماوه‌دا ده‌ست‌خه‌ت‌یک هات بو (د.ع) دانراوی مامۆستا (مه‌لا زاده‌ی کوردی سۆرانیی) یه‌، جا نازانین ده‌بی پتیه‌ندی له‌ نیوان ئه‌م دوو مامۆستا‌دا هه‌بی یان نا؟

ده‌ست‌خه‌تی به‌نده‌نیجیی

٤٠٨

٥٢٧٧ د.ع

ئه‌م ده‌ست‌خه‌ته‌ کۆمه‌ل‌یک شی‌عر و باب‌ه‌تی جو‌راو‌جو‌ری مامۆستا مه‌لا عه‌لی به‌نده‌نیجیی تیت‌دایه‌ به‌م شپوه‌:

یه‌که‌م: به‌ش‌یک له‌ دیوان و شی‌عه‌ره‌کانی به‌عه‌ره‌بی و که‌می‌کیشی به‌فارسی.

دووهم: المناسک الالهیة. سالی ١١٩٧ نووسراوه‌ته‌وه.

سێ‌یه‌م: منظومة اسماء البدر. می‌ژووی دانانه‌که‌ی سالی ١١٦٧هـ.

دوا‌ی ئه‌مانه‌ کۆمه‌ل‌یک حاشیه‌ی صیغه‌تول‌لای تیت‌دایه‌ به‌سه‌ر چه‌ند ئایه‌ت‌یکی قورئانی پیرزه‌وه.

دوا‌ی ئه‌مانه‌ و چه‌ند شتی‌کی دی کتییی (اتام الدراية لقراء النقابة) دیت و به‌مه‌ ده‌ست‌خه‌ته‌که‌ کۆتایی دیت، که‌ عه‌بدو‌لقادری کوری سه‌یید طاها‌ی موس‌لی سالی ١١٦٨ نووسیویه‌تیه‌وه.

هذه [أرجوة (!)] من كلام مولانا مهى الدين الجزري

٤٠٩

پیشتر له بۆنه گه لی جیا جیادا ده قی چهند ئیجازه ی جوړاوجوړم بلاوکردووه تهوه، لهم ههله یشدا ئهم دهقه بلاو ده که مه وه، به هیوای ئه وه ی تیشکیک بخاته سه ر په وتی پتیازی ئیجازه ی خویندن و ده رسوتنه وه ی ماموستایانی کورد.

بسم الله الرحمن الرحيم

١/١٧٥٧٦

الحمد لله الذي تفرد وبالمملك والجلال، وتنزه عن الاشباه والأمثال، وتفضل علينا بالهداية والصفات الكمال، وخلصنا من الضلال وسوء الفعال، والصلاة والسلام على نبينا محمد المنعوت بالأوصاف الحميدة وأحسن الخصال. وعلى اله وأصحابه خير صحب وآل.

اما بعد: فهذه أرجوة في بيان ما بلغنا من العلماء الذين نحن أخذنا العلم منهم من جهة ختم المادة. فاعلم يا أخي قد ختمت المادة بعون الله الملك العلام عند المشتهر في عصره، مولانا چلي الجزري، وهو من تلاميذ ملا محمد شروين، وهو من تلاميذ ملا احمد المجلى، وهو من تلاميذ ميرزا جان الشيرازي. وهو من تلاميذ ملا جمال الدين محمود الشيرازي، وهو من تلاميذ ملا جلال الدين الدواني، وهو من تلاميذ ملا محمد ايچي وملا علي ايچي الملقب ببركشادي [أو ببركشاوي] وملا محي الدين الكوشكناري. وهم من تلاميذ السيد شريف التلميذ لمولانا الأبهری، ثم أنتقل قدس سره بعد ختم المادة لتكرار شرح المطالع الى مولانا مباركشاه. وهما تلميذان من تلاميذ قطب الدين الرازي، وهو من تلاميذ العلامة الشيرازي، وهو من تلاميذ نصيرالدين الطوسي، والكاتب القزويني التلميذين لامام (!) فخر الرازي، وهو من تلاميذ محمد الغزالي، وهو في تلاميذ من تلاميذ امام الحرمين، وهو من تلاميذ والده. وهو من تلاميذ عبدالله بن أحمد القفال المروزي، وهو من تلاميذ ابن زيدويه احمد المروزي، وهو من تلاميذ الشيخ ابو اسحاق المروزي، وهو أخذ العلم عن قاضي أحمد بن عمر بن شريح عن الامام ابي القاسم الانماطي، عن الامام بن اسماعيل المزني. والربيع

المراذي، وكلاهما عن الامام المحقق محمد بن ادریس الشافعي، وهو أخذ العلم عن امام حرمل بن مسلم بن خالد بن زنجي (!) عن ابن جريج عن عطاء عن ابن عباس رضی الله عنهم، وعن امام حرم رسول الله مالك، عن نافع، عن ابن عمر، رضی الله عنهم كلاهما عن النبي صلى الله عليه وسلم وعلى آله وأصحابه والتابعين أجمعين.

كتبه عبدالله ابن الجلي لأجل ملا ابوبكر سنة ١٢١٣.

سووپیتکی میژوووی هیده ریه کان

دهرباره ی هیده ریه کان

یه که م: نه وهی که من لیته دا کو مکر دوونه ته وه هه موو به ره مه کانی زانیانی نه و بنه ماله یان نه و زانیاریانه نین که ده رباره ی نه وان له کتیب خانی (دار العراق للمخطوطات) دان.

دووهم: نه ونده هه یه نه م کاره ی من جیاوازی له پرووی چهند و چۆنی زانیاری ده رباره ی ژیان و به ره مه ی نه و بنه ماله و زاناکانیانه وه هه یه؛ چونکه نه و سه وچاوانه ی - که من دیومن و- تا ئیسته له سه ر زانیانی هیده ریه یان نووسیوه، به زۆری لایه نی پیا هه لدان و ستایش کردنی توانا و پله ی زانیاری نه و زاتانه یان گرتوته وه و، بایه خیتکی نه وتۆیان به چۆنیته ی ژیانیان و، ناوی به ره مه کانیان و، شوینی ژیانیان و، سالی له دایکبوون و کوچکردنیان له جیهان و، شتگه لی دیکه له م بابه تانه نه داوه. وهک ده بیینی له م چهند لاپه ره دا چه پکیتک زانیاری په رته وازه مان کوکردووه ته وه، له وانیه زانیاری دیکه یشیان وه سه ر بخریت و، له پرویانه وه، میژوو یه کی پوخت و دروستتر له سه ر نه م بنه ماله بنووسریت.

سییه م: به هو ی نه وه وه نه م بنه ماله دوا یی به غدا جتگه یان بووه و له و ی نیشته جی بوون به شیک ی باش له به ره هم و شوینه واریان پارێزراوه و له له ناوچوون قوتار بوون.

چواره م: وا ده رده که و ی کتیبه کانی نه م بنه ماله تا سه رده می ده رویش نه فه ندی هیده ره ی پارێزراون، به لام دوا ی کوچی دوا یی نه و - ئیستر له بهر هه ر هو یه ک ببیت - کتیبه کانیان هه راج کراون و له مه زاددا فرۆشراون و، له سه ر گه لی ده سته خت دیومه نووسراوه که له مه زادی کتیبه کانی ده رویش نه فه ندی هیده ره یدا کپراون.

پینجهم: هوئی بلبوونه‌وهی شوینه‌وار و به‌ره‌مه‌کانی زانایانی ئەم بنه‌ماله ئه‌وه‌یه خویان مامۆستای ناودار و زانای گه‌وره بوون و، ههر خویان -به‌زۆری- حاشیه و کتیبیان له زانیارییه جۆراوجۆره‌کاندا بۆ فه‌قی و قوتابیانی خویان داناوه و، به‌ده‌رس پێیان گوتوونه‌ته‌وه، واته دانراوه‌کانیان ههر زوو بوون به‌کتیبی (جاده - مهنه‌ج) به‌رنامه‌ی خویندن و، فه‌قییان دواى خویندن و نووسینه‌وه‌یان شاره و شار و ولاته و ولات بر‌دوونیان و بلبوویان کردوونه‌ته‌وه.

له‌ناو زانایانی کورددا که‌م بنه‌ماله و که‌مه‌له زانا هه‌یه که به‌ئەندازه‌ی زانایانی هه‌یده‌ری ناویان که‌وتیته ناو ناوان و، شوینه‌وار و به‌ره‌مه‌کانیشیان له کتیب‌خانه‌کاندا جێگه‌یان بووبیته‌وه و له‌نگه‌ریان گرتی. بۆیه تا ئەندازێک له‌سه‌ر زانایانی ئەم بنه‌ماله نووسراوه و، له سه‌رچاوه‌کاندا ناویان هه‌یه، ئیمه له‌م ده‌رفه‌ته‌دا نامانه‌وه‌ی به‌دوو‌پات‌کردنه‌وه‌ی ئەو نووسراوانه‌ی پێش‌ه‌وه خۆمان خه‌ریک بکه‌ین و لا‌په‌ره‌یان پێ پر بکه‌ینه‌وه، به‌ل‌کو ده‌مانه‌وه‌ی شتیکی نوێ ب‌خه‌ینه سه‌ر ئەو باسانه‌ی پێش‌وو، بۆ ئەم مه‌به‌سته‌یه‌ش سه‌رچاوه‌گه‌لیکی نوێمان هه‌لبژارد که تا ئێسته ده‌ستی لێ‌کۆڵینه‌وه و لێ‌کۆڵه‌ره‌وانیان پێ نه‌گه‌یش‌توو. ئەو سه‌رچاوانه به‌زۆری ده‌ست‌خه‌تی دانراوه‌کانی زانایانی ئەم بنه‌ماله‌ن که -به‌داخه‌وه نازانم بۆچی- پێش‌تر با‌یه‌خ‌ی‌کی ئەوتۆیان پێنه‌دراوه و، پیاوی وه‌کو ئیبراهیم فه‌صیحی هه‌یده‌ری که خۆی زانایه‌کی ئەو بنه‌ماله بووه کاتێ له‌سه‌ر زانایانی با‌وباپیری خۆی نووسیوه، ئەم لایه‌نه‌ی پشت‌گۆی خست‌وه و، زیاتر خۆی به‌پیا‌هه‌لدان و وشه‌نارایی و پازاندنه‌وه‌ی دیه‌نه‌وه خه‌ریک کرد‌وه و، نه‌هات‌وه له‌پال ناو و میژووی ژیا‌نی هه‌ریه‌که‌ت‌کیاندا دانراو و به‌ره‌مه‌یشی چی هه‌بووه هه‌مووی تو‌مار ب‌کات، بێ‌گومان مامۆستای فه‌صیح له هه‌موو که‌س با‌ش‌تر ناو و ژماره‌ی به‌ره‌مه‌کانیانی زانیوه، هه‌روه‌ها بێ‌گومان فره‌یش‌یا‌نی له ده‌ست‌دا بووه و، توانی‌وه‌تی زۆر چاک و به‌دریژی له‌باره‌یان‌ه‌وه بنو‌ست، به‌وه‌یش که ئەم کاره‌ی نه‌کرد‌وه زیانیکی قه‌ره‌بوونه‌کراوه‌ی له میژووی ئەم بنه‌ماله‌یه داوه.

به‌هه‌ر حال- ئیمه له‌باتیی ئەو- پاش گه‌ران و پش‌کنینیکی زۆر توانیمان سه‌ر و سۆراخ‌یکی، تا ئەندازێک باشی، گه‌لی له دانراوه‌کانی مامۆستایانی هه‌یده‌ری بکه‌ین، جاریکی دیکه‌یش ده‌لێنه‌وه بێ‌گومان ئەمانه‌ی ئیمه نا‌ونوسی‌ان ده‌که‌ین و شوینه‌کانیان دیاریی ده‌که‌ین هه‌موو به‌ره‌م و، دانراوی مامۆستایانی ئەم بنه‌ماله‌ نین، به‌لام - وا ئەزانم - که‌س پێش من نه‌وه‌نده‌ی کو و نا‌ونوس نه‌کرد‌وه و، به‌م پێش‌یه‌یش ئەمه‌ی ئێره

ههنگاوێکی نوێ و قوناغێکی باشه دهپریت و، روویهکی دیکهی ژیانی پیاوانی ئەم
بنه‌ماله‌یه له سه‌رچاوه‌ی دروست و ده‌وله‌مه‌نده‌وه تۆمار ده‌کریته.

به کورتیی من لهم چند لا پهره دا به زۆری لا له دانراوه کانی زانیانی بنه ماله‌ی حه‌یده‌ری ده‌که‌مه‌وه و، ئه‌و ڤوه‌ه گه‌شه‌ی ڤۆشنییری کوردستان - به‌گوێره‌ی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ - له‌ ئاسۆی هه‌ول و کۆششی ئه‌و زانیانه‌وه ڤوون ده‌که‌مه‌وه. جا ئه‌گه‌ر له‌ ڤه‌نای ئه‌و دانراوانه‌یشدا میژووه‌گه‌لیکم ده‌ست بکه‌ویت - که‌ ده‌ستیشم که‌وتوه‌ و زۆریشم ده‌ست که‌وتوه‌ - ئه‌وا به‌گوێره‌ی ئه‌و میژووانه‌ هه‌له‌ و نادروستییه‌ک که‌ له‌ میژووی ئه‌و زانیانه‌دا تۆمار کراوه‌ راست ده‌که‌مه‌وه و، به‌به‌لگه‌وه‌ شتیه‌ راسته‌که‌ تۆمار ده‌که‌م.

لێره‌دا به‌سه‌ر ئه‌وه‌دا ناڕۆم که‌ می‌ژووی ژیا‌ن و به‌ره‌هم و دانراوه‌کانی به‌مه‌اله‌ی حه‌یده‌ری که‌ره‌سته‌یه‌کی زۆر و، ماده‌یه‌کی ده‌وله‌مه‌ندی لێکۆڵینه‌وه‌ی زانستییه‌و، ده‌کری قوتابی ژیر و کارامه‌ به‌کاوه‌خۆ له‌ گه‌لی پووی ئه‌م به‌مه‌اله‌ به‌کۆلیته‌وه‌ و، له‌و روانگه‌یشه‌وه‌ فره‌ پووی کۆمه‌لایه‌تی و رۆشنیری و ئابووری و ته‌نانه‌ت سیاس‌ی و... تاد ده‌سنیشان به‌کریته‌ و، په‌رده‌ له‌ پووی گه‌لی دیاره‌ی شارراوه‌ و نه‌زانراوی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ و دوا‌ی ئه‌ویش هه‌لبه‌نازیته‌.

لەم هەلەدا ئەوە دەلیتینەوه میژووی سەدەها سالی دەیان زانا و مامۆستای پایەبەرز که لە گەلی شۆیتندا دەوریان بوو و، لە گەلی ولاتدا زانا و خۆتێندەواریان پێتگەیانندوو و، دواجاریش بۆ ماویەکی زۆر بەککتیب و کەرەستەیی خۆتێندن و زانیارییانەوه پاش ئەوەی هەواریان گواستووەتەوه بەغدا، زۆری پێتەچوو، ئەستێرەیان لە ئاسمانی زانیاری بەغدادا درەوشاوەتەوه، فەقی و مەلای بەغدا -کورد و غەیری کورد- بەهرەیان لە تیشکی ئەو زانیارییانە وەرگرتوو و، مەلای چاک و قازی و موفتیی بەغدا بوون و، ئالای زانیاری بەبەلندی بەدەستی ئەوانەوه شەکاوەتەوه... زاناگەلیک ئەمە حالیان بووبیت و خۆیان میژووی پەوتی ژیان و خۆتێندی خۆیان نەنووسیبت و، خەلکی دیش ئەمەیان بۆ نەکردن، ئیستە ئیمە -دوای تێداچوونی بەشیکی زۆری کەرەستەیی نووسینەوهی ئەو میژوو- دەبی چیمان پێ بکرت؟ وەک گوتم ئەمە ئیمە لێرەدا کۆمان کردوووەتەوه بەشیکی دییه لە کەرەستەیی نووسینەوهی ژیاانی ئەم بنەمالەیه و، هیوابراویش نەبووین و، بەئومیدی ئەوەوه دەرین لەمەولا زیاتر و باشتەرمان دەست بکەویت و، بتوانریت وەک پتووست ژیاانی مامۆستایانی ئەم بنەمالە بخریتە سەر لا پەرەکانی میژووی زانیاری کورد و، لەناو میژووی زانیانی جیهاندا جێگەیی شیاوی خۆیان بدریت.

ئالۆزییه‌ی له میژووی هه‌یده‌رییاندا

له زۆر کۆنه‌وه باوبوه - و ئیستەیش شوێنه‌واری ماوه - که کاتێ کۆر شانازی به‌باوکی خۆیه‌وه کردوه، کۆری خۆی به‌ناوی باوکییه‌وه ناو ناوه، واته گه‌لێ جار کۆر به‌ناوی باپیری خۆیه‌وه ناوئراوه، بۆ نمونه: ئه‌حمه‌دی کۆری مه‌مه‌دی کۆری ئه‌حمه‌د. جاری وایش هه‌بووه له‌ بنه‌مه‌اله‌یه‌کدا به‌پانیی و درێژیی ئه‌م یاسا چاودیری کراوه. دیارترین بنه‌مه‌اله ئه‌م یاسا و دیارده‌م تێدا دیپیت بنه‌مه‌اله‌ی هه‌یده‌رییه‌کانه، که ده‌گه‌رینه‌وه بۆ هه‌یده‌ری یه‌که‌می کۆری مه‌مه‌د، له‌ پیاوه‌ زانا و گه‌وره و ناودار و خاوه‌ن دانراوه‌کانی ئه‌م بنه‌مه‌اله‌دا ده‌بینین ناوه‌کانی: هه‌یده‌ر و، ئه‌حمه‌د و، عه‌بدوڵلا و، صیبه‌توڵلا و، عوبه‌یدوڵلا... چه‌ندین جار دووپات ده‌بنه‌وه، ئه‌م دووپاتبوونه‌وه، که مایه‌ی شانازی و شانازی پتوه‌کردنی نه‌وه‌کانی ئه‌و بنه‌مه‌اله‌یه، بۆ ئیمه‌مانان که بمانه‌وی له‌سه‌ر ژبان و به‌ره‌مه‌یان بنوسین، به‌بۆنه‌ی ئه‌وه‌وه پتشت و زوو له‌ سه‌رده‌می خۆیاندا ژبانیه‌یان نه‌نوسراوه و، به‌ره‌مه‌کانیان جیا نه‌کراوه‌ته‌وه، ئیسته ئالۆزیی و سه‌رده‌رگومبێی روویداوه و، به‌گه‌لێ ئه‌رک و ده‌ردی سه‌ره‌ش به‌ره‌مه‌کانیان به‌دروستی له‌ یه‌ک جیا ناکرینه‌وه و، ناتوانین وه‌ک پتیبست به‌ره‌مه‌ی هه‌رکه‌سه‌تیکیان به‌دینه‌وه به‌خواه‌نه‌که‌ی؛ چونکه گه‌لێ جار ناوی دانراوێک ده‌بینین له‌سه‌ری نووسراوه ئه‌حمه‌دی کۆری هه‌یده‌ر، یان صیبه‌توڵلا، یان عوبه‌یدوڵلا، ئه‌مانه‌یش هه‌موو یه‌که‌م و دووه‌میان هه‌یه و، نازانین به‌دروستی دانراوه‌که به‌دینه‌وه پال کام ئه‌حمه‌د، یان کام صیبه‌توڵلا یان...

شه‌هه‌ره‌ی هه‌یده‌رییه‌کان

به‌گۆیه‌ی ئه‌وه‌ی باوه و بیستراوه و نووسراوه‌ پشته‌ی بنه‌مه‌اله‌ی هه‌یده‌رییه‌کان - هه‌روه‌ها سه‌فه‌رییه‌کانیش - ده‌چیته‌وه سه‌ر ئیمام هه‌مه‌ی کۆری ئیمام مووسای کاظم، که گۆری پیروزی له‌ گوندی ته‌کیه‌ی قه‌ره‌داغدایه و، گه‌لێ پشته‌ی دیکه‌یش ده‌چنه‌وه سه‌ر ئه‌م ذاته و به‌کوردستاندا به‌لابوونه‌ته‌وه.

ئه‌مه له‌ گه‌لێ سه‌رچاوه‌دا تو‌مار کراوه و - وه‌ک گوتمان - ئیمه ناگه‌رینه‌وه بۆ وتنه‌وه و کاوێژکردنه‌وه‌ی ئه‌و زانیارییه‌ کۆنانه بێ ئه‌وه‌ی شتی نوێی به‌خینه‌ سه‌ر. مامۆستا مه‌لا عه‌بدوڵکه‌رمی موده‌ریس له (بنه‌مه‌اله‌ی زانیاران) دا^(١)

(١) پروه: بنه‌مه‌اله‌ی زانیاران. ل: ٢٢٤.

له‌سه‌ر ئەم بنه‌ماله‌ی -تا ئەندازێک- به‌درێژی نووسیوه و شه‌جهره‌ی نه‌سه‌بیه‌شیانی نووسیوه، به‌لام له (د.ع) دا شه‌جهره‌یه‌کمان بینی که له عاصیمی کوری ئیبراهیمه‌وه ده‌ستپێده‌کات هه‌ندیک جیاوازی له‌ته‌ک ئه‌و شه‌جهره‌دا هه‌یه که مامۆستا تۆمارێ کردووه، بۆیه لێره‌دا ئه‌و ده‌قی شه‌جهره‌یش تۆمار ده‌که‌ین، به‌لکو له‌یه‌ک بدرێن و، به‌لێکۆلینه‌وه راستییان ده‌ریخێت.

شه‌جهره‌که له عاصیمی کوری هه‌یده‌روه ده‌ستپێده‌کات و به‌م شێوه‌یه: «عاصم بن ابراهیم بن حیدر بن احمد بن حیدر بن محمد بن حیدر بن پیرالدین بن علاءالدین بن صدرالدین بن موسی الشیخ صفي الدين ابو الفتح اسحاق بن الشيخ امين الدين بن جبرائيل بن الشيخ الصالح ابي بکر بن قطب الدين بن صلاح الدين رشيد بن محمد الحافظ بن عوض بن فیروزشاه بن محمد شاه بن شرفشاه بن محمد بن حسن بن محمد بن ابراهیم بن جعفر بن محمد بن اسماعیل بن محمد بن احمد الاعرابي بن ابي محمد القاسم حمزة بن امام الهمام موسى الكاظم رضی الله تعالی عنهم اجمعين.

از منقول مدون تاریخ هفت اقلیم کتبت من خط عاصم».

کتیبه‌خانه‌ی هه‌یده‌ریسه‌کان

ئه‌وه‌ته‌ی کتیبه‌خانان ده‌گه‌رێم و، شوینه‌وار و ده‌ستخه‌تی مامۆستایان و زانایانی کورد دیوه، به‌سه‌ریه‌که‌وه به‌ئه‌ندازه‌ی پاشماوه و شوینه‌واری بنه‌ماله‌ی هه‌یده‌ری له کتیبه‌خانه‌یه‌که‌دا ده‌ستخه‌ت و کتیبه‌ نه‌دیوه. دوا‌یی که سه‌رنجی سه‌رچاوه و شوینی ئەم ده‌ستخه‌تانه و، ئه‌و ده‌ستانه‌ی دوا‌جار ئەم ده‌ستخه‌تانه‌یان دیوه و له‌وانه‌وه گه‌یشتوونه‌ته (د.ع)، ده‌بینین ئەم شوینه‌وارانه له‌ په‌رته‌وازیی و ئاواره‌یه‌یه‌کی زۆره‌وه گه‌ییسه‌ته (د.ع) و، هه‌ر چه‌ند دانه‌یه‌کیان لای زه‌لامێک و له کتیبه‌خانه‌یه‌که‌وه هاتوون، وا دیار نییه باش پارێزرا‌یێتن و، شوینیکیان بۆ ته‌رخان کرا‌یێت.

ئه‌وه‌ی سووسه‌ی به‌لگه‌یه‌کی لێوه بکری‌ت ئه‌وه‌یه که به‌شی زۆری کتیبه‌کانی ئەم بنه‌ماله ده‌ستاو‌ده‌ست و پشتاو‌پشت گه‌یه‌وته ده‌ست ده‌روێشی هه‌یده‌ری، به‌لام دوا‌ی خۆی کتیبه‌کانی هه‌راج کراون و، هه‌ر که‌سی‌ک چی به‌دل بو‌وی‌ت - به‌نرخ‌ی پیا‌ز و که‌م‌تریش!- بۆ خۆی که‌ی‌ویه‌تی و بر‌دو‌ویه‌تی.

ئه‌مه‌یش یه‌ک دوو به‌لگه‌ی ئەم قسه‌:

ده‌ستخه‌تی ژماره (٥٠٨٨ د.ع) که (المحاكمات) ه‌ دانرا‌وی ئه‌حمه‌دی کوری هه‌یده‌ره

له‌سه‌ری نووسراوه:

«قد اشتریته من مزاد درویش افندی الحیدری بثلاثین غروشا.

انا الحقیقیر أحمد الناجی رئیس محکمة بدایت بغداد... سنة ١٣٦٠!»

له‌سه‌ر ده‌ستخه‌تی ژماره (٧٠٧٨ د.ع) که (خیالی)یه و محهمه‌د شه‌ریفی کوری مه‌لا مه‌حموودی کوری مه‌لا محهمه‌د سالی ١٢٠٦ نووسیویه‌تیه‌وه، ... نووسراوه که محهمه‌د ره‌شید سالی ١٣٠٧ له مه‌زادی کتیبه‌کانی محهمه‌د ده‌رویش ئه‌فه‌ندیی حه‌یده‌ری کریویه‌تی...

مه‌ده‌سه‌ی ماوه‌ران:

ئه‌وه‌ی ده‌ریاره‌ی گوندی ماوه‌ران بیسراوه و که‌می‌کیشی له‌سه‌ر نووسراوه، ئه‌وه‌یه ئه‌و گونده‌ ماوه‌یه‌کی ژۆر مه‌لبه‌ندیکی زانیاری گه‌وره‌ بووه، و، زانکۆیه‌کی بالای که‌موینه‌ی کوردستان - و بگره‌ گه‌لی ناوچه‌ی جیهان- بووه، به‌لام گه‌لی جار به‌ر چه‌پۆکی چه‌رخ‌ی چه‌پگه‌رد که‌وتوووه، و، له‌وه ده‌چیت داری به‌سه‌ر به‌رده‌یه‌وه نه‌ماییت و، دوا‌یی سه‌رله‌نوێ بنیاتنرابیته‌وه، وه‌ک له‌ وتاری (بیره‌که‌ی ماوه‌ران)^(١) دا ئاماژه‌م بۆ کردوووه.

هه‌روه‌ها ئه‌وه‌یش زانراوه که زانایانی ئه‌م بنه‌ماله‌یه هاتوونه‌ته به‌غدا و له‌وێ جێگیربون و، ده‌وری کاریگه‌ریان له‌ ره‌وتی ره‌وشنبیری به‌غدادا دیوه، و، گه‌لی جار موفتیتی و سه‌روکایه‌تی زانیاری به‌غدا له‌ ده‌ستی زانایانی ئه‌و بنه‌ماله‌یه‌دا بووه. به‌لام ئایا دوا‌ی بارکردن و گواسته‌وه‌ی بارگه‌ی زانایانی ئه‌و بنه‌ماله‌یه بۆ به‌غدا گوندی ماوه‌ران چی به‌سه‌ر هاتوووه؟

له‌ ده‌ستخه‌تی ژماره (٦١٣٨ د.ع) وه ئه‌وه‌مان بۆ ده‌رده‌که‌وێ که زانایانی حه‌یده‌ری ماوه‌یه‌ک دوا‌ی ئه‌و کۆچ و باره ئه‌و گونده‌یان چۆل نه‌کردوووه، و، زانا و مامۆستایان له‌و شوینه‌دا ماونه‌ته‌وه و زانا و مامۆستا و موده‌ریس بوون. ده‌ستخه‌ته‌که که‌ممه‌لیک دانراوه له‌ مه‌نتیقدا مسته‌فای کوری ئه‌حمه‌دی زه‌هاویی^(٢) [هه‌ندی جاریش له‌باتی زه‌هاو (دیج‌اب) ده‌نووسی] له‌ مانگی (ربیع الثاني) دا سالی ١٢٢٣ له‌ گوندی ماوه‌ران لای مه‌ولانا محهمه‌د ئه‌فه‌ندی کوری مه‌ولانا فه‌زلؤللا ئه‌فه‌ندی حه‌یده‌ری نووسیویه‌تیه‌وه.

(١) پروانه به‌رگی چواره‌می ئه‌م کتیبه، ل: ٣٢٦.

(٢) ئه‌م مامۆستا برای محهمه‌د فه‌یضی - موفتی - زه‌هاویی بووه.

سەرچاوه‌که‌لێک ده‌رباره‌ی هه‌یدهرییه‌کان:

مامۆستایانی هه‌یدهرییه‌ی به‌بۆنه‌ی ئه‌وه‌وه‌ ده‌وری دیار و کاریگه‌ریان بووه‌ له‌ گه‌شه‌پێدانی خوێندن و پۆشنیبیریدا و، ژماره‌ی زۆریان له‌وه‌دا نه‌بووه‌ بشارینه‌وه‌ یان ون به‌ن و، په‌لیان بۆ گه‌لێ ناوچه‌ی عێراق و جیهان کوتاوه‌ و، گه‌ییسه‌ هه‌ر شویتنیک زوو ناو و شۆره‌تیان به‌ده‌وری خۆیاندا بلاویوه‌ته‌وه‌... که‌م تا زۆر له‌سه‌ریان نووسراوه‌ و، ناوی هه‌ندیکیان که‌وتووته‌ سه‌ر لاپه‌ره‌کانی میژوو و، ئه‌و ناوانه‌ ده‌ستاووه‌ستیان پێکراوه‌ و له‌گه‌لێ سه‌رچاوه‌دا ده‌بینرێت، به‌لام نه‌ئێوه‌ ناوانه‌ ناوی هه‌موو زانایانی بنه‌ماله‌ی هه‌یدهرییه‌ی و، نه‌ ئه‌وه‌یش که‌ له‌سه‌ریان نووسراوه‌ به‌ئهندازه‌ی ئه‌و زانیاری و خه‌مه‌تانه‌یانه‌ که‌ پێشکه‌شی گه‌ل و ولات و ئه‌و ناوچانه‌یان کردووه‌ که‌ تیاياندا بوون.

وه‌ک چه‌ند جاری دیش گوتوووه‌ به‌داخه‌وه‌ زانایانی خودی بنه‌ماله‌که‌یش که‌ لایه‌کیان له‌ میژووی ژبان و به‌سه‌رهات و ره‌وتی پۆشنیبیری زانایانی بنه‌ماله‌که‌ کردووه‌ته‌وه‌ لا کردنه‌وه‌که‌یان، نه‌ وه‌ک پتویست و شیای ئه‌و زانایانه‌ بووه‌ و، نه‌ له‌ ناستی قه‌واره‌ و بارسایی ژماره‌ و ئهندازه‌ی زاناکانیان و ئه‌و خه‌مه‌تانه‌یاندا بووه‌، که‌ پێشکه‌شیان کردووه‌ و، به‌مه‌یش زیانی گه‌وره‌ی قه‌ره‌بوو نه‌کراوه‌ له‌ میژووی زانیاری به‌گه‌شتی و میژووی بنه‌ماله‌ی هه‌یدهرییه‌ی به‌تایبه‌تی که‌وتوووه‌.

ئێمه‌یش چه‌ند هه‌ولمان داوه‌ و چه‌ندیش هه‌ولتی زیاتر به‌دین نه‌ ئه‌توانین ئه‌و میژوو به‌دروستی و وه‌ک پتویست بنوسین و، نه‌ ده‌یشتوانین قه‌ره‌بووی ئه‌و زیانه‌ بکه‌ینه‌وه‌ که‌ له‌ میژووکه‌مان که‌وتوووه‌!.

له‌م بواره‌دا گه‌شتیکی بچوک به‌و په‌نجانه‌دا ده‌که‌ین که‌ له‌م بواره‌دا دراو و، نمونه‌یان لێ وه‌رده‌گرین له‌ته‌ک پێنومايیکردنی خوێنه‌ردا بۆ لای سه‌رچاوه‌کان:

مامۆستا ئیبراهیم فه‌صیحی هه‌یدهرییه‌ی له‌ (عنوان المجد) ده‌که‌یدا له‌پاڵ ئه‌وه‌دا که‌ ناوی هه‌ندیک له‌ مامۆستایانی بنه‌ماله‌که‌یان و چه‌رده‌یه‌ک له‌ ناوی قوتابی و دانراوه‌کانیان تۆمار کردووه‌ ده‌فه‌رموئ: ته‌رجه‌مه‌ی هه‌موو زانایانی ئه‌م بنه‌ماله‌ و دانراوه‌کانیان لیته‌دا جێگه‌یان نابێته‌وه‌ و به‌رگێکی سه‌ربه‌خۆی ده‌وێت و، ئه‌و زانایانه‌ ده‌گه‌نه‌ سێسه‌د زانی خاوه‌ن دانراو و کتیب و، ناوی هه‌ندیکیان و هه‌ندیک له‌ دانراوه‌کانیانم نووسی، تا خوێنه‌ر ته‌ماشاکه‌ر په‌ل و پایه‌به‌رزیه‌ی ئه‌م بنه‌ماله‌ و خانه‌واده‌ بزانیته‌ و، بزانیته‌ خه‌مه‌ت و هه‌ولیان له‌ چ ناستیکدا بووه‌...

هەر لێره دا ناوی ئەو زانایانە تۆمار دەکەین کە مامۆستا ئیبراهیم ناوی بردوون و شێوهی نووسینە کەیشی لەسەر یەک دووانتیکیان دەگوێزێنەوه ئێره و، وەک گوتوو مانە دەلێتێنەوه: مامۆستا ئیبراهیم لای لە مێژووی ئەو زانایانە وەک مێژوونووس نەکردووە تەوه و، لەناو ئەو هەموو زانادا لەسەری نووسیون و لێره دا دەیانخوێنیتەوه مێژووی لەدایکبوونی یان کۆچی دوايي کەسیانی نەنووسیوه!

ئەمە یەکیەک لەو مامۆستایانە ی لەسەری نووسیون:

یەکیەک لەوانە ی بەخزمەتی گەیشتم و گوتن و نووسین بەژماردنی پەشت و خوە بەرزەکانیدا ناگەن، ئەسەد سەدرەدینی موفتیی حەنفیی لە بەغدا، کۆری زانای پایە بەرز عەبدوڵلای حەیدەری بەغدادیی کە لە پیاو بەرێز و خاوەن شکۆ و کەموتنەکان بوو، لەلای والیی بەغدا گەیشتبوو پلە یەک کەسی ناگاتێ و، گوتی لە قسە و تانە ی کەس نەبوو، چل ساڵ لەسەر یەک دەرسی عەقڵی و نەقڵیی گوتوو تەوه و، نزیکە ی هەشتا ساڵ ژیاوه و، گەلێ لە زانا ناو دا ره کان لەلای خوێندوویانە، لەوانە:

حاجی داود پاشای والیی بەغدا، پێش ئەو ی کاری وەزارەت بگرتە دەست، حەفدە ساڵ سەرۆم ی لە خزمەتیا خوێندوویە تا لە هەموو هاو ئەکانی پێشکەوتوو.

یەکیکی دی لەوانە باوکم بوو -خودا لیتی خوش بێت- زانیاری لەو و لە زانایانی دیکە وەرگرت و، باوکم لە پیاوچاکان و بەرێزان بوو، هیچی لە دنیا نە دەزانی، خەلک هەموو خوشیان دەویست. سالانێکی زۆر موفتیی شافعییه کان بووه لە بەغدا، نزیکە ی نەوه ساڵ ژیاوه.

هەروەها زانای بەرێز عەبدوڵلای کۆری زانای پایە بەرز غیاثەدینی حەیدەری بەغدادیی، ئامۆزای باپیری ناوبراوم، زانیاری لێ وەرگرت و لەلای خوێندی، چونکە کە غیاثەدین مرد عەبدوڵلای کۆری شیرەخۆر بوو ئەو پیتی گەیانە و پیتی خوێند و کردی بەزانا. هەروەها لەوانە ی لەلای زانای ناوبراو خوێندوویانە زانای بەتوانا مستەفا (عەلقبند) ی نائیبی بەغداد.

هەروەها سەلمانی سۆیدی بەغدادیی.

هەروەها زانای گەوره و لێکۆلەر هەو مستەفا ی خۆزانیی کوردیی.

هەر لەو زانایانە زانای پایە بەرز صیبغە توڵلای کۆری زانای گەوره ئیبراهیمی کۆری زانای گەوره خاوەنی حاشیه بەسەر خەیاڵیه وه باوکی باپیرم عاسیمی حەیدەری.

- ههروهه زانای به توانا محهمه دی قهلهوی مووسلتیی.
- ههروهه زانای وهلی و زانای مهعقول و مهنقول مامم عوبهیدولتلاهی حهیدهیری نهقشبهندیی بهغدادیی موفتییی حهنهفیه له بهغدا.
- ههروهه زانا و نهیدیی به توانا عهبدولقادر صدیقی بهغدادیی.
- ههروهه زانای پایهبهرز و بهرتیز محهمه دهعیدی بهغدادیی موفتییی حهنهفیه.
- ههروهه زانای بلیمته عهبدئاغای توپالی کوری محهمه نهمین ئاغای بهغدادیی.
- ههروهه زانای پیاوچاک حاجی ئیدریس ئاغا.
- ههروهه زانای نهدیب سهلیم بهگ.
- ههروهه لهوانه لهسه دهستی زانای ناوبراودا فیری زانیاریی بوون مهحمود پاشای کوری عهبدوچهمان پاشای کوردیی بلباریی.
- ههروهه زانای به توانا و پیاوچاک نهحمه دی زهندیی کوردیی.
- ههروهه زانای شاعیر محهمه نهسهدهی عوثماییی کهرکوکی ناسراو بهنائیب زاده.
- ههروهه زانای بهرتیز عهبدولغهفووری کهرکوکی.
- ههروهه زانای بهرتیز عومهیری نهریلی.
- ههروهه زانای پایهبهرز عهبدولعهزیزی شهوافی بهغدادیی.
- ههروهه نهدیب عهبدولغهنی جهمیلی موفتییی حهنهفیه له بهغدا.
- ههروهه زانای دانای مهنقول و مهعقول محهمه نهمیینی حیللی موفتییی حیلله... و گهلیکی دیکهیش که له بهر زۆرییان لیردها جیگهیان نابیتهوه، نهمانه ههموویان زانیارییان له باپیری ناوبراوم وهگرتهوه.
- ههروهه باپیرم گهلی دانراویشی ههیه لهوانه:
- ۱- حاشیهی بهسه (تحفه المحتاج)ی ئیبنوحهجهری ههشهمیی مهککییهوه، دادوهیری تیتدا کردوه له نیوان ئه زانیانهدا حاشیهیان بهسهر توحفهوه ههبووه و، توانیوهتی داگری کارهکانیان بیت و لییان بکوئیتهوه.
- ۲- حاشیهی بهسهر حاشیهی عهبدولحهکیمی هیندیی بهسهر خدیالییهوه.
- ۳- حاشیهی بهسهر حاشیهی زانای گهوره لیقانیی میسیری بهسهر شهرحی عیززی تهفتازانییهوه له سهرفدا.

۴- حاشیه‌ی به‌سەر حاشیه‌ی قه‌ره‌باغییه‌وه له مه‌نتیقدا.

۵- حاشیه‌ی به‌سەر حاشیه‌ی طه‌حاوی به‌سەر (الدر المختار)ه‌وه.

۶- شهرچی له‌سەر (لغز)ی به‌هائییه که داگری چهند زانیارییه.

هه‌روه‌ها چهند ته‌علیق و حاشیه‌ی دیکه‌ی به‌سەر کتیبه‌کانه‌وه.

ئهم زاته تا‌قانه‌ی چه‌رخ‌ی خۆی بوو، یه‌ک‌تیک بوو له‌وانه‌ی له‌رووی زانیاری و کرده‌وه‌ی باش و ڕێز و تی‌گه‌یشتن و چاکه و خێرومه‌ندی و به‌خشنده‌یی و... په‌نجه‌ی بو‌درێژ ده‌کرا.

زۆر منی خۆش ده‌ویست، نو‌ساڵ په‌روه‌رده‌ی کردم قورئانی پێ و تم، چونکه ئه‌و ماوه باوکم له‌ به‌غدا دووربوو، له‌ چیاکانی کوردستان بوو بو‌فێربوونی زانیاری.

به‌م شێوه مامۆستا ئیبراهیم فه‌صیح کاتی ناوی باوباپیران و مامه‌کانی ده‌بات باسی ڕێز و پایه‌ی خوێنده‌وارییان ده‌کات و، ناوی حاشیه و ته‌علیقات و دانراوه‌کانیان ده‌نوسێ. به‌لام به‌لای ئه‌وه‌دا ناچیت که به‌لتی: فلان باپیره‌ی، یان فلان مام و نامۆزای، که‌ی له‌دایک‌بوون، چ سالتیک کۆچی دوا‌ییان کرد.

هه‌روه‌ها لێره‌دا جێگه‌ی سه‌رنج و سه‌رسوو‌رمانه که ده‌لتی: باوکی نو‌ساڵ له‌ چیاکانی کوردستاندا خه‌ریکی خوێندن و فێربوونی زانیاری بووه، یه‌ک‌تیک دوا‌ی ئه‌وه‌ی به‌تی به‌خواه‌نی ژن و مندال و مالی به‌یه‌که‌وه نابیت، نو‌ساڵ له‌ به‌غداوه هات‌بیت بو‌ کوردستان بو‌فێربوونی خوێندن ده‌بی خوێندن چ به‌رویکی بو‌ویت له‌و سه‌رده‌مه‌دا؟ ده‌بی کوردستان چ کۆر و کۆمه‌لتیکی خوێندنی تیدا بو‌ویت؟ مامۆستایه‌ک که باوک و باپیر و خال و مام و نامۆزای هه‌موو که‌له‌مه‌لای به‌غدا بو‌وبن، به‌سەر ئه‌وانه‌دا هات‌بیت بو‌ کوردستان ده‌بی کوردستان چ مه‌لبه‌ندیکی خوێنده‌واری بو‌ویت؟

خۆزگه مامۆستا ئیبراهیم فه‌صیح ناوی چهند مامۆستایه‌کی له‌و مامۆستایانه‌ی کوردستان بو‌ بنووسیا‌یه‌ین که باوکی زانیاری لێ وه‌رگرتوون!

لێره‌دا که باسی زانا‌یانی ئهم ب‌نه‌ماله ده‌که‌ین هه‌موو ئه‌و با‌سانه ناگێرینه‌وه که مامۆستا ئیبراهیم فه‌صیح نو‌وسیونی؛ چونکه کتیبه‌که‌ی له‌ده‌ستدا‌یه و کاتی خۆی چاپ بووه و، ئیسته‌ه‌یش ئافه‌ره‌تیک خه‌ریکی لیکۆلینه‌وه‌ی ئهم کتیبه‌یه له‌ زانکۆی سه‌لاحه‌دین له‌ هه‌ولێر، به‌لام بو‌ ده‌رخستنی رووی پرشن‌گداری پیا‌وانی ئهم ب‌نه‌ماله هه‌ندیک له‌و زانا‌یانه ده‌نوسین که مامۆستای فه‌صیح ناوی بردوون:

۱- ئه‌حمه‌دی حه‌یده‌ری ناسراو به‌مه‌لای گه‌وره.

- ۲- نه‌حمه‌دی ناسراو به‌گه‌وره کۆری عه‌بدو‌ل‌لای هه‌یده‌ریی.
- ۳- ئیبراهیمی کۆری سیبغه‌تول‌لای کۆری ئیبراهیمی کۆری عاصیمی هه‌یده‌ریی.
- ۴- نه‌سه‌ده‌د سه‌ده‌ره‌دینی مو‌فتیی هه‌نه‌فییه، کۆری عه‌بدو‌ل‌لای هه‌یده‌ریی.
- ۵- ئیسماعیلی کۆری ئیبراهیمی کۆری هه‌یده‌ر.
- ۶- فه‌تحو‌ل‌لای کۆری ئیبراهیمی کۆری هه‌یده‌ر.
- ۷- عاصیمی کۆری ئیبراهیمی کۆری هه‌یده‌ر.
- ۸- فه‌زل‌تول‌لای کۆری ئیبراهیمی کۆری هه‌یده‌ر.
- ۹- سیبغه‌تول‌لای کۆری ئیبراهیمی کۆری هه‌یده‌ر.
- ۱۰- نه‌حمه‌دی کۆری هه‌یده‌ر.
- ۱۱- ئیبراهیمی کۆری هه‌یده‌ر.
- ۱۲- عه‌بدو‌ل‌لای کۆری هه‌یده‌ر.
- ۱۳- ئیبراهیمی کۆری محمه‌د نه‌مینی کۆری عه‌بدو‌ل‌غه‌فووری مو‌فتیی شافیعی.
- ۱۵- هه‌سه‌نی کۆری عه‌بدو‌ل‌لای کۆری هه‌یده‌ر.
- ۱۶- شه‌هابه‌دینی هه‌یده‌ریی.
- ۱۷- سیبغه‌تول‌لای کۆری ئیبراهیمی کۆری عاسیم.
- ۱۸- عوبه‌یدول‌لای هه‌یده‌ریی مو‌فتیی هه‌نه‌فییه.
- ۱۹- عه‌بدو‌ل‌حه‌لیمی مامی ئیبراهیم فه‌صیحی هه‌یده‌ریی.
- ۲۰- عه‌بدو‌لقادر سدیقی مامی ئیبراهیم فه‌صیح.
- ۲۱- عه‌بدو‌لو‌ه‌هابی هه‌یده‌ریی.
- ۲۲- عه‌بدو‌ل‌عه‌زیزی هه‌یده‌ریی بۆ عه‌بدو‌ل‌غه‌فوور.
- ۲۳- عه‌بدو‌سه‌لامی هه‌یده‌ریی.
- ۲۴- عه‌بدو‌ل‌غه‌فووری کۆری محمه‌د نه‌مینی کۆری عه‌بدو‌ل‌غه‌فوور.
- ۲۵- عه‌بدو‌ل‌لای کۆری غیاثه‌دینی ئامۆزای باپیری ئیبراهیم فه‌صیح.
- ۲۶- عوبه‌یدول‌لای مو‌فتیی هه‌نه‌فییه له‌ به‌غدا، مامی ئیبراهیم فه‌صیح.
- ۲۷- عه‌بدو‌ل‌لای کۆری سیبغه‌تول‌لای باوکی باپیری [باپیره‌گه‌وره‌ی] ئیبراهیم فه‌صیح.
- ۲۸- عه‌بدو‌ل‌عه‌زیز کۆری نه‌حمه‌دی کۆری هه‌یده‌ر.

- ۲۹- عه بدوللای کوری نه حمه دی کوری حه یدهر.
- ۳۰- خدری کوری نه حمه دی کوری حه یدهر.
- ۳۱- عه بدوللای کوری غیا نه دین.
- ۳۲- حه یدهری کوری نه حمه دی (خاوه نی المحاکمات).
- ۳۳- عومه ری کوری نه حمه د.
- ۳۴- محه مه دی کوری نه حمه د.
- ۳۵- خالیدی کوری نه حمه د.
- ۳۶- عه باسی کوری نه حمه د.
- ۳۷- حه سینی کوری نه حمه د.
- ۳۸- عه بدوللای کوری سیبغه توللا.
- ۳۹- غیا نه دینی کوری سیبغه توللا.
- ۴۰- محه مه د نه مینی کوری سیبغه توللا.
- ۴۱- حه یدهری کوری سیبغه توللا.
- ۴۲- محه مه دی کوری خدری حه یدهری.
- ۴۳- محه مه د نه مینی کوری عه بدوللای حه یدهری، موفتی شافعییه له به غدا.
- ۴۴- محه مه د ده رویشی کوری محه مه د نه مینی خوشکه زای ئیبراهیم فه صیح.
- ۴۵- محه مه دی کوری خدری کوری (محمد الاخرس).
- ۴۶- محه مه دی کوری حه سینی کچه زای نه حمه دی کوری حه یدهر.
- ۴۷- (محمد الاخرس) ی کوری خدر.
- ۴۸- محه مه د نه مینی کوری عه بدوللای کوری غیا نه دین.
- ۴۹- محه مه د نه مینی کوری عه بدوللای موفتی شافعییه له به غدا.
- ۵۰- نیعمه توللای کوری عاسیمی کوری ئیبراهیمی کوری حه یدهر.
- ۵۱- عثمانی کوری عاسیمی کوری ئیبراهیمی کوری حه یدهر.
- ۵۲- سالتی حه یدهری مامی ئیبراهیم فه صیح.
- ۵۳- نه سعه دی حه یدهری.
- ۵۴- عه بدوسه لامی حه یدهری.

سەرچاوهیهکی دی:

یه کیکی دی لهواندی ده‌بارهی بنه‌مالهی حه‌یده‌ری نووسیویه‌تی و، ده‌کرا زۆر چاکی بنووسی و، به‌لام ئه‌میش هه‌روه‌ک ئیبراهیم فه‌صیحی کردووه و، دیاره‌ ئه‌و چه‌رخ و کاته‌ ئه‌و شتیه‌ نووسینه‌ باوبوه و، که‌متر گۆی به‌لایه‌نی میژووی دراوه و، وشه‌نارایی زالبوه به‌سه‌ر لایه‌نه‌کانی دیدا و، ئه‌میش له‌و چه‌ و پتیازه‌ لای نه‌داوه... مامۆستا عوتمان ئه‌فه‌ندی (الدفتري الموصلی العمري) یه‌ که‌ له‌ کتیبی (الروض النضر في فضلاء العصر) دا باسی کردوون.

وا دیاره‌ زه‌لامیک هاتوه‌ به‌شی زانایانی حه‌یده‌ری له‌و کتیبه‌ ده‌ره‌ینه‌وه‌ به‌م ناوێشانه‌ی خواره‌وه‌:

«تراجم علماء السادة الحيدرية قدس الله أرواحهم الطاهرة الزكية. منقوله من كتاب الروض النضر في فضلاء العصر، لعثمان افندي الدفتري الموصلی العمري عليه الرحمة. وهو من جملة الكتب الموقوفة في المدرسة المرجانية ببغداد».

له (د.ع) دا به‌ژماره‌ ٣٣٥٨٣ پارتیزراوه‌.

مامۆستای عومه‌ریش هاوچه‌رخ‌ی گه‌لیک له‌ زانایانی حه‌یده‌ری بووه و، پتیه‌ندی پته‌وی به‌زۆریانوه‌ هه‌بووه و، نامه‌ له‌ نیتوانیدا ئالوگۆر کراوه و، له‌ بۆنه‌ی جیا‌جیادا یه‌کتریان به‌دیده‌نی و نامه‌ به‌سه‌ر کردۆته‌وه‌، بۆیه‌ ئه‌م مامۆستا به‌پتیه‌ش ده‌یتوانی به‌تپیره‌سه‌له‌ی له‌سه‌ر زانایانی ئه‌م بنه‌ماله‌ بنووسیت و، میژووی ژایانیان و، شتیه‌ی خۆتندیان و، مامۆستایانیان و، قوتابیانیان و، ئیجازه‌ وه‌رگرتیان و، ئیجازه‌ دانیان به‌فه‌قیانیان و... گه‌ران و سه‌ردانیان له‌ ولاتان و حه‌ج و زیاره‌ته‌کانیان و... چه‌ندین لایه‌نی دیکه‌شی به‌متهمانه‌وه‌ به‌دروستی و له‌سه‌رخۆشی بکراوه‌ته‌وه‌، به‌لام به‌داخه‌وه‌ ئه‌میش ئه‌و پتیازه‌ی تیک نه‌داوه و، ئه‌م لایه‌نانه‌ هه‌موویان بوون به‌قوریانی وشه‌نارایی!!

له‌م ده‌رفه‌ته‌دا گۆلبێرتیک له‌ کاری ئه‌م مامۆستایش ده‌که‌ین و، ناوی ئه‌و مامۆستا حه‌یده‌ریانه‌ی لی وه‌رده‌گرین که‌ ناوی هێتاون و، باخچه‌ی زانایانی حه‌یده‌رییان پت ده‌پارتینه‌وه‌ و، یه‌ک دوو ده‌قیش وه‌ک خۆیان له‌ شۆته‌واری ئه‌و مامۆستایانه‌ ده‌گرتینه‌وه‌ نپیره‌. له‌پێشدا ده‌بی ئه‌وه‌ بلێم: ئه‌م ده‌ستخه‌ته‌ هه‌شتا لاپه‌ره‌یه‌ و، به‌زۆری بۆ زانایانی بنه‌ماله‌ی حه‌یده‌ری ته‌رخان کراوه و، ناوی دوو سێ مامۆستای دیکه‌ی کوردی وه‌ک: مامۆستا مه‌لا عه‌بدوللای بیتووشی و، مامۆستا مه‌لا ئیبراهیمی به‌رزنجیی تیداوه‌.

ئەم دەستخەتە کراوە بەسێ بەشەوه:

بەشی یەكەمی ئەو ناوێشانەی بەسەرەوه‌یه کە رابورد.

بەشی دووهمی لەسەری نووسراوه:

ترجمة العالم العلامة والفاضل الفهامة السيد صبغة الله افندي الحيدري، فقلا
من مطالع السعود في مناقب الوزير داود، تأليف العالم الفاضل الشيخ عثمان
ابن سند النحوي البصري، عليه الرحمة.

ئەم بەشە لە لاپەرە ٣١وە تا لاپەرە ٤٤ دەگرێتەوه. لە کۆتایی ئەم بەشەوه نووسراوه کە
محەمەد سەعید لە ٢٤ی سەفەری سالی ١٣٢٠دا نووسیویەتیەوه.

لەسەر بەشی سێیەمی نووسراوه:

تراجم السادة العلماء الحيدرية نقلا من كتاب أصفى الموارد في أحوال مولانا
خالد النقشبندی قدس سره. تأليف الفاضل الكامل الأديب الشيخ عثمان ابن
سند النحوي البصري، عليه الرحمة والرضوان.

ئەم زانیارییانە -وەک دیارە- لە دانراوەکانی مامۆستا عوتمان کۆری سەنەد وەرگیراون
و جیاکراونەتەوه، بەلام نازانین کێ جیای کردوونەتەوه، دەردی وشەئارایی باریکی گرانە
بەسەر ئەم زانیارییانەوه و، گرانیی ئەم بارە هەلی تۆمارکردنی زانیاریی وردی دەربارەیان
لەبار بردووه.

لێره‌دا ئەو ناوانە تۆمار دەکەین لەم دەقانه‌دا هاتوون لەتەک زانیاریگەلی بەسوودا کە
لێیان وەرەگیرێت:

١- حەیدەری گەوره.

٢- ئەحمەدی کۆری حەیدەری خاوەنی (المحاكمات).

٣- حەیدەری کۆری ئەحمەد (حەیدەری دووهم).

٤- ئەحمەدی کۆری حەیدەر.

٥- عەبدوللای کۆری حەیدەر بەگەنجیی مردووه.

٦- حەسەنی کۆری عەبدوللا. بەخوداپەرستیه‌وه خەریک بووه.

٧- ئیبراھیمی کۆری حەیدەر. عوثماني کۆری سەنەد لەلای خۆتندووێه و، (ملهمات) و
شەرحی (بانت سعاد)ی نووسیویەتیەوه.

۸- نیسماعیلی کوری ئیبراهیمی کوری حیدەر. شیعرێ فارسیی زۆر بهرزی هه‌بووه، کتیییکی هۆنراوه‌ی فارسیی هه‌بووه، ناوی ناوه: (نبات و خرما). هه‌روه‌ها شیعرێ عه‌ره‌بیی زۆر جوانی هه‌بووه، نمونه‌ی لێ وه‌رگرتوه.

۹- سیبغه‌توللای کوری ئیبراهیمی کوری حیدەر. مامۆستا عوثمانی کوری سه‌نهد به‌شانا‌زییه‌وه له‌ خزمه‌تیدا خۆتندویه، له‌و کاته‌دا دایکی مامۆستا سیبغه‌توللا کۆچی دوایی کردوه ئه‌م به‌پارچه‌یه‌ک شیعرێ عه‌ره‌بیی ته‌عزیه‌ی لێ کردوه.

۱۰- فه‌زتوللای کوری ئیبراهیمی کوری حیدەر.

۱۱- فه‌تحو‌للای کوری ئیبراهیمی کوری حیدەر: مامۆستا عوثمان کوری سه‌نهد له‌ خزمه‌تیا خۆتندویه و، لێیه‌وه‌ فێری شیعر و ته‌ده‌ب بووه.

مامۆستا عوثمان ده‌فه‌رموئ: مامۆستا مه‌لا فه‌تحو‌للا به‌گه‌نجیی کۆچی دوایی کردوه، شۆینه‌واری به‌بایه‌خی هه‌بووه، په‌خشان و شیعرێ به‌رزی لێ به‌جێماوه.

مامۆستا عوثمان نامه‌یه‌کی ته‌ده‌بیی به‌رزی نووسیوه، ده‌لێ: مامۆستا مه‌لا فه‌تحو‌للا به‌بۆنه‌ی کۆچی دوایی یه‌کێک له‌ کورپه‌کانیه‌وه‌ بۆی ئاردوه. ئه‌مه‌یش هه‌ندێک له‌و ته‌عزیه‌نامه:

«يا باري الثقلين، وبأ خالق الكونين، نحمدك على الوجود بين العدمين، أمتنا اثنتين. وأحييتنا اثنتين، منك الحياة واليك الرجوع في الممات. أنت المغير للقلوب، وأنت المنزه عن الشكوك والهبوب، دلت بوحدانيتك سلسلة الموجودات، وتقطعت بعظمتك جملة الكائنات، أنت الشاهد في السرائر، ولا يشاهدك أولو البصائر، وأصلي وأسلم على من شرفت به بقعة الإمكان والإيجاد. وصار علة غائية لعالم الكون والفساد (!) وعلى آله وصحبه أجمعين ما خلق الإنسان من ماء وطين.

وبعد: فنخص بالأدعية المستجابة، والأثنية المستطابة، والتحية الفاخرة، والتسليمات الضافرة، حضرة النجيب اللبيب الأفخم، وجناب الحبيب النسيب الأكرم. أمثل الأمائل، وأفضل الأفاضل، سلالة الشرف، محي ذكر السلف، بكرى الإخاء، عمري الوفاء، عثمانى الحياء، عليّ المضاء، بضعة الأدب، فلذة الشرف والحسب. طود الوقار، علم المجد والفخار، الأخ الأمجد الأكرم، والأديب الأسعد المكرم، العمري النسيب المحترم.

إثر ذا: فالمعروض الى الجناب الشريف، والمنهي إلى النادي المبارك المنيف، أنه من حين برهة من الزمان، ووايقات^(١) من أعصر وأوان، أنقطعت بيننا المراسلات والكتب، بعد أن كانت تنهمل انهمال السحب، فصرنا نتفحص عن أحوالكم من كل وارد ونازل، ونستخبر عن أخباركم من كل راحل وواصل، اذ يسمعننا بحادثة ملأت بأكدارها السقول والحزون، فإننا لله وإننا إليه راجعون. وذلك أن مخدومكم النجيب، وولدكم الحسيب، قد ارتحل من عالم الناسوت والأشباح، ورجع الى عالم الملكوت والأرواح، وذلك لأنه لما كان معصوماً عن الأفعال الردية، متثل سهلة أمره تعالى: يا أيتها النفس المطمئنة ارجعي الى ربك راضية مرضية، فانقبض القلب بهذه الداهية العظمى، وكاد أن ينقطع لهذه المصيبة الكبرى. فما الحيلة يا ابن أمي والآيات لنزول مثل هذه المصائب مؤكدة؟ والأحاديث لوجودها موطدة، يدرككم الموت ولو كنتم في بروج مشيدة؟ وإذا جاء أجلهم لا يستأخرون ساعة ولا يستقدمون. فإننا لله وإننا إليه راجعون. فنشكر الله على جميع الأحوال، إذ هو المقدر للأعمار والآجال، فالأحسن والأولى والأليق والأحرى أن تتأسوا بما قبلكم، ولا تأسفوا على ما فاتكم، وعليكم، وتدفعوا الكدر والآلام، فإن كل من عليها فان، ويبقى وجه ربك ذو الجلال والاكرام.

وهذه عادة الدنيا وشيمتها

فمن مضى وبقي من سائر الامم؟

فلا تقابل هذه المصيبة إلا بالشكر، ولا دواء لهذه البلية ما عدا الصبر، فنسأل الله الكريم، أن يديمكم (!) سائر مخاديمكم الكرام، ويجعل سلسلة أولادكم وأحفادكم غير منقطعة بين الأنام».

نعم ده‌قدم لپیره‌دا له‌به‌رته‌وه نووسی که له‌ناو مامۆستیانی حه‌یده‌ریدا هیچ شۆینه‌واری نهم مامۆستام نه‌دیوه و، دانراوی له‌ ده‌ستدا نییه.

مامۆستا عوثماني کوری سه‌نه‌د وه‌لامی نهم نامهی مامۆستا مه‌لا فه‌تحو‌لای به‌پارچه‌یه‌ک شیعرى ۵۳ به‌یتی داوه‌ته‌وه و، له‌ دواى نهم نامه‌وه تو‌مارى کردوه.

۱۲- عاسیمی کوری ئیبراهیمی کوری حه‌یده‌ر.

۱۳- سال‌حی کوری ئیسماعیلی کوری ئیبراهیمی کوری حه‌یده‌ر.

(۱) ره‌نگه (وايقات) راست بیت.

١٤- عەبدولغەفووری کۆری ئەحمەدی کۆری حەیدەر. مامۆستا عوتمان دەربارەی ئەم زاتەیش دەڵێ: مامۆستام بوو، زۆری لێ فێتربووم و، زۆر لە کۆچیدا دانیشتم. بەلام بەداخووە بەگەنجیی سەری نایەووە و، ئەو هەموو زانیارییە لەتەک خۆیدا برده ژێر گۆ!

١٥- خدری کۆری ئەحمەدی کۆری حەیدەر.

١٦- عەبدوللای کۆری ئەحمەدی کۆری حەیدەر.

١٧- عەبدولعەزیزی کۆری ئەحمەدی کۆری حەیدەر.

١٨- شەهابەدین کۆری ئەحمەدی کۆری حەیدەر.

١٩- محەمەد کۆری خدری کۆری ئەحمەدی کۆری حەیدەر.

٢٠- عەبدوللای کۆری سیبغەتوللای کۆری ئیبراهیمی کۆری حەیدەر.

٢١- حەیدەری کۆری سیبغەتوللای کۆری ئیبراهیمی کۆری حەیدەر.

٢٢- عیسا غیاثەدین کۆری سیبغەتوللای کۆری ئیبراهیمی کۆری حەیدەر.

لە کۆتایی ئەم تەرجەمەووە نووسراو: نووسینەووەی ئەم نوسخە لە ١٠ی شەعبانی ١٣٢٥دا تەواو بوو.

٢٣- سیبغەتوللای کۆری ئیبراهیمی کۆری حەیدەری کۆری ئەحمەد.

لە ماوەران لای باوکی خۆتندووێ، شەجەرە ی نەسەبی و، زنجیرە ی مامۆستایانی ئیجازە ی تۆمار دەکات. لە دەقەکانی دیدا دەڵێن:

زەینەدینی بەلاتیی، لیژەدا دەڵێ: زینەدینی هەکاری. دوا ی تەواوکردنی خۆتندن و ئیجازە وەرگرتن چوووە بەغدا و بوووە کۆڵەکە ی ئەو بنەمەلە بەرزە لەبن نەهاتوو لە بەغدا.

پاش پیاھەلدانیکی زۆری مامۆستا سیبغەتوللا نامەیەکی دەنوسی کە ئەو بو ئەحمەد پاشای وەزیری بەغدا ی نووسیوە. دواتر پارچەیک شیعری درێژی مەلا حەسەنی عەشاریی کە لە پیاھەلدانی مامۆستا سیبغەتوللادا دایناوە تۆمار دەکا، دوا ی دەڵێ: لە اصفی الموارددا بەدرێژی لەسەریم نووسیوە. دوا ی ئەمانەیش باسی چەند کەسێک لەو فەقی و مەلایان و والییانە دەکات لەسەر دەستیدا فێری خۆتندن بوون.

محەمەد سەعید ٢٤ی سەفەری ١٣٢٠ ئەمە ی نووسیوە تەو.

دوا ی ئەم باسە ئەو ناوێشانە دیت کە پێشتر نووسیمان کە دەڵێ:

«تراجم السادة العلماء الحيدرية نقلا من كتاب (اصفى الموارد) في أحوال مولانا

خالد النقشبندی، قدس سره. تألیف الفاضل الکامل الأديب عثمان بن سند النحوي البصري...».

لیتره‌دا جاریکی دی دیته‌وه سهر باسی سیبغه‌توللای ناوبراو وه له (اصفی الموارد) ۱ نووسراوه و، زۆری به‌شیعر و په‌خشان پیا هه‌لده‌دا، دواتر ده‌لتی: له سه‌رده‌می وه‌زاره‌تی نه‌حمه‌د پاشادا پاش نه‌وه‌ی خوینده‌واری له به‌غدادا مردبوو نه‌م زیندووی کرده‌وه ، که‌لکه‌له‌ی ولات که‌وته میتشکی و گه‌رایه‌وه بو زیدی خوی و، له‌وی جاریکی دی وه‌ک مانگ له‌ناو نه‌ستیره‌کاندا دره‌وشایه‌وه، تا پاش مردنی نه‌حمه‌د پاشا گه‌رایه‌وه بو‌ی به‌غدا و، له جاری پیشوو زیاتر له هه‌موو لایه‌که‌وه شه‌یدایانی خویندن و فیربوون پرویان تی کرد و، له جاری پیشوو باستر بره‌وی به‌ده‌رسوتنه‌وه و بو‌ژاندنه‌وه‌ی زانیاری دا و، به‌و شتیه‌یه مایه‌وه تا له به‌غدا کوچی دوایی کرد و، زانیان بو‌ی گریان و فرمیتسکیان بو‌ژدان و، قه‌له‌مان بو‌ شیوه‌نی ره‌نگی سوور و ره‌شیان پشت و، مامۆستا عثمان خویشی به‌قه‌سیده‌یه‌کی به‌رز به‌شداری نه‌و شیوه‌نه‌ی کردووه.

۲۴- عوبه‌یدوللای کوری سیبغه‌توللای ناوبراو. دوی پیا‌هه‌لدانیکی زۆری توانا و زانیاری و پیا‌وچاکی و پیا‌وه‌تی و... ده‌لتی: گه‌وره و سه‌ردار و ناودارانی به‌غدا شانازییان به‌وه‌وه ده‌کرد لیتی نزیک بینه‌وه و، عه‌بدو‌للا به‌گی کوری شاوی حیمیه‌ری کچی خوی پیشکه‌ش کرد، تا به‌هره له بنه‌ماله‌ی حه‌یده‌ری به‌ریت. کورگه‌لیک له‌و کچه که‌وتنه‌وه هه‌ریه‌که‌یان نمونه‌یه‌کی خوینده‌واری و خوداپه‌رستی بوون و، له‌مه‌ولا باسیان ده‌که‌م.

خه‌لکیکی زۆر له ده‌ریای خوینده‌واری نه‌و به‌هره‌مه‌ند بوون، له‌وانه شیخ عه‌بدو‌لفه‌تاح و، شیخ مووسای کوری سومه‌یه‌کی به‌غدادی مه‌لای مزگه‌وتی مه‌رجان و، شیخ ئیبراهیمی به‌رزنجیی مامۆستای مزگه‌وتی گه‌یلانی... و که‌سانی دیکه‌».

نه‌م زانا مه‌زنه وه‌ک باوکی نووسیویه و به‌گویره‌ی ده‌ستخه‌تی (۵۱۱۲ ه.ع) له شه‌وی هه‌ینی مانگی په‌مه‌زانی سالی ۱۱۸۸دا له دایک بووه ، دوا‌یش ده‌لتی: دۆعا‌کی باوکی گیرا بووه که دۆعای بو‌کردووه خودا بی‌کا به‌زانای پیا‌وچاک و نووسیویه:

«اللهم اجعله من الصالحين العاملين، واحفظه من العاهات والبلیات بجاه محمد سید المرسلین. وذلك في سنة ۱۱۸۸، وقد نال من العمر ثلاثة وسبعین، والحمد لله قد استجيب دعوته في حق ولده. اللهم اجعلنا ممن تستجاب دعوته.

حررتە فی ١٢٧١. فقد توفي الولد العزيز المشار اليه في سنة الف ومائتين واحدی وستين في شهر جمادی الاولى بعد الجمعة، وقت الصلاة». ئەم مامۆستا وەک نووسرا ١١٨٨ لە دایک بوو و، ١٢٦١ کۆچی دوایی کردوو. ئەم محەمەد دەرویشە لە شۆیتێکی دیکە دەستخەتە کەدا نووسیویە: «انا الفقير اليه عز شأنه محمد درويش الحيدري، وقد حررت هذه الطليعة بعد الاولى في دار السلطنة قسطنطينية سنة ١٢٩٩ حين صممت على العودة الى بغداد بعد أن سكنتها خمس سنوات ونصف».

٢٥- محەمەد ئەسەدی کۆری عەبدوللای کۆری سەبغەتوللای کۆری ئیبراھیم: دەلت: ئەم زاتە لای باوکی خۆتەندنی تەواو کردوو و، هەر بەلایسی پیاو بوو و، هەر بەگەنجیی مەرد بوو و، هەر زوو پیاوان و قوتابیان لە دوورەو هاتوون بۆ کۆری دەرسی و لە خزمەتیدا بەچوکا هاتوون بۆ فێربوونی زانیاری، باوکی لەسەری ١٢٠٠ دا کۆچی دوایی کردوو.

لە ڕێگەی شام و قودسەو هەجی کردوو، کە گەییەتە شام گەورە و بچووک بەسەریدا داباریون، بەو پەڕی ڕێزەو تینوانی زانیاری لە دەریای زولالتی بەهەرەمەند بوون. کە گەیشتووەتە مەدینە پیرۆز و زیارەتی مەرقەدی پیرۆزی پێغەمبەری کردوو خەلک وەک هەنگ تێی وروژاون و، ویستویانە بۆ ماوەیەک کەمیش بێ لەو کۆی زانیارییە بەهەرەمەند بێ، کە بەرەو مەککە پیرۆز بەڕێ کەوتوو بەگریانەو شۆتینی کەوتوون و لێی پاراونەتەو سەریان لێ بداتەو. کە چووەتە مەککە پیرۆز بەهەمان شێوە شەیدایانی زانیاری و حەدیث و پەروایەت لێی گەردبوونەتەو و داوایان لێ کردوو بێ بە (امام الحرمین)، بەلام ئەم گەرانەو بۆ ولاتی خۆی هەلبژاردوو و کە هەجی بەجێ هێناوە لە ڕێگەی بەسەرەو گەراوەتەو. کە گەیشتووەتە بەسەرەو بەشێوەی شۆتەنی دی جێگەی ڕیزی زانایان و پیاوماقوولانی بوو و، ئەو پەڕی پێشوازییان لێ کردوو، دوایی میوانداری لەلایەنی شیخ ئەحمەدی کۆری دەرویشی کەوازییەو لێ کراو.

مامۆستا شیخ عەلی کۆری محەمەد سەعیدی سیدی -کە مامۆستا عوثماني کۆری سەنەد زۆری لە خزمەتیا خۆتەندوو و چەند ئیجازە لێ وەرگرتوو -هاوڕێ و هاو دەمی مامۆستا مەلا محەمەد ئەسەدی حەیدەری بوو. لە بەسەرەو مامۆستا حەیدەری مامۆستا مەلا عەبدوللای بیتووشی بینیو و، لە کۆر و دیوێخانی شیخ ئەحمەدی کەوازیدا

دانیشتنیان بووه، به‌لام به‌داخه‌وه درێژه‌ی ئه‌و کۆرانه و، ئه‌نجامی ئه‌و دانیشتنه نه‌زانراون و له ده‌ستدا نین!

٢٦- عوبه‌یدووللای کورێ عوبه‌یدووللای کورێ سیبغه‌تووللای کورێ ئیبراهیمی کورێ،
حه‌یده‌ر:

دوای پیاوه‌لدانیکی زۆری ئه‌میش به‌په‌خشان و به‌شیعر، مامۆستا عوتمان ده‌فه‌رموئ: له‌ لاییدا به‌دیداری شاد بووم، باش نه‌مده‌ناسی، به‌لام بلیمه‌تی و پیاوه‌تی و په‌وشتبه‌رزنی لێ ده‌تکا. سالی ١٢٣٣ پارچه‌یه‌ک شیعرێ جوانم بو‌نارد، به‌شیخ عه‌بدولقادر ئه‌فه‌ندی برایدا وه‌لامی دامه‌وه.

٢٧- عه‌بدولقادر کورێ عوبه‌یدووللای کورێ سیبغه‌تووللای کورێ ئیبراهیمی کورێ
حه‌یده‌ر:

مامۆستا عوتمان خۆی ئاسایی به‌میشدا هه‌لده‌دا به‌جۆرێ له‌وه جوانتر نه‌گوترئ، تا ده‌فه‌رموئ: سالی ١٢١٤ بینیم. دوای ستایشیکی زۆری په‌وشتی به‌رزنی ده‌لتی: دووجار کرا به‌قازی به‌سره. جاری یه‌که‌م له‌ فه‌رمانه‌واپی سه‌عید پاشادا قازییه‌ک بوو مایه‌ی شادی و کامه‌رانپی خه‌لکی شاره‌که‌ بوو، که داوود پاشا فه‌رمانی گرته‌ده‌ست، نه‌ک له‌به‌رئه‌وه‌ی عه‌بدولقادر ئه‌فه‌ندی خۆش نه‌وئ به‌لکو له‌به‌رئه‌وه‌ی لێیه‌وه‌ نزیکی بیت، قازییتی لێ وه‌رگرته‌وه. چهند مانگیکی به‌سه‌ربرد، به‌سره هه‌مووی بو‌ی به‌داخ بوون. دوای قازییتی پێ دایه‌وه، که گه‌رایه‌وه بو‌ به‌سره پۆژی گه‌رانه‌وه‌ی جه‌ژنی ئه‌و شاره‌ بوو. پیش ئه‌و قازییم نه‌دیوه سه‌رجه‌می خه‌لک بو‌ لادانی له‌سه‌ر کار خه‌فه‌تبار بن و، نه‌مزانیوه ده‌توانرئ په‌زانه‌ندی سه‌رجه‌می خه‌لک به‌ده‌ست بیت.

که بو‌ جاری یه‌که‌م قازی به‌سره بوو به‌چهند پارچه‌ شیعر و قه‌سیده ستایشم کرد و، له‌ چهند کۆر و کۆمه‌لدا گفتوگۆم له‌ته‌کدا کرد، سالی ١٢٢٨ دیده‌نیی کردم، ئه‌و دیده‌نییه‌ی به‌پارچه‌یه‌ک شیعر باس کردووه.

سالی ١٢٢٩ قه‌سیده‌یه‌کی له‌ ستایشیدا گوتووه.

سالی ١٢٣١ پارچه‌یه‌ک شیعرێ بو‌ ناردووه دوای ئه‌وه‌ی به‌لێتی ئه‌وه‌ی داوه‌تی بیخاته سه‌ر مزگه‌وتیک و که‌میک به‌لێنه‌که‌ی دواکه‌وتووه.

سالی ١٢٣٢ یش مامۆستا عوتمان پارچه‌یه‌ک شیعرێ بو‌ ناردووه، داوای کۆمه‌کی لێ ده‌کات دژی گه‌لێکی سته‌مکار.

قازی ناوبراو له کاتی دانان و تهواوکردنی ئەم کتیبەدا قازی بەسەرەیه و، قازییه‌کی بەریتز و ناوداره.

٢٨- عاسیمی کۆری ئیبراهیمی کۆری هیدەر:

دەربارەی ئەم مامۆستا جگە لە پیاوە‌ل‌دان و ستایشی ڕیتز و زانیارییه‌کانی ئەوە‌ندە دە‌لتی: که له ماوه‌راندایا بووه و له‌وی خۆ‌ئ‌ندوویه.

سەر‌هاو‌یه‌کی دیش:

دە‌ست‌خە‌تی ژماره (١٢٥٩٦ د.ع)‌ش بە‌ش‌یک‌ی له‌ میژووی زانایانی هیدەری تێ‌دایه. دیاره‌ ماوه‌یه‌ک له‌‌لای خوال‌ی‌خۆ‌ش‌بوو مامۆستا عە‌باس عە‌زاوی بووه، چون‌که له‌‌سەر لا‌پەرە‌ی یه‌که‌می بە‌خە‌تی ئەو نووسراوه:

«تأریخ الحیدریة: مقتبس من مؤلفات كثيرة، فهو عبارة عن مقتطفات معتمدة على مصادر معروفة ومذكورة».

بە‌ش‌یک‌ی له‌و خە‌ته‌ ده‌چ‌یت که ده‌ست‌خە‌تی ژماره ٣٣٨٥٣‌ی پ‌ی نووسراوه‌ته‌وه، له‌ چە‌ند ج‌ی‌گه‌دا -‌ل‌یره- نووسەر‌ه‌وه‌که‌ی ناوی خۆ‌ی نووسیوه که ناوی محە‌مەد ئە‌مین‌ی هیدەرییه. سەر‌ه‌تای ئە‌م بە‌شه به‌وه ده‌ست‌پ‌ێ‌ده‌کات که له‌ کت‌یب‌ی (ش‌مامة العنبر والزهر المغبر)‌ی محە‌مەد ئە‌فە‌ندی غولام‌یی وه‌ر‌گیراوه و، یه‌که‌م که‌س که ناوی ها‌تووه سی‌ب‌غه‌ت‌ول‌لای کۆری ئیبراهیمی کۆری هیدەرە. ل‌یره‌ش‌دا زۆر -‌به‌وشه‌ ئ‌اراییه‌وه- به‌شان و بال‌ی مامۆستا سی‌ب‌غه‌ت‌ول‌لادا هە‌ل‌ده‌دا.

ل‌یره‌دا چە‌ند پارچه‌ ش‌یع‌ری چە‌ند شاع‌یر‌یش د‌یت‌ی که له‌ پ‌یا‌ه‌ل‌دانی مامۆستای ناوبراودا گوت‌راون. له‌‌ناو ئە‌وانه‌دا که له‌ ستایشی سی‌ب‌غه‌ت‌ول‌لادا ش‌یع‌ریان گوت‌وه ناوی محە‌مەد ئە‌مین‌ی کۆری عە‌بدول‌غه‌فووری کۆری محە‌مەد ئە‌س‌عه‌دی هیدەری د‌یت.

دوای ئە‌مانه‌ پارچه‌یه‌ک ش‌یع‌ری ئە‌دیب هیدەری کۆری ئیبراهیمی حە‌سه‌ن‌یی حە‌سه‌ن‌یی له‌ ستایشی پ‌ت‌ی‌غه‌م‌به‌ردا (د.خ) د‌یت.

دوای ئە‌مه‌ مه‌ته‌ل‌یک د‌یت که وا دیاره‌ دا‌ه‌ت‌ن‌ه‌ره‌که‌ی له‌ بنه‌ماله‌ی هیدەری ب‌یت، به‌لام دیاری نه‌ک‌راوه‌ ک‌ی‌یه، له‌ هه‌مان لا‌پەرە‌دا وه‌لام‌ی ئە‌و مه‌ته‌له‌ دراوه‌ته‌وه، وه‌لامه‌که‌یش که هه‌ل‌ه‌پ‌ن‌انی مه‌ته‌له‌که‌یه، له‌‌لایه‌نی مامۆستا مه‌لا عە‌بدول‌لای کۆری هیدەری هیدەرییه‌وه‌یه.

دوای ئەمانەیش پارچەیه‌ک شیعرێ عەبدولقادی کۆری عوبەیدوللای کۆری سیبغەتوللای حەیدەری دیت کە بۆ داود پاشای والیی بەغدای نووسیوە.

دوا بەدوای ئەمانەیش پارچەیه‌ک شیعرێ بەرزێ محەمەد جەوادێ کۆری محەمەد زەینەدینی حەسەنێ (سیاهپۆش) دیت، کە بەبۆنەی کۆچی دوایی محەمەد ئەسەدی حەیدەرییەو له‌ سالی ١٢٤٣دا گوتوویەتی. پارچە شیعرە کە بەزمانی عەرەبییە و، ٥٤ بەیتە.

ئەوێ لەم دەستخەتەدا جێگەی سەرنجە چەند پارچە پەخشان و شیعرێ مامۆستا عوبەیدوللای جێگری مەولانا خالید و کۆری عوبەیدوللای کۆری سیبغەتوللای حەیدەرییە، ئەم پەخشان و شیعرانە لە قالبێکی ئەدەبی بەرزدا و، بەسۆز و جۆشێکی دڵ و دەروونی شەیدای پیتغەمبەرەو (د.خ) و، بۆلای پەروزی نووسراون و نیراون.

لێرەدا کەمێک لە کۆتایی یەکێک لەو نامانە بە‌غۆونە دەهێنمەو:

«وقد تجاسر العبد الفقير، على هذا التحرير، اغترارا بحلمك، وطمعاً في شفاعتك، لنا في الدنيا بأن يحفظني الله ووالدي وإخوتي من شر كل طارق وحاسد، ومكر كل عدوٍ معاند، وأن لا يثبت بنا الحساد والأعداء، وأن يعيش السعداء، وأن يرعانا بعينه التي لا تنام، ويحمينا بحماية كنفه الذي لا يرام، وأن يمتعنا بما أنعم به علينا من الإيمان والاسلام، والجوارح والخطام، وأن لا يجعل لأعدائنا علينا سبيلاً، على مرّ الأيام، وفي الآخرة بأن يحشرنا الله في زمرك، ويوردنا نعمتك، ويسبقنا بكأسك حسن الاختتام (!) صلى الله تعالى عليك وعلى آلك وأصحابك يا رسول رب العالمين، يا شفيع المذنبين، وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين».

ئەم نامانە ٦ شەش نامەن و ١٥ لاپەرەێ دەستخەتە کەیان گرتووەتەو.

دوای ئەم نامانە پارچەیه‌ک شیعرێ شێخ محەمەدی (الدلیژێ) دیارە دێلێژەییە - کە بەدaxe‌و نازانێ کێتێ - له‌ ستایشی مامۆستا عوبەیدوللای خەلیفەێ مەولانا خالید و کۆری عوبەیدوللای کۆری سیبغەتوللادا گوتوویە نووسراو. پارچە کە ٢٧ بەیت شیعرە.

هەر لەم دەستخەتەدا پارچەیه‌ک شیعرێ جوانی مامۆستا عەبدولحەلیمی کۆری مامۆستا عوبەیدوللای کۆری مامۆستا عوبەیدوللای کۆری سیبغەتوللای حەیدەری دەخوێننەو کە له‌ پیاوه‌لدانی عوبەیدوللای باوکیدا گوتوویەتی و پیرۆزبایی لێ کردووه‌ کە پله‌ی بەرز کراوه‌تەو بۆ موفتییه‌تی.

دوا به دواى ئەمەيش پارچە يەك شیعری (عبدالغفار الاخرس) ی شاعیری عەرەبیی له پیاوه‌لدانی مامۆستا عوبەیدوللادا دەخوێنینه‌وه، ئەم پارچە شیعره ٦٦ بە‌یتە.

دواى ئەمەيش پارچە شیعرێکی ٣٩ بە‌یتیی له ستایشی هه‌مان مامۆستا‌دا ده‌خوێنینه‌وه، به‌لام خاوه‌نی ئەم پارچە دیاری نه‌کراوه.

دوا به‌دواى ئەمەيش هه‌سانی قادووش پارچە يەك شیعری له پیاوه‌لدانی مامۆستای ناوبرا‌دا گوتووه، ٢٢ بە‌یتە.

دواى ئەمەيش نامه‌یه‌کی مامۆستا سیبغه‌توللای هه‌یده‌ریی نووسراوه که بۆ ئەحمەد پاشای وه‌زیری به‌غدای نووسیوه. هه‌ر به‌دواى ئەم‌یشدا نامیلکه‌یه‌کی مامۆستا سیبغه‌توللای هه‌یده‌ریی دێت که له باسی تاعووندا نووسیویه.

دواى ئەمانه‌يش نامه‌یه‌کی به‌رزى مامۆستا ئیبراهیم فه‌صیحی هه‌یده‌رییه که له وه‌لامی نامه‌یه‌کی ئەحمەد به‌گی حیمیه‌ریی به‌غدادیی ناسراو به‌شاییی زاده‌دا ناروو‌یه، کاتێ له به‌غدا بووه. نامه‌یه‌کی درێژی جوانه به‌په‌خشان و شیعر و به‌ته‌واوبوونی ئەم نامه‌يش ده‌ستخه‌ته‌که ته‌واو ده‌بێت.

زانیانی هه‌یده‌ریی و داغستان:

زانیانی هه‌یده‌ریی وه‌ک له ماوه‌ران و به‌غدادا به‌تاییه‌تی و، له عێراقدا به‌گشتیی خزمه‌تی فراوان و جێگه‌ی سه‌رنجی زانیارییه باوه‌جۆراوجۆره‌کانی سه‌رده‌می خۆیان کردووه و، شوێنه‌واره‌کانیان له‌وانه زیاترن بتوانین به‌سه‌رژمێریاندا رابگه‌ین... له شوێنانی دیکه‌ی جیهانی‌شدا به‌لابوونه‌ته‌وه و، خزمه‌تی زانیاریی پیشه و پێیازیان بووه له هه‌ر لایه‌کدا بووبن.

چهند جار له ناوی هه‌یده‌رییه‌کاندا و له‌پاڵ ناوه‌کانیانیدا نازناوی یان نێسه‌به‌تی (داغستانی)م ده‌بینی، به‌لام نه‌مده‌زانی ئەم ناوه له‌چیه‌وه هاتووه و، هه‌ندێ جار گومانم بۆ ئەوه ده‌چوو که ئەمه کاری هه‌له‌ی نووسه‌ره‌وه بێت.

تا رۆژی ٢٠٠٣/٣/١ مامۆستا (تاهیر هه‌یده‌ری) هات بۆ دیده‌نیم بۆ ماله‌وه -مالی ئاوابێت له‌ته‌ک ته‌مه‌ن زۆریی و ناجۆریی ته‌ندروستیشیدا هه‌میشه‌ ئه‌و منی به‌سه‌ر ده‌کرده‌وه- باسی باوباپیرانی و زانیانی هه‌یده‌ریی هاته‌وه ناو و فه‌رمووی: له مام ناسیحم بیه‌ستووه چهند که‌س له باوباپیرانمان چوون بۆ ئه‌فغانستان و داغستان و، ماوه‌یه‌ک له‌وئ ماونه‌ته‌وه، دوا‌یی لێیان گه‌راوه‌ته‌وه بۆ کوردستان و، چوونه‌ته‌وه ماوه‌ران و

له‌وی داوای به‌ش و باره‌ی خۆیان له‌زه‌ویوزار کردووه، ئه‌وانیش پێیان وتوون: ئێه‌ داغستان و به‌شتان به‌ماوه‌رانه‌وه نه‌ماوه!

جا یه‌کێک له‌و زانایانه‌ که‌ ئه‌و نیه‌یه‌ ته‌ی پاراستووه و له‌ نووسینه‌کانیدا به‌کاری هێناوه‌ ضیاء‌دین هه‌یده‌ری کۆری عه‌بدوللای داغستانییه، وه‌ک له‌ ده‌ستخه‌ته‌کانی ژماره‌ ٤٢٦١ و ٢٦١٦٨ ی (د.ع) وه‌هرده‌گیرێن.

عه‌بدوللای باوکیشی جگه‌ له‌ داغستان چووه‌ ته‌ نه‌زه‌ر و ماوه‌یه‌ک نازانین چۆن بووه‌ له‌وی ژیا‌نی به‌سه‌ربردووه. وه‌ک له‌م کتێبه‌دا ده‌یخوێنیته‌وه.

زانایانی دیکه‌:

مامۆستا ئیبراهیم فه‌صیح له‌ (عنوان المجد) دا ده‌لتی: زانایانی ئه‌م بنه‌ماله‌یه - ئه‌وانه‌یان دانراویان هه‌یه - ده‌گه‌ نه‌ ٣٠٠ سێسه‌د زانا، به‌لام ناوی هه‌ندیکیان و هه‌ندیک له‌ دانراوه‌کانیا‌مان نووسی.

ئه‌و زانایانه‌ی مامۆستا فه‌صیح نووسیونی که‌من و، دانراوه‌کانیشیان که‌مترن، ئێمه‌یش ئه‌وه‌ی ئه‌و له‌و سه‌رده‌مه‌دا به‌و هه‌موو که‌ره‌سته‌وه‌ بۆی نه‌کراوه، له‌م سه‌رده‌مه‌ دوور له‌و سه‌رده‌مه‌وه‌ و بێ که‌ره‌سته‌یه‌وه‌ ناتوانین ئه‌نجامی بده‌ین، به‌لام هه‌رچیمان ده‌ست بکه‌وی تۆماری ده‌که‌ین. له‌وانه‌:

* ده‌ستخه‌تی ژماره‌ (٥٧٥٢ د.ع) که‌ (مختصر تکملة التصريف) ی مامۆستا یوسف جانه، محمه‌د سادقی کۆری محمه‌دی کۆری ئه‌حمه‌دی کۆری هه‌یده‌ر سالی ١٢٠٦ له‌ شاری سنه‌ نووسیویه‌تیوه‌.

* ده‌ستخه‌تی ژماره‌ (١٥٥١٦ د.ع) که‌ کتێبی (عبدالله یزدي) یه‌ محمه‌د نامورادی کۆری مه‌لا تاها ئه‌فه‌ندی هه‌یده‌ری سالی ١٣١٨ له‌ شارۆچکه‌ی عه‌قره‌ نووسیویه‌تیوه‌.

زنانگانی جهیده‌ریی و بهره‌مه‌گانیان

نہجہدی کوری جہیدہری یہ کہہ

41.

له سه‌ره‌تای خوێندن و فه‌قیه‌تیه‌وه‌ گوێم به‌ناو و شوێنه‌تی زانایانی بنه‌مائه‌ی هه‌یده‌ری پێ بووه‌ و، رۆژ به‌رۆژی‌ش زیاتر ڕێژ و پله‌ی زانیاری زانایانی ئهم بنه‌مائه‌م بۆ ڤوون بووه‌ته‌وه‌. به‌لام -وه‌ک ده‌لێن- بیه‌ستێکی و بیه‌نین شتیکی دیکه‌یه‌. تا نه‌که‌وتبوومه‌ که‌شتوگوزاری ناو ده‌سته‌ته‌کانی (دار العراق للمخطوطات) هه‌رچه‌ند بیه‌ستبووم زانایانی ئهم بنه‌مائه‌ پتر له (٣٠٠) ساڵ -بێ پسانه‌وه‌- سه‌رومێ خزمه‌تی زانیارییه‌ جو‌راو جو‌ره‌کانی ئیسلامیه‌یان کردووه‌... نه‌مده‌زانی قه‌واره‌ و بارسایی به‌رهم و ڤه‌نجی مامۆستایانی هه‌یده‌ری له چ پله‌یه‌کدايه‌.

به‌لّی له ماوه‌ی ئەم چەند ساڵەدا که له کتیب‌خانه‌ی ناوبراوا گه‌راوم و ده‌ست‌خه‌تم بیهیوه، ده‌ست‌خه‌ت و به‌رهه‌م و به‌ری په‌نج و کووشی هیهچ که‌سی‌کم نه‌دیوه که شان له‌شانی به‌رهه‌می جه‌ده‌رییه‌کان بدات، یان به‌په‌ریز و جارباندا گوزه‌ر یکات.

بۆيە گەلئى جارى ئاۋاتى ئەۋەم خواستوۋە بەكردەۋە و پىنومىايش ھەۋلەم داۋە كە قوتابىيەكى زىرەك و كارامەى لای خۆمان ئەم مەبەستە (دەۋرى ھەيدەرىيەكان لە خزمەتكردى زانىارىدا) بكات بەنامەى ماجستىر يان دوكتۇرا و، ھەۋلى مەردانە بدات بۆلادانى پەردە لەسەر ۋوۋى گەش و پرشنگدارى زانىيان و مامۇستايانى ھەيدەرى و، بەرھەم و رەنج و كۆششيان بىخاتە ۋوۋ. بەلام تا ئىستە كەس بەدەنگەۋە نەھاتوۋە.

جا که ئەم ئاواتەم نەهاتەدی و کەس بەدەنگمەوه نەهات، ناگرێ خۆشەم هەروا بێدەنگ
بەم و شتیکی -با کەمیش بێت- بەشتی نەکەم. لەبەر ئەمە وام بەباشزانی لە چەند
وتاریکدا، بەگوێرەی دەرەتانی ئێرە، لا لە چەند مامۆستایەک لە مامۆستا بەرپێزەکانی ئەم
بنەمالە بکەمەوه و، بەگوێرەی ئەوهی لە (دار العراق للمخطوطات)دا لە زانیاری
کۆمکڕووەتەوه چەند تیشکیکی بخەمە سەر هەندێ لە بەرھەم و لایەنی ژبانی مامۆستایان
و، ناویان بەدەم بەگوێی خۆنەراندە، بەلکۆسا یەکیکی هیمەتی مەردانە بکات و، زیاتر
ئەو لایەنە زۆرێنارە دەرێخات و، لێکۆڵینەوه لەسەر ئەم بنەمالە بنووسێت.

یه‌که‌م پیاوی ئەم بنه‌ماله‌ که له‌سه‌ری ده‌نوسم و به‌ره‌م و دانراویم له‌ ده‌ستدایه‌ ئەحمه‌دی کوری هه‌یده‌ره‌، که به‌ئه‌حمه‌دی یه‌که‌میش ناسراوه‌.

به‌لام پیتش ئەمه‌ ئەوه‌ تۆمار ده‌که‌م که مامۆستا مه‌لا عه‌بدوڵلای قه‌لاتی له‌ هه‌ولێر بۆی نووسیم^(١): که هه‌یده‌ری یه‌که‌م - باپیره‌ گه‌وره‌ی هه‌یده‌رییه‌کان - سالی ١٠٤٦ کۆچی دوایی کردوه‌ و، له‌م باره‌یشه‌وه‌ یه‌که‌ به‌یتی فارسیی بۆ نووسیم، که مه‌صره‌عی دووه‌می به‌گۆیره‌ی حسابی ئەبجد سالی کۆچی دوایی مامۆستای ناوبراو ده‌ردیتی و، ئەمه‌یش به‌یته‌که‌یه‌:

فلک فوجی ملک گفته‌ اند

رفت علم عمل از عالم‌ وا

ده‌بی پیتش ئەوه‌ی ناوی دانراوه‌کان و نمونه‌یان بخه‌ینه‌ روو به‌سه‌ر ئەوه‌دا نه‌رۆین که نوسه‌که‌کانی دانراوه‌کانی مامۆستایانی بنه‌ماله‌ی هه‌یده‌ری ئەوه‌نده‌ زۆرن له‌ ده‌رفه‌تی وه‌ک ئێره‌دا له‌وانه‌یه‌ سه‌رژمێرکردنیشیان له‌ وه‌دا نه‌بیت، به‌لام هه‌رچۆن هه‌یه‌ به‌گۆیره‌ی توانا هه‌ول ده‌ده‌ین ناوی دانراوه‌کانی هه‌ر یه‌که‌یک له‌و مامۆستایانه‌ به‌جیا تۆمار بکه‌ین و، هه‌ریه‌که‌ی چهند دێرێکیشیان لێ بخه‌ینه‌ روو، به‌م کاره‌ ده‌توانین خزه‌تێکی به‌جۆله‌ به‌و مامۆستایانه‌ بکه‌ین و، ده‌ستی خۆینه‌ر و لێکۆله‌ره‌ویش بۆ لای شوینی دانراوه‌کان رابکێشین، به‌لکو له‌مه‌ولا هه‌ولێ زیاتر و باشتیان بۆ بدریت.

١- ٩٩٠٦ رسالة غسل القدمين

سه‌ره‌تاكه‌ی:

«بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله رب العالمين. والصلاة على نبيه محمد وعلى آله وصحبه أجمعين. فهذه نبذة من الأفكار، وزبدة من الأنظار، جمعها العبد الفقير الى الله الغني، أحمد بن حيدر الشافعي، لدفع أبحاث الشيعة، المتعلقة بغسل الرجلين بالتماس بعض الإخوان في الدين، والمحِب عليّ اليقين، مولانا محمد الخطيب بجامع عقرة، هدايا الله وإياه الى تحقيق ما هو الحق والصواب.»

کۆتاییه‌که‌ی:

«والثاني، انهم سلموا أن الكعبين عبارة عن العظمين الثانيين [كذا، وربما

(١) مامۆستا مه‌لا عه‌بدوڵلا ئەم نامه‌ی له‌ ٦/١٠/٢٠٢٠دا بۆ نووسیم.

الناتین] من جانبي الساق، إلا انهم التزموا أنه يجب أن يسمح ظهور القدمين الى هذين الموضعين...»

ژماره ۲۸۱۳۹ یش نوسخه یه کی نایابی دیی ئەم کتیبه یه .

دهستخه تی (۲/۲۲۱۰ د.ع) ش نوسخه یه کی دیکه ی نامیلکه ی (غسل القدمین) و کوتاییه که ی ئاوایه :

تمت الرسالة المؤلفة في رد الشيعة في المسح على الرجلين على يد اذل الطلاب [دهستیککی چه په ل ناوه که ی سپیوه ته وه!] سنة ۱۱۷۶، اول يوم من رجب بكرة يوم سبته، بعيد مراجعته من حديقته وستانه، الموقوفة عليه، وأكل اول ما يبدو نضيجاً قليلاً من تيناته الريحانية والاحمرية، حادي عشر اربعينها، ومجيء خبر مراجعة الوزير عمر پاشا من معسكر الحرب مع الاعراب وظفر بهم، وتواتر تهنئة محمد خان پاشا والي الولايات مثل [ماوتي!] سليمان پاشا منها عليها للذهاب الى بغداد، وتوقع سائر البكرادات لولاياتهم. والامور بخواتيمها.

دهستخه تی ژماره ۳/۱۲۷۵۳ د.ع ش نوسخه یه کی دیکه ی (غسل القدمین) ه، مصطفه فای کوری محهمه دی کوری مصطفه فای سالی ۱۱۱۵ له گوندی به پۆره نووسیویه تیه وه .

۲- ۵/۲۱۰۹۴ مسألة في الطلاق

سه ره تا که ی:

«وبعد: فهذه فائدة مهمة أفادها أحمد بن حيدر الكردي الشافعي الحسين آبادي»

کوتاییه که ی:

«تمت الرسالة لأفضل المتأخرين أحمد بن حيدر على يد أحقر الطلبة محمد صالح»

شایانی باسه ئەم مهسه له یه ک په ره یه له دهستخه تیک که به شی زۆری باسی ته لاقی کوردان ده کات و، ناو به ناو له ناو باسه کاندای دێر و دوو دێر به کوردیی ده نووسریت، ئەم ده قانه بۆ لیکۆلینه وه ی زمان و زاراو هی کوردی سوودی زۆریان هه یه . بۆ نمونه له ده قێکدا مامۆستای چه یده ری ده فه رموی:

«تەلاقم بە سێ تەلاقە دەکەفتمە بن (او) تەلاقێ دەفلاتوکی لە منی تەناسەن بە سێ تەلاقە کەفتمە بن (او) یەکی (او) دوو (او) هەر سێ تەلاقێ دە فلان کەسی ژەنی مەن [ئەمە بە پیتی ئەوەی سەر و بۆر بۆ نووسینە کە کراوە.]»

۳- ۲/۱۵۴۲۶ هذه رسالة لأحمد بن حيدر القديم في أشراف الساعة.

سەرەتاکی:

«بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله وصحبه أجمعين. وبعد: فقد نقل عن بعض الجفارين أنه استخرج من جفر الشيخ محي الدين العربي...»

کۆتاییەکی:

«واما بعد طلوع الشمس من مغربها الى النفخة الأولى، فالناس يتهاجون فيه كأمثال الحمر، ويرفع الأحكام والقرآن. تمت الرسالة لأحمد بن حيدر القديم. كتبه الحقير شيخ عبدل في إمرة محمود پاشا ابن خالد پاشا، بعد موت أحمد پاشا أخيه ۲ شعبان ۱۱۹۳. وقت ذهاب اسماعيل آغا وجماعة الذريين (!) الى خدمته، وذهاب أحمد چاوش مع أقاربه ايضاً اليه.»

۴/۱۲۷۵۳ أخرى. بعنوان رسالة في بحث المهدي المنتظر. ناسخها: مصطفى بن محمد بن مصطفى، سنة ۱۱۱۶هـ في قرية بروژه: بعد وفاة المؤلف.»

۴- ۱۴۴۹۰. مختصر الفتاوى للفاضل النحرير أحمد بن حيدر الكردي الماوراني.

سەرەتاکی:

«بسم الله الرحمن الرحيم وبه نستعين

الحمد لله المانع الفاتح العليم، والصلاة المقرونة بالتعظيم، والسلام الموسومة بالتعميم، على رسوله الكريم. وبعد: فقد رأيت فتاوى المحقق أحمد بن حجر المكي ثم الهيتمي كثير النفع، وكان كنزاً للمسائل النفيسة، بحيث لم يكن أكثرها موجودة في الكتب التي عندنا، لكن كان فيه تطويل بالأسئلة وجوابها... وسميته (مختصر الفتاوى)...»

کۆتاییەکی هێچی دەربارەى تەواوی و ناتەواوی کتیبەکە تێدا نییە.

له هیج سه‌رچاوه‌یه‌کی دیدا باسی ئەم کتیبەم نه‌دیوه و، ره‌نگه ئەمه ته‌نها نوسخه‌ی بێت.

هەر له (د.ع) دا نوسخه‌یه‌کی دی ئەم کتیبەم دۆزییه‌وه، به‌ژماره ۱۳۹۲۶ پاریتزاوه، حارثی کوری پیریال له‌به‌ر خاتری مه‌لا ئەبویه‌کری موده‌ریس له ئەرییل سالی ۱۱۳۱ نووسیویه‌تییه‌وه.

ده‌ستخه‌تی ژماره (۴۹۳۶ د.ع) ش نوسخه‌یه‌کی دیکه‌ی ئەم کتیبەیه و ئیسماعیلی کوری عومه‌ر نووسیویه‌تییه‌وه.

۵- ۹۸۲۶ المحاکمات:

سه‌ره‌تاکی:

«وبعد: فهذه تعليقات بل تنبيهات على تحقیقات مختفية في صفحات شرح العقائد العضدية للعلامة المحقق، والنحریر المدقق، برهان الحکمة، وسند المعرفة، قبله الكلام، وكعبة المرام، أفضل المتأخرين، وأکبر المتبحرين، جلال الملة والدين، محمد بن أسعد الصديقي الدواني، روح الله روحه، وزاد في أعلى غرف الجنان فتوحه، ألفها احوج الخلق الى الله الغني، أحمد بن حيدر الكردي الحسين آبادي، إيضاحاً لكنوز إشاراته...»

کۆتاییه‌کی:

«قد وقع الفراغ من ترقیم هذه النسخة الشريفة على نسخة المؤلف، في رمضان المبارك، من شهور سنة ست وستين ومائة وألف. من الهجرة النبوية على صاحبها أفضل التحية، على يد أضعف الطلاب بكتاش بن مصطفى بن عوض غفرالله له ولوالديه ولأستاذيه ولجمع المسلمين.

نوسخه‌یه‌کی دی ده‌ستخه‌تی ژماره (۲/۵۱۲۲ د.ع) ته‌عليقاتی ئەحمه‌دی کوری حه‌یده‌ره به‌سه‌ر عه‌قائیدی عه‌ضودی جه‌لاله‌دینی ده‌ووانیییه‌وه.

کۆتاییه‌کی:

فالحمد لله الذي جعلنا من القى محبة الصحابة في قلبه، اذ صح أن الله اذا اراد الخير بأحد ألقى قي قلبه محبة الصحابة. رضوان الله تعالى عليهم أجمعين.

دهستخه تی ژماره (٦٨٠٤ د.ع) نوسخه یه کی دی فره نایابی ئەم کتیبه یه.

دهستخه تی (٤٢٣٥٢ د.ع) نوسخه یه کی دیکه ی (المحاكمات)ه، حامیدی کوری
حه مزه ی کوری حه یده ر له شاری که رکوک له خزمه تی سهید محه مه دی ناسراو به کوری
سهید فره اد له بهر خاتری مه لا محه مه دی ناسراو به (ابن الخال) سالی ١٢٤٥
نوسویه تیه وه. له کۆتاییدا هاتوه:

«وصلی الله علی سیدنا محمد وعلی آله وصحبه أجمعین. قد وقع الفراغ من
قراءتها علی الفاضل النحریر وحید عصره وزمانه أستاذ الكل فی الكل صبغة
الله مدّ ظله سنة ١١٦٧ ٢٤ دی الحجة».

له کۆتایی دهستخه تی ژماره (٥٤٣١) شدا که نوسخه یه کی نایابی ئەم کتیبه ی تیدایه
نوسراوه:

«قد وقع الفراغ من تحریر هذه الحاشية المسماة بالمحاكمات، للمولی المحقق،
والفاضل المدقق، مولانا أحمد بن مولانا حیدر السهرانی، علی شرح العقائد
العضدية للمولی المحقق، رئیس العارفين، جلال الدین الدوانی، فیما کنا ساکنین
فی قرية (وژنانه) وتحصناً فیها قائمین، فی خدمة الأستاذ الفاضل الكامل
الأوحدي الألعي، مولانا صبغة الله أصبغه الله بنور جماله، ويسر له طریق
آماله، بعدما هربنا وارتحلنا من قرية ما وراء النهر، خوف شرایر ظهماسپ
قلیخان، حین نزلوا بکروک وحوالیها، وأظهروا الفضایح بأهالیها، علی يد أقل
العباد محمد، فی شهر شعبان المعظم سنة ١١٤٥».

کتبته من نسخة المؤلف وقرأته فی خدمة ابن ابنه»

شایانی باسه ئەم محه مه ده مه لا محه مه دی سیوچی خاوه نی (تذکره العوام)ه و، ناوا
له شویتیکی دیدا ناوی خۆی و باو باپیری نوسیه:

«نمقه محمد جفایي، بن محمود بن محمد بن عبدالله الباني، السیوچی، فی
سلخ شهر ذي الحجة الحرام، فی قرية ما وراء النهر فی مدرسة مولوي المعنوي
مولانا ابراهیم بن مولانا حیدر، فی وقت التحصیل، فی خدمته الشریفة، وخدمة
ابنه الفاضل الكامل الأوحدي الألعي المولوي الأولوي مولانا صبغة الله، أصبغه
الله بنور الفضل والإحسان الی آخر الزمان سنة ١١٤٤».

٥- ٢٠٣ - له بهرگی دووه می فیهرهستی کتیبخانه ی ئەوقافی به غدادا له ناو کۆمه تی

دناو دا باسی دناو یکی دیکه ی ماموستای حهیده ری هه یه که له شوینه کانی دیدا نه مدیه. ناوی نهو دناو نه ناوایه:

(نبذة من الأفكار وزبدة من الأنتظار)

به گۆیهی فیه رهسته که سه ره تاکه ی ناوایه:

(الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام علي نبيه محمد وعلى آله...)

هه ره ها به گۆیهی فیه رهسته که چوار لاپه ره یه^(۱).

وهک گوتم مه بهستم لهم وتارانه تنهها نانوو سکردن و دیار بکردنی شوینی دناو نه کانی نه ماموستایانه یه و، بیتگومان نه مانه یش که من لیته دا نووسیومن تهوای دناو و به ره مه کانیان نین، به لام وهک بلتین هه نگاو یکه له سه ره دۆزینه وه و تۆمار کردنی دناو نه کانیان، نه گهر نه کاره له توانادا بیت، نه وهنده ی دیش هه یه نه م وتارانه ی ئیمه هه ره قسه ی پرووت نین و به به لگه وه شته کان ده نووسم و تۆماریان ده که م.

له سه ره چاوه کاندای باسی گه لێ دناو ی نه م ماموستا کراوه، به لام له کویتن؟ نهک نه مه به لکو ناوی دناو نه کانیشی ناهن و، تنهها ده لیتن دناو ی له (فقه) و (تفسیر) و... دا هه یه.

زیاد له وانه یش لهم وتاره دا ناوی دناو ی (مختصر الفتاوی) ی ماموستای حهیده ریمان به به لگه وه نووسی و، وا بزائم نه مه یه که مجاره ناوی نه م به ره مه تۆمار ده کریت.

جگه له مانه یش لهم بهاره دا هه ندێ له و ژمارانه تۆمار ده که ین که له (دار العراق للمخطوطات) دا دناو نه کانی ماموستا نه حمه دی حهیده ری به وان پارێزران:

۱- المحاکمات: ۱۹۴۷، ۹۸۲۶، ۱۳۷۹۸، ۱۷۴۰، ۱۷۲۹، ۲۴۵۶۷،

۳۱۵۰۵، ۷۸۲۱، ۱۷۲۴۰، ۱۸۷۸۰، ۲۶۸۸، ۷۹۲۳، ۲۳۱۴۰...

فهرست مخطوطات مكتبة القادرية ۱۲/۲. فهرس مخطوطات مكتبة الأوقاف العامة بغداد، ۲/۲۴۵.

۲- حاشية على الاستعارة السمرقندية: ۱۹۷۹۶، ۷۸۸۸، ۱۸۹۳۰، ۲۶۰۹۱،

۷۵۳۸، ۲۱۹۰۲، ۷۲۰۷، ۱۶۱۰۶، ۲۰۸۱۷، ۲۱۰۳۳، ۱۰۳۰۲، ۸۴۲۹،

۲۴۴۸۵...

(۱) (فهرست المخطوطات العربية في مكتبة الأوقاف العامة في بغداد. الجزء الثاني ص: ۵۱۴).

۳- حاشیة على العقائد لجلال الدين الدواني: ۷۸۲۱، ۲۴۷۹۱.

۴- مسألة الطلاق: ۲۱۰۹۴.

ئەو ژمارانەى دیش کە لە وتارە کەدا نووسران.

دواى بلاوبونووهى وتارە کە هەر لە (دار العراق للمخطوطات) دا ئەم دانراوهى مامۆستا ئەجمەدى كورێ حەیدەرى یەكەمەم دى کە بە ژمارە ۴۳۴۴ پارێزراوه و سەرەتاکەى ئاوايه: «قوله مبالغة: علة للتنزيل. قوله: اعتناء علة للمبالغة...»

کۆتاییە کەیشی ئاوايه:

«والفعل والحرف اذا استعمالا في أنفسهما لا يكونان فعلاً وحرفاً، فلا يحتاج الى التنبيه لتصحيح الحكم. تمت الحاشية اللطيفة للحبر المدقق مولانا احمد بن حيدر القديم الحريري، الواقعة على شرح الرسالة العضدية، للبرهان المحقق عصام الملة والدين أعلى الله درجته في أعلى عليين... في سنة ۱۲۰۶».

جگە لەم دانراوانەى مامۆستا ئەجمەدى حەیدەرى یەكەم بەگەرپان و پشکینی فیهرەستەکان ناوی چەند دانراویکی دى ئەم مامۆستامان دۆزییەوه، بۆ تەواو و تەسەلترکردنی باسە کە لیژەدا ناوەکانیان وەک لە فیهرەستەکاندان تۆمار دەکەم، حەزم دەکرد دەستخەتەکان خۆیانم ببینیایەت بەلام ئەو پێگەم بۆ نەرخسا.

دەستخەتی ژمارە ۱۳/ح ش نوسخەیهکی دیکەى ئەم کتیبەیه.

هەرۆهە دەستخەتی ۴۲۳۶۲ش نوسخەیهکی دییهتی، محەمەد نووری کورێ ئەمین ئەفەندی کورێ مەلا سولهیمان نووسیویەتیەوه.

فیهرەستی کتیبخانەى ئەوقافی بەغدا:

بەرگی یەكەم:

۱۶۴- تعليق على التفسير البيضاوي. ۶۲/۱.

۱۶۸- تفسير آية الكرسي. ۶۳/۱.

۲۰۶۹- رسالة في رد مذهب الشيعة فيما يتعلق بغسل الرجلين في الوضوء. ۶۰۹/۱.

به‌رگی دووهم:

- ۲۷۶۹- تعليق على شرح العقائد العضدية للجلال الدواني. ۱۱۵/۲.
۳۲۴۶- محاکمات على شرح العقائد العضدية للجلال الدواني. ۲۴۵/۲.
۴۲۰۲- نبذة من الأفكار وزبدة من الأنظار. ۵۱۴/۲.

فیه‌رہ‌ستی نه‌وقافی موسیٰ:

به‌رگی یه‌که‌م:

- ۶/۲- تعليقات على شرح العقائد العضدية لجلال الدواني المتوفي سنة ۹۰۸هـ.
۶۵/۱.

به‌رگی شه‌شه‌م:

- ۱۷/۲۲ مجموع ۳- حاشية على شرح الدواني على العقائد العضدية. ۱۱۱/۶.
به‌رگی هه‌شته‌م:

- ۱۸/۱۷ مجموع ۱- تعليق على شرح العقائد العضدية للدواني. ۱۲۰/۸.

فیه‌رہ‌ستی مه‌کته‌به‌ی قادریه:

به‌رگی دووهم:

- ۵۷۲ المحاکمات. ۴۱۲/۲.

به‌رگی پیتنجهم:

- ۱۳- رسالة في مسألة غسل الرجلين. ۳۷/۵.

فیه‌رہ‌ستی مه‌کته‌به‌ی نه‌وقافی سلیمانی:

به‌رگی سییه‌م:

- ۴/۳ تعليقات على شرح العقائد العضدية. ۳۲/۳.

به‌داخه‌وه دواى سه‌رنج‌دان یۆمان ده‌رده‌که‌وئ فیه‌رہ‌ستنوو سه‌کان جیاوازییان له‌ نیتوان دانراوه‌کانی نه‌حمه‌دی یه‌که‌م و نه‌حمه‌دی دووهمدا نه‌کردوو ه، تیکه‌لاویان کردوون. بۆ

نمونه مامۆستا عەبدوڵلای جبووری له بەرگی سیتیەمی فیهرەستە کەیدا دەلی: أحمد بن حیدر المتوفی ۱۰۷۰ھ دوايي له باسی دەستخەتە کەیدا دەلی:
فرغ منه مؤلفه في سنة ۱۱۰۳ھ!! ص: ۲۰۶.

هەر وهه ده‌رباره‌ی ئەم مامۆستا ئەوه‌یش نابۆرم که له ده‌ستخه‌تی ۱۷۰۹۲دا نووسیویه: له رۆژی ۱۱ شه‌والی سالی ۱۰۳۸دا کۆپێکم بوو به‌ناوی باوکمه‌وه -واته‌ حه‌یده‌ر- ناوم نا. دوو سال ۴۲ رۆژ که‌م پێش ئەوه‌یش شه‌وی پێنج شه‌مه‌ی ۲۳ی مانگی زیلقه‌ عه‌هه‌ کۆپێکی دیم بوو ناویم نا محمه‌د.

به‌گۆره‌ی ده‌ستخه‌تی ۴۳۹۹۳ د.ع که (میرزا جانه) مامۆستا ئەحمه‌دی کۆری حه‌یده‌ر سالی ۱۰۷۱ کۆچی دوايي کردوه و، نووسه‌ره‌وه‌ی ده‌ستخه‌ته‌که‌ که محمه‌دی کۆری خان ئەحمه‌ده سالی ۱۱۱۳ نووسیویه‌تییه‌وه و له‌لایه‌ کیدا نووسیویه: مصطفاه به‌گ سالی ۱۰۹۷ کوژرا. عه‌بدوڵلا به‌گی کۆریشی سالی ۱۱۲۰ کوژرا. ئەحمه‌دی کۆری حه‌یده‌ر له سالی (الغم)دا مرد و، حه‌یده‌ری کۆریشی سالی (جاءنا الغم) مردوه.
به‌گۆره‌ی ده‌ستخه‌تی ۱۷۹۰۹یش عه‌بدوڵلا به‌گ و مصطفاه به‌گ له گوندی (دیوین)ی سه‌ر به (حه‌ریر) بوون.

ئه‌همه‌دی کۆری حه‌یده‌ری کۆری ئەحمه‌دی

به‌ناوبانگ به ئەهمه‌دی دووه‌م

٤١١

دواي پشکینی زۆری ده‌ستخه‌ته‌کانی (دار العراق للمخطوطات) و کۆکردنه‌وه‌ی ناو و زانیاری پرژوبلاوی چه‌ندین نوسخه‌ی جۆراوجۆری، یه‌ک دانراوی ئەم مامۆستام دۆزییه‌وه، که یه‌کیکیان ده‌ستخه‌تی دانهر خۆیه‌تی و، به‌هه‌له‌ له وتاری پێشوو تردا که له‌سه‌ر ئەحمه‌دی یه‌که‌م نووسی بووم شتییکم له‌میش وه‌رگرتبوو^(١)، به‌لام له‌م وتاره‌دا - که جیتیگی خۆیه‌تی - هه‌ندێک به‌درێژی له‌سه‌ر ئەم ده‌ستخه‌ته‌ ده‌نووسم و، کۆتایی نوسخه‌کانی دیکه‌یش - که هه‌ریه‌که‌یان بایه‌خی تایبه‌تی خۆی هه‌یه - تۆمار ده‌که‌م.
به‌لام به‌روا ناکه‌م ئەم مامۆستا ته‌نها ئەم دانراوه‌ی هه‌بووبێت و، به‌دوویری ناگرم هه‌ر له

(١) به‌ته‌ما بووم له‌سه‌ر زنجیره‌ ئەم بابه‌تانه‌ له‌ هاوکاریدا بلاو بکه‌مه‌وه، به‌لام له‌به‌ر نه‌وه‌ی هه‌له‌ی زۆر ده‌که‌وته وتاره‌کان له‌ کاتی چاپدا، بلاوکردنه‌وه‌م وه‌ستاند و بۆ ئێره‌م دانان.

(دار العراق للمخطوطات) دا داناوی دیکه‌ی هه‌بیت، من پێ له‌وه ده‌نیم که هه‌موو داناوه‌کانی بنه‌مائه‌ی حه‌یده‌ریم - له‌به‌ر زۆرییان و زۆریی نوسخه‌یان - سه‌رجه‌م تۆمار نه‌کردوه و، له‌وانه‌یه ئه‌و نوسخانه‌ی تۆمار نه‌کراون له تۆمارکراوه‌کان که‌متر نه‌بن.

ده‌رباره‌ی ژيانیشی خۆشه‌ختانه سالی کۆچی دواييم به‌دروستی دۆزییه‌وه، ئه‌وه‌یش له پێگه‌ی پارچه شیعریکه‌وه که عاصیمی برازای نووسیویه، ئه‌مه‌یش شیعره‌کانه:

آه و فغان و حسرتم از جور چرخ بی نظام
صد داغها را لاله‌سا بنهاده بر دلها مدام
این داغ هم از جور او، موت عم تدریس خو
عالم بموتش کنده رو، در ماتم وی صبح و شام
علمی چو علمش بيمثال در این رباط پر ملال
کس را نباشد آن کمال، بیشک یقین است این کلام
لطف الهی سرمدی، امداد تاریخم شدی
امداد تاریخم شدی، لطف الهی سرمدی^(۱)
زیر لوای احمدی، جایش نمای اندر قیام
۱۱۴۹هـ

به‌سه‌ر ئه‌م پارچه شیعره‌وه نووسراوه:

«لکاتبه في تاريخ وفاة العم احمد افندي»

واته له مێژووی کۆچی دوايی ئه‌حمه‌د نه‌فه‌ندی مامیدا.

مامۆستا حه‌یده‌ری یه‌که‌م کۆری محه‌مه‌دی کۆری پیره‌دین بووه، حه‌یده‌ری دووهم کۆری ئه‌حمه‌دی کۆری حه‌یده‌ری یه‌که‌مه. مێژووی ژيانی ئه‌م دوو مامۆستا له‌گه‌ڵی سه‌رچاوه‌دا تێکه‌لاو کراوه، به‌لام ئه‌وه‌ی پوونه ئه‌وه‌یه مامۆستا حه‌یده‌ری حه‌یده‌ری - که به‌زۆری ده‌بێ دووهم بیت - له سالی ۱۰۹۷دا له جیهاندا بووه.

(۱) شاعیر خۆی ئه‌م دوو نیوه به‌یتێ نووسیوه و هه‌یچیانێ لانه‌بردوه.

(۲) ده‌رباره‌ی ئه‌م مامۆستا -عاصیمی حه‌یده‌ری- جگه له‌و پیاوه‌لدانه‌ی مامۆستا ئیبراهیم فه‌صیح - که پێشتر باسمان کرد- شتیکی ئه‌وتۆمان ده‌ست نه‌که‌وتوه، ئه‌مه نه‌بێ که ده‌ستخه‌تی ژماره ۴۲۳۴۱ د.ع حاشیه‌ی ئه‌م مامۆستایه به‌سه‌رخه‌یالیه‌وه.

ئەو دانراوانەى دەستم كەوتوون و لیترەدا ناو نووسكراون تێكرا دانراوى حەیدەرى دوو هەم
و دانراوى حەیدەرى یەكەمیان تێدا نییە.

۱- حاشیته على الاستعارة: ۳/۸۴۲۹

یەكێك لە دانراوەكانى مامۆستا مەلا ئەحمەدى (دوو هەمى) حەیدەرى حاشیە یەكەمى
بەسەر ئیستعارەو هە كە خۆى بەم شێوە باسى دەكات:

«اما بعد: فيقول افقر الخلق الى الله الهادي احمد بن حيدر بن احمد الكردي
الحسين آبادي: لما كان الشرح المنسوب الى الفاضل الرباني، والكامل الوجداني،
عصام الملة والدين، ابراهيم بن محمد بن عرب شاه الاسفراني، الواقعة علي
الرسالة المصنفة في الاستعارة، للمولى المحقق والخبر المدقق، مولانا أبي القاسم
السمرقندي، مع وجازة لفظه، ورشاقة نظمه، مشتملاً على فرائد لطيفة، محتجة
تحت الاستار، وفوائد شريفة سمحت بها يد الأنظار... اردت أن أعلق عليها
تعليقات...»

كۆتاییەكەى:

«... ووجه الشبه في الكل لا يخفى على من ليس على بصره غشاوة، ووقع في
بصيرته إضاءة. تمت الحاشية المسماة بملا أحمد على يد أضعف العباد عمر بن
حاجي المشهور بأجقلاي، في شهر رمضان. في وقت الظهر بعد الأذان، في
مدرسة ملا عبدالقادر بن ملا محمد...»

ئەم دەستخەتە دەستخەتێكى گەورەى و وا دیارە لە کۆیە نووسراوەتەو و بەشى یەكەمى
ئاوا کۆتایی هاتوو:

«... على يد أحقر الراجين ابراهيم المذنب الحزين، بن محمد المشهور بگومشيني،
في وقت الضحى، في يوم الجمعة، في شهر جمادي الآخر المبارك، المسجد الجامع
في الكوي، عند مولانا محمد المشهور بكيلزندانى.»

ژمارە (۷۵۳۸) نوسخەىەكى دى ئەم كەتیبەىە و نوسخەىەكى تازەىە بە دەستى خدرى
(شاملى) سالى ۱۳۵۲ نووسراوەتەو.

نوسخەىەكى دیکەيشی ئەمەىە كە لەمەولا باسى دەکەین:

۲- حاشیه احمد بن حیدر علي عصام الدين الاستعاره: ۲/۱۵۹۰۵

کۆتاییه که ی:

«... وقع في بصيرته إضاءة، وعلى لفظه الإضاءة، قد تم كتابنا، ونرجوا من الله أن يجعل خاتمتنا مع إضاءة القلب. الحمد لله على التمام، وعلى نبيه أكمل التحية وأفضل السلام، في يوم الاثنين الثالث والعشرين من شهر رمضان سنة ثلاث ومائة والف من هجرة سيد الانام. قد وقع الفراغ من كتابته على يد مؤلفه، رحم الله امرءاً دعا له بالغفران، والخلاص من عذاب النيران، ونرجوا من الناظرين النظر بعين العناية دون عين السخط والخذلان».

ئهم دهستخه ته -وهك دهبنی- یه کیتکه له دهستخه ته کانی خودی بنه ماله ی حهیده ری و، گهلئ زانیاری و، شیعر و بابه تی به سوودی تیدایه، ئیمه لهم دهرفه ته دا چیمان بو بکریت له ته کیانا دهیکهین.

یه کهم: چهند پارچه شیعر ی کوردی کرمانجی ژوو رو که ئه گهر به ته واوی بزانری هی کین جیتگی بایه خی تایه تین.

شیعره کان پارچه یه کیان شیعر ی (قانع نازناوئیکه) زووتر لهم پرۆژه دا له سه ریمان نووسیوه^(۱).

دووهم: پارچه یه ک شیعره نازانم هئ کیتییه سه ره تاکه ی -که وا پیده چیت ناته واو بیت- ئاوایه.

گر پشی درد فنا بم لطیفان غنیم
ملحما قلب لنک وان نیه والجسم صحیح

پینج به یته و کۆتاییه که ی ئاوایه:

مفتی عشق بخونی ژ ازل فتوی دا
[هشرر دلصوژ ب جلاوی و تقبیلی شحیح!]

سیتییه م: پارچه یه ک شیعره شهش به یته، ئه میش نازانری هی کیتییه و سه ره تاکه ی ناته واو دیاره و ئاوا دهستپیده کات:

(۱) پروانه: بوژاندنوه ی میژووی زانایانی کورد له ریگی دهستخه ته کانیانه وه، ۲ ل: ۴۲۲.

ہرچہ کو اہل حالبوڑی اترک کھائی

نہم پارچہ شہش بہیتہ و کوتایہ کہیشی ناوایہ:
طبع سلیس روان ای کولبو عبد...ان
لی تی کہ اهل عرفان، ببنہ مدح ثنایی
دوای نہماندیش نووسراوہ:

(ما وصل بالتقسيم الى عبدالله بن احمد بن حيدر)

ره‌نگه مه‌به‌ست نه‌وه بیت که ئەم کتێبه به‌میرات گه‌یشتبێت به‌م پیاوه.

له لاپه‌ره‌ی دواى ئەمەشدا دوو پارچه شیعر نووسراوه بۆکوچی دواى دوو زانا یه‌کتیکیان دیاری نه‌کراوه که کتیه. دووه‌میان نووسراوه:

«تاریخ وفات مولانا خضر لکاتبه عبدالعزیز أخوه» (*)

پارچہ شیعہ رکابی بہ فارسی و نایشزانین مہولانا خدر کیٹیہ.

ههروه‌ها نازانین عبدالعەزیزی برایشی که شیعره‌کانی بۆ نووسینوه‌کتیه.

ههروه‌ها باسی له دایکبسون و کوچی دواپی یه‌ک دوو که‌سی دیکه‌ی تیا‌یه ، نه‌وه‌ی جی‌گه‌ی با‌یه‌خی تاییه‌تیی بی‌ت تیا‌ی‌اندا نه‌وه‌یه که نو‌وسرا‌وه:

(وفاة محمد بن آدم سنة ۱۲۳۷) نه‌میش نه‌وه ده‌سه‌لیتی که برای بدرتِ فائیزی مه‌لا به‌کر ده‌ریاره‌ی سالی کوچی دوايي ئیبنوئادهم له گوڤاری (کاروان) دا نووسیبویه.

چوارەم: لە حاشیەکانی ئەم کتێبەدا لە کۆتایی هەندیکیانەوه نووسراوه:

(عبدالغفور ابن المحشي) يان (عبدالغفور ابن احمد المحشي) بهمهيش ده زانريت كه ماموستا ملا نه حمه دي حديد هري كوپتيكي زاناي به ناوي (عبدالغفور) هوه هه بووه و، جاري نازانين به سره هاتي ژياني و برهه مه كاني چوَن و چيي بوون.

پینجهم: هەر لەم دەستخەتەدا پیش کتێبه‌که‌ی مامۆستای حەیدەری کتێبی عیصامە دین نووسراوه و، کۆتاییه‌که‌ی ئاوايه:

«قد وقع الفراغ من تسويد هذه الرسالة المنسوبة الى مولانا عصام الدين، في

(*) دوايي دهرکهوت همدرووکیان له پنه مالهي حیدهرین.

سنة الف ومائتين وسبع وعشرون (!) من هجرة النبوة المصطفوية من يد احقر العباد واحوجهم عبدالله بن احمد بن عبدالله بن أحمد بن حيدر بن احمد بن حيدر بن محمد الكردي الحسين آبادي غفرالله لهم ولجميع المؤمنين...»

لەم دەقه‌ی‌شه‌وه - جگه له‌وه‌ی که ناوی کور و باوک و باپیر چەند پات دە‌بنه‌وه و، کور شانازی به باوکی خۆ‌یه‌وه ده‌کات - ناوی زانایه‌کی دیکه‌ی ئەم بنه‌مه‌مه‌مان بۆ ده‌رده‌که‌وت که ناوی (عبدالله) یه و، ده‌کرێ به (عبدالله) ی دووهم ناوی به‌رین.

نووسه‌ره‌وه‌یه‌کی به‌رتیزیش - که له‌وانه‌یه هەر له زانایانی ئەم بنه‌مه‌مه به‌رتیزه بیته - له پال ئەم ده‌قه‌دا نووسیویه: «قد توفي كاتب هذه الرسالة عبد[الله] بن احمد في آخر شهر ذوالقعدة يوم الجمعة سنة ١٢٣٧».

واته: ده سال دواى نووسینه‌وه‌ی ده‌ستخه‌ته‌که و له سالی کۆچکردنی ئیبن‌نا‌ده‌مه‌دا ئەم مامۆستا کۆچی دوا‌یی کردووه.

(١/٢٧٦٢٤ د.ص) نوسخه‌یه‌کی دی ئەم کتێبه‌یه به‌م ژماره پارێزراوه، ئەم نوسخه‌یش نوسخه‌یه‌کی پوخته، به‌لام ده‌ستی چه‌په‌لی بازرگانیکه‌ر ناوی نووسه‌ره‌وه و میژووی نووسینه‌وه‌کی دراندووه!!

(٢٤٤٨٥ د.ع)ش نوسخه‌یه‌کی دیکه‌ی ئەم کتێبه‌یه سالی ١٢٧٥ سەید عه‌لیی کورێ سەید محەمه‌د نه‌فه‌ندی نه‌قیب و موفتیی موسڵ نووسیویه‌تی‌ه‌وه.

نوسخه‌یه‌کی دیشی به‌ژماره (٢/٧٨٨٨) پارێزراوه و، نوسخه‌یه‌کی ناته‌واوه. ژماره‌یه‌کی دیشی به (٢/١٨٩٣٠) پارێزراوه و، نوسخه‌یه‌کی ته‌واوه، به‌لام نووسه‌ره‌وه‌که‌ی نه‌ناوی خۆی و، نه سالی نووسینه‌وه‌ی دیاریی نه‌کردووه.

نوسخه‌یه‌کی دیشی به‌ژماره (٢/٧٢٠٧) پارێزراوه و، کۆتایی به‌م جو‌ره هاتووه:

«تمت الحاشية المسماة بأحمد بن حيدر علي الشرح المسماة (!) بالاستعارة لعصام الملة والدين ابراهيم بن محمد بن عريشاه الأسفراني، على الرسالة المصنفة في الاستعارات للمولى المحقق مولانا أبي قاسم السمرقندي، على يد أحقر العباد قلندر زاده مصطفى بن سعيد افندي، غفرالله لهما آمين يا رب العالمين».

لێ‌ره‌دا سالی نووسینه‌وه‌ی نه‌نووسیوه، به‌لام له کتێبی پێش ئەمه‌دا ده‌لێ: سالی ١٢٨٧ نووسراوه‌ته‌وه. له شوێنیکی دیشدا ١٢٩٤ ی نووسیوه.

٢/٢١٠٣٣ش نوسخه‌یه‌کی دی. ئەم دانراوه‌یه و کۆتاییه‌که‌ی ناوايه:

«... مع إضاءة القلب. الحمد لله على التمام، وعلى نبيه أكمل التحية وأفضل السلام، في يوم الاثنين الثالث والعشرين من شهر رمضان سنة ١١٥٣ من هجرة سيد الانام تمت. وقد وقع الفراغ من كتابة هذا الكتاب الشريف بعون الملك اللطيف، على يد أضعف العباد وأحوجهم الي رحمة الملك القدوس، عبيد الله بن ابراهيم بن علامة بن محمود المنسوبون الى قرية (پيرسد!) في يوم المبارك يوم الخميس في مدرسة قبهان بقى الى آخر الزمان، يا منان!»

نوسخه يه کى دى به ژماره ١/٢١٩٠٢ له م کتیبخانه دا (دار العراق للمخطوطات) پارێزراره و، کۆتاییه که ی ناوایه:

«قد وقع الفراغ من الكتابة من يد الأحقر اسماعيل بن سيف الدين المشهور بالماويلي - رحم الله امرأ دعالهما بالغفران والخلاص من عذاب النيران - وعلى الله التكلان كل ساعة وآن، سنة الف ومائة وخمسين وخمسة، كتبت من سحر، كتبت من نسخة المؤلف».

ژماره ٣/١٠٤٣٤ د.ع نوسخه يه کى دى ئەم کتیبه یه و کۆتاییه که ی ناوایه:

قد استراح انامل الحقییر الفقیر الى رحمة الله الغني القدير عثمان بن عبد القادر الشهير... من كتب الكتاب المسمى بعصام الدين الجدير، لدقته بنظر وفكر كثير، مع حاشيته الدقيقة الحقيقة، بأن يقال ليس لها رفيق في الحقيقة، للفاضل أحمد بن حيدر العالم العامل، تغمدهم الله بغفرانه الكامل، وصانهم في العاجل والأجل، بحرمة من هو أعظم الوسائل. آمين يا رب العالمين. ١٢٧٧.

دهستخه تی ژماره ١٦١٠٦ دانه يه کى دیکه ی ئەم کتیبه یه له کۆتاییه وه ناتوه اووه.

دهستخه تی ژماره ٤٢٣٦٢ د.ع) ش نوسخه يه کى دیکه ی ئەم کتیبه یه، محمده نووری کوری ئەمین ئەفه ندی کوری مهلا سوله یان نووسیویه تیه وه.

له کتیبخانه ی ئەوقافی (موصل) یشدا دوو نوسخه ی ئەم کتیبه هه یه.

یه که میان: له لاپه ره ١٦٧ ی بهرگی سیتییه مده تی:

٢- حاشیه علي شرح العصام على الرسالة الاستعارات للسمرقندي. له لاپه ره ٢٧٥ ی بهرگی دووه میشدا:

٣- حاشیه احمد بن حيدر الحسين آبادي على السمرقندية. احمد بن حيدر بن احمد الكردي الحسين آبادي المتوفي ١١٢٩ هـ.

عەبدولغەفووری کۆری ئەحمەدی کۆری حەیدەری حەیدەری

٤١٢

یەکیکی دی لە زانایانی ئەم بنەمالە ئەم مامۆستایە که حاشیە بەسەر دەستخەتی ژمارە (١٥٩٠٥ د.ع) هە هەیه و، ئەم بەیتەیش نووسراوە دوور نییە بەیتی ئەو بیت.

خاک حەریر بود طوتیای چشم ما

لیکن سکان نمی برند ز دل هیچ خشم ما

ئەگەر وایش بیت ئەوا دیارە ئەم مامۆستا ماوەیەک لە ناوچەی حەریردا بوو، بەلام جاری شتیکی زیاترمان لە دەستدا نییە و، چاوەروان دەبین بەلکو!

و هەک جاری دیش گوتوومە بەداخووە ئەو مامۆستایانەی لەسەر زانایانی ئەم بنەمالەیان نووسیوە بەزۆری لایەنی وشەئارایی و پیاوەلدانیان بۆ لەسەر نووسینیان هەلژاردوو و، ئەوەندە بایەخیان بەم لایەنە داوە چەند یەکیکی ئەو لایان لە بەرھەم و شۆتەوار و میژووی ژبان و خۆتندن و مامۆستا و قوتابیانیان نەکردووە.

ئەو تا دەبینین و هەک نووسیویانە مامۆستا ئەحمەدی کۆری حەیدەر ئەم کورپانەی بوو:

١- عەبدولغەفووری کۆری ئەحمەدی کۆری حەیدەر.

٢- خەزری کۆری ئەحمەدی کۆری حەیدەر.

٣- عەبدوللای کۆری ئەحمەدی کۆری حەیدەر.

٤- عەبدولعەزیزی کۆری ئەحمەدی کۆری حەیدەر.

٥- شەهابەدینی کۆری ئەحمەدی کۆری حەیدەر.

ئەم کورپانەیش بەیتی ئەو پیاوەلدانە هەموو زانا و خۆتەندەوار بوون، بەلام -جگە لە پیاوەلدان- دەربارەی ژبانیان هیچیان تۆمار نەکردوو.

عەبدولغەفووری حەیدەری

٤١٣

لەسەر دەستخەتی ٥٦٣٦ د.ع - که کۆمەڵتیک داتراوە لە فەرانیضدا - نووسیویە: ثم آل الی نوبتی بالشراء الشرعی وأنا الفقیر الی الله الهادی عبدالغفور نجل الحاج محمد اسعد أفندي الحیدری الصفی، الحسین ابادی. مۆرەکەمی ١٢٣١ی پێوەیه.

پیش‌نهم ناوای لی نووسراوه:

ثم آل إلى الفقير اليه عز شأنه عبيدالله بن عبيدالله افندي الحيدري المفتي بمدينة بغداد. عفى عنه.

له‌سهر ده‌ستخه‌تی ۹۵۳۴ (د.ع) ش نووسیویه:

قد تملكه بالشراء الشرعي الفقير اليه عز شأنه عبيدالله بن عبدالغفور بن الحاج أسعد افندي الحيدري. غفر لهم.

ده‌ستخه‌ته‌که‌یش (شرح‌الالفیه‌للسیوطی مع‌حاشیه‌الاحسانیه).

واته: نهمه‌دوو عه‌بدولغه‌فووریش له‌زانیانی نهم‌بنه‌ماله.

عبداللای کوری حیدره‌ری کوری شه‌شهم

۴۱۴

نهم‌زاته‌یه‌کیکه‌له‌زانا‌گه‌وره‌و‌کتیب‌و‌دانراو‌زۆره‌کانی‌بنه‌ماله‌ی‌حه‌یده‌ری‌و‌،‌وا‌دیاره‌-خۆشبه‌ختانه‌-به‌ختی‌یار‌بووه‌و‌زۆر‌له‌دانراوه‌کانی‌پاریزراون‌و‌،‌به‌پرزوبلاوی‌ژماره‌یه‌کی‌مشه‌له‌ده‌ستخه‌ته‌کانی‌دانراوه‌کانی‌گه‌یشتونونه‌ته‌(دار‌العراق‌للمخطوطات)‌و‌،‌نیمه‌یش‌-به‌گویره‌ی‌توانا‌و‌ده‌ره‌تان‌-به‌شیکیانمان‌دیاری‌کردوو‌و‌لی‌ته‌دا‌ناویان‌ده‌به‌ین‌و‌،‌هه‌ندی‌کیش‌زانیاریان‌-به‌گویره‌ی‌په‌راویز‌و‌کو‌تاییه‌کانیان‌-لی‌ده‌گو‌یزینه‌وه‌نێره.‌ئه‌وه‌ی‌ده‌ریاره‌ی‌ژیانی‌نهم‌مامۆستا‌له‌ده‌ستخه‌ته‌کاندا‌دۆزیومه‌ته‌وه‌و‌جیگه‌ی‌بایه‌خه‌دیاری‌کردنی‌سالی‌کوچی‌دواییه‌تی؛‌چونکه‌سه‌رچاوه‌کان‌چهند‌می‌ژوو‌ییه‌کیان‌بو‌ئه‌و‌پرووداوه‌داناوه‌و‌،‌به‌زۆری‌به‌گواسته‌نه‌وه‌له‌(الروض‌النضر)‌وه‌سالی‌۱۱۰۷‌یان‌داناوه‌.

وه‌ک‌له‌به‌رگی‌۲۷۵/۵‌(فهرس‌مخطوطات‌مکتبه‌الاقواف‌العامة‌في‌الموصل)‌به‌رگی‌۲۴/۴‌و‌۴۲‌ی‌(فهرس‌المخطوطات‌العربية‌في‌مکتبه‌الاقواف‌العامة‌في‌بغداد)‌دا‌نهم‌ساله‌دانراوه‌،‌به‌لام‌له‌به‌رگی‌۲۹۵/۴‌ی‌(فهرس‌مخطوطات‌مکتبه‌الاقواف‌المركزية‌في‌السليمانية)‌دا‌هاتوو‌ه‌که‌نهم‌مامۆستا‌سالی‌۱۱۵۱‌له‌ژیاندا‌بووه‌.‌که‌چی‌به‌گویره‌ی‌ده‌ستخه‌تی‌ژماره‌۱۷۹۰۹‌ی‌(دار‌العراق‌للمخطوطات)‌مامۆستایه‌کی‌هاو‌چه‌رخ‌ی‌که‌ناوی‌(زين‌العابدين)‌ی‌کوری‌په‌سوولی‌کوری‌نیه‌راهی‌می‌موکریه‌ده‌لی:‌عه‌بدوللای‌کوری‌حه‌یده‌ری‌ناسراو‌به‌(صدر‌الشریعه)‌پۆژی‌۱۱‌مانگی‌په‌جه‌بی‌سالی‌۱۱۱۵‌کوچی‌دوایی‌کردوو‌ه‌.

نهم کتیبه چەندین نوسخه‌ی له (دار العراق للمخطوطات) دا پارێزراوه، سه‌ره‌تای نوسخه‌یه‌کیان و کۆتایی نوسخه‌کانی دی تۆمار ده‌که‌ین:

«وبعد: فيقول المفتقر الى الله الهادي عبدالله بن حيدر الكردي الحسين آبادي: لما رأيت الحاشية المنسوبة الى الامير ابي الفتح في الآداب لا ريبة في فطانة قائلها، ولا شبهة في متانة دلائلها، وكانت متعلقة بشرح تاج الادباء مولانا محمد الحنفي كساه الله جلايب الغفران، لمتن برهان العلماء غرض الملة والدين، أسكنه الله فراديس الجنان، ومع هذا تداولتها ايدي...»

کۆتاییه‌که‌ی نه‌میژووی نووسینه‌وه و نه‌ناو و نه‌شۆنی نووسه‌ره‌وه‌ی پێوه‌ نییه‌.

نهم نوسخه به‌ژماره ٢٤١٧٧ له (دار العراق للمخطوطات) دا پارێزراوه.

ده‌ستخه‌تی ژماره (٢٤٨٧٨) یش نوسخه‌یه‌کی دی نهم کتیبه‌یه و کۆتاییه‌که‌ی ناویه:

«تمت الحاشية المنسوبة الى مولانا عبدالله بن حيدر بن احمد بن حيدر يوم الثلاثاء وقت الغروب، في شهر ذي الحجة على يد أقل العباد عبيدالله بن عبدالرحمن بن حسن القاضي العقروي، في نجد روست، في مدرسة مولانا محمد بن آدم ادام الله ظله على رؤسنا وسائر المستفدين في سنة ١٢١٠».

ده‌ستخه‌تی ژماره (١٧١٥٠) یش نوسخه‌یه‌کی دی نهم کتیبه‌یه و ناویش کۆتایی

هاتوه:

«نسأل الله حسن الخاتمة، وجعل غدانا خيراً من الأمس، فانه ارحم الراحمين. ونصلي على محمد وعلى آله وصحبه اجمعين. تمت الكتاب على خط كتب على خط مؤلفها عبدالله بن حيدر، عفا عنهما الأكبر، على يد أقل خلق الله عبدالله بن اسماعيل كركوكي في سنة (١١٧٥) من هجرة نبينا عليه أفضل السلام».

ده‌ستخه‌تی ژمار ١٩٤٧ یش نوسخه‌یه‌کی دی حاشیه‌ی عه‌بدوللای کورێ حه‌یده‌ره له‌سه‌ر (میر ابو الفتح).

نهم نوسخه کۆتاییه‌که‌ی له‌گه‌ڵ نوسخه‌یه‌کی دی یان کتیبه‌یه‌کی دیدا تێکه‌لاو بووه و، کۆتاییه‌که‌ی شتواوه.

ده‌ستخه‌تی (١/٣٩١٩٣) یش نوسخه‌یه‌کی دی نهم کتیبه‌یه و ناوا کۆتایی هاتوه:

قد تم على يد الحقير المذنب المحتاج الى عفو ربه قاسم گراوي بارييل بعد العصر في شهر صفر المظفر. لا اله الا الله محمد رسول الله برحمتك يا أرحم الراحمين سنة ١٢٦١.

هەر له خوار ئەمەوه نامەى مەلایەک بۆ مەلا عەبدوللە ناویک نووسراوه که کتیبەىکی لەلا بووه و دواکەوتوو و، دواى ناردوویەتیەوه، ئەمیش لى خۆش بووه، نازانین مەلا عەبدوللە که کتیبە و نووسەرى نامەکەیش ئینشایەکی عەرەبىی جوانى بووه، له خواریهوه ئەمە نووسراوه، که ڕەنگە نامەکه هى ئەم نووسەرە بەرپزە بێت.

«حرره الافقر الاحقر الافتاده بکنج خانقاه اريل مصطفى النائب زاده سنة ١٢٦١، المفارق عن البيت والاهل والأحباب والإخوان والخلان، بأكثر من سنتين ونصف التي مضت من الزمان».

دەستخەتى ژمارە (٧٧٨٨)یش نوسخەىەکی دى ئەم کتیبەىە، بەداخووه نووسەرەوهکەى دواى نووسینەوهى هیچى دەریارەى خۆى و سالت و شوێنى نووسینەوهى کتیبەکە نەنووسیوه.

دەستخەتى ژمارە (٥١٣٤)یش نوسخەىەکی دى ئەم کتیبەىە، بەلام سەرەتاکی جیاوازه و کۆتاییەکەى لەگەڵ کۆتایی نوسخەکانى دیدا یەک دەگرێهوه و، نووسەرەوهکەى نووسیوه:

«تمت الحاشية المشهورة باسم مؤلفها عبدالله بن حيدر، جعل الله قبره فردوساً بحرمة سيدنا محمد وعيسى وموسى الواقعة على الحاشية المشهورة ايضاً باسم مولفها الامير ابي الفتح في الآداب على الشرح المشهور بين اولي الالباب على يد أقل الخليفة وغبار أقدام الطلبة محمود بن اسماعيل القاضي بالكوي في عام ١١٩٩، ٣ ربيع الآخر، يوم الأحد في حكومة حسن خان. مات ابراهيم چاوش ٦ يوم».

له دەستخەتى ١٣٨٤دا نووسراوه:

سجع مهر صاحب تالیف اینست:

ز فخر انبیا مختار داور

شفاعت خواه عبدالله حيدر

دەستخەتى ژمارە ٢/٤٣١٢٤. د. ش نوسخەىەکی دیکەى ئەم کتیبەىە عەبدوللای کورێ حەسەنى کورێ عەلىی کورێ محەمەد نووسیویەتیەوه.

دەستخەتى ٢٠٤٢٣یش دانەیهکی دیکەى حاشیەى عەبدوللای کورێ حەیدەرە بەسەر ریسالەى (میر ابى الفتح)هوه و کۆتاییەکەى دراووه و ناتەواوه.

دهسته تهى ۱۸۸۰۵ ش نوسخه يه كى ديكه ي ئهه دانراوه يه و ، بهه شتوه كوتايى هاتوهه :
«تمت الحاشية المنسوبة الى مولانا عبدالله بن حيدر، من يد الفقير الحقير المذنب
العاصي محمد بن ابراهيم، لأجل استاذي علامي فهامي، نادر العصر والزمان
الفايز بالحكمتين العلمية والعملية الحايز للرياستين الدينية والدنيوية مولانا
وبالحقيقة اولانا مولانا غزايي، نورالله روحه. اللهم ارحمنا يا الله.

دهسته تهى (۱۵۸۳۱ د.ع) ش نوسخه يه كى ديكه ي ئهه كتيبه يه .

دهسته تهى ۳۲۴۳۷ (د.ع) ش نوسخه يه كى ديبه و ئههه كوتاييه كه يه تهى :

تمت الحاشية الواقعة على مير ابو الفتح لمولانا عبدالله الحيدري على يد أضعف
العباد وتراب تحت أقدام الطلاب حسن بن محمد بن مصطفى في بلدة كوي، سنة
الف ومائتين وأربع وثلاثين من الهجرة النبوية.

دهسته تهى ۴۱۳۸ د.ع نوسخه يه كى نايايى حاشيه ي عهه دوللاي كوري حه يده ره به سه ر
(مير ابو الفتح) هوه و ، بهه تهى دانره كه يه تيبى و له كوتاييه وه ناواي نووسيوه :

تم المؤلف على يد مؤلفة مخرجاً الى البياض في سنة الف ومائة وأربعة. وتم
تسويدها في اليوم الرابع من رجب الخير لسنة احدى وخمسين ومائة والف.
اللهم^(۱)...

ئهم دهسته تهه كه لئى شيعر و زانيارى به سوو دى ده رباره ي پياوانى ئهم بهه ماله تتيديه
له وانه :

«هو الخلاق المنعم الجواد:

الحمد لله الذي خلق الانسان في أحسن تقويم حمداً يوازي نعمه، ويحاذي جوده
وكرمه، حيث أذهب عني الحزن وأنعم على بولادة المسمى المكني بنعمة الله وابي
الجود رعاية وتفضلاً، لموافقة الاسم وكنيته في الواقع مع المسمى والمكنى، أنبته
الله نباتاً حسناً، يوم السبت قبيل الظهر أواسط الشهر المبارك محرم سنة
١١٦١...»

پيتش ئهه ميهش حه ليمه ي كچى سالى ۱۱۵۷ له داىك بووه .

(۱) ئههه هه نديك گومان ده خاته سه ر ميتژوى كوتچى دوايى ، به لام وا دياره دوو عهه دوللاي كوري
حه يده رن و تتيكه لاوبوون له دانراوه كانيان و ميتژوى ژياناندا رووى داوه .

له پهنای ئەمەدا میژوویی کۆچی دوایی (عم احمد) بەشیعر نووسراوه، که سالی ١١٤٩ یه، که له وانهیه شیعری (عاصم) بیت و مامه کهیش ئەحمەدی کوری هیده ره که پیتشتەر نووسیمان.

دهستخه تی ژماره ٣٢٤٣٧ د.ع ش نوسخه یه کی دیکه ی ئەم کتیبه یه حه سه نی کوری محمه دی کوری مصطفه فای سالی ١٢٣٤ له شاری کۆیه نووسیویه تیه وه.

٢- حاشیه عبدالله بن حیدر علی الفوائد الفناریه ٧٧١٨

وا پیده چیت ئەم نوسخه به خه تی دانەر بیت و کۆتاییه که ی ناوایه:

«تم، والحمد لله على الاتمام، وعلى رسوله التحية والسلام، في اليوم الاول من أيام التشريق، نسأل الله الهداية الى سواء الطريق، وأن يجعل لنا التوفيق خير رفيق. في تاريخ ١١٠١ هذا وصوارف الازمنة لاتخفى، وكدورات العواصف لاتصفي، الفؤاد منعقد والطبيعة منجمد(!)، لا عين تنظر الى التأليف، ولا ذهن يحسن التصنيف، ولكن تحملنا الهمم، ورضينا بما جف به القلم».

دهستخه تی ژماره (٤/١٢٧٠) ش نوسخه یه کی دی ئەم حاشیه یه و کۆتاییه که ی ناوایه:

تمت الرسالة المسمى (كذا) باسم مصنفه أعني عبدالله بن حيدر الواقعة على قول أحمد بيد أضعف العباد محمد بن اسماعيل بن محمد في شهر كركوك في مدرسة مولانا عبدالرحمن العسكري، في سنة الف ومائتين وخمسة وسبعين في آخر شهر رمضان...

دهستخه تی ژماره ٤١٣٨ ییش نوسخه یه کی ديبه و کۆتاییه که ی ناوایه:

«قد وقع الفراغ من تحرير هذا الكتاب المكتوب بعض منه على يد ابن أخ المصنف عاصم. وبعض آخر على يد أخيه. وبعض آخر منه على يد ابن أخيه ايضاً فتح الله. وبعض آخر منه على أيادي الطلبة في سنة ١١٤٩ من الهجرة النبوية المصطفوية، على صاحبها أفضل التحية والسلام، ولقد نقلنا هذا الكتاب من النسخة التي كتبها المصنف رحمه الله عليه رحمة واسعة»

دهستخه تی: (٢/١٩٣٩٠) ییش نوسخه یه کی دی ئەم کتیبه یه و کۆتاییه که ی ناوایه:

والحمد لله على الاتمام والصلاة والسلام على النبي الكرام (كذا) وآله وأصحابه

البررة الفخام العظام، يوم الاثنين في شهر رجب، وقد مضى منه أحد عشر يوماً، سنة الف وثلثمائة وسبعة (١) بعد الهجرة على صاحبها التحية، بيد الحقير قاسم ومحمد رب اغفر لهما».

حاشية عبدالله بن حيدر على الفوائد الفنارية: ٣/١٧١٤٩

سهره تاكهى:

وبعد: فيقول اذل العباد، واصل طريق الارشاد، المفتقر الى الله الهادي عبدالله بن حيدر بن احمد الكردي الحسين آبادي: لما رأيت كثرة طلب الراغبين، ووفور رغبة الطالبين الى الحواشي المتعلقة بالفوائد الفنارية التي، هي عن العادة عارية...

كوتاييه كهى ناوى كهسى پيتوه نيسيه، بهلام بهگوتيرهى دوو دانراوى ديكه كه هان له پيشيه وه دهبتى خهتى نه بويه كرى كورى يوسفى شىخانى - شهيانيى بيت وله سالى ١٤٤١ د نووسيوه تيه وه.

دهستخه تى (٣٩٦٢٤ د.ع) ش نوسخه يه كى ته عليقاتى عه بدوللاى كورى حه يده ره به سهر (قول احمد) وه.

نوسخه يه كى دى: ٣/٢٠٧٧٨

كوتاييه كهى:

تم المؤلف على يد مؤلفه مخرجاً الى البياض في سنة الف ومائة وأربعة (١) من الهجرة النبوية المصطفوية. تمت الكتاب بعون الله الملك الوهاب على يد أضعف العباد وأحقر الطلاب، الراجي عفو ربه الفاطر محمد بن محمود بن ابراهيم بن محمود المزوري، وقد مضى من الهجرة النبوية سنة الف واحدى ومائتين.

نوسخه يه كى دى حاشيهى له سهر فه نارى: ٤/٢٠٧٧٨

كوتاييه كهى:

تمت النسخة الشريفة المسماة بعبدالله حيدر، الواقعة على حاشية الفناى المسماة بقول احمد، على يد أحقر العباد وأضل طريق الارشاد المحتاج الى الله الغني الهادي، محمود بن ابراهيم بن علامة... في سنة ثمان وستين ومائة بعد الالف.

دهستخه تی ژماره ۱۶۸۵۹ ی (دار العراق للمخطوطات) نوسخه یه کی دی ئەم دانراوه ی مامۆستا عەبدوللای کوری حەیدەرە، بەلام لە کۆتاییدا جگە لە سائی نووسینەوه ی که ۱۳۰۳ هه ههچى دى نه نووسراوه.

دهستخه تی ۱۷۸۳۸ ش نوسخه یه کی دی ئەم کتیبه یه و کۆتاییه که ی ناوایه:

«قد وقع الفراغ من تسويد هذه الحاشية الواقعة على قول أحمد، ومؤلفه ملا عبدالله بن حيدر، بن احمد، صانهم الملك الصمد، من يد محمد سعيد بن رسول عفا لهما الملك الغفور، وهو ابن عزيز بن محمد عفا لهما الواحد الأحد، وهو ابن حسين بيك (الميرسخي!) الهرتلي اللهم اعف له بحق النبي. ۱۳۰۳

دهستخه تی ژماره ۸۱۲۹ ش نوسخه یه کی دی ئەم کتیبه یه و ئەمه کۆتاییه که یه تی:

«وقد وقع الفراغ من تسويد هذه النسخة الحاشية الواقعة على قول احمد، المنسوب الى ملا عبدالله بن حيدر، من يد صالح بن عباس كراخي، في شهر كوه في مدرسة ملا رسول سنة ۱۲۲۴.

دهستخه تی ۳۹۲۱ ش دانیه کی دی ئەم کتیبه یه و کۆتاییه که ی ناوایه:

تمت الحاشية المنسوبة الى أفضل المحققين مولانا عبدالله الحيدري، على يد أقل العباد، المحتاج الى عفو الملك الرشاد محمود الدشتي، لأجل الأخ الامجد الملا محمد شريف الرنكه رزائي، في قرية خالوان، من محال ديره، من حكومة رواندز. اللهم اغفر لكاتبه، وقاريه، ومؤلفه، ولمن تصدى لتصحيحه، وتحشيته، وإبراز نكاته. آمين! ۱۲۸۵ وصلى الله على سيدنا محمد وآله وصحبه أجمعين.

دهستخه تی ۷۰۷۲ ش دانیه کی دی ئەم دانراوه ی مامۆستای حەیدەر ییه، بەداخه وه دهستیکی چه پهل کۆتاییه که ی شتواندوه و تنهها مۆزی عەبدوره حمان ناویک و میژووی سائی ۱۲۸۰ ی لئ وه ده گیریت.

دهستخه تی ۱۸۷۸ ش یه کی کی دی لە نوسخه فره کانی دانراوی حاشیه ی عەبدوللای کوری حەیدەرە له سه ر فه ناربی و کۆتاییه که ی به م شتیه یه:

«تمت في قرية ناث برکه في مدرسة ملا محمد بن ملا آدم، في يوم الأحد في شهر المحرم في ثلاث عشر منه في سنة ۱۲۱۶».

ده‌ستخه‌تی ۱۷۶۹۲ ش نوسخه‌یه‌کی دی هه‌مان کتیبه و کۆتاییه‌که‌ی ئاوايه :

«قد كملت الحاشية المنسوبة الى مولانا عبدالله بن حيدر الماوراني، الواقعة على قول احمد الفناري، بيد الحقير الفقير على الشهير بالرشكاني، عفى عنه الملك الرياني، ابن ابراهيم بن مصطفى بن عبدالله. لا اله الا الله محمد رسول الله - صلى الله عليه وسلم-

ده‌ستخه‌تی ۳/۸۴۲۹ ش دانده‌یه‌کی نهم کتیبه‌یه و نهمه‌یش کۆتاییه‌که‌یه‌تی:

«قد وقع الفراغ من تسويد هذه النسخة الحاشية الواقعة على قول احمد، ومؤلفه ملا عبدالله بن حيدر بن احمد، صانهما الملك الصمد، كتبه عمر بن حاجي المشهور بأجقلايي غفرالله لنا ولجميع المسلمين امين برحمتك يا أرحم الراحمين. لا اله الا الله محمد رسول الله».

ده‌ستخه‌تی ژماره ۴۲۶۱ ش دانده‌یه‌کی ديبه له حاشيه‌ی عه‌بدوللای کورێ حه‌یده‌ر له‌سه‌ر فه‌نناری و کۆتاییه‌که‌ی ئاوايه :

«قد وقع الفراغ من تسويد هذه الحاشية على قول احمد من يد أحقر العباد وأحوجهم المنسوب الى الداغستان عبدالله، من مؤلفات أفضل المتأخرين ابن حيدر عبدالله، والصلاة والسلام على خير خلقه محمد بن عبدالله. سنة ۱۲۶۷.

ده‌ستخه‌تی ژماره ۴۲۵۵۸/د، د.ع ش نوسخه‌یه‌کی ديبه‌تی، سوله‌یماڤی کورێ مه‌حمود سالی ۱۲۸۸ نووسیویه‌تیوه‌.

ده‌ستخه‌تی ژماره ۱/۱۰۴۴۷ د.ع ش نوسخه‌یه‌کی دیکه‌ی نهم کتیبه‌یه سالی ۱۲۳۸ نووسراوه‌ته‌وه‌.

له‌و دانراوه‌ی نهم مامۆستا که باس نه‌کراوه (موده‌وه‌نه‌)یه‌تی به‌سه‌ر فه‌رائیضی شه‌رح مه‌نه‌جه‌وه‌، نهم دانراوه به‌ژماره ۴/۵۱۳۲ د.ع پارتیزاوه مه‌مه‌دی قه‌زله‌ری سالی ۱۲۲۴ نووسیویه‌تیوه‌.

ده‌ستخه‌تی ژماره ۴۳۴۳۹ د.ع ش نوسخه‌یه‌کی دیکه‌یه‌تی مه‌حمودی کورێ حاجی عه‌بدوللا سالی ۱۲۹۲ نووسیویه‌تیوه‌.

۳- رسالة في نسب القضايا : ۱۲۷۰۴

دانراویکی دیکه‌ی مامۆستا مه‌لا عه‌بدوللای کورێ حه‌یده‌ر، نهم نامیلکه به‌چکۆله‌یه سه‌ره‌تا که‌ی ئاوايه :

«بسم الله الرحمن الرحيم هذه بيان نسب القضايا المشهورة بحسب المفهوم. أعلم أن المشروطة العامة.

کۆتاییه که ی:

تمت الرسالة للفاضل المدقق عبدالله بن حيدر. كاتبه رسول بن عبدالله سنة ١٣٣٤.

دهستخه تی ٧٥١١ نوسخه یه کی دیکه ی ئەم نامیلکه یه و کۆتاییه که ی ناوایه:

«تمت الرسالة في نسب القضايا للفاضل المحقق ملا عبدالله بن حيدر».

دهستخه تی: ١٣٠٩٤ / یش نوسخه یه کی دی ئەم دانراوه یه و بهم شتیوه کۆتایی هاتوو:

«تمت الرسالة المنسوبة الى الفاضل المحقق المدقق عبدالله بن حيدر غفرالله لنا وله، بحرمة سيد البشر، على يد أحقر الطلاب رسول التلاني، لأجل برادری و سروری جناب کاک ملا عمر، فی یازدهم رمضان فی شبی سه شنبه، فی ساعات پنج شب. سنه ١٣٤٤».

٤- حاشیه ی له سه ر (اللاری)

یه کیکی دی له دانراوه کانی ئەم مامۆستا حاشیه یه که یه تی به سه ر کتییی (مصلح الدین اللاری) یه وه له عیلمی حیکمه تدا و، سه ره تاکه ی ناوایه:

«الحمد لله العليم الحكيم، والصلاة والسلام على رسوله الكريم، وعلى آله وأصحابه هداة الصراط المستقيم وحماة الدين القويم، ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم. ق تخلص...

کۆتایی نوسخه ی ژماره ٧١٧٩ یش ناوایه:

ق مدخل فيهما اي في التقدي والتأخر الواقع في أجزاء الزمان، فقياسهما في أجزاء الزمان عليهما في المتحيزات من حيث الحيز قياس مع الفارق. قد وقع الفراغ من تحرير الحواشي المنسوبة الى مولانا عبدالله بن حيدر على يد احقر العباد قلندر زاده مصطفى، وقد كتبت هذه على المکتوب على خط خطه.

دهستخه تی ژماره ٨٦٠٦ ش دانیه کی دی ئەم کتیبه یه و، بهم شتیوه کۆتایی هاتوو:

قد تم هذا المؤلف على يد مؤلفه في سنة اثني عشر (كذا) ومائة والف. وقد تم كاتبه هذه النسخة على يد الكاتب في سنة خمسة وسبعين ومائة والف، والحمد لله على الانعام.

ده سخته تی ۱۹۱۵ ش دانه یه کی دی ئەم دانراوه یه و کوتاییه که ی ناوایه:

«قد كملت هذه الحواشي اللطيفة المنيفة، على الحاشية اللاربية العميقة الشريفة، التي لنجوم درر زبر المتقدمين والمتأخرين غواش، ولا يوجد عن مدحها متحاش. وهي لأفضل المتأخرين وتاج المتبحرين عبدالله بن حيدر، عفا عنه الملك الصمد. ببنان أقل العباد محمود بن محمد في بلدة المحروسة المسماة بسليمان في سنة ١٢٧٨.»

ده سخته تی ژماره (۳۱۲۲۴ د.ع) ش نوسخه یه کی دیکه ی ئەم کتیبه یه و، عه لی ژه واندزی سالی ۱۳۳۱ له شاری ئه ربیل له خزمه تی مامۆستا مه لا ئه بویه کری (کچک ملا) دا نووسیویه تیه وه.

ده سخته تی ژماره ۳۲۴۴۳ د.ع ش نوسخه یه کی دی ئەم کتیبه یه حه سه نی بایه زیدی کوری مصطفه فا له شاری ئه ربیل سالی ۱۲۳۹ لای مامۆستا مه لا ئه بویه کری مه لا گیکه ی یه که م نووسیویه تیه وه. ئەم ده سخته ته دوا ی تالا نکرانی کتیبخانه ی بنه ماله که له لایه نی... به ش به ش کراوه براوه بۆ به غدا.

۵- حاشيته على عصام الاستعارة

یه کیکی دی له دانراوه کانی مامۆستا مه لا عه بدوللای حه یده ربی حاشیه یه که یه تی به سه ر کتیبی عیصامه دینی ئیستیعاره وه و سه ره تای ئەم حاشیه بی پیشه کییه و، یه که سه ر ده فه رمو پت:

«بسم الله الرحمن الرحيم وبه نستعين. قوله: يقول آه ليلتفت الى ما في التعبير عن نفسه...»

نوسخه ی یه که م به ژماره ۲۳۱۴۷ پارێزراوه و کوتاییه که ی ناوایه:

«وما سواه ترشيح أو تجريد لكان اعم. وهذا تم. قد خريط هذه الرسالة المسماة بعبدالله حيدر الواقعة على عصام الاستعارة، السيد محمد بن الحاج زين الدين المارديني، لاستاذه السيد احمد افندي الرازي المكرم، ابن استاذه البحر المحيط عمر افندي المنسوب اغصان شجرة نسبته الى ماردين المحروسة، انالهما الله ما يتمنيانه آمين. في أوائل ربيع الآخر سنة الف ومائتين وثلاثة - ۱۲۳۰ -

ده سخته تی ژماره (۳۹۴۰۸ د.ع) ش نوسخه یه کی دیکه ی ئەم کتیبه یه، به لام ناته واوه. نوسخه یه کی دی ئەم دانراوه به ژماره ۱/۷۷۹۷ پارێزراوه و، ئەم نوسخه هێج له

کوټاییه وه - جگه له ده‌رپینی داخی دووری نه‌نوسراوه. به‌لام له دانراوێکی دییه وه، که له دواى ئەم‌هه وه و له هه‌مان ده‌ست‌خه‌ت‌دا‌یه و به‌هه‌مان خه‌ت‌یشه، ده‌رده‌که‌وێ ئەم نووسه‌ره‌وه ناوی عه‌زیزی کورێ حه‌سینه و، له شاری هه‌ولێر نووسیویه‌تی‌هه، به‌لام لێره‌یشدا میژووی نه‌نوسیوه.

ده‌ست‌خه‌تی ژماره ۱۰۳۰۲ش نوسخه‌یه‌کی دی ئەم دانراوه‌یه و کوټاییه‌که‌ی ناوا‌یه:
تمت الحاشية لأفضل المتأخرين وأكمل المتبحرين عبدالله بن حيدر، والله أعلم، في سنة ۱۲۳۹ على يد محمد أسعد.

ده‌ست‌خه‌تی ژماره ۲۱۴۹ش نوسخه‌یه‌کی دی ئەم کتێبه‌یه و سالی ۱۱۷۸ عه‌بدو‌ل‌لای کورێ ئیسماعیلی که‌رکو‌وکی نووسیویه‌تی‌هه.

۶- حاشیه‌ی به‌سه‌ر (قول احمد)ه‌وه:
یه‌کی‌کی دی له دانراوه‌کانی ئەم مام‌وستا حاشیه‌یه‌تی به‌سه‌ر (قول احمد)ه‌وه. دوو نوسخه‌ی ئەم کتێبه‌مان دی به‌م ژمارانه:

۱- ژماره ۸۱۲۹ د. ع صالحی کورێ عه‌باس سالی ۱۲۲۴ له مه‌دره‌سه‌ی مه‌لا ره‌سوول له شاری کۆیه نووسیویه‌تی‌هه.

۲- ژماره ۸/ح نوسخه‌یه‌کی دی ئەم کتێبه‌یه، له کوټاییه‌وه ناته‌واوه، به‌پیتی هه‌ندی له په‌راوێزه‌کان به‌خه‌تی محه‌مه‌د ئەمینی برا‌زای دانهره.

بۆ ناگاداری زیاتر له‌سه‌ر دانراوه‌کانی ئەم مام‌وستا چاوێکیشم به‌فیه‌ره‌ستی کتێبخانه‌کانی دیدا گێٮا و ئەنجامه‌که‌ی ئەمه‌ بوو:

۱- فیه‌ره‌ستی ئەوقافی به‌غداد: به‌رگی ۴، ل: ۷۸.

۳۶- حاشیه‌ی علی حاشیه‌ی ابي الفتح.

۲- فیه‌ره‌ستی ئەوقافی به‌غداد: ۱/۱۱۹.

۳۶۰- رسالة في قوله تعالى: «الله نور السموات والارض».

۳- فیه‌ره‌ستی ئەوقافی موسڵ ۱/۲۶۷

۴- حاشیه‌ی علی حاشیه‌ی قول احمد علی الفوائد الفناریه.

۴- فیه‌ره‌ستی ئەوقافی سلیمانی: ۲/۳۰۶.

۱۴/۳۱ حاشیه‌ی الماورانی علی الفوائد الفناریه.

۵- فیه‌ره‌ستی ئەوقافی موسڵ ۵/۲۷۵.

٤- حاشیة علی شرح الاستعارة.

٦- فیهرهستی ئەوقافی بەغداد ٣/ ٣١:

٤٤٧٦- رسالة في الانشاء.

١٨٠٥- تعليقات علی شرح العضدية لعصام ص: ١٩١.

صیغه توللای هیدهری دووهم

٤١٥

یه کتیک دی له زانا مهز نه کانی بنه ماله ی هیدهری که پاش جتگیر بوونیان له بهغدادا ئەستیره ی دره وشاوه ته وه و ڕتگه ی بۆ قوتابییان و شهیدایانی ڕتگه ی زانیاری ڕوون کردووه ته وه، مامۆستا صیغه توللای کوری ئیبراهیمی هیدهریه. ژیا نی ئەم مامۆستا - تا ئەندازیک- بەبۆنه ی ئەوه وه له بهغدادا ژیا وه و هەر له ویش کۆچی دوا یی کردووه، ڕوون و دیاره و، دهکری بی سه رتیشه شتیک دروست دهراره ی ژیا نی بزانت، بهلام - به داخه وه- ئەمیش دانرا وه کانی به باشی نه پارێزران و په رته وازه و ئاواره ی ئەملا و ئەولا بوون، لیته دا ئەوانه ی له (دار العراق للمخطوطات) دا پارێزران و من پیم زانیون و دیومن خۆپنه ری نازریان لی ئاگادار ده کم. هه ول ده دم له په نای ئەوه يشدا چاو یک به فیهره سه کانی کتیبخانه کانی دیدا بگتیم و، چیم دهراره ی دانرا وه کانی دۆزیه وه شتیکیان بۆ بکم. له ده سه خه تی ژماره ٦١٥٤ ده لی که ئەم مامۆستا له سالی ١١١٠ ی کۆچیدا له دایک بووه^(١). ئەم قسه نووسراوی ئیبراهیم هیدهری باوکی صیغه توللایه و، ئەم نووسینه ی هه موو قسه یه کی دیی ده پرتیته وه. دیاره ئەمه صیغه توللای یه که مه و، دهراره ی له دایکبونی صیغه توللای دووهم شتیکم ده ست نه که وت. صیغه توللای یه که م سالی ١١٩٣ ک کۆچی دوا یی کردووه.^(٣) بهلام له شوینی دیدا و نووسراوه که ١١٨٨ ک کۆچی دوا یی کردووه.^(٤)

مامۆستا عه باس عه زاوی ده فه رموی: صیغه توللای دووهم موفتی شافیعییه کان بووه

(١) بهلام مامۆستای خال ده فه رموی له ١١١٤ دا له دایک بووه.

(٣) ڕوانه: مطالع السعود، تألیف: عثمان بن سند الوائلي البصري، تحقیق: الدكتور عماد عبدالسلام رؤف، وسهيلة عبدالمجيد القيسي. بغداد، ١٩٩١.

(٤) له بهرگی چواره می ئەم کتیبه دا باسی صیغه توللاکانم کردووه.

له تهمه نی ۸۵ سالییدا، سالی ۱۲۷۹ کۆچی دوايي کردووه و له پال گۆری صیبه تۆلای باپیریدا له گۆرستانی شیخ عهبدولقادی گهیلانی به خاک سپێراوه. (۲)

رسالة في الطاعون

۱/۸۸۳.

دانراوی صیبه تۆلای ههیده ری

سه ره تا که ی:

وبعد: فهذه فائدة جلیلة. اعلم انه قد ورد في بعض الاحاديث أن الطاعون من وخز الجن، وأطبق الحكماء على انه ينشأ من فساد الهواء...

کۆتاییه که ی:

هذا ما لاح لي في أواخر سنة ست وثمانين ومائة والف ۱۱۸۶ اوان اشتداد الطاعون بمدينة بغداد وانتشاره في نواحيها رفعه الله تعالى عنا وعن سائر بلاد المسلمين، واعاذنا منه واياكم بحرمة سيد المرسلين. آمين. انتهى. نقل من خط السيد عبدالرحمن افندي تلميذ مؤلف الرسالة صبغة الله افندي. بلغ مقابلة. (۱)

۷۱۱۴ د.ع. نوسخه یه کی دی ئەم نامیلکه یه که ۴ لاپه ریه، ناوی کهس و میژووی نووسینه وهی پێوه نییه.

(۲) بهروانه: العراق بين احتلالين، بهرگی ههوتهن، ل: ۱۴۱ و ۲۸۶.

(۱) دهبن ئەمهيش دانراوی صیبه تۆلای یه که م بیته.

[illegible]

وَأَمَّا الْمُتَعَلِّقُونَ بِالنَّاطِلِ الْمَذْكُورِ
 فَكَانَ الشَّارِعُ قَدْ بَرَّحَ لَهُمْ جِدًّا أَنْ يُوَاجِبَ هَذَا نَدِي
 الْخُتْمِ تَوَاتُرَهُ وَجُودَهُ عَلَى مَا فِي عَيْدِهِ مِنْ مَوَاقِلِ الْحَالِ
 فَتَحَوَّلَ الْمَحَالُ إِلَى مَا فِي عَيْنِ عَيْدِهِمْ مِنْ مَوَاقِلِ الْحَالِ
 هَبْ عَنْهُ وَأَعْرِضْ عَنْهُ فَإِنَّ فِي يَدَيْهِ لَا مَوَاقِلَ سَرِيحًا
 وَمَا تَشْرَفَ الْأَلَمُ بِهِ مِنَ الْأَجَابِ وَالْإِسْتِزَارِ وَالْمُتَقَابَلِ
 فِي الْمَعَارِفِ هَذَا وَطَعْنِي الْمُبْلَغُ قَدْ طَعَنَ الْمُبْلَغُ
 وَأَكَادَنِي فَتَعَلَّقْتُ عَلَى الْمَذْهَبِ نَتْنًا لَا يُقْبَلُ
 فَلَوْ أَنَّ مَعَنَا هَذَا نَدِي وَهَذَا نَدِي
 مِنْ تَذَكُّرِ رَحْمَةِ الرَّبِّ الْكَفَى
 الْوُطْأَنُ وَالْحَوْلِيَّةُ

المحطات والمحيطات

333

10

4

1

نمونه له د انراوی صیغه توللای حده ری

٩٠٧٦ د.ع

حسەین ئەفەندی عوشاری بەدوو قەسیدە ستایشی مامۆستا (صبغة الله الحیدری) کردوو یەکەمیان:

وقال عفی الله تعالی عنه. یتدح العلامة صبغة الله أفندي الكردي الشريف الحیدری
فی أوائل نظمه: ص: ١٢٥

أبوجه بدر الفضائل بهتدي أم في محاسنه المكارم تقتدي؟
له کوتاییدا دەلتی:

ان قصرت في مدح ذاتك سيدي فاسبل عليها من نذاك السرمد
لازلت ملتثم الشفاه مقبل الأفواه في الامصار أكرم سيد
له لاپەرە ٢٧٦ شدا دەلتی:

وقال یتدح العلامة الكبير صبغة الله أفندي الحیدری أحد مشايخه الكرام:
العلم جسم أنت عنصر مجده والفضل سيف أنت جوهر حده
لم تعرف العلواء كيف تهزه حتى كتبت علاك في أفرنده
له کوتاییدا دەلتی:

وجعلته للجبر بردة نائب وقفوت كعباً حين جاء مجده
مستظلاً بانت سعاد ومطلعي العلم جسم أنت عنصر مجده

دەستخەتی ژمارە ١٤٢٦٩ ش دوو نامە ی ئەدەبیی مامۆستا صیبغەتوڵلان بۆ دوان لە
پەرە پیاوانی سەر دەمی خۆی نووسیون. میژووی نووسینەو و ناوی کەسیان پێوە نییه
، شیوەی دارشتنەکیان بەرز و بالا یه و، نیشانە ی لێوەشاوی و زامانپاراوی
مۆستان لە زمانی عەرەبیدا دەر دەخەن^(١).

له دەستخەتی ژمارە ١٠٦٢٥ شدا نوسخە یەکی پوختی نامە ی سەر وە هەیه لە گەڵ چەند
شیه و نامە و هەڵامیاندا.

هەر وەها (الرسالة العراقية) ی مامۆستا مەلا عەبدوڵلای بێتووشی هەیه کە بۆ مامۆستا
بەدوڵلای کۆری صیبغەتوڵلای نووسیوه.

(ئەم دەقانه مان له (ورود الكرد في حقيقه الورود) دا بڵاوكردهوه.

حاشیه‌ی به‌سهر ته‌فسیری سووره‌تی (فاتحه‌ی) (بیضاوی) ده‌وه

۹۵۰۱ د.ع

سهره‌تا که‌ی:

«ويعبد: فيقول المفتقر الى الطاف ربه القوي الهادي. صبغة الله بن ابراهيم بن حيدر الصفوي الحسين آبادي: قد توافقت الشواهد النقلية، وتطابقت البراهين العقلية، على أن أشرف المحامد والمآثر، وأكرم المقاصد والمفاخر، وأحمد الموارد والمصادر، وأحق ما يصرف فيه النواظر والبصائر، هو العلوم الدينية والمعارف اليقينية.

کۆتاییه‌که‌یشی ناوایه:

«قوله: فيسمعه سماع قبول ورضاء على رضائه سبحانه وتعالى. تم لنا ما يتعلق بتفسير سورة الفاتحة من الحواشي بلطف الله، وحسن توفيقه، تم الحمد لله رب العالمين. ۱۱۰۲. (۱)»

سهرنجیک

ناوی که‌سی پتوه نییه. نوسخه‌یه‌کی زۆر جوان و نایابه.

هه‌ندێ حاشیه‌ی له‌سهر به‌یضاوی و شتی دیکه له ده‌ستخه‌تێکی بچکۆله‌دا که به‌ژماره (۳۶۶۸۵) پارێزراوه، هه‌یه و، کۆتاییه‌که‌ی ناوایه:

«وهو سمك المنارة. صبغة الله سلمه الله. اين چند حواشي جناب فضايلمآب، حضرت نحرير كامل صبغة الله افندي که بر کتاب بیضاوی وغيره واقع شده حسب الاشارة لازم البشارة مخدومي واستادي ومن به استنادي، مولانا ابو بکر افندي، الملقب بكچك ملا، در سنة صفر ۱۲۳۹ رقم تحرير پذيرفت، اميد که بر صفحه قبول سکونت نزول پزيرد والسلام.»

له ده‌ستخه‌تی ۸۶۲۳يشدا دوو سێ حاشیه‌ی هه‌یه يه‌کێکیان له‌سهر هه‌ديشی طاعوون و لابردنی شوپه‌یه‌ک که له نێوان هه‌ديشه‌که و قسه‌ی حوکه‌مادا هه‌یه.

هه‌روه‌ها له ده‌ستخه‌تی (۱۴۴۹۴)شدا که حاشیه‌ی چه‌له‌بیه به‌سهر به‌یضاوییه‌وه له

(۱) گومان له‌م مێژووه‌دا هه‌یه و، ده‌گونجی ده‌سکاری کراییت.

سهره تا و کۆتاییه وه هه ندیک حاشیه ی صیغه توللای به سه ره وه یه به خه تی مسته فای قوتایی صیغه توللای سالی ۱۱۷۱ نووسراوه ته وه.

۱۰/ح یش دانراوی (رسالة في تحقيق زيادة الصفات) ه و سه ره تاکه ی ناویه:

«وبعد: فهذه عجالة نافعة وغلاظة رائعة، محضت فيها النصح النصيح، ومخضت عن زيد الحق الصريح، لرد بعض ما اورد من ظلمات بعض الشبهات».

کۆتاییه که ی:

«اذ لاتغایر بین الایجاب والاستلزام، والاقتضاء الا في العبارة، هذا وأطفئ المصباح، فقد طلع الصباح، ونادی منادی الحق حي على الفلاح، ربنا لاتزغ قلوبنا بعد إذا هديتنا...»

ئهم نوسخه له بهر نوسخه ی دانهره که ی نووسراوه ته وه و له پێشه که یه که یدا پێشکه شی کردووه به ئهمه د پاشای وه زیری به غدا.

هه ره له کۆتایی ئهم نوسخه وه رشته ی بنه ماله ی حه یده ربی نووسراوه که ده چنه وه سه ره ئیمام حه مزه ی کوری ئیمام مووسای کاظم.

دانراوه کانی صیغه توللای له فیه ره سه کاند:

- له بهرگی پێنجه می فیه ره سه تی کتیبخانه ی (القادریه) دا ناوی ئهم دانراوانه ی هاتووه:

۱- فائدة في تفسير آية من سورة البقرة منقولة من كلام صبغة الله الحيدري. ص: ۹۶.

۲- نبذ في تفسير القرآن الكريم. ص: ۱۵۵.

۳- رسالة في مدح بعض الوزراء به فارسی ص: ۱۵۶.

۴- رسالة في تحقيق زيادة الصفات ص: ۱۵۶.

- له بهرگی یه که می هه مان کتیبدا ناوی:

حاشية على انوار التنزيل هاتووه، که پێشتر به ناوی حاشیه ی به سه ره ته فسیری سووره تی فاتیه ی به یضاوییه وه باسمان کرد. ل: ۱۰۳.

سه ره ته وه یه د. عیمادی یتکخه ری ئهم فیه ره سه ته له بهرگی یه که مه دا سالی (۱۱۹۰هـ) ی بۆ کۆچی دوا یی ئهم مامۆستا دیاری کردووه، که چیی له بهرگی پێنجه مه دا کردوویه به (۱۱۸۷هـ)!

- له (فهرس مخطوطات مكتبة الاوقاف العامة في الموصل) بهرگی دوودا باسی:

۱- عجاله في تحقيق زيادة الصفات. ص: ۱۶۲.

له هه مان کتیبی ناویراودا بهرگی ۵ ل: ۲۶۵ باسی سی حاشیهی ماموستا صیبه تولا کراوه.

له بهرگی یه که می (فهرس المخطوطات العربية في مكتبة الاوقاف العامة في بغداد) دا ناوی ئه م دانراوانه ی ماموستا صیبه تولا ها تووه:

۱- تفسیر واعراب بعض الآيات القرآنية. ص: ۶۴. مؤلفه عبدالله السويدي (ت ۱۱۷۴هـ) و صبغة الله الحيدري (ت - ۱۲۲۳هـ) سهیر ئه وهیه له لاپه ره ی بهرام بهری ئه م لاپه ردا که ده ئی:

- تفسیر جمله من القرآن الکریم.

مؤلفه: صبغة الله الحيدري (ت - ۱۱۹۲هـ)؟

کۆچی دوا یی ماموستا سی سالتیک ده که پیتته وه بۆ دوا وه. که چی دوا ی ئه مه له لاپه ره ۹۲ دا ده ئی:

- حاشية على تفسير البضاوي.

مولفها: صبغة الله بن ابراهيم بن حيدر الحيدر الحسين آبادي (ت - ۹۵۳هـ) ۲۰۰ سالتیک گه رانویه تیه وه!

- رسالة في التفسير. ص: ۱۰۹.

هه روه ها سهیر تر ئه وهیه له لاپه ره ۱۵۰ هه مان بهرگی هه مان کتیبدا، جارتیکی دیکه ئه وه ده سته ته که له لاپه ره ۶۴ دا باسکراوه بی جیاوازی به ژماره یه کی تر نووسراوه ته وه. له لاپه ره ۶۴ ده ئی:

۱۷۱- تفسیر واعراب بعض الآيات القرآنية.

له لاپه ره ۱۵۰ یشدا ده ئی:

۴۴۷- مسائل في التفسير واعراب بعض الآيات الكريمة.

ئه مانه به گوێره ی ژماره ی ده سته ته که و ژماره ی لاپه ره کان هه ردووکیان یه که ده سته ته و به هه له دوو پاتی کردووه ته وه.

له بهرگی چواره می هه مان کتیبدا باسی:

- رسالة في الطاعون ص: ٣٠٨.

هاتوو. که له (دار العراق للمخطوطات) شدا نوسخه‌ی هه‌یه و باسیمان کرد.
لێره‌دا سالی کۆچی دوا‌یی بووه به (١١٨٧هـ).

هه‌یده‌ری کۆری نه‌هه‌دی هه‌یده‌ری

٤١٦

ئه‌م مامۆستا له‌ ده‌ستخه‌ته‌کانی به‌رده‌ستماندا - جگه‌ له‌ دانراوه‌کانی و میژووی نووسینه‌وه‌ی هه‌ندیکیان - شتیکی ئه‌وتۆمان له‌سه‌ر ژبانی ده‌ست نه‌که‌وتوو. وایش دیاره له‌ فیه‌ره‌سته‌کاندا ناوی دوو هه‌یده‌ر تیکه‌لاو بووه، چونکه هه‌رچیم دیوه هه‌ر ده‌رباره‌ی هه‌یده‌ری دووهم بووه. له‌ ده‌ستخه‌تی ژماره (٤١٤٩٢) دا ده‌رده‌که‌وی ئه‌م مامۆستا سالی ١٠٩٧ له‌ گوندی ماوه‌رانی ناحیه‌ی (سه‌ران - سو‌ران) مامۆستا و که‌له‌مه‌لای ئه‌و ناوچه بووه و، ئیبراهیمی کۆری محمه‌د که ئه‌و کاته فه‌قیی بووه و، لای خوێندووێه، ده‌لتی: (مولانا حیدر افضل علماء الزمان).

به‌پیتی ده‌ستخه‌تی ١٧٠٩٢ د.ع و له‌سه‌ر نووسینی باوکی ئه‌م مامۆستامان پۆژی دووشه‌مه‌ی ١١ی مانگی شه‌والی سالی ١٠٣٨ له‌ دایک بووه.

له‌ ده‌ستخه‌تی (١٧١٤٩) ی‌شدا ده‌لتی: له‌ سالی (١١٤٤) دا نووسراوه‌ته‌وه، له‌ویدا ده‌لتی: (قد وقع الفراغ من تنسيق الحاشية المنسوبة الى مولانا حيدر المرحوم...) له‌مه‌وه ده‌رده‌که‌وی که ئه‌و کاته مامۆستا له‌ ژباندا نه‌بووه.

لێره‌دا به‌سه‌ر ئه‌وه‌دا نا‌پۆم که مامۆستا مه‌لا عه‌بدولکه‌ریم له‌ (علماؤنا في خدمة العلم والدين) و مامۆستا زوبه‌یر بیلال ئیسماعیل له‌ (علماء ومدارس في أربيل) دا له‌ لایه‌که‌وه ده‌لتین هاوچه‌رخێ ئیبنوچه‌هر بووه و، ئه‌ویش له‌ ٩٧٤ دا کۆچی دوا‌یی کردوو، مامۆستای هه‌یده‌ریش که‌میک دوا‌ی ١٠٠٠ کۆچی دوا‌یی کردوو. سه‌رچاوه‌کانی (عنوان المجد) و (التعريف بمساجد السليمانية ومدارسها الدينية) ش سه‌رچاوه‌ی ئه‌مان بوون، به‌لام وه‌ک بینیت و نووسیمان مامۆستای هه‌یده‌ری له‌ ١٠٩٧ دا له‌ ژباندا بووه و له‌ ١١٤٤ دا له‌ ژباندا نه‌بووه، به‌لام که‌ی کۆچی دوا‌یی کردوو؟ جاری!

جاشیهی حمیدور بهادر (خیالی) ۵۵: ۱-۶۶۲

سہرہ تاکہی:

وبعد: فيقول الفقير الحقير المعترف بالعجز والتقصير، حيدر بن احمد الكردي الحسين آبادي: لما كانت الحاشية المنسوبة الى المولى الخيالي على شرح العقائد للعلامة الثاني المحقق التفتازاني مشهورة، ولم يكن لها فيما رأينا تعليقات وافية بكشف معانيها، وكافية كل معاقدها، وتبين عباراتها ومعانيها... علقت عليها تعليقات ارجو أن تكون مبظلة لطلسمات كنوزها المكنوزة في مخازن العبارات...

کوٹا پیہ کھی:

تم الاخراج من السواد الى البياض في الليلة الثالث من شهر صفر الخير. اللهم اجعلها ذخيرة ليوم البعث والميزان، ووفقنا لتدريسها وتصحيحها نحو مائة مرة يا رحمان يا حنان، واجعلها نافعة للطلاب بحرمة رسولك الذي نشرت به على الآفاق نور الايمان، ومحو آثار الشرك والطغيان».

نووسەر وه ليردها هيچي نه نووسيوه، به لام وا پي ده چيت نه م قسه ي سهر وه قسه ي دانه كه ي بيت.

حاشیہ (حیدر) کی کوری نہ ہمہد بہ سہر (اثبات الواجب) دود (۱۰۸۲۱)

سەرھەتاکەدی:

«فيقول الفقير الى عفو ربه الغني، حيدر بن احمد الكردي الحسين آبادي: لما رأيت الطلبة قد صرفوا عنان عزائمهم وتوجهوا لجمع شراشرهم نحو البحث عن تحقيق حاشية الاستاد المولى الكامل الفاضل، وحيد دهره رئيس علماء عصره، مولانا ميرزاجان الشيرازي، على حاشية العالم النحرير والمحقق الكبير، سند المتأخرين تاج المدرسين، مولانا محمد الحنفي القره باغي الواقعة على الرسالة القديمة في اثبات الواجب لافضل المتأخرين، سند المدققين برهان الملة والدين، محب رب العالمين جلال الاسلام ومغيث المسلمين، مولانا جلال الدين محمد بن أسعد الصديقي الدواني... فتبها في بوادي دقائقها...

کۆتاییه که ی: «

تمت النسخة المنسوبة الى حيدر أفندي از دست أقل الناس عباس لأجل جناب فضيلت شعار، بلاغت دثار، عمدة الاكابر والافاضل، افتخار الاعاظم والامائل، حاوي اصناف الفنون والعلوم، أعني مولانا عبدالرحمن ادام الله تعالى مآثر فضائله آمين.

ئەم مەولانا عەبدوڕەحمانە مامۆستا مەلا عەبدوڕەحمانی رۆژنە یانییە. دەستخەتی ۱۰۴۸۸ د.ع نوسخە یەکی دیی ئەم کتیبە یە و سالی ۱۲۲۲ بەخەتی محەمەدی کوپی سولە یانی بەغدادیی لە مەدرەسە ی (الاحمدیە) نووسراوە تەو. دەستخەتی ژمارە (۴۲۴۴۳ د.ع) ش نوسخە یەکی دیکی ئەم کتیبە یە، لە کۆتاییه وە ناتەواو.

لەسەر دەستخەتی ژمارە ۳۶۶۸۶ نووسراو: «حاشية ملا حيدر علي عصام الوضع» سەرەتا کە ی ئاوا یە:

«قوله للایماء الخ يعني أن هذا موضوع للایماء الى الحاضرة في الخارج...»

کۆتاییه کە یشی ئاوا یە:

«والعلامة اللفظي أقرب للذهن من العلامة المعنوي. تمت هذه النسخة من يد مصطفى غفرالله له ولسائر المسلمين. اجمعين. في سنة ۱۲۲۰.»

یە کتیی دی لە دانراو کانی مامۆستا حیدەر کتیبی حاشیە یە تی بەسەر ریسالە ی (عزیدیە) وە، بەژمارە (۵۱۰۷) پارێزراو و سەرەتا کە ی ناتەواو و، بەم جوړه کۆتایی هاتوو:

«فلا يكونا جزأين آه حقيقة. هذا ما أردنا إirاده لتحقيق ما في صفحات الرسالة العزدية المنسوبة الى عصام الدين. والحمدلله على الاتمام والصلاة والسلام على رسوله خير الانام. وعلى آله الكرام. تمت الحاشية المنسوبة الى مولانا حيدر بعون الله المعين الاكبر، نصفه من يد حمزة، ونصفه من يد فقه ابراهيم تلميذه في يوم الجمعة، في مدرسة سليمان پاشا في وقت حكومته في سنة ۱۱۶۱ من الهجرة النبوية صلى الله عليه وسلم لا اله الا الله محمد رسول الله.»

ده‌ستخه‌تی ژماره (٤٣٤٤) یش‌نوسخه‌یه‌کی دیکه‌ی ئەم کتیبه‌یه و، سه‌ره‌تا که‌ی ناوایه:

«اما بعد: فهذه فوائد شريفة، وتعليقات لطيفة، على تحقیقات مختفية، في صفحات شرح الرسالة الوضعية للعلامة المحقق، والنحریر المدقق، قبله‌ الکلام، وكعبة المرام. أفضل المتأخرين وأكمل المتبحرين، ابراهيم بن محمد بن عربشاه الاسفراني، عصام الدين تغمدهم الله بغفرانه، وأسكنهم بحبوحه جنانه. جمعها تراب أقدام الطلاب الذي اذا غاب لم يذكر، واذا حضر لم يعرف، المقر بالعجز والتقصير، المعترف بقلة البضاعة وقصور الباع عن هذا الامر الخطير، أفقر الخلق الى الله الغني حيدر بن احمد الكردي الحسين آبادي».

کۆتاییه‌که‌یشی:

«تمت الحاشية المسماة باسم محشيها حيدر الواقع على الشرح الوضعية الرسالة العضدية لمولانا عصام الدين بيد الاحقر والقريب...»

٤٢٢٦٢ د.ع. نوسخه‌یه‌کی دی ئەم کتیبه‌یه، به‌لام جارتیکی دیش ده‌ستیکێ چه‌په‌ل به‌ناره‌زوو ناوی نووسه‌ره‌وه به‌ریزه‌که‌ی و میژووی نووسینه‌وه‌یشی دراندووه!

(١/٣٠٧٥٣ د.ع) ئەم ژماره‌یش نوسخه‌یه‌کی دیی ئەم کتیبه‌ی پێ پارێزراوه. دوور نییه ئەم ژماره به‌خه‌تی دانهره‌که‌ی بیت.

(١٠٤٤٧ د.ع) ش نوسخه‌یه‌کی دی ئەم کتیبه‌یه، به‌لام ناته‌واوه.

نوسخه‌یه‌کیشی له کتیبخانه‌ی مه‌رکه‌زی نه‌وقافی به‌غدادا به‌ژماره ١٣١٩٤ پارێزراوه.

نوسخه‌یه‌کی دی له هاشیه‌ی له‌سه‌ر پێساله‌ی (وضع)

١٣٥١٤

له کۆتاییه‌که‌یه‌وه نووسراوه:

«قد رأيت في نسخة المحشي مكتوباً بيده: تم بعون الله تعالى وحسن توفيقه النقل الى البياض صبيحة يوم الثلاثاء، وكان اليوم الرابع بعد عشرين خلت من شهر الله تعالى المبارك رمضان في السنة الخامسة بعد تسعين والـ ألف مضت من سنين هجرة من أنزل عليه القرآن صلوات الله تعالى عليه وعلى آله وأصحابه وتسليماته ما دارت الافلاك ودام على المرافقة الفرقدان. ونرجو من الله تعالى الملك المنان أن يحيي قلبنا يوم تموت فيه القلوب وتهزّ فيه الابدان، ويرزقنا

شفاعة نبینا محمد صلى الله عليه وسلم ویمین علینا بالغفران یا حنان یادیان،
انتهی. الحمد لله على الاتمام، والصلاة والسلام على سيد الآنام، وعلى آله
وأصحابه والكرام. قد وقع الفراغ من مقابلته وتصحيحه على النسخة التي
كتبها المحشي بيديه جعله الله ناجياً في قبره، وحشره في زمرة اجبته على يد
أضعف الطلاب...»

لیتره دا به هۆی جزوبه ندکردنه وهیه وه ناوی نووسه ره وه که براره، به لام له لایه کی تره وه
نووسراوه تم الکتاب بعون الملك العلام أحقر خلق الله محمد شریف بن مرحوم حاجي
محمد صادق بهبهاني ۱۱۶۹.

دهستخه تی ژماره ۱۳۷۹۸ ش نوسخه یه کی دی ئەم کتیبه یه و سالی ۱۲۵۱
نووسراوه ته وه به لام دهستیکی چه پەل کۆتاییه که ی شێواندوه و، میژوو و ناوی
نووسه ره وه ی کووژاندوه ته وه. ئەوهنده ی ش دیاره که له قه لای هه ولیتر و له مزگه وتی
(الاحمر) نووسراوه ته وه.

شایانی باسه ئەم کتیبه (محاکمات) ه بۆ (محاکمات) ی ئەحمه دی کۆری هیده ری
باوکی دانەر ئەلێ:

«... علقت عليه تعليقات تذلل صغابه، ويميز عن القشر لبابه، تنمة لما أهملته،
تكملة لما أجملته، وتكون كالحاشية للحاشيتين ومحاکمة بين ما وقع بين
الناظرين. [وهما الوالد احمد بن حيدر ومولانا حسين الخلخالي].»

تعليقات على المحاکمات

المحاکمات: ۲/۱۳۷۹۸

سه ره تا که ی:

وبعد: فيقول افقر الخلق الى الله الغني، حيدر بن أحمد الكردي الحسين آبادي:
لما رايت رغبة المحصلين ومعظم توجههم الى تحقيق ما في صفحات شرح العقائد
العضدية لأفضل المتأخرين، يعسوب المحققين مولانا ملا جلال محمد بن اسعد
الصادقي الدواني، ولم يشتهر عندنا مما عليه من التعليقات سوى حاشية مولانا
حسين الخلخالي، وحاشية الوالد رحمهما الله الباري المسمى (!) بالمحاکمات.»

وبقيت بعد مخدرات منه ما ارتفعتا عنها النقاب بايادي البيان، كأنها حور لم
يطمئنهن انس ولا جان. وشوارد ما ذللتا إياها بحيث تكون مطيعة للأذهان، بل

بقت سقطت! النفوس في وهداث الزور والخذلان، وطارحة لها عن شاهق الصواب الى حضيض الخيبة والخسران، علقت عليها تعليقات يذل صعا به، وتميز عن القشر لبابه، تنمة لما اهلته، ومبينة لما احتملتها، وتكون كالحاشية للحاشيتين ومحاكمة بين ما وقع بين الناظرين. وأرجو أن تكون ذخيرة ليوم الميعاد، وسبباً لنجاتنا في يوم البعث والمعاد^(١).

میژووی دانانه که ی ۱۰۹۵ ی کوچییه له مانگی ره مه زاندا، عه بدولله تیفی کوری سهید محه مه دی (عبدالقهار زاده) له مانگی ره مه زانی سالی ۱۲۳۹ د نووسیویه تیه وه.

کو تاییه که ی:

«تمت الكتاب بعون الملك الوهاب من يد العبد الفقير الى الله الغني...»
[دهستی چه په لی بازرگانی که ره به ره مه می زانیانه وه شتواندوویه و ناوی نووسه ره وه که ی کوژاندووه ته وه...].

۱۳۵۴۲ نوسخه یه کی دی ئەم کتیبه یه. ههروه ها (۵۷۴۲ د.ع) ش نوسخه یه کی دی ئەم کتیبه یه.

نوسخه یه کی دی (المحاكمات)

حاشية حيدر بن احمد علي الرسالة الوضعية ۱۷۱۴۹

کو تاییه که ی:

«قد وقع الفراغ من تنسيق الحاشية المنسوبة الى مولانا حيدر المرحوم من يد أضعف العباد وأفقرهم وأكثرهم ذنباً الى رحمة الرحيم الرحمان اللطيف الديان ابوبكر بن يوسف بن يوسف شيخان الغريب في الماوران في اليوم المبارك يوم الاربعاء في شهر الله المبارك المحرم في سنة اربعة واربعين بعد المائة...»
(۳۰۷۴۸ د.ع) نوسخه یه کی ئەم کتیبه یه، میژووی نووسیینه وه ی پتوه نییه.

(۱) ئەم دوو سهه ره تا ده ری ده خه نه که نووسه ره وه چ ده ورکیان هه یه له هه له و ناتوه اووی ده قدا.

تعلیقات علی أشكال التأسيس ٢/٢٤٤١٠

سەرەتاکی:

وبعد: فيقول الفقير الى الله الغني حيدر بن احمد الكردي الحسين آبادي:

لما كانت نسخة حاشية ابي الفتح محمد الهادي التي عندنا على شرح اشكال التأسيس المسمى بشرح تحفة الرئيس لمولانا شيخ الصناعة موسى الشهير بقاضي زاده الرومي...

کۆتاییه که ی ناتەواوه.

دهستخه تی ژماره ٥٢٨٧ ی کتیبخانه ی ئه وقافی مه رکه زی به غدا حاشیه ی هیده ری کور ی ئه حمه دی هیده ری به سهر میرزاجان به سهر قه ره باغییه وه ، زنجیره ی ږشته ی پشتیشیان به م شتیه له کتیبه که دا نووسراوه:

حيدر بن احمد بن حيدر بن محمد بن پيرالدين بن علاء الدين وهم المنتسبون الى الشيخ صفی الدين الاربلي...

هاشیهی ههیدهری کوری شههمه بهسه لارییهوه

دهستخهتی ژماره (٣٥٩٨ د.ع) هاشیهی ههیدهری کوری شههمه دی ههیدهریه بهسه هاشیهی (مصلح الدین اللاری) وه، که شههمه سههه تاکهیه تی:

«وبعد: فيقول تراب اقدام الطلاب، الذي اذا غاب لم يذكر واذا حضر لم يعرف، افقر الخلق الى الله الغني حيدر بن احمد الكردي الحسين آبادي: لما كانت الحاشية للمولي المحقق، والنحرير المدقق، المولي المدعو بمصلح الدين اللاري الانصاري، الواقعة علي شرح القاضي على الهداية، للمولي النحرير مولانا حسين المبدي قد اشتهرت...»

دوای پێشهکیه کی لاپهه بی کتیه که ی پێشکه شی - دیاره میریک یان شتیکی وا بووه - مسته فا ناویک دهکات و لهم باره وه دهلیت:

«... شبیه العلامتين في الفنون الادبية، وهو المتخلق بأخلاق الكرام، المتحري للحلال، المتجنب عن الحرام. مصطفى بيك لا زالت سرادقات دولته مبسوطه على الافاضل، وأشجار رأفته مثمرة للامجد والامائل...»
دهستخهتیکی که وهریه ٣٠٠ لاپهه زیاتر ده بییت، به لام نات هه وایشه.

١٥/ح هاشیهی بهسه عیصامه دینی وه هعه وه
شههمه دهستخه ته هاشیهی ههیدهری کوری شههمه دی کوردی ماوه رانییه بهسه عیصامه دینی وه هعه وه.

سهه تاکه ی:

«الحمد لله الذي أقر بروبيته... جميع العباد، وأفهمها وضع الحملات ليتوصلن به الى تدبير المعاش والمعاد...»

کو تاییه که ی:

«فلا يكونان جزئين حقيقة، هذا ما أردنا ايراده لتحقيق مافي صفحات الرسالة العضدية المنسوب الى عصام الدين...»

حاجی عه بدوللای (کوری) له بهر خاتری مه لا عه بدوللای کوری مه لا محه مه د نووسیویه تیه وه.

دوا دهست لای صیغه توللای کوری ئیبراهیمی حیدره‌ری بووه.

٤٣٨٧٩ د.ع حاشیه‌ی به‌سهر خه‌یالییه‌وه. ئهم ده‌ست‌خه‌ته حاشیه‌ی حیدره‌ری کوری نه‌مه‌دی کوری حیدره‌ری حیدره‌رییه به‌سهر خه‌یالییه‌وه. ناته‌واوه
١٠٤٨٨ د.ع ئهم ده‌ست‌خه‌ته‌یش حاشیه‌یه‌تی به‌سهر قه‌ره‌باغیه‌وه. (١)

مه‌مه‌دی کوری حه‌ینی هه‌ریی

٤١٧

مامۆستا ئیبراهیم فه‌صیحی حیدره‌ری له‌ کتیی (عنوان المجد) دا ده‌فه‌رمۆی: یاسای ژن و ژنخوازی له‌ ناو بنه‌ماله‌ی حیدره‌رییدا و ابووه کچیان به‌غه‌یری بنه‌ماله‌ی حیدره‌ری نه‌داوه و، ته‌نیا جارتیک ئهم سنووره شکایت - به‌پتی نه‌وه‌ی نه‌و زانیویه‌تی - نه‌وه بووه که کچیککی مامۆستا نه‌مه‌دی کوری حیدره‌ری دراوه به‌پیاویک که ناوی حه‌ین بووه - نازانین پله‌ی خوینده‌واری چۆن بووه - به‌لام له‌ نه‌وه‌ی ئهم کچه - نه‌وه‌ی زانیبیتمان - پیاویک که وتووته‌وه که ناوی مه‌مه‌د بووه (٢)، ئهم مه‌مه‌ده‌یش بووه به‌زانیایه‌کی گه‌وره وه‌ک زانیانی دیکه‌ی بنه‌ماله‌ی حیدره‌ری و، ئه‌میش بووه به‌خواوه‌نی دانراو و حاشیه و ته‌علیقاتی به‌سهر کتیه ناو‌داره‌کانی زانیانی جیهانه‌وه.

نه‌وه‌ی من ده‌ستم که وتبیت و، تا ئیسته هه‌وائیم زانیبیت ئهم دانراوانه‌یه‌تی:
١- حاشیه‌ی مه‌مه‌دی کوری حه‌ینی هه‌ریی به‌سهر (میر ابی الفتح) هه‌:

سه‌ره‌تا که‌ی:

«... وبعد: فإن أضعف عباد الله وأحوجهم الى غفرانه محمد بن حسين أصلح الله تعالى حالهما وحق بلطفه آمالهما يقول: بعد ما حصلت قراءة تدقيقات المحشي المدقق ابو الفتح في الآداب على الشرح المشهور بين اولي الالباب عند المخدم بالحق والاستاد المطلق مولانا حيدر بن احمد بن حيدر لازال اعناق الخلاق...».

(١) کاتی خۆی زانیاری زیاترم له‌ ده‌ست‌خه‌ته‌که وه‌نه‌گر توه.

(٢) به‌لام من ناوی مامۆستایه‌کی دیم دۆزیوه‌ته‌وه که نه‌ویش له‌ دایکییه‌وه له‌ بنه‌ماله‌ی حیدره‌ری و له‌ زانیانی نه‌و بنه‌ماله‌یه. نه‌و مامۆستا نه‌بوید کوری مه‌حمودی کوری سواری کوردی - یا گه‌ردی - یه. خۆی ده‌لتی: عه‌بدوللای کوری حیدره‌ری باپیری بووه.

ئه‌حمه‌دی کورپی شاکیری کورپی سه‌ید تالبی دووری سالی ۱۳۱۴ نووسیویه‌تیه‌وه.

ئه‌م ده‌ستخه‌ته به‌ژماره (۴۲۳۸۴ د.ع) پارێزراوه.

ده‌ستخه‌تی ژماره (۵۱۶۵ د.ع) ش‌نوسخه‌یه‌کی دیکه‌ی حاشیه‌ی محمه‌د حسه‌ینی حه‌رییه به‌سه‌ر (میر ابی الفتح) ه‌وه، کۆتاییه‌که‌ی ئاویه:

«... تمّت کتابه الحاشیه المنسوبه الی مولانا محمد بن حسین الواقعة علی الحاشیه المسماة باسم مصنفه وهو امیر ابو الفتح الکاشفه لرساله الحنفیه فی علم الآداب، بیّد أقل الطلاب عمر بن حیدر بن میرزا علی بن استاد محمد بنا فی قصبه ساوجبلاغ فی یوم ثانی عشر من شهر الرجب فی سنة ۱۲۳۵...»

شایانی باسه ئه‌م مامۆستای نووسه‌روه مامۆستا مه‌لا عومه‌ری عه‌سکه‌رییه، که دوایی بووه به‌مه‌لا چاک و، له که‌رکووک مامۆستا بووه و مزگه‌وتی خۆی بووه.

* ده‌ستخه‌تی (۷۷۸۵ د.ع) ش‌نوسخه‌یه‌کی دیکه‌ی ئه‌م کتێبه‌یه عه‌لبی خالیدی کاوانیی زارایی سالی ۱۲۹۲ نووسیویه‌تیه‌وه.

* هه‌روه‌ها ده‌ستخه‌تی ژماره (۲/۲۰۷۷۸ د.ع) ش‌نوسخه‌یه‌کی دیکه‌ی ئه‌م کتێبه‌یه و، کۆتاییه‌که‌ی ناته‌واوه.

* ده‌ستخه‌تی (۲/۱۳۹۷۵ د.ع) ش‌نوسخه‌یه‌کی دیکه‌ی ئه‌م کتێبه‌یه، عه‌بدولغه‌فوور ناویک سالی ۱۲۵۹ له گوندی شه‌قلاوه نووسیویه‌تیه‌وه.

* ده‌ستخه‌تی ژماره (۲۵۲۰۴ د.ع) ش‌نوسخه‌یه‌کی دیکه‌ی ئه‌م کتێبه‌یه و، ئه‌بیراهیمی کورپی شکووری کورپی سه‌ید محمه‌دی که‌لیجی سالی ۱۲۴۵ (یان ۱۲۶۵) (فی وقت مَجِيء العروس الی دار العجم) نووسیویه‌تیه‌وه.

ده‌ستخه‌تی ۱۴/ح یش‌نوسخه‌یه‌کی دیکه‌ی ئه‌م کتێبه‌یه کۆتاییه‌که‌ی ئاویه:

«تمّت الكتاب المسمي بمحمد بن حسين الواقع علی أمير ابو الفتح الواقع علی الرسالة الحنفية علی يد أحقر العباد وتراب أقدام الطالبین طریق الحق للعباد عبدالله الملقب بحبش بن مصطفى الحداد رجمهما الله مع جميع العباد بحرمة من خلف بحرمته جميع العباد، فی تاریخ سنة الف ومائتين وثلاث واربعين من الهجرة».

ده‌ستخه‌تی ۴۲۳۳۸ د.ع ش‌نوسخه‌یه‌کی دیه‌تی، محمه‌دی کورپی عه‌بدوللا به‌گی کورپی یونس ئه‌فه‌ندیی کورپی یه‌حسا ئاغای کورپی مه‌حموود ئاغای کورپی مه‌حموود ئاغای

کوری طاها ئاغای کوری سه لیم ئاغای کوری عدلی ئاغای موصلی سالی ۱۱۱۱
نوو سیویه تیه وه.

دهستخه تی ۴۳۱۲۴ د.ع ش نوسخه یه کی دیکه ی ئه م کتیبه یه.

۲- ته علقاتی محمه دی کوری حسه نی حه ریری له سه ر عیصامه دینی وه ضع:

سه ره تاکه ی:

« قوله: للإيماء، يعني إن هذه موضوع للإيماء الى المحاضرة في الخارج، واستعمل هنا مجازاً... »

کو تاییه که ی:

« ... هذا آخر تعليقات الفاضل محمد بن حسين على عصام الدين، بأنامل الفقير
الذليل عبدالله بن كاكيل، في بلد بغداد دار المراد، حميته عن الفساد الى يوم
الميعاد، في المدرسة علي پاشا نورالله مضجعه، لأجل جناب أفضل الأكرم مولانا
ملا صالح. وقد بلغ باتمام هذا الكتاب في نصف جمادي الاول سنة أثني (۱)
وأربعين ومائتين بعد الالف من هجرة النبي -صلى الله عليه وسلم- »

« تشرف بتملكه بالشراء الشرعي غبار مجلس المحصلين احمد بن حسن
الروزيهاني عفى عنهما أجمعين. »

ئه م دهستخه ته يش به ژماره (۴۲۳۸۵ د.ع) پارێزراوه.

* دهستخه تی (۲/۲۲۰۹۳ د.ع) ش نوسخه یه کی دیکه ی ئه م کتیبه یه و، کو تاییه که ی
ناته واوه و یوسفی کوری مه لا شه ریفی که رکوکیی سالی ۱۱۶۶ له مه دره سه ی مه ولانا
ئه حمه دی ناسراو به (الاحمر - سوور) له گوندی خه راه نوو سیویه تیه وه.

۳- حاشیه ی به سه ر نامیلکه ی (جهة الوحدة) وه.

ماموستا محمه دئه مین دانراوێکی دی هه یه که حاشیه یه به سه ر نامیلکه ی (جهة
الوحدة) وه و، له (د. ع) دا دوو نوسخه ی هه یه به ژماره کانی ۴۲۵۵۸ و ۴۳۱۷۵
پارێزراون، کاتی خۆی سه ره تا و پێشه کییانم نه نوو سیوه.

دهستخه تی ژماره ۱۰۵۱۹ د.ع ش چه ند دانراوێکی له عیلمی (جهفر) تێدایه
هه موویان به خه تی ئه م ماموستان.

ابو الفضل ضیاء الدین هیدر

٤١٨

یه کیکی دی له زانا مەزنەکانی ئەم بنەمالە هیدەری کۆری عەبدوللای کۆری حەیدەرە
کە نازناوی (ابو الفضل ضیاء الدین) بوو.

خۆشەختانە لە ڕێگەی دەستخەتەکانەوە شتیکی دروست لە ژبانی ئەم مامۆستانمان
دەزانین کە دەربارەی کەسی دیکەیان ئەوەمان بۆ نەرەخساو. ئەویش بەبۆنەی باوکی
دلتسۆزییەو -خودا پاداشی بەختی بەداتەو- کە لەلایەکەوە سالی لە دایکبوونیان بۆ
دیاری دەکات کە سالی (١٢٤٦ک) بوو.

لەلایەکی دیکەو -کە ئەمەشیان لەوی دیان بەبایەختر- لایەنتیکی زانیاری و
میژووی ناوچەی کوردستانمان بۆ ڕوون دەکاتەو لەوانەیە لە دەم و قەلەمی ئەم مامۆستاو
نەبێ نەیزانین، وەک ئەویش کە لە قەلەمی ئەم وەرگیرێ نرخ و تامیکی دیکە هەیە.

کاتی زانیانی حەیدەری لە بەغدادا بوون و سەرۆکایەتی زانیاری و موفتیتی
بەغدایان لە دەستدا بوو، قوتابییان و شەیدایانی بواری زانستی لە هەموو لایەکەو
ڕوویان تیکردوون و بەپەرۆشەو لەبەردەمیاندا بەچۆکا هاتوون و، دەرسیان خوێندوو و،
زانیارییان لە دەریای بێ پایان و پەییان هەلگۆستوو و، شانازییان بەووە کردوو کە لە
لای یەکیک لە زانیانی ئەو بنەمالە خوێندوویانە، خۆ ئەگەر ئیجازەیان لە یەکیکیان
وەرگرتبێت ئیتر ئەو شانازییەکیان سنوور و ئەندازەی نەزانراو... لە وەها کۆر و
کۆمەڵێکدا یەکیک لە گەورە زانیانی ئەو بنەمالە کە عەبدوللای کۆری حەیدەری خاوەنی
چەندین دانراوی بەرزی جۆراوجۆری زانیارییە عەقڵیی و نەقلییەکانە و مامۆستایەکی
گەورە و پایه بەرزی سەردەمی خۆی بوو... کۆری خۆشەویست و جێگەی هیوای ناردوو بۆ
کوردستان تا لەوئ فێری زانیاری بێت و، بەمیشکی پر لە زانیاری نەقلیی و
عەقلییەو بگەرێتەو بۆ بەغدا و، ئەم مامۆستایش تەنها مامۆستای ئەو بنەمالە نەبوو
ئەم ڕێگەی گرتوو و، مامۆستا سیبغەتوللای باوکی ئیبراھیم فەسیح داوی ئەو
ئیبراھیم لەدایکبوو ٩ نۆ سال لە کوردستان خوێندوو و فێری زانیاری بوو. لەم ڕووەو
لەپات دەستخەتی (٤٢٦١ ع.د) نووسیویە:

بسم الله الرحمن الرحيم

قد سافر ولدنا العزيز أبو الفضل ضياء الدين حيدر، الى طرف كردستان لتحصيل العلوم النقلية والعقلية، في يوم الثامن عشر من الشهر الجمادي الاول في يوم الجمعة والنيروز، وأبرأت ذمته ابراء شاملاً لدعاء الخير والسعادة وحصول المقصود من العلم والصلاة والنيل الى المرام الدنيوية والاخرية، ونرجو من الله سبحانه وتعالى الاجتماع بالصحة والسلام قبل انقضاء مدة حياتنا آمين. وتصادف هذا الأمر في مجيء والي ولاية العراق -حفظه الله تعالى من الحسد والنفاق- محمد صالح وجهي پاشا، يسر الله له ما يحب ويشاء، في تاريخ النبي وسيد المرسلين، عليه أفضل الصلاة وأكمل السلام، الف بعد مائتين وسبعة وستين، آه صد آه من الم الفراق قبل حصول الاتفاق. وعمره -اي حيدر- سبعة عشر سنة، لأن ولادته سنة ١٢٤٦.

وهك پيشتريش نووسيم به‌داخه‌وه مامؤستا ئيبراهيم فه‌صيحي حه‌يده‌ري له‌ كتيبي (عنوان المجد) دا كه باسي زانايناني حه‌يده‌ري نووسيوه زياتر خوي به‌وشه‌نارايي و پازاندنه‌وي قسه و رسته‌وه خه‌ريك كردوه، نه‌گه‌ر بهاتايه له‌ بري نه‌و كاره‌ي به‌دانراوه‌كاني بنه‌ماله‌كه‌ياندا بگه‌رايه‌ت -كه ده‌يتواني هه‌موويان يان به‌شي زورياني بديايه‌ت- و، نه‌و زانياريانه‌ي لتياننه‌وه وه‌رده‌گيري كوي بكردايه‌نه‌وه، كاريكي گه‌لئ گه‌وره‌ي نه‌نجام ده‌دا و، مي‌ژوويه‌كي تيروته‌سه‌ل و دروستي ده‌نووسي. به‌لام به‌داخه‌وه به‌په‌په‌روي نه‌كردني نه‌م پييازه‌ي زيانتيكي گه‌وره‌ي له‌ مي‌ژووي نه‌م بنه‌ماله‌ داوه و، به‌چاوگيترانيك به‌م لاپه‌رانه‌دا سوچيكي نه‌و زيانه ده‌رده‌كه‌وي.

نه‌م مامؤستا -نه‌بولفه‌ضل ضيائه‌دين حه‌يده‌ر- كه مامؤستا ئيبراهيم فه‌صيح هيج باسي نه‌كردوه، له‌ ريگه‌ي دوو ده‌سته‌خه‌ته‌وه ده‌توانين هه‌نديك له‌ ژياني بزاني، نه‌وه‌تا له‌ ريگه‌ي ده‌سته‌خه‌تي ژماره (٤٢٦١ د.ع) وه‌و به‌زمان ده‌رده‌كه‌وي كه نه‌م مامؤستا له‌ ١٢٤٦ك دا له‌ دايك بووه و، دواي خويندني سه‌ره‌تايي و خويندني باوي نه‌و سه‌رده‌مه بوو ته‌واوكردني خويندن باوكي ناردوويه‌تي بو كوردستان^(١).

(١) ليته‌دا هه‌له‌يه‌ك له‌م مي‌ژووه‌دا هه‌يه كه ده‌لئ كورپه‌كي ته‌مه‌ني ١٧ سال بووه كه له‌ سالي ١٢٦٧دا ناردوويه بو كوردستان و سالي ١٢٤٦ش له‌دايكبووه؟ چونكه به‌و پييه‌ ده‌بي ته‌مه‌ني له‌ ٢٠ سال كه‌مه‌تر نه‌بوين. ده‌ستيكي چه‌په‌ل دوو سن په‌ري له‌ ده‌سته‌خه‌ته‌كه‌ دراندوه كه دوور نيه‌يه مي‌ژووي نايابيان تي‌دا بوويت.

له دهستخه تی دووه میشه وه که دانراوی ماموستا ضیانه دین خویه تی و بهژماره ۲۶۱۶۸ پارێزراوه، بهشیک له توانا و گهشت و گهران و کاری دهرده که ویت وهک دهیخوتینه وه - دواى دوو لاپهه پیتشه کیى:-

(وبعد: فيقول أفقر العباد، وأحوجهم يوم التناد. الى الإمداد الرباني ضياء الدين حيدر الحيدري البغدادي، بن عبدالله الشهير بالداغستاني: إني منذ سنين وأعوام مغرمًا بقصيدة البراءة للمولى الإمام، من فاق العشاق لجمال

قداني يا نور عينى منك نور استى نور
فصداي وصلاتي منك يا كل سرورى
لم يطق كل غداول فيك يرميني بزور
وكذا كل هسوا لم يطق اطلاق نوري
وهم من الرضاة والعدال معتزلون بهذا كون المحزون العاشقون
الهائمون الصادقون على سيد الاكون وجيب
الملك الذين الرأى الساجد والزاهد العابد صاحب الايات
الظاهرة والمجرات الباهرة من بولده الشق الايدان وبدرته
الفرلعيان ركب البراق ومخرق السبع الطباق وني قنلى
فكان قاب قوسين او ادنى ذوالخدا لايس والطرف الكحيل
والكوثر والسبل الشفع لجميع الانام والمسح في كفه الحمى والطبا
جيد لطبي والبعر المنقر من بين اصابعه الماء النيز من طابت
ببركة الاشجار واقفاوت بين يديه الاشجار المنصور المؤيد والخمار
المحمد سينا ومولانا اللهم صل عليه وعلى اله طاف الغضا وعدو
النجم في السما صولة دامة بدوامك لا انتها لها ولا انقضا وسلم
نسبحا كثيرا الى يوم الدين والحمد لله رب العالمين . بعد فيقول
افقر العباد واخرهم يوم التناد الى الامداد الرباني ضياء الدين حيدر
البغدادي بن هداية الشهير بالداغستاني اني منذ سنين واعوام
مغرم بقصيدة البراءة للمولى الامام من فاق العشاق لجمال رسول الله
والهايمن المفر من بجهه الشيخ الكامل والعالم العالم مولانا
عبدالبقيري قدس الله تعالى ستره وافاض عيشا بزه فليما

نمونه له دانراوی ضیانه دینی حیدره‌ری

رسول الله، والهائمين المغرمين بحبه لله. الشيخ الكامل، والعالم العامل، مولانا محمد البويصيري - قدس الله تعالى سره، وأفاض علينا بره - فلما وفقني تعالى لزيارة قبره وقت عودتي من مدرسة جامع الأزهر، واستنشقت في أسكندرية طيب ثراه الأعطر، خطر لي إذ ذاك أن أشرحها، وإن لم أكن أهلاً لذلك، ولا ممن سلك مثل هذه المسالك، راجياً الدخول في سلك من خدم لهذه المدحية في فخر الأمم. وطلبت من الناظم عند قبره الرخصة، لعلمي أن ذلك أوفق فرصة، فاستخرت الله عز وجل على ذلك المراد، واستمددت من روحانية زين العباد، وتمت ليلتي على تلك النية، وما انطوي القلب عليه من الطوية، فرأيت في منامي شخصاً ساطع الأنوار، في روضة من النوار، فدنوت منه، وسلمت عليه، ووقفت متأدباً بين يديه، وسمعت يتلو من القصيدة هذا البيت:

هو الحبيب الذي ترجى شفاعته لكل هول من الأهوال مقتحم

فاستيقظت مرعوباً من ساعتني، واستغفرت الله تعالى من خطيتني، واستدللت بذلك على الإذن بما أنا طالب، وكنت اليه راغب، فأتيت وقت الفجر جامع الناظم، وصليت الصبح مع الجماعة، وقرأت ما تيسر من القرآن الكريم، إذ هو أحسن ما كان عندي من البضاعة، وكتبت هناك متبركاً وتيمناً بسملة الابتداء، واستعنت من المولى المعين على توفيق الانتهاء، وصرت كلما صفى لي وقت من الأوقات، أكتب ما سنح للخاطر الفاتر من شرح بعض الأبيات، فجاء بحمد الله شرحاً مؤلفاً تستلذ به السامعون، وتقر به الناظرون، وسميته (عمدة الكلام في شرح برأة الأنام). وخدمت به حضرة نخبة الغافين من مناهل الحقيقة، ووصلت العارفين منازل الطريقة...»

تا ئه ئی:

(السلطان بن السلطان عبد الحميد خان...)

كو تاييه كه يشي ئاوايه:

قد وقع الفراغ من تأليفه، بفضل الله تعالى وحسن توفيقه، عصر يوم الجمعة يوم الخامس من شهر رمضان الشريف، لسنة الثلاثمائة وأربعة مضت بعد الألف من هجرة سيدنا...

وقد كنت إذ ذاك أسير غوائل تولية القضاء، وغريق بحر الخطايا ورهين سلاسل

البلاء... الله عز وجل أن يجعل سعبي هذا لدى حضرة نبيه -ص- مقبولاً...
تم على يد مؤلفه يوم العاشر من شهر ذي القعدة من السنة المذكورة في قضاء
الحميدية».

خۆشبهختانه هەر له (د.ع) دا دانراویکی دیکهی ئەم مامۆستام دۆزییهوه که نیشانهی
پێوهندی به تێنیه تی به مامۆستایانی کوردستانهوه؛ چونکه شهرجی کتیبی مامۆستایه کی
کوردی کردووه و، وا دیاره پێشکه شیشی کردووه به مامۆستایه کی کورد. ئەمهیش
باسیکی ئەو دهستخهته:

دهستخهتی (١٠٣٩١ د.ع) دانراویکی مامۆستا (ضياء الدين حيدر)ه که دهفه رموی:
(وبعد: فإني لما رأيت الرسالة المنسوبة الى الفاضل التقي، والطاهر النقي مولانا
أحمد الكراوي الكردي. تغمده الله بغفرانه. وأسكنه أعلى جنانه، إذ يستصعب
الطالب في علم البيان دقيقة، باحثاً فيما بحث عن المجاز والحقيقة، تآقت نفسي
أن أكتب، علها ما استحسنت أن يكتب (كذا) وأبين ما يجب أن يطلب فيها
ويرغب، وأنا خادم أعتاب العلماء الأعلام، بل غبار أقدام الطلبة الكرام،
ضياء الدين حيدر غفرالله له مما زلّ وعثر، وإن كنت في هذا الزمان في قبضة
الهم وأسر الامتحان، وإني لأرجو الله تعالى أن يكشف بذلك عما تغشاني من
الهم، وينجيني والمسلمين من الغم. وأخدم به حضرة قدوة العلماء المحققين،
وعمدة النبلاء المدققين، مفيد الطالبين، حاوي فضائل المتقدمين والمتأخرين.
العلامة الأفاضل، والفهامة الأمثل، مفيد الفروع والأصول، المتصرف في المعقول
والمنقول، مجتهد زمانه، فريد عصر، وأوانه، مفتي الأنام، أوجد الأعلام، مالك
قياد الأدب والعلم، سالك سنن الورع والحلم، المشار بالتعظيم اليه، والمفرد المتفق
بالثناء عليه، من لبس حلل السعادة كل بهية وسنية، وجمع له في السيادة كل
كلية وجزئية، واكتسب من أشكال المعروف المنتخبة لمزيد الثناء عليه كل قضية
حملية لا وضعية، الذي سلب الألباب بكلياته وجزئياته، ونظم نتایج الأفهام
بحسن مقدماته الوضعية وحملياته، الحسيب النسيب، والفصيح اللبيب، من
تسمى باسم الحبيب محمد -ص-...

کوٹایہ کہیشے، ٹاواہ:

«... هذا آخر ما اوردناه، ومن أراد التحقيق في البيان فليتأمل في الحقائق، ليطلع بها على الدقائق، والله أعلم. تم وبالحخير عم.

لهو سەرچاوانه‌ی له ده‌ستماندان باسی ژيان و به‌سه‌رهاتی ئهم ماموستا نابینریت، بۆیه ده‌کری ئهم ده‌قانه وه‌ک سەرچاوه‌یه‌کی دروست زانیاریگه‌لی جۆزواجۆریان لی هه‌لبه‌ینه‌جین.

له ده‌ق، به‌که‌مه‌وه ده‌رده‌که‌وی که :

یه که م: ئەم ماموستا بە پێزە بەسە فەر یان بۆ خۆتندن چوووە تە قاهیرە و ئەزھەر و، دواییش چوووە تە ئەسکەندەرییە و، زیارەتی گۆڕی بۆصیریی کردووە و، هەر لەوێتە دەستی کردووە بە شەرحی قەسیدە کە ی بۆصیریی و ناوی ناوە (عمدة الکلام فی شرح برأة الانام) و دواییش کتیبە کە ی پێشکەشی سولتان عەبدولحەمیدی عوسمانی کردووە.

له کۆتایی کتیبه که یه‌وه ده‌رده که‌وێ که له سه‌رده‌می دانانی کتیبه که‌یدا له قه‌ضای (حمیدیه) قازی بووه. ئه‌وه‌یش ساڵی ۱۳۰۴ بووه.

دانراوی دووهمی ئەم مامۆستا که شەرحی نامیلکە ی بەیانی مامۆستا مەلا ئەحمەدی گەراوییه، شتیکی ئەوتۆی لێ وەرناگیری؛ چونکه هیچ میژووییەکی پتوێ نییه. ئەوێ ئاشکرایە ئەوێ ئەم شەرحی بۆ مامۆستایەکی گەورە و ناواری ئەو سەرەدەمە داناو و پیشکەشی ئەوێ کردووە، بەلام ئەمیش روون نییه کێیە و، بەروونی ناوی نەهێناوە، ئەوێ هەیه دەلی: ناوی هاوناوی پتەمبەر بوو -صلی الله علیه وسلم- بەلام لەو بەولاه هیچی دیاری نەکردووە، جگە لە هەندێ ئاواژە و ناوی ژێر پەردە که دەکری لە دووتۆی ئەو ئیشارە و پەردە و هەورانووە پروانینە هەندێ نیشانە و بەلگە که گومانێ ژۆرمان بۆ ئەو دەچیت که ئەو مامۆستای ئەم کتێبەکی بۆ داناو (مامۆستا مەلا محەمەدی فەیزی موفتیی زەهاوی) بیت، بەلام ئەمە هەر گومانە و دەبی چاوەروان بین بەلکو لەمەولا بەلگە ی زیاترمان دەست بکهویت.

ئیسماعیلی کۆری ئیبراهیمی ههیدهری

٤١٩

یه‌کیکی دی له زانا به‌هتیز و به‌ره‌هم به‌پیتز و دانراو زۆره‌کانی بنه‌ماله‌ی ههیدهری مامۆستا ئیسماعیلی کۆری ئیبراهیمی ههیدهریه. مامۆستا ئیسماعیلیش، وه‌کو باوبا‌پیران و مام و نامۆزاکانی، ده‌وریککی کاریگهر و بالا‌ی بینیه له پیتگه‌یانندی قوتابیان و، تیکه‌یانندی مامۆستایان و، دانانی کتیب بۆیان و، لیکدانه‌وه و حاشیه‌کردن له کتیبه‌ قوول و مانا ورده‌کان. به‌لام دانراوه‌کانی نه‌میش وه‌ک دانراوه‌کانی دی مامۆستایانی بنه‌ماله‌که‌یان له شوێنیککی باشی تایبه‌تیدا نه‌پارێزران و، ده‌ستی که‌مته‌رخه‌میی و گوێپێنه‌دان ته‌رفه‌نه‌ی نه‌ملاولای کردوون و، له‌وانه‌یه گه‌لیکیشیان هه‌ر به‌یه‌کجاری تیدا چوون.

هه‌ول ده‌ده‌ین نه‌و دانراوانه‌ی له (دار العراق للمخطوطات) دا به‌رچاوی ئیمه که‌وتوون له‌م ده‌رفه‌ته‌دا تۆمار بکه‌ین و، خوێنه‌ر و خه‌مخۆرانیان لێ ناگادار بکه‌ین، به‌هیوای نه‌وه‌ی له‌مه‌ولا سوودی باشتریان لێ وه‌ریگیریت.

به‌لام پێش نه‌وه‌ی باسی دانراوه‌کانی بکه‌م، هه‌ول ده‌ده‌م له ریتگه‌ی ده‌سته‌ته‌که‌نه‌وه شتیکی نه‌زانراو له ژبانی ڕوون بکه‌مه‌وه.

خۆشه‌ختانه ده‌بینین باوکی له په‌نا‌ی (الرسالة القدسیة الطاهرة بشرح درة الفاخرة) دا نووسیویه: (قد ولد لي الولد المسمى باسماعيل، سمي نبي الملك الجليل، اسماعيل بن ابراهيم الجليل، في سنة سبع ومائة والـف من هجرة خير الانام).

ئه‌م ده‌سته‌ته له د.ع دا به‌ژماره (٦١٥٤) پارێزراوه.

بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله الذي خلق
 الدين والعلم وعلم الانسان ما لم يعلم
 ورتب بينهم فضيل اجمل از زودة التحصيل جنب
 اذ كوا خفايق الاشياء على ما هي عليه وتبين جنب
 والسلام على سيد البشر اسناد الحكيم ما دام مدارس العلوم معروفة ودايق الفنون
 والاجد الاكرم محمد صلى الله عليه وسلم ونقد فروع الوشيق النافذ من الاجارة محمد زكريا
 وبعد يكن معلوما عند فروع العلوم العقلية والعلنية مدة مديق وزرعة بعيدة الى ان قد غدرت كثر الكتب
 والكوكب قد شغل الذي بكرة العلوم العقلية والعلنية مدة مديق وزرعة بعيدة الى ان قد غدرت كثر الكتب
 المتداولة مشهورة في سلسلة التدريس واقتن كلها وقتها وجها ولم يكن في النسخ غير من حفظ لانت وحيطة
 الاقرها مع كمال الجهد والتحصيل وغاية التفصيل واقتن كلها وقتها وجها ولم يكن في النسخ غير من حفظ لانت وحيطة
 حريا بالاعادة اجرت له لان شغل بالتدريس في العلوم العقلية والعلنية فاصد برك وهو الله متجبا عن
 مراعي في هذه ابط التعليم مستجما للوامم انهم بهم مستفاد على الطلاب فاصد برك وهو الله متجبا عن
 السقف والعاو من الباب وهو قد فرغ على واما على والى العلامة والى العلامة والى العلامة والى العلامة
 والتصف من العليات والعليات اسناد ابراهيم صاحب النصاب الفاع
 مولانا عبد و هو على
 والبر محمد

نيجازي ماموستا مهلا نيسماعيلي جهيدري

[illegible]

شەرحی (اسطەلاب)

یەکیەک لە دانراوەکانی مامۆستا ئیسماعیلی حەیدەری کتیبی شەرحی (اسطەلاب) هە
کە سەرەتاکەی ئاوايه:

«وبعد: فيقول الفقير الى الله الغني الهادي، اسماعيل بن ابراهيم بن حيدر
الحسين آبادي: إن المدقق الذكي، والفاضل الأملعي، بهاء الدين محمد العاملي،
عامله بلطفه واحسانه، وأذاقه حلاوة غفرانه، لو كان لائقاً بحاله وشأنه...»
دواى پياھەلدانى ئەم کتیبە ئەلێ: منیش شەرحم کرد و ناوم نا (نقش الصفيحة)
دواتریش بە پێشەکییەکی دوورودرێژ کتیبەکی پێشکەشی ئەحمەد پاشای والیی بەغداد
دەکات. نوسخەى ئەم کتیبە بەژمارە (٢٠٤٠١) لە (دار العراق للمخطوطات) دا
پارێزراوه و کۆتاییەکیشی ئاوايه:

«هذه أول نسخة خرجت الى البياض بيمين المؤلف في الليلة الرابعة من شهر الله
المبارك ربيع الأول، في سنة الرابع وخمسين ومائة والى من الهجرة النبوية
المصطفوية. اللهم صل عليه وعلى آله وأصحابه أجمعين. واغفر لنا ذنوبنا
ببركتهم، أقول: قد تمت هذه النسخة الشريفة المسماة بنقش الصفيحة على يد
أفقر الخلق الى الله البارى ابراهيم بن الحاجي محمود في سنة تسعة وستين ومائة
و ألف في مدرسة سلطان محمد عمده الله بغفرانه بحرمة نبيه أحمد.»

دەستخەتێ ژمارە (١٧٤١٨) ش بەشیکە لە کۆمەڵە دەستخەتێک کە دەستی چەپەلێ
بازرگانیکەر بەرەنجی زانیانەوه پارچە پارچە کردووه بۆ فریودان و پارە پەیداکردن.
ئەم ژمارەیش نوسخەیهکی دیکەى (نقش الصفيحة) ی مامۆستای حەیدەرییە و
نووسەرەوهکەى لە کۆتاییەوه نووسیویه:

تم الكتاب المسمى بشرح الاسطلاب علي يد العمر بن عثمان بعون الملك
المستعان. اللهم وفقه بتحصيل العلم وأغفره له ولجميع المؤمنين آمين.

دەستخەتێ (٧٧٥٧) ش نوسخەیهکی دیکەى ئەم دانراوەیه و کۆتاییەکی پێتو
نییه باسی میژووی نووسینەوه یان شوێنی بکات. ئەوەندە هەیه لە چەند شوێنێکدا حاشیە
و خەتێ مامۆستا مەلا سالحی کۆزەپانکەیی بەسەرەوهیه.

(٦٨٦١ د.ع) نوسخەیهکی دی ئەم کتیبەیه، ناو و میژووی پێتو نییه.

ه‌اشیهی ئیسماعیلی ه‌یده‌ریی به‌سه‌ر قه‌ره‌باغییه‌وه

سه‌ره‌تاکه‌ی:

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على خير خلقه محمد وآله أجمعين. الاصطلاح اتفاق قوم. الظاهر أن المراد بالاصطلاحات في قول الشارح... ده‌ستیکێ چه‌په‌ل کۆتاییه‌که‌ی کووژاندوو ده‌ته‌وه، سالی ۱۲۲۷ نووسراوه‌ته‌وه. به‌ژماره ۳/۱۵۸۹۲ د.ع پارێزراره.

ده‌ستخه‌تی (۳/۶۹۲۱ د.ع) ش‌نوسخه‌یه‌کی دی ئه‌م کتێبه‌یه، ناوی که‌س و می‌ژووی نووسینه‌وه‌ی پێوه نییه. دلتۆبه لێدراو و ته‌ربووه.

ه‌اشیهی به‌سه‌ر فه‌ننازییه‌وه

یه‌کێکی دی له دانراوه‌کانی مامۆستا ئیسماعیلی ه‌یده‌ریی حاشیه‌یه‌که‌یه‌تی به‌سه‌ر کتێبی فه‌ننازییه‌وه و سه‌ره‌تاکه‌ی ئاوايه:

بسم الله الرحمن الرحيم يا الله قم وبك نستعين ونتوكل
«هذه تنبيهات أورها الفاضل اسماعيل الحيدري على هذا الكتاب وعليه التوكل في كل الأمور، انه الجواد الكريم الرحيم. قوله: الإصطلاح اتفاق قوم... الظاهر أن المراد بالاصطلاح.

کۆتاییه‌که‌یشی ئاوايه:

«من حيث أن تعريفه للفصل كأنه تعريف للمقول المذكور عبارة عن الفصل. تم هذا القدر الذي صنفه الفاضل اسماعيل الحيدري، وقت العشاء ليلة تسع وعشرين من شهر رمضان. اللهم اجعلنا من عتقاء شهر رمضان يا حنان يا منان يا الله، سنة الف ومائتين وسبعة عشر (!) من الهجرة. لا اله الا الله.

الخط يبقى زماناً بعد كاتبه وكاتب الخط تحت التراب رميم. يا الله يا الله يا الله. كنت وقت كتابته مقيماً في زبوء عليا، ببلدة كركوك، عند خدمة استادي الفاضل في علوم العقلي والنقلي ما هو الخفي والجلي. وأنا الحقير محمد بن عبد القادر بن شيخ أحمد بن شيخ أبي بكر».

ئهم ده‌ستخه‌ته به‌ژماره ۲۱۹۱۱ له (دار العراق للمخطوطات) دا پارێزراره.

٢٤٦٧٩ ئەم ژمارە بەشیکی لە دانراویکی مامۆستا ئیسماعیلی ھەیدەریی بۆ پاراستووین، کە سەرھەتاکە ی مەبەستەکیان بۆ ڕوون دەکاتەو:

«وبعد: فيقول أفقر الخلق الى الله الغني الأكبر، اسماعيل بن ابراهيم بن حيدر: لما كانت ثلاثة من المباحث في الشرح الشهير، بمطول التلخيص، أعني مبحث توكيد المسند اليه، ومبحث تقديمه على الفعل وايلاته في النفي، ومبحث لو الشرطية لاتخلو من مشكلات تأبى عنها العقول، وتحتوي على معضلات لاتطلع عليها الا الفحول...»

ئەمە دیارە سەرھەتای کتیبیکی گەورە بوو؛ چونکە دانەرەکی پێشکەشی کردوو بەخەلیفە ی عوسمانیی. بەلام بەدابخووە یان ڤراوە و ھەر ئەمە ی ماو، یان دەستی چەپەلی بازراگانی کەر بەدەستخەتووە ئەم بەشە ی جیا کردوووەتووە و کردوو یەتی بەدەستخەتیک. ئەو ی کە لە دەستدایە شەش پەرە -دوازدە لاپەرە- یە. دەستخەتی ژمارە ١٦٠٧٢ ش نوسخە یەکی دیکە ی (نقش الصفيحة) یە و کۆتاییەکی ناوایە:

«تمت هذه الرسالة الشريفة على يد أفقر الخلق الى عفوره الحقيقي، عبدالقادر بن عبدالله الكركوكي، في سنة سبعة وخمسين ومائة وألف من الهجرة النبوية المصطفوية. اللهم صل عليه وعلى آله وصحبه أجمعين، وافض علينا من بركاتهم وأسلك بنا مسالك كراماتهم آمين يا معين.»

ھەر دوا بەدوای ئەمەیش ئیجازە یەکی ئەم مامۆستا مەلا ئیسماعیلی ھەیدەرییە ھە یە کە داو یەتی بەمەلا محەمەد ئەمین ئەفەندی کەرکووی. بەدابخووە سالی ئیجازە پێدانەکی دیاریی نە کردوو.

لە بەرگی دوو ی فیھرەستی مەکتەبە ی قادرییە دا ناوی مامۆستا مەلا محەمەد ئەمین ی کەرکووی دە یینن کە شەرحی (بدء الامالي) کردوو، بەدووری ناگرم کە ئەو مامۆستا ئەم مامۆستای ئێرە بیت.

(فیھرەستی مەکتەبە ی قادرییە بەرگی: ٣٩٤/٢).

- حاشیە ی ئیسماعیلی کوری ئیبراھیمی ھەیدەریی بەسەر ریسالە ی وەضعی قەوشەجیەو، سێ دانە ی لە کتیبخانە ی ئەوقافی بەغدادا ھە یە و بەژمارەکانی:

١- ٤٣٢٦ و ١٣٥٦٤ و ١٣٧٢٧ پارێزاون.

دوانی دوا بیان میژووی سالی ۱۲۳۶ یان پتوهییه.

دهسته ته ژماره (۴۲۲۳، د.ع) نوسخه کی دیکه ی نهم کتیبه یه که سهره تاکه ی ناوایه:

«باسمه سبحانه نحمده، والصلاة على رسوله وعلى آله. قوله: خص الإشارة... الخ اي ميزه عن غيره...»
کوتاییه که ی:

«لابد في كل صلة من انحصار مضمونه في المعنى المراد بالموصول على ما مر غيره مرة. فلا ينشأ التوهم المذكور منه أيضاً. فافهم.
تمت الحاشية المنسوبة الى اسماعيل بن ابراهيم بن حيدر الواقعة على شرح الرسالة الوضعية للشيخ على القوشجي السمرقندي -رحمه الله- على أفقر (!)
العباد الى الله تعالى عبدالعزيز بن ملا محمد الشواف...»
دهسته ته که ۴۵ لاپه ریه میژووی نووسینه وه ی پتوه نییه.

دهرباره ی ماموستا ئیسماعیلی کوری ماموستا ئیبراهیمی حهیده ری له فیه رهسته کاندایه مانه نووسراون:

فیه رهستی مه کته به ی قادریه:

بەرگی پیتنجه م / ۱۵۶:

۲- نبذة في تفسير آية من القرآن الكريم.

فیه رهستی مه کته به ی نوقافی موسل:

بەرگی یه که م / ۲۶۹

۴- حاشية على شرح القوشجي على الرسالة العضدية.

فیه رهستی مه کته به ی نوقافی سلیمان:

بەرگی یه که م / ۴۴۶

۱۶/۸ حاشية القره باغي في المنطق.

فیه رهستی مه کته به ی نوقافی عامه ی به غدا، بهرگی سییه م / ۱۹۲

۵۰۲۵ - حاشية على شرح العضدية لعلي القوشجي.

تتمتع
بما لا يحد
ولا ينقص

لا يحد ولا ينقص
بما لا يحد ولا ينقص
بما لا يحد ولا ينقص
بما لا يحد ولا ينقص

لا يحد ولا ينقص
بما لا يحد ولا ينقص
بما لا يحد ولا ينقص
بما لا يحد ولا ينقص

مبدأ واحد أو موزن تتفاوت النتيجة بالنظر إليه
و بدون ذلك لا يكون انصاف بالتقدم والناظر بخلاف

اجزاء الزمان فانه لا يمكن فيها تمييز الوصفين فال
لتقدم والناظر فيها ليس للاعتبار مدخل فيها
الناظر متاخر في الجماع يحد

تمت بعون الملك الاصلح

بدا صنف العباد عباد الله

الكل في فقرتها و لم الزن

ملا لا

ملا لا

بما لا يحد ولا ينقص

من كتاب لار صفا صفا

لا يحد ولا ينقص له قاضي لاري كه بزئيسماعيل حديدري نووسراوده ته وه

التحفة الحيدرية في خدمة الدولة العلية

٤٢٠

١٠٣٧٥ د.ع

نهم ناو نيشانهی سهر وه نامیلکه یه کی بچکۆله ی ١٩ لاپه ره ییه، دانراوی مامۆستا محمه مد سالتی وه جیهی کوری عه بدولتای کوری غه یاتهدین عیسای کوری صیغه تولتای حه یده ریه.

سهره تاکه ی ئاوايه:

وبعد: لما درت البلاد الاسلامية، والممالك المحروسة العثمانية، ادامها رب البرية. وأمدّ ظلّالها على كافة الانام والملة الخليفة المحمدية. الى أن وصلت دار السعادة ... السنية، فوجدت... ومن ملكهم شاكرين...
نامیلکه یه کی بچکۆله یه بۆ هاندانی خه لک بۆ فه رمانبه رداری و گو ترایه لئی بۆ فه رمانی ده ولته تی عثمانیی.
ده ستخه ته که زه رکه فت کراوه و به خه تیکی خو ش نووسراوه ته وه، به لام دوا یی که مه ترخه می له ته کدا کراوه و ئاوی به رکه وتوه و هه ندیکی کووژاوه ته وه.
سالتی نووسینه وه ی دیاری نه کراوه و نووسه ره وه که یشی ناوی خو ی نه نووسیوه.
نهم مامۆستا له کتیبی (علماء ومدارس في أربيل) دا شتیکی ئه وتوی ده رباره نه نووسراوه.

شیراهیمی کوری هه یده ری هه یده ری

٤٢١

له وتاری ئه مجاره ماندا له خزمه ت مامۆستایه کی بنه ماله ی حه یده ری دا ده ژین که یه کتیکه له مامۆستا پر خیر و به ره که ته کان بۆ تایی و زانیاری و، له ژبانی خویدا خزمه تیکی زۆری به رۆشن بیری و پتگه یان دنی مه لایان کردوه و، شانه شانی ئه وه یش کو مه لیکی باش دانراوی له زانیارییه جۆراوجۆره باوه کانی سه رده می خویدا داناوه و، ده یان نوسخه ی ده ستخه تیان له بهر نووسراوه ته وه و له گه لێ شو تین و کتیبخانه ی گشتیدا نوسخه یان هه یه.

ئیمه لیتره دا - وهک جاره کانی دی - له خزمهت دانراوه کانییدا دهژین و دهمانه وی له په نای دهستخه ته کانیشدا چیمان زانیاری نوێ دهستکهوت بیانخهینه سه ر لاپه پهی ژیان و به رهه می مامۆستا.

یه کهم شتی به بایه خ لیتره دا دهیخهینه پروو راستکردنه وی سالی کۆچی دواپی مامۆستا ئیبراهیمه که له سه رچاوه کاندای دیا ریکردنی سه رچاوه ی مه به ست سالی ۱۱۵۱ یان به سالی کۆچی دواپی مامۆستا مه لا ئیبراهیمی کوری حه یده ری حه یده ری داناه، به لام به گو تیره ی پارچه شیعرێک که له لای منه و، به گو تیره ی یه کێک له دهستخه ته کانی (دار العراق للمخطوطات) ش که دانراویکی ئەم مامۆستایه و له سه رده می ژیا نی دانهدا نووسراوه ته وه، ئەم میژووه دروست نییه و، مامۆستای حه یده ری پێنج سال دوا ی ئەوه، واته له سالی ۱۱۵۶ دا، کۆچی دواپی کردوه و، میژووی کۆچی دواپیشیان به حورووی نه به جده به (گل باغ جنان) داناه و، پارچه شیعره که شیعر ی ئیسماعیلی کوری ئیبراهیمی دانهری کتیبه کانه، دپاوه و، ههول ده دهین له م زنجیره وتاره دا له سه ری بنووسین.

دووه م: دپاره که میژوونووسان سالی کۆچی دواپی ئەم مامۆستایان به دروستی نه زانن بێگومان بۆ سالی له دایکبوونی رێگه ی به رده میان دژوارتر و ئالۆزتره. منیش لیتره دا به لگه ی روونی له دایکبوونی ئەم مامۆستام له ده ستدا نییه و ئومیده وارم به دۆزینه وه ی ته وای دانراوه کانی حه یده ری باوکی ئەم گرێکۆ تیره بکریته وه، به لام تا نه و کاته یه ک دوو شت روون ده که ی نه وه:

۱- دوا ی لی کۆلینه وه ده رده که ویت ئەم مامۆستا به لای که مییه وه (۷۵) سال ژیا وه؛ چونکه له سالی (۱۱۰۷) دا مامۆستا بووه و، خاوه نی ژن و مال بووه و کتیبی داناه.

ب- له مه ی شه وه ده رده که ویت ئەم مامۆستا به لای که مییه وه (۵۰) سال ده رسی گو تو وه ته وه و، مه لای پێگه یان دووه و، زانیاری بلا و کردو وه ته وه.

۲- ده ستخه تی ژماره (۷۵۷۹) دانراویکی ئەم مامۆستایه به زمانی فارسی و بریتیه له شه رخی قه سیده ی (ابن الفارض) به زمانی فارسی و دواپیش ده قی قه سیده ی (تاییه ی) (ابن الفارض) به زمانی عه ره بی. دوا ی پێشه کی ده فه رموی:

«اما بعد: چنین گوید مقیم زاویهء خاکساری و نامرادی، الحقیر ابراهیم الحسین آبادی، که بعد از آنکه در تلاطم امواج عشق خویان مستغرق شدم، و بتراکم

افواج محنت محبت ایشان مستهلك گردیدم، می خواستم که در تحریر اذواق خویش، و در تقریر اشواق خود اورا قی چند املا کنم، و مقداری از کلمات انشاسازم، تاباری مرا بدین قصیدهء سلطان العاشقین الشیخ عمر ابن الفارض نظر افتاد...

له کوتاییشدا ده‌لی:

تم بعون الله تعالى وتوفيقه في ليلة جمعة ربيع الآخر سنة الف ومائة وسبع من هجرة خير الانام، عليه وعلى آله وأصحابه أفضل التحية والسلام، على يد المحروق بنار الاشتياق، المنكوس في هاوية البعد والفراق، بدل الله فراقه بالوصال على ارغد العيش وأكمل الحال، مؤلف العبارات، وراقم الاشارات، الفقير الى الله تعالى الهادي، ابراهيم الحسين آبادي.

دوای ئەمە قەسیدەکە (ابن الفارض) بەخەتی ئەحمەدی کۆری حەیدەر نووسراوە و لە کوتاییه‌وه نووسیویه:

«تمت القصيدة لعمر بن الفارض المصري السعدي، رحمه الله تعالى وايانا من بركات انفاسه الشريفة، بيد أفقر عبادالله الى عفوره الغني، أحمد بن حيدر الكردي الحسين آبادي، قرأ العلوم الثقيلة، والفنون الأدبية، والصناعات العربية، ومقداراً معتداً به من العلوم العقلية على والده المرحوم تلميذ شيخ الاسلام...»

ئەم دەستخەتە ٤٤ لاپەرەیه و هەمووی بەخەتی مامۆستای دانەری شەرحی قەسیدەکەیه و، ئەوەکەیشی بەخەتی ئەحمەدی کۆری حەیدەرە و وەک وتمان هەردووکیان سالی ١١٠٧ نووسراونەتەوه، بەلام شوێنەکیان دیاریی نەکردوو و، وەک دەریش دەکەوی ئەم دەستخەتە بەشێک بووه لە دەستخەتیکی گەورەتر بەش بەش بووه، یان پارچە پارچە کراوه.

٢- ٢٣٠٥٨ شەرحی تشریح الافلاک:

سەرەتاکە:

«وبعد: فيقول الفقير الى الله الغني، بهاء الدين محمد العاملي، عفى الله عنه: هذه درة يتيمة. ويقول الفقير الى الله الهادي ابراهيم بن حيدر الصفوي الحسين آبادي: أردت شرحها، فأسلکها بذلك في حلقة ذهبية...»

کۆتاییه که ی:

«قد وفق الله على إتمام كتابة هذا الكتاب على خط مؤلفه، عفى عنه الملك الوهاب، على بنان طه بن موسى بن عبيد الله الحسيني نسباً، الكليرماني وطناً، في ماوراء حفظها الله تعالى، ما دارت الفلك وتعاقب الملوان، في سنة ست وستين ومائة وألف، من هجرة خير البشر».

ژماره ١٥٨٦٤ نوسخه که ی دییه به خه تی عاصیمی کوری ئیبراهیمی حهیده ری. واته به خه تی کوری دانهره که ی، سالی ١١٧٣ نووسیویه تیه وه.

دهسته خه تی ژماره ٢/٣٣٠٩٦ نوسخه که ی دی ئه م کتیبه یه ئیبراهیمی عه بده لانیی سالی ١٣١٢ نووسیویه تیه وه.

٣- ٢٣١٥٣ - شرح البرده:

سه ره تا که ی:

«اما بعد: فيقول الفقير الى الله الهادي ابراهيم بن حيدر بن أحمد بن حيدر الكردي الحسين آبادي: لما تمت في نفسه وقعة القصيدَة الموسومة بالبردة من كلمات أملح الشعراء كعب بن زهير بن أبي سلمى المزني...»

کۆتاییه که ی:

«قد كتبه الفقير الحقير عبدالفتاح الحافظ عفى عنه الحافظ»

خه ته که ی خوشه، به لام هه له ی زۆره و نووسه وه وه که ی مه لا نه بووه.

٤- ٢٠٣٥٠ تفسير سورة الإخلاص (اللمعة الرجبية)

سه ره تا که ی:

«وبعد فيقول الفقير الى الله الهادي ابراهيم بن حيدر الحسين آبادي: لما رأيت الأحسن الأخرى صرف اشتغال الأوقات الى مطالعة آياته العظمى الكبرى... توجهت تلقاء مدين معاني سورة الاخلاص. رجاء أن تحصل لي من فيض بركاتها اقتناص، وإن كان لا يأتي بيان أسرار آياته من أحد أبداً، قل لو كان البحر مداداً لكلمات ربي لنفد البحر قبل أن تنفذ كلمات ربي ولو جئنا بمثله مدداً».

کۆتاییه که ی:

«خاتمة: وبعد ما أتممت لك هذه العجالة الفايقة، والغلالة الصافية الراقية، التي اشتملت على نفايس من الأسرار، واحتوت علي مخدرات من عرايس الأفكار، وتحلين علي بأحسن وجه ما سمعت بمثله الأذان، بل هن من غاية الحسن بحيث تسلبن العقول وتذهبن الأذهان، وكانت جميلة مقبولة في نهاية الجمال، ظهرت لي من سرادقات الأستار، بواسطة دعاء صدر بلسان التضرع والابتهال في خلوة الاستعداد، ومعزل الاستمداد، من فيض كلامه القديم اللايزال، في خلال شهر الله المبارك رجب، هيا الله تعالى لنا من الخير كلما تعلق به القصد والطلب... سميتها اللعة الرجبية من نور الواردات الغيبية، وأعوذ بالرحمان من كل شقي، وعليكم بإرسالها في خدمة كل زكي طاهر تقي، إذ هي بعلمها كلما ورد عليها محارمها الاحباب، تجدها حظاً ورزقاً يستطاب، حسبي الله وكفى، هو مولانا ونعم المولى.

قال مؤلفها -مدظله-: تمت الرسالة المسماة باللعة الرجبية على يد مؤلفها في سنة ألف ومائة وأربع. تمت من يد الفقير الضعيف، بعون الملك اللطيف، من خط المؤلف الشريف النظيف (أدام الله ظلال رأفته) للوضع والشريف، الى يوم يؤتى بنا لفيف، في محفل أولاده الطريف، عبدالرحمن بن خضر، بن حسن، بن عبدالله، نفعه الله بعلومهم، وجعله الله مغتتما وفائزاً من فيوض شؤونهم، وحصل الله مرامه بيا من مرحمتهم، أمين مجيب السائلين. في رابع شهر ذي الحجة الشريف، سنة ١١٥٢ من الهجرة النبوية المصطفوية».

مه به ستي سه ره كيم له نووسيني نهم خاتيمه دريژه يه ك دوو شت بوو.

يه كه م: كه چۆن دانهر كتيبه كه ي ناو ناوه.

دووه م: پته وكردني نهو قسه كه دانهر سالي ١١٥١ كۆچي دوايي نه كردووه. چونكه نهم كتيبه سالي ١١٥٢ نووسراوه ته وه و نووسه ره وه دوو جار به گهرميي دۆعاي بهرده وامي ته مه ن و سوود و بهره كه تي دانهر بو خه لك ده كات و، دياره لهو كاته دا به ته واوي ته ندروستيي و تواناوه خه ريكي ده رسوتنه وه و خه لك فيتر كردن بووه.

سەرەتاکی:

«وبعد: يقول الطالب للترقي من حضيض النقصان الى ذروة الكمال، الراجي للصعود من دركات القال الى درجات الحال، الفقير الى الله الهادي، ابراهيم بن حيدر بن احمد بن حيدر الكردي الحسين آبادي: إن الزوراء وحاشيتها للعالم الرباني مولانا جلال الملة والدين الدواني، لما كانتا مع كونهما مشتملتين على نكات دقيقة لطيفة».

کۆتاییه که ی:

«وتمت كتابة شرحه ونقله الى البياض من السواد، على يد أضعف العباد، شارحه الفقير الى الله الهادي، ابراهيم بن حيدر الحسين آبادي، في شهر الله المبارك رمضان، أفاض الله تعالى عليهم سجال العفو والغفران، بعد تراويح ليلة القدر الخامسة والعشرين من هذا الشهر شهر الصيام، فالحمد لله تعالى على الإتمام، وعلى نبيه أفضل الصلاة والسلام، وعلى آله وأصحابه الطاهرة الكرام، ما قام صائم الى السحور، واستغفر مستغفرو الأسحار، على باب ربهم الغفور. سنة ١١٠٧».

وهك ده بيني ئەمە نوسخە ی دەستخە تی دانەرە.

٦- ٦١٥٤ (الرسالة القدسية الطاهرة، بشرح درة الفاخرة)

سەرەتاکی:

«وبعد: يقول العبد الواقف بالباب، الخاضع المتذلل الى ذاك الجنب، فقير عفو ربه الهادي، ابراهيم بن حيدر بن أحمد بن حيدر الصفوي الحسين آبادي، أصعدهم الله الى أعالي المدارج، ورقاهم الي أقاصي المعارج: لما رأيت هذه الدرة الشريفة الفاخرة. والدرة اللامعة الباهرة، من كلام أنيس أهل الوجد والشوق، ورئيس العارفين من أرباب الذوق، عبدالرحمن الجامي، تجاوز الله عن مزال أقدامه، ومزالتق أقلامه، مشتملة على مخدرات...»

کۆتاییه که ی:

«تم تسويد هذه الأوراق، بعون الملك الجواد على الإطلاق، على يدي أقل الخليفة وأذل العباد، المنحرف عن طريق الصواب ومنهج السداد، العبد الأحقر، مؤلف الكتاب ابراهيم بن حيدر، وفقه الله تعالى لمحاسن الأعمال، وسيرة نيل المقاصد والآمال، بعد تراويح ليلة القدر الخامس والعشرين من شهر رمضان، من سنة ست ومائة وألف، من هجرة من أنزل عليه القرآن -صلى الله عليه وسلم- ما لاح الجمال المطلق في مرآت ذرات الوجود، وشاهدته فيها بصائر أهل الكشف والشهود، اللهم ياذا الفضل العظيم، والجود الجسيم، تفضل علينا بحسن العاقبة، ورسوخ التوحيد والايمان في الخاتمة، فإنه أعظم المطالب وأهم الأمور، وأما الدنيا فليس إلا متاع الغرور!».

له په راویزی ئەم لاپه ره دا نووسراوه:

«بلغت المقابلة من الأول الى الآخر، بعون الله الملك القادر، على يمين مؤلفه، في شهر الله المبارك شعبان. أسكنه الله فرايس الجنان»

دياره ئەمه شه عباني سالی (١١٠٧)هـ ئەگەر دواتر نه بێت. ههروهها وهک ده بینی ئەم کتیبه يش دهستخه تی دانهره که ی، مامۆستا ئیبراهیمی حهیده ریه.

له باسی ئەم دهستخه ته دا ده بێ به سه ر دوو شتدا نه رۆین:

یه که م: مامۆستا ده رباره ی ناوانانی ناوی ئەم کتیبه به (الرسالة القدسية الطاهرة بشرح درة الفاخرة) ئەمه ی نووسیوه:

«خاتمة: أعلم أيها الأخ العزيز، يسرك الله الصعود في معارج السعادة السرمدية، والترقي الى مدارج الكرامة الأبدية: إني لما شرعت في شرح هذه الرسالة المباركة الميمونة، وقصدت الاعتراف من هذا الرحيق الصافي كالدرر الكنونة، ومضى على ذلك مقدار من الأيام، واغترفت منه غرفات مسكية الختام... خلج ببالي أن أخترع اسماً أسمه به بعد الختم والتكميل، فما رأيت شيئاً يكون به هو الجدير والجزيل، فبينما أنا في هذا الخيال، رأيت في المنام في بعض الليال، كأنني ساكن في مدينة القدس المقدسة، وواقف بتلك المواقف المؤنسة، فلما انتبهت عبرته بمطالعتي لشرح هذه الرسالة المصنفة في الذات العالية الإلهية وما له من الصفات، البالغتين في القدوسية والطهارة الى أقصى

الغایات، وبعد ذلك سميت الشرح بهذه المناسبة بالرسالة القدسية الطاهرة بشرح
درة الفاخرة...».

دووهم: مامۆستای حیدره‌ری له پێش ئەم کتێبه‌وه میژووی سالتی له دایکبوونی سێ
کۆری خۆی دیاری کردووه و، کاری وایش بۆ روونکردنه‌وی میژووی ژیانی زانیانمان
بایه‌خێکی بێ وێنه‌ی هه‌یه، به‌تایبه‌تی که دوان له‌و سێ کۆره‌ی دوو زانای گه‌وره‌ی گه‌لی
کوردیان لێ ده‌رچوو. دیاریکردنه‌کانیش به‌م شێوه‌ن:

- ١- بسم الله الرحمن الرحيم. الله خير حافظاً. قد ولد لي الولد المسمى بإسماعيل،
سمي نبي الملك الجليل اسماعيل بن ابراهيم الخليل. في سنة سبع ومائة وألف، من
هجرة خير الأنام، اللهم انبته نباتاً حسناً، واجعله من العالمين العاملين.
- ٢- وولد لي الولد المسمى باسم ولي الله أعني به صبغة الله في سنة الف ومائة وعشر،
جعله الله من الكاملين العالمين والعاملين.
- ٣- وولد لي الولد المسمى بعارف، سمي بعض شيوخ الله، في سنة ألف ومائة وأثني
عشر (كذا) اللهم أجعله عالماً عاملاً وصالحاً كاملاً، بحرمة سيد ولد آدم -صلى الله
عليه وسلم-.

هه‌ر له‌م لایه‌یه‌دا چه‌ند پارچه‌ی شیعریش نووسراون به‌شیعری مامۆستای حیدره‌ریان
ده‌زانم، به‌لام باش ناخوێنرتنه‌وه.

٧- ٣٩١٩٨ - حاشية على حاشية الخطائي:

سه‌ره‌تاكه‌ی:

«وبعد: يقول المفتقر الى الله ابراهيم بن حيدر بن أحمد بن حيدر الكردي الحسين
آبادي: لما تلاطم علي في برهة من الزمان، أصناف من الملاة وأنواع من
الأحزان، حتي كاد يقطع عن القلب حياة العلم فيموت، وما بقى في خزانة
الدماغ الا نسجاً من الخيالات أوهن من بيت العنكبوت، فعاقني عن مصاحبة
ابي هذه السؤدا، فخفت أن أكون ولداً عاقاً، وصارت هذه الدغدغة علي اصرأ
ثقبلاً شاقاً... التجأت الى تعليق حاشية على الحاشية الخطائية لما فيها من
عجائب التحقيقات وغرائب التدقيقات هدية الى ذاك الجنب، ووسيلة الى
وصاله المطلوب في كل باب، علماً مني بأنه اتحاف القطرة الى عمان! واهداء
النملة رجل الجراد الى سليمان، لكن، مع كون الهدايا بقدر من يهد (!) كان لي

الاعتماد بغاية عطفته التي لا توجد مثلها في البلاد، ولعله يقع في موقع القبول، فإن هذا هو الذي توقعه القلب منه ورصده، بمقتضى حديث كل شيء يحب ولده».

کۆتاییه‌کەى:

«قد تم تسويد هذه الصفائح والأوراق، بعون الملك الجواد على الاطلاق، في قريب منتصف شهر الله المبارك شوال، افاض الله علينا سجال العفو والأفضل، مع غاية تشتت البال، وتفرق الفؤاد، والابتلاء بسكونة اراضي ولاية الأكراد. اللهم وفقنا لكل مقصد ومرام.

وأجلب بنا مع ارغد عيش الى بغداد دار السلام...»

لەم سەرەتا و کۆتاییه‌دا ئاماژە بۆ دوو شت دەکەرت - بە‌لام بە‌داخەوه هەردووکیان بە‌کورتیی - کە هەردووکیان جینگەى بایەخن:

یە‌که‌میان کتیبە‌کەى لە سەر‌ده‌مى ژيانى باوکیدا و بۆ باوکى داناوه و، دياره ماوه‌یه‌ک لە یە‌ک پراون و لە‌وانه‌یه‌ باوکى لە بە‌غدادا بوویت.

دووه‌م: دانەر لە‌و کاتە‌دا کتیبە‌کەى داناوه لە‌ کوردستاندا بووه و، بارودۆخ شلۆق بووه و، ژيانى سەخت بووه و، ئە‌میش ئاواتە‌خوازى ئە‌وه بووه بگەرێتە‌وه بۆ بە‌غدا بۆ ژيانى ئارامی و ئاسوودە‌یى.

ئە‌مە‌یش، وا بزائەم، وە‌ک - لە‌ و تارىکى دیدا باسما ن کرد - لە‌وه‌وه‌یه‌ زانایانى حە‌یدە‌رى کاتێک لە‌ بە‌غدا نیشته‌جى بوون بۆ خۆتە‌ندن کوردستانیان بە‌چاکترین شوێن زانیوه و، فێربوونى خۆتە‌ندن - بە‌تایبە‌تى عە‌قلى - لە‌وى بووه و، ئە‌مانیش کورانی خۆیان بۆ ئە‌وى ناردوه و بیری عە‌قل و ئاوه‌زبان لە‌وى زاخاو داوه‌ته‌وه.

ئە‌م دە‌ستخە‌ته‌ بە‌خە‌تێکى خۆش نووسراوه‌ته‌وه، بە‌لام نە‌ ناوى نووسەر‌ه‌وه و نە‌ مێژوو و شوێنى نووسینه‌وه‌ى پێ‌وه‌ نیه‌.

کە‌ بە‌م ئە‌ندازە‌ دە‌ست لە‌م وتارە‌ هە‌ڵدە‌گرین و لە‌ خە‌زە‌ت ئە‌م مامۆستا هە‌ڵدە‌ستین و خودا حافیزی لى دە‌کە‌ین، مانای وا نیه‌ ئە‌وه‌ى شیاویه‌تى بۆمان کردوه، بە‌‌ل‌کو ئە‌وه‌ى - لە‌م دە‌رفە‌تە‌دا - لە‌ دە‌ستمان هات بۆمان کرد و، یادیکى بچ‌کۆ‌لە‌مان لە‌ دانراوه‌کانى کردوه و، گومانمان لە‌وه‌یشدا نیه‌ ئە‌مه‌ى لێ‌ره‌دا تۆمارمان کردوون تە‌واوى بە‌رهەم و دانراوى ئە‌م مامۆستا نین و، پە‌نگە‌ لە‌مە‌ولا گە‌لى شتى نایابى دە‌ریکە‌ون.

۸- حاشیه‌ی له‌سه‌ر پرساله‌ی (عضدیه) له عیلمی (وضع) دا.

دوای ئەوه ئەم وتاره له هاوکاریدا بلاو بووه و پێگەم له دەستخه‌تیک کهوت له (دار العراق للمخطوطات) دا که بەژماره ٤٣٤٤ پارتیزاوه، چوار حاشیه‌ی تێدایه به‌سه‌ر پرساله‌ی عه‌ضودیه‌وه له عیلمی وه‌سه‌دا سیانیان هی بنه‌مائه‌ی حه‌یده‌رییه‌ن و، ئەوه‌که‌یان هی مامۆستایه‌کی نه‌ناسراومانه به‌ناوی (احمد عثمان).
جا لی‌ته‌دا باسی ئەم نامه‌یش ده‌خه‌ینه پال نامه‌کانی دیکه‌ی مامۆستا مه‌لا ئیبراهیم که سه‌ره‌تا که‌ی ناوایه:

«وبعد: فيقول الفقير الى الله الهادي، ابراهيم بن أحمد بن حيدر الكردي الحسين آبادي: لما صارت فتن الزمان متلاطمة، ومحن الاوان متراكمة، وتلاعب بي ترامي البلدان والقرى، فما كان لي موضع يليق بالمساكنة يرى، وما رأيت لاستفراغ القلب جهة جرية، الا مطالعة الكتب وجعل فعلة الدهر ظهيرة. رأيت الانسب بها هذا الشرح للفاضل الرباني والعالم الصمداني، عصام الدين بن محمد بن عربشاه الاسفراني...»

کۆتاییه‌که‌ی:

«... بل كانت مزرعة للأخرى وللآخرة خير لك من الأولى. اللهم يسر من الخير أمورنا، و اشرح بالاسلام صدورنا، وأنا الأحقر ابراهيم بن حيدر. كتبه الفقير الفقير المعترف بالذنوب والتقصير، المحتاج الى عفو ربه القدير قاسم بقرية گراو خربها الله لكونها سكان الشياطين والمنافقين. لا اله الا الله محمد رسول الله - صلى الله عليه وسلم- آمين والحمد لله رب العالمين. سنة ١٢٦٢.

ده‌سته‌ته‌ی ژماره (٦٨٠٧ د.ع) ش نوسخه‌یه‌کی دیکه‌ی ئەم کتیبه‌یه.

ده‌سته‌ته‌ی ٢/٧ ح ش نوسخه‌یه‌کی دیکه‌ی ئەم کتیبه‌یه.

۹- ته‌رجه‌مه‌ی مینهاج به‌فارسی.

نوسخه‌ی ئەم کتیبه به‌خه‌تی دانه‌ره‌که‌ی به‌ژماره ٣٨٨١ له کتیبخانه‌ی ئەوقافی به‌غدادا پارتیزاوه و میژووی نووسینه‌وه‌ی سالی ١١١٧یه. دوایی که‌وتوه‌ته لای عومه‌ری کورێ حسه‌ینی کورێ ئەحمه‌دی کورێ حه‌یده‌ری حه‌یده‌ری. ک -

بسم الله الرحمن الرحيم وبه نستعين
 حمد الله هو بالحمد حیدر حی است ومرتبت سمیع است وبعید
 انعام ودر آثار ودر انبوه است تحت شملت کل صغیر و کبیر
 چون هر ذره از ذرات کائنات در اوقات صحت کمال خداوند مدد
 حلاق حمد است ظاهر عبارت ما شکسته زبانها را در ادراک من مطلق حمد
 و هر چه از اجزای عالم از جامه و جان و نبات در اظهار تقیم و احاطه منوع اظهار
 شکر است با هر است و ثناء و تائید و عرض این مقصد را اعتبار اما کبریت
 خود در حمد فعلی او حمد حمد او را چه گویم و بنوعی این شکر باده شکر او را چه
 گویم و در سوال نیست از کسب مطلق رحمة الیجا و وجود و خلق غایت
 تحت عالم حمد است و استرال رحمت است حقنا تحصیل حاصل و کمال
 از فایده مقصد با عارف حقیقی لیکن عارف او در ذات مادی و دنیوی او بر
 کردن ما واجب فرض عین باشد ما در تحقیق شمع اشقیای نام
 گویم طفیل او وجود عالم با او از خدا بر و هزاران صلوات بر حفظ عالم اعلی و اعلی
 اما بعد حمد و ثناء این حق تعالی است از چه بگویم از فضل و محقق و علمای قدس
 معارف از زیادت و در بیان وحدت وجود و بیان ذات و باب شکر و حمد
 از طبع لطیف و خاطر نفیس حمد نظم آورده پیوسته و باز آنرا بر مقتضای الام
 غیب و شکر بماند و بعد از این بر شکر و واضح و کشف و واضح خوانده
 و کما بر این نموده اند و در آثار و کلمات از فضیلت و کلمات
 این شکر در دنیا پیدا میشود و شکر در خاطر جوید و اسیر و در آخر آثار و کلمات
 شکر است از حال این در این فیه و در شکر حمد و ثناء و در بیان این

فان الله اعلم الخ

نموده‌ی خدی نسیسماعیل حیدری

له دستخه‌تی ۱۴۲۳۵۰ د حاشیه‌ی هدی به‌سدر عیصامی نیستیعاره‌وه سالی ۱۲۷۷
 نووسراوه‌ته‌وه. دهستی چه‌پهل ناوی نووسره‌وه‌که‌ی سپیوه‌ته‌وه.

۱۰- شهرحی روابعیات

۵۰۸۲ د. ع. یه‌کیکی دی له دانراوه‌کانی ماموستا ثیبراهیمی کوری حیدره‌ی حیدری

کتیبه که به زمانی فارسی شهرحی روابعیاتی فارسی دهست پی دهکات، روابعییه کانیش هه ر دانه‌وای خۆیین، ناوی بۆ کتیبه که دانه‌ناوه. ئەمه به‌شیکه له جیگه‌ی مه‌به‌ست له پێشه‌کیه‌کی:

«اما بعد: معروض این حقیر فقیر مقیم زاویهء خاکساری و بریادی، ابراهیم بن حیدر الصفوی الحسین آبادی اینست: که چون بعض از فضلاء محققین، و علمای مدققین، مقداری از رباعیات را در مبحث وحدت وجود، و بیان مراتب ارباب کشف و شهود، از طبع لطیف و خاطر نظیف خود بنظم آورده، و باز آنرا بر مقتضای الهام غیبی و تأیید ربانی و هبی لاریبی شرح و ایضاح و کشف و افصاح نموده بودند، و گاهی این بندهء کمینه را در اثنای مطالعهء آنها از فیض کلمات با برکات ایشان شوقی در دل پیدا میشد، و شوری در خاطر هویدا میگردید، آخر الامر از توفیق خداوند باری شیء جزئی از حالات ایشان درین فقیر ساری شد، تا چندی از رباعیات را در پیروی ایشان در سلک نظم نظام دادم، و باز آنرا بطریق تقلیدشان شرح کرده در معرض خواص و عوام نهادم، امید از مکارم اخلاق ناظران منصف و مطالعه‌کنندگان غیر متعسف آنست که از شیوهء اعتراض اعراض نمایند، و باصلاح مواضع خلل انتهاض سازند، و التوفیق من الملك الجواد، و منه الهدایة الی طریق الصواب والرشاد».

کۆتاییه‌کی:

«تمام شد شرح رباعیات مولانا بهاری، بااستمداد فیض خداوند باری. در سنهء هزار و صدوسی از هجرت خیر الأنام، علیه و علی آله أفضل الصلاة والسلام، ما صدح القمري و ناح الحمام».

لێره‌دا که ده‌لتی: (مولانا بهاری)^(۱) نازانم مه‌به‌ستی چییه، ده‌بی نازناوی شیعریی خۆی (مولانا بهاری) بیت؟ له‌گه‌ل نه‌وه‌دا که هیچی نه‌نووسیوه گومانی زیادم بۆ نه‌وه ده‌چیت که ئەم ده‌سته‌ته تاکه نوسخه‌ی ئەم کتیبه بیت. له‌وه‌یش ناچیت که پاکنوس کرابیت. به‌لام ده‌کرئ خۆی به‌خۆی بلتی (مولانا بهاری)؟

دوا‌به‌دوای ئەمه‌یش کتیب‌یک‌کی دی دیت هه‌ر شهرحی روابعییاته و له‌وه ده‌چن نوسخه‌یه‌ک بیت له‌وه‌ی پێشوو، به‌لام جیا‌وازییان زۆره، لێره‌دا نه‌وه‌یشی تێدا‌یه که ئەم

(۱) شاعیرێکمان به‌نازناوی (به‌هاری) له‌ لاپه‌ره ۲۷۲ی به‌رگی دووه‌می ئەم کتیبه‌دا باسی کراوه.

کتیبه‌ی پیشکش کردووه به (سلطان ایلدرم بایزید). به‌لام به‌روونی ده‌لئی «شرح رباعیات مولانا جلال الدین الدوانی»

له کۆتایی ئه‌مه‌یانده نووسیویه:

«تمام شد این رساله شیرین مقالة در قصبهء مورد فیوضات باری اعنی به ابا ایوب الانصاری» واته ئه‌سته‌موول.

۱۱- ۳۰۷۲ د.ع دانراویکی دیکه‌ی مامۆستا ئیبراهیمی کوری حه‌یده‌ری حه‌یده‌ری (المله‌مات الربانیة) یه که سه‌ره‌تاکی ئاویه:

وبعد: فيقول الفقير الى الله الهادي، ابراهيم بن حيدر الصفوي الحسين آبادي: أني كنت كتبت فيما مضى من الزمان بعضاً من لوايح غريبة، وسوانح عجيبة، ونكات فائقة، وإشارات رايقة شائقة، مما كانت تلوح لدي، وتظهر علي، بالهام رباني، وفيض رحماني صمداني، كل منها في وقت نشأة من نشاط من دون ملاحظة تعلق بعضها ببعض واتصال وارتباط، واتفقت أن كانت نسختها أوراقاً متفرقة، بحيث كانت مظنة أن تكون اقدم الفوات اليها متطرة، فكتبتها في أوراق مجتمعة مرة أخرى، عسى أن تكون بالحفظ أليق وأحرى، وقدمت منها ما يتعلق بالعشق المجازي تنشيطاً للنظار، ولكونه قنطرة الحقيقة كما ورد في بعض الآثار، وعقبته ببعض كلمات المحققين المحققين أعني أساطين الصوفية المتألهين، مع بعض مما يتعلق بعقائد الاسلام، مع مسائل دقيقة عميقة من العلم الموسوم بالكلام، واتباع لجميع تلك المذكرات بأشياء أخر متفردة نادرة غير مشهورات، فجاءت بحمد الله تعالى مجموعة مطبوعة للمهرة الكاملة، ممنوعة مقطوعة لغموضها من الحسدة الجهلة، وسميتها بـ(المله‌مات الربانية، في اسرار ذوقية وجدانية).

له کۆتایی ئه‌م ده‌سته‌ته‌وه شيعرگه‌ليتي فارسی هه‌يه به‌دووری ناگرم - ئه‌گه‌ر هه‌موویشیان نه‌بێ به‌شیکیان - شيعری پیاوانی بنه‌ماله‌ی حه‌یده‌ری بن.

ده‌سته‌ته‌تی (۳۱۳۴۲ د.ع)ش نوسخه‌یه‌کی دیکه‌ی ئه‌م کتیبه‌یه و کۆتاییه‌که‌ی ئاویه:

«تمت هذه الرسالة المسماة بملهمات على خط من رسم على خط مؤلفها - رحمه الله - نمقه الفقير المحتاج الى لطف ربه الغني محمد بن السيد حامد بن السيد فخرالدين الحسيني. ۱۲۰۸هـ».

۱۲- ده‌ستخه‌تی ژماره ۳۲۴۵۸ د.ع ش حاشیه‌ی ئیبراهیمی کوری حه‌یده‌ره به‌سه‌ر (قول احمد) وه، حه‌سه‌نی بایه‌زیدی کوری محه‌مه‌دی کوری مصطه‌فا سالی ۱۲۳۶ له ئه‌ربیل نووسیویه‌تیه‌وه.

۱۳- ده‌ستخه‌تی ۱۱۹۴۴ د.ع ش حاشیه‌ی ئیبراهیمی حه‌یده‌رییه به‌سه‌ر حاشیه‌ی جه‌لاه‌دینی ده‌وانییه‌وه.

جگه له کتیبخانه‌ی (دار العراق للمخطوطات) دانراوی ئهم ماموستا له‌گه‌لی جیگه و کتیبخانه‌ی دیکه‌یشدا هه‌یه و، له‌وانه‌یه له‌مه‌ولا زیاتریش ده‌ریکه‌ون، ئه‌وه‌نده‌ی من به‌گه‌ران به‌دوایاندا دۆزیومه‌ته‌وه لی‌ره‌دا ئاماژه بۆ هه‌ندیکیان ده‌که‌م:

۱- له کتیبخانه‌ی ئه‌وقافی به‌غدادا ئه‌مانه هه‌ن:

أ- تعليقات على الحاشية الفنارية. (ج/ ٤، ل: ١٢).

ب- تعليقات على الحاشية الفتحة (ج/ ٤ ل: ٧١).

ج- تسريح الادراك في شرح تشريح الأفلاك، لبهاء‌الدين العاملي (ج/ ٤، ل: ١٢٨).

د- شرح رسالة الجامي في التصوف (ج/ ٢، ل: ٤٣٦).

ئهمه کتیبی (رسالة القدسية الطاهرة بشرح درة الفاخرة) یه که نوسخه‌ی له (دار العراق للمخطوطات) شدا هه‌یه و، باسی رابووردی^(۱).

ه- حاشیه‌ی علی میرزاجان علی تعليقات السيد شريف علی شرح حکمة العين لميرك زادة.

(ج/ ٢، ل: ٢٦٢)

۲- له کتیبخانه‌ی ئه‌وقافی مووسل:

أ- الملهمات الربانية في اسرار ذوقية وجدانية ج/ ٥/ ١٥٠.

(۱) ئهمه به‌ژماره ۴۷۴۴ له کتیبخانه‌ی ناوبراودا پارێزراوه و، عه‌بدوهره‌جمانی کوری عه‌باسی کوری ئه‌حمه‌دی کوری محه‌مه‌د سالی ۱۲۳۶ لای صیبه‌غه‌توللا ئه‌فه‌ندی کوری مسته‌فا ئه‌فه‌ندی خوێندووێه.

ئىبراھىم فەھىمى كورى سىغەتوللاي ھەيدەرىي

ΣΥΣΤΗΜΑ

ئەم پىياوھ بەگىكى دىيە لە زانا ناودار و خاوەن بەرھەم و دانراوھ زۆرەكانى بنەمالەى
 ھەيدەرىي. بەگەمىك سەرئەجدان و لىكۆلىنەوھى ژيان و ناوې بەرھەمەكانى ئەم مامۆستا
 دەگەينە ئەو ئەنجامەى ئەم مامۆستا پاش ئەوھ لە بەغدادا جىگىر بووھ لە باوبايرانى زياتر
 بەرھەمەكانى پارتىزاون و، مەژووى كۆچى دوايىشى پرونتر ديارى كراوھ. ئەوھتا عەباس
 عەززاوې لە دەستخەتى ژمارە ۹۹۰۶ى (دار العراق للمخطوطات) دا دەلى: ئەم مامۆستا
 شەوى دووشەممەى پىنجى سەفەرى سالى ۱۳۰۰ كۆچى دوايى كردووھ. ھەروھە بەشىكى
 باشى دانراوھكانىشى لە كەتەبخانەى ئەوقافى بەغدادا پارتىزاون، وەك لىرەدا ناوھكانيان
 دەبينى، جا ئىتر نازانين ھەر لە رىگەى مەزاد و فرۆشتنەوھو بەدەست داودەست
 گەشتوونەتە ئەوئ يان چۆن، چونكە ماوھى بينىنى خودى دەستخەتەكانم نەبوو.

داندواندهی هاتووه:

- ١- شرح ديوان ابي تمام.
- ٢- شرح ديوان ابي العلاء المعري.
- ٣- راحة الارواح في شرح الاقتراح.
- ٤- السنوحات في التصوف.
- ٥- الصراط المستقيم، ١٣٧٢٩/١.
- ٦- عنوان المجد في بيان احوال بغداد وبصرة ونجد.
- ٧- فصيح البيان في تفسير القرآن.
- ٨- فك الاشتباك عن معاني تشریح الافلاك.
- ٩- كتاب الحسب في النسب.
- ١٠- المجد التالد في مناقب مولانا خالد.
- ١١- النوادر الحكيمة والأدبية في شرح الرسالة الإغريقية.
- ١٢- إمداد القاصد في شرح المقاصد للنووي.
- ١٣- إمعان الطلاب في الاسطرلاب.
- ١٤- أصول الخيل...

لەم دانراوانەى مامۆستای ھەیدەرەى ژمارەىەکی کەمیان نەبێ لە دەستدانین و ھەواییان نازانرێ. لەوانەى کە لە (دار العراق للمخطوطات) دا من دیوێن چەند دانراویکەن لەوانە:

١- نفع الرند في شرح سقط الزند له (د.ع) به ٩٦٥٣ پارێزراوە و ئەمە سەرەتاکەىەتى: «... اما بعد فيقول الفقير الغريق في لجج الذنوب التي ليس لها عدة، السيد ابراهيم فصيح الهاشمي الاب الطائي الام الحميري الجدة. بن العالم الصالح المتوجه بکله الى مولا، السيد صبغة الله مفتي الشافعية عفى عنه رب البرية، بن العلامة الفهامة التحرير صاحب التحرير والتقرير، السيد أسعد صدرالدين مفتي الحنفية ببغداد، حرست عن البغي والفساد، الحيدري البغدادي، غفر ذنوبهم وستر عيوبهم: لما كان ديوان ابي العلاء المعري المسمى بسقط الزند... وسميته نفع الرند في شرح سقط الزند...»

دەستخەتێکی گەورەى ٧٩١ لاپەرەى لە کۆتاییەوه (تەقريظ بەبالا برینی) (محمد امين الجندي العباسي المفتي الحنفي بدمشق الشام) و (نقيب الاشرافزاده السيد عبدالرحمن القادري) پێتوێه ئەمیش بەخەتى (ابراهيم عبدالغني البغدادي الشيعلي) یە کە لە (عنوان المجد) دا دەلتی (الدروبی).

دەستیکی چەپەل سالتی نووسینەوهکەى کێاندوو کە (١٢٠٠٠) شتیکی دیارە (١٢) رجب یوم الجمعة).

شەرھى کتیبى (خلق الاعمال) یان (الارادة الجزئية) ی مەولانا خالیدی نەقشبەندی ئەم کتیبە لە (دار العراق للمخطوطات) دا بەژمارە (٣٦٢٧) پارێزراوە و سەرەتاکەى ئاواى:

أما بعد: فيقول الفقير الى مولا، ابراهيم فصيح بن السيد صبغة الله، بن العلامة السيد أسعد صدرالدين المفتي ببغداد الحيدري البغدادي: لما رأيت الرسالة المؤلفة في تحقيق مسألة الارادة الجزئية، وتفصيل المذاهب المردودة والمرضية، مع بيان الفرق بين مذهب الأشعري والماتريدي بأحسن المقال، بحيث تتحصل منه فذلکة مسألة خلق الأعمال، لشيخنا مجدد المائة الثالثة عشر (كذا)، علامة البشر، قطب دائرة الارشاد، والمرشد الكامل، الاستاد سند الملة والدين، برهان الحقيقة واليقين، ذي الجناحين الراكع الساجد، مولانا ضياء الدين خالد العثماني النقشبندی...

کۆتاییه که یشی ئاوايه:

«والحمد لله رب العالمين على الاتمام، والصلاة والسلام على سيدنا محمد خير الأنام، وعلى آله الكرام، وأصحابه الأعلام. وهذا آخر الكلام على هذه المسألة التي زلت فيها الأقدام»

دهستی چه په لى بازرگانیکه به شوتنه وارى زانایانه وه دوو په رهی له کۆتاییه که ی هه لپه چیه وه، له که لى بابه تى به سوود بپه شى کردوین!

به لام به گوتیه رهی لاپه رهی یه که مى ماوه یه که لای سه یید محمده د طاهایه که بووه که له که ربه لا موده ریس بووه.

بیتجه له (دار العراق للمخطوطات) له فیه ره ستى کتیبخانه کانی دیدا ناوى نهم کتیبانه ده بینین:

- ۱- فیه ره ستى نه و قافى به غداد به رگى یه که م:
- ۴۰۶- فصیح البیان فی تفسیر القرآن. ص: ۱۳۵.
- ۵۷۵- أعلى الرتبة بشرح نظم النخبة. ص: ۱۸۹. [۷۹۰۵ ق]
- ۱۲۶۹- تعليقات في الإفتاء. ص: ۳۹۸.
- ۱۴۹۸- رسالة في الوقف. ص: ۴۵۷.
- ۱۶۴۶- غوص البحار لخراج الدر المنتقى الى الامصار. ص: ۴۹۴.
- ۲۳۰۸- رسالة في البيع. ص: ۶۷۸.

به رگى دووهم:

- ۲۷۱۴- أحسن المقال في شرح رسالة خلق الاعمال. ص: ۹۷.
- ۲۷۶۲- [۲/۱۳۲۷۹] تذكرة الاذكياء وتبصرة الاغبياء في عصمة الأنبياء ص: ۱۱۴، ۲/۱۳۲۷۹.
- ۲۷۸۰- التلميحات الى معاني المحاكمات. ص: ۱۱۸.
- ۳۱۱۰- شرح المقاصد. ص: ۲۰۹.
- ۳۶۱۲- حسن الوفاق في مكارم الاخلاق. ص: ۳۵۳. [۱/۱۳۷۲۹]
- ۴۲۶۷- القام الحجر في فم من هذى وفجر. ص: ۵۳۴.
- ۴۳۷۴- النكت الشنيعة في بيان الخلاف بين الله والشيعه. ص: ۵۶۹.

به‌رگی چواره‌م:

۷۶- شرح منظومة الحنفية في الآداب. ص: ۸۸.

۱۳۱- رسالة في الاسطرلاب. ص: ۱۳۱.

۶۷۳۵- السلسلة الحيدرية. الشجرة الحيدرية، ص: ۲۴۲.

۲۴۹- عنوان المجد في بيان أحوال بغداد والبصرة ونجد.

به‌رگی چواره‌می فیه‌ره‌ستی مه‌کته‌به‌ی قادریه:

۲- الرسالة الجفرية. ۲۶۸/۴.

ده‌یاره‌ی ئیبراهیم فه‌صیحی حه‌یده‌ری له‌ فیه‌ره‌ستی مه‌کته‌به‌ی نه‌وقافدا:

به‌رگی سییه‌هم:

۴۴۴۱- رسالة في لغز اسم (شريف رشدي ومحمد كامل) ص: ۲۲.

۴۴۴۵- رسالة في لغز باسم (اسعد صدرالدين) مفتي الحنفية في بغداد. ص: ۲۲.

۴۴۴۷- رسالة في لغز باسم (محمد علي) ص: ۲۳.

۴۵۰۳- شرح ألغاز ونكات لعبدالله أفندي العمري. ص: ۳۹.

۴۵۶۲- مقامة. ص: ۵۶.

۴۵۷۷- مکتوب ملمع بالعربية والتركية. ص: ۶۰.

۴۸۴۱- قصيدة للعمري عبد الباقي (ت- ۱۲۷۸هـ) في مدح كتاب (شرح لغز عبدالله العمري) ص: ۱۴۰.

۵۱۸۴- شرح لغز (عبدالله العمري). ص: ۲۳۵.

۶۰۱۲- فصیح التوقيع في علم البدیع. ص: ۴۳۵.

نیجازه‌ی ئیبراهیم فه‌صیحی هه‌یده‌ری

وه‌ک یاسای مامۆستایانی کۆفان به‌شیک بۆ پێژ و، به‌شیک بۆ پیرۆزی و، به‌شیک بۆ ناو و شۆره‌ی مامۆستای نیجازه‌ی لێ وه‌رگیراو، مامۆستا ئیبراهیم فه‌صیحیش نیجازه‌ی له‌گه‌لێ مامۆستای چه‌رخ و سه‌رده‌می خۆی وه‌رگرتوه، له‌وانه‌ مامۆستا مه‌لا یه‌حیای مزووری و، نه‌حه‌دی کۆری حاجی عه‌لیی گه‌لانه‌یی -یان گه‌لالی- ده‌قی نه‌م نیجازه‌ی له‌ ده‌سته‌تی ژماره‌ ۲۸۱۲ی کتێبخانه‌ی مه‌رکه‌زی نه‌وقافی به‌غدادا پارێزراوه.

یه‌کیکی دی له دانراوه‌کانی ماموستا ئیبراهیم فه‌صیحی حه‌یده‌ری کتیبی (عنوان
المجد في بيان أحوال بغداد وبصرة ونجد)ه.

ئهم کتیبه پیتشتر چاپکراوه و دواتریش چاپکراوه ته‌وه. به‌لام له (د.ع)دا چهند
نوسخه‌یه‌کی هه‌یه یه‌کیک له‌وه‌سته‌ته نایابانه‌ی ئهم کتیبه به‌ژماره ۱۸۵۱ د.ع
پارێزراوه و (۳۴۲) لاپه‌ریه به‌خه‌تی (ابراهیم الدروی) که له کۆتاییه‌که‌یه‌وه نووسیویه:

«قد حصل الفراغ من تبیض هذا الكتاب بقلم العبد الفقير ابراهيم عبدالغني
الدروي البغدادي، وذلك في صباح يوم الثلاثاء من شهر السابع عشر من ذي
القعدة الشريفة لسنة خمس وثلاثين وثلثمائة والف هجرية».

هه‌روه‌ها ژماره (۶۲۹۴ د.ع)ش نوسخه‌یه‌کی دی ئهم کتیبه‌یه به (طبعة) چاپکراوه.
یه‌کیکی دی له دانراوه‌کانی ئهم ماموستا کتیبی (احسن المقال في شرح رسالة خلق
الاعمال)ه که له (د.ع)دا به‌ژماره (۳۶۲۷) پارێزراوه و سه‌ره‌تا که‌ی ناوایه:

«... اما بعد: فيقول الفقير الى مولاه، ابراهيم فصيح بن السيد صبغة الله، بن
العلامة السيد اسعد صدرالدين المفتي ببغداد الحيدري البغدادي: لما رايت
الرسالة المؤلفة في تحقيق مسألة الارادة الجزئية، وتفصيل المذاهب المردودة
والمرضية، مع بيان الفرق بين مذهب الأشعري والماتريدي، بأحسن المقال بحيث
تتحصل منه فذلكه مسألة خلق الأعمال، لشيخنا مجدد المائة الثالثة عشر
(كذا) علامة البشر، قطب دائرة الإرشاد والمرشد الكامل الاستاد، سند الملة
والدين، برهان الحقيقة واليقين ذي الجناحين، الراكع الساجد، مولانا ضياء الدين
خالد، العثماني النقشبندي - قدس الله اسراره اللطيفة، وأفاض علينا من
بركات أنظاره الشريفة، قد احتوت على...»

تا ده‌فه‌رموئ:

«بادرت الى شرحها بما يحل منها عقد المقالات الدقائق، ويفتح الاغلاق، وذلك
اثناء الطريق عند قصد السفر الى بلاد الروم، بالتماس اهل الفضل والعلوم،
وسميته احسن المقال في شرح رسالة خلق الأعمال».

ده‌سته‌تیکی چه‌په‌ل دوو په‌ری دوا‌ی ته‌واو بوونی کتیبه‌که‌ی هه‌لپه‌روچقاندووه، دياره مێژوو
و ناوی خاوه‌نی کتیب و شتی وایان تیدا بووه. پیتش ته‌وه دوو په‌ری کۆتایی ده‌سته‌ته‌که
ناوایه:

«الحمد لله رب العالمين على الاتمام، والصلاة والسلام على سيدنا محمد خير الانام، وعلى آله الكرام، وأصحابه الاعلام، وهذا آخر الكلام على هذه المسألة التي زلت فيها الاقدام...».

دهستخه ته كه (٢٠٠) لاپه ره دهبيت.

دهستخه تي ژماره ٢٩٦١٧ ش كتيبي (عزيز شرح الوجيز) له مهزادي كتيبه كانى عوبه يدولتلاي حديد هري كراره، له لايه ني حاجى مهلا سه عيدي كوري حاجى مهلا عه بدولتلاي كهركووكى سليتمان ييه وه له ٥٥ شه والى ١٣٢٦ دا به ١٩١ قروش. له شونتنيكي ديدا نووسراوه: «من كتب المرحوم جدي العلامة الشريف محمد اسعد المفتي ببغداد. حيدري زادة، كتبه حفيده ابراهيم فصيح.»

دانراوینکی عوبه يدولتلاي كوري سيفه تولتلاي هه يدهري

٤٢٣

نهم دانراوه به ژماره (٢٣٠٥٦) له (دار العراق للمخطوطات) دا پاريزراوه و، ناوا دهستپيده كات:

«اما بعد: فلما كانت الحواشي المنسوبة الى العالم العامل والفاضل الكامل، القطب الرياني، والعارف الصمداني، مولانا يوسف الاصم -رحمه الملك الاعلم- الواقعة على عصام الدين، ادخله الله في أعلى العالين، على الكتب متفرقة، والأذهان اليها متشوقة، وقد اختلط بعض العبارات مع الفاظها الفصيحة، ولم يفرق الاسقام من معانيها الصحيحة، اردت أن أجعلها مدونة تسهيلاً للطلاب، ورجاء أن تصير ذخراً لي في يوم الحساب. وأنا الفقير الى الله الهادي عبيد الله بن صبغة الله الكردي الحسين آبادي وهو حسبي ونعم الوكيل. وعليه اعتمادي والتعويل...»

كوژتاييه كهيشي ناوايه:

«قوله أعم من الرد في الكتابة ايضاً: فإنك تحذف النون وتكتب الواو في نحو أغزن عند الساكنين، نحو: أغزو الكفار. تمت الحاشية المنسوبة الى المولى المكرم، والامام المفخم، نعني به يوسف الاصم، بعون الملك الاعلم على يد أضعف العباد، وأحقرهم الى الله يوم التناد، المحتاج الى شفاعة سيد البشر، في يوم

الحساب والمحشر. محمد بن حاج بكر آغا كلاك زادة عفى عنهم الرب الأكبر بعد الظهر، ثامن يوم من شهر رمضان المبارك المنتظم في سلك شهر سنة سبعة وخمسين ومائتين والف. من هجرة خير الرسل والاولى على صاحبها أفضل الصلاة والسلام ما طار الهدهد وصاح الحمام.»

له سهر دهستخه تی ۵۵۱۱ نووسیویه:

«قد انتقل الى نوبة الفقير الحقير اليه سبحانه وتعالى عبيدالله بن صبغة الله بالشراء الشرعي بمدينة السلام بغداد حفظها الله عن الآفات والعاهات. سنة ۱۱۷۲.»

دهرباره عوبه يدوللاي كوري صيغه توللاي حهيدره يي له سهرچاوه كاندا نهوه نووسراوه كه سالي ۱۲۰۰ كوچي دوايي كردوه^(۱)، بهلام له دهستخه تی (۱۵۶۷) ی (دار العراق للمخططات) دا نووسه ره وه كه ی نووسیویه:

«... نمقه... [دهستیکي چه په له ناوه كه ی کوژاندوه ته وه] غایة العجز لقتل عبيدالله بن صبغة الله في قرية ماوران (رب خلاصم بکی لغمان - په بیی خه لاصم بکه ی له غه مان تاه چبکه م له بو ده رسان؟!...)» نه مه له کوتایي په راویزیکه وه نووسراوه. بهلام نووسه ره وه ی دهستخه ته كه تاواي نووسیویه:

«ایوب بن مصطفى بن ابراهيم بن محمد بن ایوب المشهورين ببالي» نه وه ی له م نووسراوه وهرده گیرئ نه وه ی كه ماموستا عوبه يدوللا کوژاوه. بونی نه وه یشی لی دیت كه له (ماوه ران) کوژا بیت. بهلام سالی کوژانه كه یان نووسیینه وه ی دهستخه ته كه دیاری نه کراوه.

دهستخه تی ژماره ۱/۴۲۵۵۵ د.ع ش نوسخه یه کی دیکه ی نه م کتیبه یه مه لا نه حمه دی کوری مه لا محه مه دی عه ره بی زاده ی ماموستا له مهرجانییه ی به غدا سالی ۱۱۷۷ نووسیویه تیه وه.

(۱) پروانه: علماء ومدارس فی آرییل. زیبر بلال اسماعیل، ص: ۵۳.

الاجوبة على الأسئلة الهندية

١٠١٩٣ د.ع دانراوی عوبه یدوللای کوری صیبه توللای

سهره تاکه ی:

اما بعد: فيقول العبد الضعيف المحتاج الى الله القوي الهادي، عبيدالله بن صبغة الله الصفي الحسين آبادي-أحسن الله حالهما، ونور بالمغفرة بهما-: لما أرسل الأخ العزيز الفائز بفنون العلوم، الجامع لمريضات الشمائل والرسوم، الفاضل الوارع، والكامل البارع، حلال المشكلات برأيه الصائب، كشاف المعضلات بفكره الثاقب، جامع الحكمتين، قرين العلامتين، موضح طريق الحق للعباد، جالس سجاد الارشاد، الشيخ محمد بن ابي بكر المقيم بجهان آباد، هند حفظه الله تعالى عن الكد والعناد... بعض السؤالات...

کۆتاییه که ی:

هذا ما أدركه فهمي عسى أن يفهمه غيري فهم الاتقان والتحقيق، ويجعل الله التوفيق خير رفيق، والله أعلم بالصواب، واليه المرجع والمآب.
به خه تیکي جوان نووسراوه ته وه، ناو و میژووی نووسینه وهی پتوه نییه.
نوسخه یدکیشی بدماره ٣١٠٤ له کتیبخانه ی نه وقافی مه رکه زی به غدا پاریزراوه.
دهستخه تی ١٢٦٩٧ د.ع ش فه تاوای (کلیسی)یه. سالی ١٢٤٥ بو عوبه یدوللای کوری صیبه توللای حه یده ری نووسراوه ته وه. سالی ١٢٤٧ که وتووه ته لای عه بدولغه فووری کوری محمه د نه سعه دی حه یده ری.
دهستخه تی ٥٥١١ د.ع ش (شرح الشاطبية)ی حه مزه ی کوری نه حمه دی کوری عیسای ته بریزییه. (تملک) له دهستدا بوونی عوبه یدوللای کوری صیبه توللای حه یده ری له سالی ١١٧٢ دا له به غدا به سهره وهیه.

هه‌ندیک شوینه‌واری عوبه‌یدوئلای هه‌یدهری

۲۰۹۰۱ له کتایبه که دهه نویسراوه:

«تمت المقاصد للإمام القطب الصديق الهمام محي الدين الشيخ يحيى النواوي الشافعي -رضى الله عنه- بقلم المذنب المتوسل به الى الله عبيدالله بن عبيدالله بن صبغة الله الحيدري الصفوي الخالدي. رحمهم الله آمين. وذلك في سنة ١٢٣٣ في بغداد بالزاوية الاحسانية الخالدية.

له سەر ده‌ست‌خه‌تی ٥٥١٨ یش نووسراوه:

«انتقل الى نوتي بالشراء الشرعي وأنا الفقير عبيد الله، حفيد صبغة الله الحيدري سنة ١٢١٧.

باسی نہ ہمہدی کوری مہ بدولتای کوری نہ ہمہدی کوری ہمیدہر...مان نووسی

۴۲۴

له نه‌وهی ئەو مامۆستایش مامۆستایه‌کی دیمان ناسی که به پیتی ده‌ست‌خه‌تی (١٥٩٠/١ د.ع) که پرساله‌ی (عصام الدین) ه‌ئهم مامۆستا سالی ١٢٢٧ له ژياندا بووه، دوا‌یی له شو‌یت‌یی‌کی دیکه‌ی ده‌ست‌خه‌ته‌که‌دا نووسراوه که نووسه‌ره‌وه‌ی ده‌ست‌خه‌ته‌که مامۆستا عه‌بدو‌للا‌ی حه‌یده‌ری سالی ١٢٣٧ رۆژی هه‌ینی کۆتایی مانگی (ذی القعدة) کۆچی دوا‌یی کردووه.

ههروه‌ها لهم ده‌سته‌خه وه‌رده‌گیرێ که مامۆستا نه‌حه‌مه‌دی کۆری عه‌بدوڵلا له ٥٠ ساڵی پهره‌جی سالی ١٣٤٠ کۆچی دوا‌یی کردووه، هه‌روه‌ها دوو سێ پارچه شیعربشی تێدا‌یه یه‌کیکیان له شیوه‌نی (خضر) دایه رهنه‌گه خدری حه‌یده‌ری بی.

هه‌ندیک شتی پێوه‌نیددار به‌م مامۆستاوه:

حاشیہ ی ٹیبنولقاسمی عوبادیی بہ سہر (جمع الجوامع) وہ، خہ لیلی ٹہریلی کہ لہ نزیکی کہ عہی پیروزدا لای (باب الدریعہ) وہ لہ مالی عہاس خہ طیبی ظاہریدا پینجی شہ والی سالی ۱۱۸۶ لہ بہر خاتری ماموستای بہر پڑ عیسای کوری صیغہ توللای حہدہری صفہ ویی نووسیویہ تہ وہ۔ بہ شمارہ (۱۳۵۹۹) پارٹزراوہ۔

«هو الخلاق المنعم الجواد

الحمد لله الذي خلق الانسان في أحسن تقويم، حمداً يوازي نعمه، ويحاذي كرمه، حيث أذهب عني الحزن، وأنعم علي بولادة ولدي المسمى المكنى بنعمة الله وابي الجود، رعاية وتفاؤلاً لموافقة الاسم في الواقع مع المسمى والمكنى، انبتة الله نباتاً حسناً، يوم السبت قبيل الظهر أواسط الشهر المبارك محرم سنة ١١٦١ من هجرة النبي -عليه وعلى آله وأصحابه أفضل الصلاة وأكمل السلام - ما صدح القمري وصاح الحمام - اللهم اجعله في زمرة العلماء العاملين البارعين، واسلك به مسالك الفضلاء الصالحين الوارعين بحرمة سيد المرسلين وآله وأصحابه اجمعين آمين بمزيد لطفك وكرمك يا اله العالمين.

وقبل هذا ولدت بنتي المسماة باسم مرضعة حضرة النبي -صلى الله عليه وسلم- حليلة في شهر صفر الخير سنة ١١٥٧ سبع وخمسين ومائة والف، انبتها الله نباتاً حسناً، وجعلها من المؤمنات العابדות الصالحات بحرمة النبي وآله وأصحابه عليه وعليهم أفضل الصلوات وأكمل التحيات آمين بجاه سيد المرسلين».

ههروهها ماموستا (عاصم)ی ههیده ری لهم دهستخه تدها پارچه یهک شیعرى فارسى به بۆنه ی سولت کردنى له نیتوان نه حمده پاشای پاشای ئیران و نادر شاهه گوتوه، پارچه شیعره که ١٥ به دیته و سهره تاکه ی ناوایه:

«از قضا آن شاه نادر از عجم
فکر ملک روم را بستش کمر
بهر حرب اجناد را چون جمع کرد
خوف او بگرفت عالم سر بسر

کۆتاییه که یشی ناوایه:

داعی دولت پی تاریخ گفست
بست عقد صلح آن نیکو هنر
١١٥٦

یا الهی دولتش پاینده باد
پرتو رفعت برو تابد چو خور

نه‌همه‌دی کوری نه‌یدولای کوری نه‌همه‌دی کوری نه‌یدهری کوری نه‌همه‌دی کوری نه‌یدهر

£20

ئەم مامۇستايىش يەككىكى دىيە لە مامۇستايانى بىنە مالەى حەيدەرى.

شتيكي زور دهر باره‌ی ئەم مامۆستا نازانین، ئەوەندە ھەیه بە پیتی دەستخەتی ژمارە (١٤٥٠٢ د.ع) کە کتییی (الکواکب الدریة) یە سالی (١١٩٤) لە شاری موسڵ نووسیویەتیەوه. لە کۆتایشیەوه نووسیویە:

«... لنفسه بنفسه، مع كلال خاطر، وتشتت البال، واشتد الحزن بحيث لا يسمع إلا [هو!] من كل لسان ومقال، وذلك من طوارق حدثت بالمكان والخلان، من الظلمة الجهال، اللهم دمرهم تدميراً، واجعل مثوam جهنم وسعيراً، بحيث لا يقال لهم ولعينهم الإساءات مصيراً. اللهم اكفنا من شر ما خلقن، واحفظ أستاذنا وسائر المسلمين.

هروهدها دهستخه تی (۷۷۱۴ د.ع)ش که کتیبی (الباری)یه ثم مامؤستا سائی

۱۲۱۷ نویسیویه تیه وه.

لهم ده‌ستخه ته‌وه ته‌وه‌یش دهرده‌که‌وئ ته‌حمه‌دی حه‌یده‌ری شیعره‌ی هه‌بووه و نازناوی شیعره‌ی (غافل) بووه.

2/20.99

هاشیہ دے گی (غیاث الدین) کوڑی (صبغة الله)
لے دے کہ ہندو (الامر الدائر بین الشعر والہجر)

227

سەرەتاکی ئاوايه:

«قال الفاضل الاصم: واعلم انه يوجد من الامر الدائر بين الشجر والحجر اي الدائر بين مجموعهما أو بين أحدهما...»

نهم دانراوه يهک په ريه و ناوا کوتايی هاتووه:

وفي العدل اللاوزن والامر الدائر الموجود في ضمنه. وقد اطنبنا في الكلام لانه
مما استصعبه اولو الافهام. غياث الدين عيسى بن صبغة الله. سوده العبد الحقير
الفقير المزناوي في خدمة اخ الشقيق ذوي القدر العلي والفخر الجلي الشهير
المعروف بالمزناوي.

«ره ببي خودا ته و فيق بو وى

زور بولوطف بو من له وى

ده ستم كه وهت په ي بوم خه نى

با بهس خه لق پيتم پي بكه نى!!»

سالى نووسينه وهى نه نووسيوه.

له کوتايی حاشيه ي (عبدالحكيم) به سهر (عبدالغفور) به سهر (جامى) يه وه به ژماره:
(۷۸۲۴) پاريزراوه، نووسراوه:

«الحمد لله الذي وفقني على تحريره وتسويده، ارجو منه أن يوفقني على انتفاعه
وتصحيحه. تمت كتابته يوم الذي أخذت الإجازة والإذن من الأستاذ الأجل أفضل
المتأخرين، وأكمل المتجربين، غياث الدين عيسى بن صبغة الله أدامهما الله
وأبقاهم الى يوم القرار. آمين يا معين»

له کوتايی نووسينه كه يشيه وه نه وهى نووسيوه:

«نمقه وسوده العبد الحقير عمر بن محمد بن عمر حفظهم الله من نار
السقر. ورزقهم الله شرب ماء الكوثر. بحق من شق لأجله القمر. في [خطة!] دارالسلام بغداد، صانها الله من الآفات والعاهات في شهر شعبان في يوم
الجمعة سنة ١١٨١ الف ومائة واحد وثمانين من الهجرة النبوية. صلى الله.

عهباسى كورى سالى هه يدهرى

٤٢٧

له ده ستم ته ژماره (۳۵۹۳/د.ع) وه بو مان دهرده كه وى كه ماموستايه كى دى له
ماموستايانى هه يدهرى ناوى سالى كورى عهباسى كورى سالى كورى عهباسى كورى
نه حمه دى كورى هه يدهره و سالى ١٢٣٥ له گوندى باله كيان حاشيه ي عه بدوللاى كورى

هیدهری نووسیوه ته وه و له خزمهتی مامۆستا مهلا خضری به حرکیدا بووه و پیتشتریش -
واته سالی ۱۲۳۴- له گوندی ماوه ران بووه.

ههروهها دهستخهتی (۱۷۵۵۶ د.ع) یش سالی ۱۲۴۰ له دهستی سالحی کوری
عهباسی هیده ریدا بووه، دواتریش -واته سالی ۱۲۸۰- که وتوه ته لای عهباسی کوری
سالحی هیده ری و، ئهم مامۆستایانه له سه رچاوه کانی دیدا ناو و باسیان نییه، به لام
هر له (د.ع) دا له دهستخهتی (۱۹۶۰۶) وه -که عهقائیدی مهلا سه عده و سالی
۱۰۶۹ سلیمان ناوێک نووسیویه تیه وه- ده رده که وی که ئهم دهستخه ته یش ماوه یه ک لای
سالحی کوری عهباسی هیده ری بووه و، دواتریش سالی ۱۲۸۶ که وتوه ته لای عهباسی
کوری سالحی هیده ری.

به پیتی دهستخهتی (۳۹۸۰۴ د.ع) مامۆستا عه بدولقادر سدقی هیده ری سالی ۱۲۳۴
قازی به صره بووه و، له و ساله دا ئه و دهستخه ته لای ئه و بووه.

دوور نییه ئهم مامۆستا هه مان عه بدولقادر بیت که -به پیتی لاپه ره (۸) ی دهستخه تی
ژماره ۱۲۵۹۶- کوری عوبه یدو لالی کوری صیغه توللای هیده ری بووه و شیعی ری له
دهستخه تی ناویراودا هه یه. به لام به داخه وه له وه زیاتری له سه ر نه نو سه راوه.

ئیهراهییه کانی کوری عاصیه کانی!!

۴۲۸

دهستخه تی ۷۳۹۹ به خه تی ئیهراهییمی کوری عاصیمی هیده رییه و ئه مه ی له
کو تاییه که یه وه نووسیوه:

«قد تم كتابة هذه النسخة المنسوبة الى أفضل المتأخرين وأكمل المتبحرين مولانا
عبدالحكيم الهندي الواقعة على حاشية الخيالي، الضحوة الكبرى من يوم الاثنين
[الخامس عشر من الشباط من الشهور اليونانية، الاول من الاسبوع المسمى
بخضرو الياس الرابع والعشرين من شهر الله المبارك ربيع الاول، المنتظم في
سلك شهور سنة الف ومائة وثمانية (!) وتسعين، من هجرة سيد المرسلين. عليه
وعلى آله أفضل السلام الى يوم الدين، على يد الحقير الى الله الهادي ابراهيم
بن عاصم الحيدري الحسين آبادي، أحسن الله حالهما، وأورق أغصان آمالهما
حالا ومالاً. والحمد لله رب العالمين.

تم المقابلة والتصحيح في يوم الثلاثاء الثالث من العشر الآخر من ربيع الآخر في سنة ١١٩٨ والحمد لله رب العالمين».

هروه ها دهسته تی ٧٤٠٠ ش به خه تی ئەم مامۆستایه و له کۆتاییه که یه وه نووسیویه:

«تم كتابة تتمه ما قد كتب في سابق الزمان من الحاشية المسماة بالخيالي، على يد المفتقر الى الله الهادي ابراهيم بن عاصم [مدظلهم] بن ابراهيم [عفى عنه] الحيدري الحسين آبادي. قبيل أذان المغرب من يوم السبت السابع والعشرين من شهر الله المبارك ربيع الآخر، المنتظم في سلك شهور سنة ألف ومائة وثمانية وتسعين، من هجرة سيد المرسلين عليه أفضل الصلاة والسلام الى يوم الدين. آمين.

ئەم مامۆستا له سه ر لا په ره ی یه که می هه ندی شتی نووسیویه نووسینیان بیسوود نییه:

«اسم الخيالي احمد بن موسى. حج ورجع من الحج وجاء الى قسطنطنية، ومات رحمه الله بعد سنة خمس وخمسين وثمانماية، في عصر السلطان محمد الثاني السابع من سلاطين آل عثمان. (حسين الواعظ).

می شود روزی که میگویند این بود از فلان. وانا الحقیق الفقیر المفوض الی زمان تصرفه الآن ابراهیم بن عاصم بن ابراهیم الحیدری الحریری الحسین آبادی.

هه ر له هه مان لا په ره دا نووسیویه:

«ان الله لا يحب عبد البطالة. آخ آخ از بخت. قاتل جگرگوشم لو بینن لپیش چاوم... هتا الآن غزنی [نه مزانی] ککار بقوت نیت»

لەم وتانەوه که به کوردی نووسیونی ده رده که ویت که کورتکی کوژراوه. ئیتر نازانین که ی و چۆن و کئی بووه!

هه ر ئەم مامۆستا له کۆتایی دهسته تی ژماره ٧٠٥٥ وه نووسیویه:

- دواى حمد و ثنا و صلوات و سه لام - : يقول من عدل عن سلوك جادة الرشاد، وانحرف عن سمة الصواب والسداد، افقر عباد الله الغني الهادي، ابراهيم بن عاصم بن ابراهيم الحيدري الحسين آبادي: ان الله الودود قد فتح علينا ابواب الكرم والجود، حيث يسر لنا ختم قراءة الشرح المنسوب الى أفضل المتأخرين، عصام الملة والدين، الواقع على متن اكمل المتبحرين، عضد الملة والدين، لدى جناب جامع المعقول والمنقول الحاوي للفروع والأصول حضرة ابينا

المكرم، ووالدنا المفخم عاصم بن ابراهيم، لازال معصوماً عن العاهات بألطف الملك الكريم. وذلك في يوم الخميس عاشر شهر الله الذي ورد فيه القرآن، المبارك المسمى برمضان، المنتظم في سلك شهور سنة ألف ومائة واثنى (!) وتسعين من هجرة خاتم النبيين، وسيد يوم الميثاق، ورسول الملك الخلاق. اللهم اجعلنا من الواصلين الى العين، لا من القاصرين القاعدين في البين. آمين. يارب العالمين .

شایانی باسه دهستخه ته که یهش به خه تی (نعمة الله) ی برایه تی و تاوا کو تایی پی هیناوه:

«فلله الحمد والمنة على اتمام الشرح المنسوب الى الفاضل المحقق، الحبر المدقق عصام الملة والدين في الوضع، الواقع على متن العضدية، المبين لمغلقاته، الكاشف لمضمراته، من يد الحقيير الفقير المتوكل على الله، ابو الجود نعمة الله بن عاصم بن ابراهيم بن حيدر بن احمد بن حيدر الصفوي الحسين آبادي، اللهم اغفر لي ولهم، ولجميع المسلمين، ولمن قرأ، ومن نظر آمين برحمتك يا ارحم الراحمين. في سنة ١١٨٦ من هجرة سيد الأنام صلى الله عليه وآله الكرام.

شایانی باسه ئەم دەستخه ته خو شکراره به حاشیه ی گه وره زانیانی کوردی وهک: په سووتی سوورچی و، شه رانیشی و، محمده دی کوری حسه ی و، زۆری زانیانی بنه ماله ی حه یده ری.

- غاية التحقيق في شرح رسالة مولانا جلال الدين الدواني المنتمي في نسبه الى الامام ابي بكر الصديق.

ئەم کتیبە به خه تی دانهره که یه تی و سالی ١٢٠٤ له به غدا نووسیویه تیه وه و، پیتشکه شی کردوه به ئیسماعیل پاشای کوری به هرام پاشا^(١).

دهستخه تی ئەم کتیبە به ژماره ٥٢٢١ له کتیبخانه ی ئه وقافی مه رکه زی به غدادا پارێزراوه.

دهستخه تی ٧٠٥٥ د.ع کتیبی (عصام الدين) ه به سه ر پرساله ی عه ضودیه وه

(١) ئەمه به لگه یه کی روونی ئه وه یه که مامۆستایانی کورد دوا ی ئه وه ی له به غدا نیشته جیبوون پێوه ندییان به کوردستانه وه نه پساوه و، وهک ده لێن: به و بایه ژیاون له کوردستانه وه هه لێ کردوه.

ئىبراهيمى كورى عاصيمى كورى سىيفه‌توللاى هه‌يده‌رى

٤٢٩

يه‌كيتكى دى له زانا ناودار و ناسراوه‌كانى بنه‌ماله‌ى هه‌يده‌رى ئەم مامۆستا ئىبراهيمه‌يه كه سالى ١٢٨٢ك له هه‌ولير له داىك بووه.

چهند كارى كه‌وره‌ى له خه‌لافه‌تى عوثمانيدا ديوه. له‌وانه:

* قازى دياره‌كر و سه‌رۆكى كاروبارى شه‌رعيبه‌ى ده‌فته‌رى خاقانى عوثمانى.

* سالى ١٣٣٣ك بووه به‌ئەندامى (دار الحكمة الاسلامية).

* سالى ١٣٣٤ك بووه به‌شيخولئىسلام (كه‌وره‌ترين پايه‌ى ئايىنى بووه له ده‌وله‌تى عوثمانيدا).

* بووه به‌وه‌كىلى (صدر الأعظم) واته جىگرى سه‌رۆكى ئەنجومه‌نى وه‌زيران.

* سالى ١٩٢٤ز له ده‌وله‌تى عىراقدا وه‌زىرى ئەوقاف بووه.

* له سالى ١٩٣١زدا كۆچى دواىي كردوو.

پىاويتكى زانا و نووسه‌ر و نىشتمانپه‌روه‌ر بووه و، سه‌روتارى يه‌كه‌م ژماره‌ى ژين كه له سالى ١٣٣٤ك ١٩١٨ز له ئەسته‌مبول ده‌رچوو ئەم مامۆستا نووسىويه و، نمونه‌ى داوا و سكالائى نىشتمانپه‌روه‌رى كوردىكى دلسۆزه، ده‌رپىنى دلسۆزى و سه‌ره‌رزى كورد له ميژووى ژيانيدا ده‌رده‌خات^(١).

ئىبراهيمى كورى عاصيمى كورى ئىبراهيمى هه‌يده‌رى لاي باوكى خوتندوو به‌تى. له سالى ١١٩٢دا.

ده‌سته‌ته‌كه سالى ١١٨٦ به‌خه‌تى (ابو الجود نعمة الله بن عاصم بن ابراهيم بن ابراهيم بم حيدر بن احمد بن حيدر الصفوي...) نووسراوه‌ته‌وه. له دوا لاپه‌ريدا نووسراوه:

قد ولد ولدي المسمى باسم خليل الله ابراهيم في تسع عشر من شهر جمادي الاول يوم الاحد بين صلاة الصبح والظهر في سنة الف ومائتين وتسع عشر. من هجرة خير الانام...

(١) له ژماره ٢٣ى سالى ١٩٩٨ى پاماندا له‌سه‌رى نووسراوه.

دهبێ ئەم ئیبراهیمە کۆری (نعمة الله) بێت؟ نازانم
 دهستخەتی (١/٧٨١٧ د.ع) ش بریتییه له کتییی (خلاصة الحساب) و (نعمة الله ابر
 الجود) سالی ١١٩٥ نووسیویه تیهوه.
 دهستخەتی (١٦٦٠٧ د.ع) قورئانیکی نایابه زلیخا خاتوونی کهنیزهکی صیبه تۆلای
 کۆری ئیبراهیم وهقفی کردووه و داویه تیه دهستی ئیبراهیمی کۆری عاصیمی کۆری
 ئیبراهیم به مهرجی ئەوهی ههموو سالی...^(١) قورئانی بۆ بخویتی. دواى ئەویش بکهوێته
 ژێر چاودێری محهمەدی کۆری عاصیمی نامۆزای به ههمان مهرج. ئەم وهقفکردنه له سالی
 ١٢٠١ دا بووه.

خضری کۆری محهمەدی

٤٣٠

یه کێکی دی له زانا خاوهن دانراوه کانی بنه ماله‌ی حه‌یده‌ریی خضری کۆری محهمەدی
 ناسراو به (محمد الاخرس)ه.
 ئەم مامۆستا ته‌علیقاتی هه‌یه به‌سه‌ر ته‌فسیری (آية النور)هوه له ته‌فسیری به‌یضاوی.
 ته‌علیقاته‌که‌ی به‌ژماره ٤١٣٩ پارێزراوه.
 خضریک هه‌یه ده‌ستخه‌تی ژماره ٤٢٥٤٨ ی نووسیویه ته‌وه و ده‌لی: له‌و کاته‌دا که سالی
 ١٢٤٦ بووه ته‌مه‌نی ٣٥ سال بووه، واته له سالی ١٢١١ دا له‌دایک بووه، ئیتر نازانین
 ئەم دوو خضر ناوه یه‌ک که‌سن یان نا؟
 هه‌ر له زانایانی بنه ماله‌ی حه‌یده‌رییدا خضری کۆری ئەحه‌مدی حه‌یده‌ریش هه‌یه.

ئه‌حه‌مدی کۆری عوثماني هه‌یده‌ریی

٤٣١

یه کێکی دی له زانا خاوهن دانراوه کانی بنه ماله‌ی حه‌یده‌رییه ژيانی له‌ده‌ستدا نییه
 ئەحه‌مدی کۆری عوثمانه.
 ئەم مامۆستا حاشیه‌ی هه‌یه به‌سه‌ر (عصام الدین)هوه سه‌ره‌تا که‌ی ئاوايه:
 «قوله: وما استفدته. الاولى ماحصلته».

(١) لێره‌دا قه‌راخی ده‌ستخه‌ته‌که‌ دراوّه.

کۆتایه که ی:

«تمت الحاشية المنسوبة الي سلطان المدققين وبرهان المحققين مولانا احمد بن عثمان. عفاة المنان، وأسكنه بحبوحه الجنان».

ده رویشی کوری محمه ده ئه مینی کوری عه بدوللای حهیده ریش نامیلکه یه کی هه یه له مه ته یکه دا به ناوی ئه حمه ده توفیقی قائمه قامی والی عیراق. (۱)

چهند زانییه کی دیکه ی ههیده ری له توئی ده سته ته کاند:

۴۳۲

* ده سته ته تی ۱۷۵۹۵ د.ع که (الفیه ابن مالک) ه. له شوتیتیکیدا نووسراوه: عه بدولقه دیری کوری ئه حمه دی کوری حهیده ری نوعمانی کوری حهیده ره له حوجره ی ماوه ران نووسیویه تیه وه. میژووی سالی ۱۱۹۶ ی پتیه وه.

* ده سته ته تی ۱۱/ح حاشیه ی قازی لارییه له زانیاری حیکمه تدا، لاپه ره ی یه که می که وتوه، حاشیه ی گه لیک له ماموستایانی حهیده ری به سه ره وه یه. عه بدوللای (کوری) له گوندی (ماوراء النهر) ماوه ران بو ماموستا مه لا ئیسماعیلی کوری مه لا ئیبراهیمی کوری مه لا حهیده ری نووسیویه ته وه.

* ده سته ته تی ۵۷۵۲ د.ع. شهرحی ته که میل و نامیلکه ی ظهرف، محمه ده صادقی کوری محمه ده دی کوری ئه حمه دی کوری حهیده ره سالی ۱۲۰۶ له شاری سنه نووسیویه تیه وه.

* ده سته ته تی ۴۳۲۰۱ د.ع. (الوغ بیک) به سه ره حاشیه ی مه سه وودیه وه. داودی کوری ئه حمه دی کوری حهیده ره سالی ۱۱۴۳ له شاری سه قز نووسیویه تیه وه.

* ده سته ته تی ۱۲/ح (جلال المنطق) دانراوی مه لا جه لالی ده وانی. عه بدوله جیدی کوری عه بدولحه میدی حهیده رانی، سالی ۱۲۸۷ له گوندی ماوه ران نووسیویه تیه وه، ده لئ: ئه م کتیه م له کاتی خوتننیدا نووسییه وه، له سه رتایه وه تا ده گاته (ولابد فی الموجبة من وجود الموضوع) له خزمه تی مه ولانا حسه نی شارحدا خوتند. له دوا ی ئه مه شه وه به یته یکه نووسراوه و، له دوا ی به یته که وه ده لئ: له به غدا نووسیمه وه.

(۱) بروانه: لاپه ره ۲۲ ی بهرگی سییه می فیه ره سی ده سته ته کانی ئه وقافی مه رکه زی به غدا.

٩١٢
 ٩١٣
 ٩١٤
 ٩١٥
 ٩١٦
 ٩١٧
 ٩١٨
 ٩١٩
 ٩٢٠
 ٩٢١
 ٩٢٢
 ٩٢٣
 ٩٢٤
 ٩٢٥
 ٩٢٦
 ٩٢٧
 ٩٢٨
 ٩٢٩
 ٩٣٠
 ٩٣١
 ٩٣٢
 ٩٣٣
 ٩٣٤
 ٩٣٥
 ٩٣٦
 ٩٣٧
 ٩٣٨
 ٩٣٩
 ٩٤٠
 ٩٤١
 ٩٤٢
 ٩٤٣
 ٩٤٤
 ٩٤٥
 ٩٤٦
 ٩٤٧
 ٩٤٨
 ٩٤٩
 ٩٥٠
 ٩٥١
 ٩٥٢
 ٩٥٣
 ٩٥٤
 ٩٥٥
 ٩٥٦
 ٩٥٧
 ٩٥٨
 ٩٥٩
 ٩٦٠
 ٩٦١
 ٩٦٢
 ٩٦٣
 ٩٦٤
 ٩٦٥
 ٩٦٦
 ٩٦٧
 ٩٦٨
 ٩٦٩
 ٩٧٠
 ٩٧١
 ٩٧٢
 ٩٧٣
 ٩٧٤
 ٩٧٥
 ٩٧٦
 ٩٧٧
 ٩٧٨
 ٩٧٩
 ٩٨٠
 ٩٨١
 ٩٨٢
 ٩٨٣
 ٩٨٤
 ٩٨٥
 ٩٨٦
 ٩٨٧
 ٩٨٨
 ٩٨٩
 ٩٩٠
 ٩٩١
 ٩٩٢
 ٩٩٣
 ٩٩٤
 ٩٩٥
 ٩٩٦
 ٩٩٧
 ٩٩٨
 ٩٩٩
 ١٠٠٠

١٠٠١
 ١٠٠٢
 ١٠٠٣
 ١٠٠٤
 ١٠٠٥
 ١٠٠٦
 ١٠٠٧
 ١٠٠٨
 ١٠٠٩
 ١٠١٠
 ١٠١١
 ١٠١٢
 ١٠١٣
 ١٠١٤
 ١٠١٥
 ١٠١٦
 ١٠١٧
 ١٠١٨
 ١٠١٩
 ١٠٢٠
 ١٠٢١
 ١٠٢٢
 ١٠٢٣
 ١٠٢٤
 ١٠٢٥
 ١٠٢٦
 ١٠٢٧
 ١٠٢٨
 ١٠٢٩
 ١٠٣٠
 ١٠٣١
 ١٠٣٢
 ١٠٣٣
 ١٠٣٤
 ١٠٣٥
 ١٠٣٦
 ١٠٣٧
 ١٠٣٨
 ١٠٣٩
 ١٠٤٠
 ١٠٤١
 ١٠٤٢
 ١٠٤٣
 ١٠٤٤
 ١٠٤٥
 ١٠٤٦
 ١٠٤٧
 ١٠٤٨
 ١٠٤٩
 ١٠٥٠
 ١٠٥١
 ١٠٥٢
 ١٠٥٣
 ١٠٥٤
 ١٠٥٥
 ١٠٥٦
 ١٠٥٧
 ١٠٥٨
 ١٠٥٩
 ١٠٦٠
 ١٠٦١
 ١٠٦٢
 ١٠٦٣
 ١٠٦٤
 ١٠٦٥
 ١٠٦٦
 ١٠٦٧
 ١٠٦٨
 ١٠٦٩
 ١٠٧٠
 ١٠٧١
 ١٠٧٢
 ١٠٧٣
 ١٠٧٤
 ١٠٧٥
 ١٠٧٦
 ١٠٧٧
 ١٠٧٨
 ١٠٧٩
 ١٠٨٠
 ١٠٨١
 ١٠٨٢
 ١٠٨٣
 ١٠٨٤
 ١٠٨٥
 ١٠٨٦
 ١٠٨٧
 ١٠٨٨
 ١٠٨٩
 ١٠٩٠
 ١٠٩١
 ١٠٩٢
 ١٠٩٣
 ١٠٩٤
 ١٠٩٥
 ١٠٩٦
 ١٠٩٧
 ١٠٩٨
 ١٠٩٩
 ١١٠٠

دهسته ختی عه بدوله جیدی حیدری

دوا وته له‌سهر هه‌یده‌ریسه‌کان:

که دواى گه‌ران و پشکنین و ئه‌وه‌ی بۆم لواوه ده‌رباره‌ی ئهم باسه کردوومه ده‌ست له نووسین له‌سهر زانایانی بنه‌مه‌اله‌ی هه‌یده‌ریی هه‌لده‌گرم... ده‌لێم: ئه‌وه‌ی نووسیومه نه ئه‌وه‌یه پتۆسته بکړیت و، نه ئه‌وه‌یه شیاوی ژماره و پله و پایه‌ی پیاوانی ئه‌و بنه‌مه‌اله‌یه بێت، زۆریی و درێژیی و به‌رینیى ناو و ژبان و به‌ره‌مه‌ی مامۆستایانی ئه‌و بنه‌مه‌اله له ئاستیکدا نییه به‌وتاریک و دوو وتار، یان چهند باس و لاپه‌ره پیاواندا بگه‌م، به‌لکو مه‌گه‌ر یان کتیبکی گه‌وره، یان چهند به‌رگ کتیب ئه‌وسا به‌چهند لایه‌نیکى رابوردووی پیاوانی هه‌یده‌رییدا بگه‌ن.

له‌وه‌یشدا که نووسراو رابورد چی پتۆسته بێ نه‌کراوه و، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌م ده‌ستکه‌وتوه و، ده‌کړی له‌مه‌ولا زیاتریان له‌سهر بدۆزێته‌وه و باسه‌که ته‌سه‌لتر بکړیت، وه‌ک چهند ناو هه‌یه هه‌ندئ شوێنه‌واریان ده‌ریده‌خات که له‌چه‌رخى خۆياندا گه‌وره و زانا و ناودار بوون، شوێنه‌واره‌کانیان - زۆر که‌میان نه‌بێ - تێدا چوون و، ناتوانین وه‌ک پتۆسته له‌عاستیاندا به‌ستین. بۆ ئه‌وه‌یه عاصیمی هه‌یده‌رییمان هه‌یه شاعیر بووه و له‌ په‌نا ده‌ستخه‌ته‌کاندا شیعری فارسی هه‌یه به‌چهند بۆنه‌وه گوتوونی. ئێمه هه‌ر ئه‌و چهند تاکه شیعره‌یمان دیوه، دوور نییه دیوانی شیعری هه‌بووبیت و، له‌وانه‌یشه شیعری کوردیشی هه‌بووبیت، به‌لام جگه له‌و چهند تاک و ته‌رای په‌نا ده‌ستخه‌تانه -ئێسته- هه‌والی شتیکی دی نازانم و، ناشیزانم هه‌ر شیعری بووه یان دانراوی دیکه‌یشی هه‌بووه! ئه‌و چهند شیعره‌ی لێره‌دا ده‌خه‌مه به‌رچاو و ناوی له‌ریزی زانایانی بنمه‌اله‌که‌دا ده‌خه‌مه ناوانان، دووباره ده‌بێ بلێم: به‌روونی نازانم کام له - دوو عاصیم یان - عاصیمه‌کانه.

تاریخ مصالحهء احمد پاشا. باشاه ایران نادرشاه از گفتهء حقیر عاصم:

از قضا آن شان نادر از عجم
فکر ملک روم را بستش کمر
بهر حرب اجناد را چون جمع کرد
خوف او بگرفت عالم سر بسر
جـــــــــــــــز هزیران والی
روز میدان وغا روستم جگر

آن... بی نظیر کامرانی
هیچ از تیغش جدا نبود ظفر
در فلک جاگیر از سهمش آسد
بسکه نامش شجاعت شد سمر
عدلش رفته در اقطار ارض
جود او بگرفت جای بحر و بر
بعد ازان نادم شد از کردار خویش
کرد رجعت سوی آن فرخنده فر
عفو جرم خو بشرخواهان شده
صلح را در خواست زان فرح سپر
آن ولی نعمت پی حال جهان
کرد ازو اغماض هر کید و کدر
صلح چون انداخت با وی در میان
شد خلاص اهل جهان از شور شر
داعی دولت پی تاریخ گفت:
«بست عقد صلح آن نیکو هنر»
الهی دولتش پابنده باد
پرتو رفعت برو تا بد چو خور

.....

جگه له‌مه‌یش نه‌و پارچه شیعره‌یش که پیشتر ده‌بارهی کۆچی دوابی مامۆستا مه‌لا
نه‌حمه‌دی حه‌یده‌ریی بلاومان کرده‌وه به‌شیعری نه‌م مامۆستای ده‌زانم.

مامۆستا شیخ عەبدوللە تیفی بەرزنجیی و دانراوەکانی

٤٣٣

گەلێ جار ناوی مامۆستای زانای بلیمەتی کەمۆینە ی چەرخێ خۆییم دۆزیوەتەو کە سەرچاوەکانی مێژوو لێی بێ ئاگابوون، یان بەناتەواویی ناویان بردوو و ئیتر ئاگیان لە بەرھەم و شۆینەوارەکانی نەبوو، بەلام خۆشەختانە من پێگەم لە دەستخەت و شۆینەواری ھەتیوو تاقانەیان کەوتوو و، ئەو شۆینەوارانە گەواھیی ئەو یان داو کە ئەو مامۆستایانە لە سەر دەمی خۆیاندا کە ئەمەلا و تاقانە بوون و، لەوانە یە لە ناوچە و شۆینی خۆیاندا دەوریکی کاریگەریان گێرا بیت، بەلام بەختیان یار نەبوو کە دانراوەکانیان بە ناوچەکاندا بلاویتەو و، نوسخەیان زۆر ببیت و، لە کتیبخانەکاندا بپارێزیت و، بە ماوە یەکی کەم دوای خۆیان ناو و شۆینەواریان کوێر بوو تەو.

مامۆستا قیوامە دینی ھەسەنبی یەکتیک بوو لەو مامۆستایانە، ئەم مامۆستایش ئیستە شتیکی دەربارە دەنوسین چەپی لەو کەم نییە و، زۆری لە سەر نەنوسراو و، ئەویش نووسراو کەرچوکال و بێ پێزە؛ چونکە ئەم مامۆستا -وێک شۆینەوارەکانی دەریدەخەن- کە ئەمەلا و تاقانە و کەمۆینە ی چەرخێ خۆی بوو و، مەلوانی بابەتە جوړاوجۆرەکانی زانیارییەکانی سەر دەمی خۆی بوو و، ئەو ی ئیمە دیومانە لە گەلێکیاندا دانراوی ھەبوو، بەلام نەکتیبخانەکی دیارە و، نەدانراوەکانی پارێزاون.

خۆشەختانە لە (د.ع) دا دەستخەتێک دۆزییەو - گومانی زۆرم بۆ ئەو دەچیت دەستخەتی مامۆستا خۆی بیت - کە گەلێ تیشک دەخاتە سەر چەند لایەنێکی ژبانی مامۆستا، پێش ھەموویان ناوی خۆی و باوک و باپیری، کە تا ئیستە جێگە ی قسە و مشتومەر، مامۆستا -وێک مامۆستا شیخ مەعرووفی نویدی کردوویەتی- ناوی خۆی و باباپیری و رشتە ی پشتی بەشیعر ھۆنیووەتەو و، لەم پروووە دەفەرموی:

الحمد لله الذي اوجدني
من صلب اولاد النبي المديني
ولدت من عبد الرحيم ولد
قاسم ابن الحسن ابن السيد
ابي يزيد نجل اسماعيل من
بابا رسول نجل سيدي المؤمن

ابن رسول ابن قلندر ولد
 سیدی بن عیسی الاحدب ابن السید
 حسین من ابی یزید ولد
 عبدالکریم ابن الولی المرشد
 اول من سکن من أجساد
 قرية برزنجة في الأكراد
 الشيخ عیسی الاکبر ابن السید
 بابا علي الهمداني ولد

دواى ئەمە بەهەوت بەیت کۆتایی بە ڕشتهی پشتهی خۆی دینی تا سەر هەزرەتی عەلی و
 فاطیمە کچی پیغەمبەر -د- و -خ-.

بەداخەوێ شتیکی ڕوونمان لەسەر ژبانی ئەم مامۆستا بەدەستەوێ نییە و، جیگای خۆبندن
 و دەرسوتنەوێ و دانیشتن و کۆتایی ژبانی و، فەقێ و قوتایی و ئیجازە لێ
 وەرگرتووەکانی و... نازانین، هەروەها دانراوەکانیشی بەدروستی نازانین، بەلام وەک گوتم
 ئەم دەستخەتە لە دەستمانداوە چەند دانراویکی ئەم مامۆستای تێداوە بەم شێوە:

۱- (منهج الفرائض) ئەم دانراوەی لەسەر داواى مامۆستا مەلا (خضر) ناویک دانراوە
 کە دوور نییە مامۆستا مەلا خدری ڕواری بێت؛ چونکە مامۆستا مەلا خدر مامۆستای
 شێخ عەبدوللە تیف بوو. لەم ڕووەوە دەفەر مۆیت:

مَثَلًا مِنْ فَازٍ بِالسَّعَادَةِ
 وَصَحْبَةِ السَّادَاتِ فِي الْعِبَادَةِ
 أَعْنِي بِهِ الْمَوْلَى الْمُسَمَّى خَضْرَا
 لَا زَالَ بَسْتَانٍ مَنَا خَضْرَا

ئەم دانراوە سەد بەیتە و، سەرەتاکەى لە دەستخەتە کەدا کەوتووێ.
 کۆتاییە کەیشی ئاواوە:

فلنحمد الله على الاكمال
 مصليا على النبي والال
 وراجياً من ربي المنان
 ان يختم العمر على الايمان

۲- روضة أوداد السنن: ئەم ھۆنراوە باسی سوننەتەکانی نوێژ دەکات و، کتیبی مامۆستا شیخ ھەسیمی سنەیی^(۱) ھەدیە بەزمانی عەرەبی، مامۆستا عەبدوللە تیف دانراوەکە ی ئەوی کردوو بە ھۆنراوە و لەم ڕووەوە دەفەر مۆت:

ضمنتها من سنن الصلاة ما
جمعه الوسيم فخر العلما
سميتها (روضة أوداد السنن)
ففي اسمها تاريخ نظمها علن
كوتايي ئەم ھۆنراوە یشی ئاوا ھێناو:

اشعارها بأسرها موزونة
تضمنت فرايدا مخزونة
فأحمد الله مصلياً على
محمد وصحبه ذوي العلا

۳- القواعد النحوية: لە سەرەتا کە یەو دەفەر مۆت:

يقول من بذنبه قد اعترف
عبد اللطيف الراج عفو ما اقترف:
الحمد لله الكريم الصمد
ثم صلاته على محمد
أكرم خلقه مع السلام
وآله وصحبه الكرام
ارجوزة لطيفة مرضية
ضمنتها القواعد النحوية

لە کۆتاییشیەو دەفەر مۆت:

ثم الصلاة والسلام للنبي
ختم الرسالات الرسول العربي
وآله وصحبه الهادينا
وكل أهل الدين أجمعينا

واذ لجلّ النحو نظمي مكتفي
أرخته بقولي: نظمي قد كفي

٤- نامیلکه‌ی ئاداب

سه‌ره‌تا که‌ی ئاوايه:

الحمد لله الذي صلى على
محمد أفضل من قد أرسلنا
فائدة زيدت من الحسب
ضمنتها رسالة الآداب

ئهم هۆنراوه ١٥ به‌يته و کۆتاییه‌که‌ی ئاوايه:

وفي سوى الأولى يصير سائلا
فله ما لخصمه تأملا

٥- العوامل الحرفية:

سه‌ره‌تای ئهم هۆنراوه‌یشی ئاوايه:

يقول راجي العون من ذي المن
عبد اللطيف ابن نجل الحسن
الحمد لله الذي تحيرا
في ذاته وفي صفاته الوري
صلاته سلامه على النبي
الهاشمي المدني العربي
فهذه أرجوزة عليّة
ضمنتها العوامل الحرفية

کۆتاییه‌که‌یشی ئاوايه:

تم بعـــــون الملك الجليل
خلي من التعقيد والتطويل

وحين وفـوقت على الاتمام
أرختها بأليق الختام

٦- نظم العوامل مجملة:

ئەمە ھۆنراوھەکی (٢٦) بەیتییه وەک خۆی نووسیویەتی عەوامیلی بەکورتییی تێدا
کردووہ بەھۆنراوہ، سەرەتاکە ی ئاواہ:

يقول عابد اللطيف المعتصم:
احمد من اليه يصعد الكلم
مصلياً على النبي الهادي
وآله وصالح العباد
ارجوزة تشمل كل عامل
نظمتها لابن سليمان علي

لێرەدا دەلێ: ئەم ھۆنراوھ ی بۆ عەلیی کوری سولەیمان داناوہ، بەلام ئێمە نازانین ئەم
عەلییە کێیە، ئەگەر سولەیمان پاشای بابان کورێکی نەبووبێ ناوی عەلی بووبێ و،
مامۆستایش ئەم ھۆنراوھ ی بۆ ئەو عەلییە دانابێت.

٧- أحكام الصفة المشبهة:

ئەمە ھۆنراوھەکی بچکۆلە یە لە پێنج بەیت پێکھاتووہ. دوا ی ئەمەیش سێ بەیتی
جیا جیای نووسیوہ، ھەر یەکیکیان (فائیدە) یەکی تێدا یە.

٨- ھۆنراوھەکی لە جەبر و موقابەلەدا، سەرەتاکە ی:

ما اکتن شيء ما أفاد الضرب
في نفسه مال وفيه كعب

کۆتاییە کە ی:

فإن تزد عليه ربعاً حاصلاً
اثنان مع نصف فذا ما جهلا
فالحمد لله على التتميم
ثم على محمد تسليمي

کوتاییه کیشی ئاوايه:

هدية من لطيف الطبع منتظر
بعد الاله، للطف الحاكم البطل
يا من يسايل عن تاريخ دولته
قد طاف خالد بالمقصود والأمل
۱۲۲۰

۱۰- میژووی دروستکردنی مزگه وتیک که عهبدویره حمان پاشا له پهنای مالی خویدا دروستی کردووه، سهره تاکه ی:

أراضي الكرد وشحها الكرام
لأرباب العلوم بها مقام
ولي أمورها ملك كريم
أمين عادل ليث همام

کوتاییه کە ی:

دعوت بما يؤرخه كذاك
فألهمني له الملك السلام:
(جزاك الله في داره خيراً)
دعاءً قد يطيب به الختام
أطبه ربنا عيشاً ووفق
على الخيرات ما جاد الغمام

۱۱- میژووی دروستکردنی مزگه وتی (نقط) سهره تاکه ی:

حمداً لمن من في سبيله عامل
يجزي بما هو زايد متفاضل
سمك السماء مزيناً بكواكب
هيهات عن ادراك كنهه عاقل

کۆتاییه‌که‌ی:

فبه حوالی النفط زاهیه، وفي
ما قلت فيه شواهد ودلائل
أجبت تأريخا فقلت له: بدا
عال فيفخر ما بناء أوایل
١٢١٨

١٢- بابەتیک هه‌بووه له‌ناو مامۆستایانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌دا جێگه‌ی بایه‌خ بووه و، یه‌که‌مجار له‌ ئیبنوناده‌م پرسراوه و، ئه‌ویش یه‌که‌سه‌ر زانیویه‌تی، دوا‌ی ئه‌ویش -دیاره‌- خه‌لکانی دیکه‌ هه‌ولی زانین و هه‌له‌یتانی مه‌ته‌له‌که‌یان داوه، بابەته‌که‌ پیتی گو‌تر‌اوه: (عویصة ابن کمال) و ئیعلالی (لاتخشون)‌ی پتیکراوه، ئه‌م مامۆستایش، عه‌بدولله‌تیی‌ی به‌رزنجی، ئه‌و بابەته‌ی هه‌ل‌کردوه و، خۆی له‌ کۆتایی هه‌له‌که‌یه‌وه ده‌فه‌رمو‌ی: به‌زۆری په‌یره‌وی ئیبنوناده‌م کردوه. ئه‌م بابەته‌یش لاپه‌ره‌یه‌کی ده‌سته‌ته‌که‌یه‌ به‌خه‌تیک‌ی ورد.

١٣- مامۆستای به‌رزنجی، وه‌ک له‌و بابەتانه‌ی پتیشودا که‌ باس‌مان کردن شاره‌زا و مه‌له‌وان بووه، له‌ بابەتی فه‌توا و شه‌رعیشدا جێگه‌ی متمان‌ه‌ی خه‌ل‌ک و میرانی بابان بووه و، گه‌ل‌ی باس و فه‌توا، که‌ جێگه‌ی قسه‌ویاس بووین، بۆ لای ئه‌م گه‌راونه‌ته‌وه و ئه‌م هه‌لی کردوون و قسه‌ی ئه‌م‌یش دوا قسه‌ بووه و، هه‌ر بابەتیک‌ی بۆ نێ‌را بیت و ئه‌م قسه‌ی تێدا کردبێت نێ‌تر قسه‌ی تێدا نه‌ماوه و، باسه‌که‌ به‌وه‌ کۆتایی هاتوه، له‌م ڕووه‌یشه‌وه ده‌سته‌ته‌که‌ چه‌ند فه‌توایه‌کی له‌خۆ گرتوه و، فه‌تواکانی ئه‌م‌یش -به‌زۆری- له‌ شێوه‌ی وه‌لامدا بوون و، پتیش ئه‌م خه‌ل‌کانیک‌ی دیکه‌ قسه‌یان له‌ باسه‌که‌دا کردوه و فه‌تویان تێدا داوه، به‌لام ئه‌م فه‌تواکانی ئه‌وانی به‌لاوه‌ هه‌له‌ بووه و، زیاتر له‌ باسه‌که‌ کۆلیوه‌ته‌وه و، به‌به‌ل‌گه‌ و فه‌تواکانی ئه‌وانی داوه‌ته‌وه داوه.

له‌م ده‌سته‌ته‌دا چه‌ند فه‌توایه‌کی له‌م جو‌ره‌ی مامۆستا ده‌بینین، یه‌کی‌کیان: ده‌رباره‌ی ئه‌وه‌یه‌ که‌ نه‌گه‌ر پتیشنوێژ له‌ شو‌ت‌نیک‌ی نه‌ویدا بیت و نوێژ‌گه‌ر له‌ (مه‌حفه‌ل) و شو‌ت‌نی به‌رزی وادا بیت به‌بێ ئه‌وه‌ی پتیش بکاته‌وه و لای له‌ قیسه‌له‌ بگۆ‌رت‌یت نه‌گاته‌ شو‌ت‌نی پتیشنوێژ جه‌ماعه‌ته‌که‌ی دروست نابێت. مامۆستامان وه‌لامی ئه‌م بابەته‌ی داوه‌ته‌وه و ده‌فه‌رمو‌ی: جه‌ماعه‌ته‌که‌ی دروسته، به‌لام به‌زۆری له‌م جو‌ره‌ فه‌توا‌دا ناوی ئه‌و که‌سانه

نابات كه پيش ئهم له باسه كه دواون و، دهفه رموتت: (چهند بهر تزيك لهم باره وه قسه يان كردوه).

١٤- شيوه نيتك بو عهبدوهر حمان پاشای بابان:

ماموستای بهرزنجی - وهك گوتمان - خوئی له گهلی بوار داوه و، له خوشی و ناخوشی میرانی باباندا له ته کیاندا بووه و، به شیعره جوانه کانی هاویه شیئی نهو بۆنانه ی کردوه. یه کیتک لهو بۆنانه کوچی دواپی عهبدوهر حمان پاشای بابان بووه، كه کاری کردوه ته سهر ههست و دهروونی گهلی كهس و، ماموستای شمان به پارچه یهك شیعر به شداری نهو بۆنه ی کردوه و، شیعره کانی ناوا دهست پی دهکن:

قد خالف الافلاك في الدوران
سيئت وجوه الدهر والأزمان
صبت على الأكراد اي مصيبة
خرس اللسان لها عن التبيان

کو تاییه که یشی ناوایه:

وسئلت عن تاريخ عام وفاته
فأجبت فوراً (ناله من رضوان)
ادخله رب ومن يؤمن في شفا
عة جدنا بشرافة القرآن
نقم شيوه ١٦ بقية.

١٥- نامیلکه ی که لام:

وهك له بهرگی یه که می^(١) میژووی زانایانی کووددا باسم کرد، پتیه ندییه کی پته و برایانه له نیتوان ماموستای بهرزنجی و صیبهغه توللای قازی کویده بووه و، ماموستای بهرزنجی جیگه ی متمانه ی قازی بووه و، پرسپاری لی کردوه و داوای فه توای لی کردوه، به لام دیاره نهو نامه و فه توایانه یش وهك شتگه لی دیکه تیتداچوون، لهم دهسته ته دا که ئهم دانراوانه ی ماموستای له خو گرتوه، له وانه یش شتگه لیتکی له خو

(١) بهوانه: بووژاندنه وه ی میژووی زانایانی کوود له یتگی دهسته ته کانیا نه وه، محممه د علی قهره داغی، بهرگی یه که م، چاپخانه ی وه میض به غدا، ١٤١٩ ک - ١٩٩٨ ز، ل: ٣٥٩.

گرتووه، له وانه نامیلکه یه کی تیکه لاوه له چهند بابە تیک له سەر داوای قازی صیغه تولا و براکهی نووسیویه تیی و له سەر تاییه وه نووسیویه:

أما بعد: فلما أشار إلينا بعض من صَبَّغَه الله بهداه، أعني به القاضي صبغة الله وأخاه، بتسويد وريقات فيما سيتعلق بصفات الله فيها بعض تفصيل في بحث القدر والجبر واختيار العبد فيما أشتهاه، وباختراع شرعية يعد استنباطها على الإنكار من جملة الصفات المقابل، وغيرهما من قواعد الحساب، فكتبت من كل ما لديّ حضرت، وأرسلتها لهم هدية لو قبلت...

ئەم نامیلکه سێ لاپەرە و نیو بەخە تیکی پری ورد له دەستخەتە که دەگرتە وه و، که تەواو دەبیّت نووسەر وه باسی هیچ ناکات و نه ناوی خوێ و نه میژووی نووسیینه وه نانوسیت.

۱۶- له لاپەرە یه کی ئەم دەستخەتە دا چوار پارچە شیعەر ههیه، دوانیان به فارسی و دوونیان به عەرەبی، له سەر شیعەرەکان ناوی شاعیر نه نووسراوه، گومان بۆ ئەوه دهجیت شیعری مامۆستا شیخ عەبدوللە تیف بن، له سەر سیانیان به پروونی نووسراوه که بۆ سولهیمان پاشا نووسراون، که دیاره سولهیمان پاشای بابانه.

هەرسێ پارچە شیعەرە که گلهیی و بناشت و داوای بەخشین و لیبووردنیان تێدا یه، تەنها له یه کێکاندا ناوی ئەو که سه نووسراوه که داوای لیخۆشبوونی بۆ کراوه، ئەویش شیخ عەبدوللای (باغی) یه که سولهیمان پاشا گرتوویه تی و مالی تالانکردووه، مامۆستای شاعیرمان به گلهیی و تەوسه وه داوای لیخۆشبوونی بۆ دهکات و دهفرموی:

ما سمعنا قبل الحساب عقاباً

انت عاقبت قبل فصل الحساب!

ربنا عالم بكل خفي

وأتي بالحساب قبل العقاب!

له پارچە عەرەبییه که دیدا که شاعیر به ناوی خوێه وه نووسیویه، هه مان شتیهی گلهیی سه زه نشت نامیزی به کارهێناوه که دهفرموی:

رأيتك إن أوعدتني أو وعدتني

تنجز إيعادي وتخلف في وعدي

وسهم ملام البال قد أثر الحشا
ولم يبق الا صورة العظم والجلد

له دوو پارچه فارسییه که یاشدا هه مان پیره وی په پیره ویی کردووه، نه وه تا له کوتایی
یه کیکیاندا ده نووسی:

تو علاجی بحال من نکنی
مال شد، علم هم شود برباد
میروم تا عنان شه گیرم
کنم از دست بیوفایان داد

له کوتایی پارچه فارسییه که ی دیشدا ده نووسی
اگر ایشان مرا نمیخوانند
مرز شام و حلب خبر دانند

لیړه دا هه لی نه وه له کیس ناده م نهم دوو پارچه شیعه وه که خویان بلا و بکه مده وه؛ چونکه
پیشتر بلاونه کراونه ته وه و، کتیش ده لیت جارتکی دیکه هه لیککی وا دهره خستته وه لا لهم
ده سخته ته بکرپته وه:

-۱-

بخدای که واهب العشق است
بوفای خودم که سر مشق است
با کریمان چون جناب شما
دیگران نزد ما چو کاه کما
گر چه معشوق صد هزارانم
عاشق و مبتلای ایشانم
تا کنون هر طرف که میجستم
نا بدل بود، دست ازان شستم
گر چه هر سو سرم شده مایل
لیک پایم بکوی نو در گل
ور خطا شد بظاهر از جید دست
فی الحقیقه مرا خطای نیست

میکنند بنده صد هزار گناه
 پس بخجلت رود سوی درگاه
 قلم عفو را بران بکشند
 شربت لطف لطف را بدو نوشند
 گر خطایم رسد بصد توبه
 صد هزاران گناه و یک توبه
 از جناب شما شود مامول
 که ز من توبه میشود مقبول
 اگر ایشان مرا نمیخوانند
 مرز شام و حلب خبر دانند

الی سلیمان پاشا

-۲-

مهر و صدق و وفای من باتو
 آفتاب نیست نزد جمله عباد
 لیک مخفی است پیش منظر تو
 شده کاسف بکوکب حساد
 زین جهت چشم مرحمت هرگز
 نکنی بر صدیق خویش گشاد
 گر جلای وطن کنم پس ازین
 مکشا هم زبان لوم و عناد
 تو عاجی بحال من نکنی
 مال شد، علم هم شود برباد
 میروم تا عنان شه گیرم
 کنم از دست بیوفایان داد

پاشا نه مانده دستخده که چند مه سئه له یه کی وردی فهرانیضی تیدایه له وانیشدا ناوی
 کهس نه نووسراوه و- وهک گوتمان ئیمه ده سته ته که به ده سته ته تی ماموستا شیخ

عەبدوللە تیف خۆی دەزانین - ئەم مەسئەلانەیش بەبەرەھەمی مامۆستا شیخ عەبدوللە تیف دەزانین. لە سەرەتای یەکێک لەو مەسئەلانەو نووسراوە:

ورد علینا من بعض الاخوان مسألة کلت دون حلها الأذهان، فتأملت فيها مراعيأ لبعض قواعد الحساب، فاذا التوفيق من الله قادني لعین الصواب، فکتبت على غاية من الاختصار ما هو المقصود من الجواب، فمنهم من استغربه ولم يتوجه اليه بصدق البال، إذ لم يفهموا قلبي لما كان فيه من عقدة الاجمال...

١٧- لە جێگەیەکى دیشدا نووسیویە:

مسائل دوريات اخترعتها واستخرجتها بقواعد الحساب للتمرین.

ئەمەیش بریتییه لە ١٥ مەسئەلەى خۆى نووسیونى و، حەلەکانیشیانى لە پەنایاندا نووسیوه.

١٨- نامیلکەیکى مامۆستایەکە - کە بە مامۆستا شیخ عەبدوللە تیفى دەزانم - لە باسى تەلاقى سى بەسیدا، وەلامى مامۆستا شیخ محەمەدى مەدەنیى - موفتیی مەدینە-ى پێ دەداتەو، بە تیرى بەسەر نامەکەدا دەچیتەو، و، بە توندی وەلامى دەداتەو، سەرەتاکەى ئاوايه:

وبعد: فلما رأيت رسالة للفاضل العلامة مفتي الحرمين السيد محمد المدني ذهب فيها الى بعض ما ذهب مما يكاد يخالف الاجماع على عدم وقوع الطلقات الثلاث...

کۆتاییەکیشی:

كما قال الشيخ ابن حجر في الخاتمة إن صح عنه مكفر او مبتدع عامله الله بعدله والا غفر الله لنا وله آمين.

١٩- هۆنراوەیکى پارێنەو (موناجات)ە ناوی کەسى بەسەرەو نییه، ئەمەیش بەهۆنراوەى مامۆستان دەزانم، سەرەتاکەى ئاوايه:

يا ربنا اللهم ذا الجلال
يا من هو المنعوت بالكمال
يا من هو الوهاب للعطايا
يا دافع الأعداء والبلايا

کۆتاییه که یشی ناوایه:

وَأَرْجَى بِالشَّيْخِ مَحْيِ الدِّينِ
تَمَسْكاً بِحَبْلِهِ الْمَتِينِ
بشېخنا داود یقضي لي وطر
ودام لي العصمة في كل ضرر

۲۰- قه صدهیه کی عه ره بی له شیوه و لاواندنه وهی مه ولانا خالی دی نه قشبه ندییدا

قه سیده که ناوای له سه ره نووسراوه:

هذه القصيدة للاديب الطريف، الشيخ عبداللطيف، يرثي بها حضرة مولانا تاج
العارفين، ونخبة الواصلين، شيخ الطريقة، ومعدن السلوك والحقيقة، الغوث
الصمداني، الشيخ خالد النقشبندي القادري الكبروي الجشتي قدس الله سره
العزیز ونور ضريحه.

سه ره تا که یشی ناوایه:

الا سقيت تلك الربوع الهوامد مُلثاً حدثه للربوع الرواعد
وجادت عليها مقتلتي بدماع اذا بخلت فيها العيون الجوامد

کۆتاییه که یشی ناوایه:

ديار نعيم حل فيها فبشرت به كاعب من ساكنيها وناهد
واركان بيت الله قد أرخت له: ديار نعيم حل فيهنّ خالد

نهم قه سیده له گهل دوو قه سیده ی دییدا که له هه مان بابه تدا نووسراون به ژماره
(۳۲۷۴۹) له (د.ع)ش پارتیزراوه، قه سیده کانی دی یه کیکیان به تورکییه و، نهوی
دی که یان قه سیده که ی محمه د جهوادی کوپی محمه دی کوپی زهینه دینی حه سه نییه. که
سه ره تا که ی ناوایه:

خدين الهوى خف الخليط المعاضد وأطلال احباب هويت هوامد
معاهدم عاف القطين قراده لديها وحاکتها الحمام الفواقد

کۆتاییه که یشی ناوایه:

نبغت بصدق عن لساني مؤرخاً: مقامك صدق عند مولاي خالد

۲۱- ده‌ستخه‌تی ژماره (۲۱۴۴۳ د.ع) ش حاشیه‌ی (عبداللطیف) ه، به‌لام نازانم ئەم عەبدوللە تیفە یە یان نا. نووسەرەو هەکە ی ناوا ناوی خۆی نووسیوه:

(عەبدوللای کورێ محەمەدی کورێ سولەیمانی کورێ محەمەدی کورێ مەحمود لە نهج‌دی [کوربوت] نووسیویه‌تی‌هه (آه آلف راه لأجل از دزانم انگو نازانم)!

دوا و ته: وهک پیتشتر گوتم ئەم ده‌ستخه‌ته که ئەم زانیارییانم لێ وه‌رگرتوه به‌خه‌تی مامۆستا شیخ عەبدوللە تیف خۆیی ده‌زانم، جا ئەگەر وابێت ئەوا لەم ده‌ستخه‌ته‌دا گەلێ پرسیار و وه‌لام و بابەتی دیکه هه‌یه که ناخرتنه قالیی کتیب و دانراوه‌وه و حسابی کتیبیان بۆ ناگرت، ئەوه ئەوانه‌یش به‌چەند به‌شیک له به‌ره‌می ئەم مامۆستا داده‌نرتن.

دوای سه‌رنج‌دانێکی وردی ده‌ستخه‌ته‌که ده‌بینین ئەم مامۆستامان له (حساب و ریاضیات) دا زۆر به‌توانا بووه و، گەلێ کاری وای ئەنجامداوه له زانای بیروورد و تیژ نه‌بیت ناوه‌شیته‌وه و، له زانیاری (فه‌رائیض) شدا که به‌بیری تیژی ورد و ریاضیات ده‌زانریت مامۆستامان ده‌ستیکی بالایی هه‌بووه.

ئوه‌ی جێگه‌ی داخه‌ دوای ئەم گه‌شته به‌م ده‌ستخه‌ته‌دا و، دوای ئەوه‌یش پیتشتر دوو جار له خزمه‌تی ئەم مامۆستادا له رێگه‌ی به‌ره‌مه‌کانیه‌وه ژیاوم نه‌مانتوانی دین به‌تاریکی سه‌ر رێگه‌ی میژووی ژبانی بده‌ین و، ئەوه نووسیومانه و زانیومانه ئەوه‌یه ئەم مامۆستا له سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی سیازده‌ی کۆچییدا که‌له مه‌لا و که‌له شاعیر بووه و، تێکه‌لاوی زۆری له‌ته‌ک میرانی باباندا بووه و به‌عه‌ره‌بی و فارسی شیعرێ بۆ گوتوون. ئەم زانیارییانە‌یشمان له دوو ده‌ستخه‌تی (دار العراق للمخطوطات) وه‌رگرتوه که یه‌که‌میان گومانی تیدا نییه که ده‌ستخه‌تی ژماره (۳۰۷۹۱ د.ع) که ده‌ستخه‌تی مامۆستا خۆیه‌تی و، ده‌ستخه‌تی دووه‌میش به‌گومانی زۆر به‌ده‌ستخه‌تی مامۆستا شیخ عەبدوللە تیفی ده‌زانین. ئەم دانراوانه‌ی که لیته‌دا ناو‌نووسمان کردن و ئەو دوو دانراوه‌یشی که له به‌رگی یه‌که‌می بووژاندنه‌وه‌ی میژووی زانایاندا باس‌مان کردوون به‌شیک له به‌ره‌می ئەم مامۆستان و چاوه‌پوانی زیاتریشین به‌ل‌کو!

(۲) هه‌روه‌ها پڕوانه به‌رگی ۳۰۱/۱ هه‌مان کتیب و، گۆڤاری کاروان ژماره: ۵۰ تشرینی دووه‌می سالی ۱۹۸۸: شاعر بابانی اشاد بالاعمال الجلیلة للامراء البابائین المعاصرین له بلغة الضاد، محمود أحمد محمد. هه‌روه‌ها (العراق ژماره ۵۲۳۵، ۱۹۹۳/۵/۶، قصائد بابانیه لشاعر منسی. محمد علی القرداغی).

جاری پيشوو (چيای قه‌واله) و نه‌بجاره (به‌رموئي) ده‌بئي نه‌بجاره‌يان کام چيا بيت؟

٤٣٤

له سالي ١٩٩٤دا وتاريكم له گوڤاري (ره‌نگين)دا به‌ناونيشاني (چيای قه‌واله) و قه‌واله‌ي امير المؤمنين) بلاوكرده‌وه و دواتريش له به‌رگي دووه‌مي بووژاندنه‌وه‌ي ميژووي زاناياندا له‌نگه‌ري گرت. نه‌و كاته نه‌و وتاره‌م بلاوكرده‌وه به‌سه‌رهات و رووداوي ناو وتاره‌كه به‌لای گه‌لئ كه‌سه‌وه وه‌ك نه‌فسانه‌ي كوژن له قه‌له‌م درا و باسي كرا و، هه‌ندئ كه‌س به‌روايان پئ نه‌ده‌كردم كه شتي وا هه‌رگيز روويده‌اييت. به‌لام خه‌لكانيك وتاره‌كه‌يان به‌هه‌ند هه‌لگرت و به‌په‌ره‌وشه‌وه به‌ده‌ميه‌وه چوون و، ويسيتيان به‌چه بنجونه‌واني و، له چه‌ند كه‌سم بيست كه له ئيرانه‌وه شوينه‌وارناس به‌ده‌م باسه‌كه‌وه هاتبوون و گه‌لئ سوڤاخيان كرده‌بو، ئيتر نازانم گه‌يشته‌بوونه جتي و چييان كرده‌بو!

شتييك كه نه‌و كاته له وتاره‌كه‌دا نه‌منووسي بوو و به‌واردم، نه‌وه بوو نه‌و زه‌لامه‌ي كه سندوقه‌كه‌ي دوزيبوه‌وه و دوايي هاوپتيكه‌ي شته نايابه‌كاني لي ده‌وه‌ينا‌بوو له‌ناو قسه‌كاني‌دا وتي: هه‌ندئ كاغه‌زه كوژنه و (خه‌ريته و مه‌ريته) ي تي‌دا بوو! من وشه‌ي خه‌ريته‌م به‌لاوه سه‌ير بوو، وتم: له‌وانه‌يه چونكه ئه‌م نه‌خوئنده‌وار بووه له هه‌ندئ له شته‌كان نه‌گه‌يشته‌بي و باسي (خه‌ريته)م به‌وارد!

دواي چه‌ند ساليك ده‌ركه‌وت كه (خه‌ريته) كه راست بووه و خه‌ريته‌يه‌ك بووه نه‌گه‌ر له‌ناو نه‌چوايه‌ت و ده‌ست كارناسي دل‌سوژ بكه‌وتايه‌ت له‌وانه‌بوو خه‌ريته و نه‌خشه‌ي ناوچه‌يه‌كي بگوڤاياه‌ت، به‌لام له‌ته‌ك به‌ختي ره‌شي نه‌و ناوچه‌دا بلتين چي؟!

چه‌ند سال به‌سه‌ر نه‌و وتاره‌دا تيه‌په‌ري و باسه‌كه كوژن بوو باستيكي ديم بيست نه‌ميش - وه‌ك باسه‌كه‌ي دي- به‌لای گه‌لئ كه‌سه‌وه نه‌فسانه ئامه‌يزه! به‌لام نه‌ميش - وه‌ك نه‌و- رووداوتيكي ديم جتيگه‌ي باس و خواسته و ده‌كرئ زوري له‌سه‌ر بنووسريت و بگوڤريت، به‌لام ئيمه هه‌يچمان له ده‌ستدا نيه‌يه و هه‌يچمان پئ ناكرئت جگه له‌وه كه رووداوه‌كه، وه‌ك له كه‌ساني جتيگه‌ي به‌رواي خه‌لكي ناوچه‌كه‌مان بيستوه و هه‌اي بگه‌يرينه‌وه و، له كو‌تاييدا هه‌مان رسته‌كه له كو‌تايي وتاري پيشوودا نووسي‌مان، بنووسينه‌وه:

«جا با به‌م چاوه‌روانييه‌وه ده‌ست له‌م به‌ركوله هه‌لبگرين و بزانيڤ روژاني داهاتوو چيمان پيشان ده‌ده‌ن؟»

نه‌وه‌ي پيش گه‌يرانه‌وه‌ي رووداوه‌كه ده‌بئي له‌بيري نه‌كه‌م نه‌وه‌يه:

دوو سالة نهم باسهم بیستوو و له چهند کهسم پرسپوه تا گه یومه ته نه نجامی تهواو و جینگه می متمانه، له گه ل نه و هدا دوو دل بووم له بلاو کورنه وهی باسه که و، گومانم له و هدا ههیه سوو دیکه نه و تووی هه بیته و، شتی به شتی بکات. به لام دوا جار هاته سه نه وه که له وانه یه (نهم هه ویره ناو زور بکیشیت) و پروو داو گه لی دیکه ی به دوا دا بیته و، له وانه یه نهم باسه ی ئیمه یارمه تیده ری نه و که سانه بیته له مه و دوا به دوا ی نهم ده نگوباسه دا ده چن. پروو دا وه که یش وه ک بۆیان گپه امه وه ناوایه:

چهند که سیک له ده ره بندیخانه وه به شاره زایی و پینومایی زه لامیک له گوندی (س) هه و پرویان کردوو ته (ده ره بندی به ره ولتی) و، له ویش له ناوایی (ح) یارمه تیده و کۆمه کیکه ریان بووه. دیاره نه و که سانه ی که له ده ره بندیخانه وه هاتوون زانیاری وردیان له سه ر ناوچه و شوینه که پی بووه و، نه خشه ی پنگه و شوینه که یان بۆ کیشراوه و، پتوبیستیان تنه ا به وه هه بووه که سانیک شوینه کانیان پیشان بدن و یارمه تیشیان بدن له جپه جیکردنی نه و هدا بۆی هاتوون.

پاش نه وه ی گه یشتوونه ته شوینه که په یژه ی درژیان دروست کردوو و، خه لکی کارامه یان ناردوو ته نه و شوینه ی و بستوویانه و، شوینه که تا قیک بوو که له شاخه که هه لکه ندراره و به رده مه که ی به گه چ و جاروو^(۱) دیوار کراوه. داوا له و که سه کراوه که گه یوه ته به رده می تاقه که دیواره که برووختنی چی تیدایه ده ری به یتنی، هه ر نه وه بووه، ئیتر پاش ماوه یه کی که م تا قیک بۆش وه ک نیشانه ی سامانیکی بیوتنه ی به تالانبراو له پال هه نگه ژاله که دا به جی به یتن!

له په نای نهم گپه نه و هدا کۆمه لتی پرسپار سه ره له ده دن:

یه که م پرسپار: نه و که سانه ناوا به شاره زایی پرویان کردوو ته نه و شوینه و نه و تاقه یان دۆزبوه ته وه که سه ده ها سالة له و شوینه دایه و خه لک به لایدا ده پۆن و که سی پیتی نه زانیوه... نه و زانیاریانه یان له کوئ هیتاوه؟

له وانه یه وه لامي نهم پرسپاره له سندوو که ی (چپای قه والی) دا بوو بیت^(۲).

(۱) بیستم مامۆستا عه بدوره قیب یوسف نهم باسه ی بیستبوو، شوین ده نگوباسه که که و تبوو، تا نه نجام گه ج و جارووی نه و جینگه ی له سه ر ته له فزیوون پیشانی بینهران دا بوو.

(۲) نیواری ۲۰۰۳/۳/۲۴ له هه ولییره وه به رگی پتنبه می کستی بی میژووی زانایانم ده برد بۆ سلیمان بی. سه یاره یه کی کۆستهرم بۆ نهم کاره به کرئ گرتبوو. سایه که که ی ناوی کاک محمه د بوو.

دوای ئەمه‌ ئەو سه‌ربازه‌ گومناوانه‌ که‌ ئەوه‌نده‌ به‌ته‌نگ شوێنه‌وار و ئاسه‌واری ئەو ناوچه‌وه‌ بوون کێ بوون؟ ده‌بی ئەو ئاسه‌واره‌ که‌ ناوا به‌و بایه‌خه‌وه‌ له‌و قوشبنه‌دا پارێزراوه‌ چی بووبیته‌؟ ده‌بی ئێسته‌ له‌ کوێ بیته‌؟ ده‌بی سه‌ری تێدا نه‌برایته‌؟ ده‌بی چنده‌ مه‌ته‌ل و گرێکوێره‌ی پێ بکریته‌وه‌ ئەگەر بخریته‌ به‌ر باس و لی‌کۆلینه‌وه‌؟

دوای ئەم پرسیارانه‌ و پرسیارگه‌لی دیکه‌یش ده‌لێن: بۆ ده‌بی ئەوان له‌و سه‌رده‌مه‌ ڤێرنه‌دا ئەوه‌نده‌ دلسۆزی خاک و ولاته‌که‌یان بووبن و به‌و شیوه‌ و بایه‌خه‌وه‌ به‌ته‌نگ ئاسه‌وار و میژووه‌وه‌ بووبن، که‌چی ئێمه‌ لهم‌ چه‌رخه‌دا به‌روژی نیوه‌رو تالانفرۆشی بکه‌ین و بیده‌ینه‌ ده‌ستی گورگی شوێنه‌وار؟

لێره‌دا ئەوه‌یش نابوترین که‌ ماوه‌یه‌ک دوای کاره‌ساته‌که‌ و بلاوبوونه‌وه‌ی هه‌واله‌که‌ لێپرسراوانی ناوچه‌که‌ گومانلێکراوانی ئەو کاره‌ساته‌یان خستوه‌ته‌ به‌ر پرسیار و لی‌کۆلینه‌وه‌، به‌لام پاش ماوه‌یه‌ک به‌بیانوی ئەوه‌وه‌ که‌ هی‌چیان له‌سه‌ر نه‌بووه‌ و هی‌چیان لێ ده‌رنه‌که‌وتوه‌ بیده‌نگیی له‌ باسه‌که‌ کراوه‌ و، (فایلی مه‌سه‌له‌که‌) داخراوه‌!

له‌ په‌نای ئەم باسه‌دا که‌ زۆر به‌کورتیی ده‌ستی لێ هه‌لده‌گرم، ده‌لێم: ئەو ناوچه‌ یه‌که‌ که‌ له‌ کۆترین ناوچه‌ شوێنه‌واریه‌کانی -نه‌ک عێراق به‌ته‌نها- هه‌موو جیهان و، تائێستایش چهندین شوێنی تێدا یه‌ نه‌کنین و پشکنینی زانستیانه‌ی تێدا کراوه‌ و، نه‌ هه‌والی به‌لاپه‌رکه‌انی میژووی ئاسه‌وار که‌یشتوه‌ و، گه‌لێ باس و خواست تا ماوه‌یه‌ک له‌مه‌وپیش -وبگره‌ ئێسته‌ش- به‌ده‌م خه‌لکه‌وه‌ بوون پو‌واله‌تی ئەفسانه‌ییان هه‌یه‌، به‌لام وا دیاره‌ راستن و هه‌ریه‌که‌یان کاره‌ساتیک بووه‌ بۆ خۆی. له‌وانه‌:

(هه‌نگه‌ژال)ه‌که‌: هه‌نگه‌ژال به‌شوێنیک یان هه‌نگیک ده‌لێن که‌ له‌ شوێنیک به‌رز و یاخیی وادا بیته‌ زه‌لام نه‌توانی به‌ئاسانی بیگاتی و بیبریت.

= له‌ نۆردوگای پیره‌مه‌گروون داده‌نیشت. له‌ ئەسلدا خه‌لکی ناوچه‌ی مه‌رگه‌ بوو.

کاک محمه‌د وتی: لهم‌ پۆزانه‌دا زه‌لامیکم هه‌لگرتبوو، وتی: خرمیکم -واته‌ خرمی نه‌فه‌ره‌که‌- بۆی گێڕامه‌وه‌ لای ده‌ربه‌ندیخان له‌ نزیکي ئەشکه‌وتیکدا ئوتمویمیلێکیان دیوه‌ چهند که‌سی له‌ ده‌ور بووه‌، نه‌مانیش نه‌چن بزائن ئەوانه‌ کێن و چێن. که‌ لی‌یان نزیک ده‌بنه‌وه‌ ده‌بیان بیگانه‌ن و کوردیی و عه‌ره‌یی نازانن. ده‌گه‌رتنه‌وه‌ ئەم هه‌واله‌ به‌هه‌ندێ لێپرسراو ده‌گه‌یه‌نن. ئەو لێپرسراوانه‌ پێیان ده‌لێن: خۆمان ده‌زانین ئەوانه‌ کێن، ناویان به‌رن زمانتان ده‌برین!

وتم: کاکه‌ حه‌مه‌ سه‌ره‌داوه‌که‌ی له‌لای منه‌ و، ئەم باسه‌ له‌ ئەشکه‌وته‌که‌ی چپای قه‌واله‌وه‌ ده‌ستپێده‌کات که‌ له‌مه‌وپیش من باسیم کردوه‌ و، دواتریش وتاریکم له‌سه‌ر (به‌ره‌ولێ) نووسیوه‌.

دهرباره ههنگه ژالتيک له ناو قوځي قهره داغدا - ئيتر ئو ههنگه ژالهي دهره ندي بهرهلتي بووه يان ههنگه ژالتيکي دبي بووه - حياکيه تتيکم بيستووه که گيترانه وي بي سود نيه، که ناوايه:

ههنگه ژالتيک له شوتنيکي بهر زدا هه بووه چهند جار زه لاميان به گوريس شوړ کردووه ته وه بو ئه وي بيپرېت - واته ههنگونه که ي دهره پيښت - به لام که گه يوه ته بهرده مي ههنگه که گوريسه که پچراوه و زه لامه که که وتووه ته خواره وه و مردووه!

ئيتړ که س ئم نه پيښي به بو هه لنه هينراوه تا زه لامتيک گوتوويه: من ده چم بوي، به لام به سه ردا شوړم بکه نه وه، که شوړيان کردووه ته وه و گه يوه ته شوتنه که ده پيښي له لاي کوني ههنگه ژاله که دا، که کونيکي ده سترکرد بووه له بهر دتيکدا به نه ندازه ي لنگه ده ستارتيک يان بهر داشتيک، تيغيکي دوو دم له شاخه که چه قيتراوه، هه رکس که به گوريس شوړ کراوه ته وه و گه يوه ته لاي تيغه که - تيغه که گوريسه که ي پيوه و، کابرا که وتووه ته خواره وه. جا ئم زه لامه که به سه را شوړ کراوه ته وه پيش ئه وي بگاته تيغه که خمي خوي خواردووه و، به چه کوشي يان شتيک که له گه ل خوي بردووه، تيغه که ي شکاندووه و هه ليا نکتشاوه ته وه بو سه ره وه. دواي ئه وه به شينه يي جاري دووهم هاتووه ته وه خواره وه و بهردي بهرده مي ههنگه ژاله که ي لبردووه، که بهرده که لاده چي ده پيښي له ناووه تا قتيک يان نه شکه وتيکي گه وره به کراوه به ههنگه لان و، جيگه بو ههنگ سازکراوه که به ويستي خويان کار بکه ن و ههنگوين بهرهم بيتن، دواي ئه مه ههنگبران ههرجييان هه بووه له مه نجه ل و تيانچه و دهر پريان کردووه له ههنگوين و، چهند کيشه يان لي کردووه ههنگوين له بن نه هاتووه!

دياره نه مه يش کاري ده سته لاتدارتيکي گه وره و، به توانا بووه و، ده بي چهند کاري واي کرد بيت و، بيري بو لاي شتگه لي ديکه ي چون چوويت؟

هه ر له داميني ئم باسانه دا باسيکي ديکه يش ده گيترمه وه که زو مندال بووم - بيري مندالي تيژه - بيستومه شتيکي که ميم له بير ماوه:

ده لتي: کابرايه کي جووله که هاتو ته ته کيه و، زه لامتيکي به کزي گرتووه و، له ته ک خوځدا بردوويه تي بو ناو دهره ند - ئيتر دهره ندي ته کيه بووه، يان بهرهلتي، يان دهره ند گه ور...؟ نازانم - له وي شوتنيکي بهرزي پيشان داوه، گوتوويه تي: له وي کونيکي تيدا به ده مي کونه که به شتيک گيراوه، شته که لابه و ده مي کونه که بهرلا بکه، ئيتر حقت به سه رييه وه نه بيت هه رچي لي دهرچو با بو خوي پروات. کابراي کريکار به قسه ي ده کات

و کونه‌که‌ی بۆ به‌رده‌دات، هەر له‌گه‌ڵ کونه‌که به‌رده‌دات وه‌ک شاره زه‌رده‌واله به‌ریت به‌و
جۆزه شتیکی لێ ده‌رده‌چیت و ماوه‌یه‌ک هه‌روا شتی لێ ده‌روات، دوایی کابرا ده‌لتی: با
بزائیم چییه؟

که ده‌ستی ده‌داته به‌ر ده‌روانی ئه‌وه‌ی که ده‌روا هه‌مووی ئالتوونه له‌ کونه‌که‌وه ده‌رده‌چیت
و کابرای جووله‌که ده‌یچنیتته‌وه!

ره‌نگه ده‌یان حیکایه‌تی وا، یان رووداوی وا که به‌ده‌م خه‌ڵکه‌وه‌ن هه‌موویان، یان به‌شی
زۆریان رووداوی راست و دروست بن و، ده‌یانی دیکه‌یش هەر له‌بیر نه‌مابن و له‌بیر
چووبنه‌وه.

هه‌رچۆن هه‌یه و هه‌رچۆن بووه مه‌به‌ستمان له‌ گێڕانه‌وه‌ی ئه‌م باس و به‌سه‌ره‌اتانه ئه‌وه‌یه
که به‌لێین: له‌م چه‌رخه‌دا که‌لاتی جیهان، نه‌ک به‌چراوه، به‌میکرۆسکۆپه‌وه بۆ پاشماوه‌ی
که‌ره‌سته‌ی میژوویی و شوینه‌واریان، نه‌ک له‌ ولاتی خۆباند، له‌ ولاتانی جیهاندا ده‌گه‌ڕێن
و، له‌ هۆلی ئه‌وه‌دان به‌هه‌ر شێوه‌یه‌ک یاسای نیۆده‌وله‌تی یارمه‌تییان بدات ئه‌و
شوینه‌وارانه ده‌ست به‌خه‌نه‌وه و بیانیه‌ننه‌وه ولات و ژێر پکیتی خۆیان، که‌چی که‌سانیک له
گه‌لی ئیمه وه‌ک له‌ گوێی گادا نووستن ئاگیان له‌ جیهان نییه و، به‌خۆی و ده‌سکه‌لایی
بێگانه‌وه خه‌ریکی کنین و پشکینیی نایاسایی و ناشه‌رعی ده‌بن و، هه‌رچی‌یان چنگ
ده‌که‌ویت به‌نرخ‌ی پیاز و که‌متریش تالانه‌روشی ده‌کن و، ئاواره و ئاودیوی سنووری ده‌کن
و، به‌م کاره‌یش ده‌یان ئه‌لقه‌ی پر بایه‌خی میژووی ناوچه‌که ده‌ده‌نه ده‌ست که‌سانیک که
ئه‌وه‌ی له‌ بیرباند نه‌بیت به‌ته‌نگه‌وه‌هاتنی میژووی ئه‌م ناوچه دێرینه ئه‌فسوناوییه‌یه!

ئایا کاتی ئه‌وه نه‌هاتوه بیر له‌وه بکریته‌وه کۆتایی به‌م کاره‌ساته ناهه‌موار و
مالکاولکه‌ر و خانوومان سووتینه‌نه بیت و شوینه‌واره‌کافمان به‌خرینه قالی شیاوی خۆیان
له‌ بایه‌خ پێدان و پێزلێگرتن؟

بنه‌ماله‌ی سه‌ی مه‌ردۆخی

٤٣٥

له‌ناو ئه‌و بنه‌مالانه‌دا زانیاریی که‌م تا زۆرم ده‌رباره‌یان کۆکردوه‌ته‌وه و، به‌هه‌یوا بووم به‌درێژایی له‌سه‌ر یه‌که‌ یه‌که‌ی زانایانیان بنووسم، بنه‌ماله‌ی سه‌ی مه‌ردۆخیی بوو. پیاوانی ئه‌م بنه‌ماله‌ -به‌زۆری- گه‌یشته‌نه‌ هه‌ر شوێنێک زۆری پێ نه‌چوه‌ به‌زیره‌کیی و بلیمه‌تیی و لیها‌تویی خۆیان ناویان ده‌کردوه‌ و، جێگه‌ی خۆیان له‌ناو کۆر و کۆمه‌لی زانایاندا کردوه‌ته‌وه و، ده‌وری کاریگه‌ریان له‌ به‌ره‌وپێشه‌وه‌ بردنی په‌وره‌وه‌ی پۆشنبیریدا گێراوه‌ و، له‌گه‌لی جێگه‌یشدا وه‌ک شیایان بیت پێزیان لی گیراوه‌ و، شوین و مه‌دره‌سه‌ی دیار و، په‌له‌وپایه‌ی بالایان دراوه‌تی.

یه‌کێک له‌و بنه‌مالانه‌ی له‌ سه‌نه‌ ده‌رچوون، یان دروسته‌ر بلێن یه‌کێک له‌و پیاوانه‌ی له‌ سه‌نه‌ ده‌رچوه‌ و پاش ماوه‌یه‌ک بنه‌ماله‌یه‌کی گه‌وره‌ی زانیاریی لی که‌وته‌وه‌ته‌وه، بنه‌ماله‌ی سه‌نیه‌یه‌ له‌ به‌غدا. به‌بۆنه‌ی ئه‌وه‌وه‌ به‌شی زۆری دانراو و شوێنه‌واری ئه‌و پیاوانه‌ی له‌و بنه‌ماله‌دا بوون پارێزراوه‌ و، چه‌پۆکی چه‌رخێ چه‌پگه‌رد -تائێسته‌- دای نه‌پلۆسیوه‌ و، منیش ده‌ستم به‌و شوێنه‌وارانه‌دا گه‌یوه‌ و زانیارییم لی وه‌رگرتوون... ئاشنایه‌تیی زیاترم له‌ ته‌ک ئه‌م بنه‌ماله‌دا هه‌یه‌ و، ویستومه‌ به‌شینیه‌ی و باشی له‌سه‌ریان بنووسم و، ئه‌وه‌ی له‌ توانادا بیت بۆیان بکه‌م. به‌لام هه‌رچه‌ند تا ئێسته‌ چه‌ند جار و له‌ بۆنه‌ و ده‌رفه‌تی جیا‌جیادا شتم ده‌رباره‌ی چه‌ند که‌سێک له‌ زانایانیان نووسیوه‌، ئه‌وه‌ی کردومه‌ ئه‌وه‌ نییه‌ من ده‌مه‌وت و ده‌مویست.

یه‌کێک له‌و کارانه‌ی که‌ به‌هه‌یوابووم بیکه‌م و گه‌لله‌ی سه‌ره‌تاییشیم کردوه‌ کاری (فه‌رست مخطوطات المكتبة السنوية في بغداد) بوو؛ چونکه‌ به‌شی زۆری ده‌ستخه‌ته‌کانی ئه‌م بنه‌ماله‌ له‌ (دار العراق للمخطوطات) له‌نگه‌ریان گرتوه‌ و، منیش پێیاندا گه‌راوم و، زانیارییم له‌سه‌ر وه‌رگرتوون و، ئه‌گه‌ر ته‌مه‌ن به‌به‌ریه‌وه‌ بیت و، له‌ش و کات مۆله‌ت به‌دن، به‌یارمه‌تیی خودا ئه‌و کاره‌ یه‌کێکه‌ له‌ ئاوا‌ته‌کانم و ده‌بێ ئه‌نجامی بده‌م. ئه‌و ده‌ستخه‌تانه‌ نزیکه‌ی دووسه‌ ده‌ستخه‌تی نایابن و، پاشماوه‌ی شوێنه‌واری په‌نجی چه‌ند پشته‌ی پیاوانی ئه‌و بنه‌ماله‌ن و، خوالێخۆشبوو پارێزه‌ر عه‌بدوللا سه‌ه‌یی داوونی به‌کتێبخانه‌ی ناوبراو.

تا ئێسته‌ ئه‌وه‌م بۆ ئه‌نجام نه‌دراوه‌ و، ئێسته‌ش له‌م به‌رگه‌ی ئه‌م کتێبه‌دا ناو و به‌ره‌مه‌ی

دوان سیانیک له پهلتيکی دی پیاوani بنه مالهي سنه ييم خستوه ته بهر شهن و باي باس و ليکولينه وه و، کييش ده زاني دنيا چون ده بيت و، کي ده لتي جاري کي دي هلي نه وه دهره خستيه وه بوم بلوي ييمه وه سهر لايه نيکي ديکهي زاناياني نه م بنه مالهي وه، هه مو وواکه و تنيکيش مه ترسي له ناوچوون هاوړپيه تي... بويه وام به باش زاني ناوي نه و زانايانه ي له مه وپيش تو مارم کردوون و، نه و سهرچاوانه ي ناو و زانياريه کانم لي وهرگرتوون بخه مه دوو توپي نه م بهرگه، بو نه وه ي نه گهر من بوم نه لوا و دواي من که سانتيک ويستي ان نه م کاره نه نجام بدن، سهرچاوه و سهره کشته کي باس و ليکولينه وه يان له ده ستدا بيت و، بتوان به ناساني باسه که يان تيرو ته سهر و ده وله مند بکن.

نه وه يش به خوښه ري نازيز ده ليم: له کتيبي (ورود الکرد في حديقہ الورد) دا که به زماني عهره يبي نوو سيومه شتي کم بو چند زانايه کيان کردوه.

بنه مالهي سنه يي له به غدا

نه م بنه مالهي له زاناي گه وه شيخ نه حمه دي کوري شيخ محمده قه سيمي کوري شيخ نه حمه دي دوو مه وه ده ستپيده کات، که نازانين که ي چووه ته به غدا. به گوږه ي ده سخته تي ٥٩٤٦ د.ع نه م ماموستا شهي مانگي ره جبه ي سالي ١٢٠٨ له دايک بووه. دواي ته واکردني خوښدن به گوږه ي ده سخته تي ٣٢٧١٣ د.ع لاي شيخ محمده قه سيمي گورانيي ئيجازه ي وهرگرتوه، ئيجازه که سالي ١٢٦٨ نوو سراوه ته وه، دياره دواي ئيجازه وهرگرتنه که بووه.

له سهرچاوه کاني بهر ده ستماندا باسي شيخ نه حمه دي يه که م و دوو مه ي ته خته يي هه يه، به لام باسي نه م شيخ نه حمه ده نييه و، نه م يش ده بي به شيخ نه حمه دي سييه م.

نه م ماموستا که له به غدا نيشته جي بووه، بووه به ماموستاي مزگه وتي حسيين پاشا و، له و شوښه دا درسي گوتوه ته وه و، خزمه تي زانياري کردوه تا به يه کجاريي مالئاوايي له جيهان کردوه. دواي نه م يش شيخ تاهاي کوري له هه مان جيگه دا درسي گوتوه ته وه و، خزمه تي زانياري کردوه تا يه کجاريي مالئاوايي له جيهان کردوه. دواي نه م يش شيخ تاهاي کوري له هه مان جيگه دا درسي گوتوه و خزمه تي ناييني کردوه. دواي کوچي دوايي شيخ تاه له بهر نه وه عه بدولوه اب ي کوري مندال بووه عه بدولفه تاح له جيگه ي دانراوه. دواي کوچي دوايي عه بدولفه تاح شيخ عه بدولمه جييد دانراوه. دواي نه و يش شيخ مسته فاي موده ريس جيگه دار بووه له و مزگه وته دا.

وهذه المرتبة اعلى من المرتبة الاولى ومستلزمة لها واثالثتها مرتبة
توحيد الذات وهناك تسمى الامثارة وتنظم من العبارة ولا اجل
من الوقت الساعده للنحو فير فانه بحر عميق ويكفي في تحقيق
هذه المرتبة الماثورة عن امير المؤمنين وعيسى الموحدين
على كرم الله وجهه في جواب كميل بن زياد صاحب شروفا
جوده وبره فليظن المستقر فيه بنظره بين ويتفكر فيه فبكر

عميق ليتجلى عليه انوار التحقيق

تم بحمد الله وحسن توفيقه على
يدي الحافظ محمد القيم
احمد ابن الشيخ محمد القيم
في شهر ربيع الاول سنة ١١٨٨
مدة كوني متوفال
منذ انزل الامل
المعروف بالله
الشيخ عبد الله
ابن محمد
في شهر ربيع

نقونه له دستخطه في محمدهد قه سيمي سنه يى

له شوینه واری ئەم مامۆستا چەند شتی کمان دەست کەوتوو کە ئەمانەن:

۱- خلاصة المنطق: کە لیکدانەوهی هۆنراوەیە کە لە مەنتیقدا کاتی هاتوو بۆ بەغدا پیشکەشی کردوو بەعەلی رەزا پاشا. بەژمارە (۳۲۷۲۰ د.ع) پاریزراوە.

۲- حاشیە بەسەر بەیضاوی و تەفسیری ئەبو سعودەوه، بەلام ناتەواوە، بەژمارە ۳۲۶۷۴ لە کتیبخانە ناوبراودا پاریزراوە.

۳- دەستخەتی ۳۲۷۳۷ ش (الورقات) لە (اصول الفقه) دا بەخەتی ئەم مامۆستا.

۴- دەستخەتی ۳۲۷۳۴ ش (الرسالة الکمیلة) ی شیخ مەحمودی کوری حەسەنی حەسینی بەخەتی مامۆستا شیخ ئەحمەد، سالی ۱۲۸۷ نووسیویەتیەوه.

۵- دەستخەتی ۳۲۷۳۹ ش کتیبی (اثبات الواجب) ی جەلالەدینی دەوانییە.

مامۆستا شیخ ئەحمەد سالی ۱۲۵۶ نووسیویەتیەوه، دەستخەتە کە گەلی زانیاری تێدا، بەداخەوه کاتی خۆی ماوهی تۆمارکردنیانم نەبوو.

۶- دەستخەتی ۱۹. ۴۴ ش (شرح ملا صدرا علی الهدایة الاثیریة) یە مامۆستا مەلا ئەحمەدی گۆزانی نووسیویەتیەوه بەلام تەواوی نەکردوو.

ئەم مامۆستا سالی ۱۲۷۴ ی کۆچی لە جیهان دەرچوو. یەکتیک دواي خۆی، نازانین چ بەریتیک بوو، ئەم کارەساتە بەشیعر نووسیوه و، شیعرەکانم لە پارچەکاغەزێکی بچوکدا دی، هەرچەند هەندیکیم باش بۆ نەخۆترایەوه و لێرەدا وەک خۆی دەینوسم:

الا إن شیخ العالم أحمد قد مضى

لجنات عدن فهو فيها مخلص

فلم یخش... قال بقسم أرخوا

لقد دخل الفردوس والله أحمد

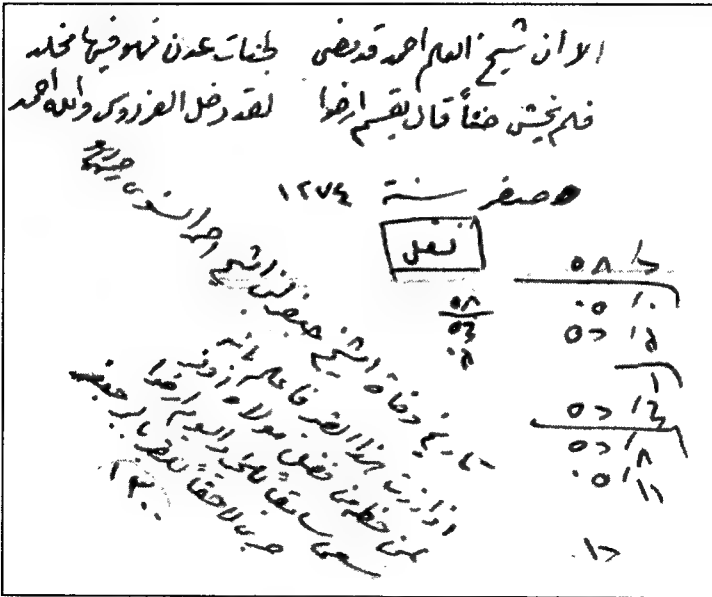
له خوار ئەمەوه نووسراوه (۵) ی سەفەری سالی ۱۲۷۴.

له خوار ئەمەیشەوه میژووی کۆچی دواي شیخ جەعفەری کوری شیخ ئەحمەد بەم شێوه نووسراوه:

«تاریخ وفاة الشيخ جعفر ابن الشيخ احمد السنوي -رحمهما الله

اذا زرت هذا القبر فاعلم بأنه

لمن حظة من فضل مولاه اوفر

میژووی کۆچی دوایی شیخ نهحمه دی گۆزانی و جهعفهری کوری

سعی سابقا للخير واليوم ارخوا

جری لاحقاً للقبر بالبر جعفر

١٣٠٠

شیخ تاهای کوری شیخ نهحمه دی سنهیی مهردوؤخیی گۆزانیی

٤٣٦

نهم مامۆستایه یه کیتیک بووه له بلیمه ته کانی چهرخه خۆی و، سالی ١٢٣٠ له شاری بهغدا له دایکبووه. گه له کاروباری نهو سهردهمه ی بینویه له وانه: قازیتییی که ره لا و نابلس و سهیدا و حیلله و بهسره و مووسل و، دو اکاریش پتی سپیترابو (نیابه ی) شاره زوور بو، به لام له یتگیی چونیدا بۆ نهوی سالی ١٣٠٠ له مووسل کۆچی دوایی کردووه و، له گۆرستانی (نبی شیث) به خاک سپیتراو.

پیش نهم کارانه ی له مزگهوتی ئیمامی نه عزم له بهغدا مامۆستا بووه و، لهو سهردهمه دا کتیبی (هدی الناظرین) ی له شهرحی ته هزییدا داناوه و، به رانه بهوه خهلات

کراوه و موچه یه کی ۲۰۰ قرووشی تا له ژياندا بێ بۆ پراوه تهوه. جگه له و کتیبه ی چهند دانراوی دیکه ی بووه له وانه:

۱- شرح قسم الکلام من التهذيب. به بالاپرینی ماموستایان:

ا- محمدهد فهیضی زه هاوی.

ب- عه بدولفه تاحی برای شیخ تاهای دانهر.

ج- مه لا حسینی پشده ری.

د- جه عفری برای دانهر.

ه- محمدهد شاکیری ئالووسنی.

و- عه بدولوهابی حسینی (امین الفتوی) ی به غدا.

ز- محمدهد روحی کوری زینه لعابیدینی حسینی. ۳۲۷۲۳ د.ع. به سه ره وه.

۲- ۳۲۷۱۴ ش هۆنراوه و شه رحی (مختصر المنار).

۳- ۳۲۷۶۲ ش نامیلکه یه کی بچکۆله یه تی له (هیئه) دا سالی ۱۳۰۱ چاپکراوه.

۴- کتیبکی دی به ناو نیشانی (اثبات نبوة خیر من أوتی الحکمة وفصل الخطاب)

هه یه، دوو ژماره ی له (د.ع) دا هه یه، یه که میان ژماره (۳۲۷۶۵) ره ئفه تی کوری

دانهر سالی ۱۳۲۱ نووسیویه تیه وه. دووهمیان به ژماره (۳۲۷۶۴) پارێزراوه و،

نوسخه یه کی جوانه، ناوی نووسه ره وه و میژووی نووسینه وه ی پتوه نییه.

۵- دهسته خه تی ژماره ۳۲۷۲۴ ش کۆمه لیک شیعر و قه سیده و مه قاماتی تیدایه، به شی

زۆریان به ره مه می شیخ تاهان. له ده ور به ری ۱۲۸۹ دا نووسراونه ته وه.

۶- دهسته خه تی ژماره ۳۲۶۹۱ ش مه قامه و په خسانی شیخ تاهایه و به خه تی خۆیه تی

۱۷ ی زیلحه جه ی ۱۲۹۹ نووسیویه تیه وه.

۷- له دهسته خه تی ۵۹۴۶ شدا پارچه په خسانیکی به عه ره بی هه یه.

۸- سه ره تا و کۆتایی دهسته خه تی ۵۷۲۱ ش به خه تی ماموستا شیخ تاهایه و ۲۲ ی

شه عبانی سالی ۱۲۹۳ نووسیویه تیه وه.

۹- له کتیبخانه ی ئه وقافی مووسلدا دوو دانراوی هه یه:

یه کهم: (الصلوات المبارکة).

دووه م: (حاشیه علی المسأله الشعیریه).

شایانی باسه شیخ عه‌بدوللای کورپه‌زای کتیبیتیکی له‌سه‌ر ژیان و شوینه‌واره‌کانی نووسیوه، به‌هیوام خودا یاریت شتتیک له‌ته‌کدا بکه‌م.

جگه له شیخ تاها کورانی شیخ نه‌حمده مه‌لا و خوینده‌وار بوون، به‌لام که‌سیان وه‌ک شیخ تاها دیار و ناودار نه‌بوون، شوینه‌واریان یان دانراوی دیاریانم نه‌دیوه. بو‌کوچی شیخ جده‌غفر که ته‌قریطی (به‌بالا‌پرینی) له‌سه‌ر کتیبی شیخ تاها یی برای نووسیوو چوار خسته‌کییه‌کم دی که پیشتریش نووسیم:

اذا زرت هذا القبر فاعلم بأنه
لمن حظه من فضل مولاه أوفر
سعى سابقا للخير واليوم أرخوا
(جری لاحقا للقبر بالبر جعفر)

نهم نیوه به‌یتیه‌ی دوایی ده‌کاته سالی ۱۳۰۰ که میژووی کوچی دوایی شیخ جده‌غفره.

شیخ عه‌بدوله‌جیدی سنه‌یی

۴۳۷

یه‌کتیکی دی له زانایانی بنه‌ماله‌ی سنه‌یی له به‌غدا ماموستا شیخ عه‌بدوله‌جیدی کوری شیخ تاها یی کوری شیخ نه‌حمده، که نه‌میش یه‌کتیک بووه له‌وانه‌ی له مزگه‌وتی حسین پاشادا ماموستا بووه و، پله‌ی (مدرس) ی بووه. نهم ماموستا چند شوینه‌واری هه‌یه:

۱- شرح منظومة الدرر الغرر: باسی نهم دانراوه‌یم له لاپه‌ره ۱۶۴ ی به‌رگی چواره‌می نهم کتیبه‌دا کردوه. نهم کتیبه به‌ناوی (التحفة السنوية) وه چاپکراوه. سن نوسخه‌ی ده‌سته‌تی له (د.ع) دا به‌ژماره‌کانی: ۳۲۷۲۲ و ۳۲۷۲۷ و ۳۲۷۲۸ هه‌یه.

۲- به‌لگه‌نامه‌یه‌کی میژوویی باسی نیابه‌تی ماموستای ناوبراوی تیدایه به‌ژماره ۳۲۷۶۷ پارێزراوه.

۳- متن تهذیب المنطق: به‌ژماره ۳۲۷۳۷ پارێزراوه، ماموستا عه‌بدوله‌جید سالی ۱۲۹۹ نووسیویه‌تیه‌وه.

۴- وه‌ضع و ئیستیعاره‌ی مه‌لا نه‌بویه‌کری میر رۆسته‌میی ژماره: ۳۲۷۲۶ نوسخه‌یه‌کیه‌تی به‌خته‌ی ماموستا عه‌بدوله‌جید سالی ۱۲۹۲ نووسیویه‌تیه‌وه. ژماره ۳۲۷۶۰ش نوسخه‌یه‌کی دییه‌تی سالی ۱۲۹۳ نووسیویه‌تیه‌وه.

شیخ عەبدوللای سەیمی (بارێزەر)

٤٣٨

سالی ١٩٠٤ لە دایکبوو ١٩٢٦ زانکۆی حقوقی تەواو کردوو، گەلێ کاروباری دیو
لەوانە:

- ١- عضو نقابة المحامين.
 - ٢- عضو اتحاد المحامين العالمي، وعضو لجنة إلغاء حكم الاعدام فيه.
 - ٣- المشاور القانوني لأمانة بغداد، ١٩٥٥-١٩٦٢.
- سالی ١٩٨٣ کۆچی دوایی کردوو. جگە لەو دانراوەی باسمان کردن دانراویکی دی
هەیه (وا بزنام) ناوی (امجاد اسلاف الاشراف) ه. باسی مێژووی سەییەکان باو باپیری
دەکات. لێره دا باسی سەییەکانی بەغدا تەواو دەبێت.

شیخ محەممەد قەسیمی گۆرانیی

٤٣٩

نەم زانا مەزنە باپیرە گەورە بەشیکی زۆر لە زانا ناودارەکانی بنەمالە سەیی
مەردۆخییە. مامۆستا مەلا عەبدولکەریم (بنەمالە زانیاران) دا بەدرێژی لەسەری
نووسیوه. لە (د.ع) دا دستخەتی ژمارە ٣٢٧٣٣ هەیه کە نەم مامۆستا سالی ١١٨٧ لە
گوندی سیاگوتز لای مامۆستا مەلا عەبدوللا نووسیوه تیەوه.

لەسەر بەرگی دەستخەتە کە نووسراوه: (قسم الکلام من التهذيب) بەخەتی محەممەد
قەسیمی سەیی گۆرانیی کۆری شیخ نەحمەدی کۆری شیخ محەممەد قەسیمی کۆری شیخ
نەحمەدی کۆری شیخ مستەفا. دەستخەتی ٣٢٧٥١ د.ع ش کتیی شەرحی تەسریفی
تەفتازانییە، نەمیش بەخەتی مامۆستا محەممەد قەسیمی گۆرانییە. مامۆستا قەسیمیکی
دیما هەیه دەلتی: قەسیمی کۆری وەسیمی کانی مشکانیی. سالی ١٢٠٩ شەرحی
قەسیدە بوردییە لە شاری سە نووسیوه تەوه، لە مەدرەسە مەولانا محەممەد سەلیم.
شەرحە کە دانراوی فەخرەدینی کۆری نەحمەدی کۆری ئەبویەکر (*).

(*) دوایی جارتیکی دیکە گەرمەوه سەر نەم دەستخەتە دیاربوو لە کاتی بەرگ تێگرتنەویدا نەم قەسیدە
کەوتیوو!

شیخ عەبدولقادی موهاجیر

٤٤٠

مەبەستی سەرەکیەم لەم نووسینەم دەربارەی بنەمالەی سنهیی زیاتر ئەوەیە جینگە و شوێنی ئەو شوێنە وارانەیان دیاری بەکەم کە لە چنگی مۆتەکەیی لەناوچوون پژگاریبون و، لە پەنای ئەوانەشدا ئەگەر زانیاری نوێ و نەبێستراوم دەستکەوت بێخەمە سەر ئەو باس و زانیاریانەی لەمەوپێش نووسراون.

مامۆستا شیخ عەبدولقادی موهاجیر بەبۆنەی ئەوەوە لەبەر بۆنەیهکی زانراو لە کوردستانی ئەودیوەوە هەڵهاتوو و، لە سلیمانیی گیرساوتەو، ناوبانگی موهاجیری بۆ ماوەتەو. دواي ئەوەیش کە لە سلیمانیدا دانێشتوو و، بوو بە مامۆستا و، لەلایەنی دەولەتی عوسمانییەوە پێزی تاییەتی لێ گیراوە و، خۆشی زانیەکی بەتوانا و پایەبەرز بوو: لەگەڵ ئەو پیاوانی ئەم بنەمالە زیاتر ناسراوە و، دانراوەکانیشی لەناو فەقێ و مەلایاندا بلاوبوونەتەو و، بوون بەکتیی مەنەهەجی خۆتەندنی فەقییان و، مامۆستایان لە شارە جیا جیاکانی کوردستاندا بەدەرس گوتوویاننەو و، دەیان و سەدان دانەیان لێ نووسراوەتەو و، هەموو سووچ و قوشبێتکی کوردستانیان گرتوووەتەو. بەتاییەتی کتیی (تقريب المرام شرح تهذيب الكلام). ئەم کتیبە دەیان دانە گەییووە (د.ع) و لیژەدا ژمارە هەندیکیان دەنووسین:

- ١- تقريب المرام شرح تهذيب الكلام: ئەم نۆسخە بەژمارە ٤٣٩٢٤ د.ع پارێزراوە و، لەناو ئەو نۆسخانەدا مە دیومن ئەمە کۆنترینیانە؛ چونکە سالی ١٢٨٥ محەمەد ئەمینی کۆری لە سەر دەمی ژبانی دانەریدا نووسیویەتیەو.
- ٢- ژمارە ٥٨٥٣ یش نۆسخەیهکی دییهتی محەمەدی کۆری حسینی دێلێژیهی لەبەر خاتری محەمەد سالحی کۆری سەید مەحمودی دێلێژیهی -دیاره مامۆستا بوو- سالی ١٢٩٠ نووسیویەتیەو.
- ٣- ژمارە ١٨٣٢٠ ش نۆسخەیهکی دییه شیخ محەمەد ئەمین دەلوو جیهی سالی ١٣٠١ لە مزگەوتی شیخ مستەفای موفتیی لە سلیمانیی نووسیویەتیەو.
- ٤- دەستخەتی ژمارە ٢٥٠٦٦ د.ع نۆسخەیهکی ژۆر نایابی (تتميم المرام)ی مامۆستایە، ئەم نۆسخە مەلا مەحمودی مەزناوی نووسیویەتیەو. گەڵی زانیاری بەسوودی تێدا یە، لیژەدا دەقیک لەوانە دەنووسین کە مامۆستای مەزناوی نووسیویەتی:

«سألت عن مولاي وأستادي دام بركته في أول محرم الحرام في سنة ١٢٩٥: ما عدد سن عمركم الشريف؟ أجاب: نال عمري في الشوال البارح من ١٢٩٤ اربعة (!) وثمانين سنة. وكان تأليفه للشرح الجديد غير هذا الشرح في سنة ١٢٩٣، وأجازني بتعليم الشرح الجديد عند قراءتي إياه لدى خدمته من أوله إلى آخره للطالبين المستحقين. والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله أجمعين».

لیره‌دا که باسی مامۆستای مه‌زنایوی ده‌نوسین ده‌بی به‌سه‌ر نه‌وه‌دا نه‌رۆین که له‌ کتێبی (تتمیم المرام) ی ئەم مامۆستادا که نه‌و ده‌قه‌ی سه‌ره‌وه‌مان لێ وه‌رگرت و، له‌ چه‌ند ده‌ستخه‌تی دیکه‌یشه‌وه‌ ده‌رده‌که‌وی مامۆستای مه‌زنایوی شاعیریش بووه‌ و شیعرێ فارسیی و کوردیی هه‌بووه‌ و، نازناوی (ه‌جری) بووه‌ و، باسی ئەم کتێبه‌مان به‌درێژی له‌ به‌رگی دووه‌می ئەم کتێبه‌دا نووسیوه‌.

۵- ده‌ست‌خه‌تی ۱۶۴۲۹ش‌نوس‌خ‌ده‌کی‌دی‌که‌ی (ت‌ق‌ری‌ب‌ الم‌رام‌ ش‌رح‌ ت‌ه‌ذ‌ی‌ب‌ ال‌ک‌لام‌)‌ی‌ م‌ام‌ؤ‌س‌ت‌ای‌ م‌و‌ه‌ا‌ج‌ی‌ره‌، م‌ه‌م‌م‌و‌دی‌ ک‌و‌ری‌ م‌ه‌لا‌ س‌ه‌ع‌ی‌دی‌ ک‌و‌ری‌ م‌ه‌لا‌ م‌ه‌م‌م‌و‌دی‌ ک‌و‌ری‌ م‌ه‌لا‌ ن‌ه‌م‌ه‌دی‌ ق‌ه‌م‌چ‌و‌غ‌ه‌یی‌ س‌ال‌ی‌ ۱۳۰۵ ل‌ه‌ خ‌ز‌م‌ه‌ت‌ی‌ ش‌ی‌خ‌ ن‌ه‌س‌ی‌م‌ی‌ ب‌رای‌ م‌ام‌ؤ‌س‌ت‌ا‌ ش‌ی‌خ‌ ع‌ه‌ب‌د‌ول‌ق‌اد‌ری‌ د‌ان‌ه‌ر‌ه‌ک‌ه‌ی‌دا‌ ن‌و‌س‌ی‌و‌ی‌ه‌ت‌ی‌ه‌و‌ه‌.

۶- ده‌ستختی ژماره ۲۱۶۹۰ ش دانه‌یه‌کی دیکه‌ی نهم کتیبه‌یه و، کوتاییه‌کی ناوایه:

«الحمد لله الملك العلام على اتمام تهذيب الكلام للعلامة التفتازاني الهمام، وشرحه الفائق الملائق تقريب المرام، للشيخ الفاضل الكامل المهاجر بأئمة سميّه عبدالقادر، نجل عبدالمؤمن الجوانرودي المير عبداللهي حفهما الغفران ولطفه... مع حواشي استادي ومن به اعتمادي، شمس فلك العرفان سمي ابن عوف عبدالرحمن، تالي الفاضل القزويني، مولانا المحقق البينجنوني، ووقع ختم قراءته لدى ذلك الجنب لازال ظله العالي على زمرة الطلاب. ١٣١٣هـ».

۷- ژماره ۱۶۷۸۵ ش نوسخه‌یه‌کی دیکه‌ی ئەم کتێبه‌یه محمه‌دی... کوپێ مه‌لا عه‌بدوڵلای نازه‌نینه‌ی له‌به‌ر خاتری مه‌لا عه‌لی [دارسی] کوپێ ئەحمه‌دی کوپێ ئیسماعیل کوپێ محمه‌دی کوپێ حسینی کوپێ حه‌سه‌نی کوپێ مه‌حموودی کوپێ نه‌بیی (دارسی) هێرۆیی ساڵی ۱۳۱۵ نووسیویه‌تیوه‌.

۸- ده‌ست‌خه‌تی ۲۴۲۴ش نویسخه‌یه‌کی دییه‌تی عه‌بدولقادی (خوج خوجی) سالی ۱۳۲۸ نویسیویه‌تیه‌وه.

۹- دهستخه تی ۴۳۳۱ش نوسخه یه کی دیکه ی ئەم کتیبه یه عه بدوسه میعی کوری شیخ ئەحمەدی کوری شیخ عەلی چناره یی سالی ۱۳۱۶ له قەلای ئەربیل لای مامۆستا مهلا ئەبویه کری ناسراو به مهلا گچکه نووسیویه تیه وه.

۱۰- دهستخه تی ۴۳۹۰.۹ش نوسخه یه کی (تتمیم المرام) ی شهرحی (تهذیب الکلام) ی دانراوی مامۆستای موهاجیره. مسته فای کوری سه عید ئەفه نندی قەله ندهر سالی ۱۳۰۲ نووسیویه تیه وه.

۱۱- دهستخه تی ژماره ۲۱۶۹۱ش نوسخه یه کی دیبه تی سوله یان جوانرۆیی له شاری ساوجبلاغ نووسیویه تیه وه.

جگه له مانه ی سه ره وه ژماره ی چهند دهستخه تی دیکه ی ئەم کتیبه تۆمار ده کم که له کارته کانی لای خۆمدا ناوی نووسه ره وه و سالی نووسینه وه یان نه نووسراوه، ئیتر نازانم کاتی خۆی له بهر په له پهل ههر ناو و ژماره کانیانم نووسیوه، یان ههر خۆیان بی سالا و ناوی نووسه ره وه بوون:

۱۷۱۲، ۱۸۴۷۴ قه سیده یه کی شیخ ره زای تاله بانیی له سه ره تاکه یه وه یه. ۱۱۹۶۰ (قسم الالهیات)، ۱۵۸۹، ۱۴۵۱۲، ۱۱۳۱۲، ۳۵۹۳۶، ۷۲۶۰.

مامۆستای موهاجیر جگه له دانراوه کانی (تقرب المرام) و (تتمیم المرام) چهند دانراوی دیکه یشی هه بووه، یتگه مان له چهند دانه یه کیان که وتوه لیره دا ناو و ژماره کانیان تۆمار ده که یین:

دهستخه تی ژماره ۴۳۲۱۵ د.ع سنی دانراوی ئەم مامۆستای تیدایه، ههرسیکیان به خه تی مامۆستا مهلا مهحمودی مهزناوین، سالی ۱۲۸۵ نووسیویه تیه وه، بهم جۆره:

أ- شرح النموذج في العقائد. شهرحه که و مهته که ههردوکیان دانراوی مامۆستا موهاجیرن.

ب- شرح الزوراء والخوراء.

ج- حاشیه ی مامۆستای موهاجیر به سه ر (الاری) یه وه.

۲- دهستخه تی ۲۱۳۱۶ش کۆمه لێک دانراوی مامۆستای موهاجیری تیدایه بهم شتیه:

أ- تتمیم المرام.

ب- رسالة في الإمامة.

ج- حاشیه ی به سه ر مهسه له ی عیلمی خوداوه که دانراوی عه بدولحه کیمه.

د- رسالة في العقل.

ه- رسالة في الزمان والزمانى .

ئەم دەستخەتە لە کۆتاییەوه ناتەواوە.

۳- شەرحی مەسئەلەى عیلمی خودا دانراوى عەبدولخەكیم. بەژمارە ۳/۷۸۲۱ پارێزراوە. محەمەد سابیری كۆری عەبدوللای گەرمەلایی سالی ۱۳۷۱ لەبەر خاتری مەلا تەبیبی دووشیوانیی نووسیویەتیەوه.

۴- الشرح العجیب علی الدوانی. سەید مەحمودی مودەریس، خەتیب لە سلێمانیی ۳ شەوالی ۱۲۷۲ نووسیویەتیەوه.

رفع الحاجب فی إثبات الواجب، لەسەر ریسالەى جلال الدوانی. سالی ۱۲۸۹ نووسراوەتەوه.

۶- دەستخەتی ژمارە ۵۰۷۵ د.ع ش کۆمەڵێک دانراوی - مامۆستا موهاجیرە لەوانە:

۱- حاشیەى بەسەر (اللاری)یەوه.

ب- حاشیەى بەسەر عەقائیدی دەوانییەوه. لەتەك چەند نامیلکەى دیدا.

۷- دەستخەتی ۳۵۶۲۵ ش نامیلکەىەکی مامۆستای موهاجیرە، لە کۆمەڵێک دانراو دەرھێنراوە سەرەتاکەى ئاوايە:

«نحمدہ علی ما ہدانا الی عقائد الاسلام، ونشکرہ علی ما اولانا... وبعد: یقول العبد الضعیف المهاجر الفقیر الی رحمته تعالی عبدالقادر: لما کان نبذ من عقائد أهل الحق صعب المنال».

۳۲ لاپەرە، کۆتاییەکی ئاوايە:

«وإن كنت جاهلاً من جميع هذا فاعلم أنه لاقيمة لك، ولا نقد لك من جملة الموجودین الی تفصیل النشأتین».

۸- دەستخەتی ۱/۱۷۵۶۳ ش (شرح العقائد)ی دانراوی شیخ عەبدولقادرى موهاجیر.

۹- دەستخەتی ۵۵۶۹ د.ع ش (دلائل الخیرات)ە بەخەتی مامۆستای موهاجیرە، بەلام میژووی تێدا نییە خەتەکی زۆر خۆشە.

ئەمانەى لیترەدا تۆمارکران ئەو شۆینەوار و دانراوانەى مامۆستای موهاجیرن کە لە

(د.ع) دا پارێزراون و دیومن. له کتیبخانهکانی ئەوقافی سلێمانیی و بەغدا و شۆینانی دیکەیشدا شوێنەواری ئەم مامۆستا زۆرن و، له فیهرهسته کانیانییشدا باسکراون و، خوێنەر و لیکۆلەرەوه دەتوانی بەپشکنین هەوالیان بزانی و سوودیانی لێ وەرگیری.

شیخ محەممەد جەسیم

٤٤١

یهکیکی دی له زانایانی ئەم بنەمالەیه شیخ محەممەد جەسیمه. مامۆستا مهلا عەبدولکەریم له بنەمالە ی زانیاراندا باسی ئەم مامۆستای کردووه و دەفەرموێ: کۆری سێهه می شیخ محەممەد سه عید و له پاش کۆچی دوایی شیخ محەممەد وهسیم ماوهیی له مهدرسه ی (دار الاحسان) دهرسی گوتووه تهوه و نامیلکه ی (کشف الغطا) ی له عیلمی که لامدا داناهه. زۆر نه ماوه تهوه لهو مهدرسه دا و سالی ١٣٠٦ له شاری سنه کۆچی دوایی کردووه. مامۆستای رۆحانیش له (مشاهیر کرد) ١ سالی ١٣٠٥ ی بۆ کۆچی دوایی داناهه^(١). له دهستخه تهکاندا شتیکی ئەوتۆم ده رباره ی ئەم مامۆستا دهست نه کهوت، تهنها دهستخه تی ٥٣٨٥ د.ع نه بیته که له کۆتاییه که یهوه نووسراوه:

«قد تم تحرير هذا الكتاب الشريف والزر المنيف (الترتيب الحسن، فهرس آیات القرآن الكريم) برسم الأمير الكبير، ذي المجد الجدير والوجه المنير، حضرة الأمير حسن بيك دفع الله عنه كل المحن، وشيد له في الأمور ما وهن، بقلم الحقيقير الداعي محمد الجسيم في خامس عشر شهر ربيع الأول، بعد مضي ألف ومائتين وأربع وثلاثين والحمد لله رب العالمين».

به پیتی ئەم دهقه و کۆچی دوایی که دیاریکراوه ده بی مامۆستا شیخ محەممەد جەسیم یهکیک له مامۆستا به ته مه نه کان بوویته و له ٩٠ سال زياتر ژیا بیته.

محەممەد سه لیمی یه که م

وهک گه لێ جار نووسیومه و گوتومه کوردستان ده یان بنەمالە ی زانیاری پان و به رینی تیدا بووه که پشتاو پشت میراتی کۆر له باوک و باپیرانیه وه ته نیا زانیاری و کتیب و رشته ی ئیجازه و مهدرسه بووه و، شانازیان به باوک و باپیرانیانه وه لهو روه وه بووه که

(١) پروانه: بنەمالە ی زانیاران، ل: ١٤٥. مشاهیر کرد، بهرگی دووه. ل: ٢٣.

مه‌لا چاک و خاوه‌نی مه‌درسه بوون و، لای فلان مه‌لا چاک ئیجازه‌یان وه‌رگرتوه و، فلان مه‌لا و فلان مه‌لایش له‌ موحازه‌کانی ته‌وان بوون.

شانازی کردنیش به‌باو باپیرانه‌وه گه‌لێ دیمه‌نی له‌خۆ گرتوه، یه‌کیکیان ته‌وه بووه کوپ که بووه به‌مه‌لا و خاوه‌نی مه‌درسه و فه‌قی و مال و خیزانی پیکه‌وه ناوه و خودا کوپی پێ به‌خشیه‌وه کوپه‌که‌ی به‌ناوی باوکی خۆیه‌وه ناو ناوه؛ چونکه باوکی مه‌لا چاک بووه و ته‌میش ئاواتی ته‌وه بووه کوپه‌که‌ی له‌سه‌ر پتیا‌زی باوکی بروت و په‌په‌وی ته‌و پتیه‌گه و په‌وشته بکات ته‌و له‌سه‌ری رۆشستوه. بۆیه ده‌یان جار ناوگه‌لی وه‌ها ده‌خوتنینه‌وه، وه‌ک له‌م به‌رگه‌دا و له‌ به‌مه‌اله‌ی حه‌یده‌ریه‌که‌کاندا ته‌وه زۆر به‌روونی ده‌بینین، وه‌ک ته‌حه‌مه‌دی کوپی حه‌یده‌ری کوپی ته‌حه‌مه‌د... کت و کت.

به‌مه‌اله‌ی مه‌ردۆخیش په‌په‌وی هه‌مان پتیا‌زیان کردوه و، له‌ناو زانا‌کانی‌اندا دوو‌پاتبونه‌وه‌ی ناوی یه‌ک که‌س چهند جار دیارده‌یه‌کی نامۆ نییه، وه‌ک مه‌حه‌مه‌د وه‌سیمی یه‌که‌م و، مه‌حه‌مه‌د وه‌سیمی دووه‌م و، مه‌حه‌مه‌د سه‌لیمی یه‌که‌م و مه‌حه‌مه‌د سه‌لیمی دووه‌م...

مه‌حه‌مه‌د سه‌لیمی نه‌رده‌لانی یه‌که‌م:

٤٤٢

ئه‌م مامۆستایه - وه‌ک مامۆستا مه‌حه‌مه‌د وه‌سیمی یه‌که‌م - نیسه‌به‌تی نه‌رده‌لانیان له‌ته‌ک ناوه‌کانی‌اندا پاراستوه و، ته‌مه‌یش به‌لگه‌ی ته‌ویه که‌ ئه‌م مامۆستایانه له‌ به‌نه‌رده‌تا خه‌لکی نه‌رده‌لان و کوردستانی ته‌ودبوون و، سا یا بۆ خوتندن یا بۆ ده‌رسوتنه‌وه و گه‌شه‌دان به‌رۆشنییری هاتوون به‌مدیودا و ئیتر له‌م ولاته گیرساونه‌ته‌وه و، له‌ مه‌درسه و شوینه دیاره‌کاندا له‌نگه‌ریان گرتوه و، دوا قوناغی ژیا‌نیان له‌و شوینه‌دا که به‌دلیان بووه و بۆ خۆیان هه‌لبژاردوه ژیا‌ن و، هه‌ر له‌و شوینه‌یه‌دا مائا‌وا‌ییان له‌ دنیا کردوه و، ئارامگای هه‌میشه‌ییان له‌وتیدا بووه. به‌لام به‌داخه‌وه که‌میان خه‌میان خوراه و، به‌زۆری ناو و شوینه‌واریان کو‌تربووه‌ته‌وه. مامۆستا مه‌حه‌مه‌د سه‌لیمی یه‌که‌م یه‌کیکه‌ له‌و زانا‌یانه و له‌ نه‌رده‌لان هه‌لکه‌نراوه و په‌نگه گه‌لێ جێگه گه‌رابیت تا دوا قوناغ له‌ مووسل گیرساوه‌ته‌وه، له‌وانه‌یه هه‌ر له‌ویش کوچی دوا‌ی کردبیت.

سه‌رچاوه‌کان ده‌رباره‌ی ئه‌م مامۆستا ده‌لێن: خه‌لکی شاری سه‌نه بووه و، تا کو‌تایی سه‌ده‌ی دوا‌زه‌ی کوچی له‌ ژیا‌ندا بووه، لای سیبغه‌تول‌لای حه‌یده‌ری و چهند که‌سی دی ئیجازه‌ی وه‌رگرتوه، دوا‌ی ته‌وه‌ی خوتندنی ته‌واو کردوه له‌ مزگه‌وتی عومه‌ری مووسل

بووه به مامۆستا و گه‌لێ قوتایی له زانیاری و ره‌وشتی به‌رزى به‌هره‌مه‌ندبوون و، هه‌ر له‌وتیش له‌ جیهان ده‌رچوو (۱).

ئیتەر ئه‌م مامۆستا چ ده‌ورێکی بووه له‌ موسڵدا، ده‌رسی به‌کێ گوتوو، ئیجازه‌ی به‌کێ و کێ داوه ...؟ هه‌یچ ده‌رباره‌ی ئه‌مانه نه‌زانراوه و، شوێنه‌واره‌کانی بێ سه‌روشوێن. له‌ ئه‌نجامی گه‌ران و پشکنینی ده‌ستخه‌ته‌کاندا یه‌ک ئاماژه‌م ده‌رباره‌ی قوتایییه‌کی ئه‌م مامۆستا ده‌ستکه‌وتوو له‌یه‌دا وه‌ک خۆی تۆماری ده‌که‌م:

له‌ ده‌ستخه‌تی ژماره: ۳۲۷۳۳ ی (د.ع) دا نووسراوه:

«تمت باليمن كتابة إجازة الشيخ العلامة الحبر ابن حجر بعونه وتوفيقه في سنة ۱۱۷۹ على يد أقرب الطلاب الى العذاب. إلا أن يعفو بكرمه الوهاب، مصطفى بن عبدالغني بن شيخ يحيى البلاوي، لأجل استاذة العزيز ملا سليم الأردلاني موطننا، الموصلي مسكناً، في جامع علي العمري. آه من الموت وحالاته! تغربت على أهلي أطول غربة. يا شعري هل أموت غرباً؟! وقيل في حقه: لقد ذلت له سبل المعاني * وفاق الخلق طراً بالبيان.

جاني المحبوب في وقت الغلس

قمت إجلالا له حتى جلس»

في سنة ۱۱۸۱.

له به‌رگی هه‌شته‌می (فهرس المخطوطات مكتبة الاوقاف العامه فى الموصل) شدا ده‌رباره‌ی ئه‌م مامۆستا هاتوو: ئه‌م مامۆستا له‌ مه‌دره‌سه‌ی مه‌لا زه‌كه‌ریا له‌ مووسڵ مامۆستا بووه و، گه‌لێ كه‌س له‌ خزمه‌تییدا خوتندویانه و سوودیان له‌ زانیارییه‌کانی وه‌رگرتوو، له‌وانه (الخطیب العمري) خاوه‌نی کتیی (منهل الاولیاء) و، چهند كه‌سی دی. تا له‌ سالی ۱۲۰۳ دا كۆچی دوا‌یی کردوو و له‌ گۆرستانی (نه‌بی شیخ) به‌خاک سپێراوه (۲).

دیاره وه‌ک له‌ ده‌قه‌كه‌ی پێشوو دا رابورد ئه‌م مامۆستا له‌ پێشدا له‌ مزگه‌وتی (علی العمري) بووه و دوا‌یی هاتوو ته‌ ئه‌م مزگه‌وته، چونكه ئه‌م مزگه‌وته سالی ۱۲۰۱ دروستکراوه و مامۆستای ئه‌رده‌لانی سالی ۱۱۷۹ له‌ مزگه‌وته‌كه‌ی دی بووه.

(۱) به‌وانه: مشاهیر کرد. به‌رگی یه‌که‌م، لاپه‌ره: ۲۵۲.

(۲) به‌وانه: سه‌رچاوه‌ی ناوبراو، ل: ۲۰۶.

شیخ مه‌مه‌د سه‌لیمی دووه‌می سه‌نیی

٤٤٣

له لاپه‌ره‌کانی میژوودا و، له کو‌تایی و په‌راویزی ده‌ست‌خه‌ته‌کاندا ناو و -هه‌ندی- به‌ره‌می چهند مامۆستایه‌ک ده‌خو‌تینه‌وه که ناوه‌کانیان نا‌وايه: مه‌مه‌د قه‌سیم، مه‌مه‌د نه‌سیم، مه‌مه‌د وه‌سیم، مه‌مه‌د سه‌لیم، مه‌مه‌د جه‌سیم... ئەم پیاوه زانا و مامۆستایانه له شاری سه‌نی کوردستانی ئی‌ران و ده‌روبه‌ریدا هاتوونه‌ته جیهان و، دوا‌ی سه‌ره‌تای خو‌تندیان له‌و زادگایانه‌ی‌اندا بو‌ خو‌تندن و گه‌شه‌کردنی زانیاری و بلندکردنی پله‌ی خو‌تنده‌واریان ملیان به‌شار و شارۆچکه و گونده‌کانی کوردستانه‌وه ناوه و، ده‌یان شو‌ین گه‌راون و، لای چهن‌دین مامۆستا خو‌تندوو‌یانه، تا گه‌ییون به‌و پله‌ی ویستوو‌یانه یان بو‌یان لواوه.

ئەم مامۆستایانه شو‌ینی دیار و ده‌وری کاریگه‌ریان بووه له گه‌شه‌پێدان و به‌ره‌و پێش‌بردنی ره‌وتی زانیاری و ئەده‌ب له کوردستاندا و، مائ‌ئا‌وا‌ییان له‌م جیهانه نه‌کردوه تا شو‌ین ده‌ست و په‌نج‌ه‌ی خو‌یان به‌رووی رۆژگاره‌وه به‌جێ‌هێشتووه و، شو‌ینه‌واریان نه‌سه‌رده‌ی رۆژگار و چه‌رخ کردوه، به‌لام -وه‌ک هه‌موو جارێ و تو‌ومانه و ده‌یل‌تین- دوا‌ی خو‌یان خه‌م‌خۆری به‌ره‌م و میژووی ژبانیان له‌ناو رۆشنی‌یرانی گه‌له‌که‌ی‌اندا -که زۆریان ده‌سنیژی خو‌یان بو‌ون- نه‌بووه و، ئیسته‌یش شو‌ینه‌واره‌کانیان ورده - ورده کو‌تر ده‌بنه‌وه و، ئەو زانیارییه که‌مه‌ی ده‌ریاره‌یان ماوه له‌بیر ده‌چیته‌وه.

مامۆستا بابا مه‌ردۆخ له (مشاهیر)ه‌که‌یدا باسی مامۆستا شیخ سه‌لیمی کردوه، به‌لام باسیکی کو‌رت و بێ نه‌وه‌ی باسی دانراو و به‌ره‌مه‌کانی بکات. به‌لام ئی‌مه دوا‌ی پشکنین و گه‌را‌ن له (د.ع)دا هه‌ندیک شو‌ینه‌واری ئەم مامۆستامان دۆزیوه‌ته‌وه لی‌رده‌ا ناما‌ژه بو‌. شو‌ینه‌کانیان ده‌که‌ین، به‌لام دوا‌ی کو‌رت‌یه‌کی ژبانی.

کو‌رت‌یه‌کی ژبانی مامۆستا مه‌مه‌د سه‌لیمی مه‌ردۆخی دووه‌م

ئەم مامۆستا کو‌ری شیخ نه‌حه‌دی کو‌ری شیخ عه‌بدولکه‌رمی کو‌ری شیخ عه‌بدولغه‌فاره، له نه‌وه‌ی شیخ نه‌حه‌دی عه‌للایه‌ی مه‌ردۆخییه. سا‌لی ١٢٧٤ له گوندی ته‌خته له دایک بووه.

دوا‌ی نه‌وه‌ی سه‌ره‌تای خو‌تندنی گوزه‌راندوه بو‌ ته‌واو‌کردنی خو‌تندن سه‌ و سا‌بلاخ و

چهند شوینی دیکه گهراوه، نهنجام چوهته شاری سلیمانی و لای ماموستا شیخ عهبدولقادی موهاجیر چهردهیهکی خویندوه، دواي نهوه چوهته بیاره لای ماموستا مهلا عهبدولقادی کانی کهوهیی خویندنی تهواوکردوه و ههر لای نهویش ئیجازهی دهرسوتنهوی وهرگرتوه. ههر لهو تاومودا پیتیازی تهریقهی نهقشبهندیسی ههلبزاردوه و، بووه بهموریدی شیخ عومهری بیاره -فهوزی- و لای نهویش ئیجازهی ئیرشادی وهرگرتوه و، دواي نهوه گهراوتهوه بو شاری سنه و، لهوئ بهدهرسوتنهوه و ئیرشادهوه خهریک بووه تا له تهمنه ۶۳ سالیدا سالی ۱۳۳۷ کۆچی دواي کردوه.

به سێ زمان: کوردی و، فارسی و، عهرهبی شیعی گوتوه، شیعرهکانی بهزۆری له بواری (تهصوف) دان^(۱).

که لهم کورته ژیانه ورد دهبینهوه و لهتهک نهو زانیارییهنا بهراوردی دهکهین که بههۆی گهراپان بهناو چهند دهستخهتدا دهستمان خستون دهگهینه نهنجامی نهوهی که گهلی زانیاری له دهستدا نین و، سهراوهکانی بهردهستمان بهزۆر شتدا نهگهیشتون و، پهنگه گهلی شتیش ههر بهیهکجاری لهناوچوین. له لایهکهوه گهلی شیعی عهرهبی و فارسی نه ماموستام دۆزیوتهوه که هیشتا له سهراوهکاندا ناویان نییه و، کهس باسی نهکردون.

جگه لهمانهیش چهند ماموستا مهلا عهبدولکهیری مودهپرس بهشوین شوینهواری شیخانی تهریقتهی نهقشبهندییدا گهراوه و، چندی لهنامه و شیعرهکانیان کۆکردوهتهوه، هیشتا -وا دیاره- نهوانهیان نهزانراون و نهبیسراون زۆرن و زۆرتیش دهردهکهون.

زیاد لهو شیعره عهرهبی و فارسبیانهی ماموستا شیخ سهلیمی مهردۆخیی که نامهژمان بوکردن، ناوی شاعیرانی وهک: (فیراقیی) و (عهیشیی) و (مهحرووق) و کئ و کئ لهوانه که له سهراوهکاندا باسیان نییه و، له پیزی مهنسوب و موریدهکانی شیخانی تهریقتهی نهقشبهندییدا ناویان تۆمار نهکراوه.

جا دهبن نهگه ههولێ زیاتر بدریت و، دهستخهتی زۆرتی بدۆزیتتهوه و، لیکۆلینهوهی باشیان لهسهر بکرت چي دیی دهبرکهویت؟

(۱) پروانه: مشاهیر کرد، بابا مردوخ روحانی، جلد دوم، ل: ۱۴۴.

شيعره کانی ماموستا محمەد سەلیم:

ماموستای ئەرە لانی یان تەختەیی یان سنەیی، جگە لەو لە بابەتە جیا جیاکانی زانیارییدا دانراوگەلی جوړاوجوړی بە کوردی و عەرەبی و فارسی هەبوو، لە بواری ئەدەب و هونراوی ئەدەبیشدا شوێن دەستی دیارە و، شیعری جوان و ناسکی هەیە، بە تایبەتی لە بواری تەسە و فدا و، بە زۆری بۆ شیخ عومەری بیارە - شێخی ضیائە دین - ماموستا مەلا عەبدولکەریم لە (یادی مەردان)^(۱) دا چەردە یەکی لەو شیعەرەکانی ئەو زیاتر بوون کە لە ویدا نووسراون و، پەنگە گەلیکیشیان هەر بە یە کجاری سەریان تیدا چوو بیت.

شيعره کانی ماموستا شیخ محمەد سەلیم، ئەوانە یان ماون، شیاوی ئەو لە لایان لێ بکرتەو و کۆیکرتەو و ببوو ژێر تێنەو. ئێمە لەم هە لەدا خوێنەری ئازیز و، ماموستایان و پسپۆران بۆ لای سەرجاوی شیعەرە کانی ئەم ماموستا - ئەو ی پەیمان پێ بردو و - پێنومایی دە کەین بە لکو بتوانێ ئەو ی شیاویانە بۆیان بکرت و لە لە ناوچوون بپاریژێرن.

دەستخەتی ژمارە (۲/۱۴۲۱۵) ی (دار العراق للمخطوطات)

پارچە یە ک شیعری شیخ سەلیمی سنەیی تەختییە، لە پیا هە لانی شیخ محمەد نەجمە دینی کوړی شیخ عومەری عوثمایی بیارە دا فەر موو یە تی.

سەرە تاکە ی ناوایە:

فَتَنْتُ بِفَتَانِيْ فَتَى ذِي تَدَلُّ
أَعْنَ غَضِيضِ الطَّرْفِ أَعْيْنَ أَكْحَلِ
سَبِي الْقَلْبِ مِنْ مَنِي مَا سَلَبَ الْحَجِي
بَطَرَفِ خَفِي أَوْ بِجِيدِ مَعْطَلِ

پارچە شیعەرە کە ۲۲ بەیتە، کۆتاییە کەیشی ناوایە:

وَيُفْضِي كَمَا يُفْضِي حَيَاءٌ وَهَيْبَةٌ
فَأَحْسَنَ بِهِ مِنْ كَامِلٍ وَمُكْمَلٍ!

(۱) بروانە: یادی مەردان. بەرگی دوو م، ل: ۵۴۱.

فيا رب هب لي فيه قلباً مصدقاً
(سليم)اً من الزيف وسوء التبدل

تمت القصايد شيخ سليم التختي السنندجي في مدح شيخ بيارة المشهور بنجم الدين
دام عمره الى مديد الزمان. اللهم اغفر لي ولوالدي ولجميع المسلمين بحرمت محمد ٢٣
شهر جمادي الاول ١٣٢٤. در خدمت ملا محمد حسين باغلو جي دام عمره آمين.
نوسه ره وهی دهستخه ته که - وهک له شوتینیکی دیدا نووسیویه - ناوی سهلامی
بانه بییه.

دهستخه تی ژماره (٢/٢٣٣٢٢) ی (دار العراق للمخطوطات)

شیعر و قه سیده عه ره بییه کانی شیخ (مصلح الدین) سه عیدی شیرازییه به زمانی
عه ره بی، ماموستا شیخ سه لیمی سنه بی تهختیی دیر به دیر یان به جیا - به فارسی -
ته رجه مهی کردوون. محمه د حسه نینی (گیزلی) له گوندی (ساخله نه) ی سر به ناوچه ی
(انعبیر!) له بهر خاتری ماموستا مه لا عه بدوللای (خرمتانی) سالی ١٣٣٠
نوسیه تییه وه، خه ته که ی خوشه و سر و بۆری بۆ شیعره عه ره بییه کان کردووه.

دهستخه تی ژماره (٣/٧٨٩٥) ی (دار العراق للمخطوطات)

چهند پارچه ی تیدایه:

پارچه یه ک شیعر ی شیخ سه لیمی سنه بییه له پیا هه لدانی ضیانه دین شیخ عومه ری
بیاره دا.

سه ره تا که ی ناوایه:

رأيت الناس في الأفاق للشبان عشاقا
وإني عاشق شيخا اليه كنت مشتاقا
بشعبان الهوى أمسى (سليم) القلب مسموما
ويضحى لحظ فتانيه للسموم تريقا

پارچه شیعره که ٢٦ بهیته، نه مه کۆتاییه که یه تی:

ملكك ذو اقتدار يفعل ما شاء بالأسرى
فإن أومي بلطف أ ورق الأمال إيراقا

ألا يا سيدي قلبي لك المَلِكُ تَصَرَّفْ ما
تشاء فيه قد كنتُ لما ترضاه مشتاقاً

دوا به‌دواى ئەمه بئى ناوى كه‌س پارچه‌یه‌ك شیعرى دى نووسراوه - دياره ئەمیش هى
شیخ سه‌لیمه - سه‌ره‌تاكه‌ى ئاوايه:

أخليلي دعاني يتبينُ بي داء
أتواري أَلَمْ قَامَ عليه الشَّهْداءُ
سَهْرُ اللَّيْلِ وَصَرَعُ وَجْنُونُ وَأَنِى
عَبْرَاتِ وَدَمَاءُ، زَفَرَاتِ وَبِكَاءُ

ئەم پارچه (٣٠) به‌یتە و کۆتاییه‌كه‌ى ئاوايه:

أتمنى أنا إن كنت قتيلًا بلحاظ
له لا يخلف في حضرة ذي الجود رجاء
أحبيبي لم لا تجعل لي القلب (سليم) ما
ولدى جودك ذوالذل وذو العزَّ سواءُ

ئەم شیعرانه له ده‌ستخه‌تێكدان كۆمه‌لتى دانراو و شیعرى جوړاو جوړى تێدايه ،
ده‌ستخه‌ته‌كه‌ به‌خه‌تى خوالیخۆشبوو مامۆستا مه‌لا محهمه‌د ئەمینى (هه‌وائى) یه . ئەم
مامۆستا خۆى شاعیر بووه و شیعرى جوانى به‌زمانه‌كانى كوردی و فارسى و ، عه‌ره‌بیى
هه‌بوه به‌داخه‌وه دیوانى كۆنه‌كراوه‌ته‌وه و ، شیعره‌كانى -ئه‌وانه‌یان مابن- له په‌راویزو
كۆتایی ده‌ستخه‌ته‌كاندا بئى ناز چاوه‌روانى ده‌ستتێكى دلتسۆزن. له‌م ده‌ستخه‌ته‌یشدا
پارچه‌یه‌ك شیعرى به‌عه‌ره‌بى هه‌یه كه‌ پێنج خسته‌كیییه له‌سه‌ر شیعرێك كه‌ دراوه‌ته پال
حه‌ززه‌تى ئه‌بویه‌كرو ئەمه سه‌ره‌تاكه‌یه‌تى:

عبدك العاصي اتاك يا إلهي بالعويل
دمعه القاني على خديه كالسيل يسيل
حين عزم السفر للقبني والبَرَّ الطويل
جسد بلطفك يا إلهي من له زاد قليل

مامۆستای هه‌وائى ئەم ده‌ستخه‌ته‌ى سالى ١٣١٥ له شارى ئه‌ربیل نووسیه‌وه .
سه‌رنجراکێش ئه‌وه‌یه له سێ ده‌ستخه‌تدا كه‌ شیعرى مامۆستا شیخ سه‌لیمی ته‌ختیان
تێدايه شیعره‌عه‌ره‌بییه‌كانى شیخ سه‌عیدشيان تێدايه .

دهستخه تی (٥٢٠١) ی (دار العراق للمخطوطات).

دهستخه تیکی بچکۆله یه هه مووی شیعرێ مامۆستا شیخ سه لیمی سنه ییه. هه ندیکیان
ئه و شیعرانه له دهستخه ته کانی دیشدا هه ن و به کورتی باسما ن کردوون، هه ندیکیشیان
جیاوازن به م جوژه:

پارچه ی یه کهم:

شاب شعري وشابني کل داء
هل لذا الداء -سادتي- من دواء؟

ئه م پارچه ٤٣ به یته، کۆتاییه که ی ئاوايه:

وعليكم من السليم سلام
ذو اربع مقارن لدعاء

پارچه ی دووهم ئه وه یه که له نوسخه که ی دیدا له سه ری نووسراوه له پیا هه لدانی شیخی
ضیائه دیندا وتوو یه و، سه ره تا که ی (رايت الناس في الآفاق للشبان عشاقا)ه.

پارچه ی سێیه م له سه ری نووسراوه (وله هذه القصيدة الهائية ذات القافيتين):
سه ره تا که ی ئاوايه:

يا فاعلاً ما شاء بالأسرى بعين خافية
يا قاتلاً بلحظ طرفه الخفي...
أوقدت في كانون صب مستهام هاويه
إذا يقال: ماهية؟ تقول: نار حامية

ئه م پارچه ٢٣ به یته کۆتاییه که ی ئاوايه:

يا رب آتنا لما يرضاه اذنا واعيه
واجعل لنا همته من كل شر واقيه
لا ينتهي مديحه نثراً ونظماً قافيه
كيف تُحيطُ مايجأ قطرة ماء واهيه

دوا ی ئه مه یش ئه و پارچه دێت که سه ره تا که ی (فتنت بفتانِي فتى ذي تدلل)ه و
له سه رما ن نووسی، لێره دا ده لێ:

(وله هذه اللامية المخدعية)

پارچه شیعیری پیتنجه می ناو نهم دهستخه ته سهره تاکه ی ناوایه :
 کلفی یا کنف الحی بطرف مَهْـوِی
 وظبی ظبیه وعساء وجید رشأی
 وغشی القلب تباریج هواه المتما دی
 فکواه وشو ی نارُ جو اه اللّظو ی
 نهم پارچه ۲۹ بهیته کو تاییه که ی ناوایه :

نال باللمحة من أخلص خُلُقًا ملکيًا
 لو إليه التفت الشيخ بشكل ملكي
 دام ما اشرق نجم وبه السالك يهدي
 واهتدى منه (سليم) برشاد أبدي

پارچه ی شه شه م نهو پارچه یه که سهره تاکه ی (اخلیلی دعانی یتبین بی داء) ه که
 باسیمان کرد. دوا ی نهمه دوا شیعیری ناو دهستخه ته که دیت که له سهری نووسراوه :
 (وله هذا التخميس على كلام الشيخ ضياء الدين)

زماناً كنت مشتاقاً لما العشاق تهواه
 شديداً من شراب مَنْ من السّاقی تعاطاه
 ينال الحق حقاً لا يرى في الكون إلا هو
 أدار الكأس شيخ الوقت، مولی الحق أبقاه
 فأحيانا بروح الود ربُّ الخلق أحياء
 انار القلب من فضل، وزكى النفس من مجد
 ووافانا بما أهداه ليلی في ثرى نجد
 فلما كان ما أهداه أحلى كلُّ ما يجدي
 اذاق السرُّ والروح كمال الروح والوجد

نهم دهستخه ته لیتره دا بین نهو ی شیعره کان تهواو بین ده پیتنه وه و، دیاره ناتدهواوه و
 ناوی که سی به سهره وه نییه و، نازانین که ی نووسراوه ته وه یان کت نووسیویه تییه وه. له

کاتی جزویه ندرکدرنه وهیدا لاپه ره کانی نمان کیشاوه و لکاوان بهیه کدا و هه ندی شوینی شیعره کان باش ناخوتنرتنه وه.

شیعرگه لی دیکه:

له ناو ئه و پارچه پارچه و ده ستخه ته ناته واوانه دا که وینهم گرتوون و لای خۆم پاراستوومن، وینهی چهند پارچه ی دیکه شیعرى مامۆستا محمەد سه لیم لایه، لیره دا له گه ل دیاریکردنی سه ره تا و کو تایی ئه و پارچه شیعرانه دا ناماژه یان بۆ ده که م، ده بی له پێشدا ئه وه نه بویرم که ئه م مامۆستا دوو نازناوی شیعرى به کاره یناوه، یه که م (سالم) و دووه م (سلیم).

ئه م پارچه شیعرانه ی ئیره ییش وه ک ئه وانی دی هه ره بواری (تصوف) و پیا هه لدانى شیخ عومه رى -فه وزى شیخی ضیائه دین- دا دانراون.

۱- شیعره کان به فارسى و به عه ره بێن، ئه مه سه ره تا ی پارچه یه کیانه:

ماهیت مرا بر افق چرخ معالی

ماه فلک از نور جمالش متلالی

ئه م پارچه ۲۵ به یته، له سه ره تا وه فارسى یه و له کو تاییه وه ده بی به عه ره بی و ئه مه دوا به یته تی:

یا (سالم) لاتخش وان کنت ائیم

مولاک رحیم یتولی بنوال

۲- پارچه یه کی دی شیعره کانی ئه م مامۆستا پارچه یه ک شیعره که له سه رى نوو سراوه:

«از تحریرات جناب استاذ فاضل مولانا شیخ محمد سلیم المتخلص به (السالم)».

ئه م پارچه (۲۷) به یته سه ره تا که ی ناوایه:

بگرد لبث صف بصف دل نشین

چه بر شاخ گلبن بالایی نشین

کو تاییه که یشی ناوایه:

سلیم از لباس خودی منسلب شو

که اخو داری با یار مشکل نشین

۳- دوو پارچه یان دوو چوار خشته کیی عه ره بییه، یه که میان له سه ری نوو سراوه:

لکاتبه محمد سلیم الاثیم خطاباً لشیخه ضیاء الدین روحی فداه.

علام القلب تکویه و بالهجرا تشویه؟

دووه میان، له سه ری نوو سراوه:

لحضرة الشيخ قدس سره في الجواب:

علام فکرك هجري اذا ذکرک ذکرک

وا دیاره نهم لاپه ره به خه تی ماموستا شیخ محمدهد سه لیم خویه تی.

۴- پارچه یه ک شیعی عه ره بییه که (۳۰) بهیته و له ستایشی شیخی ضیائه دین دایه،

سه ره تاکه ی ناوایه:

حبیبی ضیاء الدین نائب أحمد

ومرشدنا الهادی الی منهج الهدی

کو تاییه که یشی ناوایه:

فیا رب لاتسلب محبتَه و زد

بقلب (سلیم) فهی منجیة غدا

نهم ده سخته ته که وینه ی له کتیبخانه بچکوله که ی خومدایه، جگه له شیعه ره کانی

ماموستا شیخ محمدهد سه لیم و (فهوزی) شیخ عومره ی ضیائه دین، شیعی چه ند

شاعیری دیکه ی تیدایه، که هه ندیکیان ناسراو نین، له وانه:

۱- (باکی) که شیوه نیکی فارسی بو شیخی ضیائه دین نوو سیوه و دوا بهیته ناوایه:

دم مزن (باکی) برو بر حالت فرد گریه کن

همچو تو سرگشته راه و حسر در خوراست

۲- (فیراقی) له پیا هه لدانی شیخ ضیائه دیندا پارچه یه ک شیعی گوتوو به زمانی فارسی

دوا بهیته ناوایه:

گر (فیراقی) پر خلل باشد چه باک

یکنظر کافیه است از قطب زمان

۳- شاعیریکی دی که باشه نوو سه ره وهی ده سخته ته که ناوی شاعیره که ی پیش

نازناوه‌که‌ی نووسیوه. ئەم شاعیرە ناوی مامۆستا مەلا لوطفوللای ئەفشارییە و، نازناوی (وەحشی)یە.

ئەم مامۆستا سێ بەیتی بۆ شیخی ضیائەدین نووسیوه و، شیخی بە چوار بەیت وەلامی داوەتەوه.

۴- شاعیریکی دیش پارچە یەک شیعی لە پیاوە‌لدانی شیخی ضیائەدیندا وتووێ که دیارە نازناوی (محروق - مەحرووق)ە و دوا بەیتی پارچە شیعرە‌که‌ی ئەمەیه:

(محروقا) غم‌مخور مشو دل‌رنج

کافی است شیخ را جفا کردن

۵- شاعیریکی دیش نازناوی (عیشی - عەیشی)یە و سێ پارچە شیعی لە ستایشی شیخی بیارە و باسی مەدرەسەدا وتووێ. دوا بەیتی ئەمەیه:

(عیشی) سلطان مبادا بگزیری از درگهش

تو مریض و او حکیم حاذق و داناستی

۶- دوا بە‌دوای ئەمەیش جاریکی دی فیراکی پارچە یەک پێنج خستە‌کی درێژی لە ستایشی شیخ عومەردا نووسیوه. شیعرە‌کان لە‌سەر شێوه‌ی (تەرجیع‌بەند)ن و دوا بە‌شیان (عمر است)ە.

۷- دوا‌ی ئەمانە و چەند پارچە شیعی فەوزیی - شیخ عومەری ضیائەدین - دوو پارچە‌ی دی دیت یە‌ک‌تیکیان نازناوی تێدا نییه و، وا دیارە ئەو‌ه‌که‌یان شیعی (قادر) ناوی‌که چون‌که دوا بەیتی ئاوايه:

(قادر) بر حضرت شیخ جلیل

کن مبارک عیش بی ساز و نواز

محمد نه سیمی کوری محمد و هسیم

٤٤٤

زانایه کی دیمان هدی به تاوی محمد نه سیمی کوری محمد و هسیم، نازانم له ماموستایانی بنه مالیه مهردوخیی سندییه یان نا. لهو بنه مالیه داو محمد و هسیم هدی - وهک لیتره دا دهیبینی - ههروه ها ماموستایان مهلا عهبدولکهریی مدرس و بابا مهردوخی رۆحانییی باسی محمد نه سیمی کوری محمد سه عید دهکن، به لام وهک گوتم باسی محمد نه سیمی کوری محمد و هسیم ناکهن.

له ناو دهستخه تهکاندا له دوو جیگه دا ناوی ئەم ماموستام دیوه:

یه کهم: وهک له دهستخه تی (٣٨٠٢ ع.د) دا هاتوو که دهستخه تیکی گه ورهیه و چهند دانراوی تیدایه، بۆ شیخ عومهری ضیائه دین فهوزیی نووسراوه تهوه و، شیعریی فهوزیی خویشی به خه تی خۆی تیدایه... ئەم ماموستا سالی ١٢٧٠ کتیبی (الأجوبة المرضية) شیخ عهبدولوهابی شهعرانییی بۆ شیخی ضیائه دین نووسیوه تهوه و، دهلتی: «بقلم العبد الاثیم المحتاج الی رحمة ربه الکريم وشفاعة رسوله الرؤف الرحيم، العاصي الضعيف محمد نسیم بن محمد وسیم» له بهرگی یه کهمی ئەم کتیبه دا هه ندیک به درتژی له سه ر ئەم دهستخه ته م نووسیوه.

دووهم: کتیبی (ابن العابدین) که به ژماره ٢٢٥٧٨ ع.د پارتیزاوه. ئەم کتیبه یش ماموستا محمد نه سیمی کوری محمد و هسیم له بهر نوسخه چاپه که له بهر خاتری شیخ محمد (ابو البهاء) نووسیوه تیهوه، له کۆتاییه وه نووسیوه:

«کتبه علی النسخة المطبوعة محمد نسیم بن الملا محمد وسیم... أمثالا لأمر القطب الأکرم الأمجد الارشد، محبوب الواحد الأحد، شیخنا ووسیلتنا الی الله الملك الصمد، أبي البها الشيخ محمد... ١٢٨٧».

هه گه ر ئەم ماموستا له بنه مالیه مهردوخیی بیت ده بی کوری شیخ محمد و هسیمی دووهم بیت.

شیخ یوسف سنهیی نه‌نقشبندی

٤٤٥

یه‌کیتی دی له‌و زانایانه‌ی له‌ سنه‌وه هاتونه‌ته کوردستانی نه‌مدیوو شوین و جیگه‌ی دیاریان هه‌بووه، ماموستا شیخ یوسف بووه، که له‌و مزگه‌وته‌دا نیشته‌جی بووه که له‌لای گومرگه سووتاو و سه‌رشه‌قامدایه و پیتی ده‌لین: مزگه‌وتی شیخ وسو - شیخ یوسف -

نهم ماموستا کتیب‌خانه‌یه‌کی باشی هه‌بووه و ده‌ست‌خه‌ته‌کانی له (د.ع) دا له‌نگه‌ریان گرتووه و، خه‌تییکی زۆر خوشی هه‌بووه، به‌خه‌تی خۆی له‌سه‌ر هه‌ندیک له‌ ده‌ست‌خه‌ته‌کان زانیاری نووسیوه و، کۆتایی نووسییه‌کانی به (یوسف السنندجی) هیناوه، به‌لام دوا‌یی نه‌و ناو و شو‌ره‌ته کووژتیراوه‌ته‌وه و به‌ناوی (یوسف النقشبندی) وه نووسراون.

به‌پیتی نه‌و ده‌ست‌خه‌تانه نهم ماموستا وه‌ک له‌ ده‌ست‌خه‌تی (٥٥٥٣ د.ع) دا نووسراوه - که (تفسیر المواهب) - و (تملک) ی نه‌وی به‌سه‌ره‌وه‌یه سالی ١٢٧٤ له‌ ژياندا بووه.

به‌گو‌تیره‌ی ده‌ست‌خه‌تی (٥٥٥٠ د.ع) ش نه‌حمه‌دی کو‌ری سالی ١٢٦٤ و عه‌بدو‌للای کو‌ری سالی ١٢٦٦ له‌ دایک بوون.

(تملک) ی به‌سه‌ر ده‌ست‌خه‌تی ٥٥٥١ و ٥٥٥٤ و چهند ده‌ست‌خه‌تی دیکه‌یشه‌وه هه‌یه.

له‌ کۆتایی نهم باسه‌دا نه‌وه‌یش به‌خو‌ینه‌ری نازیز ده‌لیم: ده‌ست‌خه‌تی ژماره ٣٣٥٦٨ د.ع ده‌فته‌ری‌که گه‌لیک زانیاری له‌سه‌ر بنه‌ماله‌ی سنه‌یی به‌غداد تێدایه کاتی خۆی نه‌مه‌پرژا بیان‌نووسمه‌وه و بۆیشم نه‌گو‌نجا وینه‌ی بگرم.

هه‌روه‌ها ده‌ست‌خه‌ته‌کانی ٢٣٥٠٨ و ٢٣٦٨٨ و ٢٣٦٦٩ یش ده‌ست‌خه‌ت‌گه‌لیکن تایبه‌تن به‌م بنه‌ماله‌وه و، ماوه‌ی نه‌وه‌م نه‌بوو بیان‌بیمه‌وه و له‌سه‌ریان بنووسم.

۹- هۆنراوه‌یه‌ک له ته‌جوبیدی قورئاندا به‌گۆزانی.

۱۰- هۆنراوه‌یه‌ک له نه‌حوو سه‌ره‌فدا به‌کوردیی.

ئه‌مه تا ئێره ناوی ئه‌و کتێبانه‌ن که مامۆستای رۆحانیی - خودا لیتی خوش بێت - له کتێبی (خاندان مردوخ) وه‌ری گرتوون^(۱). به‌لام وا دیاره ئه‌مانه‌یش ته‌واوی کتێب و به‌ره‌مه کوردیه‌یه‌کانی ئه‌م مامۆستا نین و له‌وانه‌یه‌ گه‌لی له‌مه‌یش زیاتری هه‌بووبێت و، ره‌نگیشه هه‌یشتا مابن و دووره‌ده‌ست بن و، له‌وانه‌یشه زۆریان تیدا چووبن.

وه‌ک ده‌لێن: «مشتی نمونه‌ی خه‌رواریکه» و، ئه‌م مامۆستا مه‌زنه که له‌و سه‌رده‌مه کۆنه‌دا - به‌پیتی ته‌مه‌نی ئه‌ده‌بی کوردی - (سالی ۱۱۱۸ک له‌ دایک بووه و، ۱۱۷۱ک کۆچی دوا‌یی کردوه) که ده‌که‌وته‌ پێش نالی و گه‌لی له‌ شاعیرانی کورد گۆمانه‌وه، خۆی و به‌ره‌مه‌کانی جێگه‌ی پێز و بایه‌خه‌یکی تایبه‌تین، که‌چی -به‌داخه‌وه- که سه‌ره‌نجی کتێبخانه‌ی کوردیی ده‌ده‌ین و بۆ به‌ره‌مه‌کانی ئه‌م مامۆستا ده‌گه‌ڕێن، ئه‌نجامه‌یکی دل‌خۆشه‌که‌رمان ده‌ست ناکه‌وتێت و، نابینن که‌سی‌ک لای به‌خێر و پێزی له‌م مامۆستا کردبێته‌وه و، به‌ره‌مه‌کانی، ئه‌گه‌ر مابن، له‌ کون و قوشبنی له‌بیرچووندا مۆته‌که‌ی له‌ناوچوون و له‌ناو‌بردن هه‌ره‌شه‌یان لی ده‌کات.

له‌ ماوه‌ی گه‌ڕانم به‌ناو ده‌ستخه‌ته‌کانی (دار العراق للمخطوطات) دا پێگه‌م له‌ چهند دانراویکی عه‌ره‌بی و کوردی و فارسی ئه‌م مامۆستا مه‌زنه که‌وتوه و، ده‌مه‌وی لێره‌دا نمونه‌یه‌ک له‌ هۆنراوه‌ کوردیه‌یه‌کانی بکه‌م به‌دیاریی ده‌ستم و یادتیکی بکه‌مه‌وه و، ناوی وه‌بیری خۆتێنده‌واران و دڵسۆزانی ئه‌ده‌ب و که‌له‌پووری کوردیی بێتسه‌وه، به‌لکو گیانی لێکۆلینه‌وه‌ی کارامه‌ و لێوه‌شاه‌که‌ن بزوێ و کارێک بۆ خۆی و به‌ره‌مه‌ نایاب و به‌نرخه‌کانی بکه‌ن.

(۱) به‌روانه: مشاهیر کرد، به‌رگی یه‌که‌م، ل: ۲۳۷.

کورتیه‌یک له ژبانی مامۆستا شیخ محمەد وه‌سیم:

مامۆستا شیخ محمەد وه‌سیم کۆری شیخ ئەحمەدی کۆری شیخ مستەفای تەختەیی هەردۆخییە. ئەم مامۆستا سالی ١١٨٨ک له گوندی تەختە له دایک بووه، سەرەتای خۆپێندنی له گوندی تەختە و دەورووبەری بەسەربردووه، دوايي بۆ خۆپێندن موسڵ و بە‌غدا گه‌راوه و، دواي تەواوکردنی خۆپێندن گه‌راوه‌تەوه ناوچهی خۆی و له‌وێ خەریکی دەرسوتنەوه بووه. ماوه‌یه‌ک دواي ئەوه پووی کردووه‌تە کوردستانی عێراق و، له قه‌لاجوالانی پایتەختی ئیمارەتی بابانەکان گیرساوه‌تەوه و، دوايي به (عه‌للامه‌ی قه‌لاجوالان) ناسراوه.

ئەم مامۆستا -وه‌ک گوتمان- له ژبانی‌دا جگه له‌وه‌ی بە‌دەرسوتنەوه‌ی فه‌قی و پێگه‌یاندنی مه‌لایانه‌وه خەریک بووه، زۆر کتیی‌ی جۆزواجۆزیشی داناوه. مامۆستا پۆحانیی ناوی (٢٢) له دانراوه‌کانی نووسیوه. وا دیار نییه هیچ له دانراوه‌کانی چاپ بووبن.

ئەم مامۆستا بە‌رێزه دواي تەمه‌نیکی زۆری پیرۆز که له خزمەتی ئایین و پۆشنبیردا بە‌سه‌ری بردووه سالی ١١٧١ک به‌نه‌خۆشیی چاوه‌قووله له قه‌لاجوالان کۆچی دوايي کردووه و هەر له‌وێ به‌خاک سپێژراوه^(١). لەم هه‌له‌دا وه‌ک بیرخستنه‌وه‌یه‌ک و یادکردنه‌وه‌یه‌ک لەم مامۆستا بە‌رێزه باسی ئەو دانراوانه‌ی ده‌کەین که له (د.ع)دا له‌نگه‌ریان گرتووه و، نوسه‌خه‌یان له‌وێ ده‌ست ده‌که‌وێت و، ئەوه‌نده‌ی بگۆجێت ده‌قه‌کانیان - دواي ئەوه‌ی ده‌یان‌خه‌ینه سەر پێنووסי باوی کوردی - بلāوده‌که‌ینه‌وه.

١- بیان اسامی علوم‌الآخرین از گفته‌ء شیخ محمد وسیم قدس سره

ثالیات، لوغەت، صەرف، ئیشتیقاق

نەحو بە‌لاغەت عیلمی پێنجەمین

ئەقسامش مەعانی، بە‌یان و، بە‌دیع

تەواریخ هەشتەم، ئەییام نۆه‌مین

ئەمثال، (أنساب القبائل)، عەروو‌ض

حیواری سێ‌زده‌هەم، ئینشا چارده‌مین

(١) بره‌انه: سه‌رچاوه‌ی پێشوو. ل: ٢٣٨.

له‌ف‌ظ‌ی‌و‌ع‌ه‌ر‌ه‌ب‌ی (ح‌ق‌ای‌ق‌ ال‌ل‌ف‌ظ)
 م‌ه‌و‌ض‌و‌ع و غ‌ای‌ات ه‌ه‌ن ئ‌ین‌و‌گ‌رد‌ین
 ب‌ه‌ح‌ه‌ی‌ش‌ی‌ات‌ی م‌ه‌ب‌ان‌ی ج‌یا
 (ف‌اع‌ل‌م‌ها و‌اح‌م‌د ر‌ب‌ الع‌ال‌م‌ین)

۲- ب‌یا‌ن ع‌ل‌و‌م ش‌ر‌ع‌یه از ع‌ل‌و‌م آخ‌ر‌ین:

ت‌ه‌م‌ج‌ار ب‌زانه ع‌ی‌ل‌م‌ان ش‌ه‌ر‌ع‌یا‌ن
 ک‌ه‌لام و‌ه‌ر‌ی‌نان و‌د‌م‌ای‌یا‌ن
 ت‌ه‌ف‌س‌یر و، ت‌ه‌ئ‌و‌یل، ر‌ه‌بط و، ق‌یر‌ائ‌ه‌ت
 ت‌ه‌ج‌و‌ید و، و‌ق‌و‌ف، خ‌ه‌ط، (خ‌وا‌ص‌ ال‌آ‌یا‌ت)
 ع‌ی‌ل‌م‌و‌ح‌ه‌د‌ی‌ش‌ی، ئ‌و‌ص‌و‌ل‌ی‌ش‌، ت‌ه‌ع‌ب‌یر
 ف‌ی‌ق‌ه و، ئ‌و‌ص‌و‌ل‌ش‌، خ‌ی‌لاف ن‌ه‌یه‌ت‌ه و‌یر
 ص‌و‌ف‌یه‌ی ق‌ه‌د‌یم، ص‌و‌ف‌یه‌ی ج‌ه‌د‌ید
 (ط‌ب‌ الن‌ف‌و‌س) ن‌ن‌و‌زده‌ه‌م ب‌و‌ت د‌ید

۳- ب‌یا‌ن ع‌ل‌و‌م او‌ل‌ین ک‌ه ف‌ل‌س‌ف‌ش‌ان گ‌و‌ین‌د:

ع‌ی‌ل‌م‌ی ف‌ه‌ل‌س‌ف‌ه‌ی ه‌ه‌ن‌ی چ‌ل و‌ ن‌و
 [ا‌ذ‌ین ع‌ر‌ض ب‌با او‌ خ‌د‌م‌ت ب‌و!]

ب‌یا‌ن ن‌ظ‌ر‌یا‌ت:

ن‌ه‌ظ‌ه‌ری ه‌ه‌ف‌ت ی‌و‌ق‌اط‌ی‌غ‌ور با‌س ی‌ه‌ک‌ه‌م
 ئ‌ی‌سا‌غ‌و‌ج‌یی دوو، ب‌ور‌ه‌ان‌ه‌ن س‌ی‌یه‌م
 خ‌ی‌ط‌ابه‌ت چ‌اره‌م، ج‌ه‌د‌هل پ‌ه‌ن‌ج‌ه‌م‌ین
 ش‌ی‌ع‌ره‌ن ش‌ه‌ش‌ه‌م‌ین، س‌ه‌ف‌س‌ه‌ط‌ه ه‌ه‌ف‌ت‌ه‌م

ب‌یا‌ن ال‌ه‌یا‌ت:

ئ‌ی‌لا‌ه‌ی‌یا‌ت‌ی م‌ه‌ب‌د‌ه‌ئ‌ی ئ‌ه‌و‌و‌هل
 ی‌ه‌ک‌ه‌م ع‌ی‌ل‌ل‌ه‌ت، م‌ه‌ع‌ل‌و‌ل‌ه‌ن دوو‌ه‌م
 م‌ه‌و‌ج‌و‌ود‌ات ک‌ائ‌ی‌ن‌ات س‌ی‌م‌ین
 م‌و‌ج‌ه‌ر‌ه‌د‌ات‌ان ب‌وا‌چه چ‌اره‌م

أصول ریاضیة:

ئه‌صلیو ریاضی هه‌یئه‌ت، [اکرم]
ئه‌بعاد و ئه‌جرام، هه‌نده‌سه چاره‌م
مه‌ساحه، جه‌بر و، موقابله شه‌ش
ضه‌رب و قیسمه‌ت و موسیقا هه‌شته‌م

فروع ریاضی:

فه‌رعی ریاضی هه‌نی یازده:
مه‌جه‌سطیی، ره‌سه‌د، زیج ته‌قویم چاره‌م
نوجووم، ئوسطورلاب، روخامات، ته‌کسیر
ئه‌عداد، شه‌عبه‌ده، جه‌ر و ئه‌ثقال یازده‌م

اسامی طبیعیات:

طه‌بیعیاتی ئه‌مجار هه‌نی شه‌ش
موره‌ککه‌بات و، (اسماء العالم)
عه‌قل و، نه‌فس، عونصور، (کائنات الجو)
(علم الموالیید) بواچه شه‌شه‌م

فروع الحکمة:

(فروعیات الحکمه) هه‌نی نو
(کلیات الطب) جوزئییات دووه‌م
قه‌یافه، کیمیا، سیمیا
مه‌ناظیر و، سیحر، نه‌یره‌نجات هه‌شته‌م
(طلسمات) و (دعوه الکواکب)
ئه‌مجار بزانه عیلمیان په‌نجه‌م

علوم حکمت عملی:

ته‌هذیب و، ته‌دبیر، سیاست ئه‌مجار
(حکمه الاشراق) چهل و نۆه‌م

نه‌ظه‌ریی هه‌فت، ئی‌سلاهی چوار
 نه‌صلی‌و‌ریاضی هه‌شت مه‌داد یار
 فه‌رعی‌و‌ریاضی یازده‌نی نه‌مجار
 طه‌بیعیاتی شه‌ش هه‌نی ئاشکار
 (فه‌روعیات الحکمه) هه‌نی نو
 نه‌ی عیلمی یه‌رئ خاص بزانه تو
 (حکمه الاشراق) چه‌ل و نه‌هم
 (علم الاوائل، واللّه‌ یعلم)
 چاره‌ و نه‌زده‌ سی و سی ئاخ‌رین
 هه‌شتادو دوین جه‌معیه‌و‌هه‌ر دوین

بیان گفته علوم فلسفی درچند مسئله باعلوم اسلامیة مخالفند:

جه‌معیه‌و‌هه‌ر (عالم الاسلام)
 جه‌هدشان که‌رده‌ن جه‌ی وه‌رت‌ه‌ر ته‌مام
 ویست ویه‌ک فیتشته‌ر هه‌نیچ نه‌دینشان
 موخته‌لیفی با فه‌لسه‌فه‌ و ئیسلام
 ته‌دقیق‌مان مکه‌رد ئیمه‌ و تا‌کو‌چ‌ل
 موخالیفه‌نی (والله‌ العلام)
 چا‌چ‌له‌ شازده‌ کوفره‌نی سه‌ریح
 په‌نج هه‌م (بالتزام) بیست و یه‌ک ته‌مام
 نه‌زده‌ بیه‌ده‌تی کافری ته‌مام
 باقی حه‌ققه‌ن حه‌ق (باقی والسلام)
 ئیج‌مالت زانا ته‌ف‌صیل بزانه
 جه‌ی مه‌سه‌ئه‌لانه‌ غافل مه‌مانه
 نه‌وه‌ل ئا شازده‌ کوفره‌ن بشماره
 تا نه‌گنی جه‌ی را (ئه‌دره‌ که‌ ناره‌)

بیان آنچه کفر است از مسائل فلسفی و تهافتات ایشان:

(انکار النبی) بواجه یه‌که‌م
 دووهم ته‌هافوت (قدم العالم)
 ئینکار و حه‌شری جیسمانی سییه‌م
 (إنکار العلم الجزئیات) چاره‌م
 (نسبة الایجاد توقياس) په‌نجه‌م
 (إلهیة الکواکب) شه‌شه‌م
 (دعوة الکواکب، تسبیح قرانین)
 تیمثال و ته‌ثیر (بالایجاد) هه‌فته‌م
 (استحالة الخرق والتیام)
 غه‌یر و غه‌زالیی شمارۆ هه‌شته‌م
 (استحالة التکویر) نو‌هه‌مین
 نه‌فس به‌شه‌ری قه‌دیمه‌ن ده‌هم
 (وجوب التركيب من الهیولی
 والصور) نه‌گه‌ر بواچا یازده‌م
 پی‌تغه‌مه‌ری باش یدرۆ خواصیی
 وه‌رنه‌ نه‌شه‌ییۆ هه‌نی دوازده‌م
 (القاء قولي) موته‌خه‌ییلی
 ماچا قورئانه‌ن ئینه‌ سیتزده‌هم
 (استحالة الحركة والسكون)
 نه‌و مه‌لائیکان هه‌نی چارده‌هم
 نه‌جینه‌ نه‌فس به‌شه‌ری بییه‌ن
 جه‌ به‌ده‌ن به‌رشین ئانا پازده‌هم
 وه‌حی و ئیلهام مه‌نام خه‌یالنه‌ن
 مو‌واچا ئینا بین به‌شازده‌هم
 نه‌ی شازده‌ کوفری صه‌ریحه‌ن ئیلا

که مه نام خه یالهن (والله يعلم)
 پهنج هه نیچ کوفرین (بالتزام) و ضیمن
 شازده تا ببۆ به ویست و یه کهم
 (زمان مقدار الحركة) یه کهم
 صانیعی و خودای مه جازهن دووهم
 (نفس السماوات) ماچا مزانۆ
 (حال الكائنا) بشماره سییهم
 (كون الطبايع) عیله ی فاعیله
 په ی وجوودیان بواچه چارهه
 (متركب الجسم من الهیولی
 والصور) کوفرهن (بالتزام) په نجهه
 نوزده هیچ هه نی بیدهعت بزانه
 جه ی مه سه لانه غافل مه مانه
 فاعیل موختار نییهن حه ق یه کهم
 صیفه تیش زائید نییهنی دووهم
 (واجب الوجود) موجه ردهن سی
 مه حالهن کهثیر (عن واحد) چارهه
 عوقوولی موئه ثیری هه نی پهنج
 (تأثیر القوى کواکب) شه شهه
 فه لهک ذی نه فسهن، مونظه بیع هه شتهه
 (كون السماوات أحياء ناطق)
 که ون و ته شه بیوه (غرض الافلاك)
 (في الحركات) بواچه نوهم
 (صحة الاحكام) ده عه قل عاشیر
 عیله ی صوه ربی عونصوران ده هم
 یازده مینی واجب (اسناد الحوادث)

(كله‌ها الى الله) واچه دوازدهم
 نه‌فسی ناطیقه‌ی به‌شهری موجه‌پرده
 مواچانی هه‌ن (انا) سی‌زده‌هه‌م
 نه‌فس ناطیقه‌ی جیسم نووران‌ه‌ن
 نییه‌ن مواچا هه‌نی چارده‌هه‌م
 ته‌عه‌ییون وجودین نه‌ ئیعتیباری
 جه‌ ته‌ه‌اف‌وتان بواچه‌ پازده‌م
 عه‌ره‌ض به‌عه‌ره‌ض قائیمه‌ن ماچا
 ترجی بواچه‌ ئینات شازده‌هه‌م
 مه‌حاله‌ن مه‌کان خه‌لای مه‌وه‌ووم بۆ
 هه‌م بوعدی مه‌فرووض ئینه‌ هه‌قه‌ده‌هه‌م
 مه‌حاله‌ن که جیسم موره‌ککه‌ب ببۆ
 جه‌ جه‌واهیری فه‌رده‌ هه‌ژده‌هه‌م
 (جوازه... عقلي على الله!)
 نۆزده‌هه‌م بیدعه‌ت (والله يعلم)

تمام شد اسامی علوم الاولین والاخرین در سنه‌ هزار و صد و هشتاد و چهار.

أخلاق از گفته‌ شیخ محمد وسیم:
 حیکمه‌ت و عیقفه‌ت شه‌جاعت و عه‌دل
 (أصل الاخلاق) نه‌یک تا وه‌ چه‌هاره‌م
 فه‌رعیشان هه‌نی فره‌ بشنه‌وه
 جه‌ یه‌ک تاکو چل (والله يعلم)
 نه‌وه‌ل عیباده‌ت، ئیخلاصه‌ن دووه‌م
 سییه‌مین دوعا، شوکرن چه‌هاره‌م
 په‌نجه‌مین سه‌بره‌ن، شه‌شهم هه‌ن ره‌ضا
 هه‌فته‌م ته‌وه‌کول، حه‌یا هه‌ن هه‌شته‌م
 نۆه‌مین عیقفه‌ت، ده‌هه‌مین نه‌ده‌ب
 عالی هیمه‌ته‌ی واچه‌ یازده‌هه‌م

دوازدهمین عه زمه ن، سیزدهم جیدد و جه هد
 چارده هم ته بات، عه دالت پازدهم
 سازده هم عه فوه ن، عیلمه ن هه قده هم
 هه ژدهم خولق و ریفق، شه فه قه ت نوژدهم
 خه یرات مه به پرات بیسته مین نه مجار
 سه خا هم ئی حسان هه ن بیست و یه که م
 بیست و دووهمین ته واضوع نیاز
 نه مجار نه مانه ت هه ن بیست و سییهم
 وه فا به وه عده عه هه ن بیست و چار
 صیدق و ئادابش هه ن بیست و په نجه م
 بیست و شه شه مین (انجاح الحاجات)
 واچه (تائی) هه ن بیست و هه فته م
 ته یه ققووظ و وه هم ئاگاهی سی و سه
 می ژفه راسه ت سی و چه هارهم
 سی و په نجه مین (کتمان الاسرار)
 فورصه ت غه نیمه ت هه ن سی و شه شه م
 ریعایه ت که ردیو حه قان سی و هه فته م
 (صحبۃ الاخیار) هه ن سی و هه شته م
 سی و نوهمین هه ن (دفع الاشرار)
 (ترتیب! الخدم، حشم) چه له م
 تمم بالخیر.

ایضاً أخلاق از گفتهء شیخ محمد وسیم -قدس سره-:

حیکمه ت و شه جاعه ت، عیفه ت و عه دالت
 یه که م و، دووهم، سییهم و، چه هارهم
 نه صلیو خولوق و خاصان ئینه نی
 گردین فه رعانسان خاص بزانه هم

انواع حکمت هفت است:

ئه‌نواعیو حیکمه‌تی هه‌نی هه‌فته‌نی
یه‌که‌م زه‌کا دووهمین هه‌ن (سرعة الفهم)
سیتیهم سه‌فای ذیه‌ن ئه‌نجار بزانه
چه‌هاره‌مین هه‌ن (سهولة التعلم)
حوسنی ته‌عه‌ققول په‌نجهم، په‌س شه‌شه‌م
ته‌خه‌ففوض، ئه‌مجار ته‌ذه‌ککور هه‌فته‌م

انواع شجاعت یازده است:

ئه‌نواع شه‌جاعة‌تی هه‌نی یازده
کیسر نه‌فس یه‌که‌م، نه‌جده‌ت هه‌ن دووهم
سیتیهم (علو الهمة) چه‌هاره‌م ته‌بات
په‌نجهمین حیلهم، سوکوونه‌ن شه‌شه‌م
هه‌فته‌م شه‌هامه‌ت، ته‌حه‌مۆل هه‌شته‌م
نۆهم ته‌واضوع، حه‌مییه‌ت ده‌هه‌م
یازده‌هم ریققه‌ت، شه‌جاعة‌ت ته‌مام
نه‌وعیش ئینه‌نی (والله يعلم)

انواع عفت دوازده اند:

ئه‌نواعیو عیقفه‌تی هه‌نی دوازده
ئه‌وو‌لین حه‌یا، په‌س ریفقه‌ن دووهم
سیتیهم حوسن و هه‌دی، موساله‌مه‌ چار
په‌نجهمین [ده‌عه‌!]، په‌س سه‌بره‌ن شه‌شه‌م
هه‌فته‌م قه‌ناعه‌ت، هه‌شته‌مین و یقار
نۆهمین وه‌رع، ئینتیظام ده‌هه‌م
یازده‌م خه‌یرییه‌ت، ئاخو و گردین
سه‌خا بواچه‌ گهر هه‌ن دوازده‌م

انواع عدالت دوازده‌اند:

نه‌نواعی‌و‌عه‌داله‌تی‌هه‌نی‌دوازده
هه‌نی‌بواچه‌سه‌داقت‌یه‌که‌م
دومینی‌ئولفه‌ت، سی‌یه‌مین‌وه‌فا
چه‌ه‌اره‌م‌شه‌فه‌قه‌ت، (بعده) په‌نجه‌م:
صیلی‌تو‌ره‌حمیه‌ن، موکافات‌شه‌شهم
(حسن‌الشراکه) هه‌فته‌م‌و، هه‌شته‌م:
هه‌ن (حسن‌القضا) (بعده) نۆه‌م:
ته‌وه‌ددود، ته‌سلیم‌نه‌مجار‌هه‌ن‌ده‌هه‌م
یازده‌م‌ته‌وه‌کول، عیباده‌ت‌دوازده‌مین
جه‌مه‌ن‌چل‌و‌دوو (والله‌یعلم)

تمام شد اخلاقها از گفته‌ء مرحوم جنت مکان شیخ محمد وسیم تختوی (سنه ۱۱۸۴).

هه‌نظوو‌مه‌ی (اسطرب)

دانراوی‌مامۆستا‌شیخ‌محمد‌ه‌ده‌سیم‌یه‌که‌م:

سه‌ره‌تا‌که‌ی:

قبل‌الصلوات‌و‌التحیات
بر‌سید‌خلق‌و‌خیر‌سادات
الحمد‌لذاته‌تعالی
و‌الشکر‌لأنعم‌تو‌الی
کزدرگه‌بندکان‌والا
اعلی‌شان‌عمیم‌الآلا
شد‌امر‌که‌بنده‌ابن‌احمد
بر‌اسطرب‌شرح‌بندد

نهم‌نوسخه‌ناته‌واوه، به‌گویره‌ی‌ده‌ستخه‌تی‌پیشووی‌ده‌بی‌محمد‌ه‌د‌ناویک‌سالی
۱۲۲۲ نووسی‌بی‌تی‌ه‌وه.

دهستخه تی ۱۶۹۹۲ یش نوسخه یه کی دیکه ی ئه م کتیبه یه ، ئه م نوسخه - هه رچه نده ئه میش ناته واره - له نوسخه ی پیتشو و زیاتره و به خه تیکی ورد نووسراوه ته وه ، به لام به داخه وه کاتی جزویه ند کراوه ته وه ته ربووه و لاپه ره کان نووساون به یه که وه و گه لیتی باش ناخو ئیریته وه .

ئه م نوسخه ۱۴ لاپه ره یه ، لاپه ره ی ۴۶ به یت و زیاتر و که متری تیدایه .

دهستخه تی ۳۲۷۰۹ نوسخه یه کی ته وای ئه م کتیبه یه به خه تیکی وردی جوان سالی ۱۱۸۴ نووسراوه ته وه . ناوی نووسره وه ی پتوه نییه ، له دهستخه ته گانی کتیبخانه ی (سنوی) یه که پیتشکه ش به (د.ع) یان کردووه . مۆری سنه ویی زاده عه بدولفه تاحی پتوه یه . دهستخه تی ۲/۱۷۶۶۰ د.ع نوسخه یه کی دیکه ی ئه م کتیبه یه . ههروه ها دهستخه تی ۲/۵۸۲۱ نوسخه یه کی دیکه یه تی .

۲۲۱-۲ سنن الصلاة للشيخ محمد وسيم السندجی:

ئه م دهستخه ته - له ته ک چهند دانراوی دیدا - له سه ره تاوه کتیبی (سنن الصلاة) ی ماموستا شیخ محمه د وه سیمی سنه یی تیدایه که سه ره تا که ی ئاویه :

«وبعد: يقول العبد الأثيم ابن احمد محمد الوسيم، وهو تلميذ شيخه ابي يحيى زكريا التختوي، تلميذ شيخه المعمر محمد الدمشقي الكاملی، وهو تلميذ شيخه احمد بن محمد بن محمد الحاجر الهيتمي الانصاري المكي رحمه الله تعالى، وهو الشيخ الامام بقية مجتهدي الانام المعول عليه في الاعصار والايام، عمدة متعقبي كلام امام المذهب وشيخه الهمام، ابي زكريا يحيى النواوي الشيخ شيخ الاسلام، رضی الله عنه: إن شيخ شيخ شيخه المذكور - رحمه الله - نقل في شرحه للمقدمة أن من صلى أربع ركعات ينبغي أن يراعي من السنن نحو ستمائة ما بين أبعاض وهيئات، فلاحظناها عدا، وسودنا منها سردا، فأنافت على ما قال، وبقي بعد للاستقصاء مجال. فلما رأينا مقتصراً باعثاً لسهولة ضبطها، المعين لمراعاتها بيضناها هدية للطالبين الراغبين، جعله الله تعالى وسيلة اهتداء الطالبين . إن شاء الله رب العالمين، ولما كانت صلاة المنفرد أتم لكونها باختياره مقيماً... اخترنا بيان سننها، والمراد السنن الداخلة من أول الإحرام، الى آخر السلام، فنسأل الله التوفيق والعصام، وجعله لوجه ذي الجلال والإكرام. ونقول من سنن الصلاة...»

ئەم پێشەکییەم بۆ ئەوە نووسی که بلیتم: هەر له (د.ع) دا دەستخەتی ژماره (٨٨٨٩) م دی که هه‌مان پێشەکی بێ جیاوازی تێدا یه، به‌لام دواى ته‌واوبوونی ئەم پێشەکییە دەست ده‌کات به‌شەرحیکى درێژى ئەم کتێبه و ناوی که‌سیش نابات و دیار نییه شه‌رحه‌که ه‌ی دانەر شیخ محمەد وه‌سیمه یان نا؟ سالى ١٢٥٠ شیخ محمەدی به‌رزنجی نووسیویه‌تیوه.

هەر دوا به‌دواى ئەمه‌یش ته‌رجه‌مه‌ی فارسیی هه‌مان کتێب نووسراوه، له‌ کۆتاییه‌وه ده‌لتی: سووننه‌ته‌کان - تیکرا - ده‌گه‌نه ١٦٨٦ سووننه‌ت. خاوه‌نی ته‌رجه‌مه‌که‌یش نه‌زانراوه، ته‌نها ئەوه‌نده له‌ سه‌ره‌تا و کۆتایی ته‌رجه‌مه‌که‌وه - له‌لاوه - نووسراوه (شیخ محمد امین ام استاد کوی). ده‌ستخه‌ته‌که‌ سالى ١٢٥٠-١٢٥٢ به‌خه‌تی محمەدی به‌رزنجی نووسراوه‌ته‌وه.

دانراوی یه‌که‌م - کورته‌ عه‌ره‌بییه‌که - زنجیره‌ی سووننه‌ته‌کانی له‌ سه‌ر و خوا‌ری سووننه‌ته‌کانه‌وه و - له‌ په‌راویزه‌وه - به‌ژماره و به‌پیتی ه‌یجا دیاری کردووه. ئەم نوسخه‌ ده‌ستیکی چه‌په‌ل دوا په‌ره‌ی - په‌نگه‌ له‌به‌ر شارده‌وه‌ی دزیی بێ - لی کردووه‌ته‌وه، به‌وه‌یش گه‌لی شتی له‌ کیس داوین.

ده‌ستخه‌تی ژماره ٢٢٢٣٤ش نوسخه‌یه‌کی دیکه‌ی ئەم کتێبه‌یه - مه‌ته‌که - به‌لام ته‌نها په‌ره‌ی یه‌که‌می؛ چونکه‌ بازرگانیکه‌ر به‌ده‌ستخه‌ته‌وه ئەو په‌ره‌ی لکاندووه به‌به‌شێکی کتێبێکی ناته‌واوه‌وه، که‌ کتێبی (عباب) ه‌ بۆ ئەوه‌ی کتێبێک دروست بکات!!

٣/١٦٧٩٦ محمەد وه‌سیمی یه‌که‌م

لەم ده‌ستخه‌ته‌دا نوسخه‌یه‌کی دی ه‌ژنراوه‌ی (فيء الزوال)ی شیخ محمەد وه‌سیمی یه‌که‌م ه‌یه.

ئەم ده‌ستخه‌ته‌ سالى ١١٨٤ محمەد ناوێک له‌ شارۆچکه‌ی مه‌رگه نووسیویه‌تیوه. سه‌یر ئەوه‌یه جیاوازی نیتوان ئەم دوو نوسخه وه‌ک عاسمان و پێسمانه و، ته‌نها مانا و ناوه‌رۆکه‌که‌یان وه‌ک یه‌ک وایه، ئیتر جیاوازییه‌کی زۆر له‌ قافیه و پسته و وشه‌دا ه‌یه. ١٠٥٥٤ د.ع

دانراوی له‌ناو کۆمه‌له‌ ده‌ستخه‌تی سه‌ره‌وه‌دا له‌ لا په‌ریه‌که‌دا نووسراوه:

من کلام شیخ محمد وسیم:
 به (بسم الله حمد وصلاة وسلام)
 بو بزانه وهقت به سایه ئه قدام
 ئه صبح ئینه نهک (صلاة الوسطی)
 عه صهرن بزانه ئه ره نه ئوستا
 ئه وه و ه و وه قتهش ئانه نهک ببو
 سایه شه خصی ویش چون (بمدرؤ)
 جه یا گه ی هه موار غه یر و ئانیه
 وهقت ئیستیوای ممانو سیه
 قامهت پای به پای ویش هه فتهن
 ئه غله ب بزانه خاص ته مام (مفتهن)
 ئه ممان ئیستیوای ته فاوتش هه
 جه گرد مانگی توه رهنگی هه نیه
 سه مانگی هه مین دوو قه ده م چار شهش
 پایز هه شت یازده دوازده بی غهش
 دوازده یازده هه شت په ی زمستان
 شهش و چار و دوو به هارهن یه کسان
 جه (فیء الزوال) چون ببو زیاد
 قه در نیمه پوڤن بی کهم و زیاد
 چون ببو زیاد به قه ده ر قامهت
 بو انه په ی عه صر ئه ذان و قامهت
 یه ک دوو سه په پنج هه فته ده قه ده م
 (فیء الزوال) هن مه ولای مو حته ره م

ده سته خه تی ۱۴۲۰/۳/ د.ع ش نوسخه یه کی دیکه ی ئه م دانراوه ی ماموستا شیخ
 محمه د وه سیمی سنه ییه ، له کو تاییه وه هه ندیک جیاوازیی له گه ل ئه م ده قه دا هه یه ، وهک
 ئه م دوو به یته ی دوا یی:

ئێقلیم و ئێقلیم تهفاوتیش هه
بهعهرض، نهما طول تهفاوت نیه
بیهن...

... مه شریق تا مه غریب (والله اعلم)

ئهه نووسه بهخهتی عهبدوره حیمی کوری مهلا عهبدولله تیفی جوانزییه، سالی ١١٨٥
نووسیویه تیهوه.

له دهستخهتی ژماره (٢٢٢٥٣ د.ع) دا که که شکۆلی نهحمه دی برالهیه سی بهیت
شیعری فارسی مامۆستا شیخ محهمهدهسیم ههیه دوور نییه که ئهه بهیتانه دوا شیعر و
دوا نووسراوی ئهه مامۆستا بهرتزه بن، بۆیه لیره دا وهک خۆیان تۆماریان دهکهه:
حضرة مرحوم مغفور مبرور شیخ محمد وسیم طاب ثراه آیام طاعون این سه بیت را
وصیت فرموده. (امرا فرموده!):

دراین دودم ار مرگ حضر داشت روا نیست
آندم که اجل راست قضا و آنکه که قضا نیست
گر هست اجل هیچ حذر سوود ندارد
ور نیست اجل هیچ در وفوت و فنا نیست
(لایستقدم ویستأخر) قرآن چو بخوانی
دانی که دراین یک سر مو کذب خطا نیست
تمت شد از دست حقیر سراپا تقصیر
احمد بن محمد براله در سنه ١٢٤٥

دەربارەى ئەم مامۆستایش له دەستخەتەکاندا شتیکی زۆرم له دانراو و بەرهمەکانی نه‌دۆزییه‌وه، دیاره به‌ختیان یار نه‌بووه بگه‌نه جیگه‌یه‌کی دیار و پارێزراو، نه‌گه‌ر مابن و له شوێنی باشدا بن له‌وانه‌یه له‌مه‌ولا ده‌ریکه‌ون.

ئه‌وه‌ی له شوێنه‌واری باشدا بن له‌وانه‌یه له‌مه‌ولا ده‌ریکه‌ون.

ئه‌وه‌ی له شوێنه‌واری ئەم مامۆستا دیومه دوو سێ دەستخەتە:

یه‌که‌میان: حاشیه‌ی محمد مه‌دی وه‌سیمه به‌سەر شه‌رحی ته‌هذیبی شیخ عه‌بدولقادی موهاجیری برایه‌وه، ئەم کتێبه به‌ژماره ٣٦٥٠٦ د.ع پارێزراوه و، سالی ١٣٠٠ نووسراوه‌ته‌وه، دوور نییه ئەمه ده‌ستخه‌تی دانەر بیت.

دووه‌م: نوسخه‌یه‌کی دیکه‌ی هه‌مان حاشیه به‌ژماره ٢١٣٠٧ د.ع پارێزراوه و، سالی ١٣٠٠ مه‌مه‌دی وه‌سانیی و کاک ئەمینی برای سالی ١٣١٥ له شاری سلێمانی نووسیویه‌ته‌وه.

سێیه‌م: ده‌ستخه‌تی ژماره (٣٧١٤ د.ع) ه‌که بریتیه له کتیبی (الحکمة الادریسیة والطریقه التدریسیة) مامۆستا محمد مه‌دی وه‌سیم سالی ١٢٧٣ نووسیویه‌ته‌وه.

له‌م هه‌له‌دا ده‌قی پێشه‌کی نوسخه‌ی ٣٦٥٠٦ی حاشیه‌که‌ی مامۆستا شیخ محمد مه‌دی وه‌سیم لی‌ره‌دا وه‌ک خۆی ده‌نووسم؛ چونکه ده‌قیکی به‌بایه‌خ و پر زانیارییه بۆ ئێره و ژبانی ئەم مامۆستایانه.

ده‌قه‌که‌یش دوا‌ی (الحمد و صلاة و سلام) ئاوا ده‌ستپێده‌کات:

«وبعد: فيقول من الى الله يبتهل ويلتجى، محمد الوسيم بن المرحوم الشيخ محمد سعيد الفاضل التختي السندجي: إن قسم الكلام من كتاب التهذيب الذي صنّفه العلامة الثاني المحقق التفتازاني، لما كان واقعاً على أحسن نظم وأبدع ترتيب، بحيث يكاد أن يمتنع الاتيان بمثله كما لا يخفى على أهله كان المحصلون المترددون الى والدنا الماجد راغبين في تحصيله عنده، ومنهم الاخ الاكبر الماهر الشيخ عبدالقادر، وكان في أثناء تحصيله يراجع شرح المقاصد ويأخذ منه معاني دقيقة يكتبها حواشي على هذا التين بلفظ موجز مبين، وبعد

اتمام تحصيله جعلها شرحاً له، وهو كما ترى شرح بديع يشهد بحسنه اشتهاه في أكثر الامصار، وتداوله على أيدي أولي الأبصار.

وبعدما توفي الوالد الماجد حشره الله في زمرة العلماء الراسخين، وجلس الأخ مكانه يشيّد قواعد التدريس وبنائه، راجع الشرح مرة ثانية، فوقع له في بعض عباراته جرح وتعديل، ولبعض مواضعه تبديل وتسهيل، وإني طالما كنت شايقاً الى أن أكتب على الشرح حواشي تبين مواضعه المشكلة، وتحل مسائله المعضلة، لكن كلما عطفته اليه العنان عاقتني حادثة من حوادث الزمان، فلم تزل الحوادث تتزايد، والدهر يكاد، الى أن تموجت أمواج المحن والفتن، بحيث صارت سبباً بجلاء الأخ الأستاذ من الوطن، فهاجر الى الله ورسوله راجياً قبول مسؤوله، ولما بلغ قصبة سليمانبة استبشر بقدومه أهلها وجبالها وسهلها، فأخبروا بذلك سلطان سلاطين الاسلام، فأدرّ عليه شهرية تكافي أمره مع مزيد البر والانعام، ادام الله شوكته الى قيام الساعة وساعة القيام.

ثم إني بقيت منفرداً من الأحبة والاخوان، مضطرب البال بالبلبل والأحزان، مشتكياً شكاية المطروح في الطريق... المفترق من الرفيق مترنماً في شأنه وشأني :-

وطالما كنا كغصني بان لكن غما وزدت في النقصان

ولم أزل أترنم بهذا المقال الى أن أنشدني الدهر بلسان الحال فقال:

بعد ما تفرقوا وخرجوا هذا جزاء أمرئ أقرانه درجوا.

ثم وهكذا بقي التعليق في حيز التسويف والتعويق، الى أن أشار الى والي الولاية، منبع الفهم والدراية، الزكي المروج للعلماء الألعبي، المشتاق الى صحبة الأذكياء أدامه الله وأحسن حاله، وأحسن من حاله مآله، بالجلوس للتدريس والافادة حسبما كان منا قانوناً وعادة، واشتغل إذ ذاك أجل ابني الذين هما قرّة عيني وفقهما الله على العلم والعمل حسبما يحب ويرضى، بتحصيل الشرح، فأعادني بالترغيب والتشويق على ما كنت عليه من ارادة كتابة ذلك التعليق، لكن كنت متردداً، فتارة يختلج في صدري أن أعلق الحواشي من غير مراجعة كتاب، معتمداً في ذلك على مجرد ما يسمح به نظري الفاتر وذهن القاصر، كما هو عادتي في أكثر ما وقع مني من التدوين، وتارة يخطر ببالي أن أراجع

الکتب فی ذلک تعدیلاً وجرحاً، وأتکلم فیها حرفاً حرفاً، ولما رأیت أن الأول یفضی الی الخروج من سبیل الجمهور، والثانی الی الإطالة وانقباض الصدور... اخترت فی ذلک أن أقتصر علی المحاكمة بین هذا الشرح وشرح المقاصد، فانه کما أشرنا الیه أصله ومنه استخراجہ وفصله، فشرعت فیما اردت أرجح هذا تارة وذاك أخرى، وتارة أری أن رأياً ثالثاً ألیق وأحرى، کیف ولقد أجاد فی المقال من قال: فہم رجال ونحن رجال، فجاء بحمد اللہ وحسن توفیقہ تعلیقاً یلیق أن تعلقہ الحور علی النحور، ودرہ یتیمہ خلت عنہا البحور، ودقیقة کریمہ خفیت عن الصدور بعد الصدور، ثم الی اللہ تصیر الأمور، ووقع الفراغ سنة ألف ومائتین وثلاثة وسبعین من الهجرة، والحمد للہ رب العالمین.»

نہم چہند دیرہی خواوہویشم لہ پەنای دوو پەرہ کاغەزدا دی کە لہ نووسراوہ کانی ماموستا شیخ محەمد وەسیمی و، نووسینیان لہم دەر فەتەدا لہ جیتی خوێ داہ: (۱)
یقول عند القراءة:

أقرأ عن النبیین سیمما سیدہم نبینا محمد صلی اللہ علیہ وسلم، وأمم إجابتہم سیمما سالفی الأمة المرحومة، الأفضل فالأفضل عند اللہ، والأحب فالأحب الی رسول اللہ، والأقرب فالأقرب الیہ فإلینا، وأوجبہم حقاً علینا سیمما والدینا وأهلینا وأحبائنا. اللہم تقبل منہم ومنا.

وعند إردۃ الغرس: أغرسُ عن النبیین... الخ. وعند التصدق أتصدق... الخ من افادۃ الشیخ محمد وسیم تغمدہ اللہ بغفرانہ.

دەبێ ئەم پارچە شیعەرە شیعری نالی بێت؟

٤٤٨

کاتیەک لہ گەشتیکی لہ سەر خوڤا بە گولزاری پەنگینی کە شکۆلی (شیخی حیسامەدین) دا دەر گەرام چەند پارچە شیعریکی شاعیری مەزنی کورد (نالی) م بێنی، هێنامن وردە وردە لہ گەل دیوانە چاپە کەدا بەراورد کردن، هەموویان لہ گەل هەندیکی جیاوازی -کەم و زۆر- دا لہ چاپە کەدا هەبوون، یەک پارچە نەبێت کە لەسەری نووسراوہ: (نالی) و لہ دیوانە کەدا نەمدۆزییەوہ.

(۱) بەلام لێم پوون نبیہ کام لەو دوو ماموستا شیخ محەمد وەسیمیە، یەکەم یان دووہم؟

ئەم پارچە شیعەرە لەو دەچیت لە بۆنە و مواناسە بە یەکی تایبەتی و دیاریی و ناسراوی ئەو سەردەمەدا گوترا بێت، بەلام بە داخەووە لە دەستخەتە کەدا هێچی دەربارە پروون نەکراوەتەو، ئێمەش هێچی لێ نازانین و، پارچە شیعەرە کەش هەر ئەو نوسخەیان دیووە کە لە دەستخەتی ناویراودایە، جا بۆ ئەوێ ئەم پارچە شیعەرەش بناسرێت و بکەوێتە بەرگویی و چاوان و، نەگەر لوا جارێکی دی دیوانی نالی چاپکرایەو ئەم پارچە شیعەرەش جێگەی خۆی بگرت. ئەم دەرفەتەدا بلاوی دەکەینەووە و هێچی لە سەر نانوسین و پایشی دەربارە دەرنابڕین، بە لێکو نوسخە ی دیی دەریکەوێت و باشتەر پروون بێتەو کە هی کێبە و چۆن و بۆچی گوتراوە.

نالی

ئە ی زومرەیی خاریجە سەرم بێ بە فیداتان
 بۆ غیرەت و بۆ هیممەت و بۆ شەرط و وەفتان
 بێ فایدە یە لافی عەجەم، بۆچی کە ئێو
 کاری سەری سەد نێزە دەکا زەخمی نیگاتان
 گەر لەشکری ئینگلیسە و گەر فەوجی عورووسە
 صاحیب ظەفەر «سەد قەل و بەردێک» لە لاتان
 ئیمامی عەلییە یاوهری ئەم فەوجە غەریبە
 سەرھەنگی عومەر، حەزەرەت سەرتیپ و سویاتان
 دەک من بە فیدای یاوهر و سەر عەسکەری وایم
 قوربانی سەر و گەردن و سەرھەنگی وەهاتان
 سستی مەکەن ئە ی مەجمەعی ئەصحابی هیدایەت
 یارەب لەمنی خەستە کەوێ تیری قەزاتان
 خالێن لە خەلەل ھەریە کە مومتاز و پەشیدن
 ئەھلی عولەما و حاجی و ئەصنافی گەداتان
 شیری ظەفەری دەولەت و ئەربابی نەجاتن
 دانە و گۆھەری پۆمن و ئیترانە بەهاتان
 پەردە ی دلی دوشمن دەدرێ ھەیبەتی ئێو
 تیغی عومەر و خەنجەری خۆتێزی جەفاتان

شه‌معی دلی وێرانه‌ی هەر موئمیینه، ئەما
 بەرھەمزنە ئیمانی جوو بەرقی ڤەداتان
 چون ئەو کچە زۆر طالیبە بو دینی محەممەد
 دەس ھەلمەگرن، غیرەتە، ئێوہ بن و خوداتان
 کاری چییە وا کەم ھونەری، بەھجەت ئەفەندی!
 شابەندەری کوونی قەرەچی پف لە حەیاتان
 عەیبی نییە وا تەجرەبە کەن خێرە بەدینم
 ئەووەل بەسەری ئەو دوە شمشیری غەزاتان
 مومکین نییە تەعریفی وەفاتان بەحیکایەت
 خاریجە لە تەحریری قەلەم وەصف و ئەناتان
 ھەرچەند بەجیسمانیی ئەمن غاییم، ئەما
 بەخودا دلەکەم ئاییتە ھەر لەحظە لە لاتان

شیخ رەزا و وەسمان پاشا

٤٤٩

گەلێ جار گوتوومە و نووسیومە و دەیشلێتمەوہ: ھەرگیز لەوانە نەبووہ و نییە کە بزانی
 چەندێ بەرھەمی شاعیران و رۆشنبیرانمان تێدا چوون و ھەوالتیکیان لێ نازانین و، کەم
 رۆژیش ھەدیە بەلگەیدەکی نوێی ئەم قسەم دەست نەکووت.

شیخ رەزای تالەبانیی کە لە شاعیرە کۆنەکاغان نازمیریت و، کەم شاعیریشمان ھەدیە
 شیعەرەکانی وەک ئەو بەسەر زاری مەلا و رۆشنبیر و پەشە خەلکەکەوہ بووبیت و، کۆر و
 کۆمەلێ پێی رازابیتەوہ، ھەروەھا کەم لە شاعیرانی شیمان ھەدیە بوێ لوابیت وەک ئەو بایەخ
 بەدیوانەکە ی بدریت و، بەئەندازە ی ئەو زانا و شارەزا و رۆشنبیری لێھاتوو بوێ
 داھاتبیتەوہ و، لێکۆلینەوہ ی لەسەر کردبیت... کەچی دەبینین گەلێ جار ھێشتا دیوانەکە
 -واتە چاپە نوێکە- ی لە چاپخانە دا یە لەپ لەملاو لەولاوہ پارچە شیعری بلاونەکراوہ و،
 باس و خواستی نەبیسستراو سەرھەلەدەن و، جاریکی دیکە دەسەلمیتەوہ کە ھێشتا دوا
 قۆناغی کۆکردنەوہ ی سەرچەمی شیعەرەکانی شیخ رەزا - ئەگەر لەوانە بیت لێکۆلەرەوان
 بیگەنێ - دوورە و زۆری بەبەرەوہ ماوہ.

جا نهمه بو شتيخ رهايەك بيت كه نهوه حالیه تی ده بی بو شاعیرێکی کۆنی دووره دهستی بو نه لوا و كه بناسریت حالی چی بیت؟

ماوهیه کی زۆر نه بو له جوغزی باسی شتيخ رها و بهرهمی دوورکه وتبوومهوه، لابه لا لای مامۆستایهك دهستخه تیکم دی که سالی ۱۳۰۹ک نووسراوه تهوه، مامۆستای نووسهروهی دهستخه ته که له سه ره تای دهستخه ته که وه - وه ک گه لی له مامۆستایانی نه ده بدۆستان - چەند تاک و پارچه شیعی رجاوازی نهم و نهوی نووسیوه ته وه.

له ناو نهو پارچه شیعرانه دا ناو نیشانیکی سه رنجی راکیشام که نووسراوه: (شیخ رضا بعثمان پاشا نوشته) واته: شتيخ رها بو وه سمان پاشای نووسیوه.

دوای نهم ناو نیشانه پارچه یه ک شیعی نووسیوه که له دیوانه چاپه کاندا هه یه، به لام له چاپه کاندا سی به یته و له دهستخه ته که دا چوار. له دوای نه وه یشه وه نووسراوه: (درجواب) واته: له وه لامیدا، که ده بی شیعی وه سمان پاشا بیت و وه لامی شتيخ رهای پیدایه ته وه. نهم ناو نیشان و شیعر و باسانه سه ره له بهر نه وهی که تا ئیسته ده یاره ی نهم شیعی شتيخ رها نووسراوه هه لده وه شینه وه و، چەند مه بهستی تازه دینه کایه وه ک:

یه که م: د. موکه رهم تاله بانی ده لی: «جاری خانم - واته عاديله خانم خیزانی وه سمان پاشای جاف - گفت ده داته شتيخ رها که هیستریکی بو بنیریت. به لام هیستری له پیش ناردنی ده تویت. ده یه ویت سه ر بنیته سه ر شتيخ رها و لیتی ده پرستی نایا هیستری زیندووی ده ویت یان هیستریه مردو وه که، شتيخ رها به م شیعه وه لامی ده داته وه:»^(۱)

نهم هو ی وتنه وه ی د. موکه رهم سه رانه سه ر پیچه وانیه ناو نیشانه که یه و، له و ی ده لی: شتيخ رها بو وه سمان پاشای نووسیوه.

دووه م: وا دیاره به یته یه که می نهم پارچه شیعه ساغ نه کراوه ته وه و، تا ئیسته به هه له به سه ره هه مو نه وانده رقیشتو وه که خه ریکی لیکۆلینه وه ی دیوانی شتيخ رها بوون؛ چونکه نه وان نووسیویه:

ئیستری زیندوو، بلتیم بۆم چاکه، یا مردووم ده و ی

نیحتیا جیم زۆره (خانم) با بلتیم: هه ردووم ده و ی

جاری دارشتنی نیوه ی یه که می نهم به یته له رووی زمانه وه زۆر لاوازه؛ چونکه کورد که رهسته و نامراز و دهسته واژه و پرسته ی تایبه تی خو ی بو گه لی ناو و شوین و که س

(۱) پروانه: شتيخ رهای تاله باتی، د. موکه رهم تاله بانی. ده زگای ناراس، ۲۰۰۱، ل: ۱۳۳.

ههیه، ههریه که یان له شوینی خۆیدا بۆ کهس و جیگهی خۆی به کار دینیت و، له وه ده رچوو له پێبازی زمانی کوردی ده ده چیت و نادرست ده بیت.

بۆ نموونه کورد بۆ مرۆڤ که گیانی سپارد (مردوو) به کار دینیت. بۆ گیانله بهر - چوارپن و په له وه - ی گۆشت خوروا که سهر نه بهر پیت و به چه قۆدا نه گه یهت (مرداره وه بوو) به کار دینیت. به لām بۆ نهو گیانله بهرانه ی گۆشتیان ناخو ریت وهک: سه گ و، به راز و، ورچ و، گورگ و، که ر و، هیتستر و... تاد (تۆییو) به کار دینیت. جا به روا ده کریت شیخ ره زای بلیمهت نه وهنده نه شه ره زای زمانی کوردی بیت بلیت (هیتستری مردوو!)؟

دوای نه مه یش ده بی هیتستری تۆییو به که لکی چی بیت تا شیخ رهزا بلیت هه ردوو کیان - زیندوو تۆییو - م ده ویت؟! له کورده واریدا که ر و هیتستری تۆییو نموونه ی لاشه ی بی سوود و که لکن و، که نموونه به یه که کیکی پۆد و چرووک بیتنه وه، ده لێن: بۆ که ری تۆییو ده گه پێ ناله که ی بکیشیتنه وه!

ئه ی نه مه له چیه وه هاتوه؟ به گۆیره ی نهو ده قه ی له بهر ده ستی مندایه نه وانه ی پیتستر خه ریکی دیوانی شیخ رهزا بوون له م به یته دا دوو وشه یان بۆ نه خو یتنه راوه ته وه وه و به ئاره زووی خۆیان (زیندوو) و (مردوو) یان له شوین داناون و، مانای به یته که یان تووشی ئالۆزی و سه رده رگومیی کردوه و، وشه کانیش وهک له ده قی شیعه رهکاندا نووسیم (په ند) و (ده یله م)ن، واته: شیخ رهزا ده لێ: هه ر هیتستر بیت ئیتتر نه گه ر تۆر و په ند و گورج و تازه گیراو بیت، یان ده یله م و باری و لۆسه و په که که وتوویش بیت، چونکه ئیحتیاجیییم زۆره هه ر ده مه ویت. دوای نه مه یش ده بی نه وه یش له بیر نه که ین که وشه ی (خانم) یش به نا په وا خراوه ته ناو به یته که و، باری بۆ نه که ی پێ راسته کراوه ته وه.

به سه ر نه وه یشدا نا پۆم خو شبه ختانه پا رچه یه کی دیکه شیعه ری شیخ په زام به زمانی فارسی دۆزیوه ته وه، که بۆ وه سمان پاشای نووسیوه و تا ئیسته بلاونه کراوه ته وه و، ناماده م کردوه بۆ بلاو کردنه وه ی، به لām نه ویان وه لām ی وه سمان پاشای له گه لدا نییه.

شیخ رضا بعثمان پاشا نوښته

نیستری پند و ده یله م بوم چاکه ههردووم دهوی^(۱)
 نیحتیاجم زوره راست پتی بلتیم ههردووم دهوی
 بیتچوه کانم سهر له صبحه یینی هه موو دهووم دهدهن
 یهک دهلی: پارهم نه ماوه. یهک دهلی: بیتچووم دهوی
 با وجودی نهو هه موو ته کلیفه (کرری)^(۲) کردووم
 کوپ خه یالی ژن دهکات و، کچ دهلی: من شووم دهوی
 پای خووم من دا به دهستی به خشش و نیحسانی تو
 هه رچه تو بینیری بوم نهو چاکه نهما زووم دهوی

در جواب

بو کچیکی طالیبی شوو وهخته له تله تبی دلم
 نیحتیاجم زوره یا شیخ وهک کونی موورووم دهوی
 چونکه بالا بهرز و شیرین تهرز و په عنا کچ نییه
 موشته ریی خووم وهلی بیتمه صرف و دهوچووم دهوی
 هه ر وهکوو بیستوومه پهنگی پهنگی نیسانی نییه
 هه ر چلونی بی ظهریفه چونکه بو (دهم دووم) دهوی
 من قه بوولم ناشیرین بی، وهک کونی موورووش نه بی
 تو به نیحسان بوم بنیره من وهکوو که ندووم دهوی
 پهنگی جلق و، لووتی فلق و، چاونه شوریش بی په زام!
 ته رکی عه قله گه ر بلتیم: هه ر خالوچاو رشتووم دهوی
 بو عیلاجی سه رده می زستان، وهک گه لاجا تیتخزیم
 بان ته پی و، دیوار رزی و، بی دار و بی پهردووم دهوی
 چونکی ناغا بووم له مه وپیش نیسته کنی که وتوومه وه
 من بهزاوای خوت قه بوولکه، قهت مه لی: باربووم دهوی!

(۱) نهم نیوه به دیته بهم شتیه ویش هیتشتا لهنگه.

(۲) نهم وشهم به دروستیی بو نه خوینرا یه وهک خوی پوونوسم کرد، له وانیه (که پی) بیت.

(گولزان) ی نهمین یومنی

٤٥٠

نهمین یومنی به یه کیتک له شاعیره هه لکه وتوووه کانی سه درده می خوی دهناسریت و، بلیمهت و زانایه کی که موته ی چه رخی خوی بووه، زمانه کانی عهره بی و فارسی و تورکی و فهره نسی - سه ره پای زمانی زکماکی خوی کوردی - زانیوه.

له نه ده بی فارسی و تورکی دا دهستی بالای هه بووه، شایه تیی نهمین زه کی بۆ نه و له سه ره نه وه ی که دیوانی (حافظ) ی کردووه به پیتنج خسته کیی به جوژیک که کهس نه یه توانیوه وهک نه و بیکات، به سه بۆ پایه بندیدی له زمانی فارسی و شاره زایی و توانای نه و نه ده به دا. نهم ماموستا به پرتزه گه لی دانراوی هه بووه ته نه ا پیتنج خسته کییه که ی دیوانی (حافظ) ی سالی ١٣٣٩ له نه سه ته مبرل به ٨٦٥ لاپه ره چاپکراوه.

دانراوه کانی دی به زوری هه راویان هه یه و نهمین زه کی ده فهرموی:

- دوا ی نه وه ی ناوی هه ندی له دانراوه کانی به تورکی و فارسی دهنوسی - شوینه واری دیشی به زمانه کانی عهره بی و فارسی و کوردی و تورکی هه یه نه توانیمان بیابینین، نه توانیمان راویان بزانی. له چاوی نهم قسه ی ماموستای خوالیخو شبووه ده لیم: خو شبه ختانه من بۆم لوا هه والی یه کیتک له دانراوه فارسییه کانی ماموستا نهمین یومنی بزانه و بی شیبینم و، هه لم بۆ ره خسا به میژووی نه ده ب و زانایانی کوردی بناسینم. باسیکی ده سه ته که:

نهم ده سه ته له بنه ره تا ١٦٦ لاپه ره بووه، به لام به دردهستی نه فام و مندال و نه زان و قه درنه زانی شتی واکه وتوووه و بایه خی نه دراوه تی و، به قه لام یاری مندالانه ی تیدا کراوه و، لیتی کسوژینراوه ته وه و لیتی له ناوبراوه، به بوئنه وه له سه ره تا وه ٣١ لاپه ره ی لی له ناوچووه، نه وه ی که ماوه له لاپه ره (٣٢) وه ده سه تیده کات و، به م جوژه پتیه کیی و سه ره تای دانهر له ناوچووه که ده کرا سوودی باشیان لی وه ریگیریت. به وه باشه که دانهر له کو تاییه وه هه ندی زانیاری به سوودی بۆ تو مارکردوین که ده لی:

ز هجرت هزار و دویم

چهار دگر نیز باوش ضمیم

شب چهار شنبه ز شعبان دوح

یکی الف کمتر ازان هر دوح

علا کمل شیخی قدیری دوام	توی خالق محمد فاضل
به رمانه کافه قوتی دریا	توی بیکن را ز بهر لکس
شده بیکس ام مرا آشکار	الهی مسکن زوایه خوار
امان الامان ای عذای کیم	زیر حال بر بنه کافه رحیم
بروی به رشاد کنی و بگویم	که عذر عذرات خوشبختیم
در باره در ملک فرزند یار	در دریشان هم اند جهان
الهی بحق ز کافه خود	بکلم و قدیم دستر که خود
موقوفه غمناکی این بنه رود	که دانا توی به همه بیکوبه
به هم ز دنیا و کرب و روشن	الهی الهی امان و ان
کشتن بخوانم حلال خون	ز خجسته و زلفکم سر به پیش
باشد بغیر از تو دیگر خدا	بعقبی میفکنی تو ما را جدا
امیدم ز خواننده و این کتاب	که این بگوید ز روی شتاب
که هر مرده و فلک من بر کران	امید من نیست از مردمان
که هر کسی بخواند کتاب جعفر	به بیکت و عید کرد دوم و سیم
نخادم کتاب صنی را بنا	که حاصل بخواند نو کردانی
مفید است هم مختصر این کتاب	دل هر کسی از وی شود طالب
به پایان رسیده از جوان سید	صنی یا دگاری مرا شد بهید

نمونه‌ی ده‌ست‌خه‌تی ثمان یومنی

ز بخت هزار و سیصد و پنجاه
 شب چهارشنبه شعبان
 که پادشاه را رسید این دین
 چه بریت او گشته همچون کعبه
 بگذارد بختش کردیم نام
 بگذارد من کل سنگه هزار
 که چون بگویند بر کعبه را از
 به چهره یعنی بگردید بار
 که بی جوردیده ز جوف کعبه
 به بیجا رسانیده شد و استان
 بکون فانی را ملامت
 چهار و در پنجاه و چهار
 یک الف گز از آن مرد و ج
 با نه مایه دکار از جهان
 دل عاقل کند به لب
 به پنج بریم با اعتبار
 هزار و در پنجاه و چهار
 معجزه خسته بقلب تو بود
 بازید بریم و در گذار
 نه به ز کجی که هیچ بود
 همان به که مسدود کرد در مان
 بخشد کنان ما و اسلام

تمت الکتاب بعون الله الوهاب

بنا بر پنج سنه هزار و سیصد و پنجاه

چهار و در پنجاه و چهار

الحمد لله رب العالمین

الحمد لله رب العالمین

که پایان رسانیدم این داستان
 بماند مرا یادگار از جهان
 چو هر بیت او گشته همچون گلی
 دل عالمی را کند بلبل
 بد (گلزار یعنی) ش کردیم نام
 بسی رنج بردیم با اهتمام
 بگلزار من گل شکفته هزار
 هزار دگر نیز و نیم از هزار
 که چون بوکنی هر گلی را ازو
 مفرح ببخشد بقلب تو بو
 به بیچاره (یعنی) بکردید یار

.....

واته: شه‌وی چوار شه‌مه‌ی پازده‌ی شه‌عبانی سالی ۱۲۸۴ ئەم داستانەم تەواو کرد تا به‌یادگار له جێهاندایەم بۆم بێتیتەوه. چونکه هەر به‌یتێکی وه‌ک گۆلێک وایه و دڵی زانا وه‌ک بۆلبۆلی لێ دێت بۆی... ناومنا (گۆلزاری یومنی) گه‌لێ رهنج‌م له‌ته‌کدا کێشا و بایه‌خم پێدا، تا گۆلزاره‌که‌م ۲۵۰۰ گۆلی تیا شکوفت. که هەر هەر گۆلێکی بۆنکه‌یت جۆره‌ خوشبیه‌ک به‌دلت ده‌به‌خشی.

بۆ ئەوه‌یش که خۆتەر له‌ ناوه‌ڕۆکی ئەم گۆلزاره‌ ناگادار بکه‌ین له‌و شوێنه‌وه که ماوه، ناوه‌ڕۆکه‌که‌ی، وه‌ک مامۆستا یومنی خۆی سه‌رباسی بۆ داناوه، تۆمار ده‌که‌ین:

۳۳- در چگونگی آغاز داستان می باشد

لەم سه‌ره‌تادا باسی ئەوه‌ ده‌کات که ده‌یه‌وی یادگاریکی پوختی بێ قسه‌ی پوچ و بێ بایه‌خ دوا‌ی خۆی به‌جێ بێتیت و، چووه‌ بۆ (قسطنطنیه) و کتێبه‌که‌ی پێشکه‌شی سوڵتان عه‌بدولعه‌زیز کردووه. کتێبه‌که‌ی کردووه به‌پێنج به‌شه‌وه.

۳۵- در مدح سلطان دوران عبدالعزیز خان خلدالله ملکه

۳۷- در مدح شهزادهء عالي تبار يوسف عزالدین

۳۹- در مدح حضرت صدارتپناهی

۴۰- در مدح ناظر خارجیه محمد فؤاد پاشا

- ۴۱- در مدح حضرت شیخ الاسلام
- ۴۳- در مدح رئیس مجلس والا کامل پاشا
- ۴۴- در مدح حضرت سر عسکر محمد رشیدی پاشا
- ۴۵- در مدح والی بغداد محمد نامق پاشا
- ۴۶- در مدح حضرت ناظر مالیه
- ۴۷- در مدح اعضای مجلس والا سامی پاشا
- ۴۸- در مدح حضرت ناظر معارف عمومیه
- ۴۹- در مدح سرقرنای مابین همایون محمد جمیل پاشا
- ۵۰- باب اول در بیوفائی جهان
- ۵۲- حکایت کور بینا
- ۵۶- حکایت، تمثیل
- ۵۸- حکایت، تمثیل
- ۵۹- حکایت، تمثیل
- ۶۰- حکایت
- ۶۳- حکایت
- ۶۴- حکایت
- ۶۵- حکایت
- ۶۷- در حضرت مکرو حیل
- ۶۸- حکایت
- ۷۱- حکایت
- ۷۳- رجوع بحکایه اول
- ۷۵- باب دوم در منفعت توکل و رضا بقضا
- ۸۱- حکایت
- ۸۴- حکایت
- ۹۵- حکایت
- ۹۷- در بیان قضا و قدر
- ۹۷- حکایت
- ۱۰۰- حکایت

۱۰۲- باب سیم در آموختن کسب و معرفت.

۱۰۲- حکایت

۱۱۷- حکایت

۱۲۱- حکایت

۱۲۷- حکایت

۱۲۹- حکایت

۱۳۰- حکایت

۱۳۱- حکایت

۱۳۲- حکایت

۱۳۴- حکایت

۱۳۸- حکایت

۱۴۳- حکایت

۱۴۶- حکایت

۱۴۹- حکایت

۱۵۱- روایت

۱۵۴- حکایت

۱۵۵- حکایت

۱۵۶- حکایت

له (۱۵۷هـ تا ۱۶۳) که‌وتووه.

۱۶۰- در بیان حال مصنف واستغفار و ختم کتاب

ماوه‌تووه ئه‌وه‌ی که بلتین ئه‌م ده‌ستخه‌ته بیتاز که‌وتووه نوسخه‌ی دانه‌ره و به‌خه‌تی خویه‌تی و، له‌م ده‌ستخه‌ته‌یشه‌وه دهرده‌که‌ویت که مامؤستا یومنی له‌ته‌ک ئه‌وه‌دا شاعیریکی گه‌وره بووه، خه‌تخوشتیکی کارامه‌یش بووه و، خوشنوسی ئه‌و زیاتر له‌ نووسینی سه‌رباس و ناویشانه‌کاندا دهرده‌که‌ویت.

ئه‌وه‌یش که هه‌رگیز نابێ له‌بیری بکه‌م ئه‌وه‌یه که ئه‌م ده‌ستخه‌ته‌م له‌لای برای به‌ریتزم مامؤستا ئیسماعیل که‌ریم مسته‌فا سپینداره‌یی بینیی و ماوه‌ی ئه‌وه‌ی دام ئه‌م ده‌ستخه‌ته‌یش به‌ده‌ستخه‌تخانه‌ی کوردیی بناسینم.

چهند زانیارییه کی میژووی له دهستخه تیکدا

٤٥١

چهند جار له مه و پیش بابه تی میژووییم دهستکه وتوو و، ههر بابه تیکیشم دهستکه وتوو و زۆر لیتی نه وه ستاوم و، چاوه پیتی نه وه نه کردوو هه موو بابه ته کان یه ک به خه و به راوردیان بکه م و پوخته که یان بلار بکه مه وه؛ چونکه ترسی تیدا چوون و له ناو چوونیانم له چا و گرتوو. نه م جار هیش به بابه تیککی نوته دیمه وه نه م بواره و کۆمه لێک پرووداری میژووی جۆراوجۆر ده خه مه پال بابه ته کانی دی، تا بزانی نه نجام ده گه یه چیی و چیی دیمان ده ست ده که ویت. له م هه له دا نه وه نه ده لیم: بابه ته کان به زمانی فارسیین و، هه ندیکیان پتیه ندییان به میژووی کورد و ناودارانی کورده وه نییه و، سوودیکی نه وتیان لی وه رناگیریت، به لام من نه وانه یشم له ته ک بابه ته سه ر به کورده که دا کرد به کوردیی و هه موویانم به و زنجیره ی که مامۆستای نو سه ره وه نوو سیویه تی، نووسی.

باسیکی کورتی دهستخه ته که:

دهستخه ته که پاشماوه ی به یاضیکی کۆنه سه ره تا و کۆتایی نه ماوه و، نه وه ی که له دهستدایه (٣٥) لاپه ره یه، لاپه ره ی هه شت به یه شیعیر و زیاتر و که متری تیدایه، شیعیره کان به زۆری فارسیین، هه ندیکیان شوینه واری مامۆستایانی کوردن. کورته ی ناو ره و که که ی ناوایه:

له لاپه ره (٣) دا سه ی به یه تی کوردی هه یه له سه ریان نو سه راوه گۆرانی که نه مانه ن:

ده رده زان زانو حال ده رد چیشنه^(١)

بی ده رد (هلفکرا!) بیده ردیی ویشنه

ئیمه و ده ماوه ند شه رتیکمان که رده ن

هه ر نه و ته م من غه م تا وه پۆی مه رده ن^(٣)

(١) نه م نیوه به یه له نگ و نا ته واوه و په نگه ته واوییه که ی ناوا بوو ییت: ده رده زان زانو...

(٢) نه مه یشم به رتینوسی دهستخه ته که نووسی، له وانه یه (هه ر له فکر) بیت.

(٣) نه م نیوه به یه له شیعیری شاعیرانی دیکه یشدا هه یه به لام به م شتیه:

من و ده ماوه ند عه هدیکمان که رده ن

من غه م و نه و ته م تا وه پۆی مه رده ن

دلی من بییهن وه کۆتهی قه صاب

هر هیند زام دارۆ نه دارۆ حیساب

دوای نه مانه به زۆری چوار خسته کیی و تاکی شیعی فارسی جوراوجۆری تیدایه، لاپه ره کانی (۹ و ۱۱ و ۱۲ و ۱۳ و ۱۴ و ۱۵) نه و بابه ته میژووییانه یان له خوگرتوووه که لیته دا ده یان نووسین.

له لاپه ره (۱۰) دا پارچه یه ک شیعی بێ نوخته ی شاعیرتکی تیدایه به ناوی (خاکسار) پارچه شیعه که ی له ستایشی پاشای ره واندزدا نووسیوه.

لاپه ره (۱۶) یش دوو پارچه شیعی فارسی خاکساری تیدایه. تا لاپه ره (۲۵) شیعر و بابه تی جوراوجۆری تیدایه، لهو لاپه ره دا له شوینتیکیدا ده لێ: کۆری پینه چیی نووسیویه تیه وه له سالی (۱۲۶۰) دا.

له لاپه ره (۲۶) دا نامه یه کی فارسی نووسراوه له سه ری نووسراوه که وه لامي نامه ی میرزا عه بدولوه ابی (منشی المالیک) ه له ئینشا و نووسینی جه نابی مه ولانا خالید.

دوای نه م نامه تا کۆتایی ده سته ته که که لاپه ره (۳۵) ه به چوار خسته کی و تاکه شیعی فارسی ده روا ت و، ئیتر ده سته ته که به ناته واوی ته واو ده بیت.

چهند زانیارییه کی میژوویی:

* میژووی هاتنی نه میر نظام بو لاجان و گرفتار بوونی پادشای ره واندوز به ده سته ی رۆمییان ۱۲۵۲.

* میژووی دانیشتنی شا له تاران ۱۲۵۲.

* میژووی سه فه ری محمه د شا بو هه رات ۱۲۵۳.

* میژووی مردنی سولتان مه حمود و دانیشتنی (۴) سولتان عه بدوله جید خانی کۆری له جیگه ی نه و ۱۲۵۵.

* میژووی مردنی سوله یان پادشای سلیمانی و دانیشتنی نه حمه د پاشای کۆری خودا ته مه نی درێژ بکات ۱۲۵۵.

* کۆژانی عه باس ناغای دیبوکری به ده سته ی عه بدوللا خانی موکری سته مکار پۆزی چوار شه مه ی ۱۶ ر ۱۲۵۶.

(۴) واته: دانیشتنی له سه ر کۆرسی ده سته لات.

- * له کار خستنی عدلی پاشای وهزیری بهغدا و دانیشتنی نهجیب پاشا له وهزارهتی بهغدا ۶ ش ۱۲۰۸.
- * مردنی محهمه پاشای نینجه بهیرهقداری فرمانهروای موسل کوتایی مانگی ذیلحهجه ۱۲۵۶ (یان ۱۲۵۹).
- * کویرکردنی بوداق خان ۱۲۰۴.
- * میژووی چاوهقولهی یهکه‌م له ئه‌ربیل ۱۲۴۳.
- * چاوهقولهی دووهم له ئه‌ربیل ۶ ن سالی ۱۲۴۶.
- * دانیشتنی نادر شاه ۱۱۴۸.
- * دانیشتنی شاه طهماس ۹۳۴.
- * دانیشتنی شاه محهمه‌د سولتان ۹۵۵.
- * دانیشتنی شاه ئیسماعیلی دووهم ۹۸۴.
- * دانیشتنی شاه عه‌باس ۹۸۷.
- * دانیشتنی شاه صه‌فی ۱۰۳۱.
- * دانیشتنی شاه عه‌باسی دووهم ۱۰۵۳.
- * دانیشتنی شاه سوله‌یمان ۱۰۷۹.
- * دانیشتنی شاه سولتان حه‌سین ۱۱۰۵.
- * کوژرانی نادر شا و دانیشتنی عادل [یان عدلی] شا ۱۱۶۰.
- * ونبوونی ئیبراهیم شا ۱۱۶۲.
- * شکانی حه‌سین عدلی خان له مهربوان ۱۱۶۳.
- * کوژرانی نه‌و ؟ ۱۱۴۶.
- * کوژرانی محهمه‌د خانی سولتانی بانه ۱۱۴۳.
- * کوژرانی محهمه‌د عدلی سولتان ۱۱۶۸.
- * کوژرانی سوبحانویردی خان ۱۱۴۸.
- * هاتنی شتیخ عدلی خان و شکستی محهمه‌د پاشا ۱۱۷۲.
- * مردنی که‌ریم خان ۱۱۹۳.
- * شکستی ذولفه‌قار عدلی موزادخان، هاتنی نه‌صروللا میرزا ۱۱۵۸.

- * کوژرانی عه‌باس قولی خان به‌دهستی! ۱۱۸۸.
- * عوتمان پاشا! ۱۱۹۸.
- * که‌وتن و مردنی عه‌لی مورادخان ۱۱۹۹ (۵).
- * جه‌نگکردنی خه‌سره‌وخان له‌گه‌ل نه‌للا قولی خاند و کوژرانی نه‌للا قولی ۱۱۹۹.
- * شکستی عه‌لی مورادخان ۱۱۵۸.
- * هاتنی شه‌فیع خان ۱۱۸۴.
- * کوژرانی ناغا محهمد خان ۱۲۱۱.
- * گرتنی کرمان به‌دهستی ناغا محهمد ۱۲۱۹.
- * گرتنی نه‌صفه‌هان ۱۱۳۳.
- * فه‌تخی - پرزگارکردنی - قوسطه‌نطه‌نییه ۸۵۱.
- * گرتنی هه‌مه‌دان ۱۱۳۴.
- * گرتنی به‌غدا له‌لایه‌نی هۆلاکو خانوه ۶۵۴.
- * رووخانی توپال پاشا ۱۱۶۶.
- * شکستی (یکان) محهمد پاشا ۱۱۵۸.
- * شکستی نه‌حمه‌د پاشای (دینه!) ۱۱۳۹.
- * کوژرانی عوتمان پاشا و قوچ! کوژ ۱۱۴۴.
- * کوژرانی سه‌لیم پاشای به‌به ۱۱۷۱.
- * کوژرانی محهمد پاشای خانه پاشا ۱۱۷۵.
- * مردنی نه‌حمه‌د پاشای به‌به ۱۱۹۲.
- * کوژرانی محهمد پاشا و عومهر پاشای برای له‌مانگی په‌مه‌زان و زیندانی کردنی نه‌حمه‌د پاشا به‌دهستی محهمد پاشا ۱۱۹۲.
- * کوژرانی خانه پاشا و هاتنی سلیمان پاشای وه‌زیری به‌غدا بۆ سه‌ر مه‌حمود پاشا و ناشتبونوه ۱۱۸۷.
- * له‌کارخرانی مه‌حمود پاشا له‌یه‌کی مانگی په‌جه‌بی ۱۱۴۲دا.
- * به‌حاکمبونی ئیبراهیم پاشا له‌مانگی په‌جه‌بدا ۱۱۹۷.

(۵) لیته‌دا هه‌ندیک تیکه‌لاوی له‌میژوه‌کاندا هه‌یه.

- * کوزرانی مهحمود پاشا له دهووروبه‌ری سابلاغ ١١٩٧.
- * کوزرانی خالید پاشای به‌به له شاری موسل ١١٩٨.
- * به‌حاکمبوونی عه‌بدوپه‌حمان پاشا سه‌ره‌تای مانگی په‌مه‌زان ١١٢٤^(٦).
- * به‌حاکمبوونی عثمان پاشای به‌به له مانگی په‌جه‌بی ١١٢١.
- * هاتنی نه‌حمه‌د پاشای وه‌زیری به‌غدا بۆ سه‌ر سه‌لیم پاشا له سرووچک ١١٠٦.
- * چوونی سوله‌یمان پاشای والی به‌غدا بۆ سه‌ر ته‌مر پاشای مللی ١٢٠٥.
- * چاوه‌قووله‌ی گه‌وره ١١٠٠.
- * شکستی سلیمان به‌گی به‌به ١١١٠.
- * تالانی بانه به‌دهستی حه‌سه‌ن به‌گ ١١٤٦.
- * کوزرانی شیر به‌گی برای سه‌لیم پاشای به‌به ١١٧٢.
- * چاوه‌قووله‌ی به‌جووک ١١٧١.
- * سووتاندنی شارۆچکه‌ی بانه به‌دهستی خدر ئاغا ١١٧٤.
- * رووخان و وێرانبوونی ته‌بێز به‌بوومه‌له‌رزه ١١٩٦.
- * چاوه‌قووله‌ی دوایی ١١٨٧.
- * داچوونی کاشان ١١٩٣.
- * کوزرانی باپیر ئاغا و خزمانی له شاری مه‌راغه له یه‌کی مانگی سه‌فه‌ری ١١٩٨ دا.
- * شکستی نه‌حمه‌د پاشای وه‌زیری به‌غدا ١١٣٩.
- * به‌حاکمبوونی مه‌حمود پاشای کوری مه‌حمود پاشای کۆبه (یان کوێر) ١٢١٤.
- * دانیه‌شتنی عه‌لی پاشای وه‌زیری به‌غدا ١٢١٧.
- * مردنی ئیبراهیم پاشای به‌به له شاری موسل ١٢١٧.
- * کوشتن و دیلکردنی داسنی ١٢١٧.
- * کوزرانی مه‌حمه‌د پاشای کۆبه (کور!) به‌دهستی عه‌بدوپه‌حمان پاشای به‌به له دهووروبه‌ری به‌غدا ٩ی سه‌فه‌ری ١٢٢٠.

(٦) له نیتوانی نهم میژووه و میژووه‌کانی پێشه‌وه‌یدا تێکه‌لی هیه و، نه‌گه‌ر مه‌به‌ست له عه‌بدوپه‌حمان پاشا عه‌بدوپه‌حمان پاشای بابان بێت نه‌وه دیاره هه‌له‌یه.

- * شکستی عه‌بدوره‌حمان پاشای بابان به‌دهستی عه‌لی پاشای وه‌زیری به‌غدا له ده‌وروبه‌ری بازبان ۱۲۲۰.
- * کوژرانی محمده عیسا ئاغا له‌گه‌ل براکانیدا و هه‌ندی داروده‌سته‌ی و عه‌بدوللا ئاغای غه‌فوور له‌گه‌ل براکانی و برازاکه‌ی دوا‌ی جه‌ژنی په‌مه‌زان ۱۲۳۷.
- * میژووی گه‌چکاریکردنی شوورای کۆبه ۱۲۳۵.
- * سووتاندنی بازاری کۆبه و هاتنی ئیبراهیم خانی فه‌رمانداری سابلاخ ۱۲۳۶.
- * هاتنی جه‌عفهر قولی خان کوپری محمده پاشای کوپری خالید له شاری کۆیسنجه‌ق ۱۲۳۷.
- * رۆیشتنی عه‌لی پاشای وه‌زیری به‌غدا بۆ سه‌ر سنجار ۱۲۱۲.
- * کوژرانی نه‌حمده بیگی شا درزاده ۱۲۲۲.
- * کوژرانی عه‌لی پاشای وه‌زیر و مردنی سه‌لیم (ئیسلا‌مبول) ۱۲۲۲
- * جه‌نگکردنی عه‌بدوره‌حمان پاشا له‌گه‌ل سوله‌یمان پاشای که‌هیه‌ی به‌غدا و کوشتنی و گرتنی و بردنی نه‌و بۆ (دار السلطنه)‌ی تاران و به‌وه‌زیریوونی سوله‌یمان پاشای [خویش!] عه‌لی پاشا و هاتنی [ریش!] (۷) نه‌فه‌ندی و رۆیشتنی عه‌بدوره‌حمان پاشا بۆ سه‌ر به‌غدا و ۱۲۲۲.
- * گیران و کوژرانی سوله‌یمان پاشای وه‌زیر ۱۲۲۵.
- * مردنی عه‌بدوره‌حمان پاشا ۱۲۲۸.
- * پاکردنی که‌هیه‌ی جیگری داود پاشا... (۸) له شاره‌زوور ۱۲۲۶.
- * میژووی (ایچقه‌له)‌ی کۆیسنجه‌ق ۱۲۲۲.
- * تالانکرانی زه‌هاو و پاکردنی محمده پاشای عه‌جه‌م ۱۲۸۸.
- * گه‌مارۆدانی مووسل و گرانی ۱۲۵۶.
- * مردنی سوله‌یمان پاشای ئیبراهیم پاشا له کرماشان ۱۲۳۹.
- * کوژرانی سوله‌یمان پاشای به‌به له قه‌لاچوالان به‌دهستی فه‌قی ئیبراهیمی شیخ بزه‌ینی ۱۱۷۷...

(۷) نه‌وانه‌ی نیتو که‌وانه‌کانم بۆ ساغنه‌بووه‌ته‌وه.

(۸) لیته‌دا و شه‌یه‌ک هه‌یه به (باحیطه) ده‌چیت.

پارچه (ملع) یکی هاوین نه زانراو

٤٥٢

شیعری تیهه لکیشکراو - ملع - (١) له کۆنهوه له ناو شاعیرانی کورددا باوه و باو بووه و، گه لێ پارچه شیعری لهم جوژه مان ههیه، که خاوهنی ههیه کێکیان توانا و شاره زایی خۆی له پووێ ئهوهوه چهند زمان ده زانی... ده رده پێ و، ئهوه تومار ده کات که توانای ههیه. بهو زمانانه شیعری بلێت.

ئهمه باب تهیکه له ئه ده بی کوردیدا باس و خواستیک هه لده گرت و، تا ئیستیش - به دروستیی - نه زانراوه یه کهم کهس لهم بهاری داوه کێ بووه و، چهند شاعیرمان بهم شتیه شیعریان گوتوه، بۆیه دۆزینهوه و تومارکردنی هه ر پارچه شیعریک لهم باب ته دا یارمه تیدانی که ده بی ت بۆ ئه وه وه لای له مه ولا بدریت بۆ لیکۆلینه وه له سه ر ئهم باب ته. له مه وپیش چهند جار شیعری لهم باب ته م - بۆ یه که مجار - بلاو کردوه ته وه و، ئه مجاره ش ئهم پارچه شیعرم دۆزیه وه، هه رچهند نازانم خاوه نه که ی کتیه، وه ک خۆی و به رتینو سه که ی خۆی، ده یخه مه پال ئه وانی دیکه، به لکو له داها توودا شتی دیکه ی ده رباره بزانی ت، یان خاوه نه که ی بناسریت و باب ته که ش به مه ده وله مه ند تر بی ت.

باسیکی سه رچاوه که ی:

ئهم پارچه شیعرم له ده سته تی ژماره (٤٢٥٤٨ د.ع) وه رگرت که ده سته تیکی گه وره یه له سه ر شتیه (بیاض) نوو سراوه ته وه به عه ره بی و، فارسی و، تورکی و، کوردی. شیعرو به ره می گه لێ له شاعیرانی بهو زمانانه تیدایه بۆ ئه وونه شیعری ئهم شاعیرانه ی تیدا ده خو ئینه وه:

حافظی شیرازی، عبدالباقي العمري، السيد علي البندنجي، ابو نواس، ابن ملا مختار، الامام الشافعي، داود پاشا، فضولي، ابن الفارض، الشيخ عثمان الخطيب الموصلي، الامام علي، شجاع کرمانی، حزنی افندی، فوزی، نسیمی... جگه له وانه ش چهند میژوویه کی تیدایه له وانه میژووی تاعوونی به غدا که له ١٠ ی دوا یی مانگی ره مه زانی سالی ١٢٤٦ دا پهیدا بووه و رۆژانه ١٥ هه زار کهس مردووه و، له

(١) ملع: واته جوانکراو و پازینراوه. به لام تیهه لکیشکراو له بارتیه؛ چونکه پازاندنه وه که به تیهه لکیشکردنی وشه گه له چهند زمانیک.

کو‌تایی مانگی زی‌لحه‌جده‌دا کو‌تایی هاتوو. له‌م باسه‌دا به‌دریژی باسی داود پاشا و قاسم پاشا و علی رضا پاشا و چهند که‌سی دی ده‌نووسن. دوا‌یی ده‌لن: سالی ۱۲۴۸ عه‌لی پاشا صول‌حی له‌ته‌ک محم‌مه‌د پاشای ره‌واندزدا کرد.

دواتر چهند نامه‌یه‌کی مه‌ولانا خالید و وه‌لامیانی تیدایه. هه‌روه‌ها شی‌عری تورکی و فارسی نووسه‌روه‌ی ده‌ست‌خه‌ته‌که‌ی تیدایه، له‌ شی‌عه‌کاندا ناوی خۆی نابات. دواتریش چهند می‌ژوو‌یه‌کی تیدایه له‌وانه:

* وه‌فاتی محم‌مه‌د پاشای ره‌واندز و گرتنی محمه‌ ۱۲۵۳.

* هاتنی (سرخوش) عه‌لی پاشا.

* ری‌شتنی عه‌لی ره‌ضا پاشا به‌سه‌فه‌ری ره‌واندز! ۱۲۵۱.

* گرتنی (قنطره) ره‌نگه‌مه‌به‌ستی پردی بی‌ت. ۱۲۵۲.

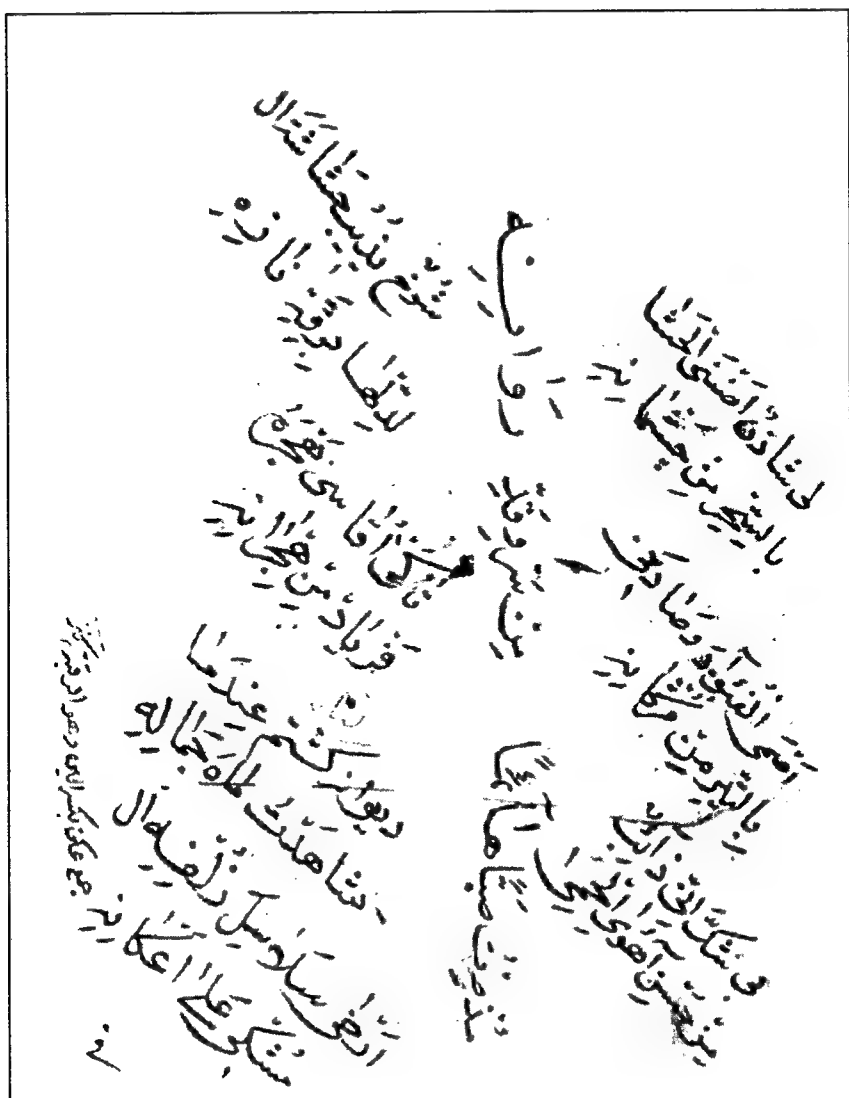
* گرتنی ئه‌ربیل. ۱۲۵۲.

* مردنی محم‌مه‌د ره‌شید پاشا ۱۲۵۲.

له‌ شو‌یتیک‌دا ده‌لن سالی له‌ دای‌ک‌بون‌ی خاوه‌نی ده‌ست‌خه‌ته‌که - که‌ ده‌بی خۆی نووسه‌روه‌که‌یشی بی‌ت - سالی ۱۲۱۱ بووه. له‌و کاته‌دا که‌ ئه‌مه‌ی نووسیوه‌ ته‌مه‌نی ۳۵ سال بووه. ناوی خضر بووه. ده‌بی خضری حه‌یده‌ری نه‌بی‌ت؟

شی‌عری کوردی زۆر تیدا نییه، له‌وانه‌یه‌ هه‌ندیک له‌ خاوه‌ن شی‌عه‌ره‌کان، که‌ شی‌عه‌ره‌کانیان به‌زمانه‌کانی دییه، کورد بن. بۆ‌ئه‌وه‌ شی‌عری تورکی (حوزنی ئه‌فه‌ندی) تیدایه، که‌ شی‌عری کار‌تیزی پی‌ کردوو به‌پیتنج خسته‌کیی. شی‌عه‌که‌ی کار‌تیزی کوردییه. به‌روا نا‌کرێ شاعیر‌یکی تورک شی‌عری کوردی بکا به‌پیتنج خسته‌کیی.

بۆ‌نووسینه‌وه‌ی شی‌عه‌ره‌کانیش وام به‌باشزانی -ئه‌گه‌ر کر‌تکارانی چاپخانه‌ی به‌ده‌نگه‌وه‌ بین و به‌گو‌یم بکه‌ن- به‌رت‌نووسی ده‌ست‌خه‌ته‌که‌ خۆی -که‌ ر‌ت‌نووسی عه‌ره‌بییه- بینوسم و سه‌ر و بۆری بۆ‌بکه‌م؛ چونکه‌ چوار زمان تیکه‌لا و کراوه و ئه‌گه‌ر بمانه‌وی به‌دروستی بینوسین ده‌بی زیاتر له‌ چوار ر‌ت‌نووس به‌کاربه‌یتین، بۆ‌ئه‌وه‌ وشه‌گه‌لی وه‌ک (وب‌حمره‌ اللبه‌اء) و (فلا‌گرین) که‌ مه‌به‌ستی له‌ یه‌که‌م ئال‌یی له‌بها، لی‌وه‌کانه و، مه‌به‌ستی له‌ دووه‌م گر‌بانه و، ئه‌گه‌ر بیان‌خه‌یه‌ته سه‌ر ر‌ت‌نووسی کوردی ده‌بی بنووسیت: (وه‌بی‌حومه‌ تیلله‌به‌اء) و (فه‌له‌ئه‌گر‌یه‌نه‌ه). دیاره‌ ئه‌مه‌ ئاسان نییه و به‌ئاسان نا‌خو‌یت‌رت‌ته‌وه‌، بۆ‌یه‌ ئه‌و کاره‌مان په‌سه‌ند کرد و ئه‌میانمان خسته‌ لاره‌.

نمونه له (ملمع) ای شاعیر یکی کورد

وله (ره) وهذا النوع في العجم يسمى التلميع^(۲)
 لي شاذنُ أضنى الحشا بالسحر من چشمانه
 أصمى الفؤادَ وصادني بالتير من مُرگانه
 بئى شكٍ إني ذائبٌ من حسن آهوى الحمى
 مذ صرت صباً هائما من سَرَوْقدٍ روانه
 شوخٍ يذيب حشاشة الدلها برقة نازه
 تاكي أقاسي هجره؟ فرياد من هجرانه!
 ديوانه گشتم عندما شاهدت ماه جمال
 أرخى سلاسل زلفه المشكى على أعكانه
 في الليل والروز البهيم إذا ذكرتُ صدوده
 أجرى عليه الأشك حتى أن أذوبَ لشانه
 أشتاق تلك الغمزها إذا بدت من چشمه
 يرمى الفؤاد بأسهم من أبروان كمانه
 مُردَم ز تیغ لحاظه لما به نحوي رما^(۳)
 كالبدر يسبى للعقول بقده وميانه
 أضحيتُ قرباناً له لما بدا في حلة
 كالأرغوان يفوح منها المسك من دامانه
 ترك إذا ناديته: بن عاشقم سن رحم كن
 خنديد مني معجباً وأجابني بزبانه:
 سن صبر دن كتي اولر بوراه مشكل كیتمه سن

(۲) واته: نهم شيعره يش ههر شيعرى نهوه، واته نهو شاعيره كه پيتشتير شيعرى نووسراوه، بهلام گهلى جار وا نه بئى - وهك ثيره - شيعرى ديكه نهو شاعيره له پيتشهوه نه نووسراوه و، ههروهك فيربون نهو وشه ده نووسن.

له دواى (وله) كه وه (ره) نووسراوه نازانم مه به ستي چييه. (وهذا النوع...) واته عه جهم بهم جوړه شيعره، كه چهند زمانى كي تيډا به كار بيري، ده لين (تلميع).
 (۳) رما: به ريتنوسه كهى خوځى وا نووسراوه بهلام (رمى) يه.

بو عَشَق دَر مَحَنَتْ أُولُورْ مَا أَنْتَ مِنْ مَرْدَانِه
 حَازَ الْجَمَالَ وَيَغْرُقُ الْعِشَاقُ فِي دَرْيَا الْهَوَى
 دَلْدَارِ مِنْ يَاجِي شُدَّه بِيَدَادِ مِنْ طَغْيَانِه!
 قَسَمَا بِخَوْبِي خَوْبِه وَيَحْسَنِ رُوشَن رُويِه
 وَيَحْمِرَةُ اللَّبْهَاءِ إِذْ تَفْتَرُّ مِنْ دِنْدَانِه
 وَيَمَا أَقَاسِي مِنْ حَرِيقِ الْعِشْقِ مِنْ قَرَطِ الْجَوِي
 وَيَخُوشِ وَصَالِ نَلْتُهُ أَنْ رُوزِ مِنْ إِحْسَانِه
 إِنِّي مَقِيمٌ لَمْ أَحُلْ عَنْ رَاهِ حَبِّ جَمَالِه
 تَا رُوزِ مُحْشَرِ دَائِمَا قَسَمًا بِهِ وَبِجَانِه
 إِنْ لَمْ يَزَلْ ذَا الدَّرْدُ عَنْ قَلْبِ الْمَتِيمِ فِي الْهَوَى
 وَيُوَاصِلِ الصَّبَّ الَّذِي دَرَّ أَسْرَه وَرَهَانِه
 فَلَآكِرِينَ عَلَيْهِ تَا مَعْلُومِ هَرَكْسِ مَيِّشُودْ
 وَأَقُولُ: هَذَا جَانُ مَنْ قَدْ زَادَ فِي هِجْرَانِه

بابهت و سه‌رباسه‌کانی به‌رگی شه‌می میژووی زانایان

5 کی
9 به‌کانی که‌رکووک
22 و مه‌دره‌سه‌کانی دی
33 کی و نه‌مانه‌ت مه‌رجی‌کی سه‌ره‌کیی بلاو‌کردنه‌وه‌ی ده‌قه کو‌نه‌کانه
40 باته‌یی
47 مام‌وستا مه‌لا ئیلیاس‌مان هه‌یه؟ ئه‌م مام‌وستا مه‌لا ئیلیاسه‌یش کی‌یه؟
55 حاجی مه‌لا عومه‌ر نه‌فه‌ندی ئه‌ریلی به‌سه‌ر (جداول شرح الشمسية) وه
56 لا‌مکان فی معرفه‌ الزمان والمكان
57 مه‌ی (اسماء الحسنی)
59 فاشیه‌یه‌که به‌سه‌ر ته‌فسیری (عبدالله الاصم) وه
60 به‌بدولعه‌زیزی ئه‌که‌به‌ر ئابادی
61 دقاتق الدرر فی شرح نظم محاسن الغرر
61 سواد لطالب المراد
62 دی کوری عوشمان
64 الجمان في بيان معضلات القرآن
65 ستا مه‌لا مه‌حمودی بازانی
65 ی مه‌لا محه‌مه‌دی بالیسانی به‌سه‌ر شه‌رحی عیصامی عه‌ضودییه‌وه
66 که‌یه‌کی مه‌لا محه‌مه‌دی کوری عه‌لی بالیسی
67 م الادراک فی تشریح الافلاک
68 لسنیه فی شرح الفریده‌ الافیه... تقریظ زین العابدین
69 سیره‌ الخلفا من ذات الشفا
70 ستا شیخ ئیبراهیمی به‌رزنجی
71 که‌یه‌کی مه‌نطیقی محه‌مه‌دی کوری محه‌مه‌دی به‌رزنجی
72 بکی دیی مام‌وستا مه‌لا مه‌حمودی‌کی دی
73 لات الطالبین-ی مام‌وستا شیخ حه‌ینی کوری شیخ عه‌بدوللای به‌رزنجی
74 ب الانام

۱. مامیلکه یهک له (الاسطلاب) دا دانراوی حهیده ری کوری عه بدوره حمانی جه زوری.
 ۲. نه علیقاتی په مه زانی کوری نه بوهوره ری جه زوری.
 ۳. مؤمه لیک دانراو له ده سخته تیکدا.
 ۴. مامیلکه یهک له باسی (اما) دا.
 ۵. نمائل شرح قطر الندی.
 ۶. نه رچی (لغز - مه ته لی) عه بدوللا نه فه ندیی عومهری موصلی.
 ۷. ده سخته تیکی ماموستا عه زای.
 ۸. نه رچی قه صیده ی بوردییه ی سوله یانی خانی.
 ۹. لرساله الخلالیه فی معرفه سمت القلبه.
 ۱۰. مامیلکه یهکی ماموستا مه لا فه تحوللای کوری مه محمودی موصلی درندوی.
 ۱۱. نه رچی (خلاصة الوضع) ی داود.
 ۱۲. نه رچی (اسطراب) ی مه لا طهیبی دووشیوانی.
 ۱۳. ماموستایان مه لا محهمد شریف و مه لا عه بدولکه ری پهنکه پنهانی.
 ۱۴. مسأله الاضمار) ی محهمد شریفی سه قزی.
 ۱۵. هبئی نه مه ده ربه ری پاشای په واندز زانرا بیت.
 ۱۶. پساله ی رووسییه.
 ۱۷. بضاعة الموجود في علم الخط واصوله) ی شیخولئیسلمی سنجاری.
 ۱۸. توحید الصانع ببرهان التمانع) ی مه لا محهمدی زیاره تیی.
 ۱۹. صرة الفتاوی) ی صادقی کوری عه لی سه قزی.
 ۲۰. میلکه یهکی مه لا عه لی سوورچی حه ریری له بهره رچدانه وی عیصامه دیندا.
 ۲۱. ناشیه ی مه لا عه لی سوورچی به سهر ته فسیری به یضاوییه وه.
 ۲۲. تراویکی مه لا عه لی سوورچی له بهره رچدانه وی په خنه کانی.
 ۲۳. ماموستا مه لا په سوولتی سوورچی.
 ۲۴. ماموستا مه لا عه لی حه ریری سوورچی و ماموستایان و کتیبخانه کیهان له عاستی.
 ۲۵. تحفة المسکین إلى جناب الامین) ی ماموستا محهمد هاشمی سندیی.
 ۲۶. نه رچی عه قانیدی سه لماسی.
 ۲۷. ماموستا مه لا عه لی سیامه نصوری.
 ۲۸. علیقاتی مه لا سلیمان به سهر گه له نه وی نادابه وه.
 ۲۹. نه سله ی ته قلیدی محهمد یوسفی زاهید.

- 129 فی توریت ذوی الارحام ای مهلا حسهینی (شیبکی).
- 130 ی بهیانی ماموستا مهلا عهبدوللای عهبا بهیلتی.
- 131 بک فەتاوا.
- 132 بهی نخبە الفکر ای مهلا ئیبراهیمی کوردیی شافیعی.
- 133 نابهکی عهبدالانی سییه.
- 134 ی مهلا ئەحمەدی عومەر گونبهیدی بهسەر (حکمة العین) هوه.
- 135 بهیهکی عهلی کوری یوسفی کوری (حمد).
- 136 ی عهبدوللهطیف.
- 137 نا مهلا عهلی کوری عهبدوللای کوری رهسوول.
- 137 ی (طب الرحمة).
- 138 ی قهصیده ی بوریدی بهخره دین.
- 139 ی عهبدوهرهmani کوری خضری گهناوی رازانی کهلیرمانی.
- 140 الالهامة.
- 141 اتی ئەبویه کری کوری ئەحمەدی سۆزانی بهسەر هیدایهوه.
- 141 ی محهمه دی کوری عهباسی کوردیی بهسەر حاشیه ی لارییهوه.
- 142 ی کهوانه دۆلایی.
- 143 لامائل شرح العوامل ای ئیبراهیمی کۆبی.
- 144 ریساله ی وهضی مهلا عهلی قهوشه جیی.
- 145 ی العوامل ای شیخ گردهوانی.
- 145 ی مهلا ئەحمەدی گروسی.
- 146 کی عهبدووه مه دی مه رگه یی.
- 147 التجوید.
- 147 الحق فی رد من تمسک بعد وقوع الطلاق الثلاث ببطان نکاح من سبق.
- 148 الافکار شرح اظهار الاسرار ای مصطه فای کوری حمزه.
- 149 ئەربه عینه ی محهمه دی کوری ئەبویه کر.
- 150 بهکی دانراوی موفتی سلیمانی.
- 151 مهلا محهمه دی ههوابادی.
- 152 الخطب ای وانی.
- 153 النحویة ای مهلا فەتحوللای (ورقانس).

١ سه رحى (جهة الوحدة) ى ئىمام زهينه دين.
 ٢ و عليقاتى زهينه دين به سهر (جهة الوحدة) وه.
 ٣ و عليقاتى زهينه دين له سهر باسى (جهة الوحدة).
 ٤ و استخه تىك و هه ندى زانىارى.
 ٥ و و دانراوى شيخ عوبه يدوللاى نه هرى.
 ٦ كتاب عقائد اسلاميه).
 ٧ يوهنى طاهر بۆ باوكى
 ٨ هبى ئه م يوسفانه يه ك كه س بن ؟
 ٩ نوارى مه زن.
 ١٠ هند بازلتيكى دى.
 ١١ استخه تى به نده نيچى.
 ١٢ ار جوه) ى مه ولانا محيدينى جه زهرى.
 ١٣ انراوئىكى عوبه يدوللاى كورى صيغه توللاى حه يدهرى.
 ١٤ حمه دى كورى عه يدوللاى كورى ئه حمه دى كورى حه يدهر.
 ١٥ ربارهى حه يدهر ييه كان.
 ١٦ به جهرهى حه يدهر ييه كان.
 ١٧ به دره سه ى ماوهران.
 ١٨ نايانى ديكه. سه رچاوه گه ليگ ده ربارى حه يدهر ييه كان.
 ١٩ حمه دى كورى حه يدهرى يه كه م.
 ٢٠ حمه دى كورى حه يدهرى دووهم.
 ٢١ به بدولغه فوورى كورى ئحمه دي كورى حه يدهرى حه يدهرى.
 ٢٢ به بدوللاى كورى حه يدهرى كورى ئه حمه د.
 ٢٣ صيغه توللاى حه يدهرى.
 ٢٤ به يدهرى كورى ئه حمه دى حه يدهرى.
 ٢٥ حمه د كورى حه ينى حه ربرى.
 ٢٦ ابو الفضل ضياء الدين حيدر).
 ٢٧ سماعيلى كورى ئيبراهيمى حه يدهرى.
 ٢٨ تحفة الحيدرية في خدمة الدولة العلية.
 ٢٩ يبراهيمى كورى حه يدهرى حه يدهرى.

286	همه دی کوری عه بدوللای کوری نه همه دی.
289	ی کوری عه بدوللای کوری نه همه دی حهیده ری کوری نه همه دی کوری حهیده ر.
289	یه کی (غیاث الدین) ی حهیده ری
291	ی کوری صالحی حهیده ری.
292	همه کانی کوری عاصیمه کان.
295	می کوری عاصیمی کوری صیغه توللای حهیده ری.
296	کوری محهمه دی حهیده ری.
296	ی کوری عوثماني حهیده ری.
297	نایه کی دیکه ی حهیده ری.
299	له سر حهیده رییه کان
303	شا شیخ عه بدولله طیفی بهرزنجی و دائراوه کانی.
319	یششو (چیای قهواله) و نه مجار (به ره ولت) ده بی نه مجاره یان کام چیا بیت؟
324	ی سنه یی مهردوخی
325	ی سنه یی له به غدا
328	های کوری شیخ نه همه دی سنه یی مهردوخی گورانی.
330	به دوله جیدی سنه یی.
331	به دوللای سنه یی.
331	همه د قه سیمی گورانی.
332	به دولقادی موهاجیر.
336	همه د جه سیم.
337	د سه لیمی نه رده لانی یه که م.
339	همه د سه لیمی دووهم.
351	هویه کی ماموستا شیخ محهمه د وه سیمی مهردوخی.
369	وه سیمی دووهم
372	م پارچه شیعره شیعری نالی بیت؟
374	هزا و وه سمان پاشا.
378	ری نه مین یومنی.
384	نیارییه کی میژوویی له ده سته تیکدا.
390	ملمع) یکی خاوه ن نه زانراو.

